

ਜਨਮ ਸਾਖੀ॥
ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ
੩੨
ਕੀ

ਮਤ ਬਾਮੁਰਤ ਨਦੀ ਦੇਹ ਲੀਬਰ
ਤਮਾਮ ਹਫ ਜਮ ਜੀ ਜਦੀਨਿ
ਕੇਛ ਪੀ॥੧॥
ਸੰਨ ੧੮੮੦ ਈ ੪ ੧੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਜਨਮ ਪਤੀ ਬਾਬੇ ਨਨਕ ਜੀ ਕੀ ਸੰਮਤ ਪੰਦ੍ਰ ਸੈਬਾਸੀ ੧੫੮੨
ਮਤੀ ਬੈਸਾਖ ਸੁਦੀ ੫ ਪੈਥੀ ਲਿਖੀ ਪੈਰੋ ਮੋਖੋ ਸੁਲਤਾਨ ਪੁਰ
ਦੇਖਤੁ ਰੇਦੋ॥ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਲਖਾਈ ਪੈਰੋ ਲਿਖੀ ਮੁਖ ਸਤ
ਬਾਲੇ ਸੰਪੂਜਣ ਦੇਵੀ॥ ਗਾਇਕੋਇ ਦੀਤਲ ਵੰਡੀ ਮਹੁ ਮਾਯਾ ਮ
ਹਾ॥ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਨੂ ਦੁਲਿ ਮਾਇ ਮਾਯਾ॥ ਦੋ ਮਹੀਨੇ ਸਤ
ਗੰਦਿ ਨ ਲਿਖਦਿ ਮਾਂ ਲਗੇ ਮਾਹੇ॥ ਜੇ ਜੇ ਹਕੀਕਤ ਮਾਹੀ॥ ਜੇ
ਬੇਗੁਰੂ ਨਨਕ ਜੀ ਫਿਰੇ ਮਾਹੇ॥ ਤਿਥੇ ਤਿਥੇ ਦੀ ਹਕੀਕਤ ਸਹਜਨ
ਲਗਾਈ ਬਾਲੇ ਲਿਖਵਾਈ॥ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਉਪਰ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ
ਬਹੁਤ ਖਸੀ ਹੋਏ॥ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਬਾਬੀ ਨਾਲੇ ਫਿਰ
ਦੇ ਮਾਹੇ॥ ਮੰਦੀ ਖੰਨੇ ਦੇਵਖੰਤ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਨਾਲੇ ਮਾਯਾ॥ ੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਇਕ ਦਿਨ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਦੇ ਜੀ ਉਪਜੀ॥ ਮੇਰਾ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਜੀ ਪੁ
ਰਾ ਮਾਯਾ॥ ਉਸ ਮਰੇ ਮਤੇ ਪਰ ਮੇਰਾ ਵਿਚ ਭੇਦ ਕੁਛ ਨ ਮਾਯਾ
ਦੇਖਾ॥ ਮੇਰੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਨਮ ਕਿਸਰ ਉਜਲੀਤਾ ਮਾਯਾ॥ ਏਹ ਚਿਤ ਵਨੇ
ਹੋਇਰ ਯੀਕਤ ਕਵੀ ਪੁਰਨ ਮਾਸੀ ਪਹਲੇ ਪਖ ਬਾਲਾ ਸੰਪੂਜਣ ਦੇ
ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਦੇ ਦਰਸਨ ਨ ਮਾਇ ਮਾਸੀ॥ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਛ
ਪੈਰ ਹਿੰਦੇ ਸੇ॥ ਬਾਲੇ ਸੰਪੂਨ ਦੇਹ ਚਾਹੀ॥ ਜੇ ਕਰ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਵੇ

ਤਾਂ ਦਰਸਨ ਨੂ ਜਾਈਏ ॥ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਸੁਣਿਯਾਂ ਜੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਗੁਰੂ ਅੰ
 ਗਦ ਜੀ ਨੂੰ ਬਾਪ ਗਏ ॥ ਪਰ ਨਹੀਂ ਜਾਣੀ ਦਾ ਜੋ ਕੇਹੜੇ ਬਾਂਦ ਛਪ ਬੈ
 ਠੇ ॥ ਫੇਰ ਖਬਰ ਸੁਣੀ ਜੁ ਖਬੂਰ ਖਹਿਅੰ ਦੀ ਵਿਚ ਬੈਠੇ ॥ ਏਹ
 ਸੁਣ ਕਰ ਬਾਲਾ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਦੇ ਦਰਸਨ ਨੂ ਮਾਯਾ ਜੋ ਕੁਛ ਸ
 ਕਤ ਮਾਹੀ ਸੋ ਕੁਟਲੈ ਮਾਯਾ ॥ ਗੁਰੂ ਦੂ ਦੁਲ ਪੈ ਸਾ ਅਗੇ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਗੁ
 ਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਬੈਠੇ ॥ ਬਾਲੇ ਜਾਇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ॥ ਅਗੇ ਗੁਰੂ ਅੰਗ
 ਦ ਜੀ ਬੋਲੇ ॥ ਮਉ ਗੁਈ ਸਤ ਕਰਤਾਰ ਬੈਠੇ ਜੀ ॥ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਬ
 ਲੇ ਸੀਧੂ ਨੂ ਪੁਛਣ ਲਗੇ ॥ ਭਾਈ ਸਿਖਾ ਕਿਥੇ ਮਾਯੋ ॥ ਕਿਵੇ ਕਰ ਮਾਵ
 ਣ ਹੋਯਾ ॥ ਕੋਟ ਹੋਏ ॥ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਸੀਧੂ ਹਥ ਜੋੜ ਕਰ ਮਰਦਾਸ ਕੀ
 ਤੀ ॥ ਜੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਦੇ ਦਾਹਾਂ ਗੋਤ ਸੀਧੂ ਪੈ ਨਾਮ ਬਾਲਾ ॥ ਵਤਨ ਜਨਮ
 ਰਾਇ ਕੋਇ ਦੀਤਲ ਵੀਰੀ ॥ ਮੈ ਗੁਰੂ ਕੇ ਦਰਸਨ ਨੂ ਮਾਯਾ ਹਾਂ ॥ ਫੇਰ
 ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਪੁਛਾ ॥ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੂੰ ਸਿਖ ਕਿਸ ਦਾ ॥ ਤੇਨੂੰ ਕੌ
 ਮਿਲਿਆ ॥ ਫੇਰ ਬਾਲਾ ਬੋਲਿਆ ॥ ਜੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹਉ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦ
 ਸਿਖ ਹਾਂ ॥ ਮੈਨੂੰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮਿਲਿਆ ॥ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਪੁ
 ਛਾ ॥ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੂੰ ਹਉ ਗੁਰੂ ਤੂੰ ਠਾਸੀ ॥ ਫੇਰ ਬਾਲੇ ਕਯਾ ਜੀ ਮੈ ਬੋਲੇ ॥
 ਵਰੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵੇਚੇ ॥ ਪੈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਪਿਛੇ ਲਗਾ ਫਿਰ
 ਦਾਸਾਂ ॥ ਪਰ ਜੀਤ ਦਾ ਮਸਾਨੂ ਏਹ ਮਤਨਾ ਜੀ ॥ ਜੋ ਏਹ ਵਡਾ ਗੁਰੂ ॥ ਪਰ
 ਸਲਾਮੀ ਰਹਦੇ ॥ ਏਹ ਗਲ ਜਾਭਾਈ ਬਾਲੇ ਮਾਖੀ ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਅੰਗ
 ਦ ਜੀ ਦਾ ਬੈਰਾਗ ਛੁਟ ਗਯਾ ॥ ਕਿਥਾ ਉਥੀ ਮੀਏ ਨਹੀਂ ॥ ਓਹ ਰਾਤ ਗੁ
 ਜਰੀ ਫਿਰ ਕੁਲ ਕਹੋਯਾ ॥ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਮਾਖਾ ॥ ਭਾਈ
 ਬਾਲੇ ਨੂੰ ਸਦੇ ॥ ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਮਾਇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ॥ ਫਿਰ ਬਾਲੇ ਨੂ ਗੁ
 ਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਪੁਛਣ ਲਗੇ ॥ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਕੁਛ ਤੇਨੂੰ ਏਹ ਭੀ ਮਿਲ
 ਮੈ ॥ ਜੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜਨਮੇ ਸੀ ॥ ਸੋ ਕਿ ਕੁ ਜਨਮੇ ਸੀ ॥ ਬਾਲੇ ਕ
 ਯਾ ਜੀ ਏਹ ਮੈਨੂੰ ਮਲੁ ਮਨਾਹੀ ॥ ਪਰ ਜੀ ਇਤਨੀ ਮੈ ਸੁਣੀ ਸੀ ਲੋਕ

ਦੇ ਮੁਹੋ ਜੋ ਹਰਿ ਦਮਾਲ ਮਿਸਰ ਮਾਖਦ ਹੈ ਜੋ ਭਾਈ ਏਨੇ ਮਹੁਰ ਤੇ ਤੇ
 ਸਤਾਈ ਯੇਨ ਛਤੇ ਅਤੇ ਕਤ ਕਦੀ ਪੁਰਨ ਮਾਸੀ ਸੰਸਾਰ ਤੇ ਕੋਈ ਨ
 ਹਿ ਜਨਮਾ ਏਹ ਕਾਲੁ ਵੇਦੀ ਦੇ ਪਰ ਕੋਈ ਅਵਤ ਰੰਮਨ ਮਾਸੀ ਹੈ
 ਇਤਨੀ ਮੈਂ ਸੁਣੀ ਸੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਭੀ ਸੁਣੀ ਸੀ ਜੋ ਮਹਤ ਕਾਲੁ ਨੇ ਜਨਮ
 ਪਤੀ ਤੇ ਦੇ ਲਖਾਈ ਸੀ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲ
 ਕਿਵੇ ਜਨਮ ਪਤੀ ਭੀ ਹਥ ਮਾਵੇ ਫੇਰ ਬਾਲੇ ਸੀ ਪੁਕਾਯਾ ਜੀ ਗੁਰੂ
 ਜਾਣੇ ਪਰ ਖੋਜ ਕੀਤਾ ਹਥ ਮਾਵੇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਬੋਲੇ
 ॥ ਭਾਈ ਬਾਲ ਕੋਈ ਇਵੇ ਹਾ ਹੈ ਜਿਸ ਤੇ ਖੋਜ ਜਨਮ ਪਤੀ ਦਾ ਕੇਜ
 ਨਮ ਪਤੀ ਹਥ ਮਾਵੇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਬਾਲੇ ਸੀ ਪੁਕਾਯਾ ਜੀ ਦੁਢੀ ਏ ਤਾਂ ਗੁ
 ਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੁਸੀ ਓਥੇ ਦੇ ਵਸਨੀ ਕਹੋਗੇ ਤੁ
 ਸੀ ਓਥੇ ਖੋਜ ਹਥ ਮਾਵੇ ਅਕੇ ਤੁਸੀ ਕਿਸੇ ਪਾਸ ਟੋਲੋ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਸੀ
 ਪੁਕਾਯਾ ਜੀ ਕਾਲੁ ਵੇਦੀ ਦਾ ਕੁਰ ਉਪੈ ਲਾਲੂ ਉਸ ਪਾਸ ਹੋਵੇ ਤਾਂ
 ਤੁਸੀ ਕੋਈ ਮਾਪਣ ਓਥੇ ਨੁਮਾਦ ਮੀ ਭੁਜੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ
 ਕਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੁਸੀ ਖੋਜ ਕਰਣਾ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਸੀ ਪੁਕਾਯਾ
 ਜੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸੀ ਕੋਈ ਜੇ ਮਾਪਣਾ ਮਾਦਮੀ ਦੇਵੇ ਤਾਂ ਉਹ ਭੀ ਹੋਵੇ
 ਅਤੇ ਉਹੀ ਹੋਵੇ ਜਾਇ ਕਰ ਲਾਲੂ ਦੇ ਤੀਨੁ ਮਾਪੀਏ ॥ ਭਾਈ ਲ
 ਲੂ ਤੁ ਬਹੁਤ ਬਿਰਧ ਹੋਯਾ ਹੈ ਤੇਰੇ ਉਤੇ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਦੀ ਬਹੁਤ ਮਿ
 ਹਰ ਵਾਨਗੀ ਹੋਈ ਹੈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਜਨਮ ਪਤੀ ਦੇ ਖਕੇ ਤੁੰਦੇ ਹ
 ਦੁਢ ਕੇ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਅਸਾਂ ਦੁਢ ਲਧਾ ਹੈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਅਤੇ ਗੁਰੂ
 ਅੰਗਦ ਦਿਚਰੇ ਦਕ ਛਨ ਹੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕਿਆ ਭਾਈ
 ਬਾਲ ਕੋਈ ਸਿਖ ਲੇਜਾ ਹਿ ਬਾਲੇ ਕਿਆ ਜੀ ਜੋ ਕੋਈ ਭੁਜੇ ਗੋਸੇਈ
 ਮੇਨ ਲਲੇ ਜਾਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਸਿਖ ਸੀ ਪੁਰਿ
 ਤੇ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਹੋਏ ਬਹੁਤ ਸੁਖ ਮਾਂਨ ਹੋਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਲ
 ਲੇ ਪੁੰਨ ਨੁਮਾਦਿ ਮਾ ਸਿਖ ਜੀ ਜਟੇਟ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕਿਆ ॥

ਭਾਈਲਾਲਪੁਨੁਸਿਖਹੈਗੁਰਮੁਖੀਭਾਈਬਾਲੇਨਲਜਾਹਤਲ
 ਵੰਡੀਓਗੁਰੂਨਨਕਜੀਦੀਜਨਮਪੜੀਲੈਆਉਲਾਲੇਪੁਨੁਸਿਖ
 ਆਭਲਾਜੀਧੰਨਅਸਾਡੇਗੁਰਜੋਗੁਰੂਨਨਕਜੀਦੀਜਨਮਪੜੀ
 ਵੇਖੀਏਗੇਜਾਣੀਏਗੇਜੋਗੁਰੂਨਨਕਜੀਦਾਦਰਸਨਕੀਤਤਾਗੁ
 ਰੂਮੰਗਦਜੀਆਖਾਭਾਈਬਾਲਾਤੈਨੁਕਰਤਾਰਚਿਤਮਾਵੈਬਾ
 ਲਾਸਿਧੁਅਤੇਲਾਲਪੁਨੁਰਾਇਕੁਏਦੀਤਲਵੰਡੀਆਏਆਉਕ
 ਰਲਾਲਵੇਦੀਨੁਮਿਲੇਲਾਲਨੁਮਾਖਨਲਗੇਭਾਈਲਾਲਗੁਰੂ
 ਨਨਕਜੀਦੀਜਨਮਪੜੀਦੇਹਾਗੁਰੂਮੰਗਦਜੀਮੰਗੀਹੈਤਾਲਲ
 ਕਯਾਮੇਰੇਕੋਲਤਾਨਹੀਤਾਲਲਕਯਾਬਾਲਾਤਗੁਰੂਨਨਕਜੀਦ
 ਮਿਤਸੈਤਸਚਆਖਗੁਰੂਮੰਗਦਜੀਕਿਸੀਚੰਦਜੀਤਾਬਾਲੇਕ
 ਯਾਭਾਈਲਾਲਗੁਰੂਮੰਗਦਜੀਹੋਏਹੈਜਿਸਅਗੇਗੁਰੂਨਨਕ
 ਪੰਜਪੈਸੇਅਤੇਨਲੀਯੋਰਖਕੈਮਥਾਟੇਕਯਾਹੈਤਿਸਨਾਲਬਰ
 ਬਰੀਕੇਹੀਅਸਾਫੁਫਕੋਲਧਾਹੈਸਿਰੀਚੰਦਹੋਰੀਅੰਲਾਦਕਰਕੇ
 ਪੁਜੀਅਨਗੇਤਾਲਲਕਯਾਦੇਖਾਟੇਲਦਾਹਾਂਬਾਲਤਾਬਾਲੇਕ
 ਯਾਤੈਕਲੂਦਾਬੁਰਾਉਹੈਤੈਘਰਦਿਚਟੇਲਬੀਬੀਭੀਚਲਗ
 ਏਅਤੇਕਲੂਤੀਚਲਗਯਾਤਾਘਰਦਿਚਟੇਲਨਲਗੇਪੰਜਦੇ
 ਦਿਨਜਨਮਪੜੀਲਭੀਲਕੁਕਰਬਾਲੇਨੁਲਾਲਬੇਦੀਦਤੀਬਾ
 ਲੇਲਾਲੇਪੁਨੁਨੁਦਿਤੀਤਾਲਲੇਪੁਨੁਕਯਾਭਾਈਬਾਲਾਤੈਭੀ
 ਨਾਲੇਚਲਤੇਰਾਬਰਾਮਰਾਤਬਾਬਹੁਤਹੋਵੇਗਾਤਾਬਾਲੇਕਯਾ
 ਭਲਾਭਾਈਜੀਤਾਲਲਕਯਾਭਲਾਭਾਈਜੀਤਾਸੀਤਾਜਨਮਪੜੀ
 ਲੈਕੇਚਲਗੁਰੂਨਨਕਜੀਦੀਪਰਮੇਰੀਭੀਭੁਟਕੁਝਲੈਜਾਵੇਤਾ
 ਬਾਲੇਕਯਾਭਲਾਭਾਈਲਾਲਜੀਜੋਕਛਤਸਾਡੇਜੀਆਵਦੀ
 ਹੈਜੋਕੁਲੀਹੈਦੇਹਲਾਲਪੰਜਪੈਸੇਤੇਨਲੀਯੋਰਦਿਤਾਕਯਾਏ
 ਹਮੇਰੀਭੁਟਗੁਰੂਮੰਗਦਜੀਅਗੇਰਖਣੀਅਤੇਆਖਣਾਜੀਜੋਕ

ਦੇਸਿਰੀਚੰਦਹੋਰੀਬੁਰਾਮੰਨਣ ਤੁੰਤੁਸਾਗੁਸਾਨਹੀਕਰਣ ਬਲੇਕ
 ਯਾਲੁਧੋਖਕੋਈਨਹੀ ਤੁਸੀਗੰਨਤੀਮਨਤੇਕਾਈਰਖੋਨਹੀ ਜ
 ਨਮਪਤੀਬਾਲਾਅਤੇਲਾਲਾ ਲੈਕਰਖਤੁਰਖਹਿਰਿਮਾਦੀ ਗੁਰੂਮੰ
 ਗਦਜੀਪਾਸਮਾਏ॥ ਅਨਕੇਅਗੇਰਖੀ ਗੁਰੂਮੰਗਦਜੀਬਹੁਤਖੁਸੀ
 ਹੋਏ ਅਖਣਲਗੇਗੁਈਬਾਲਾ ਤੈਨੁਕਰਤਾਰਚਿਤਆਵੈ ਅਜਤੁਹ
 ਅਸਨੁਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦਾਦਰਸਨਕਰਾਯਾ ਤਹਥਲੈਕਰਜਨਮ
 ਪਤੀਚੁੰਮੀ ਅਤੇਅਖੀਤੇਸਿਰਤੇਰਖੀ ਜਾਖੋਲਕੇਦੇਖੀਤਾਅਖਰ
 ਸਾਸਤੀਹੈਨ ਤਾਗੁਰੂਮੰਗਦਜੀਬੀਚਾਰਕੀਤਾ ਜੋਕੋਈਅਜੇਹਾ
 ਸਿਖਹੋਵੈ ਜੋਦੇਵੇਅਖਰਪੜ੍ਹਾਹੋਵੈ ਤਾਮਹਮਾਖਹਰਾਬੋਲਾ
 ਜਿਸਦੇਘਰਗੁਰੂਮੰਗਦਜੀਰਹਦੇਸੇ ਜੀਸੁਲਤਾਨਪੁਰਮੇਖਾਪੇ
 ਰਾਖਤੀਹੈ ਓਹੁਦੋਮੇਅਖਰਪੜ੍ਹਾਹੈ ਅਤੇਦੋਮੇਵਾਚਦਾਹੈ ਤਾਗੁਰੂ
 ਮੰਗਦਜੀਆਖਾ ਗੁਈਮਹਮਾਮਾਦਾਚਾਹਿਯੇਜਰੂਰਮਹਮੇਕ
 ਯਾਭੁਲਾਜੀਲਾਵਦਾਹਾਂ ਮੇਰੇਆਖੇਜਬਆਉਗਾ ਮਹਮਾਸੁਲ
 ਤਾਨਪੁਰੇਪੈੜੇਮੇਖੇਨੂਲੇਆਯਾ ਗੁਰੂਮੰਗਦਜੀਉਸਨੁਜਨਮ
 ਪਤੀਦਿਖਾਈ ਓਹਤਾੜਤਾੜਵਾਚਗਯਾ ਗੁਰੂਮੰਗਦਜੀਬਹੁਤ
 ਖੁਸੀਹੋਏ ਗੁਰੂਜੀਕਯਾਪੈੜਾਏਹਾਅਸਾਨੁਗੁਰੂਮਾਖੀਅਖਰਾਵ
 ਚਲਿਖਦੇਹਾਂਪੈੜੇਕਯਾਭੁਲਾਜੀ ਕਾਗਦਹਛੇਮੰਗਾਵਹੁਮੇਲਿ
 ਖਦੇਦਾਹਾਂ ਗੁਰੂਮੰਗਦਜੀਕਾਗਦਲਿਖਣਸਮਾਹੀਮਗਦਾਦਿਤੀ
 ਪੈੜੇਲਿਖਦਿਤੀ ਗੁਰੂਮੰਗਦਜੀਲਿਖਾਈ ਬੋਲੇਗੁਈਜੀਵਹਗੁ
 ਰੂਸਾਖੀਹੋਰਚਲੀ॥

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਸੰਮਤ ੧੫੨੬ ਅੰਤੀਕਤਕਸੁ
 ਈਪੁਰਨਮਾਸੀ ੧੫ ਗੁਰਨਾਨਕਜੀਜਨਮਲੀਤਾ ਕਾਲੁ ਬੇਦੀਦੇਪਰਕ
 ਲੂਦਾਪਰੋਹਤਹਰਿਦਿਆਲਮਿਸਰਮਾਹ ਵਡੀਵੇਲਾਕਾਲੁਹਰਿਦਿਆਲ
 ਦੇਪਰਗਯਾ ਜਾਇਕਰਮਾਖਿਓਸਜੀਪੰਡਿਤਜੀਤੁਸੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹੁ ਪੰ
 ਡਿਤਕਯਾਕਯੋਮਹਤਾਇਸਵੇਲੇਕਿਉਆਖਾਹੈ ਤਾਕਾਲੁਆਖਾਜੀਬਾ
 ਲਕਜਨਮਲੀਤਾਹੈ ਤੁਸੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹੁ ਜਨਮਪੜੀਲਿਖੋਹਰਿਦਿਆਲ
 ਪੰਡਿਤਕਯਾਕਾਲੁਮਹਤਾਜੀਮੈਸੇਵਾਪੁਜਾਕਰਕੇਆਵਦਾਹਾਂ ਤਾਂਕਾਲੁ
 ਆਪਣੇਪਰਮਾਯਾ ਪਿਛੋਪੰਡਿਤਪ੍ਰਿਯਪੜੀਯਾਂਵਿਨਚੜੇਆਯਾ ਆ
 ਇਕਰਸਦਿਓਸਮਹਤਕਾਲੁਹਉਆਯਾਹਾਂ ਕਾਲੁਅੰਦਰਲੈਗਯਾ ਅ
 ਗੇਕਾਲੁਵਛਾਵਣੇਕਰਰਖੇਆਹੈ ਪੰਡਿਤਨੂੰਬੈਠਾਯਾ ਪੰਡਿਤਮਾਖਾ
 ਮਹਤਕਾਲੁਕਾਗਦਕੇਸਰਲੇਆਓ ਫੇਰਪੰਡਿਤਮਾਖਾਕਾਲੁਮੈਨੂੰ
 ਸਬਦਸੁਨਾਇਕਾਸਬਦਲੈਕਰਜਨਮਾਹੈ ਵਖਤਸੁਣਾਇ ਕਿਸਵਖ
 ਤਜਨਮਲੀਤਾਹੈ ਕਾਲੁਕਯਾਜੀਜਨਮਦੀਮੈਨੂੰਖਬਰਹੈ ਇਕਘੜੀ
 ਤੇਦੁਇਪਹਰਪੁਰੇਹੋਏਆਹੈ ਜਾਜਨਮਲੀਤਾਹੈਸੁ ਪਰਸਬਦਦੀਮੈਨੂੰਖ
 ਬਰਸੀ ਗਾਂਪੰਡਿਤਕਯਾਕਾਲੁਅੰਦਰੋਪੁਛਦਾਈਹਈਤਾਂਉਸਤੋਪੁ
 ਛਤਾਂਕਾਲੁਨੇਦਉਲਤਦਾਈਬਾਹਰਮਦੀ ਵਾਈਬਾਹਰਮਾਈਆਇ
 ਕਰਮਾਖਣਲਗੀਕਯੋਜੀਮੈਨੂੰਕਯੋਸਦਾਹੈ ਵਾਈਕੁਛਪੰਡਿਤਜੀ
 ਪੁਛਦੇਹੈਨ ਤੁਝਾਣਦੀਹੈਸੋਦਸ ਤਾਂਵਾਈਕਯਾਪੰਡਿਤਜੀਕਿਛਪੁ
 ਛਤਾਂਪੰਡਿਤਕਯਾਦਾਈ ਬਾਲਕਕਯਾਸਬਦਲੈਕਰਜਨਮਾਹੈ॥
 ਅਗੇਦਾਈਬੋਲੀਪੰਡਿਤਜੀ ਮੇਰੇਹਥਾਂਵਿਚ ਕਿਤਨੇਬਾਲਕਜਨਮੇ
 ਹੈ ਪਰਜੀਇਜੇਹਾਬਾਲਕਇਸਤਰਾਂਕੋਈਨਹੀਜਨਮਾ ਇਸਦਾ
 ਅਵਾਜਾਇਸਤਰਾਂਨਿਕਲਾ ਜਿਸਤਰਾਂਕੋਈਵਡਾਸਮਾਣਾਂ ਹਸਕੇਮਿ
 ਲਦਾਹੈਇਸਬਾਲਕਦੀਮੈਨੂੰਹੈਰਨਗੀਲਗੀਹੈ ਤਾਂਪੰਡਿਤਕਯਾ

ਕੁਲਾਦਾਈ ਜਾਹ ਪੀਤ੍ਰਿਤ ਕਯਾ ਸੁਣਕਾਲੂ ਬਾਲਕ ਸਤਾਈ ਏਨਛ
 ਤੇ ਪੁਰੇ ਜਨਮ ਆਹੈ ਜੇ ਪਹਲੇ ਦੁਹਧ ਪਹ ਪਹਰਾਂ ਅੰਦਰ ਜਨਮ ਆਹੈ
 ਤਾਂ ਸਾਹੁ ਕਾਰਹੈ ਵੈ ਆਹ ਅਜ ਵਡੀ ਪੁਰਬੀ ਕੀਰਤ ਆਹੀ ਇਸਦੇ ਸਿ
 ਰਤੇ ਛਤ੍ਰ ਫਿਰਿਆ ਲੋੜੀਏ ਮੈਂ ਨੂੰ ਵਡੀ ਹੈਰਾਨ ਗੀਹੈ ਦੇਖਾਂ ਕੇ ਹਜ਼ਾਰ
 ਫਿਰੇ ਪੀਤ੍ਰਿਤ ਬਤਾਵੀ ਚਾਰੀ ਗਯਾਨ ਵਨ ਆਹ ਪੀਤ੍ਰਿਤ ਕਯਾ ਕਾ
 ਲੂ ਮੈਂ ਨੂੰ ਬਾਲਕ ਦਾਦਰ ਸਨਕਰਾਇ ਕਾਲੂ ਜਾਇਕੇ ਬਾਲਕ ਅੰਦ
 ਰਹੁ ਮੰਗਿਆ ਅੰਦਰੋਂ ਬੀਬੀ ਕਾਲੂ ਦੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਕਯਾ ਮੈਂ ਨਾਂ ਹੀ ਦੇਵੀ
 ਠੰਢ ਦੇ ਦਿਨ ਪੈਂਨ ਤਾਂ ਪੀਤ੍ਰਿਤ ਕਯਾ ਕਿਛ ਇਸਦਾ ਬਿਪਨ ਹੋਵੇ ਤਾਂ
 ਮੈਂ ਜਬਾਬ ਕਰਾਂਗਾ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਬਾਹਰ ਲੈ ਆਯਾ ਆਇ ਪੀਤ੍ਰਿਤ ਦੇ
 ਅਗੇ ਲੈ ਬੈਠਾ ਪੀਤ੍ਰਿਤ ਵਡਾ ਗਯਾਨ ਵਨ ਆਹ ਪੀਤ੍ਰਿਤ ਦੇਖ ਕਰਾਮ
 ਗੋਇ ਠਖੜਾ ਹੋਆ ਪੀਤ੍ਰਿਤ ਨਮ ਸਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਯਾ ਏਹੁ ਆਪ ਪਰਮੇ
 ਸੁਰਹੈ ਪੀਤ੍ਰਿਤ ਕਯਾ ਕਾਲੂ ਲੈ ਜਾਹੁ ਕਾਲੂ ਬਾਲਕ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਲੈ ਗ
 ਯਾ ਫੇਰ ਆਇ ਕਰ ਆਖੁ ਜੋਸ ਪੀਤ੍ਰਿਤ ਜੀ ਇਸਦਾ ਨਾਂ ਉਕਤ ਆ
 ਏ ਕੇਹੇ ਅਹੁਰਤ ਜਨਮ ਆਹੈ ਪੀਤ੍ਰਿਤ ਕਯਾ ਕਾਲੂ ਮੈਂ ਇਸ ਕਾਨ ਉਸੇ
 ਧਕੇਰ ਖਾਂਗਾ ਅਤੇ ਚੋਲਾ ਭੁਪਿੰਦਰਾਂਗਾ ਪੀਤ੍ਰਿਤ ਤੋਰਾਂ ਦਿਨ ਬੀਚਾਰ
 ਕਰਦਾਰ ਯਾ ਜਾਂਡੇ ਗਾਇਨ ਗਾਯੇ ਫਾਂਚੇ ਆਖਾ ਤੇਨ ਉਰਖਾ
 ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਕਯਾ ਪੀਤ੍ਰਿਤ ਜੀ ਤੁਸਾਂ ਇਸਦਾ ਨਾਂ ਉਏ
 ਨਾਹੀ ਰਖਣਾ ਏਹਨਾਂ ਉਹਿੰ ਦੂਤੁਰ ਕਦਾਸਾ ਝਾਹੈ ਫਿਰ ਪੀਤ੍ਰਿਤ ਕਯਾ
 ਕਾਲੂ ਏਹ ਵਡਾ ਅਵਤਾਰੀਹੈ ਤੇਰੇ ਪਰਮ ਆਯਾਹੈ ਮੈਸਾ ਅਵਤਾਰ
 ਹੀ ਮੈਂ ਗੋ ਕੋਈ ਨਹੀ ਹੋਯਾ ਅਤੇ ਰਾਮ ਚੰਦ ਤੇ ਕਿਸ ਠਚੰਦ ਹੋਯਾਹੈ ਉ
 ਨਨੂੰ ਹਿੰਦੂ ਹੀ ਪੂਜਦੇਹੈ ਇਸਨੂੰ ਹਿੰਦੂ ਮੁਸਲਮਾਨ ਦੋ ਮੇਹੀ ਪੂਜਨ
 ਗੇ ਇਸਦਾ ਨਾਂ ਉਜੀ ਮੀ ਅਸਮਾਨ ਵਿਚ ਰਵਜਾਵੇਗਾ ਵਫਾ ਤੇ
 ਵਨਾਨ ਕਹੇ ਜਾਵੇਗਾ ਇਸਤਾਈ ਸਮੁੰਦਰਾ ਹੁਦੇਵੇਗਾ ਅਰਧਰਤੀ
 ਭੀਰਾ ਹੁਦੇਵੇਗੀ ਅਸਮਾਨ ਭੀਰਾ ਹੁਦੇਵੇਗਾ ਇਹੁ ਨਿਰੰਕਾਰ ਹੀ ਜਪੈ

ਭਾਅਤੁ ਬੁਝਾਇ ਸਨੀ ਹੋਵੈਗਾ ਕੀਤੇ ਨੂਕੀਤ ਹੀ ਜਾਣੇਗਾ ਹੋਰ ਬਿਨਾ ਪਰ
 ਮੇਰਾ ਜਾਣੇਗਾ ਨਹੀ ਕਾਲੂ ਇਹ ਅਰਮਾਂ ਨ ਮੈਨੂੰ ਰਹਿ ਸੀ ਇਸਦਾ ਮੇ
 ਰਾਤ ਬਾ ਮੈਨੂੰ ਦੇਖਾਗਾ ਕਾਜਾ ਪੈ ਮੇਰੀ ਮਾਰ ਬਲਾ ਕਿਤ ਨੀ ਕਹੈ ॥੨॥
 ਬੇਲੋਭਾਈ ਜੀਵਾ ਹੁਗੁਰੂ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ ३ ਜਬ ਨਨਕ
 ਜੀ ਪੰਜਾਬ ਰਸਾ ਦੇ ਹੋਆ ਤਾਂ ਲਗਾ ਬਾਤੁ ਅਗਮ ਨਿਗਮ ਦੀਆ ਕਰ
 ਟ ਜੋ ਕਿਛੁ ਬਤ ਕਰੈ ਸੋ ਸਮਝ ਕਰੈ ਤਿਸ ਤੇ ਸਤੁ ਕਿਸੇ ਦੀ ਨਿਸਾ ਹੋਈ
 ਪੈ ਹੀ ਦੂਕ ਹੋ ਦੇਹ ਨ ਕੋਈ ਉਤਾਰ ਪੈ ਦੇਹੋ ਯਾਹੈ ਮੁਸਲਮਾਂ ਨ ਕਹ ਦੇਹ ਨ
 ਕੋਈ ਮਉਲੀ ਆਪੈ ਦੇਹੋ ਯਾਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਕਿਛੁ ਲੇਜਾ ਵੈ ਸੋ ਗਵਾਇਆ
 ਦੇ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਪੰਡਿਤ ਕੋ ਲਜਾ ਵੈ ਜੋ ਭੁਲਾ ਪੰਡਿਤ ਨੀ ਛਤੁ ਫਿਰਾ ਯਾਹ
 ਈ ਪੰਡਿਤ ਕਯਾ ਭੁਲਾ ਕਾਲੂ ਹੁਣ ਉਲਭੇ ਦੇਦਾ ਹੈ ਪਰ ਓਹੁ ਦਖਤੁ ਅ
 ਵਸੀ ਤਾਂ ਸਿਧਾਂ ਮੁਠੀ ਨ ਕਰੇਗਾ ਜਬ ਨਨਕ ਜੀ ਬਰਸਾ ਸਤਾਂ ਕਹੈ ਯ
 ਤਬ ਕਾਲੂ ਕਯਾ ਨਨਕ ਤੇ ਨੂੰ ਪਾਂਧੇ ਦੇ ਪਾਇ ਦੇਹਾਂ ਤਬ ਨਨਕ ਕਯਾ
 ਭੁਲਾ ਪਿਤਾ ਜੀ ਭੁਲਾ ਹੋਵੈ ਤਬ ਨਨਕ ਨੂੰ ਪਾਂਧੇ ਪਾਸ ਲੈ ਗਯਾ ਤਾਂ ਕਾਲੂ
 ਕਯਾ ਪਾਂਧਾ ਮਹੂਰਤ ਦੇਖ ਨਨਕ ਨੂੰ ਤੇਰੇ ਪਾਸ ਪਾਇ ਦੇਹਾਂ ਤਬ ਪਾਂਧੇ
 ਕਯਾ ਹੁਣ ਮਹੂਰਤ ਹਛਾ ਹੈ ਤਬ ਇਕ ਸੁਪਾਰੀ ਦਖਣੀ ਚਾਵਲ ਪੱਰ
 ਅਨਾਇਲੁ ਤਾਂ ਪਾਂਧੇ ਦੇ ਪਾਯਾ ਪਾਂਧੇ ਪਟੀ ਲਿਖਾ ਦਿਤੀ ਪਾਂਧੇ ਕਯਾ
 ਨਨਕ ਤੁੰ ਪੜਾ ਤਾਂ ਇਕ ਦਿਨ ਪੜਾ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਚਪਕਰ ਰਹਾ
 ਤਾਂ ਪਾਂਧੇ ਕਯਾ ਨਨਕ ਤੁੰ ਪੜਾ ਦਾ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਨਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਪਾਧਾ
 ਤੁੰ ਕਛੁ ਮਾਪੁਤੀ ਪੜਾ ਹੈ ਜੋ ਮੇਰੇ ਤਾਂ ਈ ਪੜਾਇਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪਾਂਧੇ ਕਯਾ
 ਸੋਭਾ ਕਿਛੁ ਪੜਾ ਹਾਂ ਤਬ ਨਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਪਾਂਧਾਂ ਏਨੀ ਪੜੀ ਗਲੀ ਫ
 ਰੇ ਪੈ ਦੇਹਨ ਏਹ ਜੋ ਪੜਨਾ ਹੈ ਸੋ ਬਾਦ ਹੈ ਤਬ ਨਨਕ ਜੀ ਇਕ ਸਬਦ ਉਠ
 ਯਾ ਸ੍ਰੀ ਰਾਗ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜਾਲ ਮੋਹ ਪਸਮ ਸਕਰੀ ਮਤ ਕ
 ਗਵਕਰ ਸਾਰਾ ਭਾਉ ਕਲਮ ਕਰ ਚਿਤ ਲਖਾਰੀ ਗੁਰ ਪੁਛਾ ਲਿਖਈ
 ਚਾਗਾ ਨਾਮ ਲਿਖ ਸਾਲਾਹ ਲਿਖ ਲਿਖ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਗਾ ॥੧॥ ਬ

ਬਾਬੇ ਹੁਲੇ ਖਾਲਿ ਖਜਾਣੇ ਸਿਧੈ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀ ਮੇਰੀ ਭੈਰੋ ਹੋਇ ਸਚਾਨੀ
 ਸਾਣਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਪਰਮਾਰਥ ॥ ਤਾਂਗੁ ਕੁਨਨ
 ਕਜੀ ਕਧਾ ਸੁਣਹੋ ਪੀਤ੍ਰਿਤ ਨਿਤ ਨਾਪੜਨਾ ਸੁਣਨ ਜੋ ਬਿਨਾ ਪਰਮੇ
 ਸੁਰ ਕੇ ਨਾਮ ਤੇ ਸਬੁ ਬਾਦਹੈ ਤਬ ਪਾਪੋ ਕਧਾ ਨਾਨਕ ਹੋਰ ਜੋ ਪੜਨਾ
 ਹੈ ਸੋ ਮੇਰੇ ਤੁੰਦੀ ਬਤਾਇ ਨਿਰਪਤਿ ਮੈਂ ਛੁਟੀ ਦਾ ਹੈ ਤਬ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕ
 ਧਾ ਸੁਣਹੋ ਸੁਆਮੀ ਏਹ ਜੋ ਪੜਨਾ ਹੈ ਸੋ ਸੀਸਾਰ ਕਾ ਮੈਂ ਸਾਹੈ ਜੋ ਮਸੁਰੀ
 ਵੇਦੀ ਮਰਕਾਗਾਦ ਸਟੀਕ ਕਲਮ ਕੇ ਨਕੀ ਮਨ ਲਿਖਣ ਹਾਰ ਸੋ
 ਕਧਾ ਲਿਖਾ ਮਾਯਾ ਕਾ ਜੰਜਾਲ ਲਿਖਾ ਜਿਸ ਲਿਖੈ ਸੋ ਸੁਭ ਵੇਕਰ
 ਹੋਵੇ ਹਨ ਅਰੁ ਜੋ ਸਚ ਕਾ ਲਿਖਣਾ ਹੈ ਸੋ ਕੈਸਾ ਹੈ ਜੋ ਮਾਯਾ ਕਾ ਮੋਹ ਜਾ
 ਲ ਕਰ ਮਸਕਰੀਏ ਤਪਸਾ ਕਰ ਕਾਗਾਦ ਕਰੀਏ ਚਿਤੁ ਲਿਖਣ ਹਾਰ
 ਕਰੀਏ ਇਸ ਕੇ ਅੰਦਰ ਕਿਛੁ ਭੁਓਹੋ ਇਤਿ ਸਕੀ ਕਲਮ ਕਰੀਏ ਲਿ
 ਖੀਏ ਸੋ ਕਧਾ ਲਿਖੀਏ ਪਰਮੇ ਸੁਰ ਕਾਨ ਉਲਿਖੀਏ ਬੰਤਿ ਸੋ ਤੁਲਿ
 ਖੀਏ ਜਿਸ ਲਿਖੀਏ ਸੁਭਾ ਬਿਕਾਰੀ ਮਿਦਜਾਗਾਏ ਪੀਤ੍ਰਿਤ ਜੇਤੁ ਏਹੁ ਲੇ
 ਖਾ ਪੜਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਸਾਨੁ ਭੀ ਪਵਾਇ ਨਾ ਭੀ ਭਾਂਪੜ ਨਾ ਪੜਾਏ ਹੋਸਾ
 ਮੀ ਜਗਤ ਹਾਂਇਹੁ ਜੀਵਨਾ ਵੇਗਾ ਬਹਾਂਏਹੁ ਪੜਨਾ ਤੇ ਰੇਹਬ ਨਿਸਾਣ
 ਹੋਵੈਗਾ ਤਾਂ ਪੀਤ੍ਰਿਤ ਕਧਾ ਇਹ ਬਾਤੁ ਤੋਂ ਕਿਥੋ ਪਾਈਏ ਨਾ ਕਮੀਓ
 ਕਜੇ ਪਰਮੇ ਸੁਰ ਕਾਨ ਮਲੇਤੇ ਹੋ ਭੁਨਕਰ ਦੀਆ ਭੁਠੀ ਨਾ ਹੀ ਜੁੜਤੀਆਂ
 ਅਰਇਕ ਪਰਮੇ ਸੁਰ ਕੇ ਨਾਂ ਹੀ ਜਾਣਤੇ ਪਾਤਸਾਹੀ ਯਾ ਕਰਤੇ ਹੈ ਕਹੁ
 ਵੇਖਾਉਨ ਕੋਟ ਕਰਮ ਕੀਏ ਹੈ ਤਬ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੂਜੀ ਪੌੜੀਆ
 ਖੀ ॥ ਜਿਥੈ ਮਿਲਨ ਵਾਤੁ ਆਈਆਂ ਸਦ ਖੁਸੀਆਂ ਮਨ ਚਾਉ ॥
 ਤਿਨ ਮੁਖਾਟਿ ਕੇ ਨਿਕਲਹ ਜਿਨ ਮਨ ਸਚਾਨਾਉ ਕਰਮ ਹੋਵੇ ਤਪਾਈ
 ਮੇਨ ਹੀ ਗਲੀਵਾਉ ਦੁਆਉ ॥ ੨ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਪਰਮਾਰਥ ਤਾਂਗੁ
 ਭੁਨਕਰ ਜੀ ਕਧਾ ਸੁਣਹੋ ਸੁਆਮੀ ਜਗਤ ਏਹੁ ਜੀਵਤੇਗਾ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂ
 ਇਹੁ ਪੜਨਾ ਪਰਮੇ ਸੁਰ ਕਾ ਸਿਮਰਨ ਤਿਸ ਕਾ ਪੁਨ ਹੋਵੇਗਾ ਸਦ ਸਦਾ

ਸੀ ਅੰਨਿ ਤਨਿ ਦੁਨੀਆਂ ਸਾ ਕਲਿ ਪੰਨ ਹੋਵਨ ਕੀ ਜਿਨ ਇਕ ਮਨ
ਸਿਮਰ ਮਾਰੈ ਤਿਨ ਸਨੁ ਨਿਪਾਨ ਪੈਸਾ ਪਟੁ ਪਾਉ ਤਰ ਗਾਓ ਪਰਮੇ
ਸੁਰਨਾ ਹੀ ਲੋਕਾ ਜਾਤੁ ਤਰਾ ਪੈਤਰ ਘਾਟੁ ਸਮਝੀ ਇਕ ਪਰਮੇ
ਸੁਰਨਾ ਲੋਕਾ ਤਿਨ ਹੀ ਤਿਨ ਹੀ ਮਨੁ ਤੀਨਾ ਹੀ ਜੁਗਤੀ ਮਾਂ ਤਿਨ ਕੋ
ਕੋਈ ਨਾਨਕੁ ਕੀਨਾ ਹੀ ਇਕ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਮਾ ਕਰਹੈ ਹੈ ਅਰਾ ਪਰਮੇ
ਸੁਰਨਾ ਬੀਨਾ ਹੀ ਮਾਤੁ ਕਰਹੈ ਏਕਾ ਤਿਨ ਪੁੰਨ ਕੀ ਤਿਨ ਪਰਮੇ
ਸੁਰਨਾ ਬੀਨਾ ਹੀ ਤਰਹੈ ਤੁਨਾ ਤੁਨਾ ਕਜਿ ਦਾਜੀ ਪੈ ਜੀ ਮਾਈ ਤੇ
ਕਾਮਾ ਵਹਾਇ ਕਜਾ ਰਹਿਤ ਇਕ ਦਮ ਮਨੁ ਉਸਲਾਹ ਇਕ ਦੁਪਾ
ਏ ਮੰਗਤੈ ਇਕ ਨਾਵਨੁ ਚਰਾਤਾਰ ਅਗੋਗਾ ਇਕਾ ਜਲੀ ਏਵੇ ਦਿਨ
ਲਾਵੇ ਵੇਕਾਰ ਤਿਸ ਕਪਰਮਾ ਰਬ ਤੁਗੁਰਨ ਨਕਸੀ ਕਹਾ
ਸੁਰਨਾ ਹੀ ਮਾ ਪ੍ਰਿਥਮਾ ਦੁਤੇ ਹੈ ਇਕ ਜਾਤੁ ਹੈ ਇਕ ਸਾਹ ਇਕ ਪਾਤਸ਼ਾਹ
ਹੈ ਇਕ ਦਿਨ ਕੇ ਅਗੋਗਾ ਤਿਨ ਮਾਂ ਗਾਮੀ ਦਾਖਤੁ ਹੈ ਜਾਂ ਰਿਹਮ ਮਰੇ
ਨਰੋ ਜੇ ਮੁਖੀ ਮਾਂ ਕਰਹੈ ਹੈ ਹੀ ਗਾਂ ਪਰਮੇ ਸੁਰਨਾ ਹੀ ਸਿਮਰਤੇ ਤਿਨ
ਕੋ ਅਗੋਗਾ ਮਾਂ ਸੀ ਸਜਾਇ ਲੇਖੀ ਜਸੇ ਕਪਰੇ ਕੋ ਪੈ ਕੀ ਦੇਤਾ ਹੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਤਿਨ ਕੋ ਕੋ ਤੇ ਕੀ ਦੇਤਾ ਹੈ ਜਸੇ ਦਾਇਆ ਕੋ ਕਰੀ ਦੇਤਾ ਹੈ ਤਿਨ ਕੋ ਮੇ
ਸੀ ਮਾ ਜਾਤੁ ਮਾਂ ਮਾਂ ਨਾਨਕੁ ਪ੍ਰਿਥਮਾ ਹਰਦੀ ਮਾਂ ਹੀਰੋ ਜੋ ਪਰਮੇ ਸੁਰ
ਨਾ ਹੀ ਸਿਮਰਤੇ ਅਨੰਤ ਪਰਮੇ ਸੁਰਨਾ ਸਿਮਰਤੇ ਹੈ ਅਰਾ ਤਿਨ ਮਾਂ ਰਿ
ਮੰਗਾਖਤੁ ਹੈ ਤਿਨ ਕੋ ਵਰਗਾ ਹਾਇ ਰਹਿਤੁ ਮਾਂ ਮਾਂ ਮਲਨ ਕੀ
ਮਾਂ ਤੁਥਾ ਪ੍ਰਿਥਮਾ ਰਾਂਗੀ ਗਾਏ ਨਿਰਪੰਤਿਕ ਘਾਟੁ ਨਾਨਕ ਸੀਤੁ
ਮਾਂ ਮਾਂ ਬਾਤਾ ਕੋ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਜੇ ਤੇ ਬਲ ਰਹੈ ਇਕ ਮਾਤੁ ਪ੍ਰਿ
ਤ ਕੁਦਰਤ ਦਾਖਤੁ ਹੈ ਅਜੇ ਤੇ ਹੀ ਕੀ ਦੇਤਾ ਹੈ ਤੁਥਾ ਗੁਰਨਾਨਕ
ਜੀ ਰੋਈ ਪੈ ਜੀ ਮਾਈ ਤੁਤੇ ਹੀ ਰਮਾ ਗਾਏ ਪਾਪ ਤਿਨ ਦੇਤਾ ਹੈ
ਉਸਿਨ ਸੁਲਤਾਨ ਖਾਨ ਹੋਵੇ ਰਿਠੇ ਖੋਹ ਨਾਨਕੁ ਰਿਠੇ ਦਲਿ ਮਾਸ
ਤੁਥਾ ਕੋ ਦੇਨੇ ਹਾ ॥੪॥ ਤਿਸ ਕਪਰਮਾ ਰਬ, ਤੁਥਾ ਗੁਰਨਾਨਕ ਸੀ

ਕਯਾ ਸੁਣਹੋਸ੍ਵਮੀਉਸਸਾਹਿਬਕਾਮੈਨੂੰਅੰਸਾਡੁਰਹੈ ਜੇਦੇਹ
 ਮੇਰੀਭੁੰਮਾਨਹੋਇਰਹੀਹੈ ਜੇਈਹਾਂਸੁਲਤਾਨਕਹਾਇਦੇਹੈ ਸੇਸਭੀ
 ਮਰਖਾਕਹੋਜਾਨਰੇ ਜਿਨਕਾਅਮਰਮੰਨੀਤਾਹੈ ਜਿਨਕੇਡੁਰਪ੍ਰਿ
 ਥਮਭੁੰਮਾਨਹੋਜਾਤੀਹੈ ਸੇਸਭੀਉਠਜਾਹਿਰੇ ਖਾਕਦਰਖਾਕਹੋ
 ਜਾਨਰੇ ਸੁਣਹੋਪੰਡਿਤਮੈਕੂੜਾਸਨੇਹਾਕਿਸਸਿਉਕਰੀ ਅਜੀ
 ਭੀਉਠਜਾਹਰੇ ਤਿਸਕੀਬੰਦਗੀਕੀਜੇਓਹਛਡਾਇਲਏਗਾ॥
 ਇਸਸੰਸਾਰਸਿਉਕੂੜਾਨੇਹੁਕਾਕਰੀਏ ਤਬਪੰਡਿਤਹੋਰਾਨਹੋਰਾਮ
 ਅਤੇਨਮਸਕਾਰਕੀਤਸੁਜੀਤੁਪਰਮੇਸੁਰਹੈ ਤੇਰੇਆਤਮੇਆਵਦੀਹੈ
 ਸਾਕਰ ਬੋਲੋਗੁਣੀਜੀਵਾਹਗਾਰੂ ੨ ਸਾਖੀਹੋਰਚਲੀ੩ ਜਗੁ
 ਰਨਾਨਕਜੀਵਕਾਨਵਾਂਦੇਹੋਏ ਤਾਂਅੰਤੀਚਾਰਣਗਏ ਵੈਸਾਖਦੇਦਿ
 ਨਸੇਦਪਹਰਵੇਲੇ ਇਕਦਰਖਤਹੇਠਟਿਕਗਏਸੇ ਜਮੋਟਿਕਗਏ
 ਓਸਾਬਿਰਛਦੀਛਾਂਉਓਥੇਹੀਰਹੀਹੋਗਬਿਛਾਂਦੀਫਿਰਗਈਅ
 ਤੇਅੰਥੇਉਪਰਫਟਕਛਕੇਕਾਲਾਨਗਬੈਠਾਹੈ ਤੇਕਛਦੇਦਿਨਅਥੇ
 ਕਟਕਦੀਕਛਕਰਾਕੇਰਾਇਬੁਲਾਰਘਰਨੂੰਆਵਦਾਸੀ ਦੇਖੇਤੋਂ
 ਇਕਨੀਗਾਰਸੁਤਾਪਾਹੈ ਅਤੇਅੰਥੇਉਪਰਕਾਲਾਨਗਫਟਕਛਕੀ
 ਬੈਠਾਹੈ ਰਾਇਬੁਲਾਰਹਟਖੜਾਹੋਯਾ ਜੀਵਿਚਬਿਚਾਰਕੀਤੋਸੁਆ

ਜੇਏਹੁਨੀਗਾਰਜੀਉਦਾਹੈ ਤਾਂਕੋਈਅਥੀਯਾਹੈ ਅਤੇਜੇਨਾਗਸਾਹੁਪੀ
 ਗਯਾਹੈਤਾਏਹੁਮੋਯਾਹੈ ਜਾਪਿਛੋਮਾਦਮੀਸਭੀਆਇਪਹੁਚੇਤਾਂਰਾ
 ਇਬੁਲਾਰਓਨਾਂਨੁਆਖਾ ਦੇਖੇਤਾਂਇਹੁਨੀਗਾਰਕੋਟਪਾਹੈ ਜਾ

ਓਹ ਦੇਸੁ ਜੋ ਕਾਲੂ ਪਟਵਾਰੀ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਪੈ ਤਾਂ ਓਨਾ ਰਾ
 ਏ ਬੁਲਾਰਨੀ ਆਖੀ ਜੀ ਰਾਇ ਜੀ ਤੇਰੇ ਕਾਲੂ ਪਟਵਾਰੀ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ
 ਪਾਪੈ ਤਾਂ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਕਯਾ ਇਸ ਤਾਂ ਏ ਉਠਾ ਉ ਤਾਂ ਓਨਾਂ ਸੁਤੇ ਨੂਜ
 ਗਾਯਾ ਤਾਂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਠ ਬੈਠੇ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਕਯਾ ਦੇਖੇ ਸਿਰ ਤੇ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ
 ਰਖ ਜਾਪੈ ਤਾਂ ਗੁਰਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂਹ ਬਜੇੜ ਕਰਤ ਜੀ ਮਕੀਤੀ ਰਾਇ
 ਬੁਲਾਰ ਪੈੜੇ ਉਤੇ ਉਤਰ ਪਾਯਾ ਬਗਲ ਵਿਚ ਲੀਤੇ ਸ ਅਤੇ ਮਥਰੇ
 ਮਥੇ ਸੁ ਬਹੁਤ ਅਦਬ ਕੀਤੇ ਸੁ ਲੋਕ ਹੋਰਾਂ ਨਹੀਂ ਰਹੇ ਬੁਝੀ ਇਸਨੀ
 ਗਰ ਉਤੇ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਬਹੁਤੀ ਮਹਾਰ ਵਨ ਹੋਯਾ ਰਾਇ ਪਟਵਾਰੀ
 ਇਕੇ ਕਾਲੂ ਨੂੰ ਸਦਾ ਸਦਕੇ ਆਖੀ ਸੁ ਕਾਲੂ ਤੇਰੇ ਪਰ ਪੁਤ੍ਰ
 ਨਾਨਕ ਹਈ ਏਸਨੂੰ ਪੁਤ੍ਰ ਕਰ ਕੇ ਨਾਂ ਜਾਣੀ ਏਹ ਅੰਬੀਯਾ ਹਈ ਕਾ
 ਲੂ ਕਯਾ ਬੁਲਾਰਾ ਇਜੀ ਬਹੁਤ ਬੁਲਾ ਬੋਲੇ ਕੁਈ ਜੀ ਵਹਿਰਾਰੂ

॥੪॥ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ ੫ ॥ ਜਾਂ ਗੁਰਨਾਨਕ ਜੀ ਵਰਖਾ ਬਾ
 ਰਾਂਦਾ ਹੋਯਾ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਬੀਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜੋ ਪੜ੍ਹਿਆ ਤਾਂ ਹੋ ਨਾਨਕ ਪਰ ਕਿ
 ਸੇ ਕਿਰਤ ਲਾਈਯੇ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਕਯਾ ਪੁੱਤ ਕਿਤੇ ਕਿਰਤੇ ਲ
 ਗਾ ਤਾਂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਬੁਲਾ ਪਿਤਾ ਜੀ ਜੋ ਕਛੁ ਕਹੈ ਸੋ ਕਰਾ ਤਾਂ ਕਾ
 ਲੂ ਕਯਾ ਪੁਤ੍ਰ ਤੂੰ ਫਲਾਣੀ ਜਗਾ ਪੈਲੀ ਬੀਜੀ ਮਾਉ ਤਾਂ ਨਾਨਕ ਜੀ
 ਕਯਾ ਬੁਲਾ ਪਿਤਾ ਜੀ ਬੀਜ ਦੇਹੋ ਤਾਂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਸਦਾ ਮਣ ਬੀਜ ਕ
 ਲੁ ਦਿਤੋ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬੀਜ ਲੈ ਗਯਾ ਜਾ ਕਰ ਬੀਜ ਪਤਾ ਆਯਾ ਜਾਂ
 ਖੇਤੀ ਉਗਵੀਰ ਖੇਕੋਣ ਕਿਸੇ ਦਾ ਤੁੰਗਾਰ ਕਿਸੇ ਦਾ ਖੇਤਾ ਕਿਸੇ ਦਾ ਵਛੇ
 ਰਾ ਚਰ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਹਵ ਕੇ ਨਹੀਂ ਕਾਲੂ ਜਾਇ ਕੇ ਦੇਖੇ
 ਤੁੰਗਾ ॥ ਬੁਲੀ ਖੇਤੀ ਜਮਾਈ ਹੋਸ ਕਾਲੂ ਗੁੰਮ ਹੋਇ ਕਰ ਕਹ ਨ ਲਗਾ
 ਸਾਰਾ ਖੇਤ ਜੀ ਮਾਹੋਯਾ ਉਜਾੜ ਕੇ ਚੌੜ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਮਾਇ ਕਰਹ
 ਹੋ ਚਮਾਲ ਪੀਤੁ ਤਨੀ ਆਖਣ ਲਗਾ ਜੋ ਬੁਲਾ ਮੇਰੇ ਪਰ ਛਤ ਫਿਰਕਾ
 ਹਈ ਏਹੇ ਸੇਹੇ ਤੇਰੇ ਬੰਦ ਪੁਰਾਣ ਹਨ ਜੋ ਮੇਰੀ ਖੇਤੀ ਜੀ ਮਾਈ ਉਜਾੜ

ਬੈਠੀ ਹੈ ਪਰ ਕੇਹੀ ਭੇਧੀ ਹੈ ਉਨ ਨੂੰ ਕੁਪ ਨਿਥੀ ਨਾਂ ਕਪੜੇ ਦੀ ਸਾਤਨੀ
ਤੰ ਉਨ ਦਾ ਇਕ ਮਾਹੀ ਤੁਸੀਂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਪਾ ਜੀ ਤੁਸੀਂ ਕ

ਪੜਾਨੀ ਹੋ ਗਏ ਮਾਦਰਾ ਤੁਸੀਂ ਦੁਹ ਦੁਖ ਦੁਖ ਨਹੀ ਤਾਂ ਉਹ ਮਾਹੀ
ਤੰ ਉਨ ਦਾ ਇਕ ਮਾਹੀ ਤੁਸੀਂ ਪੁਛਦਾ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਕਪਾ ਪੋਰੇ ਜਨ ਹੈ ਤਾਂ ਕਪਾ
ਟੋਟਾ ਨਫਰ ਜੋ ਮਾਹੀ ਉਸ ਮਾਖਾ ਸੁਣ ਨਨਕ ਜੀ ਤੂੰ ਵਨ ਸਕਰ
ਨਮਾਯਾ ਹੈ ਕਿਠ ਕੀਰ ਨਨਕੋ ਸਫਕ ਕਪਾਯਾ ਹੈ ਚਲ ਕਰ ਸੋਕਾ
ਤੁਸੀਂ ਮਾਹੀ ਸੋ ਸੋਦਾ ਲੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮਾਖਾ ਸੁਣ ਗਈ
ਥਾਨ ਮੈਂ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਮਾਖਾ ਹੈ ਜੁਖਰ ਸੋਦ ਕਰੀ ਮੈਂ ਕਰ ਸੋਦ ਕਰ
ਕੇਖੋ ਕਰਾ ਤੁਸੀਂ ਮਾਖਾ ਮੈਂ ਨੂੰ ਸਭ ਤੁਹੇ ਤਾਂ ਥਾਨ ਕਰਾ ਜੀ ਕਲੂ
ਤੋਂ ਮੈਂ ਦੇਖੇ ਨੂੰ ਪਲਾ ਮਾਹੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮਾਖਾ ਥਾਨ ਮਾ
ਪੋਦਾ ਪਰਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋ ਸੋਦਾ ਕੇਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਥਾਨ ਕਰਾ ਮਾਹੀ ਤੁਸੀਂ ਕ
ਤਾਂ ਕਪਾ ਕਪਾ ਉਨ ਸਾਧਨ ਪੁਛਾ ਕੋਈ ਸਾਧਨ ਮੈਂ ਨੂੰ ਸਾਧਨ ਦਿ
ਤਾਂ ਤੰ ਫੇਰ ਮਾਹੀ ਤੁਸੀਂ ਕਪਾ ਰੇ ਥਾਨ ਮਾਹੀ ਹਥਾਨੀ ਹਾਂ ਹਮ ਕੋ ਕਪਾ ਤਾਂ
ਕਪਾ ਜਮਾਹੀ ਚਾਹੀ ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਨਨਕ ਜੀ ਕਪਾ ਜੀ ਤੁਸੀਂ ਕਪਾ ਤੇਰੀ ਨਹੀ
ਦੇਰੀ ਤਾਂ ਮਾਹੀ ਤੁਸੀਂ ਕਪਾ ਥਾਨ ਕੋਈ ਪਰ ਮਾਹੀ ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਤਾਂ ਪੁਰੇ ਨਹੀ
ਜੁਪ ਕਪਾ ਕਪਾ ਹੈ ਉਸੀ ਵਾਸਤੇ ਉਸ ਨਾਮ ਹਥਾਨ ਤੁਸੀਂ ਉਸੀ ਮਾਹੀ ਹੈ
ਕੋ ਕਪਾ ਤੀ ਮੈਂ ਕਪਾ ਤੇਰੀ ਬਸਤੀ ਮਾਸ ਹੈ ਤਾਂ ਨਨਕ ਜੀ ਕਪਾ ਮਾ
ਪੋਦਾ ਮਾਸ ਕਪਾ ਉਸੀ ਮਾਹੀ ਮਾਹੀ ਤੁਸੀਂ ਕਪਾ ਤੇਰੀ ਕਪਾ ਤੀ ਨਹੀ ਉਸੀ
ਕੋ ਕਪਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਪਾ ਤੁਸੀਂ ਮੈਂ ਮਾਖਾ ਮੈਂ ਸੁਣ ਗਈ ਕਪਾ
ਕਪਾ ਤੇਰੀ ਮੈਂ ਕਪਾ ਤੁਸੀਂ ਕਪਾ ਤਾਂ ਕਪਾ ਤਾਂ ਕਪਾ ਤਾਂ ਨਨਕ ਜੀ ਕ

ਲੁਮੇਰੇਉਤੇਰੀਜਹੋਵੇਗਾ ਤੂੰਜਾਂਦ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਸੁਣਕੁਈ
 ਬਾਲਾਮਹਾਂਸੇਦਾਖਰਾਹੈ ਇਸਦਾਤੋਟਨਾਂਹੀਸਬੋਵਾਧਾਹੈ ਤਾਂਬਲੇਕ
 ਯਾਜੀਤ੍ਰਿਜਾਂਦ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵੀਹਰੁਪਯੋਲੇਕੇਬਾਲੇਪਸੇਮਹੀ
 ਤਦੇਅਗੋਰਖੇ ਤਾਂਮਹੀਤਕਯਾਕਯੋਰੇਬਾਲਕੇਏਹਹਮਾਰੇਕਾਂਮਲਹੀ
 ਅਰਤੁਝਕੋਬਾਪਨੇਦੀਏਹੈਬੈਪਾਰਕੇਵਾਸਤੇਤੂੰਫਕੀਰਾਂਕੋਏਤਹੈ॥
 ਤੈਂਕਯਾਸਮਝਿਆਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਸੁਣਮਹੀਤਜੀਮੈਨੂੰਪ੍ਰਿ
 ਤਾਕਯਾਹੈਜੋਖਰਾਸੋਦਾਕਰੀ ਸੋਇਹੁਖਰਾਸੋਦਾਹੈਹੋਰਸਕੁਖੇਹ
 ਹੈਤਾਂਮਹੀਤਕਯਾਸੁਣਰੇਬਾਲਕੇਤੇਰਾਨਉਕਯਾਹੈਤੂੰਤੋਕੋਵੇਹੈ
 ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਨਉਮੇਰਨਾਨਕਨਿਰੰਕਾਰੀਹੈ ਸੁਣਕਰ
 ਕੇਮਹੀਤਬੜਾਖੁਸੀਹੋਯਾ ਕਹਣੇਲਗਾਰੇਬਾਲਕੇਤੂੰਕੁਛਮਾਂਗਤ
 ਗੁਰੂਨਾਨਕਕਯਾਜੀਕਯਾਮਾਂਗਚਿਏਕਨਿਰੰਕਾਰਹੀਮਾਂਗਤਾਹੈ॥
 ਮੈਂਰਕੁਛਨਹੀਮਾਂਗਤਾ ਤੁਛੇਰਮਹੀਤਕਯਾਰੇਬਾਲਕੇਤੂੰਤਾਮਾਪ
 ਹੀਨਿਰੰਕਾਰਹੋਰਹਯਾਹੈ ਹਮਤੁਝਕੋਕਯਾਦੇਵੇਂ ਪਰਏਕਕਾਂਮਕਰਏਹ
 ਰਪਈਯੋਆਪਨੀਗਾਂਠਬਾਂਧਕੋਇਨਕਾਸੀਧਾਲਾਉਅਤੀਤਖਾਂ
 ਵੈਰੋਕਹਮਾਰੇਕਾਂਮਲਹੀ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਬਾਲੇਨੂੰਲੇਕਰਸਹਰ
 ਵਿਚਮਾਏਆਇਕਰਸੀਧਾਮਤੇਲਕੜੀਆਂਮਤੇਕੋਰੇਕਾਂਤੇਲੀ
 ਤੇਲੇਕਰਮਾਇਮਹੀਤਮਗੀਰਖੇਤਾਂਮਹੀਤਬੋਲਿਆਏਨਾਨਕਜੀਤ
 ਤੁਨਿਰੰਕਾਰਹੀਹੈ ਹਮਤੁਝਕੋਖੋਜਦੇਖਾਹੈ ਸਾਤਬਰਤਮਤੀਤਾਂ
 ਕੋਥੀਤੇਥੇਅਬਤ੍ਰਿਜਾਹ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਮਥਾਟੇਕਕਰਉਠਚ
 ਲੇਤਾਂਉਸਮਹੀਤਨੂੰਇਕਮਤੀਤਪੁਛਾ ਜੀਤਮੋਇਸਕੇਤਾਂਈਉ
 ਠਾਇਕੋਈਦੀਯਾ ਉਸਤੇਤੁਮਾਰੀਸੇਵਾਕਰੀਥੀ ਤਾਂਮਹੀਤਕਯਾਸੁ
 ਠੇਅਤੀਤਉਹੋਤੁਮਾਪਨਿਰੰਕਾਰਥਾ ਹਮਾਰੀਖਬਰਕੇਵਾਸਤੇਆ
 ਯਾਥਾ ਹਮਨੇਤੇਆਪਣਾਸੀਧਾਲੇਵਾਸੀ ਉਸਪਾਸਤੇਸੇਵਾਨਥੀ
 ਕਰਾਵਈ ਉਸਕਾਤੇਜਹਮਾਰੇਤੇਝਲਮਾਨਥਾਜਾਤਾਇਸਵਾਸਤੇ

ਉਸਕੋ ਹਮ ਨੇ ਵਿਦਾ ਦਈ ਹੈ ਜਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੋ ਹਾਂ ਦੁਹ ਉਪਰ ਆਇਓ
 ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਨੂੰ ਪੁਛਣ ਲਗੇ ਕੁਈ ਬਾਲਾ ਅਸਾ ਕਾ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਾ
 ਸੁਣਨ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੈ ਕਿਛੁ ਖਾਧੇ ਨਹੀ ਤੁਹ ਮੰਗੇ ਮੈ ਤੁਹ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿਤੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਬਾਲਾ ਅਸਾ ਭੁਲੇ ਕਾ ਬਾਲੇ ਕਾ ਜੀ ਤੁੰ ਜਾਣੁ
 ਲਾਹੈ ਤਾਂ ਤੁੰ ਜਾਣ ਜੇ ਨਹੀ ਰੁਲਾ ਤਾਂ ਤੁੰ ਜਾਣ ਜੇਹ ਤੂੰ ਅਲੜਾ ਆਹੋ ਤੇਹ
 ਮੈ ਅਲੜਾ ਆਹ ਕਾਲੁ ਜਾਣੇ ਤੁੰ ਜਾਣ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਰਨਾ ਆਇਓ
 ਬਾਲਾ ਆਪਣੇ ਪਰ ਆਇ ਵੜਾ ਕਾਲੁ ਨੂੰ ਪਬਰ ਹੋਈ ਜੇ ਬਾਲਾ ਨ
 ਫਰ ਆਪਣੇ ਪਰ ਆਯਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨਹੀ ਆਇਓ ਕਾਲੁ ਬਾਲੇ
 ਦੇ ਪਰ ਗਾ ਜਾ ਕਰ ਬਾਲੇ ਨੂੰ ਸਦਯੋਸ ਬਾਲਾ ਪਰੋ ਬਾਹਰ ਆਯਾ
 ਕਾਲੁ ਬਾਲੇ ਨੂੰ ਪੁਛਾ ਬਾਲਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਿਥੇ ਹੈ ਅਤੇ ਰੁਪਯੋ ਕਿਥੇ
 ਹੈ ਬਾਲੇ ਕਾ ਜੀ ਮਹਤਾ ਕਾਲੁ ਜੀ ਵੀਹ ਰੁਪਯੋ ਜਾਂਦਾ ਹੀ ਫਕੀਰ
 ਨੂੰ ਖਵਾਯੋਸ ਕਾਲੁ ਕਾ ਵੇ ਮੈ ਜੋ ਤੂੰ ਨਾਲ ਭੇਜਾ ਸੀ ਸੋ ਇਸ ਵ
 ਸਤੇ ਭੇਜਾ ਸੀ ਜੇ ਫਕੀਰ ਨੂੰ ਖਵਾਇਓ ਵੇ ਬਾਲੇ ਕਾ ਮਹਤਾ ਜੀ
 ਤੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਖਰਾਸੋ ਦਾ ਆਖਾ ਸੀ ਜੇ ਖਰਾਸੋ ਦਾ ਕਰੀ ਉਸ ਖਰ
 ਸੋ ਦਾ ਕੀਤਾ ਹਈ ਉਸ ਕਾ ਬਾਲਾ ਅਸਾ ਖਰਾਸੋ ਦਾ ਕਰ ਫਾਹੈ ਮੈ
 ਕਾ ਜੋ ਤੁਸਾ ਭੀ ਮਰਜੀ ਥੇ ਉਸ ਖਰਾਸੋ ਦਾ ਕੀਤਾ ਹਈ ਕਾਲੁ ਕਾ
 ਮੈ ਨੂੰ ਦੱਸਤਾ ਸਹੀ ਕਿਥੇ ਹਈ ਬਾਲੇ ਕੇ ਕਾਲੁ ਨੂੰ ਝੀ ਵਿਚ ਆ
 ਯਾ ਆਇ ਕਰ ਕਾਲੁ ਨੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਦੇਖਾ ਕਹਣੇ ਲਗਾ ਵੇ
 ਵੀਹ ਰੁਪਯੋ ਕਹਾਂ ਹੈ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੈ ਗੋ ਚੁਪ ਕਰ ਰਹੇ ਤਾਂ ਕਾਲੁ ਬਹੁਤ
 ਗਸੇ ਹੋਯਾ ਇਕ ਆਦਮੀ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰਾ ਸੰਜਾਇ ਕਾ ਜੋ ਨਾਨ
 ਕੋ ਜੀ ਵੀਹ ਰੁਪਯੋ ਲੈ ਕੇ ਸੋ ਦਾ ਕਰਨ ਗਏ ਥੇ ਵੇਹ ਫਕੀਰ ਨੂੰ ਖਵਾਇ
 ਆਯਾ ਅਤੇ ਕਾਲੁ ਗੁਸੇ ਹੋਇ ਰਾਇ ਜੀ ਕਾ ਕਾਲੁ ਨੂੰ ਸਦੇ ਜੋਰਾ
 ਇਦਾ ਆਦਮੀ ਆਯਾ ਜੋ ਚਲ ਕਾਲੁ ਰਾਇ ਬੁਲਾਵਦਾ ਹਈ ਅਤੇ
 ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਲੈ ਚਲ ਚਿਹਨ ਫਰ ਲੈ ਕਰ ਦੁਹ ਨੂੰ ਰਾਇ ਪਾਸ ਆਯਾ

ਜਮੁਗਾਇਗੁਸੇਵਿਚ ਬੈਠਾ ਸੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕਰ ਰਾਇ
 ਦਾ ਬੈਰਾਗ ਛੁਟ ਗਿਆ ਰਾਇ ਉਠ ਕੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਬਗਲ ਵਿਚ
 ਲੀਤੋ ਸ ਉਹੁ ਅਖਣ ਲਗਾ ਜੇਠ ਕੀਰਨੁ ਖਵਾਯਾ ਹੋਈ ਰਾਇ ਬੁਲ
 ਰਨ ਫਰਨੀ ਪੁਛਿਆ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਵੀਹ ਰੁਪਯੇ ਕਿਥੇ ਪਏ ਤਾਂ ਬਾਲੇ
 ਰਾਇ ਅਗੇ ਜੋਹ ਕੀ ਕਤ ਵਰਤੀ ਮਾਹੀ ਸਭ ਕਹ ਸੁਣਈ ਰਾਇ ਨੇ ਕਲੂ
 ਨੁ ਕਯਾ ਇਚਰ ਤੋੜੀ ਮੈਥੋਂ ਨੇ ਕਦੇ ਬੁਰਾ ਨਹੀ ਕਯਾ ਪਰ ਅਜਕ
 ਹੁਦਾਹਾ ਜੇ ਵੀਹ ਰੁਪਯਾ ਦਾਸ ਤੇ ਇਸਨੂੰ ਇਜੇਹਾ ਗੁਸੇ ਹੋਆ ਜਾਹ
 ਵੇਉ ਮੇਦਾ ਅੰਦਰ ਹੁਦੀਹ ਰੁਪਯੇ ਰਾਣੀ ਪਾਸੋਂ ਮਾਣ ਦੇਹ ਕਾਲੁ ਨਾਂ
 ਕਮਾ ਕਰਾ ਜੇ ਮੇਰੇ ਪਰਖਾਵੇਗਾ ਨਹੀ ਨਹੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਮੈਂ
 ਆਪਣੇ ਪਰਰਖਾਏ ਸਨੂੰ ਤੇਰੇ ਪਰਰਖ ਦੇ ਨਹੀ ਅਜਕ ਲਾਕਿ
 ਬਾਉ ਸੋਪ ਦੇ ਦੇਹਾਂ ਤਿਚਰਨੂੰ ਉਮੇਦਾਰਾਣੀ ਪੋਖਰਾਂ ਪਾਏ ਵੀਹ ਰੁ
 ਪਯੇ ਲੈਆਯਾ ਲੈਕਰ ਰਾਇ ਦੇ ਅਗੇ ਰਖੇ ਰਾਇ ਹਥ ਕਰ ਕਲੂ ਨੂੰ
 ਦੇਵਣ ਲਗਾ ਕਾਲੁ ਲਵੇ ਨਹੀ ਕਾਲੁ ਕਯਾ ਜੀ ਰੁਪਯੇ ਕੁਝ ਤੇਰੇ
 ਤੇ ਮੈਂ ਕੁਝ ਤੇਰਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕੁਝ ਤੇਰਾ ਕੁਝ ਰੁਪਯੇ ਦੇਵਾਸ ਤੇ ਨਹੀ ਕ
 ਹੁਦਾ ਇਸ ਤੇ ਚਲਣਾ ਨੀ ਕਹਦਾਹਾ ਰਾਇ ਕਯਾ ਕਾਲੁ ਕੁਝ ਲਾਕਰ
 ਦਾਹੈ ਤਾਂ ਰੁਪਯੇ ਲੈਹਾ ਜਿਚਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਕਦਮ ਏਥੇ
 ਨਾ ਤਿਚਰੀ ਖਜਮਤ ਅਸੀ ਕਰਾਂਦੇ ਤਾਂ ਉਮੇਦੇ ਰਾਇ ਦੇ ਵਜੀਰ ਕ
 ਯਾ ਕਾਲੁ ਰੁਪਯੇ ਲੈ ਰਾਇ ਦਾ ਮਾਖਾ ਫੇਰਨਾਂ ਹੀ ਰਾਇ ਬੁਰਾ ਮੈਂ
 ਨੀਗਾ ਕਾਲੁ ਵੀਹ ਰੁਪਯੇ ਲੈਕਰ ਹੋਰ ਨਹੀ ਰਹਿਆ ਲੈਕਤ ਲਵੇ
 ਕੁਝ ਦੇਖੜੀ ਬ੍ਰਾਮਣ ਜਿਤਨੇ ਹਿੰਦੂ ਤਰਕਜਟ ਬੁਢਾਹੇ ਤਿਤਨੇ ਕਾ
 ਲੁ ਨੂੰ ਕਹਣ ਲਗੇ ਜੇਹੂੰ ਛਾਨ ਹੀ ਕੀਤਾ ਵੀਹ ਰੁਪਯੇ ਰਾਇ ਪਾਸੋਂ ਲੀ
 ਤੇਹੈ ਤਾਂ ਅਗਲੇ ਬੁਲਕ ਕਾਲੁ ਰਾਇ ਪਾਸ ਆਇ ਕਰ ਮਾਖਾ ਮੈਂ
 ਜੀ ਏਹ ਵੀਹ ਰੁਪਯੇ ਫੇਰ ਲਵੇ ਰਾਇ ਕਯਾ ਕਾਲੁ ਏਹ ਵੀਹ ਰੁਪਯੇ
 ਅਸਾ ਤੇ ਨੀ ਨਹੀ ਦਿਤੇ ਅਸਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇ ਦੇਣੇ ਮਾਹੇ ਏਹ ਗੁਰੂ

ਨਨਕੀ ਦਿਤੇ ਪੈਂਨ ਤੇਰੇ ਪਸੇ ਫੇਰ ਕੇ ਹੋ ਲਈ ਯੇ ਤਾਂ ਕਾਲ ਕਯਾ ਚੁਕੁ
 ਨਨਕ ਪਾਸ ਰੁਪਯੇ ਕਿਥੇ ਮਾਰੇ ਜੇਤੁ ਸਾਂ ਨਨਕ ਪਾਸੇ ਉਧਾਰੇ ਲੀਤੇ ਰਾ
 ਇਕ ਕਯਾ ਕਲੁ ਤੇ ਨੁਖ ਬਰਕਾਈ ਨਹੀ ਜਿਤ ਨੀ ਜਹਾਂ ਨਦੀ ਦੇ ਲਤ ਦੇ
 ਨੀ ਯਾਹੈ ਸਰੁ ਸੇਵਾ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਖਾਂ ਵਦੈ ਅਸੀ ਇਸੇ ਦਾ ਦਿੱਤਾ ਖਾਦੇ ਪੈ
 ਦੇਹਾਂ ੬ ਬੋਲੇ ਭਾਈ ਜੀ ਵਹ ਗੁਰੂ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਦਲੀ ੭ ਜੰਗੁਰੁ
 ਨਨਕ ਜੀ ਦਯਾਂ ਅਠ ਰਾਂ ਦੇ ਹੋਏ ਤਾਂ ਦੇਤ ਵੈਸਾ ਖਦੇ ਦਿਨ ਮਾਰੇ ਕੱਢੇ
 ਦੇਵ ਸਤੇ ਜੈ ਰਾਮ ਪੈਲੀ ਤੇ ਮਾਯਾ ਸੀ ਅਗੇ ਨਨਕੀ ਕਲੁ ਦੀ ਪੀਮ
 ਪਣੇ ਬੁਹੇ ਵਿਚ ਖੜੀ ਸੀ ਜੈ ਰਾਮ ਪਲਤ ਦੀ ਨਜਰ ਪਈ ਜੈ ਬੁਨੀ ਨੇਕ
 ਪੈ ਕਿਸੇ ਬਹੁਤ ਭੁਲੇ ਦੀ ਸੀ ਹੈ ਜੈ ਰਾਮ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਨੁਕਯਾ ਜੀ ਰਾ
 ਇਜੀ ਏਹ ਲੜਕੀ ਕਿਸ ਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਕਯਾ ਭੁਈ ਯਾ ਜੀ ਏ
 ਹੁਲੜਕੀ ਕਲੁ ਪਟਵਾਰੀ ਦੀ ਹੈ ਫੇਰ ਜੈ ਰਾਮ ਪੁਛਾ ਜੀ ਪਟਵਾਰੀ
 ਕੀ ਫਲੋ ਕਹੁੰਦਾ ਹੈ ਰਾਇ ਕਯਾ ਭੁਯਾ ਜੀ ਖੜੀ ਹੁੰਦੇ ਪੈਂਨ ਗੋਤ ਵੇਦੀ ਹੈ
 ਜੈ ਰਾਮ ਕਯਾ ਰਾਇ ਜੀ ਇਸ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਅਸਾਂ ਨਾਲ ਕਰਾਵਹੁ ਰਾਇ
 ਕਯਾ ਭੁਯਾ ਜੀ ਜੇਤੁ ਸਾਡੀ ਮਾਂ ਅਤੇ ਇਨਾਂ ਦੀ ਮਾਂ ਹੋਈ ਮਾਂ ਹੋਵਨ ਤਾਂ
 ਹੋਂ ਮਾਖਾਂ ਅਤੇ ਜੇਨਾਂ ਹੋਈ ਮਾਂ ਹੋਵਨ ਤਾਂ ਕਿ ਕੁਆਖਾਂ ਜੈ ਰਾਮ ਨਲ ਬ
 ਹਮਣ ਰੋਜੇ ਦੀ ਮਾਸੀ ਪਰ ਭੁਲਾਸੀ ਤਿਸ ਬੋ ਜੈ ਰਾਮ ਪੁਛਾ ਕਯੇ ਗੁ
 ਸਾਂ ਦੀ ਜੀ ਮਾਸਾਡੀ ਮਾਂ ਅਤੇ ਵੇਦੀ ਮਾਂ ਦੀ ਮਾਂ ਕਹਾਣੀ ਮਾਂ ਹੋਈ ਹਨ ਕ
 ਨਹੀ ਤਾਂ ਨਿਧਾ ਬਾਹਮਣ ਬੋਲਾ ਜੇ ਭੁਯਾ ਜੀ ਹੋਈ ਯਾਂ ਹੈ ਖਰੀ ਯਾਂ
 ਤਾਂ ਰਾਇ ਕਲੁ ਨੂੰ ਸੰਦ ਕੇ ਪੁਛਾ ਕਲੁ ਜੈ ਰਾਮ ਪਲਤਾ ਖੜੀ ਜੁਹੇ
 ਮਾਮਲਾ ਜੋ ਇਨਾਂ ਦੀ ਮਾਂ ਅਤੇ ਤੁਸਾਂਡੀ ਮਾਂ ਕਹਾਣੀ ਮਾਂ ਹੋਈ ਮਾਂ ਹਨ
 ਕਿਨਾ ਹੋਈ ਮਾਂ ਤਾਂ ਕਲੁ ਮਾਖਾ ਰਾਇ ਜੀ ਹੋਈ ਮਾਂ ਹਨ ਫੇਰ ਰਾਇ
 ਕਯਾ ਕਲੁ ਤੇ ਗੀ ਬੋਈ ਬੁਨੀ ਹੋਈ ਹੈ ਜੈ ਰਾਮ ਨਲ ਕਹਾਣੀ ਦੇਓ ਤਾਂ
 ਕਲੁ ਕਯਾ ਭੁਲਾ ਹੋਵੇ ਜੀ ਮੈਂ ਤੁਸਾਂਡੀ ਪਿਜਮਤ ਗਾਰ ਹੈ ਜੇਹੀ ਮੇਰੀ
 ਸਕਤ ਹੋਵੇ ਗੀ ਤੇਹੀ ਮੈਂ ਲੈ ਖੜਾ ਹੋਵਾਂਗਾ ਤਾਂ ਰਾਇ ਕਯਾ ਨਕਲੁ ਚਿਹ

ਅਸਾਡੀ ਬੇਟੀ ਹੈ ਤੁਤਲਕ ਕੋਈ ਨਕਰ ਜੇਰਾਂ ਮਰਾਇਨੇ ਫੇਰ ਬੁਲਾਯਾ
 ਰਾਇ ਜੀ ਕਿਆ ਖਬਰ ਕਹਾਈ ਦੀ ਰਾਇ ਕਿਆ ਕੁਯਾ ਜੀ ਪਰਾਂਈ ਮਾਂ ਬੇ
 ਟੀ ਮਾਂ ਮੰਗਣੀ ਮਾਂ ਏਹ ਬਾਤ ਅਧੀਨ ਕੀ ਮਿਸਤ ਦੀ ਹੈ ਤੁਸੀ ਸਦ ਕੇ ਮਾਂ
 ਖੋ ਅਸਾਂ ਮਾਖਣ ਹੋਵੇਗਾ ਸੋ ਮਾਖਾਂ ਕੇ ਜੇਰਾਂ ਮਕਯਾ ਰਾਇ ਜੀ ਮੈਂ ਕੀ
 ਓਕਰਾਂ ਮਾਖ ਤੁਸੀ ਰਾਜੇ ਲੋਕ ਹੋਸ ਮਝ ਦੇਖੋ ਤਾਗਾਇ ਕਯਾ ਤੁਸੀ ਨਾ
 ਕਹੋ ਬਾਹਮਣ ਤੇ ਕਹਾਵੋ ਜੇਰਾਂ ਮਕਯਾ ਕੁਲਾ ਜੀ ਬਾਹਮਣ ਕਯਾ
 ਰਾਇ ਜੀ ਅਸੀ ਤੁਸੀ ਮਾਖੀ ਏਗੇ ਕਾਲੂ ਨੂੰ ਛਨਿ ਛਰ ਵਰ ਦੇ ਦਿਨ
 ਤੁਛ ਪਹਰ ਦਿਨ ਰਹ ਦੇ ਨਿਧੇ ਬਾਹਮਣ ਕਯਾ ਦੇਖ ਮਹਤਾ ਕਾਲੂ ਤੂੰ
 ਭੀ ਪੜੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਰਾਂ ਮਕੁਯਾ ਪੜੀ ਹੈ ਕੁਲਾ ਸੀ ਯੋਗ ਹੋ ਕਹਾਈ
 ਕਰੋ ਅਵੇ ਬਾਹਮਣਾ ਤੂੰ ਮਾਖ ਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਰਾਂ ਮਮਾਖ ਦਾ ਹੈ ਤਾਂਗਾਇ
 ਕਯਾ ਕਾਲੂ ਜੇਰਾਂ ਮਕਯੋ ਕਰਾਂ ਮਾਖੇ ਬਾਹਮਣ ਜੇ ਮਾਖ ਦਾ ਹੈ ਸੋ ਓ
 ਹੋ ਮਾਖ ਦਾ ਹੈ ਕਾਲੂ ਕਯਾ ਕੁਲਾ ਰਾਇ ਜੀ ਤੁਸੀ ਤੁਕਹਣਾ ਸਾਡੇ ਮੱਥੇ ਤੇ
 ਜੇਰਾਂ ਮਮਤੇ ਨਨਕੀ ਦੀ ਕਹਾਂਟੀ ਹੋਈ ਮਹੂਰਤ ਪੁਛਾ ਕਰ ਸਾਹਾ ਸੋਧਿ
 ਆ ਜੇਰਾਂ ਮਸੁਲਤਨ ਪੁਰਜ ਕੇ ਵਡੀ ਜੀ ਵਲੈ ਕੇ ਮਾਯਾ ਬਡਾ ਭਾਰੀ

ਫੁਕਾਉ ਕੀਤਾ ਮਾਯਾ ਦੀ ਬਰਖਾ ਕਰੀ ਅਰ ਵਿਵਹਾਰ ਯਾਖਾਨ ਮਿਸਲ
 ਖੁਏ ਦਾਜ ਬਹੁਤ ਦੀ ਮਾਸਾਰੇ ਦੇਸ ਮੈਂ ਪਨ ਕਰੀ ਹੋਈ ਬੀਬੀਨਨਕੀ
 ਬਿਦਕੀਤੀ ਜੇਰਾਂ ਮਤੋ ਲੀ ਪਰ ਲੈ ਗਯਾ ਪਿਛੋ ਕਾਲੂ ਨਨਕ ਜੀ ਨਿ
 ਕੇਜਣ ਲਗਾ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਜੀ ਜਾਵੇ ਨਹੀ ਕਾਲੂ ਕਯਾ ਜਾਇ ਕੇ ਭੈ
 ਟਨੂੰ ਲੈ ਮਾਓ ਤੁਰਾਇ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਨੂੰ ਦਿਲਾ ਸੇਨਾ ਲਕਯਾ ਤਾਂ
 ਇਕਯਾ ਨਨਕ ਜੀ ਇਕ ਵਰ ਭੈ ਟਨੂੰ ਲੈ ਮਾਵੇ ਫੇਰ ਮਸਾਤੁ ਸਾਂਤੁ

ਓਥੇ ਹੀ ਸੋ ਪਛਾਣੀਏਗੇ ਜੇਕੁ ਫਰਹਿ ਸੀਸੋ ਲੀਤਾ ਅਤੇ ਬਾਲੇ
 ਸੰਧੂ ਨਾਲ ਲੀਤਾ ਲੈ ਕਰ ਰਾਮਾ ਬਾਲੇ ਨਾਲ ਪਾਰਸੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
 ਜੀ ਜਕਰ ਭੈਣ ਨੀ ਮਿਲੇ ਨੇਹ ਵਿਦਾ ਮੰਗਣ ਲਗੇ ਜੈਰਾਮ ਕਯਾ
 ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੁਏ ਬੋਹੀ ਰਹੁ ਮੈਥੋਂ ਦਾਨਾ ਹੀ ਤਾਂ ਨਨਕੀਆ ਖਾਤੀ ਇ
 ਸਵਾਰੀਏ ਨੂੰ ਕੁਝ ਕਾਲੂ ਭੀਰਾ ਜੀ ਰਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਬੀਬੀ ਭੀਰਾ ਜੀ ਰਹ
 ਸੀ ਅਤੇ ਨਨਕ ਭੀਰਾ ਜੀ ਰਹਾ ਸੀ ਆਖੇਗਾ ਮੈਂ ਪਾਲੀ ਨਾ ਫਿਰਾ ਆਯਾ
 ਫਿਰਤੀ ਨ ਕੁਝੇ ਇਸ ਬੋ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਰੁਟ ਦੀਹਾਂ ਮੈਂ ਨੂੰ ਜਦ ਸੁਪਨਾ ਆ
 ਵਦਾਨੋ ਤਾਏ ਹੋ ਅਜੇਹਾ ਆਵਦਾ ਹੈ ਜੇਕੁ ਫਿਰ ਇਸ ਦੇ ਮੁਹਿ ਨਿਕਲਦ
 ਹੋ ਸੋ ਹੋਇ ਜਾਦਾ ਹੈ ਮੈਂ ਇਸ ਦਾ ਸਤੇ ਤੈਨੂੰ ਆਖ ਦੀਹਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
 ਜੀ ਬੀਬੀ ਨੂੰ ਲੈ ਆਏ ਆਪਣੇ ਪਰਮਿਲੇ ਗਿਲੇ ਜਾ ਫਿਰ ਬੈਸ
 ਖਦੀਰੁਤੀ ਆਈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਕਛਾਂ ਹੋਵਟ ਲਗੀਆ ਜੈਰਾਮ ਤਲਵੀ
 ਰੀ ਆਯਾ ਫੇਰ ਕਛ ਕਰ ਕੇ ਅਮਲ ਕਰ ਕੇ ਮੁਕਲਾਵਾ ਲੈ ਤਮਾਰ
 ਹੋਆ ਤਾਂ ਰਾਇ ਨੂੰ ਪਬਰ ਹੋਈ ਰਾਇ ਜੈਰਾਮ ਨੂੰ ਤਵ ਜਮਾ ਬੇਨਤੀ ਬ
 ਹੁਤ ਕੀਤੀ ਜੈਰਾਮ ਰਾਇ ਉਪਰ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਹੋਆ ਜੈਰਾਮ ਨੂੰ ਮੂਹ
 ਤੋਂ ਭੀਕ ਆਜੀ ਮੈਂ ਤੁਸਾਂ ਉਪਰ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਹਾਂ ਕੁਝ ਮੈਂ ਨੂੰ ਫੁਰਮਾਈ
 ਯੇ ਰਾਇ ਕਯਾ ਭੁਖਾ ਜੀ ਤੇਰਾ ਸਹੁਰਾ ਬਹੁਤ ਕਰ ਰਾਹੈ ਅਤੇ ਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕ ਜੀ ਪੁਰਨ ਸਾਧ ਹੈ ਅਸੀਂ ਏਹਾ ਆਖ ਦੇਆਹੇ ਜੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
 ਜੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਾਸ ਰਖੋ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਕਯਾ ਰਾਇ ਜੀ ਇਸ ਨਾਲੋਂ
 ਹੋਰ ਕਯਾ ਭੁਲਾ ਹੈ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਹੀ ਚਲੇ ਰਾਇ ਕਯਾ ਭੁਲਾ ਭੁਖਾ ਜੀ
 ਨਾਲ ਬਣ ਦਸਾਂ ਹੀ ਪਿਛੋ ਮਹੀਨਾ ਦੁਹਨੂੰ ਪਲਾਂਗੇ ਤੁਸਾ ਇਸ
 ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਭੀ ਉਪਰੋ ਕਰਣੀ ਜੈਰਾਮ ਕਯਾ ਭੁਲਾ ਰਾਇ ਜੀ ਜੇ
 ਕਮ ਕਰ ਸੀਸੋ ਸੋ ਭੁਲਾ ਹੀ ਕਰ ਸੀ ਜੈਰਾਮ ਮੁਕਲਾਵਾ ਲੈ ਕਰ ਆ
 ਪਣੇ ਪਰਮਾਯਾ ॥੧॥ ਬੈਲੋ ਭਾਈ ਜੀ ਵਹ ਗੁਰੂ ਸਾਖੀ ਹੋਰ
 ਲੀ ੨ ਜਾਂ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀਹਾਂ ਵਰਮਾ ਦੇ ਹੋਏ ਤਾਂ ਇਕ ਦਿਨ

ਇਕ ਅਤੀਤ ਮਾਇਬੈਠ ਪਰਸਾਰੇ ਬਾਹਰ ਉਸ ਪਾਸ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸ
 ਹਜੇ ਜਾਇਬੈਠ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਹਥ ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਦਾਸੀ ਅਤੇ ਸੱਜੇ ਹ
 ਥਾਪ ਜੀ ਅਤੀਤ ਕਰਕੇ ਭੁੰਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰਕੇ ਮੇਰਾ
 ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਹੈ ਪ੍ਰਤੀ ਦੇਵੀ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਅਤੀਤ ਕਰਕੇ ਮੇਰਾ
 ਸਕੇ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰਕੇ ਮੁਖੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕੇ ਹੈ ਅਤੀਤ ਨਿਰੰਕ
 ਰ ਕੇ ਹੈ ਤਾਂ ਅਤੀਤ ਕਰਕੇ ਮੁਖੀ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਅਰਥ ਮੁਖੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕੇ ਹੈ
 ਮੁਖੀ ਮੈਥੋਂ ਦਰਕਾਰੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰਕੇ ਕੁਛ ਨ ਛਾਪਣਾ
 ਦੇਹ ਬੈਠੇ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਦਾਸੀ ਅਤੀਤ ਦੇ ਅਗੇ ਰਖਾ ਅਤੀਤ ਕਰਕੇ ਮੇਰਾ
 ਦਾਸੀ ਤੁੰਮਾ ਪਾਏ ਪਾਸ ਰਹਿਣ ਦੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰਕੇ ਦੇਵਤਾ ਮੁਖ
 ਸੇ ਕੁਛ ਭਾਰੀ ਤੀਹੈ ਫਿਰ ਉਠਾਈ ਤੀਨਾਂ ਹੀ ਅਤੀਤ ਕਰਕੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
 ਜੀ ਅਸਲ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਦਾਸੀ ਪਾਏ ਕਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਏ
 ਅਰਗੀ ਅਤੀਤ ਗੁਰੂ ਦਾਸੀ ਪਾਏ ਕਰ ਚਲਦਾ ਰਹਾ ਤਾਂ ਕਾਛੂ
 ਪੁਛਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਅਵੇ ਗੁਰੂ ਦਾਸੀ ਪਾਏ ਕਿਥੇ ਹਈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
 ਕਾ ਮੋਰਚੁ ਪਕਰੇ ਬੋਲੇ ਨਾਂ ਹੀ ਤਾਂ ਕਾਛੂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਰਕੇ ਰਹਾ ਜਾਹ
 ਪਾਛਾ ਤੁੰਮੇ ਪੱਗ ਸਿਲਮੈ ਤੇ ਰਾਹ ਰੂਨਾਂ ਹੀ ਮੇ ਬਥੇਰ ਕਰ ਰਹਾ ਰਾ
 ਇ ਬੁਨਾਰ ਸੁਣਾ ਕਾਛੂ ਨੂੰ ਸੱਦਾ ਅਵੇ ਕਾਛੂ ਵਤ ਕਾ ਹੋਯਾ ਕ
 ਕਾਛੂ ਕਾ ਹੋਯਾ ਜੀ ਛਾਪਾ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਦਾਸੀ ਕਿਤੇ ਸੁਟਿਆ ਜਾਹੈ ਜਾ
 ਰਾਹ ਨਾਂ ਹੀ ਕਾ ਕੀਤੋ ਜਾ ਰਾਇ ਕਾ ਕਾਛੂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਮੇ
 ਤਾਮ ਖੋਪਲ ਦੇਹ ਮੈਥੋਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇਹੈ ਅਤੇ ਚੁਭੀ ਰਿਜਰਹਦਾ
 ਚੁਭੀ ਕੁਛ ਹੋਵੇ ਗਾ ਸੋ ਹੋਵੇ ਗਾ ਰਾਇ ਬੁਨਾਰ ਪਾਏ ਦਸਖਤੀ
 ਚੁਭੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਲਿਖ ਦਿਤੀ ਜੈਰਾਮ ਜਿਧੀ ਜੈਕਿਛ ਲਿਖ
 ਦਾਸੀ ਸੁਸਤੁ ਕਿਛ ਲਿਖਾ ਜੈਰਾਮ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਸਾ ਤੇ
 ਨੂੰ ਪਾਹਈ ਜੈਕੁਛ ਤੇਰੇ ਪਾਸੋਂ ਹੋਇਆ ਵੇਸੋ ਢਿਲ ਨਾ ਹੀ ਕਰਣੀ
 ॥੮॥ ਬੋਲੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਗੁਰੂ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ ੮॥ ॥

ਸੰਮਤ ੧੫੪੪ ਅਤੀਅੰਘਰਸੁਦੀ ੩ ਗੁਰਨਾਨਕਜੀਜੈਰਾਮਪਾ
ਸਚਲੇ ਤਲਵੰਡੀਯੋਪਜਵੇਦਿਨਸੁਲਤਾਂਤਪੁਰਪਹੁਚੇਅੰਘਰਸੁ
ਦੀਸਪਤਮੀ ੧ ਭੈਣਨਾਨਕੀਨੂੰਜਾਇਮਿਲੇ ਬੀਬੀਨਾਨਕੀਗੁਰਨਾ
ਨਕਜੀਨੂਦੇਖਕੇਪੈਰਾਂਤੇਫਹਪਈ ਗੁਰਨਾਨਕਜੀਕਯਾਬੇਬੇਜੀਤੁ
ਬਡੀਪੈ ਸੋਗਮੈਤੇਰਾਪੈਰਾਂਤੇਪਦਾ ਕੇਤੀਮੇਰਾਪੈਰਾਂਤੇਪਵੇ ਫੇਰ
ਨਾਨਕਜੀਕਯਾਭਾਈਤੂੰਸਚਆਖਦਾਰੈ ਪਰਜੇਤੀਆਵਾਜੀਹੋਵੇ
ਕਯੇਤੂੰਤਾਮੈਨੂੰਪਰਮੇਸਰਨਜਰਾਆਵਦਾਰੈ ਜੈਰਾਮਘਰਨਾਂਹੀ
ਬੇਬੇਪੀਕਾਪਾਇਦਿਤਾ ਲਗੀਪੁਛਣਭਾਈਜੀਬਹੁਤਖੁਸੀਹੋਥੈ
ਠਾਹੀਜੈਰਾਮਭੁਘਰਆਯਾ ਜਾਂਦੇਖੇਤਾਂਕਯਾਦੇਖੇਜੈਅਗੇਗੁ
ਰਨਾਨਕਜੀਥੈਠੇਹੈ ਗੁਰਨਾਨਕਜੀਰਿਠਾ ਜੋਜੀਜਾਜੈਰਾਮਆਯਾ
ਹੈ ਗੁਰਨਾਨਕਉਠਦੇਹੀਉਸਦੇਪੈਰਾਂਤੇਪਯਾ ਜੈਰਾਮਅਹਾਂਸਮਾਣਾ
ਸੀ ਗੁਰਨਾਨਕਜੀਦੇਹਥਪਕੜਕੀਤੇਪੈਰਾਂਤੇਲਾਵਣਨਾਂਦਿਤੇਅ
ਪਗੁਰਨਾਨਕਜੀਦੇਪੈਰਾਂਤੇਹਥਰਖੋਂਸ ਗੁਰਨਾਨਕਜੀਕਯਾ
ਜੀਜਾਜੀਏਹਅਪੁਰੀਗੀਤਕਯੋਕੀਤੀਆ ਤਾਂਜੈਰਾਮਕਯਾਗੁ
ਰਨਾਨਕਜੀਤੁਸੀਕਹਦੇਹੋਰੇ ਜੋਇਹਅਸੀ ਸਾਲਾਜੀਜਾਯਾਹੈ
ਮੈਂਤੇਨੂੰਪਰਮੇਸਰਕਰਜਾਣਦਾਹਾ ਮੇਰੇਭਾਗਹੋਏਜੋਤੁਜੀਮੇਰੇਪਾ
ਸਆਇਪਹੁਦੇਹੈ ਮੈਨੂੰਦਰਸਨਦਿਤਾ ਨਿਹਾਲਕੀਤੁ ਤੁਸੀਕਰੋ
ਕੁਝਨਾਹੀ ਭੈਰੋਸਹਜਨਲਭੁਜਨਕਰੋ ਗੁਰਨਾਨਕਜੀਕਯਾਜੀ
ਜਾਜੀਕਛਕਿਰਤਹੋਵੈਤਾਂਭੁਲੀਹੈ ਤਾਂਜੈਰਾਮਕਯਾਭੁਲਾਜੀ
ਤੁਸਾਡੇਜੀਉਪਜੀਹੈਤਾਂਏਹਾਸਹੀ ਕੁਝਤੇਰਕੀਪੜੇਹੈ ਗੁਰਨਾਨਕ
ਜੀਕਯਾਅਸੀਹੈਦਰੀਪੜੇਹੈ ਜੈਰਾਮਕਯਾਭਾਈਜੀਮੈਦੀਖਨ
ਲੇਦੇਹੈ ਗੁਰਨਾਨਕਕਯਾਜੀਜਾਜੀਕਿਸਦਾਰੈ ਜੈਰਾਮਕਯਾਨ
ਬਾਂਬਦੋਲਤਖਾਂਲੇਦੀਦਾਬਡਾਮੈਦੀਖਨਾਹੈ ਜੋਹੋਇਆਵੇਤਾਲ
ਵੈ ਗੁਰਨਾਨਕਜੀਕਯਾਭੁਲਾਜੀਜਾਜੀਨਿਰੀਕਾਰਨਿਰਬਾਹੁਕ

ਰੇਗਾ ਫੇਰ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਬੋਲੀ ਭਾਈ ਜੀ ਤੁਤਾ ਪਰਮੇਸਰ ਦਾਰੂ ਪਹੈ
 ਜੇਹਾ ਵੱਕਰਹੇ ਤੇਹਾ ਬੈਰਾ ਪਾਹਿਤੀ ਇਨਾ ਜੀ ਜਾਲਾ ਵਿਚ ਕਮੇ ਪੈਨਾ
 ਤੂੰ ਇਨਾ ਜੀ ਜਾਲਾ ਦੀ ਲਾਇਕਨਾ ਹੀਤੁ ਫਕੀਰ ਨਿਰਦੋਸਹੈ ਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਆਖੀ ਬੀਜੀ ਕੀਰਤ ਕਰਖਾਈ ਜੇਤਾਂ ਪਾਵਿਓਹੈ ਵੀ
 ਦਾਹੈ ਅਤੇ ਤੁਰਕ ਆਖ ਦੇਹਨ ਹਲਾਲ ਕਰਕਾ ਖਾਣਾ ਕੁਲਾਹੈ ਤਾਂ
 ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਕਾ ਆਖੁਲਾ ਭਾਈ ਜੇਤੁ ਜਾਣਦਾਹੈ ਰਾਜੀ ਹੋਵੈ ਤਿ
 ਦੇਸਹੀ ਫਿਰ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਜੇਰਾ ਮਨੁ ਪੁਛਾ ਜੀ ਉਸ ਦੇਹਾਲ ਦੇ
 ਮਹਰਮ ਹੋਇਨਾਹੀ ਜੇਰਾ ਮਕਾ ਥੀ ਦੀ ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ ਮਹਰਮ
 ਹਾਂ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਕਾ ਇਸ ਦੀ ਕਿਥਾ ਉਕਹਾਣੀ ਦੀ ਕਰੀਏ ॥
 ਤਾਂ ਉਸ ਦਾ ਗੁਰੂ ਬਨਾਨਾ ਮੇਹਲਗੇ ਤਾਂ ਉਸ ਪਾਸੇ ਕਿਰਤ ਹੋਇਆ
 ਦੇ ਜੇਏਹੁ ਕਿਰਤ ਲਗੇ ਤਾਂ ਕਿਥਾ ਉਕਹਾਣੀ ਭੀ ਹੋਇਜਾ ਤਿ ਤੂੰ ਉ
 ਤਵਲੀ ਨਾਹੀ ਪਰਮੇਸਰ ਨੂੰ ਚਿਤ ਕਰ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਕਾ ਆਖੁ
 ਕੁਲਾ ਜੀ ਮੇਰਾ ਪਕੋਲੇ ਸਮਾਵੀ ਤਨਹੀ ਪਰਤੁ ਸਾਨੂੰ ਆਖ ਛਰੁਣ
 ਸੀ ਜੇਰਾ ਮਾਘਰ ਸੁਦੀ ਚੰਦਸ ੧੪ ਨੂੰ ਮੋ ਦੀ ਖਾਨਾ ਵਦਾਯਾ ਦੀ ॥
 ਬੋਲੇ ਭਾਈ ਜੀ ਵਾਹਗੁਰੂ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ ੧੦ ॥ ਇਕ ਹਜ
 ਰ ਰਾਖਾ ਰੋਕ ਦਿਵਾਯਾ ਬਾਲੇ ਸੰਪੁਕਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੇਤੁ
 ਮੋ ਦੀ ਖਾਨ ਲੀਤਾ ਹੁਣ ਤੁਸਾਨੂੰ ਵਿਦਿਆ ਦੇਹ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕ
 ਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਕਾ ਪ੍ਰੀਤ ਕੀਤੀਆ ਜੀਵਦਿਆ ਛਾਡਿ ਚਲਾਏ
 ਬਾਲੇ ਕਾ ਜੀ ਤੁਤਾਂ ਹਟਸਾਹੀਹੇ ਮੰਗੀਆ ਪਣੀ ਕਿਰਤ ਕਰਾ ॥
 ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਕੋ ਵੀ ਦਿਨ ਤੂੰ ਧੁਕਟ ਦੇਹਾ ਅ
 ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਬਕੀ ਕਰਣਾਹੈ ਜੇ ਅਸਾਨੂੰ ਕਿਰਤ ਹੋਸਾ ਧੀ ਕਰਾਂਗੇ ਤੀਨ
 ਨੇ ਕਾਰਨਾ ਤੁਸਾਨਾ ਦੇਖੁ ਨਿਰੋਕਾਰ ਕਾ ਕਰਦਾਹੈ ਰਹੁ ਅਸਾਨੂੰ ਹੀ
 ਨਲਗੁ ਸਰਨ ਕਰ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਾ ਭੁਲਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੁਸਾਨੂੰ

ਖੁਸੀ ਜੋਤੁ ਸੀਆ ਏਕੋ ਸੋ ਕਰਾਂਗਾ ਬਾਲਾ ਭੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਨਾਲ
 ਗਾਕਿਰਤ ਕਰਦੇ ਕਿਰਤ ਕਰਦਾ ਕਰਦਾ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਗੁਜਰੇ ਤਾਂ
 ਫੇ ਮਹਤਾ ਕਾਲੁ ਖਬਰ ਨੁਆਯਾ ਆਇ ਮਿਲਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
 ਨੁ ਗੁਰਨਾਨਕ ਜੀ ਚਿਠ ਦੇ ਹੀ ਕਾਲੂ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਪਏ ਮਹਤ ਕਾਲੁ ਮਾਂਬਾ
 ਚੰਮਾ ਅਤੇ ਗਲ ਵਿਚਲੀ ਤੇਸ ਲਗਾ ਪੁਛਣ ਤੈਨੂੰ ਦਿਮਾ ਹੀ ਨੇ
 ਪਲਾਂ ਗੁਜਰੇ ਕੀਖਣੋ ਸੁਕੀ ਖਾਧੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ
 ਪਿਤਾ ਜੀ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਖੰਟਿਆ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਖਾਧਾ ਪਰ ਮਸਾਬੋਕੋ
 ਹੀਰਾ ਦੀ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਬਾਲੇ ਨੂੰ ਗੁੱਸੇ ਹੋਆ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ
 ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਕਾਲੂ ਨਾਲ ਬੋਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕਾਲੂ ਕਹਿਆ ਮਸਾਜਾ ਤਾਂ
 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਿਰਤ ਲਗੇ ਜੋ ਕੁਛ ਮੇਰਾ ਗਵਾਯਾ ਸੋ ਖਟ ਜੋਸੀ
 ਮੇਨੂੰ ਦੇਸੀ ਏਹੋ ਜੇਹੀਆ ਗਲਾਂ ਕਰੇ ਜੇਹੀਆਂ ਕਾਲੂ ਦੀਆਂ ਆਹੀਆਂ
 ਫਿਰ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜੋਰਾ ਮਨੂੰ ਮਿਲਾ ਮਿਲ ਕੇ ਲਗਾ ਆਖਣ ਤੁਸਾਂ

ਕਮ ਕੀਤਾ ਕੁਝਾਇ ਸਦੀਖ ਬਰਸਾ ਚਲਹਦੇ ਰਹੇ ਨਤੁ ਸਾਖ ਬਰਸਾ ਚ
 ਕਿਰਤ ਦੀ ਲੀਤੀ ਨ ਨਾਤੁ ਸਾਕਿ ਬਾਹਿਕ ਹਾਟੀ ਕੀਤੀ ਤੁਸਾਂ ਕੁਝ ਨ ਕੀਤੁ
 ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਬੋਲੀ ਪਿਤਾ ਜੀ ਏ ਬੇਜੋ ਆਯਾ ਹੈ ਕੁਛ ਤੁਸਾਂ ਰਾਤਾਂ ਨਹੀਂ
 ਗਵਾਯਾ ਤੁਸੀਂ ਸੁਕਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਜੋ ਪਰਚਿਆ ਹੈ ਇਕ ਦਿਨ ਖਟ ਭੀ
 ਲਹਸੀ ਅਤੇ ਕਕਰਾਣੀ ਦੀ ਭੀਟੋਲ ਹੈ ਅਜ ਕਲਹੁਟੇ ਕਿਤੇ ਵੇਲੇ
 ਪਈ ਹੈ ਕੁਝ ਮਸਾ ਰਾਤਾਂ ਗਵਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਅਜ ਕਾਲੂ ਦੁਖਣਾ ਹੈ
 ਅਤੇ ਪੁੱਜੀ ਤੇਰੇ ਪਸੇ ਹੋਈ ਹੈ ਤਾਂ ਕਹਾਣੀ ਤੂੰ ਹੋ ਕਰ ਅਤੇ ਜੇਹਾ ਮਸਾ
 ਦਰਦ ਹੈ ਤੇਹਾ ਮਸਾ ਬੋਲਣਾ ਤੈਨੂੰ ਦਰਦ ਹੈ ਖੁਤ ਪਿਆ ਨਨਕੀ ਬੋਲੀ

ਟੀਜੇ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਹੋਇਆ ਵੇਰੀ ਤਾਂ ਹੋਰ ਕਮਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਧੀਅਨ
 ਕੋਰੇ ਤਾਂ ਕਿਤੇ ਭੁਲੀ ਥਾਇਖੀ ਦੇਖ ਕੇ ਕਰਣੀ ਜੇਹੀ ਕੇਹੀ ਥਾਇਨ ਹੋ
 ਵੇ ਫੇਰ ਜੇਰਾ ਮਥੋਲਾ ਮਹਤਾ ਜੀ ਅਸਾ ਮਿਨ ਤਨ ਹੀ ਲਾਵਣੀ ਮੁਲਾ
 ਚੋਣਾ ਹੈ ਪਖੇ ਕੇ ਰਧਾਂ ਦੇ ਉਸ ਦੇ ਪਰਧੀ ਹੈਗੀ ਉਹ ਭੀ ਖਰਖਤੀ
 ਅਖਾਵਦਾ ਹੈ ਰੰਧਾ ਵਜਾਂ ਦਾ ਪਛਾਣੀ ਹੈਗਾ ਪੁੰਨ ਅਰਥ ਕਰਣੀ
 ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਸਾਂ ਉਥੇ ਕਰਾਣੀ ਵੇਲੀ ਹੈ ਅਗੇ ਕਰਤੇ ਕਰਾਵੇਗੀ ਜੋਹੋ
 ਵੇਰੀ ਮਹਤਾ ਜੀ ਚਿਤ ਥਾਇਰਖੀ ਰਾਮ ਕੁਲਾ ਹੀ ਕਰਸੀ ਤਾਂ ਕਾਲੁ ਕਮਾ
 ਪੁਤ ਜੇਰਾ ਮਸਰਮਾਂ ਇਕੋ ਜੇਹੀਆਂ ਪੁਤਾ ਜਵਈਆਂ ਮੇਰਾ ਖਦਾ ਸ
 ਆਪਣੇ ਜੀਵਿਚ ਬੀ ਬੀਨ ਨਕੀਦਾ ਸੁਖਾ ਤੂੰ ਠਾ ਅਖੀ ਠੰਢੀਆਂ ਹੋਈ
 ਆਂ ਹੁਣ ਗੁਰਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾ ਸੁਖ ਮੁਰਾਦ ਜੀ ਵਦਾ ਦੇਖਾਂ ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਮਸ
 ਠੰਢਾ ਹੋਵੇ ਠਿਰ ਜੇਰਾ ਮਕਾਮ ਮਹਤਾ ਜੀ ਤੁਏ ਬੇਹੀ ਰਹੇ ਅਤੇ ਮੰ
 ਮਾਬੀ ਬੀਨ ਸਦਾ ਇਲੈ ਦੇਆਹੇ ਤਾਂ ਕਾਲੁ ਕਮਾ ਪੁਤ ਜੇਰਾ ਮੇਰ
 ਰਹਣਾ ਏ ਬੇਰਾ ਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਓਥੇ ਮੈਰਾ ਧਾਹੀ ਆਹਾਂ ਤਾਂ ਠਿਰ ਜੇਰਾ ਮਕ
 ਆਮ ਮਹਤਾ ਜੀ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਪਰਮਾਨੰਦ ਦੀ ਜਾਹ ਗਾ ਹੈ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ ਹੈ ਤਾਂ
 ਠਿਰ ਕਾਲੁ ਕਮਾ ਜੇਰਾ ਮਾਜਿਤ ਵਖਤ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਕੁਜ਼ਮਾਈ
 ਹੋਈ ਤਿਤ ਵਖਤ ਮੈਨੂੰ ਖਬਰ ਕਰਣੀ ਪੁਤ ਗੁਰਨਾਨਕ ਜੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿ
 ਚਰਖਣ ਕੋਈ ਪੈਸਾ ਟਕਾ ਕਿਤੇ ਗਵਾਵੇ ਨਾ ਹੀ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਕ
 ਆ ਪਿਤਾ ਤੂੰ ਸੁਕਰ ਕਰ ਜੇਰਾ ਜੀ ਰਹੇ ਤੂੰ ਰੋਜ ਅਖਦਾ ਸੋ ਜਾ ਅਜਣੇ
 ਹੁਗਵਾਯਾ ਅਤੇ ਕਲਾਏ ਹੁਗਵਾਯਾ ਪਿਉ ਜੀ ਏ ਹੁਣ ਕੀਰਨੁ ਖਦਾ
 ਏ ਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਅਸਾ ਰਾਜੀ ਉਕੀ ਬਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਰਪ ਯੇ ਅਟ
 ਨਜਾਵਨ ਅਤੇ ਅਸੀ ਕਿਵੇਂ ਸਰਕਾਰ ਵਲੋਂ ਸੁਰਖੁ ਰੂਹੋ ਵੀ ਏ ਪਰ
 ਪਿਉ ਜੀ ਜਕਲੇ ਖਾਸ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਕੁਰਦੇ ਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕੁਛ ਵਧੀ ਨਿਕ
 ਲਦਾ ਹੈ ਇਹ ਕੋਈ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦਾ ਰੂਪ ਹੈ ਆਵਾਜੀਨ ਹੀ ਤਾਂ ਜੇਰਾ ਮ
 ਕਾਮਾ ਮਹਤਾ ਜੀ ਇਸੇ ਵਾਸਤੇ ਅਸੀ ਅਖਨ ਹੀ ਸਕਦੇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਕ

ਲੁਕਾਯਾ ਪੁਤ ਜੈਰਾਮ ਜੇ ਫਿਰ ਲੇਖਾ ਕਰੇਗੇ ਕੁਛ ਵਧੇਗਾ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਮ
 ਦੀ ਵਲ ਖਿਚ ਲੈਣਾ ਉਸ ਦੇ ਲੱਖ ਕੱਖ ਬਰਾਬਰ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਲੇ
 ਨੂੰ ਜਦ ਕਰਸਮ ਝਾਟੇ ਤੁਸੀਂ ਅਤੇ ਮੈਂ ਭੀ ਬਹੁਤ ਆਖਦਾ ਹੈ ਜੈਰਾਮ
 ਆਦਮੀ ਬਿਨ ਕਰ ਬਾਲੇ ਨੂੰ ਸਦਾ ਯਾ ਜੈਰਾਮ ਕਰ ਯਾ ਕੁਈ ਬਾਲਾ ਤੂੰ
 ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਦਾ ਖਾਸ ਹਜ਼ੂਰੀ ਆ ਰਹੇ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਜਾਂ ਵਧੇ ਹਾਂ ਜੇ ਹਾ ਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੇ ਹਾ ਤੂੰ ਖਬਰ ਦਾ ਬਰਹੇ ਵੱਖ ਪੈਸਾ ਕਿਤੇ ਮੈਰ ਰੋ ਰਸਾਹ
 ਗਾ ਕਿਤੇ ਗਵਾਏ ਨਹੀਂ ਫਿਰ ਕਾਲੂ ਕਰ ਯਾ ਪੁੱਤ ਬਾਲਾ ਨਾਲ ਰਯਾ
 ਦੀ ਸਰਮ ਹੋਈ ਹੈ ਬਾਲੇ ਕਰ ਯਾ ਜੈਰਾਮ ਦਾ ਕਰ ਯਾ ਮੈਂ ਤੂੰ ਬੁਰਾਨ ਹਾਲ
 ਗਵਾ ਪਰ ਕਾਲੂ ਦਾ ਕਰ ਯਾ ਮੈਂ ਤੂੰ ਬੁਰਾ ਲਗਾ ਤਾ ਬਾਲੇ ਕਰ ਯਾ ਮਹਤਾ
 ਜੀ ਮਤੇ ਕਈ ਜੀ ਉਤੇ ਗੁਮਾਨ ਹੋਵੇ ਜੋ ਬਾਲਾ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਨਾਲ
 ਰਹਦਾ ਹੈ ਕੁਛ ਫਜ਼ਾਤੀ ਕਰਦਾ ਹੋਸੀ ਸੋ ਮਹਤਾ ਜੀ ਅਸਾ ਤੇ ਕੁਛ ਵੀ
 ਉਭੀ ਬੁਰੀ ਵਸਤ ਹੈ ਮੈਂ ਜੋ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਨਾਲ ਰਹਦਾ ਆ ਹੋ ਮ
 ਸਾਨੀ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀ ਪਰ ਮੇਸਰ ਨਜਰ ਆਵਦੇ ਹੋ ਮਹਤਾ ਕਾਲੂ ਤੈ
 ਨੂੰ ਪੈਸਾ ਦੀ ਭੁਖ ਹਈ ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਰਹੁ ਜੋ ਕੁਛ ਹੱਥ ਆਵੀ ਸੋ
 ਲੈ ਦਾਜਾਹ ਇਕੱਠਾ ਕਰ ਦਾਜਾਹ ਜੇ ਉਹ ਕਰੇ ਸੋ ਕਰੇ ਅਸੀਂ ਮਗੇ
 ਉਸ ਰਨ ਹੀ ਕਰਦੇ ਅਸਾ ਬੋ ਕੁਛ ਹੋਵਨ ਹੀ ਜੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕੁਛ ਆਖੀ
 ਏ ਅਤੇ ਜੇ ਤੂੰ ਬੋ ਕੁਛ ਹੋਵਾ ਹੈ ਤਾਂ ਆਇਕਰ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਕਰ ਯਾ ਮਹਤਾ
 ਜੀ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਸਚ ਕਹਦਾ ਹੈ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਆਦਮੀ ਨਹੀਂ ਕੁਛ ਹੋ
 ਰੋ ਹੀ ਨਜਰ ਆਵਦਾ ਹੈ ਕੁਛ ਮਹਤਾ ਜੀ ਹੁਣ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਧਾਵੇ ਜਿ
 ਤਵਖਤ ਕਹਾਣੀ ਹੋਈ ਬਿਤੇ ਪਤੀ ਅਸਾ ਸਿਤਾ ਬਹੀ ਕਾਜ ਕਰਦਾ ਹੈ
 ਫੇਰ ਕਬੀਲੇ ਨਾਲ ਮੇਹ ਪੈ ਜਾਵੇਗਾ ਅਪੋਸਮ ਝੇਗਾ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਆਪ
 ਟੇ ਪਰ ਰਯਾ ਜਾਇਕਰ ਮਹੀਨਾਂ ਗੁਜਰ ਯਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀ ਉਤੇ
 ਇਕ ਸਮਾਦਮੀ ਚੁਗਲੀ ਖਾਧੀ ਸੁਣ ਜੈਰਾਮ ਤੇ ਗਸਾਲ ਮੈਂ ਦੀ ਹੈ
 ਤੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਸਮਾਲ ਦਸਾਹੀ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਜੇ ਪਠਾਣਾ ਦੀ ਕੈਸੀ ਖੋਭ ਹੈ

ਤਾਂ ਜੇਰਾਂ ਮਰਮਾਧਾ ਗਮਖਾਇਕੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਆਇਕੇ ਨਾਨਕੀ ਨੂੰ
 ਕੀਤਲੇ ਬੈਰਾਮਾਖਣ ਲਗਾ ਸੁਣ ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ ਬੰਦੀ ਅਜਫਲਾਣੇ
 ਸਪਸਮੇਨੀਆਖਮਾਹੈ ਜੇਜੇਰਾਮਤੇਰਾਸਾਲਾਮੇਦੀਹੈ ਪੈਸੇਖੋਇਦਾਹੈ
 ਤੁਝੇਸਤਾਈਸਮਝਾਇਕੇਨਾਹੀਪਠਾਣਾਈਖੋਇਜਾਣਦਾਹੈਕਿਨਾਂਸੇ
 ਨਾਨਕਾਮਕਾਕਰਾਜੇਕੁਛਕਹੇਸੇਮੈਕਰਾ ਤੁਨਾਨਕੀਕਰਮਾਜੀ
 ਜੇਕੁਛਤੁਸਾਰੇਜੀਆਵਦਾਹੈਜੇਕੁਛਤੁਸਾਰੇਮੈਕੁਛਤੁਸਾਰੇਮੈਕੁਛਤੁਸਾਰੇ
 ਸਾਰੇਕਹੇਚਲਦਾਹੈਤਾਂਜੇਰਾਂਮਕਰਮਾਤੁਸੀਮਸਲਤੁਦੇਹੇਸੇਮੈਕ
 ਰਾਂਤਾਂਫਿਰਨਾਨਕੀਕਰਮਾਜੀਤੁਸਾਨੂੰਪਰਤੀਤੁਸਾਜੇਨਹੀਆਵਦੀ
 ਤੁਸੀਜਾਣਦੇਹੋਵੇਕੇਜੇਤੁਰਾਉਦੀਰਖਾਈਕਰਵੀਹੈਜਿਥੇਤੋਜੀਸੇ
 ਸਾਰਦੀਆਜਾਹੈਸੇਸਭਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਹੱਥਾਵਿਚੋਨਿਕਲਦੀ
 ਹੈਪਰਗੁਲਾਜੀਤੁਸਾਰੇਜੀਵਿਚਵਰਤੀਹੈਤੁਸੀਏਹਕਮਕਰਹੁਣਤੁਸੀ
 ਤੁਸੀਇਕਵਾਗੀਲੇਖਾਸਮਾਲੇਜੇਤਾਲੇਖਾਪੁਰਾਹੋਯਾਭਾਵੇਦਧੇਭੁ
 ਵੇਨਵਧੇਪਟੇਕੁਛਨਾਹੀਤਾਂਤੁਸਾਂਕਿਸੇਦੇਕਹੇਸੁਣੇਗੁਰਕਣਨਾਹੀ
 ਤਾਂਜੇਰਾਂਮਕਰਮਾਮੈਨਹੀਸਮਾਲਦਾਜੇਤੁਸਾਨੂੰਪਰਤੀਤੁਪੈਰਾਂਮੈਕਮ
 ਕਰਦਾਹੈਤੁਨਾਨਕੀਕਰਮਾਜੀਹੁਣਤੁਸੀਗਈਨਕਰੋਹੁਣਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕਜੀਨੂੰਮੈਸਦਾਵਦੀਹੈਤਾਂਜੇਰਾਂਮਕਰਮਾਭੁਲਾਜੀਤੁਸਾਰੇ
 ਖੁਸੀਤਾਂਬੇਬੇਨਾਨਕੀਤੁਲਸਾਂਲੋਗੁਭਿਜੀਕਰਮਾਭੁਲਾਜੀਤੁਸਾਰੇ
 ਹਰਵਾਨਗੀਕਰਕੇਅਸਨੂੰਦਰਸਨਦੇਹੈਤੁਲਸਾਂਲੋਗੁਭਿਜੀਕਰਮਾ
 ਲਕੀਤੀਤਾਂਅਗੋਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਰਮਾਕੁੰਤੁਲਸਾਂਲੋਗੁਭਿਜੀਕਰਮਾ
 ਈਹੈਤੁਲਸਾਂਕਰਮਾਕਰਕਰਜੀਨਾਨਕੀਜੀਨੈਕਰਮਾਹੈਜੇਮੇਰੇਗੁਰੂ
 ਜੀਨੂੰਜਾਇਕੇਕਹੁਜੇਮੈਨੂੰਆਪਣਾਦਰਸਨਦੇਹੈਇਸਦਾਨਤੋਮ
 ਈਹਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਰਮਾਚਲਤੁਲਸਾਂਆਵਦੇਹਾਂਤੁਲਸਾਂ
 ਰਗਈਜਾਇਕੇਕਹੁਜੇਕਹਦੇਹੈਆਵਦੇਹਾਂਪਿਛੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
 ਬਾਲੇਨਕਰਮਾਗੁਈਬਾਲਾਮੈਨੁਬੇਬੇਕਮੇਸਦਾਹੈਤਾਂਬਾਲੇਕ

ਆਜੀ ਕਿਸੇ ਕੀ ਮਦਾਸ ਤੇ ਸਦਾ ਹੋਸੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭੁ
ਈ ਬਾਲ ਮੇਰਾ ਜੀ ਉਉਗਾ ਹੀ ਦੇਵਾਰੇ ਜੋ ਮੇਰੇ ਉਤੇ ਕਿਸੇ ਚੁਗਲੀ
ਖਾਧੀ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਤੇਰੇ ਉਤੇ ਕਿਸੇ ਕਾ ਚੁਗਲੀ ਕਰਨਾ ਹੈ
ਤੂੰ ਕਿਸੀ ਦਾ ਕਾ ਕਰਦਾਰੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭੁਈ ਬਾਲਾ ਪ
ਤਾਂ ਸਾਦਾ ਭਾਂਡਾ ਲੈ ਆਉ ਤਾਂ ਬਾਲਾ ਲੈ ਆਯਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀ
ਬੋਲੀ ਕੀਤੀ ਜੋ ਕਛੁ ਪਤਾ ਸੇਭਾਂ ਤੂੰ ਵਿਚ ਆਹੋ ਸੋ ਸਭੇ ਪਦਾਇ ਲੀਤੇ
ਸੇਰ ਪੰਜ ਕਪਤਾ ਸੇ ਨਿਕਲੇ ਲੈ ਕਰ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀ ਬੋਲੇ ਜੀ ਪ
ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਅਗੇ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਓਠ ਪੜੀ ਹੋਈ ਆਉ ਰਾਈ ਜੀ ਪ
ਭਾਪਾਇ ਦਿਤਾ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀ ਬੈਠ ਗਏ ਬੇਬੇ ਜੀ ਬਾਲੇ ਨੀ ਪੀਤਾ
ਦਿਤਾ ਬਾਲਾ ਬੈਠ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਬੇਬੇ ਜੀ ਮੈਂ ਨੂੰ ਕੋਝੋਂ ਸਾਮ੍ਹਣ
ਹੈ ਜੀ ਰਾਈ ਜੀ ਬਹੁਤੇ ਵਿਨਹੋਏ ਆਹੋ ਤੁਸਾਂ ਤਿਠ ਜਾਂਨੁ ਦੇਖਣ ਦੀ ਸ
ਹਮਾਹੀ ਇਸ ਦਾਸ ਤੇ ਸਦਾ ਹੋਸੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਬੇਬੇ
ਜੀ ਮੈਂ ਨੂੰ ਦਿਸਾ ਸਹੋਇ ਰਹਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕੋਝੋਂ ਸਦਾ ਹਈ ਤਿਸਤਰਾਂ ਆ
ਖ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਕਹਿਆ ਰਾਈ ਜੀ ਤੈਂ ਨੂੰ ਸਤੁ ਕੁਝ ਮਾਝੁ ਮੈਂ ਆਖਿਆ ਜਾਦਾ
ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਬੇਬੇ ਜੀ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਦਿਲੋਂ ਜਾਣਾ
ਦਾਰੇ ਜੋ ਮੇਰੇ ਉਤੇ ਕਿਸੇ ਚੁਗਲੀ ਖਾਧੀ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਭੀ ਉਹੋ ਆਖਦਾਰੇ
ਜੋ ਮੈਂ ਬੋਲੇ ਪਾਲੀ ਜੇ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਦਿਲਾਸਾ ਦਿਤਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾ
ਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਨਾਂ ਬੇਬੇ ਜੀ ਇਹੁ ਲੇਖੇ ਦੀ ਗਲ ਹੈ ਦੇ ਬੇਸਰ ਮਮੂਰ
ਲਾਜਾ ਕਿਸੇ ਦਾ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭੁਲਾ ਭੁਈ ਜੀ ॥ =

ਸੰਮਤ ੧੫੪੪ ਸਿਤਾਮਪੁਰ ਸੂਰੀ ੧੫ ਲੇਖਾ ਕੀਤਾ ਹਜਾ ਬੁਢਿਤਾ

ਮਹੀਨਾ ਭੀ ਹੋਵਾ ਇਕ ਸੌ ਪੈਤੀ ਰੁਪਯੇ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਦੇ ਖਾਂਧੇ
 ਪੀਏ ਲੈ ਦੇਵੇ ਦੇਵਧੇ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਨੇ ਭੁਈਯੋ ਜੈਰਾਮ ਨੂੰ ਕਹਿਆ
 ਲਵੇ ਜੀਜੀ ਜਾਜੀ ਹੁਣ ਤੇਰੇ ਵਲੋਂ ਸੁਰਖ ਰੂਹੋ ਦੇ ਏਹੋ ਦੀ ਖਾਨਾ
 ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਨੂੰ ਸੋਧੋ ਅਸਾ ਤੁਕਰਤਾ ਰਕਰਤਾ ਰਹਈ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਪੈ
 ਰਾਂਤੇ ਢਹਿ ਪਿਆ ਅਤੇ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਕਹਣ ਲਗੀ ਮੈਨੂੰ ਛਤ੍ਰ ਕੇਨਾ
 ਜਾਈ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਕਹਿਆ ਹੁਣ ਤਾਲੇ ਖਾਪੁਰਾ ਹੋਯਾ ਹੈ ਜੇ
 ਪਰਦਾ ਪਾਯਾ ਏ ਤਾਂ ਕੌਝੇ ਜੀ ਜਾਲ ਵਿਚ ਪੈ ਦੇਹੋ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਕਹਿਆ
 ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਅਗੇ ਕੁਝ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਮਾਹਾ ਕੁਝ ਨਾ ਜਾਣਦਾ ਹੁ
 ਠਾ ਮੈਨੂੰ ਦੇਵੇ ਸਿਰੇ ਪਰਤੀਤਿਆਈ ਹੈ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਏਹੁ ਗੁਨਾਹੁ ਰਖਸ
 ਮੈਂ ਭੁਲਾਹਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਚੁਗਲੀ ਸੁਣੀ ਤੇਰੀ ਕੁੰਟ ਦਾ ਕਹਿਆ ਖਾਤਰ ਤੇਨਾ
 ਲਾਯਾ ਤਾਂ ਫੇਰ ਬੇਬੇ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਜੇ ਕੁਛ ਪਟੇਗਾ ਤਾਂ ਮੈਂ
 ਬਾਬ ਕਰਾਂਗੀ ਜਿਥੋਂ ਕਿਥੋਂ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਤੂੰ ਕੋ
 ਈ ਜਾਹ ਰਖੀ ਰਹੇ ਅਕੇ ਕੋਈ ਰਾਮ ਦੇਵ ਕਿਸਨਹੇ ਤੂੰ ਮੈਂ ਮਗਰੋਂ
 ਕਿਉਂ ਕਰਖੁ ਬਰਹੋ ਜਾਵੀ ਪੈ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਤੂੰ ਨੂੰ ਕੁੰਟਾ ਅਤੇ ਕੁੰਟ
 ਦੁੱਧਾ ਦੇਵੇ ਮਿਨ ਤਾਂ ਕਰ ਦੇਹੋਂ ਤੂੰ ਸੀ ਕਰਤਾ ਰਵਲੋਂ ਦੇਖੋ ਗੁਰੂਜੀ
 ਮੈਂ ਉਤੇ ਮਿਹਰ ਕੀਜੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਤੁਹਾ ਭੁਲਾ ਭਾਈ ਬਾ
 ਲਾ ਤੇਰਾ ਕਹਿਆ ਮੈਂ ਢੇਰੇ ਢੇਰੇ ਸੁਣੀ ਜਾਵਾ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਮਥਾ ਦੇ ਕਹਿਆ
 ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਤੇ ਭੁਯਾ ਜੈਰਾਮ ਬਾਲੇ ਉਤੇ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਏ ਕਹ
 ਦੇ ਲਗੇ ਗੁਈ ਬਾਲਾ ਅਜ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਤੋਂ ਅਸਨੂੰ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਵਿੱਤ
 ਤਾਂ ਫਿਰ ਇਕ ਸੌ ਪੈਤੀ ਰੁਪਯੇ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਨੂੰ ਚੁਕਾਇ ਮਿਲੇ॥
 ਅਤੇ ਸਤਾਰ ਸੌ ਰੁਪਯਾ ਹੋਰ ਮਿਲਾ ਲੈ ਕਰ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਮੈਂ
 ਖਾਨੇ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਜਿਤਨੇ ਕਾਰ ਖਾਨੇ ਮਾਹੇ ਸੋਸਥੇ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
 ਨੇ ਮਾਮਰ ਖਾਵਧਾਈ ਆਲਗ ਦੇਵਣ ਹਿੰਦੂ ਅਤੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਦੇ
 ਵਿੱਚ ਸੀ ਹੋਏ ਕਹਣ ਲਗੇ ਜੇਹੋ ਸੁਣਿਆ ਬਾ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਨੇ

ਮੋਈ ਖਾਨਾ ਛੋੜ੍ਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਹਮ ਬਹੁਤ ਦਲਰੀ ਰਹਿਏ ਬੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
 ਕਜੀ ਸਬੁ ਨਾ ਵਲੋਂ ਤਜੀ ਮਲ ਗੋ ਕਰਣ ॥ ੧੦ ॥ ਬੋਲੋ ਕੁਈ ਜੀ ਵਹ
 ਕੁਰੂ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ ੧੧ ॥ ਸੰਮਤ ੧੫੪੪ ਮਿਤੀ ਮਾਘ ਸੁ
 ਵੀ ੫ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਕੁੜਮਾਈ ਹੋਈ ਮੁਲੇ ਚੋਟੇ ਰਧਾ ਵੇਦੇ ਪ
 ਰ ਪਖੋ ਕੋ ਹੋਈ ਜੈਰਾਮ ਅਤੇ ਬੇਬੇ ਨਨਕੀ ਮਹਤ ਕਾਲੂ ਨੂੰ ਅਤੇ ਅੰ
 ਮਾ ਬੀ ਬੀ ਨੂੰ ਪਬਰ ਅਤੇ ਵਧਾਈ ਦਿਵਾਇ ਕੇ ਜੀ ਸਦਾ ਇਕੁ ਜੇ ਜੇਤੁ
 ਸੀ ਮਾਏ ਤਾਂ ਚੋ ਕੜਖਰ ਚੀਯੇ ਕਾਲੂ ਸੁਣ ਕਰ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਹੋਯਾ ॥
 ਅਤੇ ਅੰਮਾ ਬੀ ਬੀ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਹੋਈ ਜੋ ਪਬਰ ਲੈ ਕੇ ਮਾਯਾ ਸੀ ਤਿਸ
 ਵਾ ਮੁਹਖੰਡ ਨਾਨਕ ਕੁਰੂਆ ਨਗੀ ਕਹਣ ਮੈਂ ਵਾਰ ਸੁਟੀ ਤੇਰੇ ਮੁਹਉਤੋਂ
 ਜਿਸ ਮੈਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਵਧਾਈ ਦੀ ਪਬਰ ਦਿਤੀ ਜਿਤਨਾ ਪਰ
 ਵਾਰ ਕਬੀਲਾ ਵੇਦੀ ਮਾਹਾ ਸਬੁ ਗਾਵਣ ਮਾਇ ਬੈਠੀ ਅੰ ਕਹ
 ਣ ਲਗੀ ਯਾ ਜੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਸਾਡੀ ਕੁਲਾ ਵਿਚ ਕੋਈ ਕੁਲਾ
 ਜੀਉ ਪੈਵੇ ਹੋਯਾ ਹੈ ਕਮੁੰ ਜੋ ਉਤਾਰ ਪਾਰ ਕੇ ਅਸਾਡੀ ਕੁਲ ਨਿਰਮਲ
 ਕੀਤੀ ਅਸ ਅਤੇ ਅੰਮਾ ਬੀ ਬੀ ਮਾਪ ਦੇ ਪੇਕਮਾਂ ਨੂੰ ਵਧਾਈ ਕੇ ਜੀ ਰ
 ਮਾਝੀ ਗੜਬੀ ਬੀ ਦੀ ਪਉਸੀ ਚੁਰਾਈ ਬੀ ਬੀ ਦੀ ਮਾਉ ਬੀ ਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਨਾਨੀ ਨਾਨਾ ਸੇ ਅਤੇ ਕਾਲੂ ਤੇ ਸਸ ਸਹੁਰਾ ਸੇ ਅਤੇ ਕ
 ਯਾ ਮਾਏ ਤਾਂ ਸੁਲਤਨ ਪੁਰ ਚਲੀਏ ਚੋ ਕੜਖਰ ਚੀਯੇ ਤਾਂ ਉਥੋਂ
 ਚੁਰਾਈ ਨਾਨੀ ਮਾਈ ਅਤੇ ਰਾਮਾ ਨਾਨਾ ਤੇ ਕਿਸਨਾ ਮਾਂ ਮਾ ਤ੍ਰੈ ਏਸੁ
 ਟਕੇ ਖੁਸੀ ਹੋਏ ਤਲਵੰਡੀ ਮਾਇ ਕਾਲੂ ਨੂੰ ਮਿਲੇ ਤਲਵੰਡੀ ਯੋਕ
 ਠੇ ਹੋ ਕੇ ਚਲੇ ਕਾਲੂ ਲਾਲਾ ਵੇਦੀ ਅੰਮਾ ਬੀ ਬੀ ਅਤੇ ਰਾਮਾ ਕਿਸਨ
 ਝੰਗੜਾ ਨਾਨੀ ਚੁਰਾਈ ਛੇ ਮਾਦਮੀ ਤਮਾਰ ਹੋਏ ਦਇਨ ਫਰਰਾ
 ਮੇਨਾਲ ਮਾਹੇ ਤ੍ਰੈਨ ਫਰਰਾ ਅਤੇ ਇਕ ਮਰਦ ਨਾਨਕ ਮਾਪਰ ਦਾਸੀ ਕਾਲੂ
 ਨਾਲ ਮਾਹੇ ਸਬੁ ਬਾਰਾਂ ਮਾਦਮੀ ਇਕ ਠੇ ਹੋਏ ਪਰ ਰਾਮੇ ਝੰਗੜਾ ਬਹੁ
 ਤ ਕੁਛ ਨਾਲ ਲੀਤਾ ਜਦ ਤੁਰਨ ਲਗੇ ਤਾਂ ਉਥੇ ਪਾਸ ਕਾਲੂ ਗਯਾ

ਹਾਇ ਕਰਮ ਕਲੁ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਖਬਰ ਦਾ ਰਹਈ ਤੰਕ ਲੁਕਾ
 ਹਾਇ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਦਿਸਾ ਸਾਧੂ ਜੋ ਨ ਕਾਲੂ ਮੈਂ ਹੋਰ ਸਵਾਸ ਤੇ ਆਖਾ ਹੈ
 ਓਹ ਅਗੇ ਸਾਧ ਹੈ ਮਤ ਕੋਈ ਬੋਲਾ ਦਿਗਾੜ ਕਰ ਦਾ ਹੋਵੇ ਨਾਹਾਇ
 ਜੀ ਏਹੁ ਤਾਮੇਰੀ ਮੁਹਾਦ ਹੈ ਅਤੇ ਹਾਇ ਜੀ ਤੁਸੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜਖ ਕੀ
 ਤੇ ਹੋ ਤੁਸੀ ਮਿਹਰਵਾਂ ਨਗੀਨਾ ਲਕੋ ਹਾਇ ਕਰਮ ਜਾਇ ਕਾਲੁ ਖੁ
 ਦਾਇ ਤੇਰਾ ਕੁਲਾ ਕਰੇਗਾ ਕੀ ਮਰਾਸ ਲੇ ਆਵੇਂਗਾ ਅਸਨੂੰ ਕੁੰਗਾ
 ਓਹੋ ਪਰਕਾ ਲੁ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਾਸ ਚੁੰਮੀ ਮੇਰੀ ਦਾ ਅਤੇ
 ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਹਥ ਲਾਵੀ ਅਤੇ ਜੇਰਾ ਅਨੁਮੇਰੀ ਬੰਦਗੀ ਕਹੀ ਬੀਬੀਨ
 ਨਕੀ ਜੀ ਦਾ ਸਿਰ ਪਲੇਸੀ ਜਾਹ ਕਾਲੁ ਸਾਂਝੀ ਦੀ ਪਨਾਹ ਹਈ ਕਾ
 ਲੁ ਛਕੜੇ ਅਸਵਾਰ ਹੋਇ ਚਲਾ ਪੰਜਵੇ ਦਿਨ ਸੁਲਤਾਨ ਪੁਰ
 ਆਯਾ ਦਿਨ ਵੀਰਵਾਰ ਦੇ ਅਤੇ ਵਧਾਈ ਆਂ ਮਿਲਨ ਲਗੀ ਅੰ
 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਖਬਰ ਹੋਈ ਜੋ ਮਾਂ ਪੜੇ ਆਏ ਹੈਂ ਚਚਾਨਾ
 ਨਾਨੀ ਮਾਂ ਅਤੇ ਮਰਦ ਨਾਨਕ ਮੁਕੀ ਆਯਾ ਹੈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸੁ
 ਨਦੇ ਹੀ ਉਠ ਦੌੜੇ ਜਾਂਦੇ ਹੀ ਕਾਲੁ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਫਹਾਪਾ ਕਾਲੁ ਮਥਾ
 ਚੁੰਮਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਆਪੋ ਜੀ ਹਾਇ ਜੀ ਤਾਜੇ ਸਨ ਤੰਕ
 ਲੁਕਾ ਪੁਤਰ ਕੁਲਾ ਯਾ ਵਕਰਾਏ ਹਾਇ ਤੇਰਾ ਮਥਾ ਚੁੰਮਾ ਕਾ
 ਆਸੀ ਅਸਨੂੰ ਦਿਸ ਰਗਾ ਫਿਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅੰਮਾਂ ਬੀਬੀ
 ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਫਹਾਪਾ ਤਾਂ ਮਾਤਾ ਜੀ ਮੁਹਚੁੰਮਾ ਅਤੇ ਗਲ ਦਿਚਲੀ

ਤਾ ਫਿਰ ਨਾਨੀ ਨੇ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਫਹਾਪਾ ਚਚੇਲਾ ਲੁ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਪਾ
 ਲਾ ਕੁ ਗਲ ਦਿਚਲੀ ਤ ਅਤੇ ਕਰਮ ਪੁਤਰ ਤੇ ਅਸਾ ਕੇ ਕਲ ਤੇ

ਬੇਤਾਰੇ ਨਿਰਮਲ ਕੀਤੇ ਫਿਰਨਾਨਕ ਜੀ ਰਾਮੇ ਨੇ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਮਾਤ
 ਰਾਮੇ ਗਲ ਵਿਚ ਲੀਤਾ ਲੈ ਦੇ ਗਲ ਵਿਚ ਛੁਰੇ ਨਾਂ ਹੀ ਤਾਂ ਨਕੀ ਉਰ
 ਈ ਕਯਾ ਛੁਰੇ ਮਨੁ ਗਲ ਵਿਚੋਂ ਤਾਂ ਰਾਮੇ ਉਰ ਈ ਨੂੰ ਕਯਾ ਜਾ
 ਮੇਰੀ ਸਿਕ ਪੁਰੀ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਮੇਰੀ ਗਲ ਵਿਚੋਂ ਛੁਰੇ ਗਾ ਕੁਝ ਈ ਕਯਾ
 ਤੇਰੀ ਸਿਕ ਪੁਰੀ ਕਯੋ ਕਰ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਰਾਮੇ ਕਯਾ ਵੀ ਹਰੁ ਪਯੇ ਗੁਰ
 ਨਾਨਕ ਦੇ ਸਿਰ ਉਤੇ ਵਾਹ ਸੁਣਾਂਗਾ ਤਾਂ ਮੇਰੀ ਸਿਕ ਪੁਰੀ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ
 ਰਾਈ ਕਯਾ ਵਾਹ ਸੁਣ ਤਾਂ ਰਾਮੇ ਕਯਾ ਕੋਈ ਮੰਗਤਾ ਵੀ ਹੋਵੇ ਲੈ ਛੁਰੇ
 ਲਾ ਤਾਂ ਨਾਨਕੀ ਮਾਖਾ ਜਾਹੁ ਲਾਸਾਂ ਕੋਈ ਮੰਗਤਾ ਹੋਤਾ ਲਾਯਾ ਓ
 ਤੁਲਸਾਂ ਗਈ ਮੰਗਤੇ ਸਦ ਲਾਯਾਈ ਤਾਂ ਨਾਨਕੀ ਕਯਾ ਨਾਨਕੀ ਵੀ ਹ
 ਰੁਪਯੇ ਰੋਕ ਵੇਚੇ ਗੇ ਕੇਟ ਕੇ ਵੇਚੇ ਗੇ ਤਾਂ ਰਾਮੇ ਕਯਾ ਬੇਟੀ ਤੂੰ ਕਹੇ ਸੋਕ
 ਗੇਏ ਤਾਂ ਨਾਨਕੀ ਕਯਾ ਨਾਨਕੀ ਵੇਚੇ ਰਾਮੇ ਮਾਖਾ ਪੁਤਰ ਰਿ
 ਸਨਾ ਵੀ ਹਾਂ ਰੁਪਯਾ ਦੇਟ ਕੇ ਲਾਯਾ ਓ ਭਰਾਈ ਕਯਾ ਪੁਤਰ ਜਾ ਦੇ
 ਮੇਰੇ ਲਾਯਾ ਓ ਪੰਜਾਂ ਰੁਪਯਾਂ ਦੇ ਕਿਸਨੇ ਆਪਣੇ ਪਾਏ ਪੰਤੀ ਮਾਂ ਰੁਪਯੇ
 ਦੇਟ ਕੇ ਆਏ ਵੀ ਹਾਂ ਦੇਟ ਕੇ ਰਾਮੇ ਆਪਣੇ ਵੇਚੇ ਵਸਾਂ ਵੇਨ ਨੀ ਪੰ
 ਜਾ ਦੇ ਮਾਮੇ ਵੇਚੇ ਸੰਮਤ ੧੫੪੪ ਅੰਤੀ ਮਾਘ ਸੁਦੀ ੧ ਵੀਰਵ
 ਰ ਚਲਤਾਨ ਪੁਰੋਚੱਲੇ ਭੁਲੇ ਮਹੁਰਤ ਦਿਨ ਵੀ ਚਾਰ ਕਰ ਕੇਟ
 ਕੇਟ ਚਲੇ ਕਾ ਲੁਲਾ ਲੁ ਰਮਾ ਕਿਸਨ ਪਰਮਾਨੰਦ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਜੈ
 ਹੋਰ ਜਫਰ ਚਰਕਰ ਅਗੇ ਨਿਧਾ ਬਾਮਟ ਬੁਝਾ ਗਿਰਾਂ ਵਿਖੇ ਜੈ
 ਧਾਏ ਪਖੋਰ ਧਾਏ ਦਾ ਪੋਤਰਾ ਹਿੰਤਾਰ ਧਾਵਾਜੀ ਤਿਸਦਾ ਮੁਲਾ ਚੰਦ
 ਪਦਵ ਗੀਜੀ ਨਿਧੇ ਬਾਹਮਟ ਜਾਇ ਮੂਲੇ ਚੋਟੇ ਨੂੰ ਖਰਗ ਵਿਤੀ
 ਹਤਾ ਮੁਲਾ ਸੁਖੀ ਰਹੁ ਮਹਤੇ ਮੂਲੇ ਕਯਾ ਨਮਾ ਸ਼੍ਰਾਰ ਪਾਂਧਾ ਜੀ ਮਾ
 ਜੀ ਕਿ ਕੋ ਮਾਏ ਹੋ ਨਿਧੇ ਕਯਾ ਜੀ ਚੁਲਤਾਨ ਪੁਰ ਮਾਯਾ ਹਾਂ ਮੁਲੇ
 ਕਯਾ ਪਾਂਧਾ ਕੋ ਕਰ ਆਵਣ ਹੋਯਾ ਹੈ ਨਿਧੇ ਕਯਾ ਭੁੱਯੇ ਜੈ ਰਾਮ
 ਪਰਮਾਨੰਦ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਬੁਝਾ ਹੈ ਨਿਧੇ ਕਯਾ ਮਹਤੁ ਜੀ ਤਨਾ

ਓਕਾ ਲੂਵੇ ਦੀ ਜੈਰਾਂ ਮਦਾ ਸਹੁਰਾ ਆਯਾ ਹੈ ਚੌਕੜ ਪਰ ਰਨ ਵਸਤੇ ਜੈ
 ਰਾਂ ਮਕਯਾ ਹੈ ਮਹਤੁ ਮੂਲੇ ਨੂੰ ਪਬਰ ਕਰ ਮਾਓ ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਮਾਯ
 ਹੈ ਮੂਲੇ ਕਯਾ ਮੇਰੇ ਸਿਰ ਮੰਥੇ ਤੇ ਆਵਨ ਮੈਤੁ ਵਾਰ ਵਸ ਮਨੂੰ ਪਹਰ
 ਵਿਨ ਚੜ੍ਹੇ ਜਾਇ ਵੜੇ ਅਗੇ ਮੂਲੇ ਸਮਾਂ ਨ ਕਰ ਰਖ ਮਾਸੀ ਜਾਇ ਪਰ
 ਮੰਨੇ ਦਪਲ ਤੇ ਆਪਣੇ ਹਥੀ ਚੌਕੜ ਪਰ ਯਾ ਵਧਾਈ ਲੈ ਦੇ ਜੋ ਕੁਝ
 ਰਹਿ ਰਓ ਸਸੀ ਸੋ ਸਭਾ ਹੋਈ ਵਹਾਵੇ ਲੋ ਤਾਂ ਕਾ ਲੂਵੇ ਦੀ ਕਯਾ ਪਰ ਮਾ
 ਨੇ ਦਨੂੰ ਭੁਯਾ ਜੀ ਭੁਸੀ ਸਾਹਾ ਮੰਗੋ ਪਰ ਮਾਨੇ ਦਸ ਆਣਾ ਸੀ ਮੂਲੇ ਨੂੰ
 ਇਕੰਤ ਲੇ ਬੈਠਾ ਬੈਠਾ ਇਕੇ ਗਲ ਸਾਗੀ ਕੀਤੀ ਓਸ ਦੇਖੋ ਮਹਤੁ ਜੀ
 ਨੀ ਗਰਭੀ ਜਨ੍ਹਨ ਹੈ ਅਤੇ ਲੜਕੀ ਭੀ ਵਡੀ ਸੁਣੀ ਦੀ ਹੈ ਸਾਹਾ ਭੀ ਦੇਵੇ
 ਵੇ ਦੀ ਤੁਲਵੇ ਭੀ ਯੋ ਮਾਏ ਹਨ ਅਤੇ ਫੀਗੜ ਨਨ ਕੇ ਨੀ ਗਰਦੇ ਮਾਏ
 ਓ ਮਾਏ ਹੈ ਤਾਂ ਮੂਲੇ ਅਗੇ ਜਬਾਬ ਦਿਤਾ ਭੁਯਾ ਜੀ ਭੁਸੀ ਖਾਤੁ ਰਜਮ
 ਰਖੋ ਇਕ ਵਾਰ ਮਾਸਾਨ ਮੁਹਲ ਤੁਦੇ ਹੋ ਫਿਰ ਅਛਾ ਸਾਹਾ ਭੁਸਾ ਭੁਸੁ
 ਧਾਇ ਗਿਣਾਇ ਕੇ ਲਿਖ ਭੁਜਾਂਗੇ ਭੁਲੀ ਭੁੰਤੁ ਨ ਲਇ ਜਤ ਪਤਨ
 ਲਾਸੁਲ ਤਨ ਪੁਰ ਮਾਏ ਵਧਾਈ ਮਾਂ ਮਿਲ ਨਲ ਗੀ ਮਾਂ ਬੇਬੇ ਨਨ
 ਕੀ ਸਗੀ ਕਣੀ ਮਾਂ ਸੱਦ ਕੇ ਗਾਵਣ ਬਾਈ ਮਾਂ ਚੌਥੇ ਦਿਨ ਵਿਵਹੇ ਨ
 ਲਗੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਂ ਨੂੰ ਮੇਟੇ ਕਯਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੁੜਮਾਪਣੀ ਵਧਾਈ
 ਦੇਹੁ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾਂ ਨਾਂ ਕੀ ਲੈ ਦਾ ਹੈ ਮਸਾਂ ਤੇ ਰੇ ਨਨ
 ਕੀ ਮਹੈ ਮਰਦਾਂ ਨੇ ਕਯਾ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਕਾਈ ਭੁਲੀ ਵਸਤੁ ਦੇਹੁ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾ
 ਨ ਕਜੀ ਕਯਾ ਭੁਲੀ ਵਸਤੁ ਲੈ ਦਾ ਹੈ ਪਰ ਭੁਲੀ ਵਸਤੁ ਤੇ ਰੀਜ ਹੋਇ ਜਾ
 ਸੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਂ ਨੇ ਕਯਾ ਜੀ ਜਾਤੀ ਭੁਲੀ ਵਸਤੁ ਦੇਹਗਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਕੋ ਰੀਜ
 ਹੋਵਾਂਗਾ ਭਾਂਗੁ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾਂ ਨਾ ਤੁਸੀ ਮਰਾਸੀ ਹੋਵ ਕੇ ਪੈਸੇ
 ਕਪੜੇ ਓਤੇ ਰਾਜੀ ਹੋਵੇ ਹੋ ਅਤੇ ਅਗਲੀ ਗਲ ਜਾਣ ਦੇ ਨਹੀ ਤਾਂ ਮਰ
 ਦਾਂ ਨੇ ਕਯਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜੋ ਕਾਈ ਭੁਲੀ ਗਲ ਜਾਣ ਦੇ ਹੋ ਸਾਈ ਮ
 ਸਾਨੂੰ ਦੇਹੁ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮਸਾਂ ਤੇ ਨੀ ਤੁਰਦਾ ਗੁਣ ਦਿਤਾ

ਇਹੁ ਅਜਾਨੁ ਲੋੜੀ ਦਾਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਉਠ ਪੜੇ ਹੋਇ ਕੇ ਤਜੀ ਮਕੀਤੀ
 ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ ਕੁਛ ਅਸਾਡਾ ਬਚਨ ਮੰਨ ਮਰ
 ਦਾਨੇ ਕਯਾ ਜੀ ਫੁਰਮਾਈਯੇ ਮਰਦਾਨਾ ਤੂੰ ਵੇਦੀਆਂ ਦਾ ਮਰਾਜੀ ਹੈਂ ਤ
 ਉਹੋ ਚੋਖੀ ਗਣਨਾ ਹੀ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਜੀ ਏਹ ਗਲਾ ਮੰਨੀ ਪਰ ਜੀ ਤੁ
 ਸੀ ਅਸਾਡੀ ਸਾਗ ਵਿਚ ਰਹੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ
 ਕਰਤਾਰ ਸ ਨਾਦੀ ਸਾਗ ਵਿਚ ਹੋਗਾ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸਬੁ ਪਹਾਨੂੰ ਵਿਦਹੋਏ
 ਮਿਲਾ ਗਿਲ ਸੁਖ ਸਦਾ ਨਾਲ ਤੁਲਾਵੀ ਗਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਦੀ ਚ
 ਲੀ ਚਿਹ ਜੋ ਕਦੀ ਮਰੀ ਜੀ ਕੋਈ ਆਵੇ ਖਾਲੀ ਕਿਸੇ ਨੂ ਛੁਰੇ ਨਾ ਹੀ ਲ
 ਕਾਂ ਵਿਚ ਗਲਾਂ ਪਈਆਂ ਹੋਵਨ ਜੋ ਮੋਦੀ ਖਾਂ ਨਾਲ ਟਾਇ ਦਿਤਾ ਆਇ
 ਕਰਨਾ ਨਕੀ ਅਤੇ ਜੋ ਰਾਮ ਨੂੰ ਸੁਣਾਵਣ ਨਾਨਕੀ ਜੋ ਰਾਮ ਨੂੰ ਕਹੇ ਅਤ
 ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਆਖੇ ਕੁਰਮ ਦਾ ਹੋਵੇ ਜੋ ਰਾਮ ਅੰਦਰੋ ਗਿਣਤੀ ਆ ਕਰੇ ਪਰ
 ਬਾਹਰੋ ਸਾਹੁ ਨ ਕਹੇ ਤਾਂ ਇਕ ਦਿਨ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀ ਆਪੇ ਹੀ ਕਯਾ
 ਜੀ ਜਾ ਜੀ ਹਸਾ ਬਸ ਰਕਾਰ ਦਾ ਦਵਾਈਯੇ ਜੀ ਜਾ ਜੀ ਬਹੁਤ ਦਿਨ ਹੋ
 ਏਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਰਾਮ ਨਵਾ ਬਪਾ ਸਗਾ ਅਮਰ ਜਕੀਤੀ ਨਵਾ ਬਸ ਲਾਮਤ
 ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਦੇ ਹੈਂ ਹਸਾ ਬੁਲੇਵੇ ਤਾਂ ਨਬਾ ਬਕਯਾ ਜੋ ਰਾਮ ਬੁ
 ਲਾਇ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀ ਮੋਦੀ ਕਉ ਜੋ ਰਾਮ ਨਿੰਧੇ ਬਾਹਮਣ ਨੂੰ ਬੁਜ
 ਕੇ ਬੁਲਾਇ ਲੀਤਾ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀ ਵਹੀਲਾ ਆਉ ਹਸਾ ਬਦੇਹ ਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਹੀਲੇ ਕਰਖੁ ਸੀ ਹੋਇ ਕਰਚਲੇ ਨਬਾ ਬਦੇ ਕੰਨ ਅਰੇ
 ਲੋਕ ਕੁਰਦੇ ਸੇ ਜੋ ਨਬਾ ਬਸ ਲਾਮਤ ਮੋਦੀ ਪੈ ਸੇ ਲੁਟਾਵਦਾ ਹੈ ਤਾਂ
 ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀ ਵਹੀਲੇ ਕਰਮਾਏ ਆਇਨ ਬਾਬ ਨੂ ਸਲਾਮ ਕੀਤਾ ਨਾਨਕ
 ਬਕਯਾ ਰੇ ਮੋਦੀ ਤੇਰੇ ਨਉ ਕਯਾ ਹੈ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮੇਰਾ ਹੋਇ
 ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਹੈ ਤਾਂ ਨਬਾ ਬਕਯਾ ਅਰੇ ਜੋ ਰਾਮ ਮੈਂ ਤੋ ਕਹਿਨਾ
 ਸਮਝਾ ਮੋਦੀ ਨੇ ਕਯਾ ਕਯਾ ਫਿਰ ਜੋ ਰਾਮ ਫਰਜੀ ਵਿਚ ਰਖਾ
 ਬਦੀ ਨੇ ਸਾਕੀਤੀ ਤਮ ਕਹਤੇ ਹੋ ਬੇਚੁਨ ਬੇਚੁਨ ਕੇ ਬਾਹਰੋ ਹੋ

ਉਸਾਥਿ ਫਤਹੀ ਬਾਤੁ ਹੈ ਤਿਸ ਕਹੈ ਬੰਦਾ ਹੈ ਨਬਾ ਬਕਯਾ ਹੰਸ ਕਰ
ਜੇਰਾ ਮੋਦੀ ਬਕਯਾ ਹੈ ਜੇਰਾ ਮਕਯਾ ਜੀ ਨਹੀ ਬਕਯਾ ਨਬਾ ਬ
ਕਯਾ ਅਬ ਮੇਸਮ ਬੁਝਾ ਜੋ ਬਕਾਹੀ ਏਗਾ ਤੇ ਮੈਸੀ ਬਾਤੁ ਸਮਝੀ ਏ
ਨਬਾ ਬਕਯਾ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੈਸੁਣਾ ਹੈ ਜੇ ਮੇਰੇ ਪੈਸੇ ਲਟਾਵ
ਦਾ ਹੈ ਤੂੰ ਜਾਣ ਮੈਂ ਦੇ ਲਤਖਾਂ ਲੇਵੀਂ ਤੁੰ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਨਬ
ਬਸਲਾ ਮਤੁ ਹਸਾ ਬਲੀ ਜੀਏ ਅਰੁ ਜੋ ਕਿਛੁ ਫਕੀਰਾਂ ਦਾ ਨਿਕਲੇ
ਸੋ ਪੁਸੀਆ ਵੇਤੋ ਦੀ ਜੀਏ ਜੇਨਾਂ ਆਵੇ ਤਾਂ ਦੀ ਜੀਏ ਨਬਾ ਬਕ
ਯਾ ਅਰੇ ਜੇਰਾ ਮੋਦੀ ਕਿਸਰ ਚਸ ਬੋਲਤਾ ਹੈ ਜੇਰਾ ਮਕਯਾ ਨਬ
ਬਸਲਾ ਮਤੁ ਮੋਦੀ ਸੱਚ ਹੈ ਮੋਦੀ ਖਤਾ ਵੇਦਨਾਂ ਹੀ ਨਬਾ ਬਕਯਾ ਬੁ
ਲਾਵੇ ਜਾਵੇ ਗਾਇਨ ਵੀ ਸਿੰਦੇ ਨੂੰ ਜਾਵੇ ਗਾਇਨ ਵੀ ਸਿੰਦੇ ਆਇਸ
ਲਾ ਮਕੀਤੁ ਨਬਾ ਬਕਯਾ ਅਰੇ ਜਾਵੇ ਗਾਇ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਪਾਸੇ
ਹਸਾ ਬਲੀ ਜੀਏ ਤਬ ਜਾਵੇ ਗਾਇ ਕਯਾ ਕੁਲਾ ਨਬਾ ਬਸਲਾ ਮ
ਤੁ ਲਰੇ ਹਸਾ ਬਕਰਨ ਪੰਜ ਦਿਨ ਅਤੇ ਪੰਜ ਰਾਤੀ ਹਸਾ ਬੋਦਰ

ਜਾ ਜਾਵੇ ਗਾਇਨ ਵੀ ਸਿੰਦੇ ਕਹੈ ਤੁਸਾ ਵੇਦੀ ਮਾਂ ਪਈ ਯਾ ਮਰਾ
ਯਾ ਜਦਨ ਲਾ ਅਤੇ ਸਰਨ ਲਾਵੇ ਲੇ ਕੁਝ ਨਹੀ ਤੈਸੇ ਇਕੀ ਪਮੇ
ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇਵ ਪਾ ਨਿਕਲੇ ਜੇਰਾ ਪੁਸੀ ਹੋਯਾ ਆਇ ਜੇਰਾ
ਮਨ ਬਾਬੁ ਮੁਜਰਾ ਕੀਤਾ ਨਬਾ ਬਕਯਾ ਕਯੋ ਰੇ ਜੇਰਾ ਮਹਾ ਬ
ਹੁਆ ਤਾਂ ਜੇਰਾ ਮਕਯਾ ਹਾਂ ਨਬਾ ਬਸਲਾ ਮਤੁ ਹੁਆ ਅਰੇ ਕਯੋ
ਰਹੁਆ ਜੇਰਾ ਮਕਯਾ ਨਬਾ ਬਸਲਾ ਮਤੁ ਜਾਵੇ ਗਾਇ ਕੋ ਬੁਨਾਈਏ
ਨਬਾ ਬਕਯਾ ਅਰੇ ਜਾਵੇ ਗਾਇ ਕੋ ਬੁਲਾਵੇ ਜਾਵੇ ਗਾਇ ਕੋ ਬੁਲਾਵੇ

ਜਾਦੋਗਾਇਆਇਨਬਾਬਨੂੰ ਮੁਜਰਾ ਕੀਤਾ ਨਬਾਬਕਯਾਮਮੇਜਾ
ਦੇਗਾਇ ਹਸਾਬ ਲੀਅਰੈ ਨਬਾਬਨੇਕਯਾ ਕਮੇਕਰਕਯਾ ਤਬ
ਜਾਦੋਗਾਇਕਯਾਨਬਾਬਸਲਾਂਮਤ ਤਲਿਸੈਵਿਕੀਰਪਯੇ ਗੁਰੂਨ
ਨਕਕੇਜਾਦਾਉਠੇਹੈ ਤਾਂਨਬਾਬਕਯਾਰੇ ਹਮਾਰੇਥਾਂਉਸਕੇਜਾਦੇ
ਗਾਇਕਯਾਨਬਾਬਸਲਾਂਮਤ ਗੁਰੂਨਾਨਕਦੇਦੇਣਸਰਕਾਰ
ਮੈਰਹੇ ਨਬਾਬਕਯਾਅਤੇਜੇਲੇਕਕਹਤੇਥੇ ਜੋਗੁਰੂਨਾਨਕਪੈ
ਲੁਟਾਵਤਾਹੈ ਜੈਰਾਮਅਰਜਕੀਤੀਨਬਾਬਸਲਾਂਮਤਲੇਕਦੁਸ
ਮਨੀਬਹੁਤਕਰਤੇਹੈ ਨਬਾਬਕਯਾਬੁਵਾਨੀਦਾਸਖ ਜਾਂਨਦੀਰ
ਉਬੁਲਾਵੇ ਬੁਵਾਨੀਦਾਸਖਜਾਂਨਦੀਆਇਸਲਾਂਮਕੀਤੀ
ਨਬਾਬਕਯਾਅਰੇਬੁਵਾਨੀਦਾਸ ਜੋਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਪੈਜੋ
ਆਵਤੇਹੈ ਸੋਮਾਬੀਅਦਾਕਰੇ ਅਰਤੀਨਹਜਾਰਰੁਪਯਾਅਰੇ
ਦੇਹੋ ਬੁਵਾਨੀਦਾਸਕਹਾਬਹੁਤਖੁਬਨਬਾਬਸਲਾਂਮਤ ਬੁਵਾਨੀ
ਦਾਸਤਿਨਸੈਵਿਕੀਰਪਯੇਪਿਛਲੇਦਿਤੇ ਅਤੇਤਿਨਹਜਾਰਹੋਰ
ਦਿਤਾ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਖੈਲੀਆਂਲੈਕੇਘਰਅਣੇ ਤਿਨਦਿ
ਚੇਕੁਛਹਟਲੈਗਏ ਬਹੁਤੇਬੇਬੇਜੀਪਾਸਰਹੇ ਜੈਰਾਮਾਬਹੁਤ
ਖੁਸੀਹੋਯਾਘਰਆਯਾ ਅਰੇਗੁਰੂਨਾਨਕੀਪੁਕਾਮਜੀਜੀਕਿਉ
ਕਰਹਸਾਬਹੋਆ ਜੈਰਾਮਕਯਾਅਤ ਪਛਮੇਸਰਦੀਪਾਰੀ
ਸੋਮਾਬੀਖੈਦਾਨਾ ਜੋਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਸਦੀਪੈਲੁਟਾਵਦੇ
ਹੈ ਅਤੇਹਜਾਰਹੋਦਾਹੈ ਤਾਂਹਬੇਵਾਧਾਉਦਾਹੈ ਤਨਾਨਕੀਕਿ
ਮਾਜੀ ਅਜਕੀਦਾਧਾਲਿਕਟਲਾ ਜੈਰਾਮਕਯਾਅਤ ਪੈਰੋਕੀਤੀ
ਪਯੇਦਾਧਾਲਿਕਟਲਾ ਖਾਂਦਯਾਂਪੀਦਯਾਂਲੁਟਾਵਦਾਤਚੁਟਨ
ਕੀਕਯਾਜੀਇਸਪਾਸੇ ਜੋਗਾਇਬੁਲਾਰਵਰਜਾਣਾਹੈਤਿਨ
ਨਾਹੋਰਕੋਈਨਾਦਰਸਾਵੈਗਾ ਜੈਰਾਮਕਯਾਪਰਮੇਸਰਦੀਪਮ
ਰੀਗਾਇਬੁਲਾਰਕਿਤਕੁਟਰਸਾਵਾਂਹੈ ਇਸਬੇਬਹੁਤਲੇਕਵਰ

ਸਾਵਣਗੇ ਤਾਂ ਨਾਨਕੀਜੀ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਹੋਈ ਜੇਰਾ ਮਦੇ ਕਹਣੇ ਨਾਲ
 ੧੧ ਬੋਲੇ ਕੁਈ ਜੀਵਾਹਿ ਗੁਰੂ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ ੧੨ ॥ ਸੀ
 ੧੩ ੧੫੪੫ ਹਰਮੁਦੀ ਸਤੁ ਮੀ ੧ ਸਾਹਾਲਿ ਖੁਜਾ ਕੁਦੇ ਸੁਦੀ ਸਪੁ
 ਤੀਜੀ ਦਾ ੧ ਆਯਾ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀਜੀ ਪਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਨਿ
 ਥੇ ਬਾਹਮਣ ਹਥ ਚਿੰਠੀ ਲਿਖ ਭੇਜੀ ਕੁੰਗੁ ਨਾਲ ਛਿੜਕ ਕੇ ਪਤਾ ਸੇਅ
 ਤੇ ਲਾਚੀ ਦਾਣੇ ਅਤੇ ਪੰਜ ਰੁਪਯੇ ਰੋਕ ਤਲਵੰਡੀ ਕਾਲੂ ਦੇ ਪਰ ਕੁੰਜ
 ਦਿਤੇ ਕਾਲੂ ਦੇ ਪਰ ਮਾਨੀ ਦਮੰਗ ਲਚਾਰ ਲਗੇ ਹੋਵਣ ਕਾਲੂ ਮਾ
 ਪਣੇ ਸਾਹੁ ਰੇ ਮਾਝੇ ਮਾਦਾ ਮੀ ਭੁਜ ਦਿਤਾ ਓਥੇ ਕੁਈ ਵਪਾਈ ਹੋਈ ਠਰੇ
 ਕੁਜੀ ਮਾਵੰਡੂਣ ਅਪਣੀ ਜਾਹਗਾ ਕਾਲੂ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਪਾਸ ਗ
 ਯਾ ਰਾਇ ਜੀ ਮੁਮਾਰ ਖਕਾਲੂ ਕਯਾ ਜੀ ਤੁਸਾਰੇ ਪੁਤ ਨਾਨਕ ਦਾ ਸਾ
 ਹਾਲਿ ਖੁਜਾ ਆਯਾ ਹੈ ਰਾਇ ਕਯਾ ਕਾਲੂ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨਿਵਤ
 ਅਸਾਡਾ ਪੁਤ ਨਾਨਕ ਹੀ ਓਹੁ ਗੁਰੁ ਮਾਦਾ ਗੁਰੁ ਪੀਰਾਂ ਵਾਪੀ ਰਜਾਹਰ
 ਖੁਦਾਇ ਮੈ ਓਦੇ ਗੁਲਾਂ ਮਾਦਾ ਗੁਲਾਂ ਮ ਤਾ ਕਾਲੂ ਕਯਾ ਜੀ ਤੁਸਾ
 ਰਾ ਅਸਾਨੂੰ ਅਦਬ ਲੋੜੀ ਦਾ ਹੈ ਕੁਲਾ ਕਾਲੂ ਹੋਰ ਗਲਾਂ ਮਦਬਦ
 ਮਾਂ ਬੋੜੀ ਮਾਂ ਹਨ ਕਾਲੂ ਕਯਾ ਕੁਲਾ ਜੀ ਓਹੁ ਗੁਨ ਹਬ ਖਸੀਏ
 ਮੈ ਕੁਲਾਹਾਂ ਰਾਇ ਕਯਾ ਖੁਦਾਇ ਬਖਸੇਗਾ ਜਾਹਤੇ ਰੀ ਮੁਰਦਹਾ
 ਸਲ ਹੋਵੇਗੀ ਮੇਰਾ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੁਸਲਾਂ ਮਾ ਆਖੀ ਸਾਹੇ ਓ
 ਪਰ ਕੋਟ ਕੋਟ ਚਲੇ ਕਾਲੂ ਲਾਲੂ ਪਰਸਰਾਮ ਨੀਵਲਾਲ ਓਹੁ
 ਸੈਣ ਫਿਰੰਦਾ ਜਗਤੁ ਰਾਇ ਲਾਲ ਚੰਦ ਜਗਲੀ ਤੁਮਲ ਜੰਟ
 ਮਲ ਜਿਤੁ ਨੇਵੇਦੀ ਆਹੇ ਸਕੁਤ ਜਾਹ ਹੋਏ ਜਾ ਕੁਦੇ ਦੀ ਸੀ ਗੁਦਲ
 ਗੀ ਸਤੁ ਦਿਨ ਗੁਜਰੇ ਤਾਂ ਤਲਵੰਡੀ ਓਚਲੇ ਮਾਝੇ ਨਾਨਾ ਰਾਮਾ ॥
 ਮਾਂ ਮਾ ਕੀ ਸਨਾਤੀ ਆਯਾ ਆਇ ਸੁਲਤਾਨ ਪੁਰ ਪਹੁਚੇ ਆਇ ਕ
 ਰਪਰ ਮਾਨੀ ਵਪਲ ਤੇ ਦੇ ਅਤੇ ਜੇਰਾ ਮਦੇ ਅਰੀ ਕੁਕੀਤਾ ਪੰਜ ਦਿਨ
 ਸਾਹੇ ਵਿਚ ਰਹੇ ਤਾਂ ਸੁਲਤਾਨ ਪੁਰ ਚਲੇ ਜਾਇ ਸਾਹੇ ਓਪਰ ਖਲੇ ਹੋ

ਏ ਪਰਮਾਨੰਦ ਅਤੇ ਜੈਰਾਮ ਦੇ ਪਿਉ ਨਿਧੇਬਾਹਮਣ ਨੂੰ ਅਗੇ ਭੇਜਿਆ
 ਨਿਧੇਬਾਹਮਣ ਨੂੰ ਖਬਰ ਕਰ ਜੋ ਦੇ ਦੀਆਂ ਦੀ ਜੰਦ ਆਈ ਹੈ
 ਤੁਸਾਨੁ ਮਨੁ ਮੋਹੇ ਪੁਲੇ ਚੋ ਵੇਨੂੰ ਨਿਧੇਬਾਹਮਣ ਜਾਇ ਖਬਰ ਕੀ
 ਤੀ ਅਸੀਰ ਬਾਦ ਜਾਇ ਕੀ ਤੇਸ ਆਖੇ ਸੋ ਜਜਮਾਂ ਨ ਸੁਖੀ ਰਹੁ
 ਮੂਲੇ ਕਾਹਲੇ ਕਾ ਆਪਾ ਧਾਨ ਮਸ਼ੂਰ ਨਿਧੇ ਕਾ ਜੰਦ ਬਾਗ
 ਵਿਚ ਉਤਰੀ ਹੈ ਤੁਸਾਨੂੰ ਖਬਰ ਕਰਣ ਵਾਸਤੇ ਮੈਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਹੈ ਕੁਯੇ
 ਜੈਰਾਮ ਅਤੇ ਪਰਮਾਨੰਦ ਜਾਹਮਾਹਤੇ ਮੂਲੇ ਨੂੰ ਖਬਰ ਕਰ ਆਉ
 ਮੂਲੇ ਕਾ ਭੁਲਾ ਜੀ ਨਿਧੇਬਾਹਮਣ ਜਾਇ ਖਬਰ ਕੀ ਤੀ ਅਗੇ ਮੂਲੇ ਆ
 ਪਏ ਭੁਰਾ ਉਭਾਈ ਇਕਠੇ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਹਿਤੇ ਰੀਧਾ ਦੇ ਪਾਸ ਜਾਇ
 ਖੜਾ ਹੋਯਾ ਆਖਣ ਲਗਾ ਚੋਧਰੀ ਜੀ ਦੇ ਦੀਆਂ ਦੀ ਜੰਦ ਆਈ ਹੈ
 ਹਿਤੇ ਰੀਧਾ ਦੇ ਆਖਿਆ ਪੁਤ ਅਜਿਤੁ ਮੂਲੇ ਨਾਲ ਜਾਹ ਜੋ ਕਛੁ
 ਮੂਲਾ ਆਖੀ ਸੋ ਸਰਬ ਰਾਜੀ ਕਰ ਦੇਹ ਆਪ ਭੁੰਨ ਲੇਹੋ ਵੇ ਮੂਲਾ
 ਮੈਰੀ ਦੇਹ ਵਡੀ ਹੈ ਨਹੀ ਤੇ ਰੇ ਨਾਲ ਮੈਰੀ ਹੋਵਾਂ ਭੁਲਾ ਚੋਧਰੀ ਜੀ ਤੁ
 ਸਾਡਾ ਹੁਕਮ ਜੋ ਹੈ ਸੋ ਤੁਸੀ ਹੀ ਮੂਲਾ ਭੁਲੇ ਲੋ ਕਤੇ ਰੇ ਘਰ ਦੁਕੇਰੇ
 ਨ ਕੁਝ ਸਰਮ ਨੂੰ ਲੋਚੀ ਅਤੇ ਜੁਬਾਨ ਮਿਠੀ ਰੱਖੀ ਅਸਾਡਾ ਆ
 ਖਣਾ ਏਹੋ ਹਈ ਮੈਸੁਟ ਦਾਹਾ ਜੁਕਾਲੂ ਵੇ ਦੀ ਭੁਟੀਆਂ ਦਾ ਪਟ ਵਾ
 ਗੀ ਹੈ ਪਰ ਭੁਰਾ ਬੋਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਭੀ ਜੀ ਰੁਦਾ ਕਰੜਾ ਹੈ ਪਰਮਾਨੰਦ
 ਜੋ ਹੋ ਭੁਲੇ ਆਦਮੀ ਵਿਚ ਆਏ ਹਨ ਪਰ ਜੈਰਾਮ ਭੁਲੇ ਆਦਮੀ
 ਦੇ ਹਨ ਪਰ ਭੁਲਾ ਆਪ ਵਲੋ ਅਦਬ ਕਰਣਾ ਮੂਲੇ ਕਾ ਭੁਲਾ
 ਚੋਧਰੀ ਜੀ ਤੁਸਾਡੀ ਅਸਾਡੀ ਪੁਸਤ ਪਨਾਹ ਹੈ ਅਸਾਨੂੰ ਤੁਸਾਡੀ ਓਟ
 ਹੈ ਯਾ ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ ਓਟ ਹੈ ਭੁਲਾ ਮੂਲਾ ਜਾਹ ਅਗਲੇ ਮੂਲੇ ਪੰ
 ਚੋ ਜੋ ਕੁਝ ਭੁਲੀ ਬੋਏ ਹਰੀ ਭੁਜੀ ਅਜਿਤਾ ਰੀਧਾ ਵਾਨਾਲ ਸੀ ਭੁਲ
 ਆਡੂ ਭੁ ਉਲੀਤਾ ਰਾਤੀ ਜੰਦ ਚੜੀ ਭੁਲੇ ਬਾਜੇ ਗਾਜੇ ਨਾਲ ਬਡੀ
 ਧਨ ਦੀ ਬਰਖਾ ਕੀਤੀ ਕੰਗਾਲ ਧਨ ਲੋਕੇ ਰਾਜੀ ਹੋਏ ਜਨੇਤ ਅੰਦ

ਆ ਕੇ ਕਰ ਬਣਦਾ ਹੈ ਬਣਦੀ ਏ ਸੇ ਤੇ ਹੋ ਜੋ ਤੋਲੀ ਪਰ ਲੈ ਜਾਂਦਾ
 ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਤੇ ਮਾਤਾ ਚੋਣੀ ਦੀ ਤੋਲੀ ਜੇ ਦ ਜਿਤ ਨੀ ਤਲਵੰਡੀ ਯੋ
 ਆਈ ਸੀ ਤੋਲੀ ਮਾਤਾ ਚੋਣੀ ਦੀ ਤਲਵੰਡੀ ਲੈ ਗਏ ਗੁਰਨਾਨਕ
 ਜੀ ਤਲਵੰਡੀ ਨੂੰ ਚਲੇ ਤਾਂ ਗੁਰਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਕੁਈ ਬਾਣਾ ਅਸ
 ਆਵਦ ਜਾਂ ਤੇ ਜੀ ਕੀ ਮਚਲਾਏ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਯਾ ਗੁਰਨਾਨਕ ਜੀ ਮੈਂ ਤਾਂ ਜ
 ਵਹਾਂ ਮੈਂ ਬੋ ਕਿ ਬੋ ਕੀ ਮਚਲਦਾ ਹੈ। ਫਰ ਗੁਰਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਕੁਈ
 ਲਾ ਕੀ ਮਚਰਤਾਰ ਚਲਾਵੇਗਾ ਤੁਸੀਂ ਦਿਚ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋ ਇਰਹੋ ਇਕ ਮਹੀ
 ਨੇ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਜਰੂਰ ਆਵਾਂਗੇ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਮਚਲਾਵੋ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕ
 ਯਾ ਕੁਲ ਗੁਰਜੀ ਜੋ ਕੁਛ ਤੁਸੀਂ ਆਖੋਗੇ ਸੋ ਕਰਾਂਗਾ ਤਾਂ ਸਭੇ ਤ
 ਲਵੰਡੀ ਗਏ ਗੁਰਜੀ ਮੈਂ ਨੂੰ ਓਥੇ ਦੀ ਖਬਰ ਕਾਈ ਨਹੀਂ ਦੇਖਾਂ ਤਲ
 ਵੰਡੀ ਦਿਚ ਗੁਰਜੀ ਕਯਾ ਚੋਣੀ ਕੀਤੇ ਕੋ ਕੋ ਕਰਹੋ ਇਵਰਤੀ ਫੇਰ
 ਗੁਰਨਾਨਕ ਜੀ ਤਲਵੰਡੀ ਯੋ ਸੁਲਤਾਨ ਪੁਰਾਮਾਏ ਆਇਨਾ ਨ
 ਕੀ ਕੁੰਦੇ ਨੂੰ ਅਤੇ ਜੋ ਰਾਮ ਨੂੰ ਮਿਲੇ ਮਾਤਾ ਚੋਣੀ ਨਿਨਾਣ ਦੀ ਪੈਰੀ ਪ
 ਈ ਅਗੇ ਬੋ ਬੋ ਨਾਨਕੀ ਕਯਾ ਠੰਢੀ ਠੰਢੀ ਹੋਵੇ ਮਾਤਾ ਚੋਣੀ ਦਾ ਮ
 ਥਾ ਚੁੰਮਿਆ ਗਲ ਨਾਲ ਲਾਇਕੇ ਪਾਸ ਲੈ ਬੈਠੀ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਗੁ
 ਰਨਾਨਕ ਜੀ ਮੋ ਦੀ ਖਾਨੇ ਆਇ ਬੈਠੇ ਅਤੇ ਮਾਤਾ ਚੋਣੀ ਪੈਕੇ ਗਈ
 ਮੁਲਤਾ ਆਇਕੇ ਲੈ ਗਯਾ ਆਪਣੇ ਪਰ ਗੁਰਨਾਨਕ ਜੀ ਮੋ ਦੀ ਖਾ
 ਨੇ ਆਇ ਕਰ ਲਗੇ ਕੀ ਮਚਲਾਵਦ ਅਗੇ ਕਾਲੂ ਕਯਾ ਆਹ ਜੋ ਮੁ
 ਲਾ ਮਿਲਾ ਜੋ ਗੁਰਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਚਾਲੀ ਆਹੀ ਸੋਚ ਲੀ ਜਾਵੇ
 ਕਈ ਲੇਨ ਲਾ ਮੋ ਹੋ ਬੜਾ ਕਰੇ ਅਤੇ ਮਾਤਾ ਚੋਣੀ ਗੁਮੇ ਹੋਏ ਗੁਰਜੀ
 ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਉਸ ਨੂੰ ਹੋਵੇ ਨਹੀਂ ਗੁਰਜੀ ਆਪਣੇ ਧਮਨਾ ਦਿਚ ਰਹਨ ਮਹੀ
 ਨਾ ਦੇ ਮਹੀ ਨੇ ਗੁਜਰ ਜਾਂ ਪਰ ਵਡੇ ਨਾਹੀ ਜਦ ਮੁਲਾਧੀ ਨਿਮਿਲ
 ਦਾ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਧੀ ਮੁਲੇ ਨੂੰ ਕਹੇ ਪਿਉ ਜੀ ਤੂੰ ਮੈਂ ਨੂੰ ਕਿਥੇ ਦਿਤਾ ਏਂ ਤੂੰ
 ਕਾਨੂੰ ਖਵਾਇ ਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਰ ਦੀ ਪੀੜ ਕੁਛ ਨਾਹੀ ਕਰਦਾ ਮੁਲਾ

ਜੈਰਾਮ ਥੇ ਆਇ ਕਰ ਕਰੇ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂ ਕਰੇ ਤੁਘ ਰਸ
 ਮਾਲ ਲੁਟਾਇਨਾਂਹੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਗੇ ਬੋਲਨ ਨਹੀ ਅਤੇ ਮ
 ਤਾ ਦੇ ਵੀ ਦਾਨ ਉਸੁ ਲਖਣੀਆਹ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਪਰਜੇ ਆਈਇ
 ਸਦਾ ਸਤੇ ਮਾਤਾ ਚੋ ਵੀ ਸਦੀ ਦੀਆਹੀ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਮਹੀਨੇ ਝਗੜ ਕਰ
 ਜਾਵਨ ਅਤੇ ਚੰਦੋਰਾਣੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਸਸਦਾਨਾਂ ਉਆਹਾ
 ਧੀਨੁ ਆਇ ਕੇ ਮਿਲੀ ਧੀਗਲ ਲਗਾ ਕੇ ਬੁਨੀ ਕਹਣੇ ਲਗੀ ਮਾਂਨੂੰ
 ਮੇਕੀ ਕਰਾਂ ਤੇਰਾ ਜਾਈ ਫਕੀਰਾਂ ਨੂੰ ਲੁਟਾਵਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਰਨਹੀ ਸ
 ਮਾਲਦਾ ਚੰਦੋਰਾਣੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਇਕੋ ਬੇਬੇ ਨਨਕੀ ਨੂ ਕਯਾ ਆਖਣ ਲ
 ਗੀ ਕੋਝੀ ਤੁਸੀ ਅਜੇਹੀ ਆਹ ਕੁਮਤਾ ਲਗੇ ਕਰਵਣ ਤੁਸਾਨੁ ਪ
 ਰਮੇ ਸਰਦਾਰੋ ਨਾਹੀ ਤੁਰੁਰਾ ਉਨੁ ਸਮਝਾਵਦੀ ਨਾਂਹੀ ਕੁਰਜਾਈ ਨੂ ਨ
 ਹੀ ਏਕਰ ਜਾਣਦੀ ਨਾ ਤੁਰੁਰਾਈ ਦੀ ਖਬਰ ਲੈਦੀ ਹੈ ਨਾ ਭੁਟਵ
 ਆਸਾ ਲੇਨੁ ਅਮਝਾਵਦਾ ਹੈ ਤੁਸਾਨੂੰ ਜੀ ਵਿਚਕੀ ਆਈ ਹੈ ਸੇਤੁਸੀ
 ਕੋਰ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਨਕੀ ਕਯਾ ਸੁਣਮਾਂ ਮੀ ਕੁਰਉ ਮੇਰਾ ਚੋਰਨਾਂਹੀ
 ਯਾਰ ਨਹੀ ਕੋਈ ਕੁਰਾ ਕੀਮਤ ਨਹੀ ਕਰਦਾ ਏਹੁ ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਕੁਖੇਨੀ
 ਗੋਨੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਆਪਣੀ ਕਮਾਈ ਵਿਚੋ ਕੁਏ ਸੋਕਰੇ ਤੁਸੀ ਉਲਾਂ
 ਮੇਤਾਂ ਦੇਵੈ ਜਾਤੁਸਾਡੀ ਧੀਨੂੰ ਕਿਸੀ ਗਲਦਾ ਘਾਟਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਚੰ
 ਗੋਰੁ ਲੇਪਾਰ ਹੈ ਗਾਹਣੇ ਦੀ ਜਾਗਾ ਗਾਹਣਾ ਕਪੜੇ ਦੀ ਜਾਗਾ ਕ
 ਪੜਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਅਸਤੁ ਅਸਤੁ ਕਰਦੀਹਾਂ ਕੁਝੀ ਬਿਨਾਇ ਸਨੂੰ
 ਮੁਹੋਨ ਉਕਦੇ ਸਦਾ ਨਹੀ ਤੁਸੀ ਅਸਾਨੂੰ ਅੰਮੇਂ ਕਹਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਸਾਡੀ
 ਖੁਸੀ ਅਸੀ ਤਾਂ ਕੁਝ ਨਾਂਹੀ ਕਹਦੇ ਫੇਰਾ ਸਿਰੀ ਮੀ ਦੀ ਹੋਇ ਕੇ ਚੁਪ ਕਰਰ
 ਹੀ ਕੁਝ ਆਖਨਹੀ ਸਕੇ ਸਗੀ ਮੰਦਗੀ ਹੋਇ ਕੇ ਧੀ ਪਾਸ ਆਈ ਕ
 ਯਾ ਸੁਲਖਣੀ ਤੇਰੀ ਨਟਦਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਹਬੇ ਸਗੀ ਮੰਦਾ ਕਰ ਛਡਾ
 ਮੇਨੂੰ ਜਬਾਬ ਕੋਈ ਨਾ ਆਯਾ ਦੇਖ ਬੈਟੀ ਤੁਕੁਰੁ ਨਿਵਚ ਲਾ
 ਕਰ ਤਾਂ ਸੁਲਖਣੀ ਕਯਾ ਅੰਮਾ ਮੈ ਕੁਛ ਕੁਖੀ ਨਹੀ ਰਹਦੀ ਨੀਹੀ

ਜੀਗਰਹੀ ਗਾਹਟੇ ਕਪੜੇ ਖਾਣ ਪੀਣ ਨੂ ਸੁਭੇ ਕੁਛੁ ਹੈ ਬੇਦੀ ਜੇ ਸੁਭੇ
 ਕੁਛੁ ਹੈ ਤਾਂ ਕੋਯੋ ਕਹਨੀ ਹੈ ਤਾਂ ਅਗੋ ਮਾਤਾ ਚੋਣੀ ਕਯਾ ਅਮਾ ਮੇਰੇ ਨ
 ਲਬੋ ਲਦੇ ਨਹੀ ਘਰ ਭੀ ਨਹੀ ਵੜਦੇ ਮੈਂ ਕੀ ਕਰਾਂ ਕਿਸ ਅਗੋ ਮਾ
 ਖਾਂ ਤਾਂ ਚੰਦੋਰਾਣੀ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਪਾਸ ਆਈ ਆਇ ਕਰ ਕਯਾ ਬੇ
 ਦੀ ਨਾਨਕੀ ਮੈਂ ਤੇਰੀ ਭਰਜਾਈ ਸੁਲਖਣੀ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਮਝਾਯਾ ਹੈ ॥
 ਅਗੋ ਆਖਣ ਲਗੀ ਅਮਾ ਮੈਂ ਕੁਖੀ ਨੀ ਗੀ ਰਹਦੀ ਨਹੀ ਮੈਂ ਨੀ ਗਾ
 ਟੇ ਕਪੜੇ ਬਹੁਤ ਹੈ ਪਰ ਮੇਰੇ ਨਾ ਲਬੋ ਲਦੇ ਨਹੀ ਮੇਰੇ ਉਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਨ
 ਹੀ ਹੁੰਦੇ ਮੈਂ ਕੀ ਕਰ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਕਯਾ ਮਾਸੀ ਚੰਦੋਰਾਣੀ ਭਾਬੀ
 ਦੀ ਤਰਾਂ ਖਰੀ ਕਰ ਜੀ ਹੈ ਜੇ ਕਦੀ ਮੈਂ ਕੁਸਿ ਦੁਭੇ ਜਦੀ ਹਾਂ ਤਾਂ ਭੀ ਹੁੰ
 ਨਹੀ ਆਵਦੀ ਜੇ ਕਦੇ ਜੀ ਵਿਚ ਆਵਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਲੋਹੇ ਲਾਖੀ ਆਵ
 ਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਏਹ ਜੀ ਵਿਚ ਨਹੀ ਕਰਦੀ ਜੇ ਏਹ ਮੈਂ ਬੋਛੋ ਦੀ ਹੈ ਮੈਂ ਕਹ
 ਦੀ ਹਾਂ ਮੈਂ ਭੀ ਭਰਜਾਈ ਹੈ ਹਬੋ ਮੈਂ ਜੀ ਉ ਜੀ ਉ ਪਈ ਕਰਦੀ ਹਾਂ ਕਿਵੇ
 ਰਜੀ ਰਹੇ ਅਤੇ ਕੋਯੋ ਜੋ ਮਾਸਾਂ ਚੋ ਦਪਾਉ ਆਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁਲ੍ਹਾਂ
 ਖੜੀ ਯਾਂ ਦੀ ਧੀ ਹੈ ਕੁਲਾ ਆਪੇ ਸਮਾਣੀ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਚੰਦੋਰਾਣੀ ਕਯਾ
 ਕੁਲਾ ਬੇਦੀ ਨਾਨਕੀ ਕਮੀ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਗਲ ਦੀ ਨਹੀ ਪਰ ਤੂੰ ਆਪੇ ਹੀ
 ਜਾਣਤੀ ਮਤ ਦਾ ਵਰਤ ਬੁਝੀ ਲੋੜੀਏ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਕਯਾ ਅ
 ਸੀ ਤੁਝੀ ਸਚੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਭੀ ਸਚੀ ਹੈ ਪਰ ਮੇਸਰ ਕੁਲਾ ਕਰਸੀ ਤੂੰ
 ਦਾਇਲਾ ਸਾਭੀ ਕਰ ਅਤੇ ਸਮਝਾਇਤੀ ਅਤੇ ਆਖ ਜੋ ਬੇਦੀ ਉਸਦੇ
 ਕਹੇ ਚਲਾ ਕਰ ਨਿਵਤ ਪਕੜ ਸਕਤੀ ਛੁਡ ਅਤੇ ਮਾਸੀ ਤੁਝਾਣਦੀ
 ਹੋਸੀ ਜੋ ਰਾਉ ਦੀ ਰਖਣੀ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਕੁਰ
 ਉਸੀ ਜਾਣਦੀ ਮੈਂ ਪਰ ਮੇਸਰ ਹੀ ਜਾਣਦੀ ਹਾਂ ਉਹ ਆਵ ਮੀ ਨਹੀ ਤੂੰ
 ਸਤ ਪਰਤੀਤਿ ਕਰ ਇਸ ਗਲ ਵਿਚ ਫੇਰ ਕੁਝ ਨਹੀ ਅਸੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨ
 ਕ ਜੀ ਪਾਸੋ ਮੈਂ ਸਾਹੁ ਰਦੇ ਹਾਂ ਅਖਣ ਦੀ ਕਾਈ ਗਲ ਨਹੀ ਕੋਯੋ
 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਫਕੀਰ ਨਿਰਦੋਸ ਹੈ ਕੁਲਾ ਮਾਸੀ ਜੀ ਹੁਣ ਤਾਂ ਜਾਹ

ਪਰਮੇਸਰ ਬੁਝੈਗਾ ਤਾਂ ਮੈਰਾ ਬੀਨੂੰ ਬਹੁਤ ਦਲਾਸਾ ਦਵਾਂ ਵਗੀ ਚੰਦੋਰ
 ਦੀਆ ਪਟੇ ਪਰਗਈ ਇਕ ਦਿਨ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜੈਰਾਮ ਨੂ ਮਿਲ
 ਦਮਾਏ ਸੀ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਕਯਾ ਕੁਈ ਜੀਅ ਜਪਰਮੇਸਰ ਅਸ

ਉਤੇ ਬਹੁਤੀ ਮਿਹਰਵਾਂ ਨਹੀਂ ਆਏ ਤੁਸੀਂ ਅਸਾਨੂੰ ਦਰਸਾ ਦਿਤਾ ਹੈ ਗੁਰੂ
 ਜੀ ਕਯਾ ਬੇਬੇ ਜੀ ਮੈਂ ਤਾਂ ਤੇਰਾ ਗੁਲਾਮ ਹਾਂ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਕਯਾ ਜੀ
 ਏਹ ਗਲ ਫੇਰ ਮੈਂ ਨਾ ਕਹੀ ਮੈਂ ਸਗਵਾਂ ਤੇਰੀ ਗੁਲਾਮ ਹਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਬੇਬੇ ਜੀ ਤੂੰ ਮੈਂ ਬੋਲੀ ਹੈਂ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਕਯਾ
 ਕੁਈ ਜੀ ਦਿਨਾਂ ਦਿਚ ਵਡੀ ਹਾਂ ਪਰ ਕਰਮਾਂ ਦਿਚ ਵਡੀ ਨਹੀਂ ਵਡਾ
 ਜੋ ਕਰਮਾਂ ਦਿਚ ਵਡਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਬੇਬੇ ਜੀ ਤੁਸ
 ਦੀ ਹੈ ਪਰ ਏਹ ਪਰਮੇਸਰ ਤੁਧੇਨੂੰ ਬੁਝਾਈ ਹੈ ਤੇਰੇ ਉਤੇ ਪਰਮੇਸਰ
 ਮਿਹਰਵਾਂ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਕਯਾ ਕੁਈ ਪਰਮੇਸਰ ਮੇਰੇ
 ਉਤੇ ਮਿਹਰਵਾਂ ਨਹੀਂ ਦੱਸਾਂ ਵਾਂਗੀ ਜਾਂਤੂ ਮੇਰਾ ਕਯਾ ਮਨੇਗਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕ ਜੀ ਖੁਸੀ ਹੋਇ ਕੇ ਕਯਾ ਆਖ ਬੇਬੇ ਜੀ ਜੋ ਕੁਛ ਤੂੰ ਆਖੇਗੀ
 ਸੋ ਮਨਾਗ ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਵਡੀ ਭੈਣ ਹੈਂਗੀ ਤੇਰਾ ਮੇਰਾ ਪਿਛਲਾ ਕੁਝ ਸਾਥ
 ਕੁਝ ਚੁੱਕਾ ਆਹ ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਸੇਵਾ ਪਿਛਲੇ ਕੁਝ ਬਹੁਤ ਕੀਤੀ ਆਹੀ
 ਤੇਰਾ ਕੁਝ ਮੇਰੇ ਸਿਰ ਤੇ ਹੋਗਾ ਆਖ ਜੋ ਤੂੰ ਇਸ ਮੁਹੱਕਮ ਹੋਗੀ ਸੋ ਮਨਾ
 ਗ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਕਯਾ ਜੀ ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਸਰਮਿੰਦੇ ਹੋਏ ਆਏ
 ਹਾਂ ਤੂੰ ਦਿਲ ਦਿਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਦੇਦਾ ਕੁਝੇ ਪਿਉ ਆਂ ਦੀ ਆਂ ਧੀ ਆਂ
 ਦੀ ਆਂ ਕਰਲਾ ਆਈ ਦੀ ਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ ਦਾ ਦਿਲਾਸਾ ਨਹੀਂ
 ਦੇਦਾ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਰਮਿੰਦੇ ਹੋਈ ਦਾ ਹੈ ਤੁਸਾਧ ਹੈ ਅਪਣੇ ਜੀ ਦਿਚ

ਰਦੇਖ ਭੁੰਮਸਾਹੁ ਕਯਾਮੰਨ ਤਾਂਗੁਰੁ ਨਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਕਹੈ ਬੇ
 ਬੇ ਕਿਸੇ ਗਲ ਵਿਰਵੀਰ ਹਵੀ ਹੈ ਭੁਈ ਜੀ ਕਹੈ ਇਹੁ ਵਿਰਵੀਰ
 ਹੇ ਜੋ ਸਭ ਕੁਛ ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ ਦਿਤਾ ਹਾਜਰ ਹੈ ਗਾ ਪਰ ਇਕੁ
 ਹਵਾ ਦਿਲਾਸਾ ਸਭੁ ਨਾਗਲਾਂ ਬੇਵਰੁ ਹੈ ਭੁਵੈ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੈ
 ਅਤੇ ਮੁਹਵਾ ਦਿਲਾਸਾ ਹੋਵੇ ਤ੍ਰੀਮਤ ਦੀ ਜਾਤ ਨੂੰ ਏਹਾ ਗਲ ਲੋ
 ਤ੍ਰੀ ਦੀ ਹੈ ਤਾਂਗੁਰੁ ਨਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਬੇਬੇ ਜੀ ਤੂ ਏ ਸਗਲ ਦਾ
 ਮਨ ਤੇ ਸੀਤੋ ਖਕਰ ਭੁਈ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤੇ ਏਹਾ ਗਲ ਹੈ ਜੋ ਤੇਰੀ ਮੋਲ
 ਦਦੇਖਾਂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਕੁਛ ਜੁਖ ਭਾਂਵਾਂ ਤਾਂਗੁਰੁ ਨਨਕ ਜੀ ਕ
 ਯਾ ਕੁਲਾ ਬੇਬੇ ਜੀ ਜੋ ਕੁਛ ਤੂੰ ਆਖਦੀ ਹੈ ਸੋ ਭੀ ਹੋਸੀ ॥ ਆਖ
 ਕਰ ਚਲ ਦੇਰ ਹੈ ਬੇਬੇ ਦਾ ਕਯਾਮੰਨ ਜੋਸ ਘਰ ਆਵਨ ਲਗੇ
 ॥ ੧੨ ॥ ਬੋਲੇ ਭੁਈ ਜੀ ਦਾ ਹਗੁਰੁ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ ੧੨
 ॥ ਗੁਰੁ ਨਨਕ ਜੀ ਮੇਰੀ ਖਾਨਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਭ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਰਾਜੀਰ
 ਖਣ ਆਪਣੇ ਘਰ ਭੀ ਆਵਣ ਲਗੇ ਬੇਬੇ ਜੀ ਸੁਣ ਕੇ ਬਹੁਤ
 ਰਾਜੀ ਹੋਏ ਜਾਂਦੇ ਆਂ ਬਤੀ ਆਂ ਦੀ ਉਮਰ ਗੁਰੁ ਨਨਕ ਜੀ ਹੁ
 ਏ ਤਾਂ ਬੇਟੇ ਸ੍ਰੀਚੰਦ੍ਰਜੀ ਜਨਮੇ ਬਹੁਤ ਘਾਈ ਹੋਈ ਅਨੰਦ ਮੰ
 ਗਲ ਹੁਏ ਜਾਂ ਸਿਰੀਚੰਦ੍ਰਜੀ ਦਰ ਆਂ ਸਾਢੇ ਤਿਹੁ ਦੇ ਹੁਏ ਸੀ ਅਤੇ
 ਲਖਾਮੀ ਦਾ ਸਸਾਹਿਬ ਜਾ ਦਾ ਪੇਦ ਵਿਚ ਸੀ ॥ ਗੁਰੁ ਜੀ ਮੇਰੀ ਖਾ
 ਨੇ ਬੈਠੇ ਸੇ ਜੋ ਇਕ ਦਿਨ ਗੋਬਿੰਦ ਲੋਕ ਆਇ ਦਿਖਾਈ ਦਿਤੀ
 ਤੇਰ ਕੀ ਜਾਂ ਮੇਰੇ ਵਿਚ ਤਾਂਗੁਰੁ ਨਨਕ ਜੀ ਕਯੋ ਸੁਆਓ ਜੀ ਬੈਠੇ
 ਤਾਂ ਓਹ ਗੋਬਿੰਦ ਲੋਕ ਬੈਠ ਗਯਾ ਕਯਾ ਜੀ ਰਾਜੀ ਹੋ ਗੁਰੁ ਜੀ ਕ
 ਯਾ ਜੋ ਕਰਤਾਰ ਨੂੰ ਭੁਵੈ ਗੋਬਿੰਦ ਲੋਕ ਬੀਚਾਰ ਕਰੀ ਏਹ ਜੋਸ
 ਗਤ ਕੇ ਉਧਾਰਨ ਵਾਸਤੇ ਆਯਾ ਸੀ ਅੰਬੇ ਬੈਠ ਰਯਾ ਹੈ ਜਗ
 ਤ ਕੋ ਜੋ ਕਰ ਉਧਾਰੇ ਕੋਈ ਮਸਲਤ ਕਹੀਏ ਗੁਰੁ ਨਨਕ ਜੀ ਨਿਕ
 ਹਨੇ ਲਗਾ ਜੀ ਤੁਮਾਰਾ ਨਾਮ ਕਯਾ ਹੈ ਗੁਰੁ ਜੀ ਕਯਾ ਨਾਂ ਉਨਨ

ਕਨਿਰੀਕਾਰੀਏ ਕਹਣੇ ਲਗਾਜੀ ਤਮਤੋਨਿਰੀਕਾਰੀਏ ਆਏਰਿ
 ਸਦਾਸਤੋਰੇ ਅਤੇਕਰਨਕਮਾਲਗੇਰੇ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਮਾਕੁਲਾਹੇ
 ਵੇਜੀ ਸੋਈਕਰਾਂਗੇ ਤਾਂਗੋਈਦਲੇਕਚਲਦਾਰਯਾ ਤਾਂਵਡੀਵੇ
 ਲਾਂਗੁਰੂਜੀਨਾਵਣਜਾਯਾਕਰਨਜਾਂਮਧੀਨੇਛਿਆਗਜਰੇਤਾਂ
 ਇਕਾਦਿਨਗੁਰੂਜੀਨਾਵਣਵੇਈਵਿਚਵਜੇ ਵਡਕੇਟਈਮਾਰੀ
 ਨਿਕਲੇਨ ਤਾਂਮੋਈਖਾਨੇਅਤੇਸਰਕਾਰਦਿਚਡੰਡਪੈਗਈ ਜੋਗੁ
 ਰੂਨਾਨਕਜੀਏਮਹੋਗਏ ਕੋਈਆਖੇਸਰਕਾਰਦੇਪੈਸੇਖੋਇਗਯਾ
 ਫਕੀਰਾਂਨੂੰਖਵਾਇਦਾਜੀ ਲੁਰਾਇਦਾਜੀ ਏਹੋਡੰਡਹੋਇਰਹੀਤਾਂ
 ਤੀਸਰੇਦਿਨਗੁਰੂਜੀਨਿਕਲੇ ਤਾਂਸੋਰਪਯਾ ਜੋਗੁਰੂਨਾਨਕਮੇਈ
 ਨੂੰ ਰੂਤਨਾਲਗਾਖਪਤੀਹੋਗਯਾ ਦੋਲਤਖਾਲੋਦੀਨੂੰਖਬਰਹੋ
 ਈ ਤਾਂਦੋਲਤਖਾਲੋਦੀਜੈਰਾਂਮਨੂੰਪਕੜਮੰਗਾਯਾ ਆਖੁਮੈਸ
 ਜੋਗੁਰੂਨਾਨਕਤੇਰਾਸਾਲਾ ਮੋਈਬਾ ਤੀਪੈਸਾਕਾਜਬਾਬਕਰ

ਤਾਂਜੋਰਾਮਆਯਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਪਾਸ ਕਮਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੋਲ
 ਤਖਾਲੋਦੀਹਿਸਥਮੰਗਦਾਹੈ ਫਲਕਰਹਿਜਾਬਦੇਹੋਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
 ਉਥਕੇਨਾਲਹੋਏ ਜਾਇਕੇਹਿਸਾਬਦਿਤਾ ਸਤਸੈਸਥਰੁਪਮੇਗੁਰੂਨਾਨਕ
 ਜੀਦੇਦਾਧਾਨਿਕਲੇ। ਖਬਰਦੋਲਤਖਾਨੂੰਹੋਈ। ਜੋਸਤਸੈਸ
 ਠਰੁਪਯੇ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਸਰਕਾਰਮੈ ਤਾਂਦੋਲਤਖਾਂਕਮਾ
 ਰੇਨਾਨਕਤੂੰਮੋਈਖਾਨੇ ਅਪਨਾਹਸਾਬਾਮਾਦੇਸੋਚਕਾਇਲੇ ਅ
 ਗੋਮੋਈਖਾਨੇਦਾਕੀਮਚਲਾਇ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਮਾ ਖਾਂਜੀ
 ਏਹਪੈਸੇਮੇਰੇਨਾਹੀ ਏਹਪੈਸੇਖੁਦਾਇਦੇਹੈ ਫਕੀਰਕੋਖਵਾਵੇ
 ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਫਾਰਕਹੋਏ ਘਰਵਡੇਨਾਹੀਬਾਹਰਹੀਰਹੇ॥

ਫਿਰ ਮੂਲਾਸਹੁਰਾ ਜਲ ਕੇ ਅੰਗ ਮਾਰਹੋਗਾ ਫਿਰ ਤੀਸਰੇ ਮਹੀਨੇ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਲਖਾ ਮੀਦਾ ਸਸਾਹਿਬ ਜਾਦਾ ਉਪੀਨਾ
ਮੂਲਾ ਚੋਣਾ ਸਾਮੇ ਪੀਤ੍ਰਿਤ ਦਾ ਸੇਵਕ ਸੀ ਮੂਲਾ ਸਾਮੇ ਪਾਸ ਜਾਇਕੇ
ਨ ਦੇਖੋ ਜੀ ਨਾਨਕ ਨ ਕੁਛ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿਤੇ ਵਲ ਨਿਕਲ ਜਾਦ
ਹੈ ਮੈ ਬਹੁਤ ਦੁਖੀ ਹੋਏ ਹਾਂ ॥ ੧੩ ॥ ਬੋਲੇ ਗੁਣੀ ਜੀ ਦਾ ਹੁਗੁਰੂ
ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ ੧੪ ॥ ਸਾਮੇ ਪੀਤ੍ਰਿਤ ਕਰਾ ਚਲਦੇਖ

ਮੂਲਾ ਨਾਨਕ ਕਿਥੋ ਹੈ ਮੂਲੇ ਕਰਾ ਜੀ ਗੋਰਾਂ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਬੈਠਦ
ਉ ਮੂਲਾ ਅਤੇ ਸਾਮਾ ਦੇਵੇ ਮਾਏ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮ
ਗੋਰਾਂ ਵਿਚ ਬੈਠੇ ਮਾਹੇ ਸਾਮੇ ਪੀਤ੍ਰਿਤ ਕਰਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਇਹ ਕਾਠੀ ਗਬਣਾ ਯਾਹਈ ਕਾਕਚੀ ਅੰਗਲਾਂ ਕਰਦਾ ਹੈ

ਚਲ ਕੇ ਕੁਝ ਕਰਤ ਕਰ ਰੁਤ ਬਸੰਤ ਦੀ ਮਾਈ ਹੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਇਕ ਸਬਦ ਉਠਾ ਆ ਰਾਗ ਬਸੰਤ ਵਿਚ ਰਾਗ ਬਸੰਤ ਮਹ
ਲਾ १ ਰਾਜਾ ਬਾਲ ਕਨ ਗਰੀ ਕਾ ਦੀ ਦਸਾਂ ਨਾਲ ਪਿਆਰੇ
ਦੁਇ ਮਾਈ ਦੁਇ ਬਾਪਾ ਪਜੀ ਏ ਪੀਤ੍ਰਿਤ ਕਰੋ ਬੀ ਚਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਸੁਮ
ਮੀ ਪੀਤ੍ਰਿਤਾ ਤੁਮ ਦੇਹੁ ਮਤੀ ਕਿਤ ਬਿਧ ਪਾਵੇ ਪ੍ਰਾਨ ਪਤੀ १ ॥
ਤਿਸ ਕਾ ਪਰਮਾਰਥ ਕਾ ਆਕਾਚੀ ਨਗਰੀ ਹੈ ਮਨ ਬਾਲ ਕਰਾਜ
ਹੈ ਕਮ ਕੋਧ ਲੋਕੁ ਮੋਹੀ ਕਾਰ ਪੰਜ ਦਸ ਹੈਂ ਨ ਦੁਮਾਈ ਮਖੀ
ਹੈਂ ਨ ਦੋਬਾ ਪਸ਼ਦਣ ਹੈਂ ਨ ਸੁਣ ਕਰ ਦੇਖ ਕਰ ਕੁਟਕ ਦੇਹਨ ਤੇ
ਫੇਰ ਮੂਲਾ ਸਹੁਰਾ ਬੋਲਾ ਏਹ ਮਗਲ ਗੀਆਹੀ ਤੇ ਫੇਰ ਗੁ
ਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੁਜੀ ਪੋਜੀ ਮਾਖੀ ਭੀਤਰ ਮਗਨਿ ਬਨਾਸਪ

ਤਿਮਉਲੀਸਾਗਰੀਪ੍ਰਿਥਾਯਾ ਚੰਦਸੁਰਜਦੁਇਪਟਹੀਭੁਤਿਰ
 ਮੇਸਾਗਮਾਨਨਪਾਇਆ॥੨॥ ਤਿਸਕਾਪਰਮਾਰਥ ਅੰਤ
 ਰਾਮਗਨਿਜੇਹੈਜੋਤਿਸਨਾਹੈ ਬਨਾਸਪਤਜੋਹੈਪੁਤਧੀਅੰਜੋਰ
 ਪੁਰਜਗਾਰ ਕੁਸਮਜਦਾਈ ਸੋਗੁਸਾਂਈਸਾਂਮਾਪ੍ਰਿਤੁਤੁਸੀਹੋ
 ਚੰਦਸੁਰਜਦਾਚੁੰਨਣਾਹੈ ਨਾਕੁਕਮਲਵਿਚਰੈ ਚਿਚਾਂਦਨਜੁ
 ਰੇਤਾਂਗੁਰੁਪੁਰਮਿਲੇ ਤਾਂਮਧੇਰਾਜਾਵੇਗਮਾਨਪਰਾਪਤਹੋਵੇ
 ਤਾਂਸਾਂਮੇਪ੍ਰਿਤੁਕਯਾਗੁਰੂਨਨਕਜੀਪਰਹੀਵਿਚਰਾਮਜਿ
 ਮਰਮਤੇਕਿਰਤਕਰ ਰਾਮਸਕੁਨਦੀਸਾਰਜਾਣਦਾਹੈ ਤਾਂਗੁ
 ਰੂਨਨਕਜੀਤੀਜੀਪੋਥੀਆਖੀ ਰਾਮਰਵੀਤਾਜਾਣੀਏਇਕਮਾ
 ਈਉਗਕਰੇ ਤਾਂਕੇਲਖਣਜਾਣੀਏਇਕਪ੍ਰਿਮਾਸੀਗਾਰਹੈ॥
 ਤਿਸਕਾਪਰਮਾਰਥ ਰਾਮਸਕੁਨਦੀਸਾਰਵਿਚਰੈ ਪਰਕਿ
 ਰਪਾਤਿਸੇਉਪਰਹੈ ਜਿਸਨੂੰਪ੍ਰੇਮਤੇਧੀਰਜਾਹੈ ਜਿਸਨੂੰਹੋਰਬ
 ਖਸਮਾਹੈਸੁ ਤਾਂਮੁਲੇਕਯਾਅਜੀਹੁਸਿਰਜੀਹੋਯਾਹੈ ਕਿ
 ਸੇਦਾਕਯਾਨਹੀਮੰਨਤਾ ਫਿਰਸਾਂਮੇਪ੍ਰਿਤੁਕਯਾਗੁਰੂਨਨਕ
 ਜੀਕਿਸੇਦਾਕਯਾਗੁਰੂਮੰਨਦੇਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਚੋਥੀਪੋ
 ਥੀਆਖੀ ਕਹਿਅਸੁਨਹਿਨਾਮਾਪ੍ਰਿਮਾਮਾਨਹਿਤਿਸਹੀ
 ਸੇਤੀਦਾਸਾ ਪ੍ਰਵਵਤਨਾਨਕਦਾਸਨਦਾਸਾਖਿਨਤੋਲੀਖਿਨ
 ਮਾਸਾ॥੪॥ ਤਿਸਕਾਪਰਮਾਰਥ ਏਹਰਸਨਾਜੋਹੈਸੋਕਿਸੇ
 ਦੇਕਹੋਵਿਚਨਾਂਹੀਉਸਤੁਤੁਨਿਦਾਕਰਦੀਹੈਖਾਜਾਮਖਾਜਾ
 ਠਦੀਨਹੀਫਿਕਮਿਠਾਬੋਲਦੀਹੈਅਠੇਪਹਰਏਸੇਨਾਲਦਾ
 ਸਾਰੈ ਸਾਂਮਾਪ੍ਰਿਤੁਕਰਤਾਰਮਿਹਰਵਾਂਨਹੋਵੇ ਤਾਂਏਹਰਸਨਾਂਉ
 ਖਾਨਾਨੇਹੋਵੇ॥੧੪॥ ਬੋਲੇਭਾਈਜੀਵਹਗੁਰੂ ॥ਸ
 ਖੀਉਤਚਲੀ१੫ ॥ਤਾਂਮੁਲਾਚੋਣਨਬਾਧਪਾਸਫਰਕਾਦੀ
 ਗਮਾਨਬਾਬਦੋਲਤੁਖਾਂਲੀਵੀਕਯਾ ਅਰੇਆਰਖਾਂਉਹੋ

ਦੁਹੈ ਕਿਸਉ ਪਰਛਰਿਆ ਦੀਹੈ ਯਾਰਖਾ ਮੁਲੇ ਨੂੰ ਕਯਾ ਤੁਹੈ ਦਾਹੈ
 ਦੁਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਆ ਦੀ ਕਿਸਉ ਪਰਹੈ ਜੀ ਮੈਂ ਨਨਕ ਮੇ ਦੀ ਦਾਸ ਸਰ
 ਹਾਂ ਅਰਨਾਨਕ ਪਰਛਰਿਆ ਦੀਹਾਂ ਯਾਰਖਾਂ ਨੇ ਕਯਾ ਨਬਾਬ ਸਲਾਂ
 ਮਤੁ ਏਹ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਮੇ ਦੀ ਦਾਸ ਹਰਹੈ ਅਰ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਪਰਛ
 ਰਿਆ ਦੀਹੈ ਨਬਾਬ ਕਯਾ ਯਾਰਖਾਂ ਇਸ ਕੋ ਅਗੇ ਲਾਉ ਯਾਰਖਾਂ
 ਮੁਲੇ ਨੂੰ ਨਜੀ ਕਲੇ ਗਯਾ ਨਬਾਬ ਮੁਲੇ ਨੂੰ ਪੁਛਾ ਮੁਲੇ ਅਰਜ ਕੀ
 ਤੀ ਨਬਾਬ ਸਲਾਂ ਮਤੁ ਸਾਤੁ ਮੈ ਸਾਠੁ ਪਯੋ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਕੋ ਵਾ ਕੀ ਨ
 ਕਲੇਹੈ ॥ ਸੇ ਨਨਕ ਜੀ ਦੇ ਕਬੀਲੇ ਕੋ ਮਿਲੇ ਨਬਾਬ ਕਯਾ ਮੁਲ ਗੁ
 ਰੂ ਨਨਕ ਤੋ ਕਹੈਹੈ ਫਕੀਰਾਂ ਕੋ ਦੇਹੈ ਫਿਰ ਮੁਲੇ ਕਯਾ ਨਬਾਬ ਸਲਾਂ
 ਮਤੁ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਤੋ ਸਿਰਜੀ ਹੋਯਾਹੈ ਨਬਾਬ ਕਯਾ ਹਕਤਾ ਏਨੰਦ
 ਹੈ ਤਉ ਫਕੀਰਾਂ ਕੋ ਦੇਹ ਪਰਨਾਨਕ ਕੋ ਮੁਲਾਂ ਲਗਾਵੇ ਜਾਂ ਗੁਰੂ
 ਨਨਕ ਜੀ ਕੋ ਮੁਲਾਂ ਲਗਾਏ ਝਾੜਾ ਕਰਨ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਜੀ ਮਗ

ਨਹੈ ਇਹੇ ਜਾਂ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਦੇ ਨਕ ਵਿਚ ਪਲੀ ਤੇ ਸਜੇ ਦੀ ਦਾਸ ਗਈ
 ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਜੀ ਜਲੇ ਕਕਯਾ ਧਿਗਤੁ ਨਾਂਦਾ ਜੀ ਵਿਆਜੇ
 ਲਿਖ ਲਿਖ ਬੇਚ ਟਨਾਂਉ ਖੇਤੀ ਜਿਨ ਕੀ ਉਜੜੀ ਖੁਲ ਵੜੇਨਾਂ
 ਜੀਥਾਂਉ ਫਿਰ ਮੁਲਾਂ ਕਹਣ ਲਗਾ ਤੁਕੋ ਵੇਰੇ ਦਾਹੈ ਤੁਆ ਪਣਨਾਂ
 ਉਂਅਸਾਂ ਨੂੰ ਦਸ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਜੀ ਰਾਗਾ ਮਾਰੂ ਵਿਚ ਸਬਦ ਬੋਲਾ
 ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ਕੋਈ ਆਖੈ ਗੁਤਨ ਕੋ ਕਹੈ ਬੇਤੁਲਾ ਕੋਈ ਆ
 ਖੈ ਆਖੈ ਮਨਿ ਨਕ ਦੇ ਚਾਗਾ ॥੧॥ ਭੁਇਆ ਵਿਦਨ ਸਾਹ ਕਾ ਨਨਕ
 ਬੁਝਿ ਰਾਨਾ ਅਪਣੇ ਸਹੁ ਵਿਟ ਅਵਰਨ ਜਾਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁ

ਦਿਵਨ ਜਾਣੀ ਮੈ ਜਾ ਕੈ ਦੇਵਨ ਹੋਇ ਏਕੀ ਸਾਹਬ ਬਾਹਰਾ ਦੁਜਾ
 ਅਵਰਨ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥ ੨ ॥ ਤਉ ਦੇਵਨ ਜਾਣੀ ਮੈ ਜਾ ਏਕ ਕਾਰ ਕਮਾ
 ਏਕੀ ਸਾਹਬ ਬਾਹਰਾ ਦੁਜੀ ਅਵਰ ਸਿਮਾਂਦ ਪਕਾਇ ॥ ੩ ॥ ਤਉ ਦਿ
 ਵਨ ਜਾਣੀ ਮੈ ਜਾ ਸਾਹਿਬ ਰੇ ਪਿਆਰਾ ਮੀਦਾ ਜਾਣੈ ਮਾਪ ਕਉ ਮ
 ਵਰ ਭੁਲਾ ਸੈ ਸਾਗ ॥ ੪ ॥ ਮੁਲਾ ਕੀ ਨਿਸਾਹੋਇ ਗਈ ਲਗਾ ਸਿਫਤ
 ਹਨ ਮੁਲਾਂ ਮਾਇ ਕੇ ਨ ਬਾਬਾ ਸਕ ਆਨ ਬਾਬ ਸਲਾਂ ਮਤ ਗੁਰੂ ਨਾ
 ਨ ਕੋ ਤੇਖ ਪਤੀ ਨਾਹੀ ਉਸ ਕੇ ਤਾਂ ਈ ਕੋਈ ਮੈ ਲੀਯਾ ਮਿਲਾ ਏ ਉਹ
 ਪਬਰਦਾਰ ਹੈ ਨ ਬਾਬ ਕਾ ਜੈਰਾ ਮਨੁ ਬੁਲਾਵੈ ਜੈਰਾ ਮ ਬੁਲਾ ਆ
 ਜੈਰਾ ਮਾਇ ਕਰ ਸਲਾਂ ਮ ਕੀਤਾ ਨ ਬਾਬ ਕਾ ਜੈਰਾ ਮ ਹਮ ਤੋ ਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕ ਕੇ ਪੈਸੇ ਰਾਖਣੇ ਲਹੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਾ ਏ ਫਕੀਰ ਕੋ ਬੁ
 ਲਾਵੈ ਉਸ ਕਾ ਸਸੁਰਾ ਉਸ ਕੋ ਉਪਰ ਫਰਮਾ ਦੀ ਹੈ ਮੁਲਾਂ ਨੇ ਕਹਾ
 ਜੈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਬਰਦਾਰ ਹੈ ਕਹੁ ਜੈ ਤੁਕਹੇ ਸੋ ਕਰੀਏ ਜੈਰਾ ਮ ਗੁ
 ਰੂ ਨਾਨਕ ਪਾਸੋ ਬਹੁਤ ਤੁਰਦਾ ਆਹਾ ਜੈਰਾ ਮ ਚੁਪ ਕਰ ਰਹਾ ਨਾ
 ਬਾਬ ਕਾ ਜੈਰਾ ਮ ਤੁੰ ਜ ਬਾਬ ਕਾ ਨਾਹੀ ਦੇਤਾ ਜੈਰਾ ਮ ਕਾ ਨ ਬਾਬ
 ਸਲਾਂ ਮਤ ਆਪ ਸਭਾ ਕੀ ਫਸਮ ਸੁਦੇ ਹੈ ਮੈ ਕੀ ਜਿ ਬਾਬ ਦੇ ਓ ਨਾ
 ਬਾਬ ਕਾ ਜੈਰਾ ਮ ਹਕ ਕਬੀਲੇ ਕਾ ਭੀ ਹੈ ਜੈਰਾ ਮ ਕਾ ਨ ਬਾਬ
 ਲਾਂ ਮਤ ਨਾਨਕ ਬੀਹਾ ਜਰ ਹੈ ਕਹੀ ਦੂਰ ਨਹੀ ਗਏ ਨ ਬਾਬ ਕਾ
 ਆ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੋ ਬੁਲਾਵੈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੋ ਮਾਦਮੀ ਬੁ
 ਲਾਵਣਗਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮਾਵਣ ਨਾਹੀ ਮਾਦਮੀ ਫਿਰ ਮਾਯਾ ਕ
 ਹਣ ਲਗਾ ਜੀ ਦਹੁ ਮਾਵਤ ਨਹੀ ਨ ਬਾਬ ਦੇ ਲਤ ਖਾਂ ਗੁੱਸਾ ਖਾਧਾ
 ਕਾ ਜਾਇ ਕੇ ਪਕੜ ਲਾਵੈ ਆਦਮੀ ਜਾ ਕਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
 ਜੀ ਨ ਬਾਬ ਬਹੁਤ ਗਿਲਾਵੀਤ ਹੋ ਆ ਹੈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਠ ਖੜੋ
 ਏ ਨ ਬਾਬ ਪਾਸ ਮਾਏ ਸਲਾਂ ਮਨ ਕੀ ਤੇਜ ਨ ਬਾਬ ਗੁੱਸਾ ਖਾਇ ਕੇ
 ਕਾ ਮਰੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮਾਵਤੇ ਕੋ ਨਾਥੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਮਾ

ਸੁਣਨਬਾਬਤੇਰਾਚਕਰਬਾ ਤਬਤੇਰੇਪਾਸਮਾਵਤੇਥੇਅਬਖੁਦਾ
ਇਕੋਚਕਰਹੋਏਹੈ ਤਾਂਨਬਾਬਕਯਾਜੀਤੁਮਅੰਮੈਸੇਹੁਏਹੈਤੇਹਮਾਰੇ
ਸਾਬਚਲਕਰਨਮਾਜਕਰੇ ਜੁਮੇਕਾਰੇਜਹੈਤਬਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕ
ਆਚਲੇਜੀਤੁਲੀਬਾਤੁ ਤਾਂਨਲੇਨਬਾਬਨਾਲੇਕਾਜੀਨਾਲੇਗੁਰੂਨ
ਨਕਜੀਹੋਕਥਿਤਨੇਕਲੇਕਗਿਣੀਏਜਾਇਮਜੀਤਵਿਚਖੜੋਹੋਏ

ਜਿਤਨੇਲੋਕਮਸੀਤਵਿਚਮਾਰੇ ਤਿਤਨੇਸਭੁਸਾਪਣੀਜਾਹਗਾਆ
ਖਟਾਲਦੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਅਜਏਸਪਲੇਤੇਆਯਾਹੈ ਜਿਤਨੇਹਿ
ਦੁਮਹਾਜਨਸੁਲਤਾਨਪੁਰਵਿਚਸਭੁਨਾਵਿਚਡੰਡਪੈਗਈਜੇਰਾ
ਮਖਰਾਦਿਲਗੀਹੋਇਕਰਘਰਮਾਯਾ ਜਾਂਨਨਕੀਦੇਖੇਤਾਂਕਾ
ਦੇਖੇ ਜੁਮੇਰਾਖਾਂਦੰਦਅਜਦਿਲਗੀਰਬਹੁਤਹੈ ਤਾਂਨਨਕੀਉਠਣ
ਜੀਹੋਈ ਕਯੋਸਜੀਆਕਾਵਾਸਤਹੈ ਤੁਸੀਅੰਮੈਦਿਲਗੀਦਕੋ
ਹੋਏਹੈ ਜੇਰਾਮਕਯਾਸੁਣਪਰਮੇਸਰਦੀਬੰਦੀ ਲੋਕਕਹਦੇਹੈਤੇਰੇ
ਗੁਰਾਉਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਾਕੀਤੀ ਨਬਾਬਨਾਲਜੁਮੇਮਸੀਤਵਿਚ
ਨਿਵਾਜਕਰਨਗਯਾਹੈ ਅਤੇਸਾਰੇਸਹਰਵਿਚਹਿੰਦੁਮਸਲਮਾਨਾਵਿ
ਚਡੰਡਪਈਹੈ ਜੋਮਜਗੁਰੂਨਾਨਕਤਰਕਹੇਯਾਹੈ ਮੈਕਿਆਦਿਲ
ਗੀਰਨਹੋਵਾਂ ਤਾਂਅੰਮੈਨਨਕੀਜੀਕਹਾ ਅਜੀਤੁਸੀਉਠਕਰਰ
ਸੋਈਜੇਵੇਂ ਤੁਸੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਲੋਕੋਈਧੋਖਾਨਕਰੋਆਚੋਤ
ਰੋਹ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਜੇਮੇਰਾਗੁਰਾਉਹੈਸੇਗੁਰੂਦੇਵਾਹਮਾਇਤੀਹੈਗੁਰੂ
ਨਾਨਕਜੀਵਲੋਕੋਈਬਰੀਨਜਰਨਹੀਦੇਖਸਕਦਾ ਉਠਕਰਤੁਸੀ

ਰਸੇਈਜੇਵੇ ਵਿਤੁਨੀਗਲਕਰਦੇਆਰੇਜੇਸੇਰਪਯਾ: ਅਤੇਨਿਧੇਭਾ
 ਹਮਦਨੁਜੇਰਾਮਜੀਜੁਸਲਾਇਛੋਰੁਆਸੀ ਚਮੇਨਿਧੇਭਾਹਮਦੁਤੀ
 ਆਇਪਹੁਚਾ ਆਇਜੇਰਾਮਨੁਦਧਾਈਦਿਤੀ ਨਨਕਤੇਜੇਰਾਮਪੁ
 ਛਟਲਗੇ ਨਿਧੀਮਿਸਰਕਿਓਤਨਿਤੁਤੀ ਇੰਗੇਕਾਜੀਮੈਮੈ
 ਵਰਵਜਨਾਨਾਆਹ ਪਰਮੈਤੁਰਕਾਂਦੇਪਾਸੇਬੁਢਿਆ ਜੇਨਬਾਬ
 ਨਿਵਜਕੀਤੀ ਅਤੇਗੁਰੂਨਨਕਜੀਖੜਾਹੀਰਾਯਾ ਨਬਾਬਨਿਵ
 ਜਕਰਮੁਕਾਤਾਂਕਹਦੇਲਗਾ ਅਰੇਗੁਰੂਨਨਕਤੀਨਿਵਜਕਰਨ
 ਆਯਾਥਾ ਕੇਖੜੇਵਦੇਆਯਾਥਾ ਤੇਨਿਵਜਕੇਨਕੀਤੀ ਤੰਗੁ
 ਰੂਨਨਕਜੀਕਯਾ ਮੈਕਿਸਸਿਉਨਿਵਜਕਰਤ ਤੰਨਬਾਬਕਯਾ
 ਤੰਹਮਸੇਨਿਵਜਕਰਤ ਤੰਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਯਾ ਮੈਬਾਠੇਕੇ
 ਜਿਮੀਪਗਦਿਲਉਠੇਅਸਮਾਂਨ ਘੋੜੇਕੰਧਾਰਖਰੀਦਕਰਦੇਲਤ
 ਖਾਨਪਠਾਂਟ ਤੇਤੇਕੰਧਾਰਘੋੜੇਖਰੀਦਦੇਗਯਾ ਮੈਨਿਵਜਕੀ
 ਸਸੇਕਰਾਂ ਤੰਨਬਾਬਕਯਾ ਅਰੇਨਨਕਤੀਇਤਨਾਤੁਰਬੋਲਤਾ
 ਹੈ ਮੈਤੋਈਗਾਂਹੀਖੜਾਹੇ ਤੰਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਯਾ ਸੁਣਖਾਂਜੀਤੇ
 ਗਿਦੇਹਈਗਾਂਹੀਖੜੀਬੀ ਅਗਨਿਵਜਕਰਨਵਾਲਾ ਜੇਬਾਸੇਕੀ
 ਧਾਰਗਯਾਥਾ ਤੰਕਜੀਕਯਾਦੇਖੋਨਬਾਬਸਲਾਮਤੁ ਹਿੰਦੁਕਿ
 ਤਨਾਤੁਰਬੋਲਤਾਹੈ ਤੰਨਬਾਬਕਯਾ ਕਾਜੀ ਗੁਰੂਨਨਕਜੀਸ
 ਚਕਹਤੇਹੈ ਜਿਜਦੇਕੇਵਖਤਮੇਰਾਰੂਹਕੰਧਾਰਘੋੜਾਕੇਵਸ
 ਤੁਰਗਯਾਥਾ ਫਿਰਕਾਜੀਚੁਗਲੀਕੀਤੀ ਸੁਣਖਾਂਜੀਹਮਤੋਨਬੇਰ
 ਏ ਹਮਾਰੇਸੇਤੀਨਿਵਜਕਰਤੇ ਫਿਰਨਬਾਬਕਯਾ ਗੁਰੂਜੀਤੀਕ
 ਜੀਸਾਬਕਰਤਾ ਤੰਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਯਾ ਨਬਾਬਜੀਕਾਜੀਤੀ
 ਵਛੇਰੇਕੋਸਾਂਬੁਟੇਪਰਗਯਾਥਾ ਮਤਵਛੇਰਾਖਾਂਤਾਵਿਦਪਉਦ
 ਰੇਵੇ। ਤਾਂਦੁਹਾਂਨੂੰਪਰਤੀਤਾਆਈਦੋਨੋਚਰਨਤੇਛਹਪਏ ਕਯਾ
 ਜੀਤੀਤੰਆਪਖੁਦਾਇਹੈ ਕੁਯਾਜੀਇਉਮੈਸੁਣਕਰਾਮਾਯਾਹਾਂ।

ਫਿਰ ਨਾਨਕੀ ਬੋਲੀ ਮਿਸਰ ਨਾਨਕ ਕਰਾਈ ਕਿ ਬੇਛੋੜੇ ਨਿਧੇ ਕਰਾ
 ਜਾਮਾਂ ਨਮੋ ਚੋਰੀ ਛੋੜਾਏ ਜੇਰਾਂ ਮਨਿ ਪੈਨੁ ਲੜਨ ਲਗਾ ਅ
 ਦੇਤੁ ਚੋਰੀ ਖੜਾ ਹੋਵੇ ਹਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਨਿਕਲਾ ਹਾਂ ਤੁੰਤੀ ਮਿਲਾ ॥ ੦
 ਦੇਹਾਂ ਤੁੰਨਿ ਪੈ ਕਰਾ ਜੀ ਚਿਤੁ ਮਸੀਤੁ ਵਿਚਾਹਾ ਜਿਤੁ ਨੇਲੇ ਕ
 ਆਹੇ ਤਿਤੁ ਨੇਪਰਾਂ ਨੁ ਫੇਰ ਗਏ ਚਿਤੁ ਮੈਨੂੰ ਨਜਰ ਨਹੀ ਮਾਯਾ
 ਕਾਜਾ ਪੇਕਿ ਧਰ ਗਾ ਤੁੰਨ ਨਕੀ ਜੇਰਾਂ ਮਦੀ ਨਿਸਾ ਕੀਤੀ ਅ
 ਖਣ ਲਗੀ ਤੁਸੀ ਗਿਣਤੀ ਕਾਈ ਨ ਕੋਰੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹੁਣੇ
 ਮਾਪੇ ਮਾਵ ਦੇਹੈ ਤਿਹ ਰੰਨੁ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜੇਰਾਂ ਮਦੇ ਪਰਾਮਾ
 ਏ ਤੁਲਸਾਂ ਲੋਤੀ ਹੋਰੇ ਕੁ ਕੀਨਾਨ ਕਰਾਈ ਜੀ ਮਾਯਾਹੈ ਤਾਂ ਬੇਬੇ
 ਨਾਨਕੀ ਇਕ ਬੀ ਚਾਰ ਹੋਇ ਬੈਠੀ ਕੋਜੀ ਮੈਤਾਂ ਕਰਾ ਜੀ ਜੋਰੁ
 ਈ ਨਾਨਕ ਤਾ ਦੇਵਹ ਮਾਇਤੀਹੈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਦਲੋ ਕੋਈ
 ਨਹੀ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਜੇਰਾਂ ਮਬਹੁਤ ਪਸੀ ਹੋਯਾ ਕਹਣ ਲਗਾ ਬਹੁ
 ਜੀ ਤੁਸਾਨੂੰ ਇਜੇ ਹੀ ਪਰਤੀਤ ਆਈਹੈ ਕਹਣ ਲਗਾ ਬਾਈ ਨਾਨ
 ਕ ਜੀ ਕੋ ਕਰਮ ਸਕਰ ਹੋਯਾ ਅਸਾਂ ਤਾ ਬਹੁਤੁ ਤੇ ਪਲਾ ਕੀਤਾ
 ਤੁਸੀ ਮਾਪਣੀ ਕਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰਾ ਜੀ ਜੀ ਜੀ ਜੇ ਕੁਛ
 ਹੋਈ ਜੋਹੋਇ ਦਰਤੀ ਫਿਰ ਜੇਰਾਂ ਮਦਾ ਕਾਈ ਜੀ ਜੇ ਕੋਈ ਮ
 ਸਾਂ ਨੂੰ ਪੁਛੇ ਤਾਂ ਕਰਾ ਕਹੀਏ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਮਾਖੀ ਕੁਛ ਨਹੀ ਤੁਸਾਰੇ
 ਮੁਹੋ ਸੁਣੀਏ ਸੇਖਰੀ ਪਬਰ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰਾ ਜੀ ਜੀ
 ਜੀ ਦੇ ਲਤ ਪਾਲ ਗਾਨਿ ਵਾਜ ਕਰਨ ਤੇ ਕਾਜੀ ਲਗਾਨਿ ਵਾਜ
 ਕਰਣ ਅਸੀ ਪਾਸ ਪੁੱਛੋ ਹੋਰੇ ਨਵਾ ਬਾਨਿ ਵਾਜ ਕਰਮੁਕ ਤਾਂ
 ਕਰਾ ਅਰੇ ਨਾਨਕ ਤੁੰਨਿ ਵਾਜ ਕਰਣ ਆਖਾ ਬ ਕੇਖ ਜੋਟੇ ਮ
 ਆਬਾ ਤੈਤੋ ਨਿਵਾਜਨ ਕੀਤੀ ਅਸਾ ਕਰਾ ਮਾਂਬਾ ਠੇਕੇ ਜੀ ਮੀਪ
 ਪਰ ਦਿਲ ਚਿਠੈ ਅਸਮਾਂ ਪੋਛੇ ਕੇ ਧਾਰ ਪੁਰੀ ਦਕਰ ਦੇ ਲਤ ਪ
 ਨ ਪਰਾਂ ਨਾ ਤੁਬਨ ਬਾਬ ਕਰਾ ਮੈਤੁ ਸਮਝਾ ਕੁਛ ਨਹੀ ਤੈ

ਕਾਕਹਾਹੈ ਤਾਂਅਸਾਕਹਾਖਾਂਨਜੀ ਕਾਜੀਦੀਘੜੀਸੁਈਹੈਅ
 ਤੇਵਛੇਰਾਜਾਇਆਹੈਸੁ ਅਤੇਵੇਵੇਦਿਚਖਾਤੁਹੈ ਕਾਜੀਸਿਮੀਨਤੇ
 ਸਿਜਦਾਕੀਤਾਹੈ ਅਤੇਰੂਹਕਾਜੀਦਾਵਛੇਰੇਵਿਚਰਾਯਾਹੈ ਅਤੇਦੇਏ
 ਵਿਚਵਛੇਰਾਪੈਮਰਦਾਹੋਵੇ ਹਮੇਏਹਕਾਯਾਹੈਖਾਂਨਜੀ ਤਾਂਦੋਲਤੁ
 ਖਾਂਨਕਾਯਾਹੱਸਕੇ ਕੋਯੇਕਾਜੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਾਕਹਤਾਹੈ ਤੁਕ
 ਜੀਕਾਯਾਖਾਂਨਜੀਮੈਸੀਬਾਤਾਹੈ ਤਾਂਨਬਾਬਕਾਯਾਕਾਜੀ ਗੁਰੂਨ
 ਨਕਤੇਆਪਖੁਦਾਹੈ ਅਬਏਸਸਿਉਹਰਫਕੋਈਨਹੀਚਲਤਾਮ
 ਤੇਤੇਰਾਸੁਸਰਾਫਕਾਦੀਹੁਆਹੈ ਜੇਫਕੀਰਕੋਨਾਵੇਉਕਹੁਅ
 ਬਕਿਸਕੋਦੇਵੈ ਅਸਾਂਕਾਯਾਮੈਤਾਂਤੁਮਕੋਕਹਚੁਕਾਹੈਅਗੇਤੁਜਾ
 ਟ ਤਾਂਨਬਾਬਕਾਯਾਸੁਣਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਅਧੇਪੈਸੇਤੇਰੇਕਥੀਲੇ
 ਕੋਦੇਤੇਹੈ ਅਧੇਆਪਣੇਹਬਕਫਫਕੀਰਾਂਕੋਦੇਹੈ ਤਾਂਅਸਾਂਕਾਯਾ
 ਅਸੀਕੁਝਨਹੀਜਾਂਣਦੇਤੁਜਾਂਣ ਏਹਗਲਅਸੀਕਰਆਏਅ
 ਹੈ ਜੀਜਾਜੀਅਗੇਤੁਸਾਰੇਦਿਲਭਾਵੇਕੁਲੀਲਗੈਗੁਾਂਵੇਬੁਰੀਲ
 ਗੇ ਤਾਂਜੇਰਾਂਅਕਾਯਾਤੁਸਾਬੇਜੋਹੋਈਸੋਈਪੁਰੀਹੋਈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕ
 ਯਾ ਅਜੇਨਾਹੀਪਤੀਜਦਾਉਠਰਸੋਈਜੇਉ ਤਾਂਜੇਰਾਂਅਕਾਯਾਬਹੁਜੀ
 ਤੁੰਗੁਰੂਨਾਨਕਦੀਕੁੰਣਹੈ ਤੂੰਤੀਏਸਦਾਕੁਝਅਸਰਹੈਅਸੀਏਵੇਤੁ
 ਰਮਵਿਚਰਹੈ ਧੰਨਪਰਮੇਸਰਅਤੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਹੈ ਅਤੇਤੁਭੀਪੀਨ
 ਹੈਜੁਇਸਦੀਕੁੰਣਹੈ ਅਤੇਬੇੜੇਜੇਹੇਅਸੀਭੀਪੀਨਹਾਂਤੁਸਾਰੇਨਾਲਅ
 ਸਾਰੁਅੰਗਹੈ ਤਾਂਫਿਰਜੇਰਾਂਅਭੀ ਅਤੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਬਾਲੇਰਸੋਈਜੇ
 ਵੀ ਰਸੋਈਜੇਵਕਰਬੈਰੇਆਹੈਸੋਮੁਲਾਅਯਾਅਤੇਚੰਦਰਾਣੀਮਾਈ

ਅਗੇ ਮੂਲ ਅਤੇ ਸਾਂਝਾ ਪੀਤੁ ਦੇਵੈ ਗੁਰਗਏ ਅਏ ਹੁਟ ਚੰਦੋਰਾਣੀ
 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਸਿਸਆਈ ਚਿਸੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਦੇਖਾ ਬਿਜ
 ਲੀ ਜੇ ਕੁਝ ਕੀ ਕਹੈ ਲਗੀ ਸੁਣ ਦੇਨ ਨਕਏ ਸੇ ਗਲ ਨੂੰ ਵਿਵਾਹ
 ਕੀਤਾ ਅੰਧੇ ਜੇ ਵੇਖੈ ਕੇਛੁ ਰੁਨੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਬਦ ਬੋਲਾ
 ਆਗਾ ਮਾਹਿਰ ਮਹਲਾ ੧ ਮਿਲਮਾਤੁ ਪਿਤਾ ਪਿਤੁ ਕਮਾਇਆ ਤਿ
 ਨ ਕਰਤੇ ਲੇਖਾ ਲਿਖਾਇਆ ਲਿਖਵਾਤੁ ਜੋਤਵਤੁ ਆਈ ਮਿਲਮਾਤੁ
 ਸੁਰਤਗਾਵਈ ੧ ਮੁਖ ਮਨ ਕਾਹੇ ਕਰਸਹਮਾਣ ਉਠ ਚਲਣਾਖਸ
 ਮੇਝੁਣਾ ੧ ਰਹਾਉ ਤੁਜਿ ਸਾਵਸਹ ਜਸੁ ਖੋਹਈ ਘਰਛੁ ਰੁਫੇਰ ਹੋਨ
 ਚਿੰਨ੍ਹ ਕੀਛੁ ਖਾਜੇ ਕੀਛੁ ਪਰਜਾਈ ਮੈ ਜੇਬਾ ਹੁੜਦੁਨੀ ਮਾਂ ਆਈ ਮੈ
 ੧੨ ॥ ਸਜਕਾਯਾ ਪਟਹਵਾਏ ਫਰਮਾਇ ਸਬਹੁ ਤਚਲਾਏ ਪੈਸੇ ਜਸ
 ਖਾਲੀ ਜੇਏ ਹਥੀ ਪਉਦੀ ਕਹੈ ਰਵੈ ੩ ਘਰ ਘੁਮਣ ਘਾਣੀ ਕੁਈ ਪ
 ੫ ਥਰਤਰਣ ਨਜਾਈ ਕੁਝ ਬੇੜਾ ਜੀਉ ਚੜਾਉ ਕਹਨ ਨ ਕਦੇ ਵੈ ਕਾਹੁ
 ੪ ਤਾਂ ਚੰਦੋਰਾਣੀ ਭੀੜ ਖੜਖਰਹੀ ਫਿਰਮੂਲਾ ਅਪਣੀ ਪੀਨੂੰ ਛਰੇਨ
 ਹੀ ਅਤੇ ਸੀਰੀ ਦਵਕਾ ਪਉਦਿ ਆਪ ਜਾਦਾ ਆਹਾ ੧੫ ਬੋਲੋ ਕੁਈ ਜੀ
 ਵਾਹਗੁਰੂ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ ੧੬ ਜਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਲਤਾਂ ਨ ਪੁਰੇ

ਨਿਕਲ ਖੜੇ ਹੋਏ ਬਾਹਰ ਹੀਰੇ ਘਰ ਬੇਬੇ ਜੀ ਦੇ ਆਵੇਨ ਹੀ ਚੰਦੋਰਾਣੀ
 ਅਤੇ ਮੂਲਾ ਪੀਨੂੰ ਛਰੇਨ ਹੀ ਅਤੇ ਬੇਬੇ ਨਨਕੀ ਦੇਵੇਨ ਹੀ ਪਉਦੇ ਲੋਦੇ
 ਗੜਾਬ ਹੁੰਦੇ ਰਾਹੀਂ ਅੰਤ ਸਲਾਹੋਈ ਬੇਬੇ ਨਨਕੀ ਕਯਾ ਕੁਲਮਾਸੀ
 ਸਿਰੀ ਚੰਦਮੇਰੇ ਪਾਸ ਰਹੇ ਕੁਬੀਨੀ ਅਤੇ ਲਖਮੀ ਦਾ ਜਨ ਤੁਸੀਲੈ ਜਾ
 ਵੇ ਜੇ ਕੁਛ ਮਾਯਾ ਦੀ ਗਲ ਹੋਵੇ ਕਿਸੇ ਗਲੇ ਕੁਈ ਗੁੱਸੇ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਬਖਸ

ਇਲਈਏ ਪਰਮੇਸਰਨਾਲ ਅਸਾ ਕੇਹੀ ਬਰਾਬਰੀ ਹੈ ਚੰਦੋਰਾਣੀ ਅਤੇ
 ਮੂਲਾ ਅਪਣੀ ਧੀ ਅਤੇ ਦੁਹਤੇ ਨੂੰ ਲੇ ਗਯਾ ਫਿਰ ਕਿਤਨਾਂ ਕਦਿਨਾਂ ਨੂੰ
 ਰਲਵੰਡੀ ਅਹੁ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਕੁਝ ਤੇਜਾ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਦੀ ਖਬਰ
 ਵਾਸਤੇ ਜਾਹਿ ਮਰਦਾਨਾ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਦੀ ਖਬਰ ਲੈ ਆਉ ਮੈਂ
 ਉਰਦੀ ਜੇਹੀ ਗਲ ਸੁਣੀ ਹੈ ਜੋ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਫਕੀਰ ਹੋ ਗਯਾ ਹੈ ਮਰ
 ਦਾਨਾ ਅਇਸਲਾਤ ਨ ਪੁਰ ਪਹੁੰਚਾ ਆਵੇ ਦੇਹੀ ਸਹਰ ਵਿਚ ਸੁਣਨ
 ਜੋ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਤਪਾਹੋਇ ਬੈਠਾ ਹੈ ਮਰਦਾਨਾ ਨਾਨਕਜੀ ਪਾਸ ਆਯਾ
 ਆਇ ਖਬਰ ਲੀਤੀ ਲਗਾ ਅਖਣ ਰਜਾਈ ਏਹ ਕਯਾ ਹੋਯਾ ਮਹਤੋ ਕ
 ਲੁ ਮੈਨੂੰ ਖਬਰ ਨੂੰ ਕੁਝ ਜਾ ਆਹ ਜਾਹ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਦੀ ਖਬਰ ਅ
 ਉ ਤਾਂ ਨਾਨਕੀ ਕਯਾ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਏਹਾ ਖਬਰ ਹੈ ਜੋ ਦੇਖਦਾ ਹੀ
 ਅਤੇ ਜੇਹੋ ਖਬਰ ਲੈ ਨੀ ਹੈ ਤਾਂ ਭਾਈ ਨਾਨਕ ਪਾਸ ਜਾਹਿ ਕੋਈ ਜਬਾ
 ਬ ਦੇਵੀਗਾ ਸੋ ਪਿਉ ਕਾਲੂ ਅਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੀ ਬੀਨੂੰ ਲੇ ਜਾਇ ਦੇਵੇ ਤਾਂ
 ਰਦਾਨਾ ਆਇ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਨੂੰ ਮਿਲਾ ਆਖੁ ਜੋ ਸਜਾ ਮਾਂ ਨੂੰ
 ਕੀ ਕੀਤੇ ਚੰਗਾਂ ਭੁਲਾਂ ਕਿਰਤ ਕਾਰ ਛਡ ਕੇ ਸਿਰਤੇ ਅੰਗੋ ਛਾ ਬੀਨ
 ਬੈਠੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ ਅਸਾ ਤੇ ਨੂੰ ਤਾਰਦਾ ਗੁ
 ਫ ਵਿਤਾਸੀ ਅਸੀ ਤੁਹਨੂੰ ਉਡੀਕ ਦੇਸੇ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖੁ ਜਾ ਕਹਾ ਆਖ
 ਮੈਨੂੰ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ ਸਤ੍ਰੇ ਨਾਲ ਚਲ ਮਰਦਾਨੇ
 ਕਯਾ ਕਿਧਰ ਚਲ ਦੇਹੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਕਯਾ ਜਿਧਰ ਕਰਤਾ
 ਲੇਜਾਵੇ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਮੈਨੂੰ ਮਹਤੋ ਕਾਲੂ ਖਬਰ ਨੂੰ ਕੁਝ ਜਾ ਹੈ ਅਤੇ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤੀ ਬੀ ਉਡੀਕ ਵਨ ਹੋਸਨ ਅਤੇ ਤੁਸੀ ਆਖ ਦੇਹੋ ਜੋ ਅਸਾ ਤੇ ਨ
 ਲਚਲ ਮੈ ਕਯਾ ਕਰਾਂ ਮੈਨੂੰ ਤਾਂ ਮੁਸਕਲ ਬਣੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਕਿ
 ਯਾ ਸੁਣ ਮਰਦਾਨਾ ਅਸਾ ਨਾਲ ਕੁਝ ਨੀ ਗਹਈ ਸੁਖ ਭੋਗ ਮੰਗੋ ਤਾਂ
 ਪਤਲਵੰਡੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਤਾਂ ਜਾਣਾਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤੀ ਹੋਯਾ ਹੁਣ
 ਮੈ ਕਿਥੇ ਜਾਂਵਾਂ ਮੈਨੂੰ ਤੇ ਜੇਹਾ ਸੀ ਸਾਰੇ ਤੋ ਕੋਈ ਨ ਜਾ ਰਨ ਹੀ ਆਵਦਾ

ਤੰਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਮਰਦਾਨਾ ਤਾਰਵ ਜਾਇ ਮਰਦਾਨੇ ਕਾ ਜੀ
 ਮੈਤੰਤਾਰ ਕਦੇ ਵਜਾਈ ਨਾਂਹੀ ਤੰਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਅਸ ਜੋ ਤੈਨੂੰ
 ਦਾ ਕੁਣ ਦਿਤਾ ਮਾਹਾ ਸੋ ਕਿਥੇ ਪਤਾ ਸੁ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਾ ਜੀ ਮੈਤੰ
 ਵੇਚਨਾਂਹੀ ਪਾਧਾ ਜਿਥੇ ਤੁਸਾਂ ਰਖਿਆ ਹੈ ਤਿਥੇ ਪਾਹੋਗੇ ਤੰਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
 ਜੀ ਕਾ ਮਰਦਾਨਾ ਵਜਾਇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਪਾਸ ਰਬਾਬ ਨਾ ਮਾਹਾ ਹੁਕ
 ਮ ਮੰਨ ਕਰਉ ਠਖੜਾਹੋ ਯਾ ਮਰਦਾਨਾ ਸਹਰਾ ਵਿਚ ਮਾਯਾ ਆਇ ਕਰ
 ਕੇਈ ਢਾਡੀ ਲਗਾਏ ਲਣ ਵੇਖੇ ਤਾਇਕ ਰੂਮੇ ਦਾ ਹਿਕਸ ਪਠਾਂਦਾ ਮਹੇ
 ਗਾਵਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੌਲਾ ਰਬਾਬ ਬਬ ਜਾਵਦਾ ਹੈ ਮਰਦਾਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੁ
 ਆਇਸ ਲਾਮਾ ਦਿਤਾ ਤਿਚਰਨੂੰ ਪਠਾਂਦ ਉਠਖੜਾਹੋ ਯਾ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ
 ਉਸਨੂੰ ਕਾਯਾ ਚਲਾਉਣੀ ਮਰਾਸੀ ਆਹਿ ਕੁਖ ਦਾਇਦਾ ਬੰਦਾ ਤੈਨੂੰ
 ਸਵਦਾਹੈ ਉਹ ਮਰਾਸੀ ਉਠਖੜਾਹੋ ਯਾ ਰਾਹ ਵਿਚ ਮਾਯਾ ਤਾਂ ਲਗ
 ਪੁਛਦ ਆਖੁ ਭਾਈ ਤੂੰ ਕੌਣ ਹੋਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਾ ਜੀ ਮੈਥੀ ਮਰ
 ਸੀਹਾਂ ਫਿਰ ਉਸ ਪੁਛਾ ਤੂੰ ਭਾਈ ਕਿਥੋਂ ਹੈ ਤੇਰਨਾ ਉਕਮਾ ਹੈ ਮ
 ਰਦਾਨੇ ਕਾ ਜੀ ਮੇਰਨਾ ਉਮਰਦਾਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਤਨ ਰਾਇ ਕੋ ਦੇਦ
 ਤਲਵੰਡੀ ਮਰਦਾਨਾ ਲੈ ਕਰ ਉਸਨੂੰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਪਾਸ ਆਇਥੈ
 ਠਾ ਉਸਨੂੰ ਮਾਖੋਸੁ ਭਾਈ ਰਬਾਬ ਵਜਾਇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੀ ਸਮ
 ਧਿਲਗੀ ਹੋਈ ਮਾਹੀ ਜਾ ਉਸਨੂੰ ਮੈਟੇ ਤਾਰ ਵਜਾਈ ਤੰਗੁਰੂ ਨਾਨਕ

ਜੀ ਦੀਆਂ ਅਖਾਖੁ ਲਗਾਈਆਂ ਤੰਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਅਵੇਸ
 ਹਵਾਨਾ ਤੂੰ ਵਜਾਇ ਮਰਦਾਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਮੰਨਿਆ ਮਰਦਾਨਾ
 ਲਗਾਬ ਜਾਵਣ ਮਰਦਾਨੇ ਇਜ਼ੀਤਾਰ ਵਜਾਈ ਜੋ ਸੀ ਗਲ ਦੇ

ਮਿਰਗ ਬੇਸੁਧ ਹੋਇ ਕੇ ਦੁਹਪਏ ਤਾਂਗੁ ਰੂਨ ਨ ਕਜੀ ਬਹੁਤ ਹੀ ਜੇਅ
 ਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਅਪਣੇ ਜੀ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਰਾਜੀ ਹੋਯਾ ਆਖਣ ਲਗਾ ਜੇ
 ਮੇਤਾਂ ਵਜਾਇਨਾਂ ਹੀ ਸਾਂਜਾਣਦਾ ਏਹ ਮੈਨੂੰ ਅਜਗੇ ਬੀ ਫਤੇ ਹੋਈਅ
 ਤੇ ਓਹ ਦੁਹਪਾਈ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਰਾਖਾ ਮੈਂ ਵਰ੍ਹੇ ਵਰ੍ਹੇ ਦੁਹਪਾਈ ਰਿਖੇ ਮਾਂਹੇ ਪਰਏ
 ਹਗੁਣ ਕਿਸੇ ਵਿਚ ਨਾਂਹੀ ਰਿਠਾ ਤਾਂ ਫਿਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਕਯਾ
 ਮਰਦਾਨਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਜੀ ਵਾਹਵਾਹ ਮਰਦਾਨੇ ਉਠ ਕੇ ਸਲਾਂ
 ਮਕੀਤੀ ਕਹਣ ਲਗਾ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਖੁਦਾਇ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਜੇ ਤੁਫਰ ਮਾਵੇਂ
 ਕਰਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ ਕੋਈ ਰਬਾਬ ਲੈ ਮਰਦਾਨਾ
 ਨੇ ਕਯਾ ਜੀ ਤੁਬੁਰਾਲਾਈਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ
 ਰਬਾਬ ਤੇ ਦੁਹਪਾਈ ਮੁਖੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਹੋਰ ਵਾਜਾ ਸਭਾ ਵਿਕਾਰ ਹੈ
 ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਜੀ ਰਬਾਬ ਹੀ ਮਿਲੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ
 ਮਰਦਾਨਾ ਸੁਆਲ ਤਾਂ ਕਰਣਾ ਭੁਲਾਨਾ ਹੀ ਪਰ ਜੇ ਰੂਰ ਕਰਾਵਦੀ ਹੈ
 ਜਾਹ ਬੇਬੇ ਜੀ ਪਾਸ ਆਖ ਬੇਬੇ ਜੀ ਨਾਨਕ ਇਕ ਸੁਲਕੀਤਾ ਹੈ ਜੇ
 ਨੇਤਾ ਅਖਾਂ ਜੇਨਾਂ ਮਨਿ ਤਾਂ ਨਾਮਾਖਾਂ ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਜੇ ਸਤਾਂ ਅਖੀ ਜੇ ਇਕਰ
 ਬਾਬ ਲੈ ਦੇਹ ਮਰਦਾਨਾ ਉਠ ਖੜਾ ਹੋਯਾ ਤਾਂ ਓਸ ਦੁਹਪਾਈ ਕਯਾ ਜੀ
 ਏਹ ਰਬਾਬ ਜਰਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਭਾਈ ਦੁਹਪਾਈ ਅ
 ਸਾਨੁ ਪਹੁੰਚਾ ਹੈ ਇੰਤਾ ਪਰਏਹ ਅਸਾਨੂੰ ਕੀ ਮਦਨਾ ਹੀ ਮਰਦਾਨੇ ਬੇਬੇ
 ਨਾਨਕੀ ਪਾਸ ਜਾਇ ਖੜਾ ਹੋਯਾ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਪੁਛਾ ਕਯੋ ਭਾਈ
 ਮਰਦਾਨਾ ਕਿਧਰੇ ਆਏਹੋ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਜੀ ਰਜਾ ਦੀ ਜੀ ਮੈਨੂੰ
 ਰੂਨ ਨ ਕਜੀ ਤੁਸਾਰੇ ਪਾਸ ਬੇਜਾ ਹੈ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਕਯਾ ਭਾਈ ਜੀ
 ਰਾਜੀ ਹੈ ਅਜ ਪਰ ਮੇਸਰ ਅਸਾਨੂੰ ਉਤੇ ਬਹੁਤ ਮਿਹਰ ਵਾਂਗ ਹੈ ਜੇ
 ਅਸਾਨੂੰ ਭਾਈ ਜੀ ਆਵ ਕੀਤਾ ਹੈ ਆਖ ਕਯੋ ਭੁੱਖਾ ਮੈਂ ਕੀ ਕਯਾ
 ਹੈ ਮਰਦਾਨੇ ਨੁਪੀ ਜੀ ਪਾਇ ਦਿਤੀ ਲਗੀ ਪੁਛਦਾ ਆਖ ਭਾਈ ਮ
 ਰਦਾਨਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਜੀ ਇਕ ਸੁਲਕੀਤਾ ਹੈ ਸੁਆਖਾ ਹੈ

ਜੇਮੰਨੇ ਤੁੰ ਆਖਾ ਜੇਨਾ ਮੰਨੇ ਤੁੰ ਆਖਾ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਨਕੀ ਕਯਾ ਪੰਨ ਮੇ
 ਰੇ ਭਾਗੈ ਨ ਜੋਤੁ ਈ ਨ ਨ ਕਯਾ ਲਕੀਤ ਹੈ ਜੁ ਆਖੁ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ
 ਨਿਸੰਗ ਮਰਦ ਨੇ ਕਯਾ ਰਜਾ ਦੀ ਜੀ ਇਕ ਰਬ ਬਯੋਤਿ ਨੇ ਤੇ ਮਿਲੇ ਤਿ
 ਤੇਨੇ ਤੇਲੇ ਦੇਹ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਨਕੀ ਕਯਾ ਇਕ ਕਯਾ ਸਉਲੇ ਭਾਈ ਮਰ
 ਦਾਨ ਤੇ ਭਾਈ ਜੀ ਨਿਕਰੁ ਮੈਨੂੰ ਕੇਰਾ ਆਪਣਾ ਦਰਸਨ ਦੇਨ ਤਾਂ ਮਰ
 ਦਾਨੇ ਆਇਕ ਕਯਾ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਜੀ ਪਾਸ ਕੁਰੂ ਜੀ ਬੇਬੇ ਜੀ ਆਖੀ ਹੈ
 ਇਕ ਕਯਾ ਸੇ ਆਖੈ ਤਾਂ ਲੈ ਦੇਵਾਂ ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣਾ ਦਰਸਨ ਦੇਹੁ ਗੁਰੂ
 ਨਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਚਲ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਬੇਬੇ ਨਨਕੀ ਕਯਾ ਚਲਾ
 ਨਹੀ ਜਾਦਾ ਨਨਕੀ ਪਿਛੇ ਭੀ ਅਜਾਹੀ ਰੂਏ ਆਹੀ ਚਲ ਭਾਈ ਤਾਂ
 ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਜੀ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਰੁਮ ਦੇ ਮੇਂ ਬੇਬੇ ਨਨਕੀ ਪਾਸ ਆਏ
 ਅਗੇ ਬੇਬੇ ਨਨਕੀ ਪੀੜਾ ਪਾਇੰਦਿਤ ਅਤੇ ਪੀੜੀ ਮਰਦਾਨੇ ਨੀ ਪਾਇ
 ਦਿਤੀ ਦੇ ਮੇਂ ਬੈਠ ਗਏ ਬੈਠ ਕਰ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਬੇਬੇ ਜੀ
 ਕਿਛ ਆਖੀਏ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਜੀ ਕਯਾ ਭਾਈ ਜੋਤੁ ਸੀ ਮੁਹਿ ਆਖੈ ਮੈਨੂੰ ਜੋ
 ਈ ਕਬੂਲ ਹੈ ਪਗਹਿ ਕਯਾ ਸਾਹੁ ਕਯਾ ਮੰਨੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਜੀ ਕ
 ਯਾ ਕੁਲਾ ਬੇਬੇ ਜੀ ਤੁਸੀ ਆਖੋ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਨਕੀ ਕਯਾ ਭਾਈ ਜੀ
 ਤੁਸੀ ਫਰਮਾਇ ਸਕ ਕਯਾ ਕਰੋ ਨਿਸੰਗ ਅਤੇ ਤੁਸੀ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਹੀ ਰਹੋ
 ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਬੇਬੇ ਜੀ ਅਸੀ ਤੁਸਾਡੇ ਪਾਸ ਹੀ ਹਾਂ ਜਿਤ ਦੇ
 ਲੇ ਤੁਸੀ ਆਦ ਕਰੋਗੇ ਤਿਤ ਦੇ ਲੇ ਹਾਜਰ ਹੀ ਰਹਾਂਗੇ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਨਕੀ ਕ
 ਯਾ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਤੁਸੀ ਜਾਇਕੇ ਖੁਸ ਕਰੋ ਜੋ ਕੁਛ ਮੁਲ ਲਗੇ ਸੇ ਮੇ
 ਰੇ ਪਾਸ ਲੈ ਜਾਵੇ ਮਰਦਾਨੇ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਪੁਛਾ ਅਜੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ
 ਹਾਕੋ ਦੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਪੁਛ ਭਾਈ ਬੇਬੇ ਪਾਸ ਜੇਹਾ ਮੁਲ
 ਦਾ ਆਖੀ ਤੇ ਹੋ ਜੇਹਾ ਲੈ ਆਉ ਬੇਬੇ ਨਨਕੀ ਜੀ ਕਯਾ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ
 ਜੇਹਾ ਤੇਰੀ ਪੁਸੀ ਆਵੈ ਤੇ ਹੋ ਜੇਹਾ ਲੈ ਆਉ ਮੁਲ ਦਾ ਮਰਫ ਕੋਈ ਨ
 ਕਰੋ ਖਰੋਤ ਖਰ ਲੈ ਆਉ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਕੁਲ ਰਜਾ ਦੀ ਜੀ ਮਰ

ਦਾਨ ਉਠਖਰਾਏਆ ਬੇਬੇਨਨਕੀਜੀਕਯਾਗੁਲਾਭਾਈਮਰਦਨਾ
 ਰਸੋਈਜੇਉਜਾਹ ਅਤੇਬਾਲੇਨੂੰਭੀਸਦਲਾਉ ਮਰਦਨਾਬਾਲੇਨੂੰ
 ਸਦਲਾਮਾਯਾ ਆਇਕੇਮਰਦਨੇਕਯਾਜਜਮਾਂਨ ਤੇਨੁਗੁਰੂਨਾ
 ਕਜੀਅਤੇਬੇਬੇਜੀਸਦਯਾਹੈ ਬਾਲੇਕਯਾਕਯੋਮਰਦਨਾ ਮਰਦਨੇਕ
 ਯਾਰਸੋਈਕੀਤੀਹੈ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੂੰ ਤੇਨੁਅਤੇਮੈਨੂੰਇਸਦਾਸਤੇ
 ਸਦਯਾਹੈਸੁ ਤਾਂਬਾਲੇਕਯਾਸੁਦਮਰਦਨਾ ਮੈਤਾਂਪਰਨੁਚਲਾਸਾਂ
 ਪਰਭਲਾਚਲ ਮਤਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਅਤੇਬੇਬੇਜੀਰੀਜਹੋਦੇਹੋਦਨ
 ਤਾਂਬਾਲਮਰਦਨੇਨਲਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਪਾਸਮਾਯਾ ਤਾਂਅਗੇਗੁ
 ਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾ ਆਉਭਾਈਬਾਲਾ ਤਾਂਬਾਲਗੁਰੂਨਾਨਕਦੇਚ
 ਰਨਾਂਤੇਦੁਹਪਯਾ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾ ਆਉਭਾਈਬਾਲਾਕਰ
 ਤਾਰਚਿਤਮਾਏ ਜੋਪ੍ਰਸਾਦਬੇਬੇਜੀਕੀਤਾਜੀ ਜੋਤਿਹਾਂਜੇਦਯਾਂ ਤਾਂਬ
 ਲੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਅਗੇਹਥਜੇਵੇ ਅਤੇਖੁਸੀਮੰਗੀ ਅਜੀਗੁਰੂ

ਜੀਅਸਾਨੁਖੁਸੀਹੋਵੇ ਅਸੀਘਰਾਨੁਜਾਦੇਹ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾ
 ਭਾਈਬਾਲਾ ਅਸਾਂਤੇਕਯੋਚੀਜਹੋਦੇਹੋ ਤਾਂਬਾਲੇਅਤਦਾਸਕੀਤੀਗੁਰੂ
 ਜੀਅਸਾਨੁਕਯਾਦਿਤਹੈ ਜੋਅਸੀਤੁਜਾਤੇਤੇਕੀਜਹੋਦੀਏ ਅਸੀਤੁਸੇ
 ਪਾਸਸਗੋਮੰਗਮਾਲੇਕੂਦੇਹਾਂ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਮੰਗਭਾਈਬ
 ਲਾ ਜੋਮੰਗੋਸੋਕਰਤਾਰਪਾਸੋਦਿਵਾਈਯੇ ਬਾਲੇਕਯਾਜੋਗੁਰੂਜੀ
 ਮੈਏਹੋਮੰਗਦਾਹਾਂ ਜੋਕਰਤਾਰਚਿਤਮਾਏ ਅਤੇਤੇਰੀਚਾਣੀਦੇਖਕ
 ਰਜੀਤੁਭਰਮੇਨਾਂਹੀ ਸੰਸਾਰਕੋਈਕੁਹਮਾਖਦਾਹੈ ਕੋਈਕੁਹਮਾਖ
 ਦਾਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਭਾਈਬਾਲਾ ਤਸਾਂਨੀਕਰਤਾਰਮੰਗੇ

ਲਰਖੇਗਾ ਸੀਸਾਰਪਾਝਖਮਾਰੇ ਸੀਸਾਰਸਗਦੀਨਾਈਹੈ ਬਾਲੇ
 ਖੁਸੀਲੀਤੀ ਗੁਰੂਜੀਪਾਸੋ ਘਰਾਂਨੂ ਵਿਦਾਹੋਯਾ ਤਾਂ ਬੇਬੇਨਾਨਕੀਜੀ
 ਕਾਲੂਨੂ ਅਤੇ ਅੰਮਾਂ ਬੀਬੀਨੂੰ ਹਛੇ ਸਨੇਹੇਦਿਤੇ ਬਾਲਾਸਨੇਹੇਲੇਰ
 ਰਤਲਵੰਡੀਨੂੰਗਾ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨੇਨੂੰ ਗੁਰੂਜੀਰਬਾਬਨੂੰ ਕੁਝ
 ਤਾਂ ਬੇਬੇਨਾਨਕੀਕਯਾ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਜਿਤਨੇਤੋ ਮਿਲੇਤਿਤਨੇਤੋਹਛ
 ਲੈਆਵੇ ਜੋਮੇਰੇਭਾਈਜੀਮੈਥੋਂ ਖੁਸੀਹੋਵੇ ਜੋਕੁਛਲਗੇ ਸੁਆਇ
 ਲਈ ਮਰਦਾਨੇਉਠਕੇਤਜੀਮਕੀਤੀ ਅਤੇ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਬਹੁਤਖੁ
 ਸੀਹੋਏ ਮਰਦਾਨਾ ਲਗਾ ਮਰਾਸੀਅੰਦੇ ਪਰਵੇਲਣ ਜਿਥੇਜਾਏ
 ਤਿਥੇਮਰੇਏਹੋਆਖਣ ਜੋਆਯਾਹਈਕੁਰਾਹੀਅੰਦਾਤੂੰਮ ਮਰ
 ਦਾਨੇਨੂੰਕੋਈਆਦਰਦੇਵੇਨਾਂਹੀ ਕਿਤਨੇਦਿਨ ਮਰਦਾਨਾ ਫਿਰਦਾਰ
 ਯਾ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨਾ ਗੁਰੂਜੀਪਾਸਾਯਾ ਗੁਰੂਜੀ ਮਰਦਾਨੇਨੂੰ
 ਪੁਛਿਆ ਕੌਮਰਦਾਨਾ ਮਰਦਾਨੇਕਯਾਜੀ ਸਭਾਕਿਛਤੈਨੂੰ ਮਲੁਮ
 ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਰੰਗਾ ਵਿਚਆਏ ਆਖਣ ਲਗੇ ਅਵੇਮਰ
 ਦਾਨਾ ਨਿਯੰਗਾ ਆਖ ਮਰਦਾਨੇਕਯਾ ਗੁਰੂਜੀ ਨਿਯੰਗਾ ਆਖਣ
 ਦੀਕਾਈਗਲਨਾਂਹੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਕੰਬਾ ਕੰਬਕਰ ਆਖੇਸਜੀ
 ਸੀਸਾਰ ਆਖਦਾਹਈਜੋ ਆਯਾਹੈਕੁਰਾਹੀਅੰਦਾਤੂੰਮ ਅਹਗਲ
 ਲੋਕ ਆਖਦੇਹਨ ਤੂੰ ਮਕੋਈਰਬਾਬਦੇਦਾਨਹੀ ਤੂੰ ਜਾਕਯਾਹੈ
 ਜੋਕੋਈਰਸਾਹੋਯਾ ਲਯਾਵੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ
 ਸੀਸਾਰਏਵੇਝਖਮਾਰਦਾਹੈ ਸੀਸਾਰਸਭੋਕੁਝਪਾਇਕੇਤੁਹਵਲਮ
 ਵਸੀ ਤੂੰਕੋਈਰਬਾਬਟੋਲਲਾਉ ਮਰਦਾਨੇਕਯਾਜੀਮੈਨੂੰਕੋਈ
 ਮਰਾਜੀਆਦਰਦੇਦਾਨਾਂਹੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ
 ਮੇਰਾਕਯਾਮੰਨ ਮਰਦਾਨੇਕਯਾਜੀਕੁਝ ਆਖੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀਕਹ
 ਯਾ ਮਰਦਾਨਾ ਜੀਗਲਦੇਅੰਗ ਕਿਰਾਂਉਜਟਾਂਦਾਹਈ ਦੁਹਾਂਦੀਮ
 ਦੇਵਿਚ ਇਕਰਬਾਬੀਰਹਦਾਹਈ ਨਾਂਉਉਸਦਾ ਫਿਰਦਾਹੀ

ਦਵੇਹਨ ਅਤੇ ਫੇਰੁ ਬੀਸ ਦੀ ਦਾਹੈ ਤੁਝਿ ਥੇ ਜਾਇ ਕੇ ਉਸ ਬੇ ਮੰਗੀ ਜੇ
 ਨਾ ਦੇਵੇ ਤਾਂ ਅਸਾਨਾ ਨਾ ਉਲਈ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਕੁਲਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਫਿ
 ਰ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਿਛੁ ਮੁਲ ਕੁਪਿ ਲੇਹੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
 ਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾਨੇ ਜੇ ਕੁਛ ਮੁਲ ਲੇ ਜੀ ਦਾਹੇ ਦੇ ਸੋ ਬੇ ਬੇ ਜੀ ਪਸੇ ਲੇ
 ਜਾਹ ਮਰਦਾਨਾ ਬੇ ਬੇ ਜੀ ਪਸਾ ਮਾਯਾ ਬੇ ਬੇ ਕਯਾ ਕੋ ਜੀ ਭਾਈ ਮਰ
 ਦਾਨ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਬੇ ਬੇ ਜੀ ਜਿਤਨਾ ਸਹਰਸੀ ਮੈਂ ਟੋਲ ਬੱਕਾ ਮੈਂ ਨੂੰ
 ਹੱਥ ਨਾ ਮਾਯਾ ਹੁਣ ਦੁਰ ਕੁਝ ਜਾਹੈ ਮੁੱਲ ਦੇਵਾ ਸਤੇ ਤੋ ਪਸਾ ਮਾਯਾ ਹ
 ਤਾਂ ਬੇ ਬੇ ਨਾਨਕੀ ਕਯਾ ਕੁਲਾ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਮਾਯੇ ਸੇ ਦੇਵਾਂ ਮਰ
 ਦਾਨੇ ਕਯਾ ਬੇ ਬੇ ਜੀ ਸਤੁ ਰੁਪਯੇ ਦੇਹ ਬੇ ਬੇ ਜੀ ਸਤੁ ਰੁਪਯੇ ਕਦ ਕੇ
 ਮਰਦਾਨੇ ਦੇਹ ਬਦਿਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਸ ਲੈ ਗਯਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨ
 ਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਜਾਹ ਮਰਦਾਨਾ ਬੁਝ ਜਾਹ ਅਤੇ ਬੁਝ ਮਾਂ ਦੀ ਮਰਦ
 ਨਾ ਤੀ ਸਚੇ ਦਿਨ ਜਾਇ ਪਹੁੰਚਾ ਜਾਇ ਕਰ ਲਗਾ ਟੋਲਣ ਵੇ ਬੇ
 ਫਿਰੀ ਦਾ ਅਤੇ ਫੇਰੁ ਰਬਾ ਬੀ ਕਿ ਬੇ ਰਹ ਦਾਹੈ ਕੋਈ ਦਸੇ ਨਾਂਹੀ ਦਇ
 ਦਿਨ ਦੁ ਦਾਰਾ ਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ ਅੰਕ ਪਯਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਕੁਲਾ
 ਵੇ ਬੇ ਤਾਂ ਹੋ ਨਾਂਹੀ ਮੈਂ ਕਿ ਸੋ ਬੇ ਪੁੰਛਾ ਕਿ ਬੇ ਦੁੰਛਾ ਅਪਣੇ ਦਿਲਾ ਵਿਚ
 ਲਗਾ ਗਿਣਤੀ ਕਰਣ ਮੈਂ ਕਯਾ ਕਰ ਮਰਦਾਨਾ ਬਹੁਤ ਉਦਾਸ ਹੋ
 ਯਾ ਲਗਾ ਚਲਣ ੧੬॥ ਬੋਲੇ ਕੁਝੀ ਜੀ ਦਾਹ ਗੁਰੂ ਸਾਖੀ
 ਰਚਲੀ ੧੭ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਫਿਕਰ ਵੇਦ ਹੋਇ ਕੇ ਇਕ ਦਰਖਤੁ ਹੋ
 ਠਾ ਮਾਇ ਬੈਠਾ ਲਗਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾ ਧਨਾਨ ਕਰਣ ਤਾਂ ਤੀ
 ਸਚੇ ਦਿਨ ਫਿਰੀ ਦਾਰਬਾ ਬੀ ਮਰਦਾਨੇ ਨੁਮਾਇ ਮਿਲਾ ਮਾਇ

ਕਰਪੁਛੁ ਜੋ ਸਕਾਏ ਭਾਈ ਤੂੰ ਕਿਸਨੂੰ ਦੇਲਦਾ ਹੈ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਜੀ
 ਇਕਏ ਥੋਰ ਬਾਬੀ ਰਹਿਦਾ ਹੈ ਫਿਰੀ ਦਾ ਅਤੇ ਫੇਰੁ ਸਦੀ ਦਾ ਹੈ ਫਿਰ
 ਰੀ ਦੇ ਕਯਾ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ਕਯਾ ਹੈ ਤੂੰ ਦਾ ਕੋਟ ਹੈ ਤੈਨੂੰ ਭੁਜਾ ਕੀਸਨੇ
 ਹੈ ਅਤੇ ਤੇਰਾ ਵਤਨ ਕੋਟ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਜੀ ਮੇਰਾ ਵਤਨ
 ਰਾਇਕੋ ਦੇ ਭਟੀ ਦੀ ਤਲਵੰਡੀ ਹੈ ਨਾ ਉਮਰ ਦਾ ਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾ
 ਨਕ ਜੀ ਨੈ ਭੁਜਾ ਹੈ ਹੁਕਮ ਰਬਾਬ ਲੈਣ ਦਾ ਮਾਏ ਮਾਏ ਫਿਰ
 ਦੇ ਕਯਾ ਫਿਰੀ ਦਾ ਫੇਰੂ ਹੈ ਈਹ ਅਤੇ ਤੁਹਨੂੰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਲਿ
 ਮਾਏ ਅਤੇ ਰਬਾਬ ਭੀ ਮੈਥੇ ਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੇਰਾ ਚਰ
 ਕਣਾ ਸਾਰਾ ਅਸਨਾਉ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਰਬਾਬ ਦੇਹ
 ਫਿਰੀ ਦੇ ਕਯਾ ਸਣ ਮਰਦਾਨਾ ਲੈ ਰਬਾਬ ਨਾ ਜਾਣੀਏ ਫਿਰੀ ਦਾ
 ਰਬਾਬ ਕਿਥੇ ਲੈਆਯਾ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਕਯਾ ਦੇਖੇ ਜੇਰਬਾ
 ਬ ਕੁਦਰਤੀ ਹੈ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਜੀ ਮੁਲ ਕਹੈ ਫਿਰੀ ਦੇ ਕਯਾ ਮਰ
 ਦਾਨਾ ਏਸ ਰਬਾਬ ਦਾ ਮੁਲ ਤੈਥੇ ਨਹੀ ਅਤੇ ਏਸ ਦਾ ਮੁੱਲ ਅਸਾਂ ਲੈ
 ਵਾਉਨਾ ਹੀ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਪੈਰਾਂ ਨਗਲਿ ਗੀ ਭਾਈ ਇਹ ਕੋਟ ਹੈ ਮ
 ਰਦਾਨਾ ਰਹਨ ਸਕਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਜੀ ਇਸ ਦਾ ਮੁਲ ਤੁਸਾਂ ਲੈ
 ਵਾ ਕੋਯਨਾ ਹੀ ਫਿਰੀ ਦੇ ਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ ਏਹੁ ਰਬਾਬ ਅਸਾਨੁ ਕੁਦ
 ਰਤੀ ਹਵਾ ਮਾਯਾ ਹੈ ਅਵਾਜ਼ ਇਸ ਦੀ ਏਹਾ ਨਿਕਲਦੀ ਹੈ ਜੁ ਫਿਰੀ
 ਦਾ ਏਹੁ ਰਬਾਬ ਹੋਰ ਸਮਗੀ ਬਜਾਵਣ ਨਾ ਹੀ ਇਕ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
 ਹੋਰ ਗੇ ਏਹੁ ਰਬਾਬ ਉਸ ਅਗੇ ਬਜਾਵਣਾ ਤੂੰ ਉਸ ਅਗੇ ਬਜਾਵੇ
 ਮਰਦਾਨਾ ਅਸਾਂ ਏਸ ਦਾ ਮੁਲ ਲੈਣਾ ਨਹੀ ਏਹ ਚੀਜ਼ ਉਸ ਦੀ ਹੈ
 ਪਰ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਚਲਦੇਖਾਂ ਓਹ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹੈ ਕੇਕੇਈ ਹੋਰ
 ਨਾਨਕ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਜੀ ਚਲੋ ਪਰ ਹੁਕਮ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਇਕ ਵਾਰ
 ਵਜਾਇ ਦੇਖਾ ਤਾਂ ਫਿਰੀ ਦੇ ਕਯਾ ਭਾਈ ਹੋਰ ਸਮਗੀ ਹੁਕਮ ਨਾ ਹੀ
 ਮਰਦਾਨਾ ਤੂੰ ਸਾਂਝੇ ਉਸੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕੇ ਭੁਜਾ ਹਈ ਤਾਂ ਵਜਾਇ ਮ

ਰਦਾਨੇ ਰਬਾ ਬਾਇਤਾ ਲੇ ਕਰ ਬਾਇਤਾ ਯਾ ਜਾਤਾ ਰਵਜਾਈ ਤਾਮ
 ਵਜਾਏ ਹੋ ਨਿਕਲਾ ਵਿਚੋਂ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਿਕਲੇ ਅਤੇ ਪਿ
 ਛੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਅਧੀਨ ਗੀ ਨਿਕਲੇ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਈ ਅਵਸ
 ਥਾਵਾਂ ਨਿਕਲੇ ਮਰਦਾਨਾ ਹੋਰ ਨਾਮ ਹੋਰ ਨਾਮ ਹੋਰ ਨਾਮ ਕਰਮਾ ਬਾਇਤਾ
 ਰਿਵਾਜ ਬਚਲਾ ਫਿਰੰਦਾ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਨਾਵੇ ਵਿਨ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
 ਪਾਸ ਆਏ ਰਬਾ ਬਾਇਤਾ ਮਾਰਖਾ ਦੁਹਾਂ ਮਥਾ ਟੇਕਾ ਗੁਰੂ ਨਾ
 ਨਕ ਜੀ ਕਰਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਚਿਰਲਾਯਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਰਿਆ ਜੀ ਤੇਰੀ ਅ
 ਤੇ ਪੇਸ਼ਾਏ ਅਸਾਨੂੰ ਕੁਝ ਮਲੁਮ ਨਾਹੀ ਕਈ ਖਬਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਕੇ
 ਤੇ ਗੁਰੂ ਤੇਰੇ ਕੋ ਚਿਹੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਹੈ ਅਸੀਂ ਵੇਰੇ ਹੋਰ ਨਾ ਆਹੇ ਜਿਥੇ ਤੇ
 ਨੁਭੇ ਜਾਤਿ ਥੇਤਾਂ ਮੈਂ ਦੂਰ ਰਹਾ ਜਾਇ ਕੇ ਦਸੇ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਤੀਸਰੇ
 ਵਿਨ ਮੈਂ ਚਲਾਵੇ ਤੇ ਹੋਰ ਤਾਂ ਏਹਾ ਸਾਧਾ ਮਾਇ ਮਿਲਾਇ ਸਾਧਾ ਪੇ
 ਪੁਰਾ ਪੁਰਾ ਕੇ ਹਕੀਕਤ ਬੀਤੀ ਓਸ ਤਾਂ ਰਬਾ ਬਾਇਤਾ ਵਲੋਂ ਕਹਿ ਓ
 ਸ ਹੋਰ ਹਕੀਕਤ ਏਸੇ ਪੁਸ਼ਟਾਵੇ ੧੭ ਬੋਲੋ ਕੁਈ ਜੀਵ ਗੁਰੂ
 ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ ੧੮ ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਫਿਰੰਦੇ ਨੂੰ ਪੁਰਾ
 ਕਹੁ ਕੁਈ ਤੇਰੇ ਤੇ ਤਾਂ ਉਸ ਕਰਿਆ ਮੇਰਾ ਨਾਉ ਫਿਰੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕ ਜੀ ਫਿਰੰਦੇ ਨੂੰ ਗਲਾ ਵਿਚ ਲੀਤੇਸ ਅਖਾਸੇ ਸੁਆਈ ਫਿਰੰਦਾ

ਏਹ ਰਬਾ ਬਾਇਤਾ ਨਾ ਕੋਈ ਹਥ ਆਖਾ ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਰੰਦੇ ਕਰਿਆ ਜੀ ਆਪ ਜ
 ਦੀ ਸਫਾ ਹੋ ਤੇ ਬੀ ਕੀ ਕੁਲਾਹੇ ਆਹੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਰਿਆ ਫਿਰੰਦਾ ਮੈ
 ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੋਰ ਸਵਾਸ ਤੇ ਪੁਰਾ ਦਾਹਾ ਫਿਰੰਦੇ ਕਰਿਆ ਜੀ ਸੋਵਾ ਸੁਆਈ
 ਏ ਫਿਰੰਦੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰਿਆ ਕੁਈ ਫਿਰੰਦਾ ਮੈਂ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਰ

ਟਾਰੈ ਮੈਏ ਸਵਾਸ ਤੇ ਪੁਛਦਾਹਾਂ ਸੋ ਮਰਦਾਨੇ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਵੇਹਾ ਆਹੀ
 ਰਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਾ ਆਜੀ ਸਤਾ ਕਿਛੁ ਪੁਛੁ ਮੁੰਕਾਹਾਂ ਆਗੇ ਪੁਛੁ ਟਦੀ
 ਕਾਈ ਰਹੀ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਭਾਈ ਛਿਰ ਦਾ ਰਬਾਬ
 ਕੀਖ ਬਰਦੇਹ ਤੈਨੂੰ ਕਿਥੋਂ ਹਥ ਆਯਾਹੈ ਤਾਂ ਛਿਰ ਦੇ ਕਾ ਆਜੀ ਜਦ
 ਮੈਦਾ ਆਪੁ ਰਜੁ ਰਾਕੇ ਬਿਖੇ ਰੁਗਤ ਕਰਦਾ ਸੀ ਅਰ ਮੇਰੀ ਸਮਾਧਿ ਨਹੀ
 ਸੀ ਆਪੁ ਹੋਰੁ ਪਧਾਰ ਕੇ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਆਇਖ ਜੇ ਹੋਏ ਜਾਂ ਮੇਰੀ ਆਮ
 ਖੀਆਂ ਖੁਲੀਆਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਸਾਰੇ ਚਰਨ ਤੇ ਫਹ ਪਯਾ ਆਪਨੇ ਮੇਰਾ ਰੁ
 ਰਮ ਕਟ ਕੇ ਜਨਮ ਮਰਨਾ ਦੂਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸਿਖ ਆਦਿਤੀ ਅਰ ਵੇਕ
 ਰੇ ਹਰਬਾਬ ਦੀਆਂ ਕਾ ਆਜੀ ਕਲਜੁ ਰਾਕੇ ਵਿਖੇ ਜਦ ਅੰਧ ਘੋਰੇ ਵੇ
 ਰਾ ਤੁੰਨਾ ਨਕ ਉਤਾਰ ਧਾਰ ਕੇ ਗੁਰੂ ਕਾ ਹਵਾਂਗਾ ਤਦ ਵੇਹਰ ਬਾਬ ਲੇਵੇ
 ਗਾ ਇਹ ਕਹ ਕੇ ਮਲੇ ਪਹੋਗਾਏ ਮੈਦੇ ਖਦਾਹੀ ਰਹਰਾ ਏਹਰ ਬਾਬ
 ਤੁਸਾਰੀ ਆਮਾਨਤ ਆਹੀ ਤੁਸਾਨੂ ਪਹੁਚਾਵੇ ਵਣ ਆਹ ਤੁਸੀਆ
 ਪਈ ਆਮਾਨਤ ਲੇਵੇ ਛਿਰ ਦਾ ਰਬਾਬ ਦੇ ਕਰ ਵਿਦਾਹੋ ਆ ਤੁੰ ਮਰਦਾ
 ਨਾਂ ਆਖਦ ਲਗਾਜੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੇ ਆਪੋ ਤਾਂ ਮੈਂ ਅਗੋ ਤੋੜੀ ਵਿਦ ਕਰ
 ਆਵਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਆਜੀ ਮਰਦਾਨਾ ਕਰ ਆਉ ਮਰ
 ਦਾਨ ਕੋਹ ਅਧ ਤੋੜੀ ਨਾਲਗਾ ਮਰਦਾਨੇ ਦੇ ਦੇ ਖਦਾਹੀ ਛਲੇ
 ਗਾ ਮਰਦਾਨਾਂ ਦੇ ਖੇਤਾਂ ਮੈਂ ਅੰਧ ਭੁਨਿ ਨਹੀਹੋ ਆ ਮੈਨੂੰ ਸਭੋ ਕੁਛ ਨ
 ਜਰਾ ਆਵਦਾਹੈ ਵੇਹੁ ਕਾਹੋ ਆਹੈ ਰੰਨ ਹੋਰਾ ਆਹੈ ਰੰਨ ਹੋਇਕੇ
 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸ ਆਯਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹਿਸ ਕਰ ਮਰਦਾਨੇ
 ਨੁਪੁਛੁ ਵਲਗੇ ਆਖ ਮਰਦਾਨਾ ਕਿਥੋਂ ਜੀ ਵਿਦ ਕਰ ਆਯੋ ਮਰ
 ਦਾਨੇ ਕਾ ਆਜੀ ਚਿਤਾਂ ਮੈਂ ਥੋਛ ਲਹੇ ਗਾ ਮੈਨੂੰ ਦਿਸ ਆਵਟੇ ਨ
 ਰਹਰਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਆਜੀ ਮਰਦਾਨਾ ਉਹ ਇਨਾ ਗਲਾਂ
 ਕੋ ਪਾਕ ਛਿਰ ਦੇ ਹੋਨ ਅਸਨੂੰ ਕਰਤਾਰ ਬਾਹਰ ਕਰਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕ ਜੀ ਮਰਦਾਨੇ ਨੁਹ ਕਮ ਕੀਤਾ ਮਰਦਾਨਾ ਰਬਾਬ ਵਜਾਇ

ਮਰਦਾਨੇਰ ਬਾਬ ਹਥ ਲੀਤ ਲਗਾ ਬਾਟ ਬਟਾਵਟ ਤੰਗੁਰੂਨ
 ਨਕਜੀਹੁਕਮ ਕੀਤ ਮਰਦਾਨਾ ਅਪਹੀ ਬਟ ਜਾਮੀਰ ਬਹੋ ਮਰਦਾ
 ਨੇ ਹੁਕਮ ਮੰਨ ਜਾ ਬਾਟ ਬਟ ਰਾਮ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਲਗਾ ਰਬਾਬ ਵਜ
 ਵਟ ਵਿਚੋਇ ਹਮਦਾ ਜਾਨੈ ਕਲਾ ਤੂੰ ਹੀ ਨਿਰੀ ਕਾਰ ਤੂੰ ਹੀ ਨਿਰੀ ਕ
 ਰਨ ਨਕਬੀ ਦਾ ਤੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਸਮਾਧਿ ਲਗਾ ਗਈ ਮਰ
 ਦਾਨ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਦੇਖੇ ਦੇਖੀ ਹੋਇ ਗਏ ਦੁਇਰਾਤੀ ਅਤੇ ਦੁਇ ਦਿਨ ਸ
 ਮਾਧੀ ਲਗੀ ਰਹੀ ਮਰਦਾਨੇਰ ਬਾਬ ਛੁਡ ਦਿਤ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹੋ
 ਇ ਗਏ ਨਿਰੀ ਕਾਰ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਭੁਖ ਲਗੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਦਾ ਜੀ ਉ
 ਭੁਟਾ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਛੁਡ ਭੀ ਸਕੇ ਨਾਂ ਹੀ ਏਹਾ ਜੀ ਵਿਚ ਵਿਚਾ
 ਰ ਕਰੇ ਕਦੀ ਜਾਗੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਵਿਦਾਲੇ ਵੇ ਜਾਤੀ ਸਰਾ ਦਿਨ ਹੋਯਾ ਤਾਂ
 ਰਨ ਨਕਜੀ ਪਲਕਾਲਾ ਹੀ ਮਾ ਪੁਛਣ ਲਗੇ ਕੌਮੇ ਮਰਦਾਨਾ ਕੌਮੇ
 ਬਾਬ ਰਹੀ ਮਰਦਾਨੇ ਕੌਮਾ ਜੀ ਤੇਰੀ ਭੁਖ ਦੁਖ ਕਰਤਾਰ
 ਦਰਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਾਡੀ ਤਾਂ ਦੁਰਨ ਹੀ ਹੋਈ ਤੁੰਤਾ ਪਰ ਮੇਸਰਾਮਾ
 ਏ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਆਦਾ ਜੀ ਹੋਏ ਅਸਾਡੀ ਕਦੀ ਮਤ ਤੇਰਾ ਤੇ ਅਸਾ
 ਰੂਜੀ ਗਏ ਬੋ ਮਿਲੇ ਤੰਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੌਮਾ ਮਰਦਾਨਾ ਅਸਾਪ
 ਸਭ ਹੋ ਦੁਖ ਭੁਖ ਹੀ ਜੇਤ ਕਬੂਲ ਕਰੇ ਤਾਂ ਅਸਾਡੇ ਪਾਸ ਰਹਾ
 ਅਤੇ ਜੇਨਾ ਕਬੂਲ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਜਾਹ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕੌਮਾ ਜੀ ਇਕੇ ਤਾਂ
 ਆਪ ਜੇਹਾ ਕਰ ਅਕੇ ਮੇਰਾ ਇਲਾਜ ਕਰ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਪਾਸ ਰਹਾਂ ਤਾਂ ਗੁ
 ਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੌਮਾ ਮਰਦਾਨਾ ਏਹ ਦੋਵੇ ਗਲਾਂ ਕਰਤਾਰ ਪਾਸ
 ਨ ਅਤੇ ਅਸਾਡੇ ਪਾਸ ਰਹੇ ਜੇ ਹੀ ਬਣੇ ਤੇ ਹੀ ਕਟਣੀ ਅਗੇ ਤੇ
 ਦੀਖੁ ਸੀ ਜੇ ਜਾਵਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਰਹੁ ਨਹੀ ਤਾਂ ਜਾਹ ਮਰਦਾਨੇ ਕੌਮਾ ਜੀ
 ਜੇ ਜਾਵਾਹ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੌਮਾ ਏਹ ਰਬਾਬ ਬੇਬੇ ਜੀ ਨੂੰ ਸ
 ਪਜਾਂਈ ਮਰਦਾਨਾ ਰਬਾਬ ਲੈ ਕਰ ਬੇਬੇ ਜੀ ਪਾਸ ਆਯਾ ਬੇਬੇ
 ਨਕੀ ਦੇ ਮਨ ਹੋ ਲਪਯਾ ਬੇਬੇ ਲਗੀ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਪੁਛਣ ਕੌਮੇ

ਕੁਈ ਮਰਦਾਨਾ ਇਹ ਬਾਬ ਕਿਤ ਨੇ ਤੋਲਿਆ ਅਤੇ ਬਹੁਤੇ ਦਿਨੀ
 ਆਇਓ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਕੁਈ ਜੀ ਕਿਥੇ ਛੁਡਿਆ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਬੇਬੇ
 ਜੀ ਓਹ ਤੁਆਪ ਪਰਮੇਸਰ ਹੋ ਉਸ ਤਾਂ ਈ ਤਾਂ ਦੁਖ ਭੁਖ ਕਾਈ ਨਹੀ
 ਅਸੀ ਬੀ ਦੇ ਅਸਾਨੂੰ ਦੁਖ ਭੁਖ ਲਗੀ ਹੋਈ ਹੋ ਅਸੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
 ਜੀ ਪਾਸੋ ਵਿਦਾਲਿਆ ਏਹਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਸਾਨੂੰ ਵਿਦਾ ਕੀਤਾ
 ਕਹਿਆ ਹੈ ਰਬਾ ਬਬੇ ਬੇਜੀ ਨੂੰ ਸੰਪਤਾਹ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਜੀ ਦਾ ਬੈਰਾਗ
 ਛੁਟ ਗਿਆ ਕਿਥਾ ਓਥੀ ਮੀਏ ਨਾਂਹੀ ਤੁਲਸਾ ਲੋਡੀ ਬਹੁਤੇ ਰਾਕਹੇ॥
 ਅਤੇ ਅਖੀ ਪੁਝੇ ਪਰਦੇਹ ਤਾਂ ਮੋਹ ਬੁਆਪ ਗਿਆ ਕੁਈ ਜੈ ਰੁਮਾਯਾ

ਜੈਰਾਮ ਦੇਖ ਕੇ ਹੈ ਰਾਨ ਹੋ ਗਿਆ ਲਗਾ ਪੁਛ ਕੇ ਜੀ ਤੁਲਸਾ ਅਜੇ ਨ
 ਨ ਕੀਏ ਤਨਾਂ ਰੁਦਨ ਕਯੋ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਹਾ ਹੈ ਤੁਲਸਾ ਕਹਿਆ ਠਾਕੁਰ
 ਜੀ ਮਰਦਾਨਾ ਕੁਈ ਨੂੰ ਛੁਡ ਚੁਲਿਆ ਹੈ ਏਸ ਦਾ ਸਤੇ ਬੈਰਾਗ ਕਰਦੀ
 ਹੈ ਕਯੋ ਬਹੁ ਜੀ ਅਸਾ ਤੁਸਾਡੇ ਹੁਕਮ ਬੀ ਬਾਹਰ ਨਹੀ ਜਿਸ ਵਜਾ
 ਜਿਸ ਸੂਰਤ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੁਸਾਡੇ ਪਾਸ ਰਹਨ ਅਤੇ ਤੁਸਾਡਾ ਮਨ
 ਸਿਤੋ ਖਾਵਿਚ ਆਵੈ ਸੋਈ ਸੂਰਤ ਦਸੇ ਅਸੀ ਸੋਈ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਨਨਕੀ
 ਜੀ ਕਹਿਆ ਮੈ ਸਿਤੋ ਖਾਵਿਚ ਆਹੀ ਕੁਝ ਮਰਦਾਨਾ ਕੁਈ ਜੀ ਨਾਲ ਹੋ
 ਗਾ ਕੁਈ ਜੀ ਪਰਚਿਆ ਰਹੇਗਾ ਸੋ ਮਰਦਾਨਾ ਕੁਈ ਜੀ ਨੂੰ ਛੁਡ ਚੁਲ
 ਆਹੈ ਓਹ ਉਦਾਸ ਹੋ ਜਾਵੈਗਾ ਜੈਰਾਮ ਕਹਿਆ ਬਹੁ ਜੀ ਏਹ ਕਹਾ
 ਜੇ ਤੁਸੀ ਭੁਟਕੇ ਤੁਸੀ ਅਸਾਨੂੰ ਉਪਦੇਸ ਦੇ ਦੇਸੇ ਹੁਣ ਤੁਸੀ ਆਪੇ ਹੀ
 ਭੁਟਕਣ ਲਗੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮਰਦਾਨੇ ਤੀ ਕਤ ਨਾਂਹੀ ਰਹੇ ਗੁਰੂ
 ਜੀ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਹੈ ਤੁਸੀ ਜੀ ਤੇ ਖਤਰਾ ਕੋਈ ਨ ਕਰੇ ਜੇ ਮਰ

ਦਾਨ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨਾਲ ਰਹਦਾ ਹੈ ਤੇ ਵੇਰਖੋ ਅਸੀ ਬਹੁਤ ਰਾਜੀਆਰੇ
 ਤਾਂ ਨਾਨਕੀ ਕਾ ਭੀ ਭੁਸੀ ਮਰਦ ਨੇ ਨੁਕਾ ਜੇਰਾ ਮਕਾਮ ਮਰਦਾ
 ਨ ਤੇ ਕੋਏ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਛੱਡ ਚਲਾ ਹੈ ਤੇ ਰੇਨ ਲ ਉਸਦਾ ਬਹੁ
 ਤ ਪ੍ਰਮਾਣ ਹੈ ਮਰਦ ਨੇ ਕਾ ਭੁਲਾ ਜੀ ਕਾ ਕਰ ਉਸਦੀ ਤਾਂ ਸਮਾ
 ਧਿਲਾ ਗਈ ਹੈ ਖੁਲਾ ਦੀ ਨਾਂਹੀ ਅਤੇ ਕਿਤੇ ਸਹਰ ਵਿਚ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਖਤ
 ਰਾਨ ਹੋਵੇ ਉਸ ਵਿਚ ਖਤ ਰਹਦਾ ਹੈ ਜੇਰਾ ਮਕਾਮ ਰੋਟੀ ਕਪ
 ਕੇਵਾ ਸਤੇ ਕਹਦਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਰੋਟੀ ਕਪ ਜਾਏ ਥੋੜੇ ਜੁਦ ਹੈ ਕੁਲਾ ਕੋਈ
 ਦਿਨ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨਾਲ ਰਹਾ ਮਰਦ ਨਾ ਏਹ ਗਲ ਨਾ ਰਾਮਾਵ
 ਦੀ ਹੈ ਜੁਗਾਦ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨਾਲ ਪਹੁੰਚ ਕੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਕੁਲਾ ਜੇ
 ਪਵ ਲੋਹੇ ਆਵੇ ਤਿੰਨ ਰਕੁ ਭੁਕਰਦਾ ਨਾਨਕੀ ਅਤੇ ਜੇਰਾ ਮਕਾਮ
 ਦਾ ਨੇ ਨੁਕਾ ਭੁਲਾ ਮਰਦਾਨਾ ਜੇਤ ਏਸ ਸਹਰ ਵਿਚ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਦੁਇ
 ਵਖਤ ਰਸੇਈ ਜੇਵਜਾਵੇ ਅਤੇ ਜੇ ਉਈ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਰਾ ਟੇਜਾਵਨਾ
 ਤਾਂ ਖਰਚੀ ਰੋਕ ਲੈ ਜਾਵੇ ਇਹ ਗਲ ਸੁਣ ਕੇ ਮਰਦ ਨਾ ਬਹੁਤ ਖੁ
 ਸੀ ਹੋਯਾ ਮਰਦ ਨੇ ਕਾ ਭੁਲਾ ਜੀ ਜੇਤ ਸੀ ਕੋਹੋ ਗਾ ਸੇਈ ਕਰ ਰੇ
 ਅਤੇ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਭੁੀ ਖੁਸੀ ਹੋਈ ਮਰਦਾਨੇ ਨੁਕਾ ਤੀਰਖਾ ਪ੍ਰਸਾਦ ਭੁ
 ਕਾ ਭਾ ਜਾ ਭੁਲ ਕੋਹੋ ਯਾਤਾਂ ਤਾਂ ਮਰਦ ਨੇ ਕਾ ਭੁਲਾ ਜੀ ਮੇਜਾਵਾ
 ਜੇਰਾ ਮਕਾਮ ਮਰਦਾਨਾ ਰਸੇਈ ਜੇਵਜਾਹ ਅਤੇ ਕੁਝ ਖਰਚ ਲੈ
 ਜਾਹ ਮਰਦਾਨੇ ਕਾ ਭੁਲਾ ਭੁਈ ਜੀ ਮਰਦਾਨੇ ਨੁਕਾ ਸੇਈ ਜਵਈ
 ਅਤੇ ਜੇਰਾ ਮਕਾਮ ਪਟੇ ਗਲ ਦਾ ਜੇੜਾ ਬੁਜ ਕੇ ਵਿਚੋ ਕੁਝ ਕੇ ਮਰਦਾ
 ਨੇ ਦੇ ਗਲ ਪਾਯਾ ਅਤੇ ਮਾਖੋਸੁ ਬਹੁ ਜੀ ਮਰਦਾਨੇ ਨੁਕਾ ਭੁਖ ਰੇ
 ਦੇਹੋ ਨਾਨਕੀ ਕਾ ਭੁਸੀ ਮਾਖੋਸੁ ਦੇਵਾਂ ਜੇਰਾ ਮਕਾਮ ਜੇਤੁ ਜਾਣੇ
 ਫਿਲਾ ਆਵ ਵੀ ਹੈ ਸੇਵੇਵੇ ਮੇ ਬਹੁਤ ਰਾਜੀਹ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਦੀ
 ਹਰ ਪਾਸੇ ਮਰਦਾਨੇ ਨੁਕਾ ਦਿਤੇ ਅਤੇ ਮਾਖੋਸੁ ਮਰਦਾਨਾ ਭੁਈ ਨੇ ਮਾ
 ਖੀ ਮੇ ਨੁਕਾ ਸਨ ਵੇਵਣਾ ਮਰਦਾਨੇ ਨੁਕਾ ਗਲ ਪਾਯਾ ਅਤੇ ਰੀ

ਰੁਪਯੇ ਲੈ ਕਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸ ਮਾਯਾ ਆਇ ਕਰ ਮਾਯਾ
 ਏ ਕਮੇਸ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਅਵੇ ਮਰਦਾਨਾ ਰਬਾ ਬਕਸੇ
 ਲੇ ਮਾਯੇ ਮਰਦਾਨੇ ਕਾ ਅਜੀ ਬੇਬੇ ਜੀ ਬਹੁਤ ਬੈਰਾਗੀਤਾ
 ਭਯਾ ਜੇਰਾ ਮਾਯਾ ਉਜ ਮੇਰਾ ਦਿਲਾ ਜਾ ਕੀਤਾ ਮੈਨੂੰ ਮਾਯਾ
 ਲਗੇ ਤੁਰਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸ ਜਾਹ ਨਹੀ ਮੈ ਕਹਾ ਕੁਲਾ ਭਯਾ ਜੇ
 ਮੇਰੇ ਗਲ ਜੇਰਾ ਮਾਯਾ ਪਣਾ ਜੇਰਾ ਪਾਸ ਅਤੇ ਵੀਹ ਰੁਪਯੇ ਖਰਚੇ
 ਦਿਤੇ ਅਤੇ ਮਾਯਾ ਲਗੇ ਜਿਚ ਰਹਿ ਸਮਾਹਰ ਦਿਚ ਰਹੇ ਦੋਵੇ
 ਤਪਸਾ ਦਿਤੇ ਦੁਜਾਵੇ ਅਤੇ ਜੇ ਦੁਰਜਾਵੇ ਤਾਂ ਖਰਚੇ ਮਾਯਾ ਦੇ ਗਯਾ
 ਮਰੇ ਪਾਸ ਰਹੇ ਅਤੇ ਬੇਬੇ ਜੀ ਕਾ ਆਰੇ ਜੇਰਾ ਜੀ ਜੀ ਨੁ ਕਹਣਾ
 ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਮਾਯਾ ਦਰਸਨ ਦੇਵੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਅਵੇ
 ਮਰਦਾਨਾ ਏਹੁ ਕਾ ਕੀਤੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਮੈ ਹੋਇ ਗਏ ਅਗੇ ਹੀ ਉਨਾਨੁ
 ਸੀ ਚੰਦ ਪਾਲਣਾ ਪਯਾਹੇ ਏਹੁ ਤੁਕਾ ਕਰ ਰਾਮਾਯੇ ਮਰਦਾਨੇ ਕੇ
 ਆਜੀ ਮੈਨੂੰ ਮੰਗੇ ਨਾਹੀ ਓਨੇ ਮੈਨੂੰ ਮਾਯੇ ਖੁਸੀ ਹੋਇ ਕੇ ਦਿਤੇ ਹਨ
 ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਜਾਹ ਮਰਦਾਨਾ ਏਹੁ ਰੁਪਯੇ ਫੇਰ ਦੇ ਮਾਯੇ
 ਅਤੇ ਜੇਰਾ ਤੇਨੂੰ ਮੁਬਾਹੁ ਹੈ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਨਜਰ ਕਰਤਾ ਰਹਿ ਪਰ
 ਰਖੀਏ ਬੰਦੇ ਦੀਆ ਸਾਧਿਚਾ ਮਵ ਗੁਣ ਵਡਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸਰ
 ਦੀਆ ਸਾਧਿਚਾ ਸੁਖ ਹੈ ਜਾਹ ਫੇਰ ਮਾਯੇ ਮਰਦਾਨੇ ਕਾ ਅਜੀਤ
 ਸੀ ਭੀਰਲੇ ਅਤੇ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਨੁ ਦਰਸਨ ਦੇਹੁ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ
 ਨੁ ਤਜ ਫਦੀ ਹੈ ਇਤਨਾ ਚਿਤ ਕਰ ਜਾਨ ਕਰੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੇ
 ਆ ਰਲ ਗੁਣੀ ਮਰਦਾਨਾ ਤੇਰਾ ਕਾਫੇ ਫਾਨ ਹੀ ਜਾਹਾ ਅਸੇ
 ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਕੀਮ ਹੈ ਮਰਦਾਨੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਆਵਾਹਿ ਚੁੰਠ ਤਾਂ
 ਤੁਲਸੀ ਦੇ ਜਰਜੀ ਜਾਇ ਕਰ ਮਾਯਾ ਲਗੀ ਬਹੁਤੀ ਤੁਸਾ ਭਯਾ
 ਵੀਜੀ ਆਯਾਹੇ ਬੇਬੇ ਜੀ ਕਾ ਭੁਝੁ ਠੀ ਹੈ ਤੁਲਸਾ ਕਾ ਭੁਝੁ
 ਮੇਰੀ ਮੰਜਾ ਲਹੇ ਮੈ ਤਜ ਸੁਏ ਅਗੇ ਹਰ ਬੋਲਾ ਤਿਰਗਾਨੁ ਚਿਪਰਾ

ਇਚੜੇ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨ ਬੇਬੇਨਾਨਕੀ ਗੁਰੂਜੀ ਦੇ ਪੈ
ਰਾਂ ਤੇ ਦੁਹਾਈ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਬੇਬੇਨਾਨਕੀ ਦਾ ਮਥਾ ਦੁਹਾਂ ਹਥਾਂ ਤੇ ਲੀ
ਤਾ ਕਹਣ ਲਗੇ ਬੇਬੇ ਜੀ ਏਸੇ ਵਾਸਤੇ ਤੇਰੇ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਆਵਦੇ ਜੋ ਤੂੰ ਪੈ

ਰਨੀ ਦੇੜਦੀ ਹੈ ਤੇਰੇ ਪਰਦਾਸ ਨ ਬੰਧੁੰਦਾ ਮਾਯਾ ਅਤੇ ਹੁਣ ਕਲਜੁਰ
ਵਿਚ ਭੀ ਹੋਯਾ ਜੇਹੇ ਅਸੀਂ ਆਹੇ ਜੇਹੀ ਤੂੰ ਹੈ ਏਹਾ ਅਸਾਨੁ ਬੜਾ ਅੰਗੁਟ
ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਤੂੰ ਅਸਾਨੂੰ ਪੈਰ ਨੂੰ ਦੇੜਨੀ ਹੈ ਤੂੰ ਮੈਂ ਵੇਜਾਣ ਜੇ ਮੈਂ ਸਚਾ
ਖਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਬੇਬੇਨਾਨਕੀ ਕਯਾ ਭੁਲਾਭਾਈ ਜੀ ਜੋ ਤੂੰ ਸੀਰਾ ਜੀ ਹੋਵੇ
ਗੇ ਮੈਂ ਤਿਵੇਂ ਕਰਾਂਗੀ ਪਰਤੁਸੀ ਮੈਂ ਨੂੰ ਦਰਸਨ ਦਿਤਾ ਕਰੇ ਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਜੀ ਕਯਾ ਬੇਬੇ ਜੀ ਜਿਸ ਵਖਤ ਤੂੰ ਸੀ ਆਵ ਕਰੇਗੇ ਤੁਸਾਨੂੰ ਪਾਸ ਹੀ ਮ
ਰੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਕਯਾ ਲਾਭ ਉਭਾਈ ਮਰਦਾਨ ਰੁਪਯੇ ਬੇਬੇ ਜੀ
ਨੂੰ ਦੇਹ ਤਾਂ ਬੇਬੇਨਾਨਕੀ ਕਯਾ ਭਾਈ ਜੀ ਏਸ ਤਾਂ ਮੈਂ ਕੇਨਹੀਂ ਅਸਾਮਾ
ਪਹੀਂ ਦਿਖੇ ਮਾਹੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਕਯਾ ਬੇਬੇ ਜੀ ਤੁਸੀਂ ਅਸਾਨੁ ਕ
ਰਤਾਰ ਪਾਸੋਂ ਪਛੜੇ ਤੂੰ ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ ਕੁਰਾਤ ਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਵਡੀ ਹੈ ਵ
ਡਾ ਦਾ ਮਾਖਾ ਪਰਮੇਸਰ ਸੁਣਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਕਯਾ ਜੀਤ ਸੀ
ਜਾਣਦੇ ਹੋਗੇ ਜੋ ਕੁਝ ਚਿਜਾਣ ਦੀ ਹੈ ਮੈਂ ਭਿਰ ਚਿਨਾ ਹੀ ਜਾਣ ਦੀ ਮੈਂ ਪ
ਰਮੇਸਰ ਜਾਣ ਦੀ ਹਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਕਯਾ ਬੇਬੇ ਜੀ ਮੁਹੰਮਾਖ
ਣ ਦੀ ਨਹੀਂ ਏਹਾ ਰੁਪਯੇ ਤੁਸੀਂ ਲਹੇ ਤੇ ਇਕ ਅਸਾਨੁ ਵਚਨ ਮੈਂ ਨੇ ਜੇ ਮ
ਸੀਆਖੀ ਹੈ ਬੇਬੇਨਾਨਕੀ ਕਯਾ ਭਾਈ ਜੀ ਤੁਸੀਂ ਨਿਸੀਰਾ ਆਖੋ ਮੁਹੰਮ
ਹ ਜਾਂ ਕੋਈ ਨ ਕਰੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਕਯਾ ਬੇਬੇ ਜੀ ਕਦੇ ਮਰਦਾਨ
ਆਗੇ ਪਛੇ ਆਵੇ ਅਸੀਂ ਹੋਵੀ ਏ ਭਾਵੇਨ ਹੋਵੀ ਏ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਖਾਲੀ

ਨਹੀ ਛੁਡਣਾ ਤੁਥੇ ਦੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸਹੈ ਅਤੇ ਸਾਡਾ ਏਸ ਨਾਲ ਵਚਨ ਹੈ ਸ੍ਰੀ
 ਚੰਦ ਤਾਂ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਹੀ ਆਪਣੀ ਗੋਦੀ ਪਾਇਲੀ ਤਾਂ ਅਤੇ ਅਸਾਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਕਰ
 ਅਸੀਂ ਏਥੇ ਭੁਲੇ ਨਾਂਹੀ ਅਸੀਂ ਰਿਸ ਦੇ ਝਮ ਦੇ ਭੁਲੇ ਆਹੇ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਾ
 ਨਕੀ ਜੀ ਕਯਾ ਜੀਤੁ ਏਥੇ ਫਿਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਭੀ ਮੈਂ ਨੂੰ ਧਰਵਾਸ ਹੈ ਤੁਵੇ ਕ
 ਦੇ ਦਰਸਨ ਹੋਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਭੀ ਓਦਰ ਦੀ ਨਾਂਹੀ ਅਤੇ ਜੇ ਤੂੰ ਦੁਰਜਾ ਵੇਂਗਾ
 ਤਾਂ ਮੈਂ ਓਦਰ ਜਾਂਦਾ ਹੀ ਅਗੇ ਭਾਈ ਜੀਤੁ ਸਾਡੀ ਰਜਾਇ ਹੋਵੇ ਗੀ ਸੇਈ
 ਕਰੋਗੇ ਮੇਰਾ ਵਸ ਕਯਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਬੇਬੇ ਜੀ ਤੁਖਾਤੁ
 ਰਜਮਾ ਰੱਖ ਜਿਤ ਵੇਲੇ ਤੁਸੀਂ ਯਾਦ ਕਰੋਗੇ ਤਿਤੇ ਵੇਲੇ ਮੈਂ ਤੁਸਾਡੇ ਪਾਸ
 ਆਇ ਹਾਜਰ ਹੋਵਾਂਗਾ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਕਯਾ ਭੁਲਾ ਭਾਈ ਜੀਤੁ ਸੀ
 ਅਸਾਡੇ ਨਲਾ ਮੇਹ ਤੇ ਜ਼ਚਲੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਬੇਬੇ ਜੀ ਮੇ
 ਹ ਤੇ ਜ਼ਾਹੀ ਲੋੜੀ ਦਾ ਹੈ ਗਖਾਨ ਹੀ ਬਣਦਾ ਰੁਪਯੇ ਦੇ ਕਰਦੇ ਵੇਰਿ
 ਦਾ ਹੋਗਯੇ ਜਾਬਾਹਰ ਨਿਕਲੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਪੁਛਿ
 ਯਾ ਆਖ ਮਰਦਾਨਾ ਕਿ ਧਰਚਲ ਦਾ ਹੈ ਤੁਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਜੀ ਮੈ
 ਕਯਾ ਜਾਂਦਾ ਅਗਾ ਤੇ ਰਾਪਿ ਛਾ ਮੇਰਾ ਜਿਧਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਿਧਰ ਚਲ
 ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਚਲ ਮਰਦਾਨਾ ਇਕ ਜਾਧਲ ਲੋੜੀ ਖਾਂਦ
 ਏ ਮਨਾ ਵਾਦ ਦੇ ਪਰਗਟੇ ਵਿਚ ਹੈ ਉਸਦਾ ਦਰਸਨ ਕਰਦੇ ਜਾਇ
 ਗੇ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਭੁਲਾ ਜੀ ਚੋ ੧੯ ॥ ਬੇਲੇ ਭਾਈ ਜੀ ਵਹ ਗੁਰੂ

ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ ੧੯ ਸੁਲਤਾਨ ਪੁਰੋਚਲੇ ਸਤਾਂ ਵਿਲਾਵਿ
 ਚਲਾ ਲੇ ਦੇ ਘਰ ਆਇ ਵੜੇ ਅਗੇ ਭਾਈ ਲਾਲੇ ਕਿਲੇ ਬੈਠਾ ਪਾੜ
 ਦਾਸੀ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਇਕ ਤਪਾਜੇ ਹਾਹੈ ਅਤੇ ਗਲ ਸੇ ਲੀ ਹੈ ਸੁ ਅਤੇ ਇ
 ਕਰੁ ਮੇਟਾ ਹੈ ਸੁ ਲਾਲੇ ਅਗੇ ਉਠ ਖੜਾ ਹੋਆ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ
 ਆ ਬੈਠ ਭਾਈ ਲਾਲੇ ਕਿਰਤ ਕਰ ਭਾਈ ਲਾਲੇ ਚਰਣਾਂ ਤੇ ਫੁਹ ਪਾਯ
 ਠੇਹ ਬੈਠ ਕਰ ਪੁਛਣ ਲਗਾ ਜੀ ਮੈਂ ਮਹਰਮ ਨਾਂਹੀ ਤੁਸੀਂ ਆਪ
 ਣਾ ਆਪ ਜਾਹਰ ਕਰੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਭਾਈ ਲਾਲੇ

ਸੀਪਰਦੇਸੀਹਾ ਭੁਈਲਾਲੇਕਯਾਜੀਪਰਦੇਸੀਤਸਕੁਸੀਸਾਰੇ
 ਪਰਤਸੀਮੁਲੀਮਾਨਰਖੇਤੁਸੀਭੁਲੇਲੇਕਨਜਰਆਵਦੇਹੋਜੋਕੋ
 ਆਖੇਤੰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਭੁਈਲਾਲੇਤੁਜਾਵਦਾਰੇਜੋਕੋਈ
 ਅਜਾਣਹੋਵੇਤਾਂਆਖੀਏਜਾਣਵੇਬੁਝਦੇਨੁਕਯਾਆਖੀਏਤਾਂਲਾ
 ਲੇਕਯਾਕਰਤਾਰਦੀਕਰਤਾਰਹੀਜਾਣੈਪਰਸੀਜੋਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
 ਸਾਧਪ੍ਰਗਟੇਹੋਯੋਰਿਤਤਾਂਹੀਪਰਚਿਹੰਮੈਨੁਨਜਰਆਵਦਾਰੇਤਾਂ
 ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਭੁਈਲਾਲੇਫਿਰਪੁਛਵਕਯੋਹੈਤਾਂਫਿਰ
 ਭੁਈਲਾਲੇਕਯਾਜੀਸਾਡੀਕਚੀਮਤਹੈਅਜੀਕਯਾਜਾਣਵੇਸਾਂ
 ਤਾਂਫਿਰਭੁਈਲਾਲੇਪੁਛਾਜੀਤੁਸਾਡਾਨਉਕਯਾਹੈਤਾਂਮਰਦਸੇ
 ਕਯਾਭੁਈਲਾਲੇਇਨਾਦਨਾਉਨਾਨਕਨਿਰੰਕਾਰੀਹੈਤਾਂਭੁਈ
 ਲਾਲੇਕਯਾਭੁਈਤਿਰਨਉਕਯਾਹੈਮਰਦਨੇਕਯਾਭੁਈਲਾਲੇ
 ਮੇਰਨਉਮਰਦਨਾਮਰਾਸੀਹੈਭੁਈਲਾਲੇਕਯਾਜੀਤਾਮਾਪ
 ਟਾਨਾਉਨਾਹੀਦਸਦਾਤੰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਭੁਈਲਾਲੇਮਰ
 ਦਨੇਦਸਾਕਯੋਤਾਂਭੁਈਲਾਲੇਕਯਾਆਪਣਾਨਉਦਸਾਕਯੋਈ
 ਪਾਪਤੰਨਾਹੀਹੋਦਾਤੰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਹਾਂਕਰਮਾਖੋਸਭੁਈਲਾਲੇ
 ਲੇਮੇਰਨਉਨਾਨਕਨਿਰੰਕਾਰੀਹੈਤਾਂਭੁਈਲਾਲੇਪੈਰਾਂਤੇਢਹਪ
 ਯਾਤੰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਭੁਈਲਾਲੇਜੀਤੁਸਾਡਾਨਅਸਾਡਾਏ
 ਹੋਵਚਨਮਾਹਾਤਾਂਭੁਈਲਾਲੇਜੀਕਯਾਜੀਅਗੇਛੇੜਦੀਨਹੀ
 ਅੰਦਰਦੀਅੰਦਰਰਖਈਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਹੋਸੇਭੁਈਲਾਲੇਕਯਾ
 ਜੀਤੁਸੀਕਿਉਹੋਸੇਤੰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਭੁਈਲਾਲੇਕਿਵੇਛ

ਮਾਭੀਰਹੀਏ ਏਹਗਲਛਪੀਨਹੀਰਹਈ ਤਾਂਬੁਈਲਲੋਕਾ
 ਜੀਰਜਇਤੁਸਾਡੀ ਅਸੀਕਾਕਹੀਏ ਏਹਗਲਕਰਕੇਬੁਈਲ
 ਲੋਰਸੇਈਦੇਆਹਰਹੋਯਾ ਤਾਂਮਰਦਨੇਕਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਏਹ
 ਬੁਈਲਲੋਪੁਰਤਨਪੁਰਖਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਾਏਹ
 ਤੇਓਹ ਅਤੇਤੁਸੀਕਿਤਨੇਜੁਗਾਇਕਰੇਹੋਇਆਹੈ ਤਾਂਮਰਦਨੇਪੁ
 ਰਜਾਜੀਅਸਾਤਾਂਸੁਣਜਾਂਹੈ ਜੋਪੁਰਨਪੁਰਖਵਤਜਨਮਨਮਿਆ
 ਵਦੇ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਾ ਮਰਦਨਜੋਅਵਤਾਰਦੀਪੁਜਾਕਰ
 ਦੇਹਨ ਸੋਭਾਵੇਕੇਹਾਭੁਗਤਹੋਵੈ ਅਤੇਬਾਛਨਾਂਕਾਈਨਹੀਉਰਦੀਤ
 ਠੇਰਜਨਮਆਵਦਾਹੈ ਅਤੇਨਿਰਗੁਨੀਭੁਗਤਹੋਵੈ ਅਤੇਬਾਛਨਾਂ
 ਕਾਈਉਰਦੀਪਰਮੇਸਰਬਿਨ ਤਾਹੀਜਨਮਲਾਵਦੀਹੈ ਅਤੇਜੋ
 ਇਕਨਿਰੰਕਾਰਦੀਬਾਛਨਕਰਦਾਹੈ ਓਹਨਿਰੰਕਾਰਹੀਕਾਸਰ
 ਸਮਾਵਦੀਹੈ ਨਿਰੰਕਾਰੀਜੋਹੈਨ ਨਿਰੰਕਾਰਹੀਦੀਬਾਛਨਕਰਦੇ
 ਨਉਨਾਅਤੇਨਿਰੰਕਾਰਵਿਚਭੁਦਕਛਨਾਂਹੀ ਅਤੇਅਵਤਾਰਦਾ
 ਸਿਮਰਨਕਰੇ ਅਤੇਬਾਛਨਾਂਕਾਈਨਾਂਕਰੇ ਤਾਂਬੁਚੋਰਾਸੀਉਰਦੀ
 ਮਰਦਨਾਏਹਵਚਨਸਤਪਰਤੀਤਕਰਜਾਣੇ ਤਾਂਮਰਦਨੇਕਾ
 ਸਤਗੁਰੂਜੀਤੁਸੀਜੋਬਚਨਕਰਦੇਹੋਸੋਸਰਕਾਹਦੇਹੋ ਤੇਚਰਨੇਜੀ
 ਬੁਈਲਲੋਰਸੇਈਤੁਆਰਕਰਕੇਸਦਣਆਖਾ ਚਲੇਗੁਰੂਜੀਪੁ
 ਜਾਇਤੁਆਰਹੋਯਾਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਾ ਲਲੋਰੇਸੇਹੀਲੋ
 ਆਉ ਲਲੋਕਾਜੀਚੋਕੋਚਲੇ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਾਬੁਈ
 ਲਲੋਜਿਤਨੀਪਰਤੀਤਿਤਨਾਂਚੋਕਾਹੋਗਾ ਬੁਈਲਲੋਰਸੇਮਗੋਪੁ
 ਜਾਇਆਵਰਖਾਜਾ ਜਾਂਮਰਦਨਾਂਦੇਖੈਤਾਂਕਾਏਖੈ ਜੋਲਹਤੁਰੇ
 ਦੀਆਚੋਟੀਆਂ ਤੇਸਰਜੇਦੇਸਾਗਦੀਪਨਹੀਮਰਦਨੇਜੀਵਿਚ
 ਗਿਟਤੀਖਾਧੀਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਅੰਤਰਜਾਂਮੀਆਹਾ ਤਾਂਗੁਰੂ
 ਨਕਜੀਮਰਦਨੇਨੂੰਕਾਕਾਕਾਮਰਦਨਮਰਦਨੇਕਾਕਾਕਾ

ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਮਰਦ ਨਾਂ ਖਾਂਦੇ ਗਾਤਾਂ ਜਾਣੇ ਗਾਤਾਂ
 ਮਰਦਾਂ ਨੇ ਵਕਥੀ ਨ ਕੇ ਮੁਹ ਪਾਯਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਮੀਮ੍ਰਿਤ ਦਾਸ ਦਾਸਾ
 ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਮਰਦ ਨਾਂ ਦੇ ਹਥ ਬਰਾ ਪਸਾਦ ਦੀ ਕੋਰ ਕੋਰੇ
 ਮਰਦਾਂ ਨੇ ਕਾਜੀ ਕੋਰ ਰਾਸ ਦਲ ਵੇਲਾ ਵਾਂ ਤਾਂ ਭਾਈ ਲਾਲੇ ਕਾ
 ਮਾਜੀ ਤੁੰਨ ਨ ਕਾ ਨੇਰੀ ਕਾਹੀ ਹੈ ਤੁਸਾ ਪ੍ਰਸਾਦ ਵਲੋਂ ਵੇਖਣ ਨਾਂਹੀ ਤੁਸੇ
 ਮੀਮ੍ਰਿਤ ਦਲ ਵੇਖਣਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਭਾਈ ਲਾਲੇ ਕੋਈ
 ਮੀਮ੍ਰਿਤ ਮਾਖੀ ਦਸੈ ਸੋ ਸੋ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਦਿ ਚਤੁਰਿ ਪਾਇਆ ਦਾਹੈ
 ਤਾਂ ਭਾਈ ਲਾਲੇ ਮਥਾ ਦੇ ਕਾ ਅਖੰ ਮਜੀ ਮਜ਼ ਤੁਸਾਂ ਮੈਂ ਨਿਹਾਲ
 ਜੀਤ ਅਤੇ ਮਨ ਮਜ਼ਨ ਮਦੀ ਮੈਲ ਲਾਹੀ ਮਾਜੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਂ ਨਿਹਾਲ
 ਦਾ ਤਾਂ ਮਰਦਾਂ ਨੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਅਖੰ ਮਰਦ ਨਾਂ ਕਿਧ
 ਰਾ ਲਦਾਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਂ ਨੇ ਕਾਜੀ ਜਿਧਰ ਤੁਸਾ ਹੀ ਖੁਸੀ ਹੋਵੇ ਤਾਂ
 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਮਰਦ ਨਾਂ ਅਖੰ ਸੋ ਕਰੀਏ ਮਰਦਾਂ ਨੇ ਕਾ
 ਜੀ ਮੈਂ ਨਾਂਹੀ ਅਖੰ ਸਕਦਾ ਪਰਜੀਏ ਸਧਰਤੀ ਅਸਾ ਹੀ ਚਿਤ ਨਹੀ
 ਨ ਗਦਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਵੇਖ ਮਰਦ ਨਾਂ ਤਿਨ ਦਿਨ ਅਸੀ
 ਭਾਈ ਲਾਲੇ ਦੇ ਪਚਰ ਹੇ ਮਾਹੇ ਅਤੇ ਮਨ ਜੋ ਪ੍ਰਸੰਨ ਰਹਾਹੈ ਹੁਣ
 ਭਾਈ ਲਾਲੇ ਬੋਵੇ ਦਾਲੀ ਚੇ ਅਤੇ ਇਥੇ ਵਖਾਣਾ ਵਖਾਣਾ ਪੈਦਾ
 ਹੈ ਅਜੀਠ ਕੀਰ ਮਾਹੇ ਅਸਾ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਪਰੋਸਨ ਨਾਂਹੀ ਅਸਾ ਹੀ
 ਜਿਥੇ ਸਾਧ ਮੁਰਤਿ ਹੋਵੇ ਤਿਥੇ ਅਸਾ ਹੀ ਰਹਤੁ ਲੋੜੀ ਦੀ ਹੈ ਮਰਦਾਂ
 ਨੇ ਕਾਜੀ ਮੇਰੇ ਮਨ ਦੀ ਬੁਝੀਆ ਜਿਸ ਗਲੀ ਕੁਚੇ ਅਇਨੀ ਕ
 ਲਦੇਹਾਂ ਸੋਈ ਅਸਾ ਨੂੰ ਮਾਖ ਦੇਹਨ ਜੁਆਏ ਨੀ ਕੁਰਾਹੀ ਅਤੇ ਤੇਰੀ
 ਤੁੰਨਾਣ ਪਰ ਅਸੀ ਤਾਂ ਦੁਖ ਜਾਣੇਹਾਂ ਪ੍ਰਭਾਤ ਹੋਈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
 ਜੀ ਭਾਈ ਲਾਲੇ ਨੂੰ ਕਾ ਭਾਈ ਲਾਲੇ ਤੈਨੂੰ ਕਰਤਾਰ ਚਿਤ ਮਾਏ
 ਅਸਾ ਨੂੰ ਤੁੰ ਖੁਸੀ ਕਰ ਅਸੀ ਹੁਣ ਗਮ ਦੇ ਝਮ ਦੇ ਖੇਲੀ ਯੋਗੇ ਤਾਂ
 ਭਾਈ ਲਾਲੇ ਕਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸਾ ਦਿਰ ਅਵਗਾਧਾਈ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ

ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਕੁਈ ਲਾਇਨੁ ਸਾਂਝਿ ਚਮਕਾ ਕੁਛ ਨਾਹੀ
ਪਰ ਅਸਾਂ ਪਾਸੇ ਸੀਸਾਰ ਦੁਖ ਦਾ ਹੈ ਕੁਈ ਲਾਇਨੁ ਕਾ ਜੀ ਤੁਸੀ ਪ
ਰਮੇ ਸਰਹੈ ਤੁਸਾ ਪਾਸੇ ਕਮਾ ਕੋਈ ਦੁਖੇ ਕਾ ਤੁਸਾਂ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਕਾਈ ਸ
ਝੀ ਰਖੀ ਨਾਹੀ ਤੁਸਾ ਰੀਸਾ ਵਪਰ ਮੇਸਰ ਨਾਲ ਇਕੋ ਸੀਤ ਸਾਪਨਾ
ਲ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਕੁਈ ਲਾਇਨੁ ਸਚਾ ਆਖ ਦਾ ਹੈ ਪ
ਰ ਸੀਸਾਰ ਬਿਕਾਰ ਰੂਪ ਹੈ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਹੀ ਭਾਵਦੀ ਆਕਰ ਦਾ ਹੈ
ਮਨ ਦੀ ਆ ਕੁਈ ਮਾਂ ਮਨ ਦਾ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਜੀ ਇਕ ਸਬਦ ਬੋਲਾ ਜੇਉ ਨਚਲਾਂਤਾ ਆਖੀਏ ਛਾਰ ਗਮ
ਸਿਰਘਤ ਬੈਠ ਰਹਾਂਤਾਂ ਆਖੀਏ ਬੈਠਾ ਸਥਰਘਤ ਜੇਬੋਲਾਂਤਾਂ
ਆਖੀਏ ਬਜਬਜ ਕਰੇ ਬਹੁਤ ਚਪਕਰਾਂਤਾਂ ਆਖੀਏ ਇਤਘਰ
ਨਾਸਤ ਕਾਈ ਗਲ ਨਮੇਵਣੀ ਸਿਥੇ ਕਢਾ ਝਬ ਝੇਥੇ ਚਿਥੇ ਨਾ
ਨਕਾ ਕਰਤਾਰ ਖੇਪਤਾ ॥ ਤਾਂ ਕੁਈ ਲਾਇਨੁ ਸੀਸਾਰ ਪਾਸੇ ਕਰਤ
ਰਹੀ ਰਖੇਤਾਰ ਹੀ ਮੈ ਹੁਣ ਤੂੰ ਅਸਾਂ ਨੂੰ ਦਿਵਾ ਦੇਹ ਤਾਂ ਕੁਈ ਲਾਇਨੁ
ਆ ਜੀਤੁ ਸੀ ਆਈ ਹੈ ਕੋਈ ਦਿਨ ਦਰਸਨ ਦੇਹੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਜੀ ਕਾ ਕੁਈ ਲਾਇਨੁ ਤੇਰਾ ਤਾਂ ਹੋਣਾ ਹੀ ਪਰ ਅਸਾ ਬੋ ਕੋਈ ਦੁਖੇ
ਗਾ ਅਸੀਜਾਂ ਦੇ ਮਾਹੇ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨੇ ਦਾ ਭੂਇਤ ਉਦਾਸ ਹੋਯਾ ਹੈ
ਤਾਂ ਕੁਈ ਲਾਇਨੁ ਕਾ ਜੀ ਇਕ ਮਹੀਨਾ ਏਥੇ ਰਹੋ ਜੋ ਤੇਰੇ ਕਰਕੇ
ਇਕੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਕੁਈ ਲਾਇਨੁ ਦਾ ਕੁਈ ਕਾਮ ਨੀ
ਏ ਮਰਦਾਨਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਾ ਕੁਲਾਹੋਵੇ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀ
ਈ ਲਾਇਨੁ ਪਾਸੇ ਇਕੋ ਜਾਂਦਾ ਇਨਕੁਸਾਰੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਾ
ਜੀ ਤੁਸੀ ਤੁਮਹੀਨਾ ਦਿਕੇ ਹੋ ਜੇ ਮੈਂ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਤੁਲਵੇਂ ਹੀ
ਫਿਰ ਆਵਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਮਰਦਾਨਾ ਤੁਹਿ ਅਸਾ ਤੁਪਾ
ਸਰਹਣਾ ਤੁਕਿ ਥੇਜਾ ਦਾ ਹੈ ਮਰਦਾਨੇ ਕਾ ਜੀ ਮੈਂ ਬੋਲੇ ਹੀ ਦਿਖ
ਵਿਚ ਆਈ ਜਾਦਾਹ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਜਾਹ ਕੁਈ

ਬਾਮਾਇਜਾਈ ਤਾਂ ਮਰਦਨੇਵਿਦਾਲੀਤੀ ਪਾਸੋਂ ਵਿਦਾਲੀਕੇਤਮ

ਵੰਡੀਆਯਾ ਪਿਛੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਇਹ ਚਾਲੀ ਪਕੜੀ ਜੋ ਦਿਨੇ
ਜੀ ਗਲ ਵਿਚ ਫਿਰਨ ਅਤੇ ਚਾਤੀ ਭਾਈ ਲਾਲ ਦੇ ਪਾਸ ਰਹਾ
ਇਸਤੁਰਾਂ ਪੰਦਾਂ ਦਿਨ ਗੁਜਰੇ ਆਰੇ ੧੯) ਚੋਲੋ ਭਾਈ ਜੀ ਦਿ
ਹ ਗੁਰੂ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ ੨੦) ॥ ਤਾਂ ਇਕ ਮਲਕ ਭਾਗੋ
ਖਹੇਰ ਸ਼ਖ਼ਤੀ ਸਰੀਰ ਦਾਸੀ ਉਸ ਬ੍ਰਹਮ ਕ੍ਰੇਜ ਕੀਤਾ ਆਹ ਚਾਹੇ
ਵਰਨ ਨਿਓ ਦੇ ਆਰੇ ਬ੍ਰਹਮਣ ਲੋਕ ਦੇ ਦਾਫਿਰ ਦਾਸੀ ਜੋਗ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨਿਜ ਰਾਪੰਗਯੇ ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮਣ ਕਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ
ਚਾਹਈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਾ ਭਾਈ ਮਿਸਰ ਕੇਹਾ ਨੇ ਆ
ਹੈ ਤਾਂ ਅਗੋ ਬ੍ਰਹਮਣ ਕਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮਲਕ ਭਾਗੋ ਬ੍ਰਹਮ ਕ੍ਰੇਜ
ਕੀਤਾ ਹੈ ਸਾਰੇ ਨਗਰ ਦੇ ਨੇ ਆਏ ਹਨ ਤ੍ਵੰਤੀ ਆਵੀ ਹਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਕਹਾ ਸੁਦ ਪਾਧਾ ਮਸੀਹ ਕੀਰ ਆਰੇ ਅਸੀ ਕਿਨਾ ਵਿਚਮ
ਹੈ ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮਣ ਕਹਾ ਤੂੰ ਅਗੇ ਹੀ ਕੁਰਾ ਹੀ ਕਹੀ ਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬ੍ਰਹ
ਮ ਕ੍ਰੇਜ ਵਿਚ ਨਾ ਆਵੇਗਾ ਤੂੰ ਮਲਕ ਰੰਜ ਹੋਵੀਗਾ ਤ੍ਵੰਤਾ ਤੇ
ਬ੍ਰਹਮ ਕ੍ਰੇਜ ਹੋਖਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨਾਂਗਏ ਭਾਈ ਲਾਲ ਦੇ ਘਰ
ਹੀਰੇ ਤਾਂ ਮਲਕ ਪਾਸ ਬ੍ਰਹਮਣ ਚੁਗਲੀ ਖਾਧੀ ਅਤੇ ਬ੍ਰਹਮ
ਣ ਲੁਸਟੀ ਭੁੰਕਿਰ ਦਾ ਆਹ ਬ੍ਰਹਮਣ ਕਹਾ ਮਲਕ ਜੀ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਤਪਾ ਤੁਸਾ ਤੇ ਬ੍ਰਹਮ ਕ੍ਰੇਜ ਵਿਚ ਨਾ ਆਯਾ ਤਾਂ ਮਲਕ ਬ੍ਰਹ
ਮਣ ਨੂੰ ਪੁਛਾ ਪਾਧਾਂ ਤੂੰ ਲੋਕ ਪਾਸ ਆਹ ਬ੍ਰਹਮਣ ਕਹਾ ਜੀ
ਮੈਂ ਬਹੁਤੁਰੀ ਦਕੀਤੀ ਆਹੀ ਮਲਕ ਬ੍ਰਹਮਣ ਨੂੰ ਕਹਾ ਜੰਗ

ਉਸਤਾਦੀਸਦਲਾਉ ਬ੍ਰਾਹਮਣਕੁਈਲਾਲੋਦੇਪਰਮਾਦਾ
 ਬ੍ਰਾਹਮਣਕੁਈਲਾਲੋਪੁਛਾ ਏਥੇਗੁਰੂਨਾਨਕਤਪਾਰੈਤ
 ਕੁਈਲਾਲੋਦੇਮੋਹੋਨਿਕਲਾਹੈਜੀ ਤਾਂਬ੍ਰਾਹਮਣਕਯਾ ਲਾਲੋ
 ਕੇਸਦੇਹ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਪੇਬ੍ਰਾਹਮਣਾਏ ਕਯਾਕਯੋਪ
 ਧਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣਕਯਾਜੀਤੁਹਨੁ ਮਲਕਸਦਦਾਹੈ ਮਲਕਪਾਸੇਚ
 ਲੋ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾ ਪਾਪਾਮੇਰਾਮਲਕਨਾਲਕਯਾਕੰ
 ਮਹੈ ਤਾਂਬ੍ਰਾਹਮਣਮਲਕਪਾਸਦੁਜੀਚੁਗਲੀਖਾਧੀ ਦੇਖੋਮਲ
 ਕਜੀਇਕਤਪੜੀਹੈ ਅਤੇਸੁਦਦੇਪਰਖਾਦਾਹੈ ਤੀਜਾਤਸਾ
 ਰੂਸਦੇਉਨਹੀਆਵਦਾ ਤਾਂਮਲਕਕੁਗੋਗਾਂਸਾਖਾਇਕੇਬ੍ਰਾਹ
 ਮਣਨੁਕਯਾਜਾਇਕੇਪਕੜਲਾਉ ਬ੍ਰਾਹਮਣਜਾਇਕਗਕਹ
 ਯਾ ਚਲਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਮਲਕਗਸੇਹੋਯਾਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨ
 ਕਜੀਦੇਜੀਵਿਚਗੁਜਰੀਉਠਚਲੇਪਿਛੋਕੁਈਲਾਲੋਲਗ
 ਗਯਾ ਅਗੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੁਬ੍ਰਾਹਮਣਲੇਗਯਾ ਜਾਇਬੈਠੇ
 ਪੰਜੇਬ੍ਰਾਹਮਣਜਾਇਮਲਕਨੁਕਯਾ ਮਲਕਜੀਗੁਰੂਨਾਨ
 ਕਜੀਤਪਾਆਯਾਹੈ ਤਾਂਮਲਕਕਯਾਪੰਜਾ ਤਪੇਨੁਮੰਦਰ
 ਲੋਆਉ ਪੰਜਾਬ੍ਰਾਹਮਣਗੁਰੂਜੀਨੂੰਮੰਦਰਸਦਾ ਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕਜੀਮੰਦਰਗਏ ਕਯਾਕਯੋਮਲਕਮੈਨੁਸਦਾਹੈਮ
 ਲਕਕਯਾਕਯੋਗੁਰੂਜੀਬ੍ਰਾਹਮਣੁਜਾਦਿਚਕਯੋਨਾਮਾਏਤਾਂ
 ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾ ਅਸੀਠਕੀਰਮਾਹੇ ਜਿਥੇਗੁਜਰੀਤਿ
 ਥਾਉਗੁਜਰੀ ਤਾਂਮਲਕਕੁਸੇਹੋਕੇਕਯਾ ਕਯੋਜੀਤਪਨਾਉ
 ਰਖਾਵਣ ਅਤੇਬ੍ਰਾਹਮਣੁਜਨਨੂੰਨਉਰਖਣ ਅਤੇਸੁਦਕਪ
 ਵਦੇਪਰਖਾਵਣ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਮੋਹੋਨਿਕਲਾਸ
 ਠਮਲਕਕੁਸੁਹੁਣਪਵਾਇ ਤਾਂਮਲਕਕਯਾਅਵੇਪੰਜਾਇ
 ਸਤਪੇਨੂੰਕੜਪਵਾਇ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਪਿਛੋਦੇਖੇਤਾਂਤੁਈ

ਲਾਲੇਖੜਾਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਭਾਈਲਾਲੇਕੁੜਤੁਭੀ
 ਲਮਾਉ ਭਾਈਲਾਲੇਦੋੜਕਰਾਪਰਮਾਯਾਮਾਇਕਰਖੀਨੀਰੋ
 ਦੀਕੋਧਰੇਦੀਲੈਗਯਾ ਉਧਰੇਪੰਜਾਬਾਹਮਣਲਚੀਆਕਰੇਗੀਅ
 ਲੈਮਾਯਾ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਸੁਜੇਹਥਕੋਧਰੇਦੀਰੋਦੀਲੀਤੀਅਤੇ

ਖਬੇਹਥਲੁਚੀਆਕਰੇਗੀਆਮਲਕਭੁਗੋਦੀਆਂਲੀਤੀਆਂਦੋ
 ਵੇਂਹਥਾਵਿਚਪਕੜਕੇਨਪੀੜੀਆਂਕੋਧਰੇਦੀਰੋਟੀਵਿਚੋਦੁਪਾਨਿਕ
 ਲਮਾਅਤੇਲੁਚੀਆਂਕਰੇਗੀਆਂਵਿਚੋਲੋਹੁਸਿਮਾਜਿਤੁਨੀਆਂ
 ਲਸਬੈਠੀਆਹੀਤਿਤੁਨੀਬਿਸਮਾਦਹੋਇਗਈਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
 ਕਹਿਆਮਲਕਮਾਦਮੀਆਂਦੇਲੋਹੁਦਾਬ੍ਰਹਮਕੁੰਜਕੀਤੁਹਈਏਹ
 ਰੋਟੀਸੁਵਦੇਪਰਦੀਹਈਬ੍ਰਹਮਕੁੰਜਭਾਈਲਾਲੇਦੇਪਰਨਿਤੁ
 ਪ੍ਰਤਿਹੋਦਾਹੈਮਲਕਦਾਚਲੇਕੁੜਨਾਂਹੀਮਨਵਿਚਬਹੁਤੇਰਾਖਾਵੈ
 ਗੰਧਾਪਰਸਰਮੀਦਹੋਇਕੇਚਰਨਾਂਤੇਦੁਹਪੰਥਾ॥੨੦॥ਬੋਲੋਭਾ
 ਈਜੀਵਹਗੁਰੂ ਸਾਖੀਹੋਚਚਲੀ੨੧ ਮਲਕਭੁਗੋਅਤੇਖਾਂ
 ਪਠਾਣਅਗੇਬਹੁਤਮੁਸਾਹਬਆਹਅਤੇਖਾਂਪਠਾਣਦਾਪੁੱਤੁਬਹੁ
 ਤਦੁਖੀਆਆਹਦਾਰੂਬਹੁਤਕਰਰਹੇਆਹੇਲਗਦਕੋਈਨਾਮ
 ਹਾਤਾਂਇਕਦਿਨਅਤੇਖਾਂਮਲਕਭੁਗੋਨੀਕਹਿਆਮੈਕਨਾਂਕਰਮੇਰ
 ਬੇਟਾਜੁਨਾਂਚੀਗਾਹੇਦਾਨਾਂਹੀਮਲਕਭੁਗੋਭੁਗਲੀਖਾਧੀਅਤੇ
 ਖਾਂਨੁਮਾਖੀਸੁਖਾਂਜੀਕੋਈਕਾਮਲਫਕੀਰਪਕੜੇਜੋਤੁਮਾਰਬੇਰ
 ਚੰਗਾਹੋਵੈਅਤੇਖਾਂਪਠਾਣਕਹਿਆਮੈਮਲਕਮੈਂਕਮਾਜਾਣਦਾਹਾਂ
 ਜੋਕਾਮਲਕੋਣਹੈਅਰਨਾਂਕਾਮਲਕੋਣਹੈਤਾਂਮਲਕਕਹਿਆ

ਖਾਂਜੀਫੀਰਾਂ ਸਰੁਨ ਕੋ ਪਕੜੇ ਕੋਈ ਤਾਂ ਕਾਂ ਮਲ ਨਿਕਲੇਗਾ ਉਸ
 ਪਠਾਂ ਫੁਟੀ ਕੀ ਬਖਤੀ ਅਤੇ ਖਾਂਹੁ ਕਮ ਕੀਤਾ ਜੇਫੀਰਾਂ ਕੋ ਪਕੜੇ
 ਫੀਰਲਗੇ ਪਕੜੀ ਵਣ ਵਿਚੇ ਫੀਰਦਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਕੜੇ
 ਆਏ ਤਾਂ ਖਾਂਹੁ ਗੁਰੂ ਲਾਲੀ ਮਿਖਨੂੰ ਹੋਈ ਗੁਰੂ ਲਾਲੀ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕ ਜੀ ਬੈਠੇ ਹੋ ਗੁਰੂ ਲਾਲੀ ਬੈਰਾਗ ਵਿਚ ਆਯਾ ਜਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
 ਜੀ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਲਾਲੀ ਬੈਰਾਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕ
 ਆ ਕੇ ਗੁਰੂ ਲਾਲੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਲਾਲੀ ਕਰ ਆ ਜੀ ਇਹ ਕਹਾ ਹੈ ਆ ਤਾਂ
 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਗਾਤਿ ਲੰਗਾ ਵਿਚ ਸਬਦ ਬੋਲਾ ਤਿਲੀ ਗਮ ਹ
 ਲਾ ॥ ਜੈਸੀ ਆਵੈ ਪਸਮ ਕੀ ਬਾਣੀ ਤੈਸੇ ਕਰੀ ਗਾਮ ਨਵੇ ਲਾਲੇ
 ਸਰਮ ਪਰਮ ਦੁਇ ਛਪ ਖਲੇ ਏਕੁ ਫਿਰੇ ਪਰਧਾਨ ਵੇਲੇ ਕਾਜੀ
 ਮਾਂ ਬਾਮਣਾਂ ਦੀ ਗਲ ਬਕੀ ਅਗਦ ਪੜੈ ਸੈ ਤਨ ਵੇਲੇ ਮੁਸਲ
 ਮਾਠੀ ਮਾਂ ਪੜ੍ਹ ਪਿਕਤੇ ਬਾਂਕ ਸਟ ਮੈ ਕਰਹੁ ਖੁਦਾਇ ਵੇਲੇ ਜਾਤ ਸ
 ਨਾਤੀ ਹੋਰ ਹਿੰਦਵਾਣੀ ਮਾਂ ਏਹੁ ਲੇਖੇ ਲਾਇ ਵੇਲੇ ਫੇਰ ਗੁਰੂ
 ਲਾਲੀ ਕਰ ਆ ਜੀ ਮੁਗਲਾਂ ਦੀ ਹੋਸੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਬਦ
 ਬੋਲਾ ਤਿਲੀ ਗਮ ਹਲਾ ॥ ਸਾਹਿਬ ਕੇ ਗੁਣ ਨਨਕ ਅਖੇ ਮਾਸ
 ਪੁਰੀ ਵਿਚ ਆਖ ਮਸੇਲਾ ਜਿਨ ਦੁਪਾਈ ਰੰਗਾਰਦਾਈ ਬੈਠਾ ਵੇਖੈ ਵ
 ਖਾਇ ਕੇਲਾ ਸਚੜਾ ਸਾਹਿਬ ਸਚਤ ਪਾਵਸ ਸਚੜਾਨਾਂ ਉਕਰੇ ਹੋ
 ਮਸੇਲਾ ਕਾਖਾ ਕਪੜਾ ਵਫਾ ਕਹੇ ਸੀ ਹਿੰਦ ਜਤਨ ਸਮਾਲ ਸੀ ਬੋਲ
 ਆਵਨ ਅਰੁ ਰੇ ਜਾਨ ਸਤਨ ਵੇ ਹੋਰ ਗੁਰੂ ਸੀ ਮਰਦ ਕਾਰੇ ਲਾਗ
 ਸਚ ਕੀ ਬਾਣੀ ਨਨਕ ਅਖੇ ਸਚ ਸੁਣਾਇ ਸੀ ਸਚ ਕੀ ਵੇਲਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
 ਲਾਲੀ ਕਰ ਆ ਜੀ ਮੁਗਲ ਏਹੁ ਜੁਲਾਮੀ ਕਿਰੇਗਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
 ਜੀ ਗਾਤਿ ਲੰਗਾ ਵਿਚ ਸਬਦ ਸਬਦ ਬੋਲਾ ਤਿਲੀ ਗਮ ਹਲਾ ॥
 ਖੁਰਸਾਨ ਖਸਮ ਨਾ ਕੀ ਆਹਿੰਦ ਜਤਨ ਰੁਖਾ ਆਪੇ ਦੇਸਨ ਦੇਈ
 ਕਰਤਾ ਜਮ ਕਰਮੁ ਗਲ ਚੜਾਇਆ ਏਤੀ ਮਾਰ ਪਈ ਕਰ ਲਵੇ ਤੇ

ਕੀ ਵਰਦਨਾ ਮਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਕਰਤਾ ਤੁਸਤੁਲ ਕਸੇਈ ਜੇਸਕ
 ਤਸਕਤ ਕੋ ਮਾਰੇ ਤਾਂ ਮਨ ਰੋਸਨ ਹੋਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਕਤਾ ਜੀਉ ਮ
 ਰੇ ਪੈ ਵਰੀ ਖਸਮੇ ਸਾ ਪੁਰਸਾਈ ਰਤਨ ਵਿਗਾੜ ਵਿਰੋਧੇ ਕਤੀ ਮਾਇ
 ਮਾਸਾ ਹਨ ਕਾਈ ਆਪੇ ਜੋਗ ਵਡੇ ਆਪੇ ਦੇਖਤੁ ਰੀ ਵਰਿ ਮਾ
 ਈ ॥ ੨ ॥ ਜੇਕੋ ਨ ਉਧਰਾ ਵੇਵਰੁ ਪਾਦ ਕਕੇਸਨ ਤੁਣੇ ॥ ਖਸਮੇ ਨ ਦ
 ਰੀ ਕੀਜਾ ਮਾਏ ਜੇ ਤੇ ਚੁਗੇ ਦਾਣੇ ਮਰਮਰ ਜੀਵੇ ਤਾਂ ਕੁਛ ਪਾਏ ਨਾ
 ਕਨਾਂ ਮਵਖਣੇ ॥ ੩ ॥ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਮਾਣਸ ਵਿਚ ਬਹਾ
 ਨ ਨਨਕ ਗੁਰਮੁਖ ਕਾਰਣ ਬੁਝੈ ਸੇਈ ਜਾਹੁ ਸੁਲਤਾਨ ॥ ੪ ॥ ਏਥੇ
 ਤਾਂ ਏਹਾਂ ਵਰਤੀ ਅਗੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤਲਵੀ ਟੀ ਦੀ ਸੁਣੀ ਮੇ ਅਗੇ ਤਲ
 ਵੀ ਟੀ ਬਾਲਾਗਾ ਮਾਹਾ ਪਿਛੇ ਮਰਦਾਨਾ ਮਾਯਾ ਅਗੇ ਕਾਨੁ ਕਾ
 ਲੇ ਨਾਲ ਲਗਾੜਾ ਕਰ ਰਹਾ ਸੀ ਆਪਦਾ ਸੀ ਮੇਵੇ ਬਾਲ ਤੁਮੇ
 ਰਾਪੁਤ ਚੰਗਾ ਬੁਲਾਖਟ ਵਕਾ ਵਦਾ ਗਵਾਧਾ ਤਾਬੁ ਠੇਕਾ
 ਕਾਨੁ ਪੀਜ ਵਾਈ ਨੁਪੁਛ ਮੇਨੁ ਕੁਛ ਨਾਖ ਹੋਏ ਅਸਾ ਮਾਖ
 ਟਾਕੀ ਮਗੁਰੁ ਨਨਕ ਜੀ ਦੇ ਪਿਛੇ ਛੁੱਟਾ ਹੈ ਫੇਰ ਇਤਨੇ ਮਰਦਨ
 ਮਾਯਾ ਮਰਦਾਨੇ ਜਾਇਕਲਾ ਏਵਿਤ ਕਾਨੁ ਕਾ ਮਰਦਨ
 ਦੇਹ ਨਾਨਕ ਦੀ ਆਂਗਲਾਖ ਬਰਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਾ ਮਾਹਤਾ ਜੀ ਰਿ
 ਟੀ ਕਾਈ ਨਾ ਕਰੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੇ ਰੇ ਪਰਚੈ ਵਸੁਰ ਜਾ ਅਕੇਰ
 ਮਕਿਸਨ ਅਵਤਾਰ ਲੀਤਾ ਹੈ ਮਹਤਾ ਜੀ ਤਿਸੀ ਮਨੀਵ ਮੰਗਲ
 ਗਾਏ ਤਾਂ ਕਾਨੁ ਕਾ ਮਾਹੁ ਦੇਹੇ ਲੈ ਕੇ ਨਾਨਕ ਮੇਰਾ ਪਰਲੁ ਟਹਿ
 ਵਿਤਾ ਹੈ ਏਹ ਬਾਕਲ ਰੂਮ ਆਖਦਾ ਹੈ ਤੇਰੇ ਪਰਚੈ ਵਸੁਰ ਜਾ ਉਤ
 ਟਾ ਹੈ ਮਰਦਾਨੇ ਕਾ ਜਜਮਾਂਨ ਤੈਨੁ ਇਹ ਬਰਹੈ ਇਹ ਬਰ
 ਰਹਿ ਬੁਲਾਰੁ ਹੋਈ ਜੋ ਮਰਦਨ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸੇ ਮਾਯਾ ਹੈ
 ਰਹਿ ਬੁਲਾਰ ਮਾਦਾ ਮੀਰੇ ਜਾ ਮਰਦਾਨੇ ਨੁਸਰਦਾ ਮਰਦਾਨੇ
 ਮਾਇਕਲਾ ਏਵਿਤ ਰਹਿ ਬੁਲਾਰ ਕਾ ਮਾਖ ਮਰਦਾਨਾ

ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਰਾਖਾ ਖਰਾ ਮਰਦਨੇ ਕਯਾ ਲਵੇ ਰਾਇ ਜੀ ਗੁਰੂ ਨਾ

ਨਕਸੀ ਦੀ ਸਾਖੀ ਖਰਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਕਾ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਪੀਰੇ ਦਾ ਪੀਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਫਕੀਰਾ ਦਿਓ ਕੀ ਦਿਓ
ਇਸੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਤੁਲ ਅਜ ਕੋਈ ਨਾ ਹੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮ
ਪਖੁਦਾਇ ਹੈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੁਖੁਦਾਇ ਵਡਾ ਮਰਤਬਾ ਦਿਤਾ ਹੈ
ਰਾਇ ਕਯਾ ਮਰਦਨਾ ਤੁਸਰਾ ਪਦਾ ਹੈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੈਸੇ ਦਾ
ਪਰਵਾਨਾ ਹੈ ਮਰਦਨਾ ਅਸੀ ਬਿਰਧ ਹੋਏ ਮਾਹੋ ਤੁੰਕਿ ਦੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨ
ਕ ਜੀ ਨੂੰ ਏਥੇ ਭੀ ਲਾਵੇ ਅਸੀ ਉਸਦਾ ਦੀਦਾਰ ਕਰੀਏ ਮਰਦਨੇ ਕ
ਯਾ ਰਾਇ ਜੀ ਉਹ ਅਸਾ ਤੇ ਹਥ ਨਾ ਹੀ ਅਸੀ ਉਸ ਦੇ ਹਥ ਮਾਹੇ ਅਤੇ
ਆਪਣੀ ਵਲੋਂ ਤੁਕਸੀ ਰਨਾ ਕਰਸੀਏ ਰਾਇ ਕਯਾ ਮਰਦਨਾ ਏ
ਹਰੀ ਗਯਾਈ ਅਸਨਾ ਲਕਰਸੀ ਮਰਦਨੇ ਕਯਾ ਜੀ ਹੋਰ ਕੀ ਮਕ
ਰੇ ਰਾਇ ਕਯਾ ਮਾਖ ਮਰਦਨਾ ਮਰਦਨੇ ਕਯਾ ਜੀ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਬ
ਲਾਸੀ ਪੁਮਿਲੇ ਰਾਇ ਬਾਲੇ ਨੂੰ ਸਦਾ ਕਯਾ ਮੁਫਤ ਭਾਈ ਬਾਲਾ
ਤੂੰ ਮਰਦਨੇ ਨਾਲ ਜਾਹ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਅਸਾ ਤੇ ਜੀ ਲਾਉ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨਾ ਅਵੀਤ ਮੇਰੀ ਵਲੋਂ ਬਹੁਤ ਆਜਨੀ ਕਰੀ
ਕਯਾ ਜਰਾਇ ਮਾਖੁਦਾ ਹੈ ਹਿਕਵਾਰੀ ਮੈਂ ਨੂੰ ਦੀਦਾਰ ਦੇਹੁ ਵਸਤੇ
ਪੁਦਾਇ ਦੇ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਯਾ ਕੁਲਾ ਰਾਇ ਜੀ ਤੁਸੀ ਹਿਕਵਾਰੀ ਭੇਜ
ਦੇਹੋ ਅਸੀ ਤੁਸਾ ਤੇ ਵਸਤੇ ਸਤਵਾਰੀ ਜਾਈਏ ਤਾਂ ਰਾਇ ਕਯਾ ਕੁਲ
ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਪੁਦਾਇ ਤੇ ਰਾਕੁਲ ਕਰੇਗਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਂ ਭੀ ਅਤੇ
ਮਰਦਨਾ ਅਸੀ ਦੇ ਮੈਂ ਏ ਮਨਾਂ ਗਾਦਾ ਮੈਂ ਭਾਈ ਲਾਲੇ ਦੇ ਪਰ ॥

ਆਇਕਰਗੁਰੂਜੀਨੁਮਥਾਟੇਕਾ ਤੰਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਯਾਮਥੁ
 ਭਾਈਬਾਲਾ ਤੁਸਾਨੀਕਰਤਾਰਚਿਤਮਾਵੇ ਪੁਛਟਲਗੋਕਯੋਭਾਈ
 ਬਾਲਾਸੁਖਹੈ ਰਾਇਜੀਤਾਂਤੁਜੇਹੈ ਬਾਲੇਕਯਾਗੁਰੂਜੀਰਾਇਜੀ
 ਬਹੁਤਸੁਖਾਲੇਹੈਨ ਪਰਗੁਰੂਜੀਰਾਇਬੁਲਾਰਤੁਸਾਡੇਦਰਸਨਦੀ
 ਬਹੁਤਚਾਹਰਖਦਾਹੈ ਰਾਇਜੀਕਯਾਹੈਹਿਕਵਾਹੀਵਾਸਤੇਖੁਦਾ
 ਇਦੇਮੈਨੂੰਦੀਦਾਰਦੇਹੁਤਸੀਰਾਇਜੀਤਾਈਦਰਸਨਦੇਹੈ ਤੰਗੁਰੂ
 ਨਨਕਜੀਕਯਾ ਭਾਈਬਾਲਾਅਗੋਕਾਲੁਹੈਦੁਖਣਾਪੈਸੀਤੰਬਾਲਾ
 ਗੁਰੂਨਨਕਜੀਨੁਕਯਾ ਤੁਸੀਉਬੇਰਹਣਤਾਂਨਹੀਭਾਇਕਯਾਹੈ
 ਦੇਹਮੇਰੀਵਡੀਹੈ ਮੈਤੋਰੇਦਰਸਨਨੁਮਖੀਪਰਣੇਮਾਵੇ ਤੰਗੁਰੂ
 ਨਨਕਜੀਕਯਾ ਕੁਲਾਭਾਈਬਾਲਾ ਰਾਇਜੀਦਾਭਾਰਸਾਡੀਗਾਰ
 ਦਨਉਤੇਹੈ ਚਲੇਲਾਹਮਾਵੀਏ ਭਾਈਲਾਲੇਜੀਨੂੰ ਗੁਰੂਨਨਕ
 ਜੀਕਯਾ ਭਾਈਲਾਲੇਅਸੀਤਲਵੰਡੀਜਾਦੇਮਾਹੈ ਤੰਗੁਰੂਲਾ
 ਲੋਕਯਾ ਗੁਰੂਜੀਮਹੀਨਤਾਂਪੁਰਾਹੋਵਣਦੇਹੈ ਤੰਗੁਰੂਨਨਕਜੀ
 ਕਯਾ ਭਾਈਲਾਲੇਅਜਪੰਜੀਦਿਨਹੋਏਹਨ ਪੰਜਦਿਨਫੇਰਮਾ
 ਇਰਹੀਏਰੇ ਤੰਗੁਰੂਲਾਲੇਕਯਾਏਹਬਾਲਾਸੰਧੂਕਿਧਰੇਮਾ
 ਯਪਮਾ ਤੰਬਾਲੇਕਯਾਭਾਈਲਾਲੇਤੁਪੇਵਗੁਰਾਇਕੁੀਖਰਾਪਮ
 ਰਾਹੈ ਤੰਗੁਰੂਲਾਲੇਕਯਾ ਭਾਈਬਾਲਾਡੁਢਾਨਲਜੋਰਕਫਨ
 ਹੀਚਲਦਾ ਤੰਓਥੋਵਿਦਾਲੀਤੀ॥੨੧॥ ਬੋਲੇਭਾਈਜੀਵਾਹਿਗੁਰੂ

ਸਾਖੀਹੋਰਚਲੀ ੨੨॥

ਗੁਰੂਨਨਕਜੀਅਤੇਬਾਲਾਮਰਦਨਾ

ਵੇਮਨਾਵਦੇਚਲੇਸਤਵੇਦਿਨਤਲਵੰਡੀਆਇਵਡੇਰਾਇਜੀਨਪੁ

ਬਠਹੋਈ ਜੋਬਾਲਾਅਤੇਮਰਦਾਨ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੂੰਲੈਆਏਹੈਨ
ਕਾਲੂਅਤੇਲਾਲੂਅਤੇਅੰਮਾਬੀਬੀਤੀਇਕਠੇਹੋਇਬੈਠੇ ਏਹਸੁਣ
ਯਾਂਜੋਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਏਹੈ ਪਰਕਿਥੇਹੈ ਚੰਦ੍ਰਕਾਂਤਸੰਧੂਦੇਖੁਹ
ਤੇਆਏਹੈ ਚੰਦ੍ਰਕਾਂਤਬਾਲੇਦੇਪਿਤਾਦਾਨੰਦਿਸੀ ਏਹਤੈਇਕਠੇਹੋਇ
ਕੋਗਯੇ ਜਾਇਕੇਦੇਖਨਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦਾਰੂਪਕਮਾਦੇਖਨਜੋ
ਸਿਰਉਤੇਗਜਦੁਹਕਾਅੰਗੋਛਾਹੈ ਗਜਰੂਢਕਹਥਾਵਿਚਹੈ ਅਤੇ
ਇਕਅੰਗੋਛਾਤੇੜ੍ਹਹੈ ਤਾਂਕਾਲੂਇਹਰੂਪਦੇਖਕੇਕੋੜੀਲਹੈਯਾਤਾਂ
ਲਾਲੂਵੇਦੀਸਮਾਣਾਸੀ ਪਰਕਾਲੂਤੇਛੋਟਾਸੀ ਤਾਲਾਲੂਕਯਾਤੁ
ਈਕਾਲੂ ਅਸੀਦੇਮੋਸਿਵਰਾਮਤੇਪੁਤਰਾਮਾਹੇ ਅਤੇਹਿਕੇਬਨਰ
ਸੀਦੇਪੋਤੇਆਹੇ ਤੇਗੀਮੇਗੀਸਰਮਾਇਕਾਹੈ ਤੂੰਇਸਤਾਈਗਾਇਤੁ
ੜੀਲੇਚਲ ਤਾਂਕਾਲੂਚੁਪਕਰਰਯਾ ਤਾਂਲਾਲੂ
ਕਯਾਪੁਤਨਾਨਕਮੇਤੇਚਾਚਾਚਾਹਾਅਤੇਮੈਂਵਿਚਤੈਂਵਿਚਬੈੜ੍ਹਾ
ਵਰਾਵਾਫਰਕਹੈ ਰੁਲਾਤੈਂਰੁਈਕਾਲੂਵਲੇਨਦੇਖ ਅੰਮਾਬੀਬੀ
ਵਲੇਅਤੇਮੇਰੀਵਲੇਦੇਖਪਮੈਤੇਚਾਚਾਵਿਚਫਰਕਕੁੜਨਾ
ਹੀਤੂੰਪਰਚਲ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾ ਜੀਅਸਾਇਕਾਘਰਮ
ਲਾਹੈ ਬਹੁਤੇਪਰਛਡੇਹਨ ਤਾਂਅੰਮਾਬੀਬੀਪੈਰਾਂਤੇਦੁਹਪਈ
ਤਾਂਕਾਲੂਕਯਾਪੁਤਨਾਨਕਤੈਂਸਾਧਹੈਸਾਧਾਨੁਦਯਾਹੀਲੋੜੀਦੀਹੈ
ਰੁਲਾਏਹਤੇਰੀਮਾਂਉਹੈ ਅਤੇਮੈਂਤੇਚਾਚਾਚਾਹਾਂਤੇਰੁਈਕਾਲੂਪਿ
ਤਾਹੈ ਮੀਇਸਅਗੇਹੁਤਨਾਂਹੀਕਫਸਕਦਾ ਕੇਜੋਮੈਂਬੈਵਡਾਹੈਮੇਰ

ਪਿਤਾਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਸਬਦਬੋਲਾ ਗਗਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ

ਧਿਆਨਮਾਰੀਮਾਤ ਕਹੀਏ ਮੰਤ੍ਰੇ ਪਗਮਾਰ ਪਿਤਾ ਸਤਗੁਰਾਰ ਚਰਨ
 ਕਹੀਏ ਜਿਸ ਸੰਗ ਮਨੁ ਆਸਿ ਤਾ ॥ ੧ ॥ ਗੁਣ ਲਾ ਲੁਗੁਣ ਮੈਸਾ ਸ
 ਗਲੇ ਲੋਕ ਬੰਧਨ ਕੇ ਬੰਧੇ ਜੋ ਗੁਣ ਕਹੀਏ ਕੈਸਾ ਭੁਭਿਕੁ ਭੀਸਿ
 ਚਾਹੇ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਤਿ ਸੇਚ ਚਾ ਧੀਰਮਾ ਦੀ ਪ੍ਰੀਤ ਨ ਬਨੀ ਮੈ ਮੈ ਸੇ ਸੇਰ
 ਤਮਰਾਚਾ ਸਾਂਤੁ ਗੁਰਮਾਰੇ ਸੰਗ ਸਹੇਲੀ ਸਤਗੁਰਾ ਦੀ ਚੇਲੀ ਫੇਰੁ
 ਟੇਕੁ ਗੁਰਮਾਰ ਕਹੀਏ ਸਾਸ ਸਾਸ ਗੁਰਮਾਰੇ ਲੀ ॥ ੩ ॥ ਏਕੀ ਕਾਰ ਗੁਰਮਾਰ
 ਰਾਖਾਂ ਵਦ ਜਿਸ ਗੁਰਮਾਰ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ਉਸ ਕਉ ਤਿਆਗੁ ਮਵਰ
 ਕਉ ਲਾਰੇ ਨ ਨ ਕਸੇ ਦੁਖ ਪਾਈ ॥ ੪ ॥ ਤਾਂ ਫੇਰ ਲਾ ਲੁਕੁ ਧਿਆਨ
 ਹੀਲਾ ਲੁਏ ਗੁਰਮਾਰ ਬੋਰ ਧਿਆਨ ਪਰ ਇਸਨੂੰ ਇਕ ਵਾਰੀ ਰਹਿ ਪਾਸ
 ਲੇਚ ਲੀਏ ਤੇਰਾ ਅਰਮਨ ਕੀਰੇ ਰੇ ਗੁਰਮਾਰ ਬੁਲਾ ਪੁਤ ਨਾਨਕ ਤੇਰਾ
 ਇਪਾਸ ਚਲ ਤਾਂ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਕੁਲ ਜੀ ਚਲੇ ਅਗੇਰ
 ਇਪੀਜੀ ਉਤੇ ਬੈਠਾ ਸੀ ਪਰ ਦੇਹ ਵਡੀ ਮਾਹੀ ਜੇ ਦੇਰਾ ਇਗੁਰੁ ਨਾਨਕ
 ਕਜੀ ਨਿਰੁਠਾ ਤਾਂ ਉਠਣ ਲਗਾ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜਾਦਾ ਧੀਮਾ ॥
 ਅਤੇ ਰਾਇ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਹਬਰ ਧਿਆਨ ਤਾਂ ਰਾਇ ਕਯਾ ਗੁਰੁ ਜੀ ਵਡ
 ਜਲ ਮਕੀ ਤੇ ਮੰਤ੍ਰੇ ਪੈਰ ਚੁੰਮੇ ਦੇਵਾਸ ਤੇ ਸਦਾ ਯਾਹੇ ਤਉ ਮੈਨੂੰ
 ਮਾਰਾ ਤਾਂ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਰਾਇ ਜੀ ਤੁਸੀ ਵਡੇ ਹੋ ਅਸੀ ਤੁ
 ਸਾਂ ਤੋ ਛੋਟੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਰਾਇ ਕਯਾ ਗੁਰੁ ਜੀ ਤੁਸੀ ਬਖਸ ਅਤੇ ਕਰਤਾ
 ਰਖਾ ਸੇ ਬਖਸਾਇ ਤਾਂ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਰਾਇ ਜੀ ਤੁਸੀ ਪੁਰ
 ਦੇ ਬਖਸੇ ਹੋਏ ਹੋ ਤਾਂ ਰਾਇ ਕਯਾ ਗੁਰੁ ਜੀ ਤੁਸੀ ਮੇਰੇ ਉਤੇ ਕੁਝ ਆਪਣੇ
 ਭੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਤਾਂ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਰਾਇ ਜੀ ਜਿਥੇ ਅਸੀ ਤਿ
 ਥੇ ਤੁਸੀ ਤਾਂ ਰਾਇ ਕਯਾ ਗੁਰੁ ਜੀ ਮੇਰੀ ਪੂਰੀ ਤਾਂ ਪਦੈ ਜਾਤੁ ਆਪਣੇ
 ਪੈਰ ਮੇਰੇ ਸਿਰ ਤੇ ਰਖੇ ਜਾ ਰਾਇ ਬਹੁਤਾ ਅਸੀ ਨਹੀ ਹੋ ਧਿਆਨ ਤਾਂ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ
 ਜੀ ਮੇਰੀ ਉਤੇ ਬੈਠੇ ਰਾਇ ਪੈਰ ਉਤੇ ਸਿਰ ਰਖਾ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਆ
 ਪਣੇ ਆਤਮੇ ਸਿਰ ਰਖਾ ਅਤੇ ਰਾਜੀ ਹੋ ਧਿਆਨ ਉਦੇ ਅਮੇ ਦਾ

ਸਿਧੇਸਾਹਮਣਨੁ ਸਦਕੇਤੁਰਤਲਾਉ ਅਜਮੈਨੁਪੁਲਾਇਮਿਲਾ
 ਉ ਉਮੇਦਾਨਿਧੇਸਾਮਣਨੁਸਦਲਾਪਾ ਨਿਧੇਅਗਇਮਾਜੀਰਬਾਦ
 ਦਿਤੁ ਮਾਖੋਸਰਾਇਜੀਸੁਖੀਹਰੁ ਰਇਕਾਨਿਧਾਅਪਣੇ
 ਪਰੇਰੁਤੁਲਾਉ ਅਤੇਰਸੇਈਕਰ ਗੁਰਜੀਨਿਮੇਰੇਹਜੁਰਜਿਦ
 ਦਿ ਤੁਰਾਇਪੁਲਾਉ ਗੁਰੂਜੀਤੋਈਕਾਜੇਵਦੇਦੇਤੁਰੁਨੁਕ
 ਕਸੀਕਿਆ ਰਾਇਜੇਕਰਤੁਰਤੁਲਾਉ ਸੇਜੇਵਦੇਅਪੋ ਨਗ
 ਰਜੀਮੈਹਰਸਦਾਸਤੇਪੁਲਾਉ ਜੇਅਖੋਤੁਰਕਰਕਰਵਾਈ
 ਅੰਤੁਗੁਰੂਨਕਸੀਕਿਆ ਰਾਇਜੀਉਧੇਰੁਗਮਾਉਸਦੀ
 ਜਾਇਨਹੀ ਜੋਕੁਰਮਾਪਟੀਪਾਸੀਭੋਜੋਸੇਹਛਹੇ ਤੁਰਾਇਕਾ
 ਅਵੇਰਿਮੇਦਾਬਕਰਕੁਸਦਾਰਹੁ ਰੁਰਤੁਰੇਹੁ ਨਿਧਾਬਾਮਣ
 ਤੁਰੇਲੇਆਯਾਨਿਧੇਕਾਨਿਧੇਰਾਇਜੀਤੁਰੇਲੇਆਯਾਤੁਰ
 ਰਿਕਾਨੁ ਰੁਲਾਮਿਧਾਕੁਪਹਲੇਮਿਲਕਰਲਾਉ ਅਤੇਪੁ
 ਠੇਸਲੁਟਾਖਾਸਨ ਰੁਗੁਰੂਨਕਸੀਸਬਦਬੋਲਾ ਰਾਰ
 ਮਾਰੁਦਿਗਮਹਲਾ ੧ ਮਿਰਮਗਮਾਪੁਲਾਸਿਜਮਾਪਟਪੁ
 ਰਾਧਾਨ ਅੰਸਰੁਰੁਨਮਚਵੇਥੇਮਾਣਸਪਤਧਾਂਤੁ ॥੧॥
 ਰਾਇਜੀਰੁਨਨਅੰਸਾਕੁਤੀਮੈਅਉਰਜਗਲਪਰਹਰੀ
 ਅੰ॥੧॥ ਰਹਾਉਮੇਦਾਮਗਨਲਗਾਮਚਸੇਤੀਜਿਸਖਾਧੇਦਿ
 ਪਤਾਵੇ॥ ਸਤਿਗੁਰਗੀਰਛਠਲਾਸਤੁਰੁਲੀਜੋਰੁਲਚਾ
 ਗੁਰਗਾਖਾਵੇ॥ ੨॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਲਲਗਸਨਾਮਧਨੀਕਾਧੇਪੀ
 ਵੇਸਿਸਦੇਵੇ॥ ਸਗਲੇਚਵਰਜਨਅਕਾਲਮੂਰਤੀਪੈਤਾਕੇ
 ਰਿਹੈਸਮਾਵੇ॥ ੩॥ ਕੁਰੁਨਨਕਉਪੁਰਾਮਾਦੀਵੇਕੀਕਾਰ
 ਰਸਲੀਅਮਾਅਵਰਸੁਮਾਦਸਤੁਰੁਠੀਕੇਲਾਗੇਜਸੁਜਚ
 ਨਾਮਪੁਦੀਆ॥ ੪॥ ਤੁਰਾਇਕਾਕੁਨੁਪੁਲਾਉ ਕਯੋਕਾ
 ਕੁਕਯੋਤੁਲਾਕੁਕਾਨੁਨਕਾਉਤੁਰਾਕੀਮਨਾਹੀਬੋਲ

ਟਟਾ ਤਾਂ ਮੀਆ ਬੀਬੀ ਪ੍ਰੰਤੂ ਕਦੀ ਰਾਇ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਛਹਪਈ ਅਜੀਰਾ

ਇ ਜੀ ਅਸਾ ਤੁਹਿ ਹੋਰ ਜਾਹਗਾ ਕੁਨਹੀ ਜੋ ਜਾਣੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਨੂੰ ਰਖੋ ਆਪਣੇ ਪਾਸ ਹੀ ਰਖੋ ਰਾਇ ਕਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਤੁ ਤੁਸਾਡੀ ਬ
ਹੁਤ ਬਿਲਾਪ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਸੀ ਤੁਸਾਡੀ ਆਖਨ ਹੀ ਸਕਦੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਰਾਇ ਜੀ ਤੁਸੀਂ ਨਿਸੰਗ ਆਪੋ ਜੋ ਤੁਸਾ ਆਪਣੇ ਹੋਵੋ
ਤਾਂ ਰਾਇ ਕਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਥੇ ਰਹੋ ਅਤੇ ਥੇਤੀ ਕਰੋ ਤੁਸਾ ਤੇ ਅਗੇ ਕਾਮੇ
ਲਾਇ ਦੇ ਦੇਹਾਂ ਅਤੇ ਨਾ ਹਾਲਾਨ ਪਤਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਬਦ ਬੋ
ਲਾ ਰਾਗ ਸੋਰਠਿ ਵਿਚ ਮਹਲਾ ੧ ਨਾਮ ਬੀਜ ਸੰਤੋਖ ਸੁਹਾਗਾਰ
ਖਗ ਗੀਬੀ ਵਿਸ ਰਾਉ ਕਰਮ ਕਰ ਜੀ ਮਸੀ ਸੇ ਪਰ ਕੁਗਾਰ ਦੇਖਾ॥੧॥
॥ ਬਾਬਾ ਮਾਇਆ ਸਾਬਨ ਹੋਇ ਇਨ ਮਾਯਾ ਜਗ ਮੋਹਿਆ ਵਿਰਲ
ਬੁਝੈ ਕੋਇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤਾਂ ਲਲਕਯਾ ਜੀ ਹਵਾ ਆਖੇ ਤਾਹ
ਬੋਹੇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੂਜੀ ਪੌੜੀ ਆਖੀ ਹਵਾ ਹਟ ਕਰ
ਆਰਜਾ ਸਚ ਨਾਮ ਕਰਵ ਬੁ ਸੁਰਤਿ ਸੋਚ ਕਰ ਕੁਤੁਬਾਲ ਤਿਸ ਵਿ
ਚਤਿ ਸਨੁ ਰੱਖ ਵਣਜਾਰਿਆ ਸਿਉ ਵਣਜ ਕਰ ਲੈ ਲਾਹਾ ਮਨ
ਹਸਾ॥੨॥ ਤਾਂ ਫੇਰ ਲਾਲਗਾਇ ਬੋਧ ਦਾਯਾ ਰਾਇ ਜੀ ਇਸ ਦਾ
ਮਨਾਂ ਫੇਰ ਲਤੇ ਹੈ ਤਾਂ ਪੌੜੀ ਦੀ ਸੋਦਾ ਗਈ ਕਰੇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਨਕ ਜੀ ਤੀਜੀ ਪੌੜੀ ਆਖੀ ਸੁਣ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸੁਦਿ ਦਾਗਾਰੀ ਸੁਧ ਪੌੜੀ
ਲੈ ਚਲ ਖਰਚ ਬੀਨ ਚੰਗਿਆਈ ਆਮਤੁ ਮਨ ਜਾਣੈ ਕਲ ਨਿਰੰ
ਕਾਰ ਕੇ ਦੇਸ ਜਾਹਿ ਤਾ ਸੁਖ ਲਹਿ ਮਹਲ ਤਾਂ ਕਾਲੁ ਕਯਾ ਜੀ
ਕਿਸੇ ਦੀ ਚਾਕਰੀ ਕਰ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਚੌਥੀ ਪੌੜੀ ਆ

ਖੀ ਲਾਇ ਚਿਤ ਕਰਚਾ ਕਰੀ ਮੰਨ ਨਾਮ ਕਰ ਕੀਮ ਬੰਨ ਬਦੀਅੰ
 ਕਰਧਾ ਵਢੀ ਤਕੋ ਆਖੇ ਧੰਨ ਨਾਨਕ ਦੇਖੈ ਨਦਰ ਕਰ ਚੜੀ ਚ
 ਵਗੁਣ ਵੰਨ ੪ ਤਾਂਗਾਇ ਕਯਾ ਗੁਰੁ ਜੀ ਕੁਝ ਫੁਰਮਾਇ ਸਕ
 ਰੈ ਅਸੀ ਕ ਬੁਲ ਪਵੀਏ ਤਾਂਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਬਦ ਬੋਲ ਯਾ
 ਰਾਗ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੧ ਹਿਕ ਫੁਰਮਾਇ ਸਾ ਆਖੀਏ ਜੇ ਮੰਨੇ
 ਸਾਂਈ ਜਿਸ ਤੇ ਜੋਰ ਨ ਚਲੀ ਕਰ ਜੋਰ ਧਿਆਈ॥੧॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਸਾਹਿਬ ਗਾਇ ਜੀ ਕਿਸੇ ਹਥ ਨ ਆਵੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਿਕ ਮਤ ਹੁ
 ਕਮ ਨ ਚਲੀ ਕੋਈ ਕਰ ਦੇਖੇ ਸੇਖ ਮਸਾਇ ਕਾ ਸਿਧ ਸਾਧ ਸਭ
 ਲਿਖੀ ਅੰਲੇਖੇ ੨॥ ਦਸ ਅਉਤਾਰੀ ਮਾਇੰ ਮਾਜ ਗੁਰੁ ਕਮ ਚਲ
 ਇਮਾ ਅੰਤ ਕਾਲ ਧਰਤੀ ਪਏ ਕੁਛ ਹਾਥ ਨ ਆਇ ਮਾ॥੩॥ ਕੁ
 ਹਨ ਨ ਕ ਸਭ ਦੇਖ ਪਰਿਆ ਧਰਤੀ ਪੁਰੇ ੪ ਤਾਂਫੇ ਰਚਾਇ ਕਹ
 ਯਾ ਗੁਰੁ ਜੀ ਤੁਸੀ ਲੰਗਰ ਚਲਾਵੇ ਤੈ ਖੁਹ ਤੁਸਾ ਰੇ ਤਲ ਕ ਕਰ ਦੇ
 ਦੇਹਾਂ ਨਾਹ ਲਾਨ ਪੱਤਾ ਤੁਸੀ ਫ ਕੀਰਨੂੰ ਪਵਾਵੇ ਤਾਂਗੁਰੁ ਨਾਨਕ
 ਜੀ ਸਬਦ ਬੋਲ ਯਾ ਰਾਗ ਮਸਾਵਿ ਚਮਹਲਾ ੧ ਲੰਗਰ ਏਕ
 ਖੁਦਾਇ ਦਾ ਦੁਸਰ ਲੰਗਰ ਨਾਹਿ ਦੁਸਰ ਲੰਗਰ ਲਚਲੇ ਬਿਰਜ
 ਗਨ ਰਹਾਈ ੧ ਗਇ ਬੁਲਾਰ ਸੁਣ ਬੇਨਤੀ ਇਕ ਅਰਜ ਹਮਾਰੀ
 ਖਾਲ ਕਸਦਾ ਏ ਕਹੈ ਜਿਨ ਖਲ ਕਸਦਾਰੀ ੧ ਰਹਾਉ॥ ਦਾਤੁ ਆਪ
 ਰਹੀ ਮਹੈ ਸਭੁ ਖਲ ਕਸਦਾਰੇ ਦੇਵਨ ਕੋ ਆਪੇ ਧਨੀ ਸਗਲਿ ਅੰ
 ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਰੇ ੨ ਜੀ ਅਪ੍ਰਾਣਤ ਨਧਨ ਦੀਆ ਦੀਨੇ ਰਸ ਰੁਗਾ ਆ
 ਪੇ ਕਛੁ ਨ ਹੋਵਈ ਕੀਨੇ ਸੰਜੋਗਾ ੩ ਸਭੁ ਨਾਕੇ ਸਿਰਏ ਕਹੈ ਸਿਧ ਸਾ
 ਧ ਬੀਚਾਰੇ ਨਾਨਕ ਮੰਗਤਾ ਸਭੁ ਕੋਇ ਦਾਤਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰੇ ੪
 ਤਾਂਗਾਇ ਕਯਾ ਗੁਰੁ ਜੀ ਜੋ ਕੁਛ ਤੁਸਾ ਰੀਖੁ ਸੀ ਹੋਵੈ ਸੇਈ ਕਰੋ ਕਿ
 ਤਨੇ ਕਾਇਨ ਗੁਜਰੇ ਤਾਂਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਕੁਈ ਬਾਲਾ ਮਰ
 ਦਲਾਏ ਬੇਚਲੀਏ ਤਾਂਦੁਹਾਂ ਕਯਾ ਗੁਰੁ ਜੀ ਰਜਾਇ ਤੁਸਾ ਰੀ ਹੋਵੈ

ਜੇ ਭੀ ਕਰੀ ਮੈ ਸੰਮਤ ੧੫੫੩ ਮਿਤੀ ਪੋਹਵਦੀ ਵੀਰਵਾਰ ਤਲਵਤੀ
 ਤੀਰਥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨਗਰ ਲਵ ਤਾਂ ਰਾਇ ਨੂੰ ਖਬਰ ਹੋਈ ਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕ ਜੀ ਫਿਰ ਦਲੇ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਲਾਲੂ ਗਾਇ ਪਾਸ ਜਾਇ ਰੰਨੇ
 ਤਾਂ ਰਾਇ ਜੀ ਉਮੇ ਦੇ ਨੁਕੁੰਨੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨਜਾਇ ਕੇ ਮੇਰੀ ਤੀਰਥ
 ਜੀ ਮਕਰਨੀ ਅਤੇ ਕਹਾਵਾ ਮੈਂ ਨੂੰ ਦਰਸਨ ਦੇ ਜਾਵੇ ਉਮੇ ਦੇ ਜਾਇ
 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨਕੁੰਨ ਗੁਰੂ ਜੀ ਰਾਇ ਜੀ ਕਹਾਵਾ ਮੈਂ ਅਤੇ
 ਨਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜੇ ਮੈਂ ਨੂੰ ਦਰਸਨ ਦੇਵਣਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਠ
 ਖੜੇ ਹੋਏ ਆਇ ਰਾਇ ਜੀ ਨਦੁਆਇਆ ਖੀ ਤਾਂ ਰਾਇ ਕਹਾ ਗੁਰੂ

ਜੀ ਮੈਂ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਸਤ ਕੀ ਮਾਫ ਕਰਵੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਾ ਰਾਇ
 ਜੀ ਤੁਸੀਂ ਦਰਗਾਹੇ ਮਾਫ ਹੋ ਰਾਇ ਜੀ ਕਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸੀਂ ਕਰੋ
 ਕੁਝ ਨਾ ਹੀਏ ਥੇਹੀ ਹੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਾ ਰਾਇ ਜੀ ਮੈਂ
 ਸਾਡੇ ਹਥ ਕੁਝ ਨਾ ਹੀ ਜੇ ਮੈਂ ਸਾਡੇ ਥੇਹੀ ਹੀਏ ਜਿਥੇ ਰਖੇ ਤਿਥਾ ਉ
 ਹੋਰੇ ਤਾਂ ਰਾਇ ਜੀ ਬਹੁਤ ਜਤਨ ਕੀਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਚਿਥੇ
 ਉਦਾਸ ਹੋਏ ਤਾਂ ਰਾਇ ਕਹਾ ਜੇ ਭਰਵੇ ਦਾਨਾ ਹੀ ਤਾਂ ਰਾਇ ਕਹਾ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾਈ ਰੁਮਾਇਸ ਕਰੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਾ ਰਾਇ
 ਜੀ ਮੈਂ ਸਾਡੀ ਰੁਮਾਇਸ ਦੇਵੇਂ ਤਾਂ ਰਾਇ ਕਹਾ ਜੀ ਹਜ
 ਈਤ ਸਾਡੀ ਲੋੜੀ ਥੀਰੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਿਛਲੇ ਪਹਰ ਰਾਤ
 ਰਹਿ ਦੀ ਮੀਂ ਪੜਵੇ ਲੋੜੀ ਵਣ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦੇ ਖਨ ਤਾਂ ਕਹਾ
 ਦੇਖਨ ਜੇ ਖੁਹਵਗਦਾ ਕੋਈ ਨਾ ਹੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਮੂੰਹ
 ਵਚਨ ਹੋਏ ਜੁਇਥੇ ਦੇ ਕਾਈ ਕੋਈ ਨਾ ਹੀ ਵੇਹ ਗਲ ਰਾਇ

ਲਾਹ ਸੁਣੀ ਤਾਹਿਖ ਬਰਦਾ ਨਾਮਾਹ ॥ ਭਵਿਕਾ ਮਾਧੁਰੀ ਦੇ ਮਹੇ
 ਏਕੇ ਦਾ ਮਾਧੁਰੀ ਬਲਾਹੈ ਅਸੀ ਨਿਹਾਲ ਹੋਏ ਏਕੇ ਦੇ ਰੂਪ
 ਹੀਯੇ ਮਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਨਾਉ ਦਾ ਭਵਿਕਾ ਲਾਹੁ ਨ ਉਪਦਾਸਾ ਨ
 ਉਹ ਪਾਸ ਨਾਨਕ ਸਰ ਵਿਤਕੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਤੇ ਬਾਣਾ ਮਰ
 ਦਸ ਏਕਾ ਹੀ ਲਾਹੇ ਦੇ ਮਾਧੁਰੀ ਮਾਧੁਰੀ ਲਾਹੇ ਬਹੁਤ ਬੁ
 ਜੀ ਹੋਵੇ ਕਰਦੇ ਲਾਹਾ ਜੀ ਮੈ ਨਿਹਾਲ ਹੋਵੇ ਮੈ ਨੁਵਰ ਮਨ ਦਿਤਾ
 ਤੁਪਾਵਾ ਦਿਨ ਤੇ ਰੋਗ ਦਿਵਾ ਲੀਤੀ ੨੨ ਕੋਲੋਂ ਬਾਣੀ ਜੀ ਵਾਹ
 ਗੁਰੂ ਸਥੀ ਹੋਰ ਜਲੀ ੨੩ ਜਾਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨਾਨਕ ਮਤੇ
 ਮਾਧੁਰੀ ਤੁਧੇ ਕਸਾਪਿ ਪੁਲਕੇ ਨਾਹਿ ਏਕੇ ਚਿਪਿ ਪਲਕਾਈ ਬਰ
 ਸਾਂਕ ਸੁਕਾ ਜੀ ਜਾਂਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹੋਰ ਨਾਹਿ ਏਕੇ ਤੁਧੇ ਚਿਹਰਾ
 ਰੋਆ ਤੁਧਾ ਜਿਧਾ ਮਾਧੁਰੀ ਪੁਲਕਾ ਏਕਾ ਲਕੇ ਤੁਧੇ ਕਿਸਕਾ ਸਿਖ
 ਰੋ ਕਿਸਕਾ ਵੀਖਾਹੈ ਤੁਧੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਥਾ ਦੋ ਬੋਲਾ ਰਾਗੁ
 ਹੀਯੇ ਚਮਾਹ ਲਾ ॥ ਕਰਨ ਤੁਰਾ ਜੀ ਕਰਨ ਤੁਲਾ ਤੇ ਚਾਕ ਕਰਨ ਸ

ਰਾਗੁ ਲਾਹਾ ਕਰਨਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਥਾ ਹੀ ਏਕਾ ਲਾਹਾ ਦੇ ਪਾਹਿ ਪੁਲਕਾ
 ਰਾਗੁ ॥ ਮੈ ਰੋਲਾ ਲਾਹੀ ਏਕੇ ਰਾਗੁ ਅੰਤ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੁਲ ਲਾਹਾ ਮਹੀ
 ਲਾਹਾ ਪੁਰ ਲੀਵਾ ਮਾਧੁਰੀ ਰਾਗੁ ਮਾਧੁਰੀ ॥ ਰਾਗੁ ਮਾਧੁਰੀ ਰਾਗੁ
 ਮਾਧੁਰੀ ਲਾਹੀ ਮੈ ਕਰਨਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਹੀ ਗੁਰੂ ਰਾਗੁ ਮਾਧੁਰੀ
 ਮੈ ਮਿਥਾ ਦਿਤਾ ਰਾਗੁ ਮਾਧੁਰੀ ਮਾਧੁਰੀ ਰਾਗੁ ਮਾਧੁਰੀ ਮਾਧੁਰੀ
 ਰਾਗੁ ਮਾਧੁਰੀ ਮਾਧੁਰੀ ਮਾਧੁਰੀ ਮਾਧੁਰੀ ਮਾਧੁਰੀ ਮਾਧੁਰੀ
 ਰਾਗੁ ਮਾਧੁਰੀ ਮਾਧੁਰੀ ਮਾਧੁਰੀ ਮਾਧੁਰੀ ਮਾਧੁਰੀ ਮਾਧੁਰੀ

ਰਹਦਾ ਕਿਉ ਕਰਮੂੜਾ ਪਾਵੈ॥ ੪॥ ਤਬ ਸਿਧਾ ਕਯਾ ਬਾਲ ਕੇ ਤੇਜੋਰੀ
 ਹੋਹੁ ਦਰਸਨ ਲੇਹ ਗੁਰੂ ਗੋਰਖ ਜੀ ਕਾ ਤਬ ਬਾਬੇ ਸਬਦ ਉਠਾ ਯਾਰ
 ਗਸੂਹੀ ਵਿਚ ਮਾਹਲਾ॥ ਜੋਗ ਸੀਖੀ ਬਾਜੋਗ ਨਰੰਗੇ ਜੋਗ ਨਰੁ ਸਮ
 ਚੜਾਈ॥ ਮੈ ਜੋਗ ਨਰੰਗੇ ਮੁੰਗੁ ਮੁੰਗੁ ਦੇ ਜੋਗ ਨ ਸਿੰਧੀ ਵਾਈ॥ ਮੈ ਮੰ
 ਜਨ ਮਾਹਿ ਨਿਰੰਜਨ ਰਹੀ॥ ਮੈ ਜੋਗ ਜੁਗਤ ਤੁਪਾਈ॥ ਮੈ॥ ੧॥ ਜੋਗੀ
 ਗਲੀ ਜੋਗ ਨਹੀ॥ ਏਕ ਦਿਸਟ ਜੋਗ ਨ ਕਰ ਜਾਣੈ ਜੋਗੀ ਕਹੀ॥ ਮੈ ਸੋ
 ਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੋਗ ਨ ਬਾਹਰਿ ਮਖੀ ਮਸਾਣੀ ਜੋਗ ਨ ਤੜੀ ਲਾਈ
 ਮੈ ਜੋਗ ਨ ਦੇਸ ਦਿਸੀ ਤਰੁ ਦਿਖੈ ਜੋਗ ਨ ਤੀਰ ਥਨਾਈ॥ ਮੈ ਅੰਜਨ
 ਮਾਹਿ ਨਿਰੰਜਨ ਰਹੀ॥ ਮੈ ਜੋਗ ਜੁਗਤ ਤੁਪਾਈ॥ ਮੈ॥ ੨॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੇ
 ਏਤਾ ਸਹਸਾ ਚੁਕੈ ਪਾਵਤ ਵਰਜ ਚਹਾਈ॥ ਮੈ ਨਿਬਰਤ ਰੈ ਸਹਜਿ ਧ੍ਰਿ
 ਉਪਲੈ ਤੁਪਾ ਚਹੀ ਪਰਚਾ ਪਾਈ॥ ਮੈ ਅੰਜਨ ਮਾਹਿ ਨਿਰੰਜਨ ਰਹੀ॥ ਮੈ
 ਜੋਗ ਜੁਗਤ ਤੁਪਾਈ॥ ਮੈ॥ ੩॥ ਸਾਕਸੀ ਦਵਿ ਮਾਮਰ ਰਹੀ॥ ਮੈ ਮੈ
 ਸਾਜੋਰ ਕਮਾਈ॥ ਮੈ॥ ਦਸੇ ਬਾਬੇ ਸਿੰਧੀ ਵਾਜੇ ਤਉ ਨਿਰਕੁ ਉਪਦਾ
 ਈ॥ ਮੈ ਅੰਜਨ ਮਾਹਿ ਨਿਰੰਜਨ ਰਹੀ॥ ਮੈ ਜੋਗ ਜੁਗਤ ਤੁਪਾਈ॥ ਮੈ
 ॥ ੪॥ ਜਬ ਏਹੁ ਸਬਦ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸੁਣਾਯਾ ਤਬ ਸਿਧਾ ਅਦੇਸ ਕੀਤਾ
 ਏਹ ਕੋਈ ਮਹਾਂ ਪੁਰਖ ਹੈ ਜਿਸ ਕੇ ਬੈਠੇ ਪਿਪਲ ਹਫਾਹੇ ਯਾਹੈ ਤਬ
 ਗੁਰਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਦੁਹਾ ਗੁਰੂ ਦੁਹਾ ਗੁਰੂ ਸਿਧਾਂਤ ਬਜੇ ਜੋਗੁਰੂ
 ਜੀ ਸਿੰਧੀ ਕੀਤੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਚਿਬੰਦ ਉਦੇਰਹੇ॥ ੨੩॥ ਖੁਲੇ ਭਾਈ ਜੀ
 ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ ੨੪ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਲੰਮੇ
 ਉਤਾਰੀ ਲੀਤੀ ਧਰਤੀ ਫਕੇ ਬੰਗਾਲੇ ਦੀ ਗਏ ਓਥੇ ਇਕ ਦਇਦਿ
 ਨਕੁ ਬਨ ਪਹੁਚਿ ਮਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੁਪੈ ਨ ਅਹਾ ਚੀਹੇ ਉਰਹੇ
 ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਕੁਰਜੀ ਮੈ ਤਾਂ ਭੁਖਾਂ ਮਰਦਾਹਾਂ ਤੁਤਾ ਪੈਣ ਮ
 ਹਾਈ ਹੈ ਭੁਮੇਰ ਕੋਈ ਇਲਾਜ ਕਰ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਏ
 ਹੁਮਰਦਾਹੀ ਅਤੇ ਅਸਾਂ ਏਸ ਨਾਲ ਕੀ ਮਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਿ

ਹਾਕਮੀ ਮਰਦਾਨਾ ਕਾ ਪੁਰਖ ਹੈ ਮਰਦਾਨੇ ਕੇ ਆਜੀ ਮੈ ਤੰਗੁ ਖਾ
ਹਾਂ ਮੈ ਨੂਰੁ ਖਾਖਾਇ ਗਈ ਹੈ ਗਲੇ ਜੈ ਨੂੰ ਤੰਗੁ ਬੁਨਾਨ ਕਰੀ ਕਰਮ
ਰਦਾਨਾ ਏਹ ਜੋ ਖਖੜੀਆਂ ਹੈ ਨੀ ਜਿਤਨੀਆਂ ਖਾਂਸ ਕੇ ਤਿਤਨੀਆਂ
ਖਾਹ ਮਰਦਾਨੇ ਕਰਮਾਜੀ ਤੂੰ ਮੈ ਨੂਰੁ ਖਾਖਾਇ ਦਾ ਹੈ ਤੂੰ ਮੈ ਨੂਰੁ ਮਸ
ਕਰੀਆਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤੰਗੁ ਬੁਨਾਨ ਕਰੀ ਕਰਮਾ ਮਰਦਾਨਾ ਮੈ ਤੰਗੁ
ਮਸ ਕਰੀਆਂ ਨਹੀ ਕਰਦਾ ਤੂੰ ਜਿਤਨੀਆਂ ਖਾਖਾਇ ਸਕੇ ਤਿਤਨੀਆਂ
ਖਾਹਿ ਅਤੇ ਹੋਰ ਪਲੇ ਨਾਂਬੀਨੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਤੋ ਜੋ ਤੇ ਜਲ ਥਾ ਖਾਵ
ਣ ਜੋ ਜੋ ਖਾਵੈ ਤੋ ਤੋ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦਾ ਸੁਆਦ ਆਵੈ ਛੇ ਰੁਸ ਕੈ ਨਹੀ

ਇਤਨੀਆਂ ਖਾਖੀਆਂ ਮਤੇ ਬਹੁਤ ਪਦ ਭਰਮਾ ਲਗਾ ਲਾ ਲਚਕ
ਨ ਸੁਆਦ ਜੋ ਲਗੇ ਸੁਆਦ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦਾ ਤੋ ਜੋ ਕੇਰੀ ਫਰੀ ਬੰਨ ਲੀਤੀ
ਓਸ ਅਗਲੇ ਭਲ ਕਰਮਾ ਰੁਖ ਲਗੀ ਤੰਗੁ ਪਾਤਮਾ ਲਗਾ ਖਾਵਣ
ਜੋ ਖਾਖੀਆਂ ਤੋ ਇਕ ਪੜੀ ਨਗੁਜਰੀ ਲਗਾ ਹਥ ਪੈਰ ਮਾਰਦ
ਤੰਗੁ ਬੁਨਾਨ ਕਰੀ ਹਸੇ ਮਰਦਾਨੇ ਕਰਮਾਜੀ ਮੈ ਮਰਦਾਨਾ ਤੁਹ ਸਦ
ਹੈ ਤੰਗੁ ਬੁਨਾਨ ਕਰੀ ਕਰਮਾ ਮਰਦਾਨਾ ਮੈ ਤਾਂ ਤੂੰ ਕਰਮਾਜੀ ਜੋ
ਪਲੇ ਨਾਂਬੀਨੀ ਤੋ ਕਰਮਾ ਬੰਨ ਲੀਤੀਆਂ ਅਤੇ ਜੋ ਤੁਖਾ ਦਾ ਆਹੋ ਤਾਂ ਮੈ
ਨੂਰੁ ਖਾਖਾਵੇ ਆਹਾ ਓਥੇ ਇਕ ਬੂਟਾ ਮਕਦਾਸੀ ਓਸ ਨਾਲੇ ਗੁ
ਰੁਨਾਨ ਕਰੀ ਅਪਣੇ ਹਥੀ ਤੋ ਜੋ ਕਰਮਾ ਖਖੜੀਆਂ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂਰੁ ਖਾ
ਵੈਆ ਮਰਦਾਨਾ ਖਾਵਣ ਨਾਲ ਉਠ ਬੈਠ ਅਗੇ ਮੈ ਕਰਮਾ ਦੇ
ਸਾਵਿਰਾ ਆਉ ਪਏ ਓਥੇ ਮਰਦਾਨੇ ਕਰਮਾਜੀ ਏਹ ਤਾਂ ਸਹਾਰ ਹੋਇ
ਹੈ ਜੋ ਕਰਮਾ ਤਾਂ ਇਥੇ ਮੈ ਕਰਮਾ ਖਾਇ ਆਵੇ ਤੰਗੁ ਬੁਨਾਨ ਕਰਮਾ ਮਰਦਾ

ਨ ਏਹ ਸਹਚ ਤੇਰੇ ਵਜਨ ਦਾ ਨਾਹੀ ਤੰਮਰ ਦਲੇ ਕਾ ਅਸੀਂ ਸਿਧੇ
 ਵਸਦੀਆਂ ਵਦੀ ਹੈ ਉਥੇ ਕਹਾਦਾ ਹੈ ਜਾਹਨਾਹੀ ਉਜਾੜ ਵਿਚ
 ਤੀਫਿਰਦਾ ਹੈ ਤੰਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਜਾਹਨਾਈ ਤੁਝੇ ੨੬
 ਬੋਲੇ ਕੁਈ ਜੀਵ ਹਗੁਰੁ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਾਖੀ ੨੫ ਮਰਦਾਨਾ
 ਜਾਇਵ ਜਦੀ ਵਿਚ ਵਜਾ ਅਗੇ ਚਾਰ ਰਸਾ ਅਪਣੀ ਬੋਲੀ ਵਿ
 ਚ ਹਸਦੀਆਂ ਅਗੇ ਅੰ ਜੰਮਰ ਦਲੇ ਨੂਹਿ ਠੋਠੇ ਤਾਂ ਲਗੀਆਂ ਮ
 ਪਸ ਵਿਚ ਵੀ ਹੀਆ ਪਾਵਨ ਓਹ ਆਖੇ ਮੈਂ ਲੈ ਨੀਹ ਓਹ ਆਖੇ ਮੈਂ
 ਲੈ ਨੀਹ ਹਿਕਰਨ ਜੋ ਪਈ ਮਰਦਾਨੇ ਦੇ ਗਨ ਧਾਰਾ ਪਾਇ ਗਈ
 ਮਰਦਾਨੇ ਨੂਹਿ ਵਰਤਾਯਾ ਜਾਇ ਕਪਾਹ ਰਹਿ ਜੰਮਾ ਤੰਗੁ
 ਲੇ ਕਾ ਗੁਰੁ ਜੀ ਮਰਦਾਨਾ ਕਵੇ ਕਦਾ ਗਾਏ ਕਾਹੇ ਆਤਮੁ
 ਰੁਨਾਨ ਕਜੀ ਹੋਮੇ ਹਸਰਾ ਆਖੇ ਮਚ ਲਗੁਈ ਬਾਲ ਮਰਦਾ
 ਨ ਨੂਹਿ ਲਾਵੀਏ ਬਾਲੇ ਕਾ ਗੁਰੁ ਜੀ ਮਰਦਾਨਾ ਕਿਥੇ ਹੈ ਤੰਗੁ
 ਰੁਨਾਨ ਕਜੀ ਕਾ ਗੁਰੁ ਜੀ ਬਾਲ ਮਰਦਾਨਾ ਛੁਟੇ ਆਖੇ ਗਈ
 ਬਾਲੇ ਕਾ ਜੀ ਕਾ ਨੇਹੇ ਜੇਤੁ ਜੀ ਮਨੇ ਕਰੇ ਅਤੇ ਓਹ ਮਨਿ
 ਹੀ ਤੰਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਗੁਰੁ ਜੀ ਬਾਲ ਚਲ ਤੰਗੁਰੁ ਨਾਨ
 ਕ ਜੀ ਅਤੇ ਬਾਲਾ ਦੇ ਦੇ ਚਲੇ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂਹਿ ਦੇਵਾ ਸਤੁ ਅਗੇ
 ਜਾਇ ਕਰ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਕਾ ਦੇਖੇ ਜੇ ਮਰਦਾਨਾ ਨੂਹਿ ਦੇਖਾ ਤੇਰੇ
 ਓਹ ਪਾਣੀ ਨਗਈ ਹੈ ਮਰਦਾਨਾ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਛਰਾ ਆਹਨਾ
 ਤੁਝੇ ਓਹ ਪ੍ਰਕਾਰ ਮਾਈ ਤੰਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਅਸ
 ਤੁ ਆਦਾ ਜੀ ਦੇਹੁ ਆਪਾ ਜੀ ਤੁਝੇ ਸਿਧੀ ਮਤ ਕਾ ਏ ਕੋਈ
 ਨਹੀਂ ਆਖਾ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖ ਲਗਾ ਤੰਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮਨੇ ਕ
 ਲਾਗੁ ਲਗੇ ਦੀਆਂ ਵਰਤਾਈਆਂ ਤੁਝੇ ਮੁਕ ਮਗੀ ੨੭
 ਲਾਗੁ ਤੰਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਕਾ ਕੋ ਕਾ ਮਾਮੀ ਲੇਨਾ ੧ ॥ ਤੁਝੇ ਸ
 ਕੀ ਹਨਾਨ ਪ੍ਰਕਾਰ ਲਗਾਯਾ ਉਤਰੇ ਨਾਹੀ ਕੜਕਾ ਸਦ

ਕਾਲੀ ਕੰਠ ਤੁਰਮਾਹੁ ਪੁਰਹੀ ਜੀ ਕਰਮਿ ਮੁਖਿ
 ਭੀ ਮਿਰਦਿਤੁ ਪੜਾਉ ਤਰਦਾਨਾਹੀ ਹੁਕਮੀ ਤੁਰਮਾਹੁ ਜੋਰੇ
 ਹੀ ਸਮਾਣੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਸਤੁ ਨ ਜੇਲਾ ਵਰੁ ਆਪੋ ਆਪਣੀ ਬਿਦਿਆ
 ਆਏ ਕੋਈ ਚਲਖਤੁ ਪਰਚਰਮਾਈ ਕੋਈ ਮਿਰਗਛਿ ਲਾਉਪਦ
 ਚਰਮਾਈ ਕੋਈ ਚਦਰੁ ਪਰਚਰਮਾਈ ਕੋਈ ਬਾਪ ਨਲਮਿ
 ਆਈ ਕੋਈ ਫੋਲ ਬਸਾਉ ਫੀਮਾਈ ਤੁਰਮਾਹਿ ਕਰਲਾਇਮਿ
 ਗੰਮਣ ਪਾਵਤ ਸਰੂਪੀ ਮਤਮਾਈ ਮਾਂ ਕਵਰੁ ਦੇਸਦੀ ਮਾ ਕੁ
 ਨੀਧਰੇ ਬੰਨ੍ਹ ਲਗੀ ਮਾਂ ਅਤੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਸੰਤੁ ਮਾਪੋ ਮਾਪਦਾ ਮੰਤ੍ਰ
 ਲੋਭੋ ਪੜਨ ਤੰਗੁ ਰੁਨ ਕਜੀ ਬੈਠੇ ਕੇ ਮਰਦੇ ਵਲ ਦੇਖਾਂ ਤੁ

ਮਰਦਾਨਾ ਲਗਾ ਮਾਂ ਕਣ ਤੰਗੁ ਰੁਨ ਕਜੀ ਜਿਸੇ ਆਖੀ ਸੁਰ
 ਹਰੁ ਕੁਰਹੀ ਸਾਟੇ ਕਰਬਾ ਕੋ ਕਰਮਾਉ ਤੰਮਰਦੇ ਮਾਂ ਸੁ
 ਦੇਰਾ ਗਲੁ ਪਾਗਾ ਫਟਪਮਾ ਰਬਾ ਕੋ ਕਰਮਾਯਾ ਤੰਗੁ
 ਰੁਨ ਕਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ ਚਰਾ ਬਖਸਾਉ ਤੰਮਰਦੀਰ
 ਕਾ ਬਖਸਾਯਾ ਤੰਗੁ ਰੁਨ ਕਜੀ ਸਕਦੇ ਫਟਕਾ ਰਾਗਾ ਦੁਰੁ
 ਸਦਿਰ ਮਗਲਾ ਜੁ ਕਦੇ ਤੀਸੁ ਰਾਹਿ ਮਾਨਿ ਹਰੁ ਫਟਕੇ
 ਮਿਯਣਾ ਕੀ ਤੀਰ ਹੈ ਤੰਮਰਦਾਨਾ ਫੀਮਾ ਮੇਰਾ ਕੀ

ਤਰੀਸਾ ਕੁਰੀਧਨ ਅਵਰਾਰਾ ਵੈਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਣੀ ਕਾਮ
 ਏਤਾ ਥੀ ਮੈ ਜੇ ਮਨ ਪਾਗਾ ਹੋਇ ॥ ਮਾਣ ਕਮਲਿ ਨ ਪਾਈ ਮੇਲੀ ਚੈ
 ਚਿਤੁ ਪਰੋਇ ॥ ੨ ॥ ਰਾਹੁ ਦੇਸਾਈ ਨਾਂ ਜੁਲਾਮਾ ਖਾਅੰ ਸੜਾਮਾ ਸੁ ਤੈਸਹ
 ਨਲ ਅਕੁ ਮਣਾ ਕਿਉ ਥੀ ਵੈ ਪਰਵਾਸ ॥ ੩ ॥ ਨਨਕਾਏ ਕੋ ਬਾਹਗਾ
 ਵਸਨਾਏ ਕੋਇ ਤਉ ਸਹਲਗੀ ਜੇਰ ਪੈ ਗ੍ਰੀਸਹਰਾ ਵੈ ਕੋਇ ॥ ੪ ॥ ਤਾਂ
 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਮੰਤ੍ਰ ਜੰਤ੍ਰ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਪੈਨਾਂ ਧੀ ਗੁਰੂ
 ਜੀ ਜਾਣੀ ਜਾਂਦੇ ਤਬ ਸਭੁ ਜਲਿਤ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਨੂਰ ਸਾਹ ਸਭੁ ਨਾ
 ਦੀ ਸਿਰ ਵਾਰ ਥੀ ਖਾਸੀ ਮਾਦਲਾ ਅਸੀਖਾ ਮਤ੍ਰ ਬਰਕਾਗਾਦ ਕੇ
 ਕਰਕੇ ਮਾਈ ਮਾਇ ਕਰਨਗੀ ਮੰਤ੍ਰ ਜੰਤ੍ਰ ਕਰਣ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
 ਸਬਦ ਬੋਲਾ ਰਾਗ ਸੁਗੀ ਵੈਚ ਮਹਲਾ ੧ ਮੰਦਕੁਚ ਜੀਅ ਮਾ
 ਕਣ ਰੂਪੇ ਕਿਉ ਸਹਰਾ ਕਣ ਜਾਇ ਇਕ ਦੁਇਕ ਚੜ੍ਹਦੀਆਂ ਕ
 ਏਨਾ ਜੇ ਮੇਰਾ ਹੋਇ ਜੀ ਜਿਨੀ ਸਥੀ ਸਹਰਾ ਵਿਆਂ ਸੇਅੰ ਥੀ
 ਚੰਦ ਜੀਆਂ ਸੁਜੀਓ ਮੇਰਾ ਫਮੰਤ੍ਰ ਨਾਮਾ ਵਨੀ ਹਉ ਕੈਜੀ ਇਦੋਸ
 ਪਰੇਉ ਕਿਆਂ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਵਿਥਰ ਕਿਆ ਪਿਨਾਂ ਤੇਰਾ ਨਉ ਜੀਉ
 ਇਕ ਤੁਟੇ ਲਿਨਾ ਮੰਤ੍ਰ ਜੰਤ੍ਰ ਹਉ ਸਦਕੁ ਰਬਾਣੇ ਜਾਉ ਜੀਉ ਸੁਇਨ
 ਰੁਪਾ ਰੰਗ ਲਾਮੇ ਤੀਤੋ ਮਾਣਕ ਜੀਉ ਜੋਦ ਸਤ੍ਰਿ ਸਹਦਿ ਤੀਆਂ ਮੈਤ੍ਰਿ
 ਨਾ ਸਿਉ ਲਾਇਆ ਚਿਤੁ ਜੀਉ ਮੰਦਰ ਮਿਟੀ ਸੰਦਰਪ ਬਰਕੀ ਤੇਰਾ
 ਜਜੀਉ ਹਉ ਇਤੁ ਕੁਲਾ ਵੈ ਕੁਲੀਆਂ ਤਿਸ ਕੀਤ ਨ ਬੋਧੀ ਪਾਸ ਜੀਉ
 ਅੰਬਰ ਕੁੰਜਾ ਕੁਰਲੀਆਂ ਬਗ ਬਹਿਠੇ ਮਾਇ ਜੀਉ ਸਾਧਨ ਚ
 ਲੀਸਾ ਹੁਰੈ ਕਿਆ ਮੁਹ ਦੇ ਜੀਜਾਇ ਜੀਉ ਸੁਤੀ ਸੁਤੀ ਝਾਲ ਥੀ
 ਅਕੁਲੀ ਵਟਕੀਆਂ ਸਜੀਉ ਤਉ ਸਹਨਾ ਲੇਹੁ ਮੁਤੀਆਂ ਦੁਖਾਂ ਕੁ
 ਧਰੀਆਂ ਸਜੀਉ ਤੁਧ ਗੁਣ ਮੈ ਸਭੁ ਅਵਗੁਣਾ ਇਕ ਨਾਨਕ ਕੀਆ
 ਫਦਾ ਸਜੀਉ ਸਭੁ ਰਾਤੀ ਸੋਹਾਗਾਣੀ ਮੈ ਦੋਹਾਰਾ ਕਾਈ ਰਾਤ ਜੀ
 ਉ ॥ ਤਾਂ ਨੁਰਸਾਹ ਗ੍ਰੀਮੰਤ੍ਰ ਕਰ ਬਕੀ ਕਛੁ ਹੋਵੇ ਨਾਂਹੀ ਤਾਹੁ ਕਮਕੀਤੇ

ਤੇ ਸੁਮੈ ਗੁਨ ਗਾਹਾ ਮੁਹਤਲੇ ਕਰ ਰਹੀ ਦੋਲ ਵਜਾ ਵਟ ਵਾਲੀਆਂ
 ਰੂਪ ਰੀਆਂ ਨਚਣੇ ਵਾਲੀਆਂ ਭੀਲ ਰੀਆਂ ਨਚਣ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾ
 ਨਕ ਜੀਆਖਾ ਮਰਦਾਨਾਂ ਰਬਾ ਬਬ ਜਾਇ ਤਾਂ ਮਰਦ ਨੇ ਰਬ
 ਰਬਾ ਬਬ ਜਾਯਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਬਦ ਬੋਲਾ ਰਾਗ ਮਾ
 ਸਾਵਿਰ ਮਹਲਾ ੧ ਤਾਲ ਮਰੀ ਰੇਖਾ ਵੇਖਾ ਵੇਲ ਤਵਨੀਆਂ
 ਵਜੇ ਵਾਇ ਨਾਰਦ ਨਾਚੇ ਕਲ ਕੇ ਕੁਇ ਜਤੀ ਸਤੀ ਕਿਹਰਾ ਖੈ ਪਾਉ
 ॥੧॥ ਨਨਕ ਨਾਮ ਦਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਣੁ ਅੰਧੀ ਦੁਨੀਆਂ ਸਾਹਿਜਾਣਾ ॥
 ਰਹਾਉ ॥ ਦਰਸਨ ਦੇਖੇ ਦਾਇਆ ਨਹੀ ਲਏ ਦਿਤੇ ਬਿਨ ਰਹੇ ਨਕ
 ਇਹਾ ਰਾਜਾ ਨਿਮਾਉ ਕਰੇ ਹਥ ਹੋਇ ਕਰੇ ਖੁਦਾਇ ਨਾਨਕੋ ॥੨॥
 ਗੁਰ ਪਾਸ ਹੁਟਿ ਰਚੇ ਲਾਖਾਇ ਤਾਂ ਮਨ ਪ੍ਰੀਤ ਵਸੈ ਮਨ ਮਾਇ ਜੇ
 ਸਉ ਵਾਰਿਆ ਪੈਨ ਲਖਾਣ ਖਸਮ ਪਛਾਣੈ ਸੇਵਿਨ ਪਰਵਾਣੁ ॥੩॥
 ਮਾਣੁ ਸਮੁਰਤਿ ਨਨਕ ਨਾਉ ਕਰੀ ਕੁਕਰ ਦਰ ਪਰਵਾਣੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰ
 ਸਾਦਿ ਜਾਣੈ ਮਿਹ ਮਾਣੁ ਤਾ ਕਿਛੁ ਪਾਵੈ ਵਰਗ ਹਮਾਂ ॥੪॥ ਤਾਂ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਲੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਲੀਆਂ ਸੀਚੀ ਗੀਆਂ ਅਚਾਰੀ ਬੁਰੀਆ
 ਰੀ ਸਾਕਰ ਹਿਤਿ ਨਾਦੀਆਂ ਜੇ ਸੇਵਨਿ ਵਰ ਪ੍ਰੀਆ ਹੋਵੈ ਤਾਂ ਵ
 ਨਿਤਾ ਵੀਆਂ ਰਹਨਿ ਨਿਮਾਨ ਜੀਆਂ ਨਾਲ ਪਸਮੈ ਰਤੀਆਂ
 ਮਾਣੁ ਹਸਦ ਰਲੀਆਂ ਨਨਕ ਨਾਮ ਸਕਾਰ ਬਾ ਜੇਤਿਨ ਕੇਸੀ
 ਗਮਿਲੀਆਂ ॥ ਜਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਹ ਸਲੋਕ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਨਰ ਸਾ
 ਹਮਾਈ ਤਾਂ ਅਨੇਕ ਪਰਕਾਰੀਆਂ ਇਆਲੈ ਆਈ ਮੋਤੀ ਹੀਰੇ
 ਜਵਾਹਰਿ ਸਾਇਨਾਰੂਪਾ ਗੁਲੀਆਂ ਕਪੂਰ ਕਪੜੇ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕੁ
 ਲੀਆਂ ਵਸਤੂ ਬੀਆਂ ਸਭੁ ਅਗੋਆਟ ਰਖੀਆਂ ਜੋ ਕੁਛੁ ਤਮ
 ਲੇਹੁ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਮਰਦਾਨਾਂ ਰਬਾ ਬਬ ਜਾਇ ਮਰ
 ਦਨੇ ਰਬਾ ਬਬ ਜਾਯਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਬਦ ਬੋਲਾ ਰਾਗ ਤਿ
 ਲੀਗਾਵਿਦ ਮਹਲਾ ੧ ਇਮਾਨ ਜੀਏ ਮਾਨ ਜਾ ਕਾਇਕ ਰੇਇ ਆਪਨੇ

ਪਰਿਹਰਿ ਰੰਗੀ ਨਮਾ ਦੇਹ ਸਹੁਨੇ ਜੇ ਧਨ ਕੀ ਮਨੀ ਏਕਾਕਰਿ
 ਕ੍ਰਿਮਾ ਚੁਢੇਹ ਭੈ ਕੀਆ ਦੇਹ ਸੁਲਾਈਆ ਨੀਟੀ ਚੁਢਕ ਕਰਸੀ
 ਗਾਰੋ ਤੋਸੇ ਗਾਇਜਾ ਟੀਮੇ ਲਗੀ ਜਾ ਸਹੁ ਪਰੇ ਪ੍ਰਿਅ ਚੋ॥੧॥
 ਹਿਮਾਣੀ ਬਲੀ ਕ੍ਰਿਮਾ ਕਰੇ ਜਾ ਧਨ ਕੀ ਤਨਤੁ ਦੇ ਕਰਹੁ ਪਸ
 ਹਰੈ ਬਹੁਤੇਰੇ ਸਾਧਨ ਮਹਨ ਨ ਪਾਵੈ ਵਿਦਕਰ ਮਾ ਕਰਿ ਪਾਣੀ
 ਮੋਨਾ ਹੀ ਜੇ ਬਹੁਤੇਰਾ ਪਾਵੈ ਲਬ ਲੋਭੁ ਅਹੰਕਾਰ ਕੀ ਮਤੀ ਮ
 ਹਿਮਾ ਮਹਿ ਸਮਾਣੀ ਇਨੀ ਬਾਤੀ ਸਹੁ ਪਾਈ ਮੋਨਾ ਹੀ ਕੁਈ
 ਕਮਟ ਹਿਮਾਣੀ ॥ ਜਾਇ ਪੁਛੁ ਚੁਢੇਹ ਗਾਣੀ ਪਾਏ ਨੀਤੀ ਦੇ
 ਸਹੁ ਪਾਈ ਮੈ ਜੋ ਕਿ ਚੁਕਰੇ ਸੁਤੁ ਲਾਗੁ ਨੀਤੀ ਮੈ ਰਿਖ ਮਤੁ
 ਕਮ ਚੁਕਾਈ ਮੈ ਜਾ ਕੇ ਪ੍ਰੇਮ ਪਦ ਰਸੁ ਪਾਈ ਮੈ ਤੁਹਿ ਚੁਕਾਈ ਚਿ
 ਤੁਲਾਈ ਮੈ ਸਹੁ ਕਰੇ ਸੁਕੀ ਜੈ ਤਨ ਮਨ ਦੀਜੈ ਮੈ ਸਾ ਪਰ ਮਲ
 ਈ ਮੈ ਏਕ ਕਰੇ ਸੋਹ ਗਾਣੀ ਰੂਏ ਇਨੀ ਬਾਤੀ ਸਹੁ ਪਾਈ ਮੈ
 ਮਾਪ ਗਾਈ ਮੈ ਤੁਸਹੁ ਪਾਈ ਮੈ ਮਦ ਰਕੇ ਜੀ ਚੁਤਰਾਈ ਸ
 ਦੁਨ ਦਰ ਕਰੇ ਪੈ ਜੋ ਦਿਨ ਲੇਖੈ ਕਮਾਨ ਨਵ ਨਿਧਾਈ ਮਾਪ
 ਏਕ ਤਪ ਮਾਗੀ ਸਾ ਸੋਹ ਗਾਣੀ ਨਨਕ ਸਾ ਸੁਤੁ ਰਾਈ ਮੈ ਸੋਹ
 ਗਾਣੀ ਸਹੁ ਜੀ ਕੀ ਮਤੀ ਮਹਨ ਨੀਤੀ ਰੂਏ ਸਮਾਣੀ ਚੁਦਰ
 ਸਹਿ ਸਹੁ ਪਾਇ ਚੁਪੁਟ ਕਰੀ ਮੈ ਜਾ ਸਿਮਾਣੀ ॥੨॥ ਤੁਹੁ ਰੂਏ
 ਹੀ ਪੈ ਗੋ ਮਾਇ ਪਾਈ ਗਲ ਵਿਚ ਪਲਾਪਾਇ ਪਜੀ ਹੋਈ ਮਾਖਟ
 ਲਗੀ ਮਸਤੀ ਮਾਏ ਕੋ ਕਰਹੇ ਦੇਰੀ ਮਾਏ ਇਸਦੇ ਸਿਰੇ ਪਾਜਾ
 ਕੋ ਕਰਹੇ ਤੁਰੇ ਤੁਹੁ ਰੂਏ ਨਨਕ ਸਾ ਸੁਤੁ ਰਾਈ ਮੈ ਪਾਏ

ਸਦੇ ਸਿਰੰ ਪਾਤੁ ਉਤਾਰ ਅਤੇ ਤੁਸਾ ਭੀ ਗਤ ਹੋਵੈ ਗੀ ਤੁਸੀ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ
 ਜਪਹੁ ਤੁਸਾ ਭੀ ਪੈਰੀ ਪਈਆਂ ਨਾਂਉ ਧਰੀ ਕਰੋਈਆਂ ॥ ੨੫ ॥
 ਬੋਲੇ ਰਾਈ ਜੀਵਾ ਗੁਰੂ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ ੨੬ ਤਾਂ ਨਨਕ ਜੀ
 ਬਹੁ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਦੇਖਨ ਜੋ ਉਦਿਆਨ ਵਿਚ ਕਲਜੁਗ ਰੂਪ
 ਸਾਰ ਕਰ ਅਸਾ ਹੋ ਛਲ ਨਨੁ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੂਰ ਹੁਦੇਖਾ ਅਪੀ ਹੋ
 ਇਗਈ ਲਗੇ ਦਰਖਤ ਉਡਨ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਬਹੁਤ ਭੁੱਖੇ ਮਸੇ ਅ
 ਮਾਖੋ ਸਜੀ ਤੋਂ ਉਜਾੜੀ ਪਾਇ ਮਾਰੇ ਗੋਰਖ ਫਟਣ ਤੇ ਭੀ ਗਏ
 ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਆਮਰਦਾਨਾ ਕਾਹਲ ਹੋ ਨਾਂਹੀ ਅਜ ਤਾਂ
 ਹੀ ਮਸਾਂ ਉਹ ਬਲਾਇ ਦੇਖ ਨਿਹੀ ਜੋ ਇਹ ਕਾਮਾ ਆਗਾ ਹੋ ਅ
 ਸਾ ਰੋਜੀ ਅਤਾਂ ਹੀ ਤਾਂ ਅਜਗਰ ਕਾ ਦੁਪਾਇ ਖਾਣਾ ਅਰਚਣੇ
 ਕੀਤਾ ਅਗਨਿ ਹੋ ਗਈ ਪੁਆਉਣਾ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਮੁਹ ਫਕ ਕਰ
 ਪੈਰਾ ਅਖੋ ਸੁਜੀ ਵਢਾਰਾ ਤਾਂ ਪਾਣੀ ਕਾ ਦੁਪ ਹੋ ਗਾ ਪ
 ਟਾਂਬੀਨਾ ਆਖਾ ਲਗਾ ਬਰਸਣ ਪਾਣੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਤੇ ਪਵੇ ਨ
 ਹੀ ਦੁਰਬਰਸੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਆਮਰਦਾਨਾ ਹਬਾ ਬ
 ਬਜਾਇ ਮੁਹ ਉਘਾੜ ਬੈਠ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਉਹ ਬੈਠ ਲਗਾ ਰ
 ਬਾਬ ਬਜਾਵਣ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਬਦ ਬੋਲਾ ਰਾਗ ਮ
 ਰੂ ਵਿਚ ਮਹਲਾ ੧ ਰੂਪ ਪੈਰਤੀ ਅਕਾਸ ਨਖੜਾ ਸਿਰ ਉਪਰ
 ਅਮਰ ਕਰਾਰ ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਬੈਸੇ ਤਰ ਰੂਪੇ ਰੂਪੀ ਵਿਵਰ
 ਬਿਚਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਇਕ ਨਿਰ ਕੁਇ ਬਾਤ ਜੁਣੀ ਸੋ ਸੁਖੀ ਮਾਸੇ ਸਦਾ
 ਜੁਹੇ ਲਾਗੁ ਰਮਿ ਲਗਾਇ ਗੁਨੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੇਹ ਸਾਰਾ ਮ
 ਰਦੇ ਵਰੁ ਰਪੈ ਸਿਧ ਸਾਧੁ ਰੂਪੁ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀ ਰੂਰਹਾਇ
 ਆਪੀ ਫਿਰ ਫਿਰ ਜੋਨੀ ਜੋਏ ॥ ੨ ॥ ਰਾਜ ਸਤਾਂ ਮਸਾਤ ਕਰੁ ਰੋਪੈ
 ਜੋ ਤੇ ਰੂਪ ਉਪਾਏ ਛਲ ਬਾਪੁਰੀ ਇਹ ਕਵਲਾ ਰੂਰੇ ਪੈ ਮਤ ਰੂਰ
 ਪੈ ਧਰਮ ਰਾਏ ॥ ੩ ॥ ਸਰਲ ਸਮਕੀ ਰੂਰਹਾਇ ਆਪੀ ਬਿਨੁ ਰੂ

ਰਹਿਯੋਗਰਾਗੁਨਸਕੁਰਾਤਨਕਾਜੀਰੀਗੁਰਤਸੇਪਹਵਾਪਾਰ
 ੪॥ ਗਾਇਸਕਦਗੁਰੁਜੀਕਯਾ॥ ਭੁਬਕਲਜਗਚੇਦੀਅਸਮ
 ਨਨਲਕੀਤੀਅਸਾ॥ ਜਮੈਜਮੈਨੇਕਾਵੇਤੋਤੋਪਾਟਦਾਜਾਇ॥
 ਤਾਂਹਧਜੋੜਖੁਜਾਹੋਗਾ॥ ਆਇਗੁਰੁਜੀਦੀਪੈਕੀਪਯਾ॥ ਤਾਂਗੁਰੁਜੀ
 ਤਸੇਕਯਾਵੇਹਗਲਾਂਪੁਰਾਜੁਗਾਪੈਅਸਾਨੂਭੀਛੁਲਨਲਗਾਕਲ
 ਜੁਗਕਯਾਜੀਕਾਰੀਬੁਨਿਵਾਜੁਤੁਆਪਪਰਮੇਸਰਹੈਮੇਰੀਕਯਾ
 ਕਦਰਤੁਪੈਪਰਜੀਮੇਰਾਤੁਲਾਕੀਦੈਤੁਮਕਿਛੁਲੇਗੇਰੇਪਾਸਤੇ
 ਤਾਂਗੁਰੁਜੀਕਯਾਤੇਰੇਪਾਸਕੀਵਸਤੁਪੈਨਜੀਮੇਰੇਪਾਸਤੁਰਮ
 ਤੁਹੈਨਜੇਆਖੇਤਾਂਮੋਤੀਆਂਦੇਮੇਰਹਉਸਾਰਾ॥ ਅਤੇਰਤਨਦੀਜ
 ਜਤਕਰਾਅਗਰਚੇਦਨਲੇਪਦੇਅਾਂਤਾਂਗੁਰੁਨਨਕੀਸਖਦ

ਬੋਲਾ॥ ਰਗਜਿਗੀਰਗਾਦਿਰਮਹਲਾ॥ ਮੇਤੀਤੁਮੇਦਰਉਸ
 ਰਹਰਤਨੀਤੁਹੋਯਜੜਉਕਸਤੁਰਕੰਗਾਅਗਰਚੇਦਨਲੀਪ
 ਆਵੈਚਾਉ॥ ਅਤਿਦੇਖਤੁਲਾਦੀਸਰੋਤੇਰਾਚਿਤਨਆਵੈਨਾਉ
 ॥੧॥ ਗਗਿਬਿਨਜੀਉਜਲਬਲਜਾਉਮੇਆਪਣਾਗੁਰਪੁਛ
 ਦੇਖਮਾਅਵਰਨਾਹੀਥਾਉ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤਾਫੇਰਕਲਜੁਗਕਯਾ
 ਗੁਰੁਜੀਲਾਲਦੀਪਰਤੀਕਰਾਂਇੰਦੀਆਂਮੋਹਦੀਆਲਾ
 ਵਾਂ॥ ਤਾਂਗੁਰੁਜੀਦੁਜੀਪੋਜੀਆਖੀਧਰਤੀਤੁਹੀਚੇਲਾਲਜੜ
 ਤੀਪਲਪਲਾਲਜੜਾਉਮੋਹਦੀਮੁਖਮਣੀਸੋਹੈਕਰੇਰੀਗਪ
 ਸਾਉਮਤੁਦੇਖਤੁਲਾਦੀਸਰੋਤੇਰਾਚਿਤਨਆਵੈਨਾਉ॥੨॥ ਤਾਂ
 ਕਲਜਗਦੁਆਜੀਏਹਵਸਤੁਨਹੀਲੇਦੇਤਾਂਗੁਪਤੁਪਰਗਟ

ਵੇ। ਅਰਧਜਰਹੇ। ਤਾਂਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੀਜੀ ਪੈਰੀਆਖੀ ਸਿ
 ਧਰੇ। ਸਿਧ ਲਈ ਰਿਧ ਆਖਾਮਾਉ ਗਪਤ ਪਰਗਾਹੇ। ਇਉਂ
 ਕੇ ਕਰਖੈ ਤਾਉ ਮਤਿ ਦੇਖੁ ਲਾਵੀ ਸਰੋਤਰ ਸਿਤਲ ਮਾਵੈ ਨਾਉ।
 ੩॥ ਤਾਂਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੀ ਕੁਲ ਲੇਹੁ ਸੁਲਤਾਨ ਹੋਵਹੁ ਰਾਜਕਰ
 ਹੁ ਤਾਂਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਬੀਪੈਰੀਆਖੀ ਸੁਲਤਾਨ ਹੋਵਮੇਲ
 ਲਸਕਰਿ ਤਖਤ ਰਾਖਾ ਪਾਉ ਹਰਮਾਨ ਸਲਕਰੀ ਬੈਠਾਨ ਸਕਾ
 ਰਵਉ ਮਤ ਦੇਖੁ ਲਾਵੀ ਸਰੋਤਰ ਸਿਤਲ ਮਾਵੈ ਨਾਉ। ੪॥ ਜਾਂਦੇ
 ਹਸ ਬੁਝੁ ਰੂਨ ਨ ਕਜੀ ਕਯਾ ਤਾਂਕਲ ਜੁਗ ਪਰਦਖ ਟਾਵੇ ਕੋਪੈ
 ਗੀਪਾ ਆਖੈ ਸਜੀ ਮੇਰੀ ਗਤ ਕਯੋ ਕਰਹੇ ਦੇ ਤਾਂਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
 ਕਯਾ ਮੇਰਾ ਸਿਖ ਕੋ ਦਾਖੀ ਹੋਵੈਗਾ ਉਸਨੂੰ ਤੇ ਕੁਛ ਨ ਯੋਗ ਹਵਾ
 ਤਿਸਦਾ ਸਦਕਾ ਤੇਰੀ ਗਤ ਹੋਵੈਗੀ ਤਾਂਕਲ ਜੁਗਾ ਹਿੰਦੀ ਮਤੇ ਜੁ
 ਨਹ ਬਲੈ ਕਰਕਯਾ ਜੋਇਸ ਤੇਰਹ ਤੁਹੋ ਦੇਵਾ ਉਸਨੂੰ ਮੈ ਕੁਛ ਨ
 ਹੀ ਕਹ ਸਕਦਾ ਦੁਜੇ ਨੁਛ ਰੁਦਾਨੀ ਤਾਂਕਲ ਜੁਗ ਪੈਰੀਆਖੀ

ਰੂਜੀ ਵਿਦਾ ਕੀਤਾ ਤਾਂਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਬਾਲ ਬਿੱਰ
 ਉਦੇਰਹੇ। ੨੬॥ ਬੋਲੇ ਕੁਈ ਜੀਵਾ ਹਗੁਰੂ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ
 ੨੭ ॥ ਤਾਂਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਚਿਬੋਰ ਲੇ ਚਲੇ ਅਗੇ ਗਏ ਤਾਂਕੀ
 ਨਗਰ ਮਾਨਿ ਕਲੇ ਚਿਬੋਰੀ ਜੀਆ ਬਹੁਤ ਬੀਆ ਸਾਫੀ ਪਰਤੀਕ
 ਲੀ ਸਮਾਹਨ ਜਰ ਆਵੇ ਵਰਖਤਾਉ ਪਰਸਤ ਕੀ ਜੀਆ ਹੀ ਨਦਰ
 ਆਵਨ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਦੇਖ ਕਰਹੈ ਮਾਂ ਨਹੋਣਾ ਆਖੈ ਸੁਜੀਏ ਬਹੁ
 ਚਲੀਏ ਏਤ੍ਹਾ ਹਉਨਾ ਅਸ ਕਦੇ ਸਹੀ ਨਿਠਾ ਹੋਸਕਾ ਲਤੇ ਲੈ ਚਲ

ਤਾਂਗੁਰੂਜੀ ਕੀ ਮਾਮਰਦਾਨਾ ਇਨ ਦੀ ਪਤਸਾਹੀ ਹੈ ਕੁਵੇਕੋਈ
 ਸੋਜੇਗਲਾ ਵਿਚ ਜਾਉ ਜੋਜਨਾ ਵਰਾ ਦੀ ਜਾਤ ਹੈ ਜੋ ਪੰਥੇਰੁ ਦੀ ਜਾ
 ਤੁਹੈ ਤਿਸੇ ਚੰਬੜ ਕੇ ਖਾਇ ਜਨ ਪਰਤੇ ਰੇਨੇ ਜੋ ਕਾਈ ਨਾਹੀ ਮਾਦ
 ਵੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਮਰਜ਼ ਕੀ ਤੀ ਮਾਖੋ ਸਜੀ ਕੋਈ ਮੈਥੇ ਮਗੋਭੀ
 ਮਾਗਾ ਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀ ਕਾ ਮਰਦਾਨਾ ਇਕ ਦਿਨ ਇਕ ਰਾਜਾ
 ਚੜ੍ਹਾ ਮਾਦ ਤਾਥਾ ਬਾਵਨ ਖੁਹਟੀ ਲੈ ਕਰ ਇਸ ਪਰਤੀ ਮਾਨ
 ਨਿਕਲਾ ਤਾਂ ਕੀ ਜੀ ਜਾਇ ਮਿਲੀ ਮਾਖੋ ਸਰਜਾਣੇ ਤਰਾਹਿ
 ਚਲਨਾਹੀ ਚਲਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੇਰੀ ਰਜਾਇ ਵਿਚ ਚਲ ਤੁਬਰ ਜੇਪੁ
 ਫਜਾਤੇ ਹੀ ਰਜਾਇ ਕਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕੀ ਜੀ ਕਾ ਚੋਰਾ ਜਾ ਮੇਰੀ ਰਜਾ
 ਇਹਿ ਹੋ ਜੋਰੇ ਦੀ ਮੇਰੀ ਖਾਜਾਹ ਤਾਂ ਰਜੇ ਕਾ ਮੈ ਬਾਵਨ ਖੁ
 ਹਟੀ ਕਾਰਾ ਜਾ ਮੈ ਤੇਰੇ ਪਰੋਰੇ ਦੀ ਕੋਝੇ ਕਰਖਾਵੇ ਤਾਂ ਕੀ ਜੀ ਕਾ
 ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਜੁਧ ਕਰ ਕੇ ਜਾਹ ਤਾਂ ਰਜੇ ਕਾ ਕੁਲ ਹੋਵੇ ਜੀ ਤਾਂ ਰ
 ਜਾਨ ਗਾ ਜੁਧ ਕਰੇ ਤਾਂ ਖੁਹਟੀ ਮਾਖੋ ਲੈ ਕਰ ਕੀ ਜੀ ਨ ਲਲ
 ਗਾ ਜੁਧ ਕਰੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਕੀ ਜੀ ਦੁਕਮ ਕੀਤਾ ਜਾਇ ਕਰ ਬਿਖ
 ਲੇ ਮਾਵੇ ਤਾਂ ਕੀ ਜੀ ਮਾਂਗਾਈ ਮਾਂ ਪਤਲ ਤੇ ਬਿਖ ਲੇ ਮਾਈ ਮਾਂ
 ਜਿਸ ਕੋਲਾ ਇਨ ਜੇ ਮਰਜਾਇ ਮਰਦਾਨਾ ਬਾਵਨ ਖੁਹਟੀ ਲਲ
 ਕਰਸੇ ਕੋ ਮੈਥਾ ਪਰਮੇਸਰ ਕੀ ਮਾਗਾ ਜਾਨ ਲਾਇ ਕਰ ਰਾਜਾ ਹੀ ਰਹ
 ਗਾ ਤਾਂ ਇਸ ਕਾ ਜੀ ਮੇਰੀ ਰੋਈ ਮੰਨ ਤਾਂ ਰਜਾਹ ਖੁਜੇ ਕਰ ਕੇ
 ਜਾਹੇ ਮਾਖੋ ਸਰੁਲ ਹੋਵੇ ਜੀ ਤਾਂ ਇਸ ਕੀ ਜੀ ਦੁਕਮ ਕੀਤਾ
 ਕੀ ਜੀ ਮਾਂਗਾਹੀ ਮਿਤਲਿ ਮਾਵਹੁ ਸਤ ਦੇ ਪਾਤਲ ਵਿਖੇ ਮੀ
 ਮਿਤਲੇ ਤਾਂ ਕੀ ਜੀ ਮਾਂਗਾਈ ਮਾਂ ਕਾ ਮੀ ਮਿਤਲੇ ਮਾਖੋ ਰਹਿ
 ਮਾਈ ਮਾਂ ਜਿਸ ਕੋ ਉਹਨਾ ਵਨ ਸੇਈ ਉਹ ਖਜ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਬਾਵਨ
 ਖੁਹਟੀ ਲਲ ਕਰੇ ਉਹ ਖੁਹਟੀ ਪਰਮੇਸਰ ਕੀ ਮਾਗਾ ਜਾਨ ਲਾ
 ਤਾਂ ਰਜਾ ਇਨ ਕਰ ਖਾਵਨ ਗਾ ਬਾਵਨ ਖੁਹਟੀ ਜਾ ਬਜਰੇ

ਅਮਿਲੀਅਤਾਂ ਫੀਦੀਆਂ ਜਾਪੋਕਾਂ ਨੂਪਾਸਾ ਮਿਲਾਤਾਂ ਉਨ
 ਹੋਆ ਦਾਣਾ ਮਿਲਾਸੇ ਚਿਥਾ ਹੋਆ ਤੁਰਾਜੇ ਪੁਛਾ ਅੰਮੀ ਰੋਈ
 ਫੀਦੀ ਕੀ ਮਿਲੀ ਅਤੇ ਪਾਸਾ ਉਨ ਦਾਣਾ ਚਿਥਾ ਤਾਂ ਕੀਤੀ ਕਹਿ
 ਆਹੋ ਰਾਜਾ ਮਗੇ ਸੇਏ ਕਰ ਜਾ ਆਯਾ ਬਾ ਬਿਸਕੀ ਮੈ ਰੋਈ ਕੀਤੀ ਥੀ
 ਅਤੇ ਸਤੇ ਜੋਰ ਆਥਾ ਸੇ ਮੈ ਤੇ ਰੇਨਾ ਸਕਰ ਕੈ ਪਰੇਸਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਉ
 ਸਦੇ ਪੋਕਾਂ ਦਾ ਪਾਸਾ ਦਾਣਾ ਆਥਾ ਸੇ ਤੇ ਰੇ ਪੋਕਾਂ ਕੈ ਪਾਥਾ
 ਹੈ ਜਾਂ ਰਾਜਾ ਜਾਇਕਰ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਅਥਿਰ ਹੀਤੁ ਰੇ ਪਏ ਹਨ ਤਬ ਰਾਜੇ
 ਕਰੁਮ ਦੁਰ ਹੋਗਾ ਅਥੀ ਸਾਮੈ ਰਾਜੇ ਵਰਤੇ ਪੈਨ ਤਾਂ ਰਾਜਾ
 ਫਿਰ ਆਯਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਲੋਕ ਕਯਾ ਸੀ ਹਾਂ ਜਾ ਚਰਗਾਂ

ਕੂਹੀਆਂ ਦੇ ਨਖਵੇਲੇ ਪਾਹ ਪਾਹੁਖਾਨ ਤਿਨਾ ਮਾਸ ਖਵੇਲੇ ਉ
 ਹੋਲਾ ਵੇਰਾਹੁ ਨ ਦੀਵੇ ਚਾਇ ਬੋਇਖਾਲੇ ਬਲੀ ਕਰੇ ਮਸਕਾਹੁ
 ਕੀਤੀ ਥਾਪਦੇ ਏ ਪਾਤੁ ਸਾਹਿਲ ਸਕਰ ਕਰੇ ਸੁਆਹਾ ਨਾਨਕ
 ਸਿਉਂ ਨਿਉਂ ਸਚੇਤੁ ਵੈ ਤਿਉ ਤਿਉ ਦੇਹ ਗਿਰਾਹਾ ॥੧॥ ਤਾਂ ਮਰਦ
 ਨਾਪੈ ਹੀ ਪਾਥਾ ਚਿਥੋਰ ਉਦੇਰੇ ਜਾਇ ਤਿਕਤ ਗਾਂਉ ਵਿਚ ਬੈਠੇ
 ਤਾਂ ਕੋਈ ਬੈਠ ਨਾਂ ਦੇਇ ਸੁਲਗੀ ਮਸਕਰੀ ਅੰਕਰਨ ਤਾਂ ਗੁ
 ਰੂਜੀ ਸਲੋਕ ਕਯਾ ਚਪਕਰਾਂ ਤਾਂ ਮਾਖੀ ਮੋਉ ਤੁਪਾਟ ਨਹੀ ਮ
 ਜਾਂ ਬੋਲਾਂ ਤਾਂ ਮਾਖੀ ਮੋਉ ਬਜ ਬਜ ਕਰੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਾਂ ਬੈਠਾਂ ਤਾਂ ਮਾਖੀ
 ਮੋਉ ਬੋਲਾ ਸਾਥ ਰਾਹੁ ਕਾਨੀ ਗਲ ਨਵੇ ਹੀ ਸਿਤੁ ਬਹ ਕਰੇ ਪੁੰਦ
 ॥੧॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਰਿਸੇ ਪੈਨਾਂ ਹੀ ਰਿਕਾ ਕੀਤੀ ਨੀਏ ਗੁਰੂ ਜੀ
 ਕਯਾ ਮਰਦੇਸਾ ਚੋਰੇ ਦੇਖੇ ਹੋਨਾਂ ਹੀ ਤਾਂ ਮਰਦੇਸੇ ਕਯਾ

ਇਨਾਂ ਦੇ ਬਾਬਕ ਆਹੋਈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾਂ ਨਾਂ ਦੇ ਹੁਸ
 ਹਰਦਸਦਾ ਰਹੇਗਾ ਓਥੇ ਉਹ ਕੇ ਅਗਲੇ ਸਹਰਗਏ ਓਨਾਂ ਲੋਕ
 ਬਹੁਤ ਸੇਵਾ ਕਰੀ ਓਥੇ ਰਾਤ ਕੇ ਓਹ ਕੇ ਦਿਲ ਚਲੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ
 ਆਹੋ ਹੁਸਹਰ ਉਜੜ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਤਦ ਨੇ ਕਯਾ ਜੀਤੋ ਰੇਦਰ
 ਭਲਾਨਾਂ ਉਹਿ ਚਿੰਤਾ ਜਿਥੇ ਬੈਠਣਾਂ ਨਾ ਮਿਲੇ ਸੋ ਸਹਰਦ ਸਾਥਾ
 ਜਿਥੇ ਸੇਵਾ ਕੀਦਗੀ ਹੋਈ ਸੋ ਸਹਰ ਉਜੜਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਯਾ
 ਮਰਦਾਂ ਓਸ ਸਹਰ ਕਾ ਆਦਮੀ ਅਵਰ ਸਹਰ ਜਾਵੇ ਤਾ ਉਹ
 ਭੀ ਦਿਗੜਨ ਰੇ ਅਤੇ ਇਸ ਸਹਰ ਕਾ ਆਦਮੀ ਅਵਰ ਸਹਰ ਜਾਵੇ
 ਗਾ ਤਾਂ ਓਨਾਂ ਜੀ ਅੰਤੁ ਭੁਗਤ ਸੇਵਾ ਦਿੜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਸੁਮਤ ਦੇਵੇ
 ਗਾ ਤਾਂ ਮਰਦ ਨੇ ਕਯਾ ਜੀ ਤਉ ਉਹ ਵੈ ਤਿਸ ਕੀ ਗਤ ਕਰਹ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਬ ਦਬੋਲਾ ਰਾਗ ਮਲਾਰ ਵਿਚ ਮਹਲਾ ੧ ਘੋਰ
 ਪੀਟਾ ਹਸਣਾ ਸਉਟਾ ਵਿਸਰ ਗਯਾ ਹੋ ਮਰਣਾ ਖਸਮ ਵਿਸਰ
 ਖੁਆਰੀ ਕੀਨੀ ਪ੍ਰਿਥਾ ਜੀ ਵਟ ਰਹਿ ਰਹਣਾ॥ ੧॥ ਪ੍ਰਾਣੀ ਏ ਕੋਨਾ
 ਮਾਧੀ ਆਵਹੁ ਅਪਨੀ ਪਾਤਿਸੇ ਭੀ ਘਰ ਜਾਵਹੁ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੋ
 ਤੁਸੇ ਵਹਿ ਤੁਧ ਕਿ ਆਵੇ ਵਹਿ ਮਾਗਹਿ ਲੇ ਵਹਿ ਰਹਹਿ ਨਹੀ॥ ਤੁ
 ਦਤ ਜੀ ਅੰਤੁ ਨਾ ਕਾਜੀ ਅੰਤੁ ਦਰ ਜੀ ਉਤੁਹੀ॥ ੨॥ ਗੁਰ
 ਮੁਖਾਧਿ ਆਵਹਿ ਸੇ ਅੰਤੁ ਪੀਵਹਿ ਸੇ ਈਸੁ ਰੇ ਹੋਹੀ ਅਹਿ ਨਿ
 ਸਰ ਮਜਪਹੁ ਰੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਮੈ ਲੇਹ ਫੁਰੇਹੀ॥ ੩॥ ਜੇਹੀ ਗਤਿ ਕਾਇਮ
 ਸੁਖ ਤੇਹੀ ਹੋਹੀ ਸੇਹੀ ਦੇਹੀ ਨਨਕ ਕਉਤਿ ਸੁਹਾਵੀ ਸਾਈ ਵਿਣ ਨਾਵੇ
 ਰਹਿਓਹੀ॥ ੨੧॥ ॥ ਬੋਲੇ ਭਾਈ ਜੀ ਵਾਹਗੁਰੂ ਸਾਖੀ ਹੋਰ
 ਚਲੀ॥ ੨੨॥ ॥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਸਾ ਦੇ ਸੋ ਕਚਲੇ ਜਥੇ ਥੇ
 ਬੋਕ ਜੀ ਗਲ ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਹੁਕਮ ਪਾਇ ਕਰਸੇ
 ਖਠ ਗੀਦ ਜੀ ਆਇ ਨਿਕਲਾ ਓਸੀ ਜੀ ਗਲ ਮੇਲਿ ਗੁਰੂ ਜੀ
 ਅਤੇ ਸੇ ਖਠ ਗੀਦ ਜੀ ਆਪਸ ਮੇਲਿ ਤਾਂ ਸੇ ਖਠ ਗੀਦ ਕਯਾ

ਅਲਹੁ ਮਾਲਹੁ ਸਾਚੇ ਦਰਵੇਸ ਤਾਂਗੁਰੂ ਜੀ ਦਰਸਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਸੇਖਰੀ
ਦਰੁਹੀ ਮਸਾਹਿਤੀ ਮਾਲਹਾ ॥ ੨ ॥ ਤੁਹੰ ਤੁਹੰ ਤੁਹੰ ਤੁਹੰ ਤੁਹੰ ਤੁਹੰ ਤੁਹੰ ਤੁਹੰ
ਬੈਠਗਾਏ ਤਾਂਸੇਖਰੀ ਦਰਗੁਜੀ ਦਾਰੂਪਦੇਖਕਰੰ ਬੰਨਾ ॥ ੩ ॥
ਸੁਕੀਤੀਆ ॥ ੪ ॥ ਤਾਂਸੇਖਰੀ ਦਰਗੁਜੀ ਦਾਰੂਪਦੇਖਕਰੰ ਬੰਨਾ ॥ ੫ ॥
ਮੀਅਕੈਤਾਂ ਮਾਲਹੁ ਲੋੜੀ ॥ ੬ ॥ ਦੁਹਬੇਜੀ ਨਾਲਤੁ ਧਰ ॥ ੭ ॥ ਤਵਿਵਹਦ
ਖਰਬੇਜੀ ਤਾਂਗੁਰੂ ਜੀ ਜਬਾਬਾਇਤੁ ॥ ੮ ॥ ਦੁਹਬੇਜੀ ਲਾਧਰਦੁਹ
ਮਹਾਖਰਪਾਇਆ ਕਾਈ ਰੁਬੇਕਤਰੇ ਕਾਈ ਨੇਲਗਜਾਇ ਨਾਪ
ਟੀਲਬੇਜੀ ਮਨਰੁਬੇਨਜਾਇ ॥ ੯ ॥ ਨਨਕਵਦਪਰਸਦਪਨਸਾਹਸੇ
ਰਘਾਸਮਾਇ ॥ ੧੦ ॥ ਤਾਂਸੇਖਰੀ ਦਰਗੁਜੀ ਦਾਰੂਪਦੇਖਕਰੰ ਬੰਨਾ ॥ ੧੧ ॥
ਜੇਠਸਿਉਰਤਾਂ ਦੁਨੀਕੁਜਾਬੁਤਾ ॥ ੧੨ ॥ ਨਨਜੀ ਮਖੀਦੇਖਾਉਜਤ
ਵੈਥੈਖੇਤਾ ॥ ੧੩ ॥ ਤਾਂਗੁਰੂ ਜੀ ਸਬਾਬਾਇਤੁ ਸੇਖਰੀ ਧਰਦੁਹਪੁਰਾਤੁ
ਰੇਦਾਮਾਯਾ ਚੁੜੇਲੀ ਸਿਉਹੇਤੁ ਨਨਕਵੇਤਨ ਉਜੜੇ ਜੇਰਾਖਾ
ਹੋਇਸਦੇਤਾ ॥ ੧੪ ॥ ਤਾਂਫਰੀਦਸਲੋਕਕਧਾ ਫਰੀਦਤਨਰਧਾ
ਮਨਫਟਿਮਾ ਤੁਗਤਰਹੀਨਕਾਇ ਉਰੀਪਰੀਤਬੀਬਾਬੀਉ
ਕਾਰੀਦਾਰੁਲਾਇ ॥ ੧੫ ॥ ਤਾਂਗੁਰੂ ਜੀ ਜਬਾਬਾਇਤੁ ਸਸਦਸਚ
ਪਰਖਮੁਖਹੁ ਮਲਾਵਣਬੇਬਰਾਮਨਿ ॥ ੧੬ ॥ ਤੁਹੰ ਤੁਹੰ ਤੁਹੰ ਤੁਹੰ ਤੁਹੰ ਤੁਹੰ ਤੁਹੰ
ਚਨਸਿਪਰੀ ॥ ੧੭ ॥ ਤਾਂਸੇਖਰੀ ਦਰਗੁਜੀ ਦਾਰੂਪਦੇਖਕਰੰ ਬੰਨਾ ॥ ੧੮ ॥
ਬੇਜਾਬੰਧਨਸਕਿਓਬੰਧਨਕੀਬੇਲਾ ਭੁਰਸਰਵਰਜਾਬਇਓ
ਲੇਤੁਬਤਰਣਦੁਹੇਲਾ ॥ ੧੯ ॥ ਹਬਨਲਾਇਕਸੰਭੁਜੇਲਲਜਾਮੀ
ਵੇਲਾ ॥ ੨੦ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਕਮਾਪਨੈਪਤਲੀਸਹਕੇਰਾਬੋਲਾ ਦੁਸਾ
ਬਣੀਨਮਾਵੀਠਿਰਹੋਇਨਮੇਲਾ ॥ ੨੧ ॥ ਕਹੇਫਰੀਦਸਹੇਲੀਓਸ
ਹੁਮਲਹੁਦੇਸੀ ਹੋਸਚਲਜੀਰੁਮਟੀਤਨਖਾਕਰਲੇਜੀ ॥ ੨੨ ॥ ਤਾਂ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਬਾਬਾਇਤੁ ਸੇਖਰੀ ਧਰਦੁਹਪੁਰਾਤੁ ॥ ੨੩ ॥ ਜਪਤਪ
ਕਾਈਪੁਥੇਜਲਾਜਿਤੁਲੀਪਹਿਵੇਲਾ ਨਸਰਵਰਨਉਛਲੇ

ਮੇਸਾਖੀ ਪੁਸਤਕ ॥ ੧॥ ਤੇਰੇ ਕਨ ਮਮ ਸੀਠੜਾ ਜਿਤ ਰਤ ਮੇ
 ਰਾਂ ਚੋਲਾ ਸਦ ਹੀ ਛੇਲਾ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਸੜਦ ਲੇ ਪਿਆਰਿ
 ਆਕਿਉ ਮੇਲਾ ॥ ਜੇ ਬੂਟੇ ਹੋਵਹਿ ਹੀਰਾ ਤੀ ਮੇਲੇ ਗਾਏ ਹੀ ॥ ੨॥
 ਮਿਲਾਇ ਮੇਲੇ ਨਦੀ ਫੜੇ ਜੇ ਮਿਲਾ ਜੋਈ ॥ ਜਾਵਹਾਉ ਫਨਿਦ
 ਰਿਮਾਏ ਜਾਚੇ ॥ ੩॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੇਰਾ ਨਿਦਾ ਰਿਮਾ ਜੀਤੁ ਹੋਵੇ
 ਤਾ ਗੁਰੂ ਤਸੀਹ ਲਪਾਇਆ ਸਹਜੇ ॥ ਮਿਤ੍ਰ ਕੋ ਲਾ ॥ ੪॥
 ਨਕ ਕੋ ਗੇਲੀ ॥ ਚਿਤ ਪਰਾਪਿ ॥ ਰਾਮ ਮੁਖ ਕੇ ਹੀ ਦਾਸੀ ॥
 ਸਾਚਖ ਸਮਾਹ ॥ ੫॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੁਰਖੀ ਦਸ ਕਦੇ ਲਾ ॥ ਫੜ
 ਆਸਾ ਵਿਚ ॥ ਰਤੇ ਸਕਖ ਦਰੇ ਰੰਗ ਦੀ ਦਰਖੇ ॥ ਦਿਸ ਰਿਮ
 ਜਿਨ ਨਾਮ ਸੇ ਬੂਟੇ ਤੁਰ ਬੀਣੇ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਿਠ ਪੁਰਖ ਤਿ
 ਜਿਨਾ ਸੇਈ ਸਾਚੇ ॥ ਜਿਨ ਮਨ ਹੋਰ ਮੁਖ ਹੋਰ ਸੇ ਕਾਢੇ ਕਰਿ ਮਾ
 ॥ ੧॥ ਆਪਲੀ ਏਕੁ ਲੜਾਇ ਰਚਦ ਰਵੇ ਸਾਏ ॥ ਤਿਨ ਧਨ ਜਣੇ
 ਦੀ ਮਾਇਆ ਏਸ ਫਲ ਜੇ ॥ ੨॥ ਪਰਵਦ ਗਾਰਾ ਮਾਹਾ ਮਗਾ
 ਬੇ ਮੀਰਤੁ ਜਿਨਾ ਪਛਤਾ ਸਦ ਰੀ ਮਾਪੇ ਰਮਾ ॥ ੩॥ ਤਿਢੀ ਪਨਾਖੁ ਰ
 ਇਤੁ ਬਖਸੀ ਵਰੀ ॥ ਸੇਖ ਫਰੀ ਦੇਖੈ ਰਦੀ ਜੇ ਬੀਦ ਗੀ ॥ ੪॥
 ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਬਦ ਬੋਲਾ ॥ ਰਾਗ ਸੁਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜਾਤੁ ਤਮੇ
 ਸਕੁ ਕੇਤੁ ਸਾਹਿਬ ਮੇਰੀ ਗਾਸ ਜੀਉ ॥ ਤੁਧ ਮੀਤ ਰਿਹਉ ਸੁਖ ਦਸ
 ਤੁਮੀਤ ਰਸਾ ਬਾਸ ਜੀਉ ॥ ਰਾਵੈ ਤਪਤ ਵਡਿਆਈ ਮਾਂ ਰਾਵੈ
 ਭੀਖ ਮੰਗਾ ਸਜੀਉ ॥ ਰਾਵੈ ਬਲ ਸਿਰ ਸਰਵ ਹੋ ਕਵਲ ਫੁਟੈ
 ਆਕਾਸ ਜੀਉ ॥ ਰਾਵੈ ਭਉ ਜਲ ਲਪੀ ਮੀਰਾਵੈ ਮੰਤਰੀ
 ਆਸ ਜੀਉ ॥ ਰਾਵੈ ਸੇਸੁ ਰੰਗ ਲਾਸਿ ਫਤਿ ਰਤਾ ਕੁਣ ਤਾਜੀ
 ਉ ਰਾਵੈ ਸਹੁ ਗੀਹ ਵਲਾਹਉ ॥ ਆਵਣ ਜਾਵਣ ਮੁਈ ਮਾਸ
 ਜੀਉ ॥ ਤੁਸੁ ਮਾਹ ਮਮਤੋਲ ਵਾਹਉ ॥ ਕਹ ਵਰਣੁ ਪਈ ਮਾਸ
 ਜੀਉ ॥ ਸਿੰਘਾ ਮਾਂ ਗਿਰੀਆ ਕਹਾਉ ॥ ਫੀ ਮੈਦਰ ਸਰਣੁ ਮਾਪਿ ਮ

ਸੁਜੀਓ ਗੁਰੂਸਬਦੀ ਸਹੁ ਪਾਇਆ ਇਕ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸ
 ਜੀਉ॥੧॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀ ਅਤੇ ਸੇਖ ਠਹੀਦੀ ਇਕ ਰੇ ਰਹੇ ਜੰਗਲ ਵਿ
 ਚਾ ਤਾਂ ਇਕ ਬੰਦਾ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਆਇ ਨਿਕਲਾ ਦੇਖ ਕਰ ਪਰ
 ਨੂਓ ਠਹੀਦਾ ਤਾਂ ਇਕ ਤਬਲ ਬਾਜ ਦੁਪ ਕਾਰੁ ਰਲਾ ਆ ਵਿਚ ਦ
 ਹਮੁ ਹਰਾ ਪਾਇ ਕਰ ਪਿਛਲੀ ਰਾਤ ਲਾ ਆ ਤਾਂ ਸੇਖ ਅਪਣਾ ਬ
 ਖਰਾ ਪਾਇ ਲਾ ਅਤੇ ਗੁਰੂਜੀ ਦਾ ਬਖਰ ਰਖ ਛਡਿ ਚਿਤੁ ਤਗਰ
 ਜੀ ਆਇ ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਸੇਖ ਠਹੀਦਾ ਸਲੋਕ ਕਾ ॥ ਪਹਿਲੀ ਰੋ

ਤੀ ਦੁਲਾ ਫਲਗੁ ਪਿਛਲੀ ਰਾਤ ਜੇ ਜਾਗੀ ਨ ਲਹੀਨ ਸੇ ਸਾਈ
 ਪਾਸੋ ਦਾਤਿ॥੧॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀ ਸਬ ਬਾਬੁ ਦਿਤਾ॥ ਦਾਤੀ ਸਾਹਿਬ
 ਸੀਈ ਆਂਕਿ ਆਚਲੈ ਤਿਸ ਨਾਲ ਇਕ ਜਾਗੀ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਇਕ
 ਸੁਤਿ ਆਏ ਇਉਂ ਨਾਲਿ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀ ਕਾ ਆਸੇ ਖ ਠਹੀਦੀ ਇਸ ਦ
 ਪਵਿਰਧ ਫੇਰ ਕੇ ਦੇਖੁ ਜਾਂਦੇ ਖਾਂ ਤਾਂ ਚਰਮੁ ਹਰਾ ਹੋਨ ਗੁਰੂਜੀ
 ਅਤੇ ਸੇਖ ਠਹੀਦਾ ਰਉ ਦੇ ਰਹੇ ਜਾ ਉਹ ਤਬਲ ਬਾਜ ਵਾਲਾ ਆਇ
 ਕਰ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਤਬਲ ਬਾਜ ਪਾਹੇ ਮੁਹਰ ਨਾਲ ਭਰਾ ਹੋ ਤਾਂ
 ਹਲ ਗਾਪ ਛੋਤਾ ਵਣ ਆਖੇ ਸਜੇ ਬਡੇ ਦੁਨੀਆ ਦਾਰ ਠਕੀਰ
 ਥੇ ਜੇ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਤਾਂ ਕਦੀ ਨਾ ਵਦਾ ਦੁਨੀਆਂ ਲੈ ਆਯਾ ਚਿਹਮੁ
 ਗਾਂਦੇ ਗਏ ਤਬ ਚਿਹਮੁ ਤਬਲ ਬਾਜ ਲੈ ਕਰ ਪਰ ਆਯਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀ
 ਅਤੇ ਸੇਖ ਠਹੀਦਾ ਆਸਾ ਦੇ ਸਮਾਏ ਤਬ ਆਸਾ ਦੇ ਸਕਾਰਾ ਜ
 ਸਮਾ ਮਸ਼ੀਦ ਰਬਾ ਤਿਸ ਕਾ ਕਾਛੋਰ ਆਯਾ ਉਸ ਕੀ ਥੋਪ ਗੀ ਸ
 ਲੇ ਨਾਂਹੀ ਅਨੇਕ ਜਤਨ ਕਰ ਰਹੇ ਤਾਂ ਜੇ ਰੁਕੀ ਪਛੇ ਜੇ ਤਕੀ ਆਂਕ

੫॥ ਇਸਰਾਜੇਨੇ ਏਕਦਾਰੀ ਮਿਥਾ ਕਯਾ ਥਾ ਤਿਸਤੇ ਇਸਕਜੇ
 ਉਕਸਾਵਿਚ ਪਯਾਰੇ ਆਸਾ ਦੇ ਸਕਾਲੇ ਕਸਤੂਰੀ ਥਾ ਦਿਨਕੇਈ
 ਸਦਾਰਾ ਤੁਕੇਲੁਟਦਾ ਆਸਾ ਦੇ ਸਕੇਲੇ ਕਲਰੇਗਾ ਇਹਾਇਕ
 ਰਨ ਜੇਤਕੀ ਆਕਯਾ ਇਸਕੀ ਮੁਕਤਿ ਤਾਰੇ ਦੇ ਜੇਸਾ ਪਕੇਚਰਨ
 ਲਗਨ ਤਾਂ ਆਸਾ ਦੇ ਸਕੇਰਾ ਹਵਿਚ ਚੋਕੀ ਆਏ ਠੀਆ ਰਾਹ
 ਦਕੀਤੇ ਏਕਦਰਦਾਜ਼ਾਰ ਪਯਾ ਏਸਦਾ ਸਤੇ ਮਤਕੇਈ ਸਾਧ ਆਏ
 ਤਾਂ ਇਕਸੇ ਦਰਦਾਜੇ ਆਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀ ਅਤੇ ਸੇਖਠ ਗੀਦਜਾ
 ਇਨਿਕਲੇ ਜਾਨੇਗੇ ਗਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀ ਕਯਾ ਸੇਖਠ ਗੀਦ ਪੈਰਧਰ
 ਇਸਦੀ ਮੁਕਤਿ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਸੇਖਠ ਗੀਦ ਕਯਾ ਜੀ ਆਪਕੇ ਹੁੰਦੇ ਮੇ
 ਗੀ ਕਯਾ ਮੰਜਾਲੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀ ਪੈਰਧਰ ਆਖੇ ਪਗਠਿ ਰਗਈ ਉ
 ਸਜੀਕੀ ਮੁਕਤਿ ਹੋਈ ਤਾਂ ਸਾਰਾ ਆਸਾ ਦੇ ਸਾਧ ਆਇ ਪੈਰੀ ਪਯਾ ਤਾਂ

ਗੁਰੂਜੀ ਸਬਦ ਬੋਲੇ ॥ ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਵਿਚ ਮਹਲਾ ੧ ਮਿਲਿ ਮਤ
 ਪਿਤਾ ਪਿਰਕਾ ਮਾਇਆ ਤਿਨ ਕਰਤੇ ਲੇਖ ਲਿਖਾ ਯਾ ਲਿਖ
 ਦਾ ਤੇਜੋ ਤਿਵਾਰੂ ਮਾਈ ਮਿਲਿ ਮਾਇਆ ਸੁਰਤਿ ਗਦਾਈ ॥੧॥
 ਨਮੁ ਰਖ ਕਾਹੇ ਕਰ ਸਹਿ ਮਾਣਾ ਉਠ ਚਲਣਾ ਪਸਮੇ ਭਾਣਾ ॥੧॥
 ਰਹਾਉ ॥ ਤਜਿ ਸੁਆਸ ਸਹਾਜਿ ਸੁਖ ਹੋਈ ॥ ਪਰਛਤੁ ਟੇਰਹੈ
 ਨਕੇਈ ਕਿਛੁ ਖਾਜੇ ਕਿਛੁ ਪਰਜਾਈ ॥ ਜੇਬਾਹੁ ਜਿਦੁ ਨੀਅੰ
 ਈ ਮੈ ॥੨॥ ਸਜਨ ਕਾਇਆ ਪਰਹਾਏ ॥ ਫੁਰਮਾਇ ਸਬ ਹੁਤਰ
 ਲਾਏ ਪੈਸੇ ਜਸ ਖਾਲੀ ਸੇਵੈ ਹਬੀ ਪਉਦੀ ਕਾਹੇ ਰੋਵੈ ॥੩॥ ਪਰ
 ਪ੍ਰਮਿਲਵਾਣੀ ਭਾਈ ਪਾਪ ਪੁਰਤ ਰਿਚਿ ਨ ਜਾਈ ਭਉ ਬੇਜਾ ਜੀ

ਉਚਰਾਉ ਕਰਨ ਨਕਦੇਵੈ ਕਾਉ॥੪॥ ਤਲੋਕਰੇਦੀਅੰਲੇ
 ਲੇਆਵਨ ਜਾਂਸੇਖਫਰੀਦਕਉਆਖਨ ਸੇਖਆਖੈਮੈਖਾਧੀਹੈ
 ਤਾਂਆਸਾਦੇਸਦਾ ਲੋਕਾਂਕਯਾਹੇਬੰਦੇਖੁਦਾਇਕੇ ਤੁਕੋਈਉਸੀ
 ਮੁਲਖਕਾਕੁੜਿਆਰਹੈ॥ਜਿਤਮੁਲਖਫਰੀਦਰਹਦਾਹੈਅਤੇਰੋ
 ਟੀਕਾਠਕੀਹੈ ਜੇਕੋਈਕਹਦਾਹੈਤਾਂਆਖਦਾਹੈਮੈਖਾਧੀਹੈ ਅਤੇਪ
 ਲੇਭੀਬਧੀਹੈ ਤਾਂਸੇਖਫਰੀਦਕੋਈਰੋਟੀਕਾਠਕੀਸੁਟਪਾਈਅ
 ਖਜੋਸਾਇਕਬਾਰੀਦੇਕੁੜਆਖਣਦਾਸਦਕਾਰਜੇਇਤਨੀਸਯਾ
 ਇਪਾਈਅਤੇਮੇਰਾਕਵਣਹਵਾਲਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਦੀਖੁਸੀ
 ਹੋਈਸੇਖਫਰੀਦਾਦਿਦਾਹੋਵਣਲਗਾ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਯਾਸੇਖਫ
 ਰੀਦਤੁਸਾਦਿਚਖਦਾਇਸਹੀਹੈ ਪਰਤੁਪੀਰਕਰ ਤਾਂਸੇਖਫਰੀ
 ਦਕਯਾਕੁਲਾਹੋਵੈਜੀ ਤਾਂਸੇਖਫਰੀਦਤੇਗੁਰੂਜੀਗਲਮਿਲੇ
 ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਸਬਦਬੋਲਆਰਗਾਸਿਰੀਰਗਮਹਲਾ१ ਆਵ
 ਹੁਕੁਣੇਗਲਮਿਲਹਿਅੰਕਸਹੇਲੜੀਆਹ ਮਿਲਕੈਕਰਹਕ
 ਹਾਣੀਅਾਂਸੀਮਰਥਕੀਤਕੀਆਹਿ ਸਾਚੇਸਾਹਿਬਸਤੁਗੁਣਅ
 ਵਣਸਤੁਅਸਾਂ॥੧॥ ਕਰਤਾਸਬਕੋਤੇਰੈਜੋਰ ਏਕਸਬਦਬੀਚ
 ਹੀਮੈਜਾਤੁਤਾਕਿਆਹੋਗ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਾਇਪੁਛੁਹੁਜੇਹਗ
 ਣੀਤਸੀਰਾਦਿਆਕਿਨੀਗੁਣੀ॥ਸਤਸੰਤੋਖਸੀਗਾਰੀਅਾਂਮਿ
 ਠਾਬੋਲਣੀ ਪਿਰਗੀਸਾਛੁਤਾਂਮਿਲੈਜਾਂਗੁਰਕੀਸਿਖਸੁਣੀ॥੩॥
 ਅਕੋਤੀਆਤੇਗੀਕਦਗੀਕੇਵਰਤੇਗੀਦਾਤਿ ਕੇਤੇਤੇਰੇਜੀਅਜੀਤ
 ਸਿਫਤਕਰਹਿਦਿਨਰਾਤਿ ਕੇਤੇਤੇਰੇਰੂਪਰੰਗਕੇਤੇਜਾਤੁਅਜਾਤੁ
 ॥੩॥ ਸਚਮਿਲੈਸਚਉਪਜੈਸਚਮਹਸਚਸਮਾਇ ਸੁਰਤਿਹੋਵੈ
 ਪਤਿਉਗਵੈਗੁਰਸਬਦੀਭੁਓਜਾਇ॥ਨਾਨਕਸਚਾਪਾਤਿਸਾ
 ਹਆਪੇਲਏਮਿਠਾਇ॥੪॥ ਤਾਂਸੇਖਫਰੀਦਜੀਵਿਦਾਹੋ
 ਏ॥ਤੁਬਗੁਰੂਜੀਕੋਈਦਿਲਮਾਸਾਦੇਸਾਦਿਚਰਹੇ ਤਾਂਸਾਚਾਦੇ

ਲਗਾ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਣਾ ਏਕੰਮੀ ਮਾਸਾ ਦੇਸਾ ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਜੀ
 ਦੀਹੇ ਖੁਸੀ ਹੋਈ ਮਾਸਾ ਦੇਸੁ ਪਰ ਓਥੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਰਹਿ ਦੇ ਰਹੇ ॥ ੨੮
 ਬੋਲੋ ਕੁਈ ਜੀ ਵਾਹ ਗੁਰੂ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ ॥ ੨੯ ॥ ਗੁਰੂ ਜੀ
 ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਅਗਲੇ ਸੰਗ ਲਾ ਦੀ ਪ ਦੇਸੁ ਹਰ ਰਾਜੇ ਸਿਵਨ ਤੁਰੀਨ
 ਗਗੀ ਰੂਢ ਮਹੀਨੇ ਵਿਚ ਗਾਏ ਓਥੇ ਦਾਰਜਾ ਸਿਵਨ ਤੁਮਾਹਾ ਕੈ
 ਸਾਮਾਹਾ ਜੋ ਕੋਈ ਪੁਤ ਮੰਗੇ ਤਾਂ ਪੁਤ ਦੇਵੇ ਜੋ ਕੋਈ ਮੰਗੇ ਤਾਂ ਮੰਗੇ
 ਹਦੇਵੇ ਵਡਾ ਕਲਾਵਨ ਮਾਹਾ ਜਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਓਥੇ ਜਾ ਬੈਠੇ
 ਤਾਂ ਕਲਾਉ ਸਦੀ ਹਿਰ ਗਈ ਜੋ ਕੁਝ ਕੋਈ ਮੰਗੇ ਤਾਂ ਹੋਵੇ ਨਹੀਂ
 ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਬਿਸਮਾਦ ਹੋ ਗਯਾ ਅਤੇ ਨਗਰ ਦੇ ਲੋਕ ਭੀ ਬਿਸਮਾਦ
 ਹੋਏ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਸਿਉਨਾ ਭੁਕਯਾ ਆਪਣੇ ਵਜੀਰ ਨੂੰ ਅਰੇ ਪਰਸਰ
 ਮਯਹ ਕਯਾਹੁ ਮਾਹਮਾਰੀ ਨਗਰੀ ਮੇਂ ਕਿਨੇ ਕਢ ਪਾਪ ਕੀਆਹੇ
 ਤਾਂ ਪਰਸਰਾ ਮਕਯਾ ਰਾਜਾ ਜੀ ਪਾਪ ਤਾਂ ਕਿਨੇ ਨਾਹੀ ਕੀਆਹੁ
 ਰਾਜੇ ਕਯਾ ਅਰੇ ਯਹ ਕਯਾਹੁ ਮਾ ਤਾਂ ਪਰਸਰਾ ਮਕਯਾ ਰਾਜਾ
 ਜੀ ਤੇਗੀ ਨਗਰੀ ਮੈਂ ਇਕ ਅਤੀਤ ਆਯਾ ਹੈ ॥ ਅਰ ਉਸ ਕੋ ਸਾਬ
 ਵਹਿਚੇ ਲੇਹੈ ॥ ਯਹ ਕਿਛੁ ਵਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਯਾ ਅਰੇ ਪਰਸਰ
 ਮਉਨ ਕੀ ਪਬਰ ਲੇਹੁ ਤਾਂ ਪਰਸਰਾ ਮਹਛੇ ਭੋਜਨ ਬਣਾ ਇਕ ਰ
 ਲੈ ਚਲਾ ਜਾਇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਰਖੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਿ
 ਯਾ ਕਯਾ ਹੈ ਕੁਈ ਤਾਂ ਪਰਸਰਾ ਮਕਯਾ ਰਾਜਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਯਹ ਭੋ

ਜਨ ਤੁਮ ਕੋ ਰਾਜੇ ਸਿਉਨਾ ਭੁਕਯਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਬਦ
 ਬੋਲਾ ਰਾਗ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ਰਸਕ ਸੁਮਾਦ ਅਨੇ ਕਹੈ ਬਿਖ

ਫਲਮੀਠੇਚਾਖਕਿਰਪਾਕਰੇਜਿਸਮਾਪਵੀਤਾਂਕੋਰਾਖੇਆਪ ੧
 ਪਰਸਰਾਂਮਤੋਭੋਜਨਫੇਰਲੈਗਾਪਾ ਜਾਇਪਰਸਰਾਂਮਰਾਜੇਨੂੰ
 ਕਯਾ ਰਜਾਜੀਓਹੁਭੋਜਨਖਾਤਾਨਹੀ ਤਾਂਰਾਜੇਕਯਾਅਰੇਪਰ
 ਸਰਾਂਮਓਹਕਿਸਗਲਦਾਖੈਪਾਗੀਹੈ ਤਾਂਪਰਸਰਾਂਮਕਯਾਜੀ
 ਮੈਨਾਂਹੀਜਾਨਸਕਤਾ ਜੇਹੁਕਮਹੋਵੇਤਾਂਅਪਛਰਾਬਣਾਇਕੇਲੈ
 ਜਾਈਯੇ ਤਾਂਰਾਜੇਕਯਾਪਰਸਰਾਂਮਭੁਲੀਬਾਤੁਹੈ ਪਰਸਰਾਂਮ
 ਪਛਰਾਬਣਾਇਕਰਲੈਗਾਪਾ ਅਭਿਮਰੀਖੜੀਆਹੋਈਆਂ
 ਕੈਸੇਵਾਪਾਗੀਪਰਸਰਾਂਮਸੁਣਬਾਤਹਮਾਰੀ ੧ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕ
 ਜੀਦੁਜੀਪੈੜੀਆਖੀ ਏਹਬਿਖਰੀਦਲਾਧਰੀਆਪ੍ਰੰਤਲਿਵ
 ਝੋਝੇਦਰਬਹੇਸੇਉਬਰੇਹੋਰਗਏਬਿਲਾੜ ਬਿਲਾੜ ਤਾਂਫੇਰਪਰਸ
 ਰਾਂਮਰਾਜੇਪਾਸਜਾਇਕਰਕਯਾਜੀਅਪਛਰਾਭੀਨਾਹੀਲੀਤੀ
 ਆ ਨਾਮੀਠੀਕਾਰਕੀਤੀਆਂ ਰਾਜੇਕਯਾਪਰਸਰਾਂਮਸੀਤਕ
 ਲਹੈਰੁਲੇਬਸਤਲੈਜਾਹ ਤਾਂਪਰਸਰਾਂਮਛੇਬਸਤਲੈਗਾਪਾ ੨
 ਫਗੁਰੂਜੀਦੇਅਗੇਰਖੇ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਤੀਜੀਪੈੜੀਆਖੀ
 ਆਕਾਸ਼ਾਕਪੜਕੂੜਹੈ ਤਿਨਕੋਦੇਖਨਕੂਲ ਸੁਣਿਨਾਰੁਪਮਾਲਧ
 ਨਏਹੀਨਰਕਕੇਮੂਲਾ ੩ ਤਾਂਪਰਸਰਾਂਮਕਯਾਜੀ ਤੁਮਾਪਣਾ
 ਪਰੇਜਨਕਰੋ ਤੁਮਾਰਾਪਰੇਜਨਕਯਾਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਚੋਈ
 ਪੈੜੀਆਖੀ ਅਪਣਾਹੁਕਮਨਿਵਾਰਤੁਮਜਮਤਤੂਰੀਬਾਤੁਹੈ ਤੁ
 ਰਾਮੀਨਕਰਤਰਦਾਰਿਰਵੇਉਪਜੀਸਿਤਾ ੪ ਤਾਂਪਰਸਰਾਂਮਰਾ
 ਜੇਪਾਸਜਾਇਕਯਾਰਾਜਾਜੀਓਹੋਰਹੀਬਚਨਕਰਤਾ ਤਾਂਰਾ
 ਜੇਕਯਾਪਰਸਰਾਂਮਕੈਸੇਬਚਨਕਰਤਾਹੈ ਪਰਸਰਾਂਮਕਯਾਰਾ
 ਜਾਜੀ ਤੁਮਾਰੀਮਿਲਮਤਕੀਨਿਵਕਰਤਾਹੈ ਤਾਂਰਾਜਾਮਾਹਾਖ
 ਬਰਦਾਰਰਾਜਾਅਪਹੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਪਾਸਮਾਧਾ ਆਇਕੇ
 ਤਬਜੇਜਖੜਾਹੋਆ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਚੋਈਪੈੜੀਆਖੀ ੫

ਨਰਜਾਮਿਉਨਾਨੁਕੁਮਿਲਮ ਮਤਬੁਧਤੇਰੀਰਾਸ ਨਨਕਪੜਦਦੁਰ
ਕਰਹੋਵੈਦਾਸਨਦਾਸ॥ ੪॥ ਤਾਰਾਜਾਮਿਉਨਾਨੁਕੁਮਿਲਮ
ਪੈਰਾਂਤੇਦੁਹਪਯਾਆਖਣਲਗਾਜੀਮੈਨੁਕਿਰਤਰਥਕਰੋ ਤਾਂ
ਗੁਰੁਨਨਕਜੀਰਾਜੇਉਤੇਬਹੁਤਖੁਸ਼ੀਹੋਏ ਇਹਕੀਕਤਸੁਣ

ਕਰਗੁਰੁਮੰਗਦਜੀਨੁਰਗਚੜਗਮ ਗੁਰੁਮੰਗਦਜੀਸਤਾਈ
ਪਹਰਇਕਰੀਗਹੀਰਹੇ ਮੈਸੀਲਾਲੀਚੜੀਉਸਲਾਲੀਨੁਕੋਈ
ਸਹੀਨਕਰਸਕੇ ਜਾਂਫੇਰਗੁਰੁਮੰਗਦਜੀਅਖੀਖੋਲੀਆਂਦੇ
ਹਵਿਚਆਏਕਪਟਲਗੇ ਭੁਈਬਾਲਾਅਖ ਤਾਂਫੇਰਭੁਈਬਾ
ਲਾਲਗਾਲਖਾਵਣ ਰਾਜਾਮਿਉਨਾਨੁਕੁਮਿਲਮ ਨਨਕਜੀਨਮ
ਦਰਾਂਦਿਚਲੇਗਮ ਲਗਾਪੁਛਣਜੀਤਮਾਰਨਾਉਕਮਾਹੋ ਤਮ
ਜੋਗੀਪੁਰਖੋ ਤਾਂਗੁਰੁਨਨਕਜੀਸਬਦਬੋਲਮ ਰਾਗਮਾਰੁ
ਮਹਲਾ ੧ ਜੋਗੀਜੁਗਤਿਨਾਂਮਨਿਗਮਾਇਲ ਤਾਂਕੇਮੈਲਨ
ਰਾਤੀ ਪ੍ਰੀਤਨਾਬਸਦਾਸਚਸੀਰੀਜਨਮਮਰਣਗਤਬੀਤੀ
੧ ਗੁਸਾਈਤੇਰਾਕੋਟਨਾਮਕੇਸੇਜਾਤੀ ਜਬਪਦਭੀਤਰਮਹਲ
ਬਲਾਏਪੁਛੈਬਾਤਨਿਰੰਤੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤਾਂਫੇਰਰਾਜੇਕਰਮ
ਜੀਤਮਬ੍ਰਹਮਣਹੋ ਤਾਂਗੁਰੁਨਨਕਜੀਦੁਜੀਪੌੜੀਆਖੀ ਬ੍ਰਹ
ਮਣਸੋਜੇਬ੍ਰਹਮਪਛਾਣੈ ਗੁਣਬਾਤੀਏਕੋਰਾਮਏਕੋਰਾ
ਰਾਖਣਸਰਬਮੇਏਕੋਜੋਤੀ॥ ੨॥ ਤਾਂਫੇਰਰਾਜੇਪੁਛਾਜੀਤਮਖੜੀ
ਹੋ ਤਾਂਗੁਰੁਨਨਕਜੀਤੀਜੀਪੌੜੀਆਖੀ ਅਹਿਘਟਛਾਬ
ਜਿਹਬਾਤੀਤੋਲਉਨਾਮਅਜਾਜੀ ਸਿਰਸਾਹਾਸਿਰਏਕੋ

ਸਾਹਿਬ ਵਟਨ ਰੇਬਹੁਤੀ॥ ੩॥ ਤੁੰਢੇਰ ਰਾਜੇ ਕਯਾ ਜੀਤਮ
 ਗੋਰਖੋ ਤੰਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਚੋਖੀ ਪੈੜੀਆਖੀ ਉਪਰਗ
 ਗਨਗਗਨ ਪਰਗੋਰਖ ਤੰਕਾ ਮਗਮ ਰੂਪਾਨਿ ਵਾਸੀ ਅੰਤਰ
 ਬਾਹਰ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ਨਾਨਕ ਕੁਏ ਉਦਾਸੀ॥ ੪॥ ਤੰਗੁਰੁ ਜੀਉਨਾ
 ਰੁਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾ ਸਿਖ ਹੋਆ ਲਗਾਨਿ ਰੀਕਾਰ ਜਪਣ ਅ
 ਤੇ ਮਾਪਣੇ ਨਗਰ ਦੇ ਲੋਕਾਨੂੰ ਲਗਾ ਜਪਾਵਣ ਤਿਥੇ ਗੁਰੁ
 ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਟ ਸੇ ਗਲੀ ਉਚੰਗੀ ਇਕ ਸੋਤੇਰ ਹਯਾ ਇਥੇ ਲੇ
 ਦਾਇਵੇਰੇ ਅਤੇ ਪੰਜ ਮਹੀਨੇ ਰਾਜੇ ਸਿਉਨਾ ਰੂਪਾ ਸਰਹੇ ਜਾਂਚ
 ਲਣ ਲਗੇ ਤੰਗੁਰੁ ਜੀ ਸਿਉਨਾ ਰੂਕਯਾ ਗੁਰੁ ਜੀ ਏਥੇ ਹੀ ਰਹੇ ਤੰ
 ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਕੁਾਈ ਸਿਉਨਾ ਰੂਮ ਸਾਂਜਰੁ ਰਜਾ ਵਟਹੇ
 ਤੰਗੁਰੁ ਜੀ ਸਿਉਨਾ ਰੂਮ ਥਾਟੇ ਕਯਾ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਕੁਾਈ
 ਤੈਨੁ ਕਰਤਾਰ ਚਿਤਾ ਆਵੈ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਮੰਜੀ ਬੈਠਾਯਾ॥ ੨੯॥
 ਬੋਲੇ ਭਾਈ ਜੀ ਦਾ ਹਗੁਰੁ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ ੩੦ ਤੁੰਢੇ
 ਗਵਿਲਾ ਅਤੁਰਾ ਜੇ ਅਸਰਾ ਪਨਾਹ ਦੀਆਹੀ ਉਸਵਿਲਾ ਉਤ
 ਨੁ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਚਲੇ ਰਾਜੇ ਸਿਉਨਾ ਰੂਮ ਮੰਜੀ ਬੈਠਾਇਕੇ
 ਅਸਰਾ ਪਨਾਹ ਨੂ ਚਲੇ ਜਿਥੇ ਏਡੇ ਬਾਗੀ ਦੀ ਮੰਜੀ ਹੋ ਸਮੁਦ੍ਰ ਦੇ
 ਪ੍ਰਵਿਚਰੈ ਤੰਮਰ ਦਲਾ ਵਿਟਰ ਬੈਠਾ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਚਿਸਦੀਤਾ
 ਰਉਤੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਤਾਮਾਹੀ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਜੀ ਮੈਨਾ ਹੀ ਜਾਦਾਮੇ
 ਨੂੰ ਦਿਵਾ ਦੇਹੁ ਤੰਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ ਅੰਮਰੇ
 ਰਾਹ ਵਿਚ ਬਲਾਈ ਹੈ ਨਾਤੁ ਜਾਣ ਦਾਨਾ ਹੀਤੁ ਅਸਨਾ ਲਚਲ ਮਰਦਾਨਾ
 ਰੇਨਾਂਹੀ ਤੰਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਕੁਾਈ ਬਾਲਾ ਮਰਦਨਾ ਰਹ
 ਦਾਨਾ ਹੀ ਅਸਾ ਰੇ ਕਹੇ ਤੁਮਾਖ ਤੰਬਾਲੇ ਕਯਾ ਮਰਦਨਾ ਗਰੁ
 ਨਿਰੀ ਕਾਰ ਹੀਤੁ ਸਾਮਾ ਲਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਕੋਈ ਰੂਤਨਾ ਲਗਾ ਮੈਨੇ ਕ
 ਈਨਾਂਹੀ ਬਹੁਤੇਰਾ ਮਾਖਹੇ ਮਰਦਾਨੇ ਗੁਰੁ ਜੀ ਪਾਸੇ ਦਿਵਾਲੀ

ਤੀ ਮਰਦਾਨਾ ਗਮਾ ਧਿਛੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਾਲੇ ਨੁਪ ਛਮਾ ਭਾਈ ਬਾਲਾ
 ਮਾਰਗੀਏ ਤੁਸਾ ਭੀ ਰਜਾਇਆ ਵੇਸੇਈ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
 ਜੰਗਲ ਬਾਗ ਵਿਚ ਰਹੇ ਠਹਰੇ ਅਗੇ ਚਲੇ ਨਾਂਹੀ ਜਾਂਦੇ ਇਪਹਰ ਰ
 ਜੇਰੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਮਰਦਾਨੇ ਨੁਰਾ ਕਸਨੇ
 ਪਕੜ ਜਾਹੋ ਅਤੇ ਕੜਾ ਹੇ ਵਿਚ ਤੁਲਵਾਹੇ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ
 ਤੁਲਵਾ ਦੇਹੋ ਪਵਣ ਦੇਹੋ ਜੇ ਆਖੇ ਲਗੇ ਨਾਂਹੀ ਤਾਂ ਸੀ ਕਹਾ ਕਹੋ ਅ
 ਤੇ ਤੁਸਾ ਰਾਵਚਨ ਬਾਲੀ ਸਾਂਦਾਸੀ ਤੁਸਾ ਅਵਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜੋ ਬਲ
 ਈਹੋਨ ਸੋ ਤਾਂ ਬਾਲਾਈ ਮਿਲੀ ਚਾਹੀਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਠ ਪ
 ਜੋਹੇ ਆਖਣ ਲਗੇ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਨਾਲ ਨੀ ਤੇ ਦੀ ਸਗਮ ਹੁੰਦੀ
 ਅਸਾਨੂੰ ਕੀਮਦਾਹੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੁ ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ ਕੇਡੀ ਕਦੁਰ
 ਹੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਅਸਾ ਜਾਦੁ ਅੰਨੁ ਬਾਇਲੇ ਸੀ ਤਾਂ ਗੁ
 ਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਅਖੀ ਮੀਟ ਜਾਪੇ ਨਾਂਹੀਏ ਥੇ ਸੇ ਕੇ
 ਓਥੇ ਸੇ ਇਕ ਪਲ ਕੜਾ ਹੁਤ ਹੁੰਦੀਹੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹਸੇ ਲ
 ਰੇ ਪਛਣ ਕਿ ਮਰਦਾਨਾ ਮਰਦਾਨਾ ਸਗੀ ਮਿੰਦਾਹੋ ਇਗਮਾ ਤਾਂ ਗੁ
 ਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਇਹ ਜੇ ਕੜਾ ਹਾਤੁ ਪਦਾਹਈ ਜੋ
 ਮਰਦਾਨੇ ਦੇ ਤੁਲਵਾ ਸਤੇ ਤੁਪਦਾਹਈ ਜੋ ਰਾਖ ਸਤੁਲ ਕਰਮ
 ਵੇਗਾ ਪਰ ਅਸੀ ਛਪਰਹੀਏ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੇਹੇ ਆ
 ਏ ਜੇਹੇ ਨਾ ਆਏ ਜੇਹੇ ਤੁਲ ਕੇਖਾਇਲ ਏਗਾ ਤਾਂ ਹਥ ਕੀਆ ਵਸ
 ਕੜ ਕਰਵਾਹੇ ਤਾਂ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਵੇਖ ਭਾਈ
 ਬਾਲਾ ਕਰਤਾਰ ਦੇ ਰੰਗ ਤਮਾਸੇ ਕਰਤਾਰ ਕਮਾ ਕਰਵਾਹੇ ਜਿਉ
 ਮਰਦਾਨਾ ਖੜਾ ਆਹਾ ਤਿਉ ਮਰਦਾਨੇ ਨੁ ਰਾਖ ਸਕੜਾਹੇ ਵਿ
 ਰਪਤ ਜਾਗ ਸੇ ਨਾਲ ਕੜਾ ਹਾਠੀ ਦਾਹੇ ਗਯਾ ਜਿਉ ਪੋਹਦਾ ਕ
 ਕਰਜਮ ਦਾਹੇ ਰਾਖ ਸਹੇ ਰਾਨੋਹੇ ਗਯਾਹੇ ਫੇ ਅਗਨਿ ਬੁਝਾ
 ਈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਾਵਧਾਨ ਦਿਖਾਈ ਦਿਤੀ ਤਾਂ ਰਾਖ ਸ

ਬੇਲਾ ਮਰੇਤੁ ਸਚਾ ਖਤੁ ਕਟੈ ਜੋ ਤੇਰਾ ਸਾਇਮੇ ਕੜਾ ਹੰਠ
 ਦਸੀਤਲਹੋਗਾ ਤੁਸਚਾ ਖੋਕੇ ਦੇ ਤਾਂਗੁਰੁ ਨਨਕ ਜੀਹ ਸਕ
 ਰਕਯਾ ਕੋਤੁ ਰਾਕਸਾ ਹਿਸਤਾਂ ਈ ਕਯੋ ਨਾਂਗੀ ਖਾਦਾ ਜੋਰਖੁ
 ਹਈ ਰਾਖ ਸਕਯਾ ਤੁਮੇਰਨ ਉਕਯੋ ਕਰਜਾਣਦਾ ਹੈ ਤੁਕਿਧਰੇ
 ਪੈਵਹੋਖਾ ਹੈ ਤਾਂਗੁਰੁ ਨਨਕ ਜੀ ਸਬਦ ਬੋਲਾ ਰਾਗੁ ਮਾਰੁ ਵਿ
 ਚਮਯਲਾ १ ਭਾਰਾ ਕੁਰਾਗੁ ਮਕਾਹੋਏ ਨਿਹਕਰਮਾਂ ਤੁਏ ਜਲ
 ਤੇਕੀ ਧੀਚਕੇ ਗੁਰਕੀ ਨਿਧਗਾ १ ॥ ਬਾਬਾ ਮੇਰਾ ਮਾਵਟਜਾਣ
 ਰਯੋ ਤੁਪਤਕੜਾ ਗੁਰੁ ਗਾ ਗੁਰੁ ਸੀਤਲ ਨਾਮ ਦੀਓ १ ॥
 ਹਉ ਮਾਂਡਾ ਫੂਟਾ ਗੁਰੁ ਮਕਾ ਗੁਰੁ ਰਿਦੇ ਕੀ ਮਾਪਰਗਾਸ ਵੇਲੀ ਕਟੈ
 ਪਗਾਹਤੇ ਗੁਰਕੀ ਨੀ ਬੰਦਖਲਾਸਾ ॥ ਜਬਕਾ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ਭੁਏ
 ਮਾਂਡ ਬਛੇਰੁ ਗਾਏ ਨਿਗਾਵਨ ਜਿਸਕੀ ਅਟਕਤਿ ਸਤੇ ਫੁਰੀ
 ਕਹਾ ਕਰੇ ਕਵਵਲਾ ॥ ੩ ॥ ਸਚ ਬੰਨਸਚ ਬੈਸਕਾ ਸਦਯੁ ਹਉ
 ਬਕਾਯਾ ਸਚਪੁੰਜੀ ਸਚਵਖਰੇ ਨਨਕ ਸਚਮਹਲ ਪਤਪਾਉ
 ਮਾ ॥ ੪ ॥ ਤੰਕੋਤੁ ਫਟਸ ਗੁਰੁ ਨਨਕ ਜੀ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਦੁਹਪਾਉ
 ਉਰੇ ਨਹੀ ਆਖੇ ਜੀ ਮੇਵਰੇ ਪਾਪ ਕੀ ਤੇਹੈ ਨ ਮੈਂ ਰੁਖ ਸੀਏ ਜੀ
 ਜਮੇਤੀ ਕਰਕੇ ਬਖਸੀਏ ਤਾਂਗੁਰੁ ਨਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਕੋਤੁ ਤੇਰਾ
 ਗੁਰੁ ਮਰਦਨਾ ਹਈ ਤੁਇਸਤਾਈ ਮੰਨੇਗਾ ਤਾਂਤੇ ਗੀਗਤੁ ਰੇਵੇ
 ਤੰਕੋਤੁ ਰਾਕਸਕਾ ਜੀ ਵਿਹਤੀ ਸਿਫਤੁ ਮਤੇ ਹੋਰ ਕੋਈ
 ਸੋਹੀ ਮੇਰੇ ਸੇਵੇ ਤਾਂਗੁਰੁ ਨਨਕ ਜੀ ਹੋਮੇ ਹੋਮ ਕਰਮ ਖੋਜੇ ਮੇਰੇ
 ਜੀਵਨ ਦਾ ਵਾਧੇ ਕੁਝ ਜੀ ਮਾਂਗੇ ਹੋਧੀ ਜੀ ਹਰਦਨ ਤੇ

ਹੋਜਾਏ ਤਾਂਗੁਰੁਨਾਨਕਜੀਕੋਰੋਰੋਨੁਕਾਆਖਭਾਈਕੋਰੋਰੋਕੀਮ
 ਖਦਾਹੈ ਤਾਂਕੋਰੋਰੋਕਾਗੁਰੁਜੀਕੋਰੋਰੋਕਮਕਰੇਤਾਂਪ੍ਰਸਾਦਿਲਾ
 ਵਾਂਗੁਤ੍ਰਿਮੁਚਵੇਤਾਮੇਰੀਪੁਰੀਪਦੈ ਤਾਂਗੁਰੁਨਾਨਕਜੀਕਾਕੋ
 ਰੋਮਰਦਾਨੇਦੇਖਾਵਣਨੁਲਾਉਮਰਦਾਨਾਬਹੁਤਦਿਨਾਂਦਬੁ
 ਖਾਹੈ ਕੋਰੋਰਾਖਸਜੀਗਲਨੁਦੋੜਾ ਜਾਇਕਰਿਅੰਸੇਮੇਦੇਲਾ
 ਯਾਜੇਏਖਸੀਹੋਏਆਇਕਰਗੁਰੁਨਾਨਕਜੀਦੇਅਗੇਰਖੇਤਾਂ
 ਗੁਰੁਨਾਨਕਜੀਕਾਆਖਾਉਮਰਦਾਨਾਖਾਹ ਮਰਦਾਨੇਕਾ
 ਜੀਮੇਸਭਕੁਛਖਾਧਾਹੈ ਮੈਨੂੰਤੁਸੀਪੁਸੀਹੋਕੇਖਖਸੇ ਜੋਮੈਤੁਸ
 ਰਾਕਾਨਹੀਮੰਨਾ ਤਾਂਗੁਰੁਨਾਨਕਜੀਕਾ ਮਰਦਾਨਾਅ
 ਸੀਤੇਰੇਉਤੇਬਹੁਤਰਾਜੀਪੁਸੀਆਹੇ ਤੁਮਸਾਤੇਖੁਸੀਰਹੁ ਤਾਂ
 ਮਰਦਾਨੇਕਾਜੀਜੇਹਾਬਾਟਾਂਮੈਨੁ ਆਵਦਾਹੈ ਤੇਹਾਮੈਨੁਰੁ
 ਦੇਦਹੁ ਤਾਂਗੁਰੁਨਾਨਕਜੀਕਾਭਾਈਬਾਲਾ ਤੈਬਾਵੇਕਰਕੈਦ
 ਖਰੇਗੁਰੁਜੀਮੈਹਿਕੇਜੇਹੇਕੀਤੇ ਤਾਂਗੁਰੁਨਾਨਕਜੀਹਿਕਮਰਦਾ
 ਨੇਨੁਦਿਤੇਨੇ ਅਤੇਹਿਕਾਪਲੀਤੁਹਿਕਗੁਰੁਜੀਮੈਨੁਦਿਤੁ
 ਅਸਾਨੁਬਚਨਹੋਖਾ ਭਾਈਬਾਲਾਮਰਦਾਨਾਪ੍ਰਸਾਦਖਾਵੇਤਾਂ
 ਅਸੀਲਗੋਖਾਵਣ ਗੁਰੁਨਾਨਕਜੀਆਪਣੇਅਗੇਦਾਪ੍ਰਸਾਦ
 ਕੋਰੋਰਾਕਸਨੁਦਿਤਾ ਕੋਰੋਰੋਅਗੇਨਾਹਨਿਮਨਕੀਤੀਲੈਦੇਹੀਮੁਹ
 ਵਿਚਪਾਯਾਮੁਹਪਾਇਦਯਾਂਨਲਕੋਰੋਰੋਦੇਕਪਾਟਖੁਲਗਏਕੋਰੋ
 ਹੋਰਸਰੁਪਹੋਗਾ ਬਾਲਾਤੇਮਰਦਾਨਾਦੇਖਣਤਾਂਕਾਦੇਖਣਜੋ
 ਅਜਗੀਬੀਠਤੇਲੈਗਾ ਬਾਲੇਹਬਜੋਜੋਗੁਰੁਜੀਏਹਕਾ
 ਹੋਯਾ ਤਾਂਗੁਰੁਨਾਨਕਜੀਕਾਭਾਈਬਾਲਾਦੇਖਕਰਤਾਰਦੇ
 ਗਤਮਾਸੇ ਤਾਂਬਾਲੇਕਾਗੁਰੁਜੀਅਸਾਨੁਵਰੁਹੋਰਨਲਗਾਹੈ
 ਤਾਂਗੁਰੁਨਾਨਕਜੀਕਾਭਾਈਬਾਲਾਅਸਾਨੁਕਰਤਾਰਇਸਾ
 ਰਤੀਆਦਾਹੈ ਸੋਏਨਹੀਵਾਸਤੇਆਦਾਹੈਦੇਖਕਰਤਾਰਦੇਰੀ

ਤਮਾਸੇ ਦੇਖਦਾ ਜਾਹ ਤੁੰਬਾਲੇ ਕਯਾ ਭਲਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੋ ਕੁਛ ਕ
 ਰਤਾਰ ਦਿਖਾਵੇ ਸੋ ਦੇਖਦਾਹ ਤੁੰਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਤ ਦਿਨ ਕੋਟੇ ਰ
 ਕਸ ਪਾਸ ਰਹੇ ਅਠਮੇ ਦਿਨ ਚਲਦੇ ਹੋਏ ਮੰਜੀ ਤੇ ਬਹਾਇ ਕੇ ਵ
 ਦਾਹੋਏ॥ ੩੦॥ ਤੁਲੇ ਭਾਈ ਜੀ ਦਾਹ ਗੁਰੂ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ ੩
 ੧॥ ਤੁੰਓ ਬੋਧਿ ਸੰਤੁਰ ਪੁਰਨੂੰ ਚਲੇ ਇਸ ਵਲ ਇਤ ਬੋਧਿ ਮਰੇ
 ਸੈ ਤਾਲੀਆ ਦਿਨਾ ਦਾਰਸ ਤਾਮਾਹ ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਿਕ ਦਿਨ ਮ
 ਰਦਾਨੇ ਨੂਤਨ ਢੀਰੁ ਖਲਰੀ ਤੁੰਮਰ ਦਾਨੇ ਕਯਾ ਜੀ ਮੈਤੁਰ ਨ
 ਹੀ ਸਕਦਾ ਤੁੰਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਚਲ ਮਰਦਾਨਾ ਅਗੀ ਵਰ
 ਸਹਰ ਆਵਦਾਹੋ ਓਥੇ ਤੁੰਮਾਖੇ ਗਾਸੋਈ ਕਰੀਏਗੇ ਮਰਦਾਨੇ
 ਕਯਾ ਜੀ ਮੈਤੁਰ ਖਾਹ ਚਲਨਾ ਹੀ ਸਕਦਾ ਜੋ ਤੇ ਤੇ ਦਿਲਾਇ ਦੇ
 ਦਿਲਾਇ ਦੇ ਮਸੇ ਮਸੇ ਸਸਹਰ ਨਜਰ ਮਾਯਾ ਕੋਹਾਂ ਤ੍ਰਿਹਾਂ ਉਤੋ
 ਤੁੰਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਅਹੁਦੇਖ ਮਰਦਾਨਾ ਸਹਰ ਨਜਰ
 ਆਵਦਾਹਈ ਤੁੰਮਰ ਦਾਨੇ ਕਯਾ ਜੀ ਪਲੇ ਕੁਝ ਨਾ ਹੀ ਸਹਰ ਕੋਈ
 ਨਾ ਹੀ ਗਰ ਉਨਾਂ ਹੀ ਤੁੰਜਾਨੂ ਨਜਰ ਆਵਦਾਹੋ ਮੈਨੂੰ ਤੁੰਕੋਈ ਨਹੀ
 ਨਜਰ ਆਵਦਾ ਮੈਂ ਤੁੰਮਰ ਦਾਹਾਂ ਮੁਰਦੇ ਨੂਲੈ ਜਾਂਸੇ ਜੇ ਕੁਝ ਹੱਥ
 ਪਲੇ ਹੋਵੇ ਤੁੰਭੀ ਧਰਦਾ ਸਹੋਏ ਭਲਾ ਭਾਈ ਸਹਰ ਆਵੇਗਾ ਕੁ
 ਝਪਲੇ ਹੋਵੈ ਨਾਂ ਸਹਰ ਹੋਵੈ ਆਪੋ ਸਾਈ ਮਾਰੇਨ ਤੁੰਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
 ਪੇਰ ਨਾਲ ਰੇਤ ਫੋਲੀ ਦਿਰੋਲ ਲਲਿਕਲ ਮਾਯਾ ਆਖਾ ਮਰ
 ਦਾਨਾ ਇਸਨੂੰ ਚਾਇਲੈ ਤੁੰਮਰ ਦਾਨੇ ਕਯਾ ਜੀ ਮੈਂ ਇਸ ਪਥਰਨੁ
 ਕਯਾ ਕਰਾਂਗਾ ਤੁੰਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ ਪਲੇ ਬੀਨ
 ਨੂੰ ਢੁਢ ਦਾਹੈ ਸੋਲੈ ਕਰ ਇਸਨੁ ਪਲੇ ਬੀਨ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਜੀ ਪ
 ਲੇ ਬੋਧੇ ਭੁਖਨਾ ਹੀ ਜਾਦੀ ਪੇਰ ਪਾਏ ਬਾਝੇ ਤੁੰਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ
 ਮਰਦਾਨਾ ਓਹ ਸਹਰ ਨਜਰ ਆਵਦਾਹੋ ਉਥੇ ਇਸਦੀ ਕਦਰ
 ਮਲੁ ਮਹੇਸੀ ਤੁੰਮਰ ਦਾਨੇ ਕਯਾ ਭਲਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤ੍ਰਿਹ ਕੋਹਾਂ ਤੇ ਸਹ

ਹਨ ਜਰਾਮਾਸੀ ਜਾਂਦੇਸਾ ਦੇ ਮਰਦਾਨਾ ਛਿਤਾ ਹੋਗਾ ਮਸੇ
 ਮਸੇ ਸਹਰ ਦੇ ਗੋਰੇ ਜਾਇ ਪੁਰਾ ਸਹਰ ਦੇ ਪਾਸ ਜਾਇ ਬੈਰੇ ਤਾਂ
 ਮਰਦਾਨੇ ਕਾ ਜੀਆ ਪੋਸੇ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ
 ਮਰਦਾਨਾ ਜਾਇ ਸਹਰ ਦਾਨਾਂ ਉਜਾਨ ਦਾ ਹੈ ਮਰਦਾਨੇ ਕਾ ਜੀ
 ਮੈਕਾ ਜਾਣਾ ਕੁਝ ਖਾਵਣੇ ਦੇ ਹਗਾ ਕੇਨਾ ਦੇ ਹਗਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
 ਜੀ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀਆਂ ਆਖੇ ਸਮਰਦਾਨਾ ਜਿਸ ਸਹਰ ਦਾ
 ਨਾਉਂ ਇਸੇ ਗੁਰੂ ਪੁਰਾਣੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਾ ਜੀ ਨਾਉਂ ਕੁਝ
 ਰੇਵੇ ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਖਾਇ ਗਈ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹੋਸੇ ਹੋਸੇ ਕਰਮ
 ਮੈਸੇ ਜਾਹ ਮਰਦਾਨਾ ਜਾਹ ਰੀਟੋਲੇ ਹਲਾਲ ਵੇਚ ਲਾਇ
 ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਾ ਜੀ ਇਸਦਾ ਮੁਲ ਕੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
 ਕਾ ਮਰਦਾਨਾ ਇਸਦਾ ਮੁਲ ਜੋ ਕੋਈ ਕੁਝ ਆਖੀ ਗਾ ਸੋ
 ਨਾ ਆਇ ਕੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਹਿਕਾ ਹਨ ਲਾਲ ਦਿਖਾਯਾ ਉ
 ਸੇ ਜਾਹ ਕੀ ਕਾ ਗਈ ਇਸ ਕੇ ਤੀਨ ਸੇ ਪੈਸੇ ਮੁਲ ਹੋਏ ਤਾਂ ਮਰ
 ਦਾਨੇ ਜੀ ਵਿਚ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਲਾਲ ਦਾ ਮੁਲ ਬਹੁਤ ਆਖ ਦੇ ਹਨ
 ਮੈ ਪੁਛੁ ਆਵਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਇ ਕਾ ਜੀ ਲਾਲ ਦੇ ਤੀਨ ਸੇ ਪੈਸੇ
 ਮਿਲ ਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਮਰਦਾਨਾ ਕਿਸੇ ਵਰ੍ਹੇ
 ਹਰੀ ਪਾਸ ਲੈ ਜਾਹ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਾ ਜੀ ਮੈਤਾ ਵਡਾ ਅਤੇ ਛੋਟਾ
 ਜਾਣਦਾ ਹੀ ਤੁਸੀ ਮੈਨੂੰ ਦਸੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਮਰਦਾ
 ਨਾ ਜਾਹ ਰੀਦਾਨਾ ਉਸ ਲਾਸ ਰਾਇ ਹਈ ਮਰਦਾਨਾ ਵਤ ਜਾਇ
 ਕੇ ਪੁਛੁ ਵਲਗਾ ਯਾਰੇ ਲਾਸ ਰਾਇ ਜਹਰੀ ਦਾ ਦਕਾਨ ਕੇ ਹਨ
 ਹੈ ਲੋਕ ਕਾ ਗਈ ਓਹ ਆਪਣੇ ਪਰ ਹੋਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ
 ਉਸਦਾ ਪਰ ਪੁਛੁ ਕੇ ਗਾ ਆਇ ਮਵਾਜ਼ ਕੀ ਤੇਜ ਅੰਦਰੇ ਜਾ
 ਹੀ ਆਪਣਾ ਗਲਾਂ ਮਭੇ ਜਾ ਗਲਾਂ ਮਪੁਛਾ ਤੇ ਕੋਟ ਹੈ
 ਹੀ ਮਰਦਾਨੇ ਕਾ ਜੀ ਕੁਝ ਸੁਣਿ ਦਾਵੇ ਵਲਾ ਹੈ ਗਲਾ ਮਕ

ਆਜੀ ਕੋਈ ਬੰਦਾ ਸਾਹਿਬ ਕਹੈ ਕਹਾਹੈ ਕੁਝ ਕੋਈ ਕਹੈ ਟਾਹੈ
 ਤਾਂ ਜਾਹਿਰੀ ਕਰਿਆ ਉਸਕੋ ਅੰਦਰ ਲਾਉ ਮਰਦਾਨੇ ਸੁਖ ਦਿਲੇ
 ਗਮ ਲਗੇ ਪੁਛ ਵਕਰ ਭਾਈ ਕਮਾਏ ਦਾਹੜੀ ਕਮਾਏ ਸੋਹਾਗਾ ਦੁਹਾ
 ਯਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹੁ ਕੇ ਜਾਹਿਰੀ ਦੇ ਹਥ ਲਾਲਾ ਦਿਤਾ ਕਹੈ ਭੀ
 ਖੇਤਾਂ ਕਮਾਏ ਖੇ ਜੋ ਸਿਲਾਲ ਉਪਗਲਿਖਾਏ ਜੋ ਕੋਈ ਇਹ ਲਾ
 ਲਾਵੈ ਤਿਸਨੂੰ ਸੋ ਰੁਪਯਾ ਮਿਹਮਾਨੀ ਦੇਵਣੀ ਮੁਲ ਦਰ ਦੀ ਮਲਕ
 ਵੇਚੇ ਭਾਵੇ ਨਵੇਚੇ ਜਹਾਜੀ ਸੋ ਰੁਪਯਾ ਗਿਣਕੇ ਮਰਦਾਨੇ ਦੇ ਹਥ ਦਿਤਾ
 ਅਤੇ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਪੁਛਣ ਲਗਾ ਆਖ ਭਾਈ ਇਸਦਾ ਮੁਲ ਤੁਮਰ
 ਦਾਨੇ ਕਰਿਆ ਜੀ ਮੈਂ ਮਾਲਕ ਪਾਸੋਂ ਪੁਛ ਆਵਾਂ ਜਹਾਜੀ ਲਾਲ ਪਾਸਰ
 ਖਾਯਾ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਕਰਿਆ ਜਹਾਜੀ ਪੁਛਿਆ ਮਰਦਾਨੇ ਸੋ ਰੁ
 ਪਯਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਆਵਰ ਖਾਯਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰਾ
 ਮਰਦਾਨਾ ਏਹੋ ਸੋ ਰੁਪਯਾ ਕੇਹਾ ਹੈ ਮਰਦਾਨੇ ਕਰਿਆ ਜੀ ਦਿਤਾ ਦਿਤੇ ਮੈਂ
 ਲਾਯਾ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਸਾਹ ਪੁਛ ਮਾਇ
 ਏਹੋ ਸੋ ਰੁਪਯਾ ਕੇਹਾ ਹੈ ਮਰਦਾਨੇ ਕਰਿਆ ਕੁਲਾਜੀ ਮਰਦਾਨੇ ਆਇ ਜਹਾ
 ਰੀ ਪੁਛਿਆ ਮਾਲਕ ਆਖਦਾ ਹੈ ਏਹੋ ਸੋ ਰੁਪਯਾ ਕੇਹਾ ਦਿਤਾ ਹੈ ਇਸ ਲਾ
 ਲਦਾ ਮੁਲ ਦਿਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜਾਹਿਰੀ ਕਰਿਆ ਭਾਈ ਇਸ ਲਾਲ ਤੇ ਲਿਖਾ
 ਹੈ ਜੋ ਕੋਈ ਇਹ ਲਾਲ ਲਾਵੈ ਭਾਵੇ ਵੇਚੇ ਭਾਵੇ ਨਵੇਚੇ ਉਸਨੂੰ ਸੋ ਰੁ
 ਪਯਾ ਮਿਹਮਾਨੀ ਦੇਵਣੀ ਤੇਰਾ ਲਾਲ ਅਮਨ ਤਪਾਏ ਮਾਲਕ ਤੇ
 ਪੁਛਿਆ ਮੁਲ ਮਰਦਾਨੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਆਇ ਕਰਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ
 ਜਹਾਜੀ ਇਹ ਕਹਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਲਾਲ ਤੇ ਲਿਖਾਏ ਜੋ ਕੋਈ ਇਸ ਲਾਲ
 ਨੁਲਾਵੈ ਤਿਸਨੂੰ ਸੋ ਰੁਪਯਾ ਮਿਹਮਾਨੀ ਦੇਵਣੀ ਭਾਵੇ ਵੇਚੇ ਭਾਵੇ ਨਾ
 ਵੇਚੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰਿਆ ਕੋਝੇ ਮਰਦਾਨਾ ਦੇ ਚਦਾ ਹੈ ਮਰਦਾਨੇ
 ਕਰਿਆ ਜੀ ਮੈਂ ਕਮਾ ਜਾਣਾ ਤੁਝਾਣ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰਿਆ ਮਰਦਾ
 ਨਾ ਤੁਹਨੂੰ ਮੈਂ ਕਿਸਦਾ ਸੋ ਤੇ ਪੁਛਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਰਿਆ ਜੀ ਮੈਂ

ਜਾਣਦਾ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਕਿਸ ਦਾ ਸਤੇ ਪੁਛਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ
 ਮਰਦਾਨਾ ਮੈਂ ਤੂੰ ਇਸ ਦਾ ਸਤੇ ਪੁਛਦਾ ਹੈ ਏਹੁ ਲਾਲ ਨਹੀ ਏਹੁ ਪਰ
 ਮੇਸਰ ਕਾਨਾ ਉਹੈ ਉਹੁ ਜਹੁ ਗੀਤਿ ਨ ਸੈ ਪੈ ਸੇ ਦੇ ਦਾ ਮਾਰੈ ਉਸ ਦੀ ਓਹ
 ਨਜਰ ਮਾਹੀ ਅਤੇ ਏਹੁ ਜਹੁ ਗੀਤਿ ਸੈ ਰੁਪ ਜਾ ਮਿਹਮਾਨੀ ਦੇ ਵਟ ਲਗਾ
 ਬਿਨਾ ਮੁਲ ਲੀਤੇ ਏਹੁ ਕਰਤਾਰ ਦਾਨ ਉਲਾਲ ਹਈ ਭਾਵੇ ਵੇਚ ਭਾਵੇ
 ਨਾ ਵੇਚ ਜੇ ਭੁਖ ਨੀਗ ਕਬੂਲ ਕਰਣੀ ਹਈ ਤਾਂ ਨਾ ਵੇਚ ਨਹੀ ਤਾਂ ਵੇਚ ਲੈ
 ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਸਮਝ ਗਯਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਮੈਨਾ ਹੀ ਵੇਚ ਦਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਸੈ ਰੁਪ ਯਾ ਉਸ ਦਾ ਫੇਰ ਦੇ ਮਾਉ ਮਾ
 ਪਟਾਲ ਲਾਲਾ ਉ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਭੁਲਾ ਜੀ ਮਰਦਾਨਾ ਜਹੁ ਗੀਤਿ
 ਸਗਮਾ ਜਾਇ ਕੇ ਮਾਖਣ ਲਗਾ ਸਾਹੁ ਜੀ ਏਹੁ ਸੈ ਰੁਪ ਜਾ ਮਾਪਟਾਲੇ ਵਹੁ
 ਅਰਲਾਲ ਮਸਾਹੁ ਫੇਰ ਦੇ ਵਹੁ ਮਾਲ ਕਨਾ ਹੀ ਵੇਚ ਦਾ ਤਾਂ ਜਹੁ ਗੀ
 ਕਹਿਆ ਭੁਲਾ ਭਾਈ ਜੀ ਲੈ ਮਾਪਟਾਲਾਲ ਲਾਲ ਮਰਦਾਨੇ ਹਥ ਦਿੱਤਾ

ਮਰਦਾਨੇ ਮਾਪਟਾਲਾਲ ਲੀਤਾ ਅਤੇ ਸੈ ਰੁਪ ਜਾ ਮਰਦਾਨੇ ਜਹੁ ਗੀ ਦੇ
 ਗੋਰਖਾ ਮਾਖੋ ਸਾਹਜੀ ਇਹ ਸੈ ਰੁਪ ਜਾ ਮਾਪਟਾ ਗਿਣ ਲਵੇ ਤਾਂ
 ਹੁਗੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਇਸ ਲਾਲ ਪਗ ਲਿਖ ਜਾ ਹੈ ਜੋ ਕੇਈ ਇਹੁ ਲਾਲ
 ਆਵੈ ਤਿਸਨੂੰ ਸੈ ਰੁਪ ਜਾ ਮਿਹਮਾਨੀ ਦੇਣੀ ਹੋਮ ਮਾਪਟਾ ਧਰਮ ਰਖਣ
 ਹੈ ਏਹੁ ਰੁਪ ਜੇਤੁ ਮਾਰੇ ਹੋਹੈ ਹਮਾਰੇ ਨਹੀ ਭਾਵੇ ਲਾਲ ਵੇਚ ਭਾਵੇ ਨਾ ਵੇਚ
 ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਲਾਲ ਨਾਲੇ ਰੁਪ ਜੇ ਅੰਨ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਮਗੀ ਰਖੇ
 ਮਾਰੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਏਹੁ ਰੁਪ ਜੇ ਕੋ ਲੈ ਮਾ
 ਯੇ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਰੁਪ ਜੇ ਦੇ ਰਹਿਆ ਉਸ ਲਈ ਨਹੀ ਉਸ ਕ

ਆਭਾਈ ਜੀ ਜੋ ਆਪਣਾ ਧਰਮ ਰਾਖਣਾ ਹੈ ਲਾਲ ਪਰਲਿਖਾ ਹੈ
 ਜੋ ਕੋਈ ਇਹ ਲਾਲ ਲਯਾਵੈ ਤਿਸ ਨੂੰ ਸੌ ਰੁਪਯਾ ਮਿਹਮਾਨੀ ਦੇਣੀ ਏਹੁ
 ਪਯੋਤੁ ਮਾਰੇ ਹੈ ਯਮ ਰੇ ਨਾਹੀ ਮੈ ਕਾ ਕਰਾਂ ਓਹੁ ਲੇਵੇ ਨਾਹੀ ਤੰਗੁ ਰੂਨ ਨਕ
 ਜੀਠੇ ਰਮਰਦਾਨੇ ਨੁਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ ਤੇ ਜਾਇ ਕੇ ਇਹ ਕਹੁ ਸਾਹਜੀ
 ਦੇ ਚੀਏ ਤਾਂ ਮਿਹਮਾਨੀ ਲਈਯੇ ਜੇਨ ਦੇ ਚੀਯੇ ਤਾਂ ਕੇਹੀ ਲਈਯੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾ
 ਨੇ ਕਯਾ ਕੁਲਾਗੁ ਰੂਜੀ ਮਰਦਾਨਾ ਉਸ ਜਹੁਗੀ ਥੋ ਸੌ ਰੁਪਯਾ ਲੈ ਗਯਾ
 ਆਖੋ ਸਸਾਹ ਜੀ ਅਸੀਰੁਪਯੇ ਕੇਹੇ ਲਈਯੇ ਜੇ ਦੇ ਚੀਯੇ ਤਾਂ ਮਿਹਮਾ
 ਨੀ ਲਈਯੇ ਜੇਨ ਦੇ ਚੀਏ ਤਾਂ ਕੇਹੀ ਲਈਯੇ ਏਹੁ ਸੌ ਰੁਪਯਾ ਅਪਣਾ ਫੇਰ ਲ
 ਵੇ ਮਾਲ ਕਲੇ ਦਾਨਾਹੀ ਅਤੇ ਜਹੁਗੀ ਲਏ ਨਾਹੀ ਮਰਦਾਨਾ ਫੇਰ ਲਯਾ
 ਤੰਗੁ ਰੂਨ ਨਕ ਰਖੇ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਜਹੁਗੀ ਲਏ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਸਤ ਫੇਰੇ
 ਪਾਏ ਛਿਥਾ ਹੋ ਗਯਾ ਛਿਥਾ ਹੋਇ ਕਰ ਜਹੁਗੀ ਦੇ ਪਰਸੁਟਾ ਆਯਾ ਜ
 ਹੁਗੀ ਆਪਣੇ ਜੀ ਵਿਚ ਵਿਚ ਬਕੀਤਾ ਮੈਨੂੰ ਫੇਰ ਲੈ ਦੇ ਜੋਗ ਨਾਹੀ ਅਤੇ
 ਏਹੁ ਵਸਤੁ ਅਜੇਹੀ ਹੈ ਇਸ ਸਨਕਾ ਦਿਕ ਅਰਬੁ ਆਇ ਕਮੇ ਹੋ ਪੈਨ ਅ
 ਤੇ ਏਹੁ ਲਾਲ ਕੁੀ ਅਚੰਭੇ ਦਾ ਡਿਠਾ ਜਿਸ ਤੇ ਸੌ ਰੁਪਯਾ ਮਿਹਮਾਨੀ ਦੇਣੀ
 ਇਤਨੀ ਮੇਰੀ ਉਮਰ ਹੋਈ ਹੈ ਵਡੇ ਵਡੇ ਮੁੱਲ ਦੇ ਲਾਲ ਡਿਠੇ ਆਹੇ ਪਰ
 ਏਹੁ ਮਿਹਮਾਨੀ ਕਿਸ ਤੇ ਨਾਹੀ ਏਹੁ ਕੋਈ ਕਦਰ ਦੀ ਲਾਲ ਡਿਠਾ ਪਰ ਉਸ
 ਮਾਲ ਕਦਾ ਦੀ ਦਾਰਬੀ ਕੀਤਾ ਚਾਹੀ ਏਹੁ ਵੀ ਚਾਕਰ ਕੇ ਉਸ ਅਧਰ
 ਕੇ ਗੁਲਾਂ ਮਨੁ ਕਯਾ ਅਧਰ ਕਾ ਤੂੰ ਦੇੜ ਮਤ ਕਿਧਰੇ ਜਾ ਦੇ ਰਹ ਦੇ ਹੋਨ
 ਤੂੰ ਉਨਾ ਨੁਜਾਣ ਨਾ ਦੇਵੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਭੀ ਆਵ ਦਾਹਾਂ ਤੂੰ ਤੁਰਤੁ ਚਲ ਅ
 ਧਰ ਕਾ ਗੁਲਾਂ ਮਸਹਰੇ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਆਯਾ ਆਇ ਕਰ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਕਿ
 ਆ ਦੇਖੇ ਜੋ ਇਕ ਤਰੁਪਯੇ ਫੇਰ ਦੇਵ ਵਾਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੁਇ ਹੋਰ ਹੈ ਤੇ
 ਬੈਠੇ ਪੈਨ ਅਧਰ ਕਾ ਗੁਲਾਂ ਮਦੇਖ ਕਰ ਦਹੁਗੀ ਬੈਠ ਰਯਾ ਅਤੇ ਮਰ
 ਦਾਨਾ ਛਿਥਾ ਬੈਠਾ ਲਹਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਬੈਠ ਨਾਹੀ ਸਕਦਾ ਕੁਖ ਅਜੇਹੀ
 ਲਗੀ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣਾ ਦੀਗਲ ਕਾਈ ਨਾਹੀ ਪਰ ਰੂਰਦਾ ਮੁਹੋ ਬੋਲਨ

ਸਿਸਕਦਾ ਅਤੇ ਪੁਰਖ ਨਰਕੀ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਮਰਦਨਾਂ ਅੰਦਰ ਹੀ ਸਹਦਾ
ਪੁਰਖ ਪਰਚਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਪੁਰਖੀ ਗੁਸਰੀ ਤਾਂ ਸਾਲ ਸਰਾਇ ਜਾਣੀ
ਤੁਲੀ ਸਾਲ ਨਾਮਾ ਨਾਮੇ ਪੁਰਖੀ ਲੇਖੇ ਵਾਲੇ ਪਰਦਨ ਮਿਰ
ਆਈ ਬਹੁਤੁਲਮਾ ਯਾ ਦੇ ਕਰਨ ਫਰਾਸਿਰ ਤੇ ਪੁਰਖੇ ਅਤੇ ਸਤੁ ਵਸਤੁ
ਅਰੀਆ ਟਰਖੀਆਂ ਹਥੇ ਰਕੇ ਅਗੇ ਪੜ੍ਹੇ ਹੋਯਾ ਤੁੰਦੁ ਰੁਨਨਕ

ਅਸਾਲ ਸਰਾਇ ਸੀ ਜੇ ਦਰੀ ਤਲਈ ਜੇ ਤੁੰਦਵਾਹੀ ਗੋ ਕਰਾ ਜੀ
ਨਹੀ ਜਵਦ ਤੁਮਲਾ ਸੁਰੇ ਕਿਹਿ ਹਲਾ ਲਹੇ ਮੇਤੋ ਬਹੁਤ ਬਿਸਮਾਦੇ
ਹਯਾਹੋ ਤੰਗੁ ਨਨਕੀ ਸਬਦ ਬੋਲਾ ਰਾਗ ਮਾਰੁ ਮਹਲਾ ੧
ਕਾਲੇ ਲਾਲ ਪੁਰਖ ਲਾਲੇ ਲਾਲ ਦਿਸੈ ਨ ਜਿਸ ਕਾਲੀ ਨੇ ਕਾਲ
ਦੁਸਾਲ ਜਾਣੇ ੧ ਸੁਦਨਾ ਨਨਕੀ ਤੁੰਦੁ ਹੀ ਮਾਪਣਾ ਤਾਣਾ ਮਾਣੇ
ਕੁੰਦੇ ਲਾਲ ਨੀ ਦੁਬੀਨ ਮਾਪਣਾ ਸਾਹੁ ਸਿਵਾਣਾ ੧ ੨ ਹੁਇ ਕੋ ਕੁ
ਰਮ ਬਰਮੇ ਲਕੈ ਨ ਉਰਖਾਯੋ ਸਾਹੁ ਬਿਨਸਿ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਮੀਧੇ ਮੁ
ਲਨ ਬੁਝੇ ਰਾਹਾ ॥ ੩ ॥ ਮੇਰਾ ਮੇਰਾ ਕਰ ਜੀ ਮਾਰਾ ਤੀ ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਕਰੀ
ਸਾਖੀ ਉਪਜੀ ਯਾ ਕਲਰ ਦੁਰ ਮੇਹਾ ੩ ॥ ਸਾਲ ਸਾਖੀ ੩੭
ਜੇ ਕਰਾ ਪਰਾਪਤ ਹੋਇ ਨਨਕ ਵੇਕ ਅਗਾਧੀ ਮੇ ਦੁਖ ਸੁਖ ਮੇ
੦੪ ॥ ਤੁੰਦੁ ਨਨਕੀ ਰਿਕਾ ਮਾਜੀ ਤੁਮਾਰਾ ਦਿਕਾ ਹੈ ਅਰੁ ਮੇਰੇ
ਦੁਰੀ ਅਰਤੁ ਮਾਰਾ ਦੇ ਸਕੈ ਦੁਰੀ ਅਰੇਤਾ ਹੋਰ ਨਾਗਾ ਕਰੀ ਹੋਰ
ਤੀਤ ਪਰਦਰਸਨੀ ਦੇਖੇ ਹੈ ਅਰਮੋਰ ਗੁਰੀ ਦੇਖੇ ਪਰਤੁ ਮਾਰੇ ਪਾਧਾ
ਧੀ ਜਤਾ ਮੇਤੋ ਬਿਸਮਾਦੇ ਹੋਇ ਤੁਮਾਰੇ ਤੁਮਾ ਮਾਪਣੀ ਦੁਤਾ ਵੇ ਤੁੰਗੁ ਨਨ

ਕਜੀਕਯਾਸੁਟਭਾਇਸਾਲਸਰਾਇਜੀਨਉਹਮਾਰਨਨਕਨਿਕਾ
ਗੀਹੈਅਰਭੇਖੰਡੀਧਮਾਰਨਿਰੰਕਗੀਹੈਤੁਸਾਲਸਰਾਇਕਯਾਜੀਤੁ
ਮਨਿਰੰਕਰਕੋਜਾਟਤੇਹੋਤੁਮਨਿਰੰਕਰਦੇਖਾਪੈਤੰਗੁਰੂਨਨਕਜੀ
ਬੋਲਾਗਗੁਮਾਰੁਮਹਲਾ੧ ਬਿਮਲਮਝਰਬਸੇਜਲਨਿਰਮ
ਲਪਦਮਨਜਾਵਲਰੇਪਵਨਜਾਵਲਰਸਸੰਗਤਦੇਖਨਹੀਰੇ॥੧॥
ਦਾਦਰਤੁੰਕਬਹੁਨਜਨਸਰੇਤੁਖੇਸਿਥਾਲਬਸੇਜਲਨਿਰਮਲਅੰਮ੍ਰ
ਤਨਲਖਸਰੇ॥੨॥ਰਹਾਉ ਬਸਨਤਨਉਸਸਮਾਲੀਮਲਚਚਾਰੁ
ਨਰੇਕਉਲਕੁਮਦਨੀਵਰਹੁਨਉਸਸਕੁਏਰੇਅਪਨਾਂਅਪਤੁੰ
ਕਬਹੁਨਛਰੇਸੁਆਨਖੁਛਜੇਰੇ੨ ਅੰਮ੍ਰਤਦੁਧਮਧਾਸਿਚਸਤੁੰ
ਬਨਚਾਤੁਰਰੇਅਪਨਾਅਪਤੁੰਕਬਹੁੰਨਛਰੁਸਪਸਨਪ੍ਰੀਤਜੇ
ਰੇ੩ ਏਕਪਖੰਡੀਤਿਰਨਮਨਜਾਨੀਇਕਹਰਿਹਰਿਚਰਨੀਰੇਪੁੰਰ
ਬਾਲਿਖਾਪਾਯਨਨਕਰਸਨਨਾਮਜਪਨੀਰੇ॥੪॥ਤੁਉਸਜ
ਹਰੀਕਯਾਮੈਨੁਨਿਹਲਕੋਰੇਜੀਇਹਰੁਪਯੇਲਵੇਜੀਤੰਗੁਰੂ
ਨਨਕਜੀਕਯਾਭਾਈਜਉਰੀਏਹਰੁਪਯੇਭੁਸਾਨੁਰਖਦੇਮਿਲੇ
ਪੈਂਨਅਸਾਡੇਕੰਮਨਾਹੀਤੁਸਾਹਨੁਜੋਹਤੇਹੈਅਸੀਫਕੀਰਾਮਤੀ
ਤੁਆਹੈਤੁੰਜੋਹਰੀਕਯਾਜੀਇਹਮੇਵਾਅਤੇਪਕਵਨਤਾਂਅਚਵੇ॥
ਤੰਗੁਰੂਨਨਕਜੀਅੰਗੀਕਾਰਕਰੇਨਾਹੀਅਤੇਮਰਦਨਮੁੱਹਬੋਲ
ਹੀਅਤੇਅੰਦਰੇਆਖੋਕਿਵੇਲੈਨਤਾਂਬੁਲਾਹੇਵੈਮੈਖਰਾਕੁਖਾਹਾਂਤੁ
ਨਨਕਜੀਸਬਦਬੋਲਾਗਗੁਮਾਰੁਮਹਲਾ੧ ਪ੍ਰੀਤਪਕਵਨ
ਭੋਕੁੰਨਨਕਹੀਐਲੁਚੀਲੋਚਾਪੁਰੀਮਿਠਾਈਰਸਨਰਸਕਸ
ਬੋਲੇਤਾਂਅਨਭਹੋਹਜੁਗੀ॥੧॥ਰਹਾਉ ਸੁਟਭਾਈਤੁਸਾਲਸਮੇਰੇ
ਸਮਝਪਵੀਤਾਂਹੋਇਨਿਬੇਰੇ॥ਮੇਵਾਮਿਲਵਤੁਮਾਰਕਹੀਏਸਤਰੇ
ਬਾਗੇਜੋੜੇਖਾਵਣਾਖਾਇਅਘਾਵੈਸੇਈਜੋਬਿਖਤੋਮਨੁਆਮੇੜੇ
੨ਤਾਂਅਧਰਕਾਗੁਲਾਮਅਗੋਹੀਖਾਵਦਪਾਸੇ ਗੁਰੂਨਨਕਜੀ

ਦੇਪੈਰਾਂਤੇਦੁਹਪਯਾ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਅਧਰਗੁਲਾਂਮਤੇਬਹੁਤਖੁ
 ਸੀਹੋਏ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਤੀਜੀਪੰਜੀਆਖੀ ਉਤਮਜਨਮਸੇਸਾ
 ਕਤਕਹੀਅੰਨੀਚਨਾਰਯਨਪਾਵੈ ਲੋਭਲਹਰਤੇਸੇਈਛੁਟੇਸਾਧ
 ਸੰਗਤਗੁਣਗਾਵੈ॥੩॥ ਸੁਣਸਾਲਸਰਾਇਹਰੇਲਾਤੇਰਾਅਪਾਰਾ
 ਅਣਮਾਨਾਨਨਕਗੁਗਤਸੰਗੀਲਾਯਾਉਚੇਪਦਰਹਰਨਾ ੪
 ਤਾਂਠੇਰਸਾਲਸਰਾਇਜਹਰੀਹਥਜੋੜਕਰਬੇਨਤੀਕੀਤੀ ਜੀਗੁਰੂ
 ਜੀਮੇਰੀਭੀਗਤਕਰੋ ਆਪਦੇਸਾਂਈਦੇਵਾਸਤੇ ਅਸਾਨੂਹੀਇਸਤ
 ਲਾਇਵਿਚੋਕਦੇ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਹਾਸੁਣਸਾਲਸਰਾਇਤੂੰ
 ਪਵੈਅਧਰਕੇਗੁਲਾਂਮਦੇਪੈਰਾਂਤੇਦੁਹਪਵੈ ਤਾਂਤੇਰੀਗਤਹੋਵੈ ਤਾਂ
 ਲਸਰਾਇਕਹਾਜੀਅਧਰਕਾਤਾਸਾਧਰੇ ਤੁਸੀਕਹੋਤਾਂਮੇਸਤੁਦੀਪੈ
 ਰੀਪਵਾਂ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਸਾਲਸਰਾਇਉਪਰਬਹੁਤਖੁਸੀਹੋਏ
 ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਹਾਭਾਈਸਾਲਸਰਾਇਕਰਤਾਰਮਰੀਅਧ
 ਦੇਕ ਤਾਂਸਾਲਸਰਾਇ ਗੁਰੂਨਨਕਜੀਦੇਪੈਰਾਂਤੇਦੁਹਪਯਾ ਤਾਂਤੁ
 ਰੂਨਨਕਜੀਸਾਲਸਰਾਇਨੂੰ ਸਿਰੇਸੀਗੋਛਾਲਹਦਿਤੁ ਤਾਂਗੁਰੂ
 ਨਨਕਜੀਕਹਾਭਾਈਸਾਲਸਰਾਇਸਿਰਤੇਬੰਨ ਸਾਲਸਰਾਇ
 ਲੈਕਗਸਿਰਤੇਕਧਾ ਸਿਰਤੇਬੰਨਣਨਾਲਸਾਲਸਰਾਇਦੇਕਪਾਟ
 ਖੁਲਗਾਏਸਾਲਸਰਾਇਦਾਰੀਭਾਹੋਰਹੋਗਾ ਸਾਲਸਰਾਇਨੂਸ
 ਬਦਪ੍ਰਾਪਤਹੋਆ ਜਾਤਿਗੁਰਦਾਤਨਾਮਕਾਜਿਨਦੀਨੇਖੋਲਕਪਾਟ
 ਏਕਜੇਵਣਜਵਣੀਜਿਅਸੁਰਨਅਵੈਹਾਟ ੧ ਸਤਗੁਰਨਨਕ
 ਪੁਰਾ ਬਚਨਕਾਸੁਰਾ ੧ ਰਹਾਉ ਆਗਮਨਿਗਮਾਦਿਖਾਵਤੁਬੋਲੇ
 ਨੌੜਕਪਾਟ ਅਨੰਤਜਗਤਵਦਨਾਰਾਸਗਲਹੇਸਾਹਏਕਗੁਗਵੈਤ
 ੨। ਵਰਜਹਮਾਰਾਸਤੀਗੁਰਪੁਜੀਹਮਾਰੀਨਾਮ ਆਠਪਹਰਧਾਨੀ
 ਲਾਗਰਹੈ ਸੋਈਹਮਾਰੇਕਾਮ ੩ ਸਾਲਬਿਨਦੈਬੇਨਤੀਤੁਸੁਣਲੇਹ
 ਕਰਤਾਰ ਕਚੇਲੇਗਉਤਾਰਕੇਚਾੜੇਰੀਗਾਅਪਾਰ॥ ੪॥ ਤਾਂਗੁਰੂ

ਨਕਜੀ ਸਬਦ ਬੋਲਾ ਰਾਗ ਬਿਲਾਵਲ ਮਹਲ ੧ ਗੁਰਕਸ ਬਦ
 ਨਿਧਾਨ ਹੈ ਮਨ ਮੁਖ ਮਾਦਰ ਹਿਟ ਲਖ ਜੋ ਨੀਤ ਰਮਾਈ ਮੈ ਫਿਰ
 ਪਾਵੈ ਗਾਰੁ ਦਨ ੧ ਤੇਰਾ ਨਿਰਮਲ ਹੀਰ ਨਾਮ ਹੋ ਕੋਈ ਪਰਖੈ ਪਰਖਣ
 ਹਾਰ ਜੀਉ ੧ ਰਹਾਉ ॥ ਬੇਦੀ ਮੰਤ੍ਰ ਨਜਾਇਆ ਪੜ੍ਹ ਪੈਤਿਤ ਬੀਚ ०
 ਰ ਬੇੜਾ ਹਰਿ ਕਲਾਮ ਹੈ ਜਿਤ ਚੜ੍ਹ ਉਤਰੇ ਪਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਅੰਦਰ ਪਾਏ ਸ
 ਚੋ ਕੇਵੇਖਣਾ ਵਿਚਾ ਵਿਣਾ ਸ ਜਿਨ ਲੋਇਣ ਹਰਿ ਦੇਖੀ ਮੈ ਸੋਲੋਇ
 ਟਪਰਵਣਾ ॥ ੩ ॥ ਕੰਚਨ ਕੰਚਨ ਹੋ ਯਾ ਮਾਣ ਸਧਰੇ ਅਪਾਰ ਜੰਦ
 ਖੁਲਾ ਕੋਰੜੀ ਜਨ ਨਨਕ ਪਰਮ ਦੁਆਰਾ ॥ ੪ ॥ ਤੁੰ ਗੁਰੁ ਨ ਨਕਜੀ
 ਅਧਰ ਕੇ ਗੁਲਾਮ ਨੂੰ ਅਤੇ ਸਾਲ ਸਰਾਇ ਜਹੂਰੀ ਨੂੰ ਬਸਿਤੁਰ ਪੁਰ
 ਵਿਚ ਸਤ ਗੁਰੂ ਨੇ ਸਿਖ ਕੀਤਾ ਵਡੀ ਸਿਹਰ ਵਨ ਕੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਦੁਹ ०
 ਨੁਮੰਜੀ ਬੈਠਾਯਾ ਅਤੇ ਮਾਘਾ ਗੁਰੂ ਸਾਲ ਸਰਾਇ ਜਿਚ ਰਤੁ ਜੀ
 ਵੇਤਿ ਚਰਮੀ ਜੀ ਤੇਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਤੇਰੀ ਦੇਹ ਛੁਟੈ ਤੁੰ ਅਧਰ ਕਾ ਗੁਲਾਮ
 ਬਹੈ ਹੋਰ ਤੇਰੀ ਮੋਲ ਦਵਕੀ ਮਨਾਹੀ ਅਤੇ ਭੁਈ ਸਾਲ ਸਰਾਇ ਜੀ
 ਪਹਿਲੇ ਮੰਜੀ ਇਸਦੀ ਮਾਹੀ ਪਰਮ ਸਤੋਰਾ ਭਾਰ ਪਮਾਹੈ ਕੋ ਜੋਤੁ
 ਸਿਸਾਗੀ ਸੁਤਾ ਵਿਚ ਇਸਦਾ ਸਾਹਿਬ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਨ ਭੀ ਬੋੜੇ ਆਇਰ
 ਹੋਰੇ ਨ ਤੇਰੀ ਦੇਹ ਛੁਟਣ ਵਿਚ ਦੁਇਦੇ ਅਤੇ ਸਤ ਮਹੀਨੇ ਤੋਂ ਜੀਵਣ ०
 ਹੈ ਇਸਦਾ ਸਤੋਰੇ ਨੂੰ ਬੈਠਾਯਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਧਰ ਕੇ ਦੇਚਿਤੁ ਤੁੰ ਕਾਇਨ ਹੋ
 ਪਰਹੁ ਕਮਾ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦਾ ਵੇਦੈ ਹੈ ਚਿੰਤਾ ਗੁਰੁ ਨ ਨਕਜੀ ਦੁਇਦੇਰੇ ਅਤੇ
 ਸਤ ਮਹੀਨੇ ਰਹੇ ਮਰਦਨਾ ਕਹੇ ਜੀ ਤੁੰ ਏਥੇ ਹੀ ਰਹਣਾ ਆਖਾ ਹੈ ਕੇਉ ਦ
 ਸੀ ਹੋਇ ਨਿਕਲਾ ਹੈ ਜੋ ਏਹ ਗਲ ਮਰਦਨੇ ਕਹੀ ਤੁੰ ਗੁਰੁ ਨ ਨਕਜੀ
 ਹੋਮੇ ਬਾਲਾ ਆਪ ਦੇ ਜੀ ਵਿਚ ਗਿਣਤੀ ਕਰੇ ਦੇਖੇ ਇਹ ਰੂਮਾਂ ਦੀਆਂ
 ਗਲਾਂ ਨਾਂਹੀ ਛਡੁ ਦਾ ਪਰਮੁ ਹੋ ਕੁਛ ਨਾ ਆਖੇ ਜ ਸਾਲ ਸਰਾਇ ਜਹੂਰੀ
 ਦੀ ਦੇਹ ਛੁਟੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਸਕਾ ਸਸਕਾਰ ਕੀਤਾ ਪਰਮ ਧਾਮ ਕੋਰਾਯਾ ਤੁੰ
 ਗੁਰੁ ਨ ਨਕਜੀ ਅਧਰ ਕੇ ਗੁਲਾਮ ਨੂੰ ਮੰਜੀ ਬਹਾਯਾ ਬਰਾਇ ਕੇ ਵਿਚ

ਲੀਤੀ ਬਿਸੁਰਦੇਸਕੋਚਲੇ॥੩੧॥ ਬੋਲੇਭਾਈਜੀਵਾਹਿਗੁਰੂ॥

ਸਾਖੀਹੋਰਚਲੀ੩੨ ਬਿਸੁਰਦੇਸਸਮੁੰਦਦੇਟਾਪੁਵਿਚਮਾਹਮ
ਰਦਨੇਕਯਾਜੀਹੁਣਕਿਧਰਚਲਾਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਯਾਮ
ਰਦਨਾਜਿਧਰਕਰਤਾਰਲੈਜਾਵੈ ਤਿਧਰਚਲਾਚਲ ਤੁਫੇਰਮ
ਰਦਨੇਕਯਾਜੀ ਤੂਧਿਸੰਤੁਰਪੁਰਵਿਚਰਯਾਸੁਕਾਕੀਤੀਤਾਂਗੁਰੂ
ਨਨਕਜੀਕਯਾਮਰਦਨਾਜੀਕੁਝਸਾਨੁਕਰਤਾਰਦਾਤੁਕਮਾਮ
ਹਾਸੇਮਸਕੀਤ ਅਸੀਅਧਰਕੇਗੁਲਾਮਨੂੰਮੰਜੀਬਹਾਵਣਾਮਾ
ਹਾਚਲਮਰਦਨਾਜੀਹੁਣਹਦੇਨਾਂਹੀ ਤਾਂਮਰਦਨੇਕਯਾਜੀਹੁਣਤੁ
ਮੈਨੁਆਖੁਉਸਸਹਰਦਨਉਤਮੈਨਾਲਹੋਵਾਂ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀ
ਕਯਾਮਰਦਨਾਜੀਹੁਣਅਸੀਬਿਸੁਰਦੇਸਸਮੁੰਦਦੇਟਾਪੁਵਿਚਹੈ ਉਥੇ
ਹਿਕਸਾਧਹੈ ਉਸਦਾਦਰਸਨਕਰਦੇਜਾਵੀਮੈਰੇ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀ
ਚਿਥੋਚਲੇ ਜਾਂਦੇਜਾਂਦੇਖਨਤਾਂਕਾਦੇਖਨ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਯਾ
ਭਾਈਬਾਲਾਅਸੀਕਿਸਦੇਉਪਰਜਾਦੇਹੈ ਤਾਂਬਾਲੇਕਯਾਜੀਤੇਰੀਤੀ
ਜਦਤੈਨੁਸਬੁਕੁਛਮਲੁਮਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਯਾਮਰਦਨਾਜੀ
ਅਸੀਮਛੀਤੇਜਾਂਦੇਮਾਹੇ ਤਾਂਮਰਦਨੇਕਯਾਜੀਏਤੀਮਛੀਹੈ ਤਾਂਗੁ
ਰੂਨਨਕਜੀਕਯਾਮਰਦਨਾਜੀਪੈਤੀਕੋਹਾਂਲੀਮੀਹੈ ਅਤੇਪੰਜਕੋਹਚੋ
੨੩੧ ਤਾਂਮਰਦਨੇਜੀਵਿਚਗਿਣਤੀਖਾਧੀਜੁਹਕੁਛਮਾਖੇਨਾਂਹੀਤਿ
ਨਦਿਨਅਤੇਤਿਨਹਤੀਮਛੀਤੇਚਲੇਗਏਸਯਜਨਲ ਜਾਂਮਛੀਦਾਚਿ
ਤਰਨਜਰਮਾਯਾਮਰਦਨਾਹੈਰਲੋਹੇਗਯਾ ਜਾਂਮਛੀਦਾਮੁਹਤਿਰਨ

ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾਂ ਕੀ ਬਾ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਰਮ ਅਵੇ ਮਰਦਾਨਾਂ ਕੀ ਕੀ ਬਾ ਤਾਂ ਮ
 ਰਦਨੇ ਕਰਮ ਜਸਮਾਂ ਨਹਿ ਮਛੀ ਸਾਨੁ ਨਿਕਲੀ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਗੁਸੇ
 ਹੋਇ ਕਰਕਿਆ ਅਵੇ ਮਰਦਾਨਾਂ ਅਜੇ ਤੇ ਨੂੰ ਪਰਤੀਤ ਨਹੀਆ ਵਦੀ ਤਾਂ
 ਮਰਦਾਨਾਂ ਹੋਰ ਨਹੋਗਿਆ ਬਿਸਮਾ ਦੋਹੇਇ ਕੇ ਕਰਮਾ ਏ ਨਿਰੀ ਕਾਰ ਤੇ ਫੀਮ
 ਕਦਰ ਤਾਂ ਤੁਪੇ ਨੁਬਦਾ ਵਨ ਵਿਕਪ ਜੀ ਗੁਜਰੀ ਤਾਂ ਮਛੀ ਉਗਾਲੀ
 ਕੀਤੀ ਮਛੀ ਦੇ ਮੁਹੋ ਅਨੇ ਕਪੂ ਕਾਰ ਦੇ ਕੁਸਨ ਨਿਕਲੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾਂ
 ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਹੋਯਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰਮਾ ਮਛੀ ਨੂੰ ਤੋ ਕੋਟ ਹੈ ਤੁਏ
 ਮਰੇ ਮਛਨਾਲੁ ਮਾਗਾ ਮਛ ਕਰਮਾ ਜੀ ਮੈ ਮਛਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ

ਕਰਮਾ ਤੂੰ ਮਛ ਕਰਮ ਕਰਮ ਤਾਂ ਮਛ ਕਰਮਾ ਜੀ ਮੈ ਤੇ ਜੁਗ ਕੇ ਵਿਖੇ
 ਬਡਾ ਪੀਤਿ ਤਾਹਾ ਚਰੇ ਬੇਦ ਪੜਾਹੁਆ ਵਿਕਸਖ ਸਬਤੀ ਮਾਸ
 ਕਰਕੇ ਹਮਾਰੇ ਪਾਸ ਮਾਯਾ ਦਾਸ ਤੇ ਪੜਨ ਕੇ ਮੈ ਉਸ ਕੋ ਨਾ ਪੜ੍ਹਾਯਾ ਉਸ
 ਕਰਮਾ ਮੇਰੇ ਕੋ ਤਾਂ ਨਹੀ ਪੜ੍ਹਾਯਾ ਵਿਦਾਨੁ ਲੈ ਕਰਮ ਮਛ ਬਦ ਜਾਇ ਕੇ
 ਤਾਂ ਮੈ ਉਸ ਦੇ ਪੈਰ ਤੇ ਦਹਾਪਾ ਮੈ ਕਰਮਾ ਮੈਰੀ ਗਤ ਕੀ ਕਰਮੇ ਵੇਚੀ ਤਾਂ
 ਉਸ ਕਰਮਾ ਕਲਜੁਗ ਕੇ ਵਿਖੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਤਰ ਪਾਰ ਕੇ ਤੇਰੀ ਕ
 ਤਕਰਨਗੇ ਉਸ ਦਾਸ ਤੇ ਮੈ ਮਛ ਹੋਯਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹਮੇ ਹਮ ਕ
 ਰਮਾਖੋ ਜੇਸੁ ਮਾਖ ਭਾਈ ਹੁਣ ਕਰਮਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਛ ਕਰਮਾ ਜੀ ਮੈ ਤੇ
 ਰਗ ਹਿਉ ਤੀ ਕਦਾਸਾਂ ਜੇ ਮੇਰੇ ਵਾਸ ਤੇ ਉਸ ਰਾਹੁ ਮਾਵੈਗਾ ਤੂੰ ਹੁਣ ਮਾ
 ਯਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰਮਾ ਤੂੰ ਮਾਪਣਾਂ ਮੇਰੇ ਬਾ ਮਾਖ ਤਾਂ ਮਛ
 ਕਰਮਾ ਜੀ ਮੈਰੀ ਖਲਾਸੀ ਕਰੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰਮਾ ਕੋ ਉਤਾਵਲ

ਤੇਨਾਏ ਕਲਤੇਗੀ ਦੇਹ ਛਟੈਗੀ ਤਾਂ ਮਛਕ ਆਜੀ ਤਿਚਰਤੁ ਸੀਮਿਰੇ
 ਪਾਸਰਹੋ ਮਰਦਨੇ ਨੂ ਕੁਜਨ ਦੀ ਖੁਸਾਨੀ ਨਲੇ ਸਿੰਦਬ ਦੀ ਦੀ ਖੁਸ
 ਲੀ ਮਰਦਨੇ ਕਯਾ ਜੀਰਹੇ ਇਸ ਜੀਅ ਦਾ ਕੁਝ ਭੁਲਾ ਕਰੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕ ਜੀ ਹਸ ਕਰ ਕਯਾ ਕੋਭਾਈ ਬਾਲ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਯਾ ਜੀ ਮੇ
 ਰੇ ਮਾਖਣ ਦੀ ਕਾਈ ਨਾਂਹੀ ਤਾਂ ਮਰਦਨੇ ਕਯਾ ਜੀ ਮੈਂ ਬੁਰਾ ਕਹ ਦਾਹਾਂ
 ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹ ਆ ਮਰਦਾਨਾ ਅਸਾ ਕਯਾ ਕਯਾ ਹੈ ਤੂੰ ਬੁਰਾ ਮ
 ਖਦਾ ਹੈ ਮਰਦਨੇ ਮਾਪਣਾ ਅਪਸੀ ਮਾਲਾ ਤੇ ਵਿਚਰ ਕਰ ਰਿਠੇ ਜ
 ਨੇ ਭਾਈ ਦੇ ਘਰ ਮੇ ਸਰਹੇ ਮਤੇ ਮੈਂ ਸਰੋਤਰੀ ਜ ਬਾਬ ਦੇ ਦਾਹਾਂ ਤਾਂ ਮਰ
 ਦਨਾਂ ਗਲਾ ਵਿਚ ਪਲਾਪਤ ਖੜੋਤ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹ ਆ ਕੋ
 ਮਰਦਾਨਾ ਤਾਂ ਮਰਦਨੇ ਕਯਾ ਜੀ ਇਤਨੀ ਮੁਦਤ ਹੋਈ ਤੇਰੇ ਨਲ ਠਿਰ
 ਦਾ ਪਰਾਮਾ ਤੈਨੂੰ ਜਾਤ ਨਾਹੀ ਅਸੀਂ ਕੁਲੇ ਆਹੇ ਤੂੰ ਅਸਾਨੂੰ ਬਖਸ
 ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹ ਆ ਮਰਦਾਨਾ ਅਸਾ ਤੈਨੂੰ ਨਾਲ ਲੀ ਤੁਰੈ ਯੋਮਾ ਸ
 ਤੇਰੀ ਅੰਸ ਭੇਕ ਬੁਲ ਕਰ ਲੀ ਤੀਅੰ ਹੈਂ ਤੁਸੀ ਅਸਾ ਤੇ ਜੀ ਅਪੁਨ
 ਤੂੰ ਤੇ ਵਿਚਾ ਗਿਣਤੀ ਕਾਈ ਨਕਰ ਤਾਂ ਸਾਗੀ ਹਾਤ ਮੱਛ ਦੇ ਪਿੰਡ ਤੇ ਰਹੇ ਜ
 ਕੁਲ ਕਹੋ ਆਸਵਾ ਪਹਰ ਦਿਨ ਚੜੇ ਮੱਛ ਦੀ ਦੇਹ ਛੁਟੀ ਪਹਾਮ ਮੋਰ
 ਜਾਇ ਪਾਪਤ ਹੋਯਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹ ਆ ਚਲ ਕੁਈ ਮੱਛ ਅਸ
 ਤੁਸੀ ਆਇ ਮਿਲ ਰਿਗੇ ਇਤਨ ਵਚਨ ਕਹ ਕੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਚਲ
 ਕੇ ਕੁਏ ॥ ੩੨ ॥ ਬੋਲੇ ਕੁਈ ਜੀ ਦਾਹ ਗੁਰੂ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ ੩੩
 ਅਗੇ ਸਮੁੰਦ ਲਹਰਾਂ ਦੇ ਦਾਮਾਹਾ ਤਾਂ ਮਰਦਨੇ ਕਯਾ ਜੀ ਅਗੇ ਤਾਂ ਸ
 ਮੁੰਦਰੇ ਜਹ ਜਭੀ ਕੋਈ ਨਾਂਹੀ ਰਾਹ ਕੁਈ ਕੋਈ ਨਾਂਹੀ ਤੂੰ ਕਿਧਰ ਜਾਵੈ ਗਾ
 ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹ ਆ ਮਰਦਾਨਾ ਬੋਲ ਨਾਂਹੀ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਯਾ
 ਮੇਰੇ ਮਰਦਾਨਾ ਤੂੰ ਪੱਲਾ ਗਲ ਵਿਚ ਪਤ ਖਲੋ ਤਾਂ ਵਤ ਕਾ ਹੋਯੋ ਤਾਂ
 ਮਰਦਨੇ ਕਯਾ ਜੀ ਮਾਂ ਨਾ ਅਗੇ ਤਾਂ ਰਾਹੁ ਨਾਂਹੀ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਯਾ ਦੇਖ ਮ
 ਰਦਨਾ ਭੁਪ ਕਰ ਜਾਹ ਬੋਲ ਨਾਂਹੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹ ਆ ਪਿਛੇ

ਮੇਰੇ ਲਗੇ ਆਵਹੁ ਅਗੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਤੇ ਪਿਛੇ ਬਾਲਾ ਤੇ ਮਰਦਾਨ
 ਜੋ ਉਧਰਤੀ ਉਤੇ ਚਲੇ ਜਾਵੇ ਆਹੇ ਤਿਵੇ ਸਮੁੰਦ ਉਤੇ ਚਲੇ ਜਾਨ ਮਰ
 ਦਾਨ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਕਹਣ ਲਗਾ ਜੀ ਤਿਉ ਅਤੇ ਖੁਦਾਇ ਵਿਚਰੇ
 ਦੋਹੀ ਨਹੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਿਆ ਮਰਦਾਨ ਆ ਬੋਲ ਨਹੀ ਚੁਪਕ
 ਰਜਾਹ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਿਆ ਜੀ ਹੁਣ ਅਸਾਨੁ ਰੁਕਿ ਸਦਾਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਿਆ ਮਰਦਾਨ ਆ ਅਗੇ ਬਡੀ ਬਲਾਇ ਆਵਈ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰ
 ਦਾਨੇ ਕਿਆ ਜੀ ਵਤ ਅਗੇ ਕਮੇ ਜਾਵਾਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਿਆ ਮਰ
 ਦਾਨ ਆ ਜੇ ਕਰਮੁ ਜ਼ਦੇ ਆਹੇ ਤਾਂ ਭੁਪਿਛੇ ਆਇ ਲੈ ਵੀਹੈ ਛੁਡੀ ਨਹੀ
 ਇਸਤੇ ਅਗੇ ਗਿਕਮੇ ਨਾਂ ਚਲੀਏ ਪੰਜ ਦਿਨ ਅਤੇ ਪੰਜ ਰਾਤੀ ਸਮੁੰਦ ਵਿਚ
 ਚਰਚੇ ਗਏ ਜਾਂਦੇ ਖਨ ਤਾਂ ਕਲ ਆਵਈ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੀ ਨਜ਼ਰ
 ਚਰਿਕ ਰੂਪ ਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਿਆ ਮਰਦਾਨ ਆ ਰੂਤਾ ਇਹ
 ਉਲੈ ਮਰਦਾਨੇ ਚਾਹਿਕਰ ਰੂਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਹਥ ਦਿਤਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕ ਜੀ ਰੂਤਾ ਆਪਣੇ ਹਥ ਵਿਚ ਲੀਤਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ
 ਸਾਮਣੇ ਕਲ ਆਈ ਵਡੇ ਦੰਦ ਅਤੇ ਬਿਕਰਾਲ ਸਰੂਪ ਕਰਕੇ ਆਇ
 ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਵਲ ਆਈ ਦੋੜਕੇ ਜਮੋ ਨਜ਼ਰਿ ਆਈ ਤੇ
 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਲ ਦੇ ਮੁਹ ਵਿਚ ਰੂਤਾ ਦਿਤਾ ਥੋਕ ਕ ਦੀ ਨੰਗੀ ਪਿਛੇ

ਨਾਰਦ ਗੁਸਾਈ ਆਯਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਿਆ ਭੁਈ ਬਾਲਾ ਤੇ
 ਕਲ ਨਾਲ ਖੁਦਾ ਰਹੈ ਅਸੀ ਨਾਰਦ ਗੁਸਾਈ ਨਾਲ ਥੋਡੀਏ ਤੇ
 ਨਾਰਦ ਗੁਸਾਈ ਕਿਆ ਜੀ ਤਸੀ ਕਲ ਤਾਂ ਵੀ ਕਿਆ ਆਪਣੇ ਹੋ ਕਲ ਤੇ

ਤਸਾਂਡੇ ਹੁਕਮ ਨਾਲ ਕਾਰ ਕਰਦੀ ਫਿਰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਿਆ
 ਨਰਦ ਗੁਸਾਈ ਸੰਸਾਰ ਉਪਰ ਇਸਦੀ ਕਾਰ ਹੈ ਕੇਸਾਂਡੇ ਉਪਰ ਭੂਹੈ ਤਾਂ
 ਨਰਦ ਗੁਸਾਈ ਕਿਆ ਜੀ ਸੰਸਾਰ ਉਤੇ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਿਆ
 ਇਹ ਅਸਾਂ ਉਪਰ ਕੋਯੋ ਆਈ ਹੈ ਤਾਂ ਨਰਦ ਗੁਸਾਈ ਕਿਆ ਜੀ ਪੁਛ
 ਏ ਉਸ ਪਾਸੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਿਆ ਤੁਸੀ ਪੁਛੋ ਸਦਕਰ ਤਾਂ ਨਰਦ
 ਗੁਸਾਈ ਕਲਨੁ ਸਦਾ ਕਲਮ ਮਗੇ ਆਇਖ ਜੀ ਹੋਈ ਤਾਂ ਨਰਦ ਗੁਸਾਈ
 ਕਿਆ ਕਲਮ ਤੁਸੀ ਸਾਧ ਤੇ ਆਵਟ ਦਾ ਹੁਕਮ ਨਾਹੀ ਤੁਹਿ ਥੋਥੇ
 ਉਂ ਆਈ ਓ ਤਾਂ ਕਲਕਿਆ ਕੀ ਤਾਂ ਆਪ ਛੁਟੇ ਹਿਕਤਾਂ ਲੋਕ ਨੁ ਛੁਟੇ
 ਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਿਆ ਜੇ ਅਸਾ ਤੁਹੇ ਦੇ ਗਾ ਸੋ ਸੁਭੇ ਛੁਟੇ ਗਾ ਅ
 ਤੇ ਤੇਰੇ ਦਾ ਨੁ ਭੀ ਨੇ ਗਾ ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਵਾਲ ਪੁਟੇ ਗਾ ਹੁਣ ਤੇਰਾ ਕੀ ਮਕਰ
 ਛੁਟੇ ਆਹੇ ਪਰ ਤੇਰੇ ਕਰਮ ਨੁ ਨਰਦ ਗੁਸਾਈ ਆਇ ਗਯਾ ਹੈ ਤਾਂ
 ਕਲਕਿਆ ਮੈ ਤਾਂ ਹੁਕਮ ਨਾਲ ਫਿਰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਿਆ
 ਤੁਹਿ ਸਦੇ ਹੁਕਮ ਨਾਲ ਫਿਰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕਲਕਿਆ ਮੈ ਨਿਰੀ ਕਾਰ ਦੇ ਹੁਕ
 ਮ ਨਾਲ ਫਿਰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਿਆ ਅਸੀ ਕਿਸ ਦੇ ਆਹੇ ਤਾਂ
 ਕਲਕਿਆ ਤੁਸੀ ਭੀ ਨਿਰੀ ਕਾਰ ਦੇ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਿਆ ਤੇ ਨੁ ਏ
 ਜੇ ਗਨਾਂ ਹੀ ਹੋਰ ਸੰਸਾਰ ਬੋਝ ਪਾਯਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਲਕਿਆ ਤੁਸੀ ਪਨੁ ਰਖ
 ਅਕੇ ਕੋਈ ਇਕ ਅਧ ਤੇ ਰੇ ਨਾਲ ਹੋਵੇ ਤਿਸ ਨੂੰ ਰਖ ਹੋਰ ਸੰਸਾਰ ਨਾਲ ਰਿ
 ਆਪ ਆਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਿਆ ਜੇ ਅਸਾ ਤੁਹਿ ਪਦੇ ਸਕਮਾਵੇ ਤਿ
 ਸ ਉਪਰ ਤੇਰੇ ਜੇਰ ਨ ਚਲੇ ਗਾ ਭੁਵੇ ਕੇਹਾ ਜੇਰ ਤੁਕਰੇ ਗੀ ਅਸਾ ਅਗੇ
 ਹੀ ਨਿਰੀ ਕਾਰ ਪਾਸੇ ਬਖਸਾਏ ਹਨ ਤਾਂ ਨਰਦ ਗੁਸਾਈ ਕਿਆ ਸੁਣ ਕਲ
 ਮ ਤਾ ਉਹੁ ਛੁਟੇ ਨਨਕ ਨਿਰੀ ਕਾਰੀ ਹੈ॥੩੩॥ ਬੋਲੇ ਗੁਣੀ ਜੀਵ
 ਹੁਗੁਰੂ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ ੩੪ ਤਾਂ ਓਥੇ ਅਗੇ ਚਲੇ ਪੰਦ
 ਦਿਨ ਅਤੇ ਪੰਦ੍ਰਾਂਤੀ ਏਵੇ ਪੈਣ ਅਹਾ ਰੀ ਚਲੇ ਗਏ॥ ਅਗੇ ਗਾਹਿ
 ਵਿਰ ਬਿਸਾਹ ਦੇ ਸਮਾਹ ਚਿਸਾਹ ਦੇ ਗੋਰੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜਾਇ ਉ

ਤਰੇ ਇਕ ਦਿਨ ਗੁਜਰਿਆ ਤਾਂ ਮਰਦ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਜੇ ਹੁਕਮ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਮੈਂ
 ਹਰਜਾਵਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਕਰੋ ਮਰਦਾਂ ਨਾਂ ਕਰੋ ਜਾਵਾਂ ਮੈਂ
 ਰਵਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਦਿਨਾਂ ਵਾਧੂ ਖਾਹਾਂ ਸਹਰਾ ਵਿਚੋਂ ਕੁਝ ਮੁਹ
 ਪਵੇ ਤਾਂ ਪਾਇਆਵਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਕਰੋ ਭਾਈ ਬਾਲਾ
 ਮਰਦਾਂ ਨਾਂ ਕਹਿਆ ਆਖਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਜਨਮ ਸੁਭਾ ਉਜਾਦ
 ਨਹੀ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਨਿਰੰਕਾਰ ਹੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹੋ ਸੇਹਾਂ ਸਕਰਮ
 ਖੋਸ ਮਰਦਾਂ ਨਾਂ ਕਿਧਰ ਜਾਸੀ ਮਰਦਾਂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਜਿਧਰ ਹੁ
 ਕਮ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਂ ਨਾਂ ਇਕ ਝੰਡਾ ਬਾਢੀ
 ਝਿਖਾਣਾ ਹਈ ਉਸ ਥੇ ਜਾਂਦੇ ਹੋਰ ਥੇ ਨਾ ਜਾਵੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ
 ਮੈਂ ਤਾਂ ਉਸ ਦਾ ਨਾਂ ਉਜਾਣ ਦਾ ਨਾਂ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਕੋਈ ਨਿਸਾਨੀ ਦਸੋ ਤਾਂ ਗੁ
 ਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਂ ਨਾਂ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦਾ ਨਾਂ ਉਪਾਖਰ ਹਈ
 ਤੁਹਿ ਉਜਾਇ ਕੇ ਕਹੀ ਭਾਈ ਪਾਖਰ ਬਾਢੀ ਤਾਂ ਪੁਤ ਜੋ ਝੰਡਾ ਬਾਢੀ
 ਹੋ ਸੋ ਕਿਥੇ ਰਹਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭੁਲਾ ਜੀ ਮੈਂ ਜਾਵਾਂ
 ਮਰਦਾਂ ਨਾਂ ਸਹਰਾ ਵਿਚ ਜਾਇ ਕੇ ਕਾਫਾ ਪੁਛਣ ਭਾਈ ਪਾਖਰ
 ਢੀਦਾ ਪੁੱਤਰ ਝੰਡਾ ਬਾਢੀ ਕਿਥੇ ਰਹਦਾ ਹੈ ਪੁਛਦਾ ਪੁਛਦਾ ਕੋਹੋ
 ਢੀਰਾ ਤਾਂ ਇਕ ਸਮਾਦ ਮੀ ਕਹਿਆ ਤੁਹਿ ਕੋਣ ਹੋ ਕਿਥੇ ਆਯਾ ਹੈ
 ਤਾਂ ਮਰਦਾਂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਭਾਈ ਜੀ ਤੁਮੈਂ ਨੂੰ ਦਸ ਚਿਹਾ ਪੇ ਪੁਛ
 ਲਵੇਗਾ ਤੁਮੈਂ ਨੂੰ ਉਸ ਝੰਡੇ ਦਾ ਪਤਾ ਦਸ ਤਾਂ ਉਸ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਮੈਂ
 ਸੁਭੇ ਨਾ ਹੋਵਸਦਾ ਤੁਮੈਂ ਪੁਛਣ ਨਾਂ ਉਸ ਅਤੇ ਵਰਨ ਦਸੇਗਾ ਤੁਹਿ
 ਸਾਂਗਾ ਤਾਂ ਮਰਦਾਂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਜੀ ਇਸ ਨਗਰੀ ਦੀ ਰੀਤ ਏਹ
 ਹੋਸੀ ਤਾਂ ਉਸ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਇਸ ਨਗਰੀ ਦੀ ਰੀਤ ਏਹ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰ
 ਦਾਂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਮੈਰਾਨ ਉਮਰ ਦਾ ਨਾਂ ਅਤੇ ਮੈਰਾ ਜਨਮ ਮਰਾ
 ਸੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਫੇਰ ਪੁਛਾ ਭਾਈ ਤੇਰਾ ਵਤਨ ਕੋਣ ਹੋ ਤਾਂ ਮਰਦਾਂ
 ਨੇ ਕਹਿਆ ਪੰਜਾਬ ਸਹਰ ਕਵੀ ਸਾਹਿਬਾਨੇ ਚਿਸ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਪਰ

ਗਵੇਵਿਚਗਾਇਉਏਦੀਤਲਵੰਗੀਹੈਚਿਹਮੇਰਾਵਤਨਹੈ ਤਾਂਓਸਦੇ
 ਰਪੁਛਾਭਾਈਮਰਦਾਨਾਓਏਹਿਕਗੁਰੂਨਨਕਜੀਰਹਦੇਹੈਨ ਓਸ
 ਵਾਭੀਤੂੰਮਹਰਮਹੈ ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਕਯਾਹਸਕਰਮਾਖਭਾਈ ਤੂੰਮਾ
 ਪਦਾਨਾਇਦਸਮੇਓਸੇਦਾਮਰਾਸੀਹ ਤੂੰਓਸਨੂੰਕਯਾਜਾਣਦਾਹੈ ਤਾਂ
 ਓਸਹੱਸਕਰਕਯਾਭਾਈਮਰਦਾਨਾਓਹਮਸਾਭਾਪੁਰਤਨਯਾਚੈ
 ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਕਯਾਜੀਤੂੰਓਸਨੂੰਸਿਵਾਣਦਾਹੈ ਤਾਂਓਸਕਯਾਭਾਈ
 ਜੈਨਜਰਾਮਾਵੈਤਾਂਸਿਵਾਣਲਈਯੇ ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਕਯਾਭਾਈਓਹ
 ਤਾਂਬਾਹਰਥੈਰਹਈ ਤਾਂਓਸਕਯਾਚਲਭਾਈਦਿਖਾਓਮੈਨੁਦੇਖ
 ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਕਯਾਭਾਈਜੀਗੁਰੂਨਨਕਜੀਮੇਰੇਉਤੇਰਜੇਰੇਨਹੈ
 ਪਦਾਨੇਦੁਮੈਨੁਤ੍ਰੇਬਾਢੀਦਾਘਰਦਸ ਪਿਛੇਤੈਨੁਗੁਰੂਨਨਕ
 ਜੀਪਾਸਲੈਜਾਵਾਂਗਾ ਤਾਂਓਸਕਯਾਚਲਭਾਈਮਰਦਾਨਾ ਮਰਦ
 ਨੇਕਯਾ ਜੀਤੂੰਮਾਪਣਨਾਉਮੈਨੁਦਸ ਓਸਮਰੋਕਯਾਭਾਈ
 ਮਰਦਾਨਾਮੇਰਾਨਾਉਗੁਰੂਨਨਕਜਾਣਦਾਹੈ ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਕਯਾਜੀ
 ਓਹਤੁਜਾਣਦੇਹੈਨਪਰਮੈਤੁਨਾਂਹੀਜਾਣਵਾ ਤਾਂਓਸਕਯਾਭਾਈ
 ਮਰਦਾਨਾਮੇਰਾਨਾਉਇਵਸੈਣਾਹੈ ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਕਯਾਭਾਈਇਵ
 ਸੈਣਜੀਤੁਸੀਹੋਤੋਕਉਣਹੈ ਤਾਂਇਵਸੈਣਕਯਾਭਾਈਮਰਦਾਨਾ
 ਓਥੋਦਾਜੇਰਾਜਾਹੈਉਸਦਾਮੈਭੁਟੇਵਾਹਾ ਏਹਗਲਕਰਦੇਮਾਹੇ
 ਤਿਚਰਨੁਜਾਇਤ੍ਰੇਬਾਢੀਦੇਘਰਵੜੇ। ਤ੍ਰੇਬਾਢੀਮਰੀਮ
 ਜੀਵੁਣਵਾਮਾਹਾ। ਇਵਸੈਣਮਤੇਮਰਦਾਨਾਦੇਵਜਾਇਸਿਲੇ
 । ਇਵਸੈਣਨੂੰਤ੍ਰੇਬਾਢੀਰਿਠਾ ਸੋਉਠਾਖੜੋਯਾ ਬਹੁਤਮਦ
 ਬਕੀਤਾਮੀਜੀਵਛਾਇਦਿਤੀ। ਇਵਸੈਣਕਯਾਭਾਈਮਰਦਾ
 ਨਾਬੈਠਾ। ਮਰਦਾਨੇਕਯਾਭਾਈਜੀਤੁਸੀਬੈਠੇ। ਇਵਸੈਣਮਰ
 ਵਜੇਦਾਹਥਪਕੜਕਰਲੇਬੈਠਾਮੀਜੀਉਤੇ। ਤਾਂਤ੍ਰੇਪੁਛਾਜੀ
 ਇਹਕਾਈਕਿਥੈ। ਤਾਂਇਵਸੈਣਕਯਾਭਾਈਉਹਤੇਰਾਘ

ਰੁਪੁਛਦਾਠਿਰਦਾਸੀ ਤਾਂ ਝੰਡੇ ਕਯਾ ਭਾਈ ਭੰਕਟਰੀ ਤੇ ਰਲਾਉ ਕਯਾਰੇ
 ਤਾਂ ਮਰਦਨੇ ਕਯਾ ਜੀ ਮੇਰਨਾਂ ਉਮਰਦਨਾਂ ਹੋ ਦਾ ਮਰਾਜੀ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮ
 ਯਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸੋਂ ਹਾਂ ਤਾਂ ਝੰਡੇ ਕਯਾ ਭਾਈ ਮਰਦਨਾ ਤੁਮ ਸਨੁਪ
 ਛਾਣਦਾ ਅਹੋ ਮਸਨਾ ਲਤੈ ਕਯਾ ਕੀ ਮਹੇ ਮਸਨੁ ਕਯਾ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਤ
 ਮਰਦਨੇ ਕਯਾ ਭਾਈ ਜੀ ਅਸਾਏ ਹੋ ਤੁਸਨਾਂ ਲਕੀ ਮਹੇ ਜੁਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
 ਜੀ ਤੁਸਾ ਪਾਸ ਭੁਯਾ ਹੈ ਤਾਂ ਝੰਡੇ ਕਯਾ ਭਾਈ ਮਰਦਨਾ ਅਸੀ
 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜਾਣਦੇ ਨਾਹੀ ਕਦੇ ਦੇਖਾ ਨਾਂਹੀ ਤਾਂ ਮਰਦਨੇ ਕਯਾ
 ਤੁਸੀ ਤਾਂ ਨਾਹੀ ਜਾਣਦੇ ਪਰ ਉਹ ਤਾਂ ਤੁਸਾਨੁ ਜਾਣਦੇ ਹੋਨ ਤਾਂ ਚਿਨਾਂ ਅ
 ਸਾਨੂੰ ਤੁਸਾ ਪਾਸ ਭੁਯਾ ਹੈ ਤੁਸੀ ਓਥੋਂ ਤੋਂ ਚੀਚਲੇ ਤਾਂ ਝੰਡੇ ਕਯਾ ਭਾਈ
 ਯਾ ਤੁਲਾ ਭਾਈ ਮਰਦਨਾ ਚਲਦੇ ਆਹੇ ਜਾਂ ਮੀ ਜੀ ਬੁਫ ਮੁਕੇ ਤਾਂ ਮ
 ਰਦਨੇ ਕਯਾ ਭਾਈ ਜੀ ਚਲੇ ਝੰਡੇ ਮਾਪਣੇ ਜੀ ਵਿਚ ਵਿਚ ਚਲੀ ਤ
 ਭਾਈ ਕੁਝ ਲੇਜਾਈਯੇ ਤਾਂ ਝੰਡੇ ਕਯਾ ਭਾਈ ਮਰਦਨਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
 ਦਾ ਸਰੂਪ ਕਯਾ ਹੈ ਜੇਹਾ ਤੂੰ ਵਸੇ ਤੇਹਾ ਜਤਨ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਮਰਦਨੇ ਕਯਾ
 ਜੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾ ਸਰੂਪ ਤੁਪਾ ਹੈ ਤਾਂ ਝੰਡੇ ਕਯਾ ਮਸਨਾ ਜੇ ਅਤੀਤ
 ਠਕੀਰ ਹੈ ਕੁਝ ਅੰਛ ਭੋਜਨ ਬਣਾਇ ਕੇ ਲੈਜਾਈਏ ਤਾਂ ਝੰਡੇ ਮਰਦਨੇ
 ਨੁਪੁਛਾ ਭਾਈ ਮਰਦਨਾ ਤੋਂ ਕਯਾ ਜੇ ਮੈਸਮਝਾ ਹੈ ਪਰ ਤੂੰ ਉਤਵ
 ਲਾਨਾ ਹੋਹੁ ਓਹੁ ਸਾਧ ਠਕੀਰ ਹੈ ਚਿਨ ਪਾਸ ਪਾਲੀ ਕਮੇ ਕਰਜਾ ਵੀਏ
 ਤਾਂ ਮਰਦਨੇ ਅਪਣੇ ਜੀ ਵਿਚ ਵਿਚ ਚਲੀ ਤਾ ਓਹੁ ਤਾ ਪਉਟਾ ਮਹਾ
 ਗੀਰੈ ਨ ਮੈ ਤਨ ਲਹ ਠਕਰ ਠਿਰਦਾ ਹਾਂ ਹੁਣ ਤਾਂ ਭੋਜਨ ਦੀ ਜਾਗਾ ਆ

ਪੈ ਕੁਲ ਕੋ ਜਨ ਤਾਂ ਖਾਈਏ ਮੈ ਤਾਂ ਸਹਰਾ ਵਿਚ ਇਸੇ ਵਾਸਤੇ ਮਾਥਾ ਹਾਂ
 ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਝੰਡੇ ਨੂ ਕਯਾ ਭਾਈ ਝੰਡਾ ਜੋ ਕੁਛ ਤੋ ਸਮਝਾ ਹੈ ਸੋ ਕੁਲ
 ਸਮਝੀ ਹੈ ਪਰ ਝੰਡੇ ਹੋਤੈ ਕੁਝ ਕਰਵਾਂ ਹੈ ਤਾਂ ਝੰਡਾ ਕਰ ਤਾਂ ਝੰਡੇ ਕਯਾ
 ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਝੰਡਾ ਹੋਵਾਂ ਝੰਡੇ ਕਯਾ ਕੀਤਾ ਝੰਡਾ ਓਥੇ ਦਾ ਮਾਹ
 ਰਾਜੇ ਦੇ ਬਾਗ ਵਿਚ ਰਾਜਾ ਜੋ ਕਰਲ ਬਠ ਲਵੇ ਫੁਲ ਮੈ ਮਾ ਦੇ ਸੇ
 ਸੋਤੁ ਸੀਸ ਲੁਣਾਂ ਕਰੇ ਮਤੇ ਦੇ ਵੀ ਮਾਂ ਪਕਾਵੇ ਅਤੇ ਫੁਲਾਂ ਦਾ ਸਾਗ
 ਫੁਮਕੇ ਝੰਡੇ ਹਥ ਮਾਥਾ ਰਾਜਾ ਮਾਥਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬਾਗੇ ਸਾਇਕ
 ਰਹੰਛੇ ਮੇਵੇ ਲੈ ਮਾਥਾ ਅਗੇ ਪਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੁਝਾ ਰੋਖਾ ਸੀ ਤੁਪ੍ਰ
 ਸਾਦਾ ਮਤੇ ਮੇਵਾ ਮਾਥਾ ਦੇ ਸਿਰ ਤੇ ਰਖਾ ਲੈ ਕਰ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂ ਨਾਲ
 ਰੋਖਾ ਮਾਥਾ ਲਗਾ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਚਲ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜਿਥੇ ਹੈ
 ਮਰਦਾਨਾ ਲੀਤੇ ਲੀਤੇ ਮਾਥਾ ਜਿਥੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਤੇ ਬਾਲ ਬੈਠੇ
 ਮਾਹੇ ਉਦਾਨਾ ਵਿਚ ਝੰਡੇ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨੇ ਦੁਹਾ ਕਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕ
 ਰਤਾਰ ਕਰਤਾਰ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹੋਸੇ ਹੋਸ ਕਰ ਕਯਾ ਮਾਓ ਭਾਈ
 ਝੰਡਾ ਸਤ ਕਰਤਾਰ ਤਾਂ ਪਿਛੇ ਬਾਲੇ ਕਯਾ ਮਾਓ ਭਾਈ ਝੰਡਾ ਸਤ ਕਰ
 ਤਾਰ ਤਾਂ ਝੰਡੇ ਪ੍ਰਸਾਦਾ ਮਗੋਰ ਕਯਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਭਾਈ
 ਝੰਡਾ ਇਕ ਕਯਾ ਲੈ ਮਾਥਾ ਹੈ ਤਾਂ ਝੰਡੇ ਕਯਾ ਜੀ ਤੁਸਾਰੇ ਵਾਸਤੇ ਰਸ
 ਈ ਲੈ ਮਾਥਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਭਾਈ ਝੰਡਾ ਤੁਸਾਰੇ ਕਯਾ
 ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਝੰਡੇ ਕਯਾ ਜੀ ਤੁਸੀਤ ਮੈਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਸਾਂ ਮੈਨੂੰ
 ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਭਾਈ ਝੰਡਾ ਇਹ ਪ੍ਰਸਾਦ ਕਿਥੇ
 ਮਾਥਾ ਹਈ ਤਾਂ ਝੰਡੇ ਕਯਾ ਜੀ ਇਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਰ ਮੇਸਰ ਕੇ ਜਾ ਹੈ
 ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਭਾਈ ਝੰਡਾ ਤੁਸਾਰੇ ਮਾਥਾ ਤੁਪਰ ਮੇਸਰ
 ਨਾ ਜਾਣਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਝੰਡੇ ਕਯਾ ਜੀ ਸੋ ਕੋਟੇ ਹੋ ਪਰ ਮੇਸਰ ਨੂ ਨਹੀ ਜਾਣ
 ਦਾ ਮੈ ਤਾਂ ਮਾਥਾ ਮੀ ਹੋ ਜੇਸੁ ਤੁਹੈ ਜੇਸੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੇਸਰ ਨਾ ਫਵੀ ਹੈ ਤਾਂ
 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹੋਸ ਕਰ ਕਯਾ ਤੁਕ ਦੇ ਕਰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਭਾਈ ਝੰਡਾ

ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਜੋੜ ਕਿਸਦਾ ਹੈ॥ ਤ੍ਰਿਤ੍ਵ ਬਾਦੀ ਅਤੇ ਸੁਧ ਰਸੈ ਟਰ ਜੇ ਦਭਾ
 ਵਜਾਇ ਵਸੈ ਟਰ ਜਾਨ ਪਾਨ ਕਰ ਦੇ ਪਰ ਚਏ ਅਹੇ ਤਾਂ ਤ੍ਰਿਤ੍ਵ ਕਯਾ
 ਜੀ ਤੁਸੀ ਹੋਈ ਤਾਂ ਮਹਾ ਪਾਵੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤਿਥੇ ਮਹਾ ਚੋਲ ਦਾ

ਆਹ ਜਿਥੇ ਸਾਧ ਹੋਵੇ ਆਹ ਮੀ ਮ੍ਰਿਤ ਕੁਜ ਨ ਹੋਵੇ ਆਹ ਨਹੀ ਤਾ ਪੈਣ
 ਮਹਾ ਹੀ ਆਹ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਭਾਈ ਤ੍ਰਿਤ੍ਵ ਪੰਜ ਬਖਰੇ ਕਰ
 ਅਤੇ ਹਿਕ ਬਖਰਾ ਮਰਦ ਨੇ ਨੂੰ ਕਢ ਦੇਹ ਤਾਂ ਤ੍ਰਿਤ੍ਵ ਕਯਾ ਜੀ ਤੁਸੀ ਤਾਂ ਤ੍ਰਿ
 ਤ੍ਰਿ ਪੰਜ ਬਖਰੇ ਕਯੋ ਕਢ ਦੇਹ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਤ੍ਰਿਤ੍ਵ ਚੌਥਾ ਤ੍ਰਿ
 ਹੈ ਅਤੇ ਪੰਜਵਾਂ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਪਰ ਚਟ ਵਾਲਾ ਇਵਸੈ ਟਰ ਹੈ ਓਸ ਤਾਂ ਈ
 ਲਮਾ ਵਸੀ ਤਾਂ ਅਸੀ ਰਸੋਈ ਅਚ ਵੀਏ ਤਾਂ ਤ੍ਰਿਤ੍ਵ ਬਾਦੀ ਪੰਜ ਬਖਰੇ
 ਬਰੇ ਬਰ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਹਿਕ ਵੰਡਾ ਜੁਦਾ ਕਰ ਕੇ ਮਰਦ ਨੇ ਨੂੰ ਦੇਵਣ ਲ
 ਗੇ ਤਾਂ ਮਰਦ ਨੇ ਕਯਾ ਜੀ ਮੇਨਾ ਹੀ ਖਾਂਦਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ
 ਮਰਦ ਨਾ ਕਯੋ ਨਾ ਹੀ ਖਾਂਦਾ ਪਰਸਾਵਤੁ ਖਾਹ ਤਾਂ ਮਰਦ ਨੇ ਕਯਾ
 ਜੀ ਤੁਸੀ ਖਾਵੇ ਤਾਂ ਮੈ ਖਾਂਵਾਂਗਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦ ਨਾ
 ਤ੍ਰਿਤ੍ਵ ਖਾਹੈ ਅਤੇ ਅਸਾ ਫੇਖ ਜਾ ਲਨ ਪਾ ਕਰ ਮਰਦ ਨਾ ਕੁਖਾ ਆਹ
 ਮਰਦ ਨੇ ਪ੍ਰਸਾਦ ਪਾਯਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਭਾਈ ਤ੍ਰਿਤ੍ਵ ਇਵ
 ਸੈ ਟਰ ਨੂੰ ਲਮਾ ਵਸੀ ਤਾਂ ਅਸੀ ਪ੍ਰਸਾਦ ਅਚ ਵੀਏਗੇ ਤਾਂ ਤ੍ਰਿਤ੍ਵ ਕਯਾ
 ਜੀ ਪ੍ਰਸਾਦ ਮਹਾ ਪਾਵੇ ਤਾਂ ਮੇਰੀ ਸਰਧਾ ਪੂਰੀ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
 ਕਯਾ ਤ੍ਰਿਤ੍ਵ ਤ੍ਰਿਤ੍ਵ ਖਾਵੇ ਜੇ ਮੇਰੀ ਸਰਧਾ ਪੂਰੀ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਹੋਆ
 ਖਦਾ ਹਾਂ ਜੇ ਤ੍ਰਿਤ੍ਵ ਅਤੇ ਇਵਸੈ ਟਰ ਦੇ ਕਪਾਟ ਖੁਲਨ ਤਾਂ ਸਾਡੀ ਸਰਧਾ

ਪ੍ਰਗੀਤੈ ਤਾਂ ਅਸੀ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੁਹ ਪਾਈਏ ਤਾਂ ਤ੍ਰਿਤ੍ਰੇਬਾ ਢੀ ਦੇ ਮਨ ਗਮ
 ਨਉ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤ੍ਰਿਤ੍ਰੇਬਾ ਢੀ ਦੇ ਹੁਤਾ ਪਰ ਮੇਸਰਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀ ਭੀ ਏਹੋ ਗਮ
 ਨ ਕਰ ਦੇਸਾਹੈ ਸੋਈ ਅਸਾਨੁ ਮਾਹਿ ਮਿਲ ਜਾਹੈ ਤਾਂ ਤ੍ਰਿਤ੍ਰੇਬਾ ਢੀ ਦੇ
 ਸਾਨੀ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੋਈ ਪ੍ਰਗੀਤੈ ਸੀ ਤ੍ਰਿਤ੍ਰੇਬਾ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਾਂ ਅਚਰੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
 ਨ ਕਰ ਸੀ ਕਰਨਾ ਭਾਈ ਤ੍ਰਿਤ੍ਰੇਬਾ ਅਸੀ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੋਈ ਹਾਂ ਅਸਾਏਹੈ ਸੋ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਦੇਵਾ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਅਸਾਏ ਅਸੀ ਤ੍ਰਿਤ੍ਰੇਬਾ ਮਿਲਣ ਦੇਵਾ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਅਸਾਏ ਅਸਾਏ
 ਤ੍ਰਿਤ੍ਰੇਬਾ ਢੀ ਦੇ ਓਥੋ ਓਠਾ ਓਠ ਕਰਾ ਮਾਹਿ ਸਹਰ ਵਿਚ ਅਸੀ ਕਰ
 ਲਗਾਇ ਵਸੈ ਨੁ ਢੁਢਣ ਢੁਢਣ ਢੁਢਣ ਢੁਢਣ ਢੁਢਣ ਢੁਢਣ ਢੁਢਣ ਢੁਢਣ ਢੁਢਣ
 ਵਸੈ ਨੁ ਰਸੈ ਦੇਵਾ ਗਵਿਓ ਨਾਹਿ ਕੇਲਾ ਤ੍ਰਿਤ੍ਰੇਬਾ ਢੀ ਕਰਨਾ
 ਮੇਤੈ ਨੁ ਕਰਾ ਦਾ ਢੁਢਣ ਢੁਢਣ ਢੁਢਣ ਢੁਢਣ ਢੁਢਣ ਢੁਢਣ ਢੁਢਣ ਢੁਢਣ ਢੁਢਣ
 ਅਸਾ ਪਰ ਮੁਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਦੇਵਾ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਅਸਾਏ ਵਸੈ ਨੁ ਕਰਨਾ ਕੇਸੀ ਭਾਈ
 ਤ੍ਰਿਤ੍ਰੇਬਾ ਕਰਿ ਦੇਵਾ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਅਸਾਏ ਤਾਂ ਤ੍ਰਿਤ੍ਰੇਬਾ ਢੀ ਦੇ ਅਸੀ ਸਿਸਵਾ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਅਸੀ ਤ੍ਰਿਤ੍ਰੇਬਾ
 ਸੀ ਗਮ ਨ ਕਰ ਦੇਸੈ ਸੋਢਿ ਹੁਵਾ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਅਸਾਏ ਤਾਂ ਤ੍ਰਿਤ੍ਰੇਬਾ ਢੀ ਕਰਨਾ
 ਕੇਸੀ ਕਰ ਤਾਂ ਤ੍ਰਿਤ੍ਰੇਬਾ ਢੀ ਦੇ ਓਥੋ ਮਰਵਨਾ ਮਰਾਜੀ ਤ੍ਰਿਤ੍ਰੇਬਾ ਮੇਰੇ ਪਾਸ
 ਅਸਾਦਾਸੀ ਉਸਦਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਸੋਢੇ ਹੋਗਲ ਕਰਵਾਹੈ ਇ
 ਵਸੈ ਨੁ ਕਰਨਾ ਭਾਈ ਤ੍ਰਿਤ੍ਰੇਬਾ ਮੇਰੇ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਅਸਾਏ ਓਥੋ ਮੇਰਾ
 ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤ੍ਰਿਤ੍ਰੇਬਾ ਅਸਾਏ ਓਥੋ ਅਸੀ ਤ੍ਰਿਤ੍ਰੇਬਾ ਮਿਲੇ ਹੋਏ ਅਸਾਏ ਤਾਂ ਤ੍ਰਿਤ੍ਰੇਬਾ
 ਢੀ ਦੇ ਓਥੋ ਕਰਵਾਹੈ ਤ੍ਰਿਤ੍ਰੇਬਾ ਢੀ ਦੇ ਨੁ ਕਰਨਾ ਓਥੋ ਤਾਂ ਤ੍ਰਿਤ੍ਰੇਬਾ ਢੀ ਦੇ ਅਸੀ ਤ੍ਰਿਤ੍ਰੇਬਾ
 ਢੀ ਦੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਲੇਗਾ ਸੀ ਤ੍ਰਿਤ੍ਰੇਬਾ ਮੁਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤ੍ਰਿਤ੍ਰੇਬਾ ਤ੍ਰਿਤ੍ਰੇਬਾ
 ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਅਸਾਏ ਤ੍ਰਿਤ੍ਰੇਬਾ ਕਰ ਤਾਂ ਤ੍ਰਿਤ੍ਰੇਬਾ ਢੀ ਦੇ ਚਰਕੀਤਾ ਸੋ ਅਸੀ
 ਅਸਾਨੁ ਕੇਈ ਜਾਣਤਾਨਾਹੀ ਅਤੇ ਇਹ ਅਸਾਨੁ ਜਾਹਰ ਕਰਾ ਮਾਹਿ
 ਹੈ ਤਾਂ ਤ੍ਰਿਤ੍ਰੇਬਾ ਢੀ ਦੇ ਤ੍ਰਿਤ੍ਰੇਬਾ ਢੀ ਦੇ ਤ੍ਰਿਤ੍ਰੇਬਾ ਢੀ ਦੇ ਤ੍ਰਿਤ੍ਰੇਬਾ ਢੀ ਦੇ
 ਕੇ ਮਿਲੀਏਗੇ ਤਾਂ ਤ੍ਰਿਤ੍ਰੇਬਾ ਢੀ ਦੇ ਤ੍ਰਿਤ੍ਰੇਬਾ ਢੀ ਦੇ ਤ੍ਰਿਤ੍ਰੇਬਾ ਢੀ ਦੇ ਮੁਹ
 ਪਾਇਓਨਾਹੀ ਅਤੇ ਤ੍ਰਿਤ੍ਰੇਬਾ ਮਾਖ ਦੇਹੋ ਕੁਲ ਕੇਜਾ ਵੀਏਗੇ ਹੋਗਲ

ਵਦੀਨਹੀਤੰਤ੍ਰਾਇਵਸੈਵਵੀਚਾਰਕੀਤਕਯਾਚਲਕੁਭੀਤੰਤ੍ਰਾ
 ਛੇਪਾਭੀਮਾਰਤਗੁਜਰਗਈਤੰਤ੍ਰਾਇਵਸੈਵਅਤੇਤੰਤ੍ਰਾਬਾਦੀਦੇ
 ਵੇਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਪਾਸਆਏ ਦੁਹਾਵੀਚਾਰਕੀਤਾਇਵਸੈਵ
 ਤੰਤ੍ਰਾਕਯਾ ਭਾਈਤੰਤ੍ਰਾਤੁਕਿਛਬੇਲੀਦਾਭੀਮਾਰਮਹੈਜੋਕ
 ਬੇਲੀਬੇਲਦਾਰੇ ਤਾਂਤੰਤ੍ਰਾਕਯਾਜੀਕਰਤਾਰਕਰਤਾਰ ਤੰਤ੍ਰਾਇਵ
 ਸੈਵਅਤੇਤੰਤ੍ਰਾਬਾਦੀਹਿਕਪਹਰਰਾਤਗਈਦੁਹਾਆਇਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕਜੀਨੀਕਰਤਾਰਕਰਤਾਰਕਯਾ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਹਸਕ
 ਰਕਯਾਆਉਭਾਈਸਤੁਕਰਤਾਰ ਆਉਪੁਰਾਨਯਾਰਤਾਂ
 ਤੰਤ੍ਰਾਕਯਾਜੀਗੁਰੂਜੀਮਸਨੂਨਿਹਾਲਕੀਤਾ ਵੇਵੇਚਰਨਤੇ
 ਹਪਏਬਡੇਅਸੀਨਹੋਕੇਬਹੁਤਪ੍ਰਸੰਨਹੋਏਹਾਥਜੋਜੋਕੋਇਵਸੈ
 ਵਕਯਾਜੀਕੁਛਫੁਰਮਾਈਏਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਭਾ
 ਈਮੇਰਕਹਫਾਇਹੈਜੋਤੁਸੀਅਸੀਇਕਠੇਰਹੀਏ ਤੰਤ੍ਰਾਇਵਸੈਵ
 ਕਯਾਗੁਰੂਜੀਮੈਆਪਕੇਚਰਨਾਂਵਿਚਹਾਂ ਪਰਜੋਕੁਛਕਰਦੇ

ਸੋਤੰਤ੍ਰਾਨਾਲਕਰੇਸੰਅਸਾਨਲਕਰੇਗੇ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾ
 ਰਜਾਇਤੁਸਾਡੀਤੰਤ੍ਰਾਨਾਲਹੋਸੀ ਤੰਤ੍ਰਾਇਵਸੈਵਕਯਾਆਖਭਾਈ
 ਰਾਤੰਤ੍ਰਾਕਯਾਜੀਜੋਹੁਕਮਕਰੀਏ ਤੰਤ੍ਰਾਇਵਸੈਵਕਯਾ ਜੋਗੁ
 ਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਦੇਯਨਸੋਮੰਨੋ ਤਾਂਤੰਤ੍ਰਾਕਯਾਗੁਰੂਜੀਫੁਰਮਾ
 ਈਯੇ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਸਬਦਬੇਲਾ ਭਾਗਰਾਮਕਲੀਮਹ
 ਲਾ॥ ਈਧਨਤੇਬੈਸੀਤਰਭਾਰੀਮਾਟੀਕਉਜਲਦਹਾਦਿਸਤਿ

ਸਾਖੀ ੩੪

ਆਰੀ ਉਪਰਗਗਨਤਲੇਅਕਾਸ ਘਟਮਹਸਿਧਕੀਆਪਰਗਾਸ
 ੧ ਅੰਸਾਸਮਰਥਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀਕੋਨਾਮ ਅਠਪਹਰਮਨਤਾਂਕੋਧਾਂਨਾਮ
 ਰਹਾਉਤਾਂਤ੍ਰੇਕਯਾਜੀਮੈਂਕੁਝਨਾਹੀਸਮਝਾਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
 ਅਰਥਦਿਤਾ ਈਧਨਦੇਹੀਵਿਚਹੁਤੀਆਹਨ ਅਤੇਬੰਸਿਤਰਜਨ
 ਰਮਗਾਨਿਦੇਹੀਵਿਚਹੇ ਅਤੇਮਾਟੀਦੇਹੀਮਾਤਾਜੋਪਾਣੀਪੀਦੀਪੈਸੇ
 ਬਾਲਕਦੀਦੇਹੀਕਚੀਹੋਦੀਹੈ ਤਾਂਏਸਤਾਂਈਪੋਹਨਹੀਸਕਦੀਨਿ
 ਉਨਹੀਪੋਹਸਕਦੀਜੋਉਸਨੂਨਾਮਦੀਲਿਵਹੋਦੀਹੈ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਾਮ
 ਅੰਸਾਹੈਭਾਈਤ੍ਰੇਤ੍ਰੇਨਿਰੰਕਾਰਹੀਜਪ ਤੇਰੇਤਾਂਈਲਗੇਗਾਕੁਝ
 ਨਹੀ ਤਾਂਤ੍ਰੇਕਯਾਜੀਤੁਸੀਕਹਦੇਹੈਜੋਨਾਮਜਪ ਅਤੇਮੈਗਰੀਬ
 ਬਿਖਾਣਹਾਂ ਮੇਰਾਕਬੀਲਾਕਿਥੋਖਾਵੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੂਜੀਪੌੜੀ
 ਆਖੀ ਪਹਲੇਮਾਖਨਪਾਛੇਦੁਖ ਮੈਲਕੀਨਿਸਭਨਦੁਖ ਭੁੱਤੇਨਿ
 ਰਕੁਉਤੁਰਤਾਫਿਰੇਹੋਵੀਕਉਅਨਹੋਨੀਹਿਰੈ॥੨॥ ਤਾਂਤ੍ਰੇਕਯਾ
 ਜੀਮੈਤਾਂਕੁਝਸਮਝਾਨਾਂਹੀ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਅਰਥਦਿਤਾ
 ਜਾਬਾਲਕਗਰਭੁਵਿਚਹੋਦਾਹੈ ਤਾਂਦੁਧਨਹੀਹੋਦਾ ਬਣਵਿਚ
 ਮਖਣਜਮਰਹਦਾਹੈ ਅਤੇਬਾਲਕਜਨਮਲੇਰਾਹੈਤਾਂਦੁਧਨਿਕ
 ਲਦਾਹੈ ਤ੍ਰਿਚਿਤਾਨਾਕਰਮਾਵਿਤਰਹੁ ਉਸਸਾਹਿਬਰਿਸਕਾਮ
 ਪੇਕੀਤਾਹੈ ਤ੍ਰਿਕੁਜੋਰੁਰਦਾਹੈ ਤ੍ਰਿਤਾਨਿਰਕੁਉਹੈ ਏਹਜੋਦੇਹਤੇਰਿਜ
 ਕਹੈਸੋਅਣਹੋਦੀਹੈ ਅਤੇਤ੍ਰਿਜੋਹੈਏਸਦਾਹੋਰਾਮਾਯਾਹੈ ਏਹਤੇਰ
 ਹੀਪਸਾਤਾਹੈ ਤਾਂਤ੍ਰੇਕਯਾਜੀਤੁਸੀਇਉਕਹਦੇਹੈ ਚਿਹੁਤੁਗੁਪ
 ਤੁਗਲਹੈਮੈਕਯਾਜਾਣਾ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਤੀਜੀਪੌੜੀਆਖੀ
 ਦੇਹੀਗੁਪਤਾਬਿਦੇਹੀਦੀਜੈ ਜਗਲੇਸਾਜਕਰੈਜਗਦੀਜੈ ਸਾਧਸਿ
 ਗਮਿਲਕਰੈਬਖਸ਼ਾਂਸਾਸਤ੍ਰਸਿਮਤਬੇਦਪੁਰਾਂਨਾ॥੩॥ ਤਾਂਫੇਰ
 ਤ੍ਰੇਕਯਾਜੀਮੈਤਾਂਕੁਝਨਾਂਸਮਝਾ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਅਰਥ
 ਦਿਤਾ ਏਹਦੇਹੀਬਿਦੇਹੀਰਹੇਗੀਅਤੇਅੰਦਰਵਿਚਦੇਹੀਦੇਸੁਖ

ਮਦੇਗੀਰੈ ਸੋਗਪਤਰੈ ਚਿਹਦੇਗੀ ਨਲਜਾਸੀ ਅਤੇ ਏਹਦੇਗੀ ਏਥੇ
 ਹੀ ਛਤ੍ਰਜਾਸੀ ਚਿਹਦੇਗੀ ਇਸਪ੍ਰਾਣੀਨੁ ਸੁਝਦੀ ਨਹੀ ਏਹਸੰਤੁਸ
 ਜਜਗਦੀ ਸਦੇਬਣਾਏਹੈਨ ਏਸਗਲਦਾਵੀਚਾਰਕਰਦਾਆ
 ਯਾਹੈ ਸਾਧਸੰਗਤ ਵਿਚਕਰੇ ਭਾਵੇਦੇਰਸਾਸਤ੍ਰ ਵਿਚਕਰੇ ਪਰਸ
 ਧਸੰਗਤ ਵਿਚੋਤਰਤਲਕੁਰੇਗਾ ਅਤੇ ਸਾਸਤ੍ਰ ਦੇਦ ਵਿਚੋਚਿਰਕ
 ਲਲਕੁਰੇਗਾ ਤਾਂ ਫਿਰਤ੍ਰੇਕਯਾਜੀ ਚਿਹਤਾਂਦਿਸਨਹੀਆਵਦਾਅ
 ਤੇਏਹਤਾਂਸਭੇਦਿਸਆਵਦੀਹੈ ਜਿਤਨਾਸਰੂਪਹੈਤਿਤਨਾ ਤਾਂਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕਜੀਚੋਬੀਪੈਰੀਆਖੀ ਦਿਸਟਮੰਨਕੋਕਹੈਅਦਿਸਟਾ
 ਅਦਿਸਟਦੇਖਕੂਲੀਸਰੂਪਿਸਟਾ ਅੇਸਾਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਰੇਕੋਈਕ
 ਹਨਨਕਤਾਕੀਪਰਮਗਤਹੋਈ॥੪॥ ਤਾਂਤ੍ਰੇਕਯਾਜੀਮੈਕੁਝਨ
 ਹੀਜਾਣਦਾ ਤੁਸੀਜੋਆਖਦੇਹੈ ਤਾਂਫੇਰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਅਰਬ
 ਦਿਤਾ ਸੁਣਕੁਈਤ੍ਰੇਕ ਜਿਤਨੀਦਿਸਟਮੰਨਸੀਸੋਸਰੂਪਅਦਿਸ
 ਟੇਹੋਚੋਇਹੋਇਕੇਛਪਛਪਜਾਦਾਹੈ ਇਕਖਿਨਵਿਚਕਈਰੰਗ
 ਤੁਮਾਮੇਦਿਖਾਵਤਾਹੈ ਤਿਸਨੁਸੰਸਾਰਅਦਿਸਟਕਰਤਾਹੈਅਤੇ
 ਜੋਦੇਖਾਦਿਆਂਹੀਅਗੋਛਪਨਹੋਇਜਾਵੇਹਨ ਤਿਸਨੁਆਖਦੇ
 ਤਨਜੋਦਿਸਆਵਦਾਹੈ ਦਿਸਟਮੰਨਹੈ ਜੋਕੋਈਅਜੇਹਾਬ੍ਰਹਮ
 ਬੀਚਾਰਬੀਚਾਰੇਤਾਂਉਸਦੀਪਰਮਗਤਹੋਵੈ ਤਾਂਤ੍ਰੇਕਪੈਰਾਤੋਦੁਪ
 ਪ੍ਰਾਉਠੇਨਾਂਹੀ ਏਹੋਆਖੇਜੀਮੈਕੁਲਾਹਾਂ ਤੁਮੈਨੂੰਬਖਸਮੈਤੋਨਾ
 ਲਇਤਨੀਆਂਬਾਤਾਕੀਤੀਹੈਨ ਤਾਂਇਵਸੈਣਕਯਾਭਾਈਤ੍ਰੇਕ
 ਉਠਕੁਰਕੋਈਨਹੀ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਤੇਰੇਹੀਵਾਸਤੇਆਇਹੈ
 ਤਾਂਤ੍ਰੇਕਉਠਖੜਹੋਯਾਇਤਨੇਅਢਾਈਪਹਰਰਾਤਗੁਜਰੀਤੇ
 ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਲਮਉਭਾਈਤ੍ਰੇਕਪ੍ਰਸਾਦ ਤਾਂਤ੍ਰੇਕਪ੍ਰਸ
 ਦਅਗੇਅਵਰਖਾ ਲਗੇਜੇਵਟ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਅਤੇ
 ਇਵਸੈਣਕਾਲਾਤ੍ਰੇਕਜਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਪਣਾਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਜੇਵਾ ਅਤੇ ਅਧਾਰਹੋਆ ਤਾਂਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀਕਯਾਲੇਕੁਈ
 ਝੰਗਾਇਹ ਪ੍ਰਸਾਦਤ੍ਰਿਜੇਵ ਤਾਂਇਵਸੈਣਕਯਾਲੇਕੁਈਝੰਗਾਉ
 ਠਾਇਲੇ ਝੰਗੇਚਾਇਲੀਤ ਲੈਕਰਲਗਾਜੇਵਣ ਜਿਉਅਧਾ
 ਪ੍ਰਸਾਦਜੇਵਾਅਧਾਰਝੰਗੇਦੇਕਪਾਦਖੁਲਗਾਏ ਝੰਗਾਬਿਦੇਹੋ
 ਰਯਾਝੰਗੇਨੁਸਭਕਛਵਿਸਰਗਯਾ ਜਾਂਇਵਸੈਣਦੇਖੇਤਾਂਝੰਗੇ
 ਬਿਦੇਹੋਗਯਾਹੈ ਤਾਂਇਵਸੈਣਕਯਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਏਹਕਯਾ
 ਕੀਤੇ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਕੁਈਇਵਸੈਣਅਸਨੁਕਰ
 ਤਾਰਜੇਲਾਖਾਹੈ ਜੋਇਸੇਵਾਸਤੇਅਸੀਕਯਾਕਰੀਏ ਤਾਂਇਵ
 ਸੈਣਕਯਾਜੀਕਰਣਕਯਾਅਧਾਰ ਅਤੇਕੀਤੇਕਯਾ ਤਾਂਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕਜੀਕਯਾਕੁਈਇਵਸੈਣਜੇਕਿਛਤਸੀਕਹੇਸੋਹੋਏ ਤਾਂ
 ਇਵਸੈਣਕਯਾਜੀਤਸਾਇਸਨੁਮੰਜੀਬਹਾਵਣਾਅਧਾਰਏਸ
 ਵਖਤਮੰਜੀਕਿਥੇਬਹੋਗਾ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾ ਰਾਤਕਿਤ
 ਨੀਕਹੈ ਤਾਂਬਾਲੇਕਯਾਜੀਰਾਤਪਹਾਰਗਹਿਦੀਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾ
 ਨਕਜੀਕਯਾਕੁਈਜਲਲਾਖਾਉਇਸਨਾਨਕਰੀਏ ਅਤੇਕੁ
 ਈਝੰਗੇਨੂੰਕੁੰਨਵਾਏ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨਾਤੇ ਅਤੇਝੰਗੇਨੁਨਵ
 ਏਆ ਤਾਂਝੰਗੇਦੀਖੁਮਾਰੀਉਤਰੀ ਝੰਗਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਤੇਰ
 ਰਨਾਤੇਦੁਹਪਯਾ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਕਯੋਕੁਈਝੰਗੇਕੁ
 ਤਾਂਝੰਗੇਕਯਾਜੀਤੇਨੁਸਭਕਿਛਮਲੂਮਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
 ਕਯਾਕੁਈਝੰਗਾਅਸਾਤਾਤੇਨੂੰਮੰਜੀਬਹਾਵਣਾਹੈ ਤਾਂਝੰਗੇਕ
 ਯਾਜੀਜੇਤੇਗੀਰਜਾਇ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਝੰਗੇਨੂੰਮੰਜੀਸੰਪ
 ਤਾਂਸੁਧਰਸੈਣਰਾਜੇਨੂੰਖਬਰਹੋਈ ਜੋਇਕਯਾਧਮੇਰੇਨਗਰਮੇ
 ਆਯਾਹੈ ਉਸਝੰਗੇਬਾਢੀਨੂੰਮੰਜੀਦਿਤੀਹੈ ਅਤੇਸਤਗੁਰੂਕੀ
 ਤਾਹੈ ਜਾਂਏਹਗਲਸੁਧਰਸੈਣਸੁਣੀਤਾਂਸੁਧਰਸੈਣਰਾਜੇਕਯ
 ਯਾ ਉਸਸਾਧਨੁਮੇਰੇਪਾਸਲਾਯਾਵੇ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਅਤੇਬਾ

ਲਾਮਰਦਾਨਾਇਦਸੈਣਾਮਤੇਈਨੁਬਾਢੀਪਜੇਜੀਗਲਾਵਿਚਈ
 ਠੇਮਾਹੇ ਜੋਰਾਜੇਦੇਆਵਾਮੀਆਏ ਆਇਕਰਮਥਾਟੇਕਾਕਹ
 ਟਲਗੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕੋਟਹੈ ਉਨਕੋਰਜੇਬੁਲਾਯਾਹੈ ਤਾਂ
 ਵਸੈਣਕਾਯਾਤੁਮਕੋਟਹੈ ਉਨਕਾਯਾਹਮਗਾਜੇਨੇਭੁਜੇਹੈ ਤਾਂ
 ਵਸੈਣਕਾਯਾਕੋਭੁਜਾਹੈ ਉਨਕਾਯਾਜੀਗੁਰੂਜੀਕੋਬੁਲਾ
 ਯਾਹੈ ਤਾਂਇਵਸੈਣਉਰਖੜਾਹੋਆ ਆਖਮੋਸਚਲੇਮੈਰਾਜੇਕੀ
 ਨਿਸਕਰਮਾਵਤਾਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਾਥੈਰਇਵਸੈਣ
 ਤਾਂਇਵਸੈਣਕਾਯਾਜੀਵਹੁਤੇਤੁਮਕੋਜਾਣਤਨਾਹੀਅਰਤੁਮਤੇ
 ਕਿਸੇਕੇਬੁਰੇਮੈਨਾਹੀਉਯੋਰਾਮਾਂਮਾਹੈ ਉਸਕਾਬਿਘਨਕਛੂਨਹੈ
 ਓ ਮੈਉਸਕੀਨਿਸਾਕਰਮਾਵਤਾਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਾਥੈਲਾਹੈ
 ਤਾਂਇਵਸੈਣਜੇਸੁਧਰਸੈਣਨਜਾਇਸਲਾਮਕੀਤਾ ਤਾਂਸੁਧਰ
 ਸੈਣਕਾਯਾਅਉਪੁਤਕਛਕਹੈ ਤਾਂਇਵਸੈਣਕਾਯਾ ਰਾਜਾ
 ਜੀਮੈਕਹਾਏਹੀਆਯਾਹੈ ਤਾਂਰਾਜੇਕਾਯਾਕਹਪੁਤਕਾਕਹਤਾਹੈ
 ਤਾਂਇਵਸੈਣਕਾਯਾਜੀਤੁਮਆਦਮੀਭੇਜੇਥੇਗੁਰੂਜੀਕੋਬੁਲਾ
 ਵਏ ਤਾਂਰਾਜੇਕਾਯਾਪੁਤਮੈਂਗੋਭੁਜੇਥੇ ਤਾਂਇਵਕਾਯਾਜੀਕਿਸ
 ਵਾਸਤੇ ਤਾਂਰਾਜੇਕਾਯਾਪੁਤਮੈਂਸੁਣਜਾਹੈ ਜੋਈਨੁਬਾਢੀਕੋਪੁ
 ਰਟਕੀਆਹੈ ਮੈਉਸਵਾਸਤੇਬੁਲਾਯਾਥੈ ਜੋਮੈਉਸਕਾਦਰ
 ਸਨਕਰੇ ਤਾਂਇਵਸੈਣਕਾਯਾਰਾਜਾਜੀ ਦੇਖਵੇਦੇਖਵੇਬਡਾ
 ਫਰਕਹੈਤਾਹੈ ਦੇਖਵੇਖਵੇਮੈਂਬੁਲਾਹੈਤਾਅਰਏਕਦੇਖਵੇਮੈਂਬੁ
 ਰਾਹੋਤਾਹੈ ਤਾਂਰਾਜੇਨੇਕਾਯਾਪੁਤਮਿਸਦੇਖਵੇਮੈਂਬੁਲਾਹੈਦੇਖੇ
 ਦੇਖਦਾਮੁੜਕੋਬਤਾਇ ਮੈਉਸੀਤਗਾਂਦੇਖਾ ਤਾਂਇਵਸੈਣਕਾਯਾ
 ਰਾਜਾਜੀਯਹਪੁਰਨਸਾਧਹੈ ਉਸਅਰਪਰਮੇਸਰਮੈਂਭੇਦਨ
 ਹੀਕਛ ਅਰਯਹਤੇਬੇਤਮਾਉਹੈ ਤੂਕਿਸਪਰੋਜਨਦੇਖਤਾਹੈ
 ਤਾਂਰਾਜੇਕਾਯਾਪੁਤਮੈਂਸਾਧਮੁਰਤਕਰਦੇਖਤਾਹੈ ਤਾਂਇਵਸੈ

ਸੈਣ

ਫਕਰਆ ਜੀਸਾਧਮੁ ਰਤਿ ਦੇਖਣੇ ਦੀਏ ਹਤ ਰਾਨਹੀ ਜੋ ਜਾਪਤੇ
 ਸੇਧਰ ਬੁਲਾਈਏ ਪੈਰੀ ਚਲਕਰ ਆਪਾ ਨਿਵਾਰ ਸਾਧਮੁ ਰਤਿ
 ਦੇਖਣੇ ਜਾਈਏ ਤਾਰਾ ਜੇ ਕਰਆ ਪੁਤੁ ਭੁਲਾਕਹਤਾਹੈ ਜੇ ਤੁਕਹੈ ਸੇ
 ਈ ਮੇਕਰਤਾਹੈ ਤਾਂਇ ਵਸੈ ਫਕਰਆ ਰਾਜਾ ਜੀ ਭੁਲੇਭੁ ਜਨ ਭੁਲਾ
 ਮੇਵਾਲੇਹੁ ਅਰਅਧੀਨ ਰਾਜੇ ਤੀਆ ਥਾ ਚਰਨੇ ਪਰ ਰਾਖੇ ਸਾਧ
 ਮੁ ਰਤਿ ਦੇਖਣੇ ਕੀਇਹ ਰਓਸਹੈ ਰਾਜਾ ਸੁਧਰਸੈਣ ਕਰਮਾਂਦਾ
 ਲੀਆਹਾ ਰਾਜੇ ਓਹਾ ਮੰਨ ਲਈ ਭੁਲੇਭੁ ਜਨ ਭੁਲਾ ਮੇਵਾ ਭੁਲੇ
 ਸਤ ਨਾਲ ਇਵਸੈ ਫਨੁ ਲੀਤਾ ਮਾਇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਗੋ ਮਥ
 ਦੇ ਕਰਾ ਜੇ ਕੁਛ ਲਾਯਾ ਸੀ ਸੇ ਅਗੋ ਰਖਾ ਤਾਂਇ ਵਸੈ ਫਕਰ

ਥਾ ਗੁਰੂਜੀ ਰਾਜਾ ਕਰਮਵੰਤਹੈ ਇਸਉਪਰ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀਏ ਤੁ
 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੰਠ ਥਾਪੀ ਦਿਤੀ ਤੰਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਬਦ ਬੋ
 ਲਾ ਰਾਗ ਬਿਲਾਵਲਾ ਵਿਚ ਮਹਲਾ ੧ ਏਕੋ ਰਾਜ ਦੀਆ ਸੁਧ
 ਰਸੈਣ ਅੰਜਨ ਰਾਜਾ ਨਾਧਾਤਾ ਹਿਨੈਨ ਮਿਦੇ ਮੀਧਾਰਾ ਗਏ ਬਿ
 ਕਾਰਾ ਅੰਸਾ ਸਾਹਿਬ ਮੀਤੁ ਹਮਾਰਾ ॥੧॥ ਸੁਣੁ ਸੁਧਰਸੈਣ ਇਕ ਬ
 ਤੁਹਮਾਰੀ ਏਕੋ ਰਾਜ ਦੀਆ ਛਤੁ ਪਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਠਾਰ
 ਰਾਜੇ ਤੁਮਰ ਖਤ ਕੀਨੇ ਸਭੁ ਸੇਵ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਉ ਮਨ ਭੀਨੇ ਅੰ
 ਸੀ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀ ਕਿਰਪਾ ਪਾਰੀ ਜਬ ਗੁਰਮਤ ਉਪਜੀ ਰਿਦੇ ਮੁਰਾਰੀ
 ॥੨॥ ਸਿਟਾ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ਜਤੁ ਮਾਰਾ ਤੀਨ ਦੀਪ ਭੁਮ ਚਰਨ ਪੁਜਾਗਾ ਬ੍ਰ
 ਹਮਾ ਬਿਸਨ ਮਹੇਸਤ ਉਚੇ ਸੁਧਰਸੈਣ ਤੁਮ ਨਿਰਮਲ ਚੁਚੇ ॥੩॥

ਇੰਦੁ ਸੈਣੁ ਇਹੁ ਸਿਗਤੁ ਮਾਰਾ ਕਰਣ ਕਾਰਣੁ ਅਪੇ ਕਰਤਾਰ ॥
 ਕੁਨਨ ਕਜਿ ਸਾਧ ਦੁਆਲਾ ਤਿਸ ਸਰਬ ਸੁਖ ਮਿਟੇ ਜੀਸਾਲਾ ॥
 ੪॥ ਰਾਜੇ ਸੁਧਰਸੈਣ ਨੂੰ ਸੈਣਾ ਪੁਕਾਰਾ ਜਦਿ ਤਾਇਕ ਛਤ੍ਰ ਦਾ ਅ
 ਗੇ ਅਠਾਰਹ ਰਾਜੇ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਆਹੇ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਜੀ ਦਾ ਸਦਕਾ
 ਇੰਦੁ ਸੈਣ ਦੇ ਪ੍ਰਸੰਗ ਤਿੰਨ ਦੀ ਪਾਦਾਰਾਜ ਲਗਾ ਕਰਣ ਅਤੇ ਮਹਾਂ ਪੁ
 ਰਖ ਹੋਯਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਦੇਖ ਰਾਜਾ ਸੁਧਰਸੈਣ ਮਤ
 ਤੇ ਰੇ ਦੀ ਗੀ ਸਕਰਦਾ ਹੋਵੇ ਮਤ ਰਾਜ ਤੇ ਜਾਵਿਚ ਆਇ ਜਾਦਾ ਹੋਵੇ
 ਤੇ ਜਾਣ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਸੁਧਰਸੈਣ ਹਥ ਜੋੜ ਖੜਾ ਹੋਯਾ ਕਹਣ ਲਗਾ
 ਜੀ ਜੇ ਕਹੋ ਤਾ ਮੈਰਾ ਜਗੁਇ ਸੇ ਨੂ ਦੇਵੇ ਦਾਹਾਂ ਅਤੇ ਮੈ ਤੁਸਾਰੇ ਨਾਲ ਚ
 ਲਦਾਹਾਂ ਮੈ ਸਾਵਖਤ ਮੈ ਨੁਕਦ ਹਥ ਆਵਸੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਜੀ
 ਕਯਾ ਕੁਈ ਅਸਾ ਜੋ ਤੇਰੇ ਨੂੰ ਮੰਜੀ ਬਹਾਯਾ ਹੈ ਸੋ ਮੰਜੀ ਅਸਾ ਤੇ
 ਹੈ ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਨੂੰ ਜੋ ਛਤ੍ਰ ਰਾਜ ਦਿਤਾ ਹੈ ਸੋ ਰਾਜ ਕੁਈ ਅਸਾ ਕੁਈ ਅਸਾ
 ਤੇ ਨੁਰਾਜ ਅਤੇ ਮੰਜੀ ਦੇਵੇ ਦਿਤੇ ਹੋਨ ਤੇ ਤੇਰੇ ਨੁ ਅਸਾ ਕੁ ਸਰੀਰ ਕ
 ਰ ਜਾਨਣਾ ਤਾਂ ਤੇਰੇ ਅਤੇ ਸੁਧਰਸੈਣ ਦੁਹਾਂ ਨੁ ਮਥਾ ਟੇਕਾ ਤਾਂ ਗੁ
 ਰੂ ਨਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਹੁਣ ਅਸੀ ਖੇਡੀ ਏਗੇ ਤੁਸਾਰੇ ਹੀ ਵਸਤੇ ਕਰ
 ਤਾਰ ਇਥੇ ਲਾਯਾ ਸੀ ਸੋ ਪੁਰੀ ਹੋਈ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਸੁਧਰਸੈਣ ਦਾ ਬੈਰ ॥
 ਗਛੁ ਵਰਗ ਆਕਿ ਬਾਉ ਬੀ ਮੀਏ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ॥
 ਕੋਰਾ ਜਾ ਕੋ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਯਾ ਜੀ ਤੁਸੀਗ ਵਨ ਕਰੋਗੇ ਅਤੇ ਮ
 ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਾਨ ਹਤ ਹੋ ਜਾਵਨਗੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਰਾਜਾ ਅ
 ਸੀ ਤੁਸਾਡੇ ਪਾਸ ਹੀ ਆਹੇ ਅਸੀ ਤੁਸੀ ਇਕ ਹੋ ਜਾਵੀਏਗੇ ਤੁਸਾਰੇ
 ਟਤੀ ਨਾਹੀ ਕਰਵੀ ਅਨੰਦ ਨਾਲ ਰਹਣਾ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ
 ਤੁਸੀ ਕੋਈ ਦਿਨ ਇਥੇ ਰਹੋ ਜੋ ਅਸਾ ਕੁ ਆਤਮਾ ਠੇਰ ਰਹੇ ਤਾਂ ਇੰਦੁ
 ਸੈਣ ਕਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਰਾਜੇ ਦਾ ਆਖਾ ਕੁਈ ਮੰਨੀਏ ਇਕ ਮਹੀਨਾ
 ਏਥੇ ਰਹੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਕੁਲ ਰਾਜਾ ਜੀ ਤੇਰਾ ਕਯਾ ॥

ਫੇਰਨਾਨਾਹੀ ਇਕਮਹੀਨਾਫੇਰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਝੰਡੇਅਤੇਸੁਧਰਸੈਣ
 ਅਤੇਇੰਦ੍ਰਸੈਣਪਾਸਰਹੇ ਬਹੁਤਰਾਜੀਪ੍ਰਸੰਨਰਹੇ ਗੁਰੂਜੀਆਰੀ
 ਕੀਤੀਰਾਜੇਸੁਧਰਸੈਣਬਹੁਤੇਰਾਹਬਜੇਡੇਅਸੀਤੁਸਾਰੇਪਾਸਹੀਅ
 ਹੇ ਤੰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਚਿਬੋਵਿਦਾਲੀਤੀਅਗੋਚਲੇ॥ ੨੪॥ ਬੋਲੇਰੂ
 ਈਜੀਵਾਹਗੁਰੂ ਸਾਖੀਹੋਰਚਲੀ ਫਿਰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਸਿਲ
 ਮਿਲਾਦੀਪਨੂੰਚਲੇ ਸਮੁੰਦ੍ਰੇਸਮੁੰਦ੍ਰਪਾਣੀਉਤੇਜਯੋਧਰਤੀਉਤੇਜਾਈ
 ਦਾਹੈ ਤਿਵੇਪਾਣੀਉਤੇਚਲੇਗਏ ਜਿਥੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੀਖੁਸੀਅ
 ਵੇਤਿਥੇਬਹਜਾਂਦੇ ਅਗੇਸਿਲਮਿਲਾਦੀਪਾਵਿਚਪ੍ਰਮਪਈਆਹੀ
 ਜੇਇਕਸਾਧਆਯਾਹੈਸੁਧਰਸੈਣਰਾਜੇਪਾਸ ਸੁਧਰਸੈਣਨਤਿਨ
 ਦੀਪਾਦਾਰਾਜਬਚਨਕੀਤਾਹੈਸ ਅਤੇਇਕਉਥੇਝੰਡਾਬਾਦੀਰਹਦ
 ਹੈ ਤਿਸਨੰਮਹਾਂਪੁਰਖਕੀਤਾਹਈ ਏਹਾਧੀਮਸਹਰਵਿਚਹੋਇਰਹੀ
 ਆਹੀ ਤੰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਜਾਇਸਹਰਦੇਉਦਿਆਨਬੈਠੇ ਜਾਂਸਤਦਿ
 ਨਜੀਗਲਵਿਚਬੈਠਾਗੁਜਰੇ ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਕਯਾਜੀਜੇਹੁਕਮ
 ਹੋਵੈਤਾਂਮੈਸਹਰਦੇਖਆਂਦਾਂ ਤੰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਹੱਸਕਰਕਯਾ
 ਕੋਜੇਮਰਦਾਨਾਭੁਖਲਗੀਹਈ ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਕਯਾਜੀਤੁਸਾਨੂੰ
 ਕਰਤਾਰਏਹੋਜੇਹਾਕੀਤਾਹੈ ਮੈਤੁਸਾਨਾਲਹਠਕਰਦਾਫਿਰਦਾਹਾਂ
 ਹੁਣਤਾਸਹਰਆਯਾਹੈਇਥੇਤੰਗੁਰੂਮੁਹਪਾਵਾਂ ਤੰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
 ਕਯਾਮਰਦਾਨਾਂਕੁਝਸੰਤੋਖਪਕੜ ਮਰਦਾਨੇਕਯਾਭੁਲਾਗੁਰੂ
 ਜੀਮਰਦਾਨਾਚੁਪਕਰਕੇਬਹਰਾਜਾ ਬੈਠਕਰਕਯਾਜੀਏਸਸਹ
 ਰਦਾਨਾਉਕਾਹੈ ਤੰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਮਰਦਾਨਾਇਸਸਹਰ
 ਦਾਨਾਉਬ੍ਰਹਮਪੁਰਹੈ ਅਤੇਇਥੇਦਾਰਾਜਾਬ੍ਰਹਮਦਾਹੈ ਅਤੇਨਉ
 ਮਧਰਬੈਠਹੈ ਏਹੋਗਲਾਂਕਰਦੇਆਹੇ ਜੇਰਾਜਾਮਧਰਬੈਠਸਿਕ
 ਰਖੇਰੂਣਾਯਾਜੀ ਸਿਕਰਖੇਰੂਦਾਖੇਰੂਦਾਜਿਧਰਗੁਰੂਜੀਬੈਠੇ
 ਆਹੇਤਿਧਰਆਇਨਿਕਲਾ ਜਾਂਦੇਖੇਤਾਂਤ੍ਰੈਮਨੁਖਉਜਾੜਾਵਿਚ

ਬੈਠੇ ਆਹੇ ਰਾਜਾ ਖੜਾ ਹੋਇ ਕਰ ਲਗਾ ਪੁਛਣ ਤੁਮ ਕੋਟ ਹੋਤੇ ਹੋ ਤੁਮ
 ਓਜਾੜ ਵਿਚ ਬੈਠੇ ਹੋ ਤੁਮ ਰਵਨੇ ਕਯਾ ਜੀ ਸਹ ਰਮੈ ਜਾਇ ਕੇ ਬੈਠੇ
 ਕੀਸੀ ਕੇ ਦੁਆਰੇ ਤੁਰਾ ਜੇ ਕਯਾ ਤੁਮ ਅਮਤੀ ਤੁਹੋ ਤੁਮ ਰਵਨੇ ਕਯਾ
 ਤੁਮ ਕੋ ਕਯਾ ਨਜਰ ਆਵਤਾ ਹੈ ਤੁਬਾਲੇ ਰੂਠ ਜੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੁ
 ਬੋਲ ਦੇ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਛਿਤਾ ਹੋਇ ਰਯਾ ਹੈ ਤੁਬਾਲੇ ਕਹ
 ਯਾਰਾ ਜਾਜੀ ਅਸੀ ਪਰਦੇ ਸੀ ਆਹੇ ਤੁਰਾ ਜੇ ਕਯਾ ਅਰੇ ਕੁਈ ਤੁਮ
 ਕਿਸਨ ਗਰਤੇ ਆਏ ਹੋ ਤੁਮਾਰੀ ਬੋਲੀ ਸਮਝੀ ਨਹੀ ਜਾਤੀ ਤੁਬਾਲੇ

ਕਯਾ ਰਾਜਾ ਜੀ ਹਮ ਪੰਜਾਬ ਧਰਤੀ ਤੇ ਆਏ ਹੋ ਕਦੀ ਪੰਜਾਬ ਸੁ
 ਦਿਆ ਹੈ ਤੁਰਾ ਜੇ ਸਮਝਾ ਜੇ ਨਾਹੀ ਤਾ ਉਹੇ ਹੈ ਨ ਤੁਰਾ ਜੇ ਕਯਾ ਅ
 ਰੇ ਕੁਈ ਤੁਮ ਬਿਸਹਰ ਦੇ ਸਦੇ ਖਾਹੇ ਜੇ ਰਾਜੇ ਸੁਧਰ ਸੈਣ ਕਾਹੇ
 ਤੁਬਾਲੇ ਕਯਾ ਰਾਜਾ ਜੀ ਉਹਾ ਹੀ ਸੋ ਆਏ ਹੋ ਤੁਬਾਲੇ ਕਯਾ ਜੀ
 ਤੁਮਾਰਾ ਨਾਉ ਕਯਾ ਹੈ ਤੁਮ ਹੋਤੇ ਕੋਟ ਹੋ ਤੁਰਾ ਜੇ ਕਯਾ ਜੀ ਹਮ ਅ
 ਪਣਾ ਨਾਮ ਬਤਾਵਹਗੇ ਪਰਤੁਮਾ ਪਣਾ ਨਾਉ ਬਤਾਇ ਅਰਾਮ
 ਪਣੇ ਗੁਰੂ ਕਾ ਨਾਉ ਬਤਾਇਾ ਗੁਰੂ ਤੇ ਬੋਲ ਤੁਨਾਹੀ ਤੁਬਾਲੇ ਕਯਾ
 ਜੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਨਾਉ ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਨਾਉ ਬਾਲਾ ਹੈ
 ਅਰ ਇਸ ਕਾ ਨਾਉ ਮਰਦਾਨਾ ਹੈ ਤੁਰਾ ਜੇ ਕਯਾ ਸੁਣ ਤੇ ਬਾਲਾ ਸੁ
 ਧਰ ਸੈਣ ਅਰ ਝੰਡੇ ਕੋਇ ਹੀ ਪਰਤਾ ਪਦੇ ਆਯਾ ਹੈ ਸਚ ਕਹੀਓ ਤੁ
 ਬਾਲੇ ਕਯਾ ਜੀ ਇਹੀ ਦੇ ਆਯਾ ਹੈ ਪਰਤੁਮਾ ਪਣਾ ਨਾਉ ਬਤਾਵਹ
 ਅਰਾਮ ਪਣਾ ਬਰਨ ਬਤਾਵਹ ਤੁਰਾ ਜੇ ਕਯਾ ਹਮਾਰਾ ਨਾਉ ਮਧਰ ਬੇ

ਨਹੈ ਅਰਸਹਰਕਾਨਉਬ੍ਰਹਮਪੁਰਹੈ। ਉਸਵਲਾਇਤਕੇਰਾਜੇ
 ਤੇਤੇਆਹੇ ਬ੍ਰਹਮਦਹਮਰਾਵਰਣਹੈ ਤਾਂਬਾਲੇਕਯਾਕੁਲਾਰਾ
 ਜਾਜੀਮਲੁਮਹੁਆ ਅਤੇਜੀਉਹਈਪਕੋਟਕਹੀਦਾਹੈ ਰਾਜੇਕ
 ਯਾਸੁਟਭਾਈਅਤੀਤਉਹਸਿਲਮਿਲਾਦੀਪਕਹੀਦਾਹੈ ਤਾਂਬਾ
 ਲੇਕਯਾਚਾਜਾਜੀਈਹਾਂਕੇਤੇਰਾਜੇਰਾਜਕਰਤੇਹੈ ਤਾਂਰਾਜੇਕਯਾ
 ਸੁਟਭਾਈਅਤੀਤਈਹਾਂਤੀਨਦੀਪਮਹਮਠਾਰਰਾਜੇਰਾਜਕਰ
 ਤੇਹੈ ਤਾਂਬਾਲੇਕਯਾਜੀਓਨਰਾਜਾਦਾਨਾਂਮਕਯਾਹੈ ਤਾਂਰਾਜੇਮ
 ਧਰਬੈਨਕਯਾਸੁਟਭਾਈਅਤੀਤ ਕਵਲਨੈਨ ੧ ਮਧਰਬੈਨ ੨
 ਸੁਧਰਬੈਨ ੩ ਸੁਖਚੈਨ ੪ ਅਸਰਾਪਨਾ ੫ ਸਗਰਬੈਨ ੬ ਬੀਨਬੈ
 ਨ ੭ ਲਾਲਨੈਨ ੮ ਚਾਇਮੈਨ ੯ ਸੁਖਸਾਗਰ ੧੦ ਨਗਾਪਰਸਰਾ
 ੧੧ ਰਾਜਾਅਟਕਾਪਟਕ ੧੨ ਸੁਧਰਸੰਭਾਲਕ ੧੩ ਰਾਜਾਬਾ
 ਲਸਿੰਘ ੧੪ ਰਾਜਾਨੈਨਜੋਤ ੧੫ ਰਾਜਾਬਾਲਸਿੰਘ ੧੬ ਰਾਜਤੁ
 ਰਤਰੰਗ ੧੭ ਰਾਜਾਮਗਨਰਾਉ ੧੮। ਤਾਂਬਾਲੇਕਯਾ ਰਾਜਾਜੀ
 ਉਨਾਅਠਰਹਉਪਰਸਿਰਦਾਰਕੋਟਹੈ ਤਾਂਰਾਜੇਕਯਾਸੁਟਭਾ
 ਈਅਤੀਤਸਭਨਾਦੇਉਪਰਕਵਲਨੈਨਹੈ ਤਾਂਬਾਲੇਕਯਾਰਾਜਾ
 ਉਹਗਲਤੁਠਕੋਥੋਲੀ ਸਭੇਗਲਾਸਚਬੋਲਕਰਉਹਗਲ
 ਤੁਠਬੋਲੀ ਤਾਂਰਾਜੇਮਧਰਬੈਨਕਯਾਸੁਟਅਤੀਤ ਤੈਂਯਹਬਾ
 ਤੁਕਯਾਸਮਝੀਹੈ ਤਾਂਬਾਲੇਕਯਾਰਾਜਾਜੀਸਭਨਾਂਤੇਉਪਰਸੁਧ
 ਰਸੈਣਹੈ ਤਾਂਰਾਜੇਕਯਾਅਤੀਤਤੁਕਯਾਜਾਣਦਾਹੈ ਤਾਂਬਾਲੇਕ
 ਯਾਰਾਜਾਜੀਮੈਜਾਣਤਾਹੈ ਜੋਮੇਰੇਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀਸੁਧਰਸੈਣ
 ਨੂੰਸਭਨਾਦੇਉਪਰਕੀਤਾਹੈ ਤਾਂਰਾਜੇਕਯਾਅਤੀਤਤੇਰਾਗੁਰੂਤੇ
 ਬਲਤਨਾਹੀ ਤਾਂਬਾਲੇਕਯਾਰਾਜਾਜੀਮੇਰਾਗੁਰੂਤੁਦਬੋਲੇਜਦ
 ਕੋਈਬੁਲਾਵੇ ਤਬਰਾਜੇਕਯਾਅਤੀਤਹਮਬੁਲਾਵਹਗੇਤਾਬਾ
 ਲੇਕਯਾਰਾਜਾਜੀਬੁਲਾਉਜੇਬੁਲਾਉਸਕਦਾਹੈ ਤਾਂਰਾਜਾਪ

ਕੇਤੇ ਉਤਰਾ ਉਤਰ ਕਰਨ ਜੀ ਕਾ ਆਖਾ ਆਇ ਕਰ ਬਾਲੇ ਨੂੰ ਕਾ ॥
 ਇਨ ਕੀ ਅਵਾਜ ਕਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਾ ਜੀ ਇਨ ਕੀ ਅਵਾਜ ਕ
 ਰਤਾਰ ਕਰਤਾਰ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨੇ ਕੈ ਆਇ ਕਰ ਕਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਰਤ
 ਰ ਕਰਤਾਰ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਸਮਾਧ ਖੁਲੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
 ਕਾ ਸਤ ਕਰਤਾਰ ਜੀ ਸਤ ਕਰਤਾਰ ਭਾਈ ਜੀ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਮਥਾਂ ਟੇਕ
 ਰਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਆਉ ਰਾਈ ਮਧਰਬੈ ਨ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਾ

ਜੀ ਨਗਰ ਮੇ ਚਲੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਰਾਜਾ ਮਧਰਬੈ
 ਇਹੀ ਹੈ ਰਾਜੇ ਕਾ ਜੀ ਵੀਹਾਂ ਉਜਾੜ ਮੇ ਕਾ ਫਾਇਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਰਾਜਾ ਜੀ ਹਮ ਅਤੀ ਤਫਕੀਰੀ ਹਮ ਕੀ ਉਜਾੜ
 ਹੀ ਵਸਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਾ ਸਹਰ ਮੇ ਕੋਈ ਕੁੰਡਾ ਰੇ ਕੀ ਖਬਰ ਲ
 ਵੇਗਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਬਦ ਬੋਲਾ ਰਾਗ ਬਿਲਾਵਲ ਵਿਚ
 ਮਹਲਾ ੧ ਏਕੰਤੁ ਰਾਨ ਮਕਾਜਿ ਨ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਦੀਆ ਕੁਖ ਨੰਗ
 ਸਭੁ ਛੀਨ ਕਰ ਅਪਨਾ ਕਰ ਲੀਆ ॥ ਐਸਾ ਨ ਮਨ ਛਾਡੀ ਐਸਾ
 ਸੰਗ ਹਮਾਰੇ ਲੇਖਾ ਕਰ ਦੇਨ ਪੁਛਈ ਮਨ ਮੀਤ ਪਾਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰੂਜ
 ਨ ਉਤਮ ਹਮ ਕੀਆ ਸੀਤ ਨ ਪ੍ਰਸਾਦ ਜਲ ਜੀਤ ਲਹਿਰ ਦੇ ਪੀਆ ਹਿ
 ਰ ਦੇ ਮਹਸਾਂਤ ੩ ਬਸਤ੍ਰ ਬ੍ਰਹਮ ਪਛਾਨਾ ਕਾਂਯਾ ਕੇ ਸੰਗ ਲਖੇ ਚੰਦ ॥
 ਅੰਏ ਕਹੈ ਹੁਏ ਨਿਰਭੰਗ ੩ ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਰਾਜਿ ਦ੍ਰਸਤਾ ਸਭੁ ਭੂਠਾ ਪਸ
 ਰਾ ਵਿਸ਼ਮਾਂ ਨ ਸਭੁ ਬਿਨ ਸਜਾਇ ਰਹੈ ਏਕੀ ਕਾਰਾ ॥ ੪ ॥ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਮਧ
 ਰਬੈ ਨ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਦੁਹਾ ਪਾਯਾ ਅਤੇ ਕਾ ਜੀ ਮੈ ਨੁ ਕਿਛੁ ਮਾਗਾ ਕਰੇ ਜੇ

ਮੈਸੇਵਾਰ ਤਾਂਗੁਰੂ ਨਨਕਸ਼ੀ ਕਯਾ ਰਾਜਾ ਮਧੁਰ ਬੈਨ ਦੇ ਹੋ ਮਾਸੀ
 ਤੁਸਨੁ ਕਹ ਦੇ ਮਾਹੇ ਜੇ ਅਸਾ ਮਧੁਰ ਸੈਣ ਨੂੰ ਇਕ ਛਤ੍ਰ ਰਾਜ ਦਿਤਾ
 ਹੈ ਜੋ ਕੋਈ ਮੰਨੇਗਾ ਉਸਦਾ ਕੁਲਾਹ ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ ਜੋ ਕੋਈ ਨਾ ਮੰਨੇਗਾ
 ਤਾਂ ਉਹ ਜਾਂ ਟੈ ਅਸਾ ਅਪਣੀ ਵਲੋਂ ਮਾਖਛ ਭੁਲਾ ਮਾਹਾ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਮਧੁਰ
 ਬੈਨ ਕਯਾ ਜੀ ਉਹ ਅਸਾ ਭਾਪਾ ਤਸਾਹੁ ਹਮ ਉਸ ਕੀ ਰਯਤ ਤਾਂਗੁ
 ਰੂ ਨਨਕਸ਼ੀ ਕਯਾ ਰਾਈ ਕਰਤਾਰ ਚਿਤ ਮਾਵੇ ਰਾਈ ਮਧੁਰ ਬੈਨ ਰਾ
 ਜਾ ਅਤੇ ਰਾਗਾਇ ਬੇਹੀ ਰਹਦਾ ਹੈ ਨਾਨਕੀ ਚਲਦਾ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਮਧੁਰ
 ਬੈਨ ਕਯਾ ਜੀ ਅਸਾਨੁ ਤੁਸਾਡੇ ਬਚਨ ਨਾਨਕੀ ਮਾਹੇ ਰਾਜਕਾ ਵਸ
 ਤੁਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂ ਨਨਕਸ਼ੀ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਏ ਕਹਣ ਲਗੇ ਰਾਜਾ ਮਧੁ
 ਰ ਬੈਨ ਦੇ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਗਮ ਦੇ ਮਾਹੇ ਤਾਂ ਮਧੁਰ ਬੈਨ ਬੈਨ ਤੀ ਕੀਤੀ ਜਿਸ
 ਤਰਾ ਅਸਾਨੁ ਹੁਕਮ ਹੋਵੇ ਤਿਸੇ ਤਰਾ ਰਾਜੇ ਮਧੁਰ ਸੈਣ ਨੂੰ ਮਿਲੀਏ
 ਤਾਂਗੁਰੂ ਨਨਕਸ਼ੀ ਕਯਾ ਰਾਈ ਮਧੁਰ ਬੈਨ ਜਿਸ ਤਰਾ ਅਸਾਡੇ ਮਾ
 ਗੇ ਬੈਨੀ ਕਰ ਦੇ ਹੋ ਤਿਸੇ ਤਰਾ ਰਾਜੇ ਮਧੁਰ ਸੈਣ ਅਗੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਵੇ
 ਤਾਂ ਮਧੁਰ ਬੈਨ ਕਯਾ ਜੀ ਅਸੀਂ ਤੁਸਾਡੇ ਭੀ ਬਹੁਤ ਕਰ ਕੇ ਜਾਣੀਏ
 ਗੇ ਤਾਂਗੁਰੂ ਨਨਕਸ਼ੀ ਕਯਾ ਮੈਸੀ ਹੀ ਲੋੜੀਏ ਗੁਰੂ ਨਨਕਸ਼ੀ ਉ
 ਨੀ ਮਹੀਨੇ ਮਧੁਰ ਬੈਨ ਪਾਸ ਰਹੇ ਅਗੇ ਵਿਦਾ ਲੀਤੀ ੩੫॥ ਬੋਲੇ
 ਰਾਈ ਸ਼ੀਵਾ ਹਗੁਰੂ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ ੩੬ ਜਾਂਦੇ ਜਾਏ ਕਿ
 ਥਾਉਂ ਪਰਤੀ ਕਿਥਾਉਂ ਸਮੁੰਦ ਦੇ ਵੇਚ ਲੇ ਗਏ ਹਿਕਸ ਪਹਾੜ ਦੇ ਉ
 ਪਰ ਸਹਰਾ ਮਾਹਾ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਜੀ ਇਸ ਪਹਾੜ ਦੇ ਉਪਰ ਕੋ
 ਈ ਸਹਰਾ ਨਜਰ ਮਾਵਦਾ ਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂ ਨਨਕਸ਼ੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ
 ਤੇਰਾ ਸਹਰਾ ਵਿਚ ਜੀ ਉਦਸਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਜੀ ਤੈਨੂੰ ਦਈ
 ਵਾਤੁਰ ਸਨਾਂ ਹੀ ਸੈਤੀ ਦਿਨ ਅਤੇ ਸੈਤੀ ਰਾਤੀਏ ਵੇਚ ਲੇ ਮਾਏ ਮਾ
 ਹੇ ਅਤੇ ਹੁਣ ਸਹਰਾ ਮਾਯਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੇਹਣੇ ਦੇ ਦੇਹੋ ਤਾਂਗੁਰੂ ਨਨਕਸ਼ੀ
 ਕਯਾ ਸੁਣ ਬਾਲਾ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਯਾ ਜੀ ਮਰਦਾਨਾ ਸਚਾ ਹੈ ਹਿਕਤ

ਕੁਖਾਹੈ ਅਤੇ ਹਿਕਜਨਮਦਾ ਸੁਰੁਉ ਜਾਦਾਨਹੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ
 ਜਜਮਾਂਨ ਤੈਨੁ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਸਦਾ ਕਯਾ ਪਰਮੈਨੁ ਤਾਂ ਸਵਾਰਨ ਸਾਕਿ ਓਸੁ ਤਾਂ
 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ ਏਹੋ ਜੇਹਾ ਸਹਰਾਈ ਜਿਥੇ ਕੜੇ
 ਵਿਚ ਤਲੀ ਦਾ ਮਾਹ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਜੀ ਭੁਠਧਾ ਅਜੇਹਾ ਸਹ
 ਰ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਚਲਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਤੈਨੁ ਏਸ ਸਹਰਦਾ
 ਮਾਸਾ ਵਿਖਾਈਯੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਜੀ ਹੋਨਹੀ ਦੇਖਦਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
 ਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ ਜਗੁਰ ਦੇਖਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਜੀ
 ਤੁਸੀ ਜਾਣੇ ਕੋਹਾਂ ਦੁਹਉ ਪਰਮਾਹ ਓਥੇ ਉਠ ਕੇ ਚਲ ਕਰ ਪਹਾੜੀ ਦੇ
 ਹੇਠ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਜੀ ਏਸ ਸਹਰਦਾਨ ਉਕਾਹੈ ਤਾਂ
 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ ਏਸ ਸਹਰਦਾਨ ਉਦੇਵ ਰੀਧਾਰੀ
 ਅਤੇ ਇਥੇ ਦਾਰਾ ਜਾ ਦੇਵਲੁਤਰੇ ਇਹ ਦੇਵਦਾ ਬਡਾਰਾ ਜਕਰਦਾ ਹੈ ਸ
 ਤਾਂ ਗਲਖ ਦੇਵਾਇਸ ਦੇ ਸਲਾਮੀ ਹੋਨ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਜੀ ਏਸ
 ਸਹਰ ਵਿਚ ਵੜਨਾ ਭੁਲਾਨਾਹੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ
 ਅਜੇਹੇ ਸਹਰ ਵਿਚ ਵੜਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਭੁਲਾ ਜੀ ਤਾਂ ਦੇਵ
 ਲੁਤਰਾ ਜਾ ਦੇਵਦਾ ਸਕਾਰ ਖੇਡੁਣ ਮਾਯਾ ਸੀ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਤੈਮਨੁ ਖਬੈ
 ਠੇਹੋਨ ਦੇਵਲੁਤਰਾ ਜਾ ਦੇਖ ਕੇ ਖੁਸੀ ਹੋਯਾ ਅਖੋ ਸੁਰਾਈ ਇਹ ਖੁਰਾ
 ਕ ਮੈਨੁ ਅਜ ਬਹਾਥਾਈ ਹੈ ਉਸਾਇਕ ਸਦੇਵ ਨੁ ਕਯਾ ਏਹੁ ਤੈਮਨੁ ਖ
 ਜੁ ਬੈਠੇ ਹੈ ਸੋ ਮਸਾਡੀ ਖੁਰਾਕ ਹੋਨ ਤੂੰ ਇਨਾਨੁ ਪਕੜ ਲਾਉ ਇਹ ਸਿ
 ਕਰ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਮੁਦਤ ਪਿਛੋਹ ਬਾਯਾ ਹੈ ਤਾਂ ਤੈਵਉ ਤੁਰੇ ਜੋ ਮਰਦ
 ਨਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨਾਲ ਬੈਠਾ ਗਲਾਂ ਕਰਦਾ ਸੀ ਦੇਵਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਰੰਗ
 ਜਰਦ ਹੋਗਾ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਜੀ ਦੇਵ ਤਾਂ ਆਏ ਕਯਾ ਕਰੀਏ ਤਾਂ
 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ ਕਰਤਾਰ ਦੇ ਰੰਗ ਤੁਮਾ ਸੇਬੈਠਾ ਦੇਖ
 ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਚੁਪ ਕਰ ਰਾਯਾ ਜਾਂ ਤੈ ਦੇਵਨੇ ਤੈ ਆਏ ਤਾਂ ਅੰਧੇ ਹੋਇ ਗਯੇ
 ਹੋਰ ਸਭੇ ਭੁਲ ਜਰਮਾ ਦੇ ਇਕ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨਜਰ ਨਾ ਆਵਨ ਤਾਂ ਓਹ ਫੇ

ਰਾਜੇ ਦੇ ਅਗੇ ਗਏ॥ ਕਯਾ ਜੀ ਓਥੇ ਤਾਂ ਅਸਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਆਵੇ
 ਦੇ ਵਲੂਤ ਕਯਾ ਅਰੇ ਮੈਂ ਰਜਾਹੁ ਤੈ ਹੋਰ ਆਏ ਓਹੁ ਭੀ ਮੀਧੋ ਹੋ ਗਏ ਫੇਰ
 ਹੋਰ ਆਏ ਓਹੁ ਭੀ ਮੀਧੋ ਹੋ ਗਏ॥ ਇਸੇ ਤਰਾਂ ਸਤੁ ਵਾਰੀ ਦੇ ਵਾਅਦੇ ਸੋ ਸਕੇ ਅੰ
 ਧੋ ਹੋ ਗਏ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਦੇ ਵਲੂਤ ਕਯਾ ਅਰੇ ਦੇਵਦੂਤ ਵਜੀਰ ਯਹ ਕਯੋ
 ਤਾਹੈ ਜੋ ਜਾਤਾ ਹੈ ਸੋ ਮੀਧੋ ਹੋ ਗਏ॥ ਤਾਂ ਦੇਵਦੂਤ ਕਯਾ ਰਾਜਾ ਜੀ ਇਕ
 ਅਰਜ ਕਰਤਾ ਹੈ ਜੇਤੁ ਮਸੁਣੇ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਯਾ ਕਹੁ ਵਜੀਰਾ॥ ਤਾਂ ਦੇਵਦੂ
 ਤ ਕਯਾ ਰਾਜਾ ਜੀ॥ ਇਹ ਕੋਈ ਕਲਾਵਨ ਹੈ॥ ਏਕ ਮੇਰੇ ਜੀ ਮਸਲਤ ਅੰ
 ਈ ਹੈ ਜੇਤੁ ਮਾਰੇ ਜੀ ਮੈਂ ਲਭੇ ਤੋ ਕਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਯਾ ਕਹੁ ਵਜੀਰ ਜੇਤੁ ਕ
 ਹੈ ਗਾ ਸੋ ਭੁਲੀ ਕਹੈ ਗਾ॥ ਤਾਂ ਵਜੀਰ ਕਯਾ ਜੀ ਮੈਂ ਉਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕੋ ਜਾਤਾ ਹੈ
 ਜੇ ਮੈਂ ਮੀਧਾਨ ਹੁਆ ਤੇਤੁ ਮਉਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰੀਓ॥ ਅਰ ਬੁਰਾਨ ਮਾਂਗੀ
 ਮੈਂ ਤਾਂ ਦੇਵਦੂਤ ਕਯਾ॥ ਭੁਲਾ ਵਜੀਰ ਭੁਲਾ ਕਯਾ॥ ਤਾਂ ਦੇਵਦੂਤ ਵਜੀ
 ਰ ਆਪਣਾ ਆਤਮਾ ਧਰਕੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸ ਆਯਾ॥ ਆਇ
 ਕਰਮ ਥਾਵੇ ਕਯਾ॥ ਤਾਂ ਵਜੀਰ ਆਪਣੇ ਜੀ ਵਿਚ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ॥ ਭਾਈ
 ਮੈਂ ਤਾਂ ਮੀਧਾਨ ਹੋਆ॥ ਏਹ ਕੋਈ ਕਲਾਵਨ ਪਰਖ ਹੈ ਨਾ॥ ਤਾਂ ਵਜੀਰ ਕਯਾ

ਜੀਤੁ ਮਕਿਸਨ ਗਰਸੇ ਆਏ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਹਮ ਅਮਰ
 ਨ ਗਰਤੇ ਆਏ॥ ਤਾਂ ਵਜੀਰ ਕਯਾ ਜੀ ਅਮਰ ਨ ਗਰ ਕਿਸਤ ਰਫੈ
 ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ॥ ਸੁਣ ਵਜੀਰ ਅਮਰ ਨ ਗਰ ਤੁਰਫੈ ਤੇਨਾ
 ਵਾਹੈ॥ ਤਾਂ ਵਜੀਰ ਕਯਾ ਜੀ॥ ਤੁਮਾਰਾ ਨਾਉ ਕਯਾ ਹੈ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕ
 ਯਾ॥ ਹਮਾਰਾ ਨਾਉ ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਹੈ॥ ਤਾਂ ਵਜੀਰ ਕਯਾ ਜੀ॥ ਤੁਮ

ਹੋਤੇ ਕੋ ਵਹੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਿਆ ਹਮੇ ਹੋਤੇ ਬੁਨਿ ਰੀ ਕਾਰੀ ਹੈ ਤਾਂ
 ਵਜੀਰ ਕਿਆ ਜੀਤ ਮਸਹਰ ਮੇ ਚਲੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਿਆ ਕੁ
 ਈ ਹਮ ਅਤੀਤ ਫਕੀਰ ਹੈ ਜਹਾਂ ਬੈਠੇ ਤਹਾਂ ਗੀ ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਵਜੀਰ ਰਾਜੇ
 ਦੇਵ ਲੂਤ ਨੀ ਜਾਇ ਖਬਰ ਕੀਤੀ ਰਾਜਾ ਜੀ ਤੇਰੇ ਸਹਰ ਮੇ ਵਡਾ ਕਲਾਂ
 ਵਾਂ ਨ ਪੁਰਖੁ ਆਯਾ ਹੈ ਰਾਜਾ ਤੂੰ ਚਲ ਜੋ ਕਾਈ ਤੇਰੇ ਮਨ ਮੈ ਆਵੈ ਸ
 ਈ ਧਾਰ ਚਲ ਜੋ ਤੇਰੀ ਪੁਰੀ ਹੋਵੈ ਤਾਂ ਤੂੰ ਜਾਂਦੇ ਜੋ ਕਲਾ ਵਾਂ ਨ ਹੈ ਜੇਨਾ
 ਪੁਰੀ ਹੋਵੈ ਤਾਂ ਜਾਣ ਜੋ ਕਲਾ ਵਾਂ ਨ ਹੀ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਿਆ ਵਜੀਰ ਤੂੰ ਕੁ
 ਲਾ ਕਹਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਆਪਣੇ ਮਨ ਮੈ ਐਸੀ ਧਾਰੀ ਜੋ ਮੇਰੀ ਤਾਂ ਖੁਰ
 ਕ ਹੋਨ ਮੈ ਇਨ ਕੇ ਖਾਂਦੇ ਗਾ ਅਗ ਮੈ ਗੁਰੀ ਅੰਧਾ ਹੂ ਅਤੇ ਇਨ ਕੀ ਸੇਵ
 ਕਰੇ ਗਾ ਏਹ ਧਾਰ ਕਰ ਚਲੇ ਨਾਲੇ ਲਜ ਕਰ ਦੇਵਾ ਦਾ ਜਿਤ ਨੇ ਰਾਜੇ
 ਸਮੇਤ ਆਹੇ ਬਿਨ ਵਜੀਰ ਸਕੁ ਅੰਧੇ ਹੋਇ ਗਯੇ ਇਕ ਵਜੀਰ ਸੁ
 ਖਾਰ ਹੁਆ ਤਾਂ ਵਜੀਰ ਕਿਆ ਕੋ ਰਾਜਾ ਕਾ ਖਬਰ ਹੈ ਆਤ ਮੇ ਕੀ
 ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਿਆ ਵਜੀਰ ਜੋ ਤੂੰ ਕਹਤਾ ਥਾ ਸੋ ਸਾ ਚਹੀ ਕਹਤਾ ਥਾ ਤਾਂ ਵ
 ਜੀਰ ਕਿਆ ਰਾਜਾ ਜੀ ਤੇਰੇ ਮਨ ਮੈ ਕਿਆ ਆਵਤੀ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਿਆ
 ਵਜੀਰ ਅਬ ਮੈ ਸੁਜਾਖਾ ਹੋਵੈ ਤੂੰ ਇਨ ਕੇ ਚਰਨ ਪਕੜੇ ਤਾਂ ਵਜੀਰ
 ਕਿਆ ਜੋ ਸਾ ਚ ਕਹਤਾ ਹੈ ਕੇ ਮੁਖ ਸੋ ਲਫਾ ਸਕਹਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਹ
 ਆ ਵਜੀਰ ਮੇ ਸਤ ਕਹਤਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿਛ ਮੈ ਦੇਖਣਾ ਥਾ ਸੋ ਦੇਖਾ ਤਾਂ ਵ
 ਜੀਰ ਕਿਆ ਏ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਨਿਰੀ ਕਾਰੀ ਤੂੰ ਪੁਰਨ ਸਾਧ ਹੈ ਕਲਾ ਵਾਂ
 ਹੈ ਤੁਮ ਰਾਜੇ ਕੋ ਦਰਸਨ ਦੇਹੋ ਅਬ ਰਾਜੇ ਕੋ ਉਂਸਭ ਪ੍ਰਤੀਤਿ ਆਈ ਹੈ
 ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਿਆ ਕੋ ਰਾਜਾ ਦੇਵ ਲੂਤ ਅਖੀ ਖੋਲ ਕੇ ਦੇਖ
 ਤਾ ਕੋ ਨਾਂ ਹੀ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਦੀਆਂ ਅਖੀਆਂ ਖੁਲ ਗਈਆਂ ਤਾਂ ਰਾਜਾ
 ਦੇਵ ਲੂਤ ਚਰਨੀ ਲਗਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਿਆ ਰਾਜਾ ਤੂੰ ਨ ਕਰ
 ਤਾ ਰਚਿਤ ਆਵੈ ਅਤੇ ਤੂੰ ਆਪਣਾ ਭੁਖ ਛੱਡ ਰਾਜੇ ਕਿਆ ਜੀ ਸਖ
 ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਤੇ ਛੁਟਾ ਤੁਮ ਮੇਰੇ ਹੀ ਵਸਤੇ ਇਸਨ ਰਾਜ ਮੈ ਆ ਬੋਹ ਜਾ

ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾ ਤੇਰੇਨਾਲਾਮਸਾਭਾਵਚਨਮਾਹਾ ਅਸੀਤਿਏ
 ਵਾਸਤੇਆਏਆਹੇ ਤੁਰਾਜੇਕਯਾਜੀ ਗੁਰੂਜੀਮੰਦਰਮੈਚਲੇਅ
 ਰਰਸੇਈਕੋਜਨਕੌਰੇ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਹੱਸਕਰਕਯਾਗਜਾਤੇ

ਰਾਖਾਜੇਮਸਾਭੇਕੋਮਨਾਹੀ ਤੁਰਾਜੇਕਯਾਜੀਤੁਮਆਪਣਾਹੀਖ
 ਜਖਾਈਓ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਉਠਕਰਰਾਜੇਦੇਨਾਲਚਲੇਜਾਂਸ
 ਹਰਵਿਚਆਏਤਾਂਰਾਜਾਦੇਵਲੁਤਮੰਦਰਵਿਚਲੇਵੜਾਤਾਂਰਾਜੇ
 ਦੇਵਨੁਹੁਕਮਕੀਤਾਅਛੇਮੇਵੇਚੁਣਲਾਵਹੁਬਹੁਤੇ ਤਾਂਸੱਤਦੇਵਮੇ
 ਵੇਨੁਭੇਜੇਅਰਸੱਤਦੇਵਸੀਪੈਨੁਭੇਜੇ ਚੰਦਾਦੇਵਸਭੁਸਮੱਗੀਲੇ
 ਆਏਆਣਕਰਰਾਜੇਦੇਅਗੈਰਖੀ ਤਾਂਰਾਜੇਕਯਾਗੁਰੂਜੀਏ
 ਹਮੇਵਾਖਾਵੇ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਰਾਜਾਅਸੀਏਹਮੇਵਾਤਾਂ
 ਈਯੇਜਾਤੁਆਪਣਾਖਾਜਛੁਰੇਗਾ ਤਾਂਰਾਜੇਕਯਾਜੀਜੇਤੁਛਰ
 ਵੇਗਾਤਾਂਛਰੀਏਗੇ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਰਾਜਾਸਧਰਸੈਨ
 ਜਾਣਦਾਹੈ ਤਾਂਰਾਜੇਕਯਾਜੀਜਾਣਦਾਹੈ ਓਹੁਤੇਮੇਰੀਖੁਰਾਕਹੈਤ
 ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਸੁਣਰਾਜਾਦੇਵਲੁਤਜੇਤੀਉਸਨੁਅਸਾ
 ਜੇਹਾਕਰਦੇਖੇਗਾ ਤਾਂਅਸਾਪ੍ਰਸਾਦਜੇਵੀਏ ਤਾਂਰਾਜੇਦੇਵਲੁਤਕ
 ਯਾਜੀਤੁਮਸੱਤਕਰਜਾਣੇ ਤੁਮਾਰਬਚਨਪੁਰਨਹੋਰਹੇਗਾ ਅਤੇ
 ਹਮਤੁਮਤੇਭੀਅਧਕਕਰਜਾਣੇਗੇ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਮੇਵਾਅਚ
 ਵਾ ਕਹਣਲਗੇਗੁਣੀਬਾਲਾਪ੍ਰਸਾਦਤੁਮਾਰਕਰਮਰਦਨਾਬਹੁ
 ਤਦਿਨਾਂਦਾਬੁਖਾਰੈ ਤਾਂਰਾਤਰੁਛਪਹਰਗੁਜਰੀਪ੍ਰਸਾਦਤੁਮਾਰਹੋ

ਯਾ ਰਾਜੇ ਅਤੇ ਵਜੀਰ ਦੁਹਾ ਮਭ ਕੀਤਾ ਹਥ ਜੋੜਖ ਵੇਹੋਏ ਕਹਣਾ
 ਗੋਜੀ ਪ੍ਰਸਾਦਤ ਯਾਰਹੋ ਤੁਸੀ ਪ੍ਰਸਾਦਿਆਇ ਕੇ ਅਚਵੇ ਤਾਂਗੁਰੁਨ
 ਨਕਜੀ ਕਯਾ ਕੋ ਮਰਦਨਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਜੀਚਲ ਅਯੁ
 ਕੇਲਗੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜੇਵਣ ਮਰਦਾਨੇ ਭੁਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜੇਵਨਾਂ ਅਤੇ ਬ
 ਲੇਭੀ ਜੇਵਨਾ ਅਤੇ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪ੍ਰਸਾਦ ਜੇਵਦੇ ਦੀ ਸਮਾਧਲ
 ਗਗਾਈ ਜਾਂ ਸਮਾਧਿ ਖੁਲੀ ਤਾਂ ਅਪਣਾ ਜੋ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰਯਾ ਸੀ ਸੋ
 ਰਾਜੇ ਅਤੇ ਵਜੀਰ ਦੁਹਾ ਨੂ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਿਤਾ ਜਾਨਿ ਖਾਧਾ
 ਦੁਹਾ ਨੂ ਅਗਮਾ ਨਿਗਮ ਦੀ ਸੋਝੀ ਹੋਈ ਵੇਵੇ ਮਸਤ ਹੋਇ ਗਏ ਤਾਂ ਬ
 ਲੇ ਕਯਾ ਗੁਰੁ ਜੀ ਏਹ ਤਾਂ ਬਿਦੇ ਹੋਇ ਗਏ ਤਾਂ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕ
 ਯਾ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਦੇਖ ਕਰਤਾਰ ਦੇ ਰੰਗਤ ਮਾਸੇ ਜਾਂਚ ਰਘਪਤੀ
 ਅੰਗੁਜਰੀ ਆਤਾ ਦੁਹਾ ਦੀ ਖੁਮਾਰੀ ਉਤਰੀ ਪੁਰਨ ਮਹਾਂ ਪੁਰਖ
 ਹੋਏ ਤਾਂ ਲਗੇ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂ ਕਹਣ ਜੀ ਅਸੀ ਕਖ ਕੰਨੇ ਭੀ ਕ
 ਛਨਹੀ ਤਾਂ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਭਾਈ ਦੇਵਲੁ ਤੁ ਤੈਨੂ ਅਸਾ ਅੰ
 ਬੰਦਾ ਮਸਿਦ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਤੇਰਾ ਵਜੀਰ ਤੇਰਾ ਵਹਲੂ ਮਾ ਕੀਤਾ ਤੁ
 ਨਿਰੰਕਾਰ ਹੀ ਜਪਾ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਜੀ ਦਾ ਬਰਨ ਮੰਗਾ ਕਿਸੇ ਜੀ ਦਾ ਪ
 ਤਨ ਕਰ ਤੁਸਿ ਧਾਖਾ ਜਹੀ ਧਾਹ ਤਾਂ ਚਿਨਾ ਦੋਹਾਂ ਕਯਾ ਜੀ ਅਸਾਨੁ ਤੁ
 ਕਖ ਤੋੜਨ ਦੀ ਸਕਤ ਨਹੀ ਰਹੀ ਤਾਂ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਓਥੋ ਵੇਵਾ ਦੀ
 ਸੰਗਤ ਕੀਤੀ ਦੇਵਲ ਗੋ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜਪਣ ਓਹ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ
 ਵਗੇ ਰਜਾਣ ਦੇ ਕੁਛ ਨਹੀ ਤਾਂ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੌ ਮਹੀ ਨੇ ਓਥੇ ਰਹੇ
 ਫੇਰ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਰਾਜਾ ਅਸੀ ਗਮੀਯੇ ਗੇ ਦੋਹਾਂ ਹਥ ਜੋੜ
 ਕਰ ਕਯਾ ਗੁਰੁ ਜੀ ਏਥੇ ਹੀ ਰਹੀਏ ਤਾਂ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਅਸੀ
 ਤੁਸਾ ਤੁਪਾਸ ਹੀ ਆਹੇ ਤੁਸਾਂ ਵਾਂਗ ਹੋਰ ਨਾਨੁ ਭੀ ਮਿਲਵਾਹੇ ਜਿਥੇ
 ਜਿਥੇ ਹੁਕਮ ਹੋਵੇ ਤਿਥੇ ਤਿਥੇ ਰਾਮਾ ਚਾਹੀਏ ਓਥੇ ਵਿਦਾਲੀਤੀ ਅ
 ਗੋਪਰਸਨਾ ਮਾਸ ਹਰਨੁ ਚਲੇ ॥ ੩੬ ॥ ਬੋਲੇ ਭਾਈ ਜੀਵਾ

ਤਗੁਰੂ ਸਾਖੀਹੋਰਚਲੀ ੩੭ ਤਾਂਓਥੋਪਰਸਨਾਮਾਸਹਰਮਹੀ
ਨਾਮਾਤ੍ਰਿਹੁਦਾਰਸਤਾਮਾਹ ਮਹੀਨਾਮਾਤ੍ਰਿਹੁਦਿਚਜਾਇਪਹੁਚੇ ਉਥੇ
ਦਾਰਜਾਤੀਖਣਦੈਵਣਵਣਮਾਣੁਆਦਾਰਜਾਮਾਹ ਅਤੇਮਾਪ
ਕੁੰਦਣਮਾਣੁਆਹ ਜਾਂਓਸਸਹਰਵਿਚਗਏ ਤਾਂਵਣਮਾਣੁਤ੍ਰੇਹਾਂ
ਨੁਦੇਖਕੇਰੂਰਨ ਅਤੇਮਰਦਾਨਾਚਿਨਾਥੋਰੁਕਾ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਕਯਾਕਯੋਤਾਈਬਾਲਾ ਤਾਂਬਾਲੇਕਯਾਸੁਖਜੀ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਕਯਾਕਯੋਮਰਦਾਨਾ ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਕਯਾਜੀਯਹਕਯਾਬਲਈ
ਹੈਨ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਮਰਦਾਨਾਏਹਵਣਮਾਣੁਹੈਨ ਤਾਂ
ਮਰਦਾਨੇਕਯਾਜੀਵਣਮਾਣੁਏਹੋਹੈਨ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾ
ਮਰਦਾਨਾਵਣਮਾਣੁਏਹੋਹੈਨ ਤਾਂਹੋਰਸਕੁਨੰਜਗਏਇਕਖੜੋਤਰ
ਯਾ ਤਾਂਬਾਲੇਓਸਨੁਕਯਾਭਾਈਤੁਕੋਣਨੇ ਤਾਂਓਸਵਣਮਾਣੁ
ਗੋਚੀਕਮਾਰੀਜਮੇਜੰਗਲਦੇਪਸਚੀਕਮਾਰਦੇਯਨ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨ
ਕਜੀਕਯਾਭਾਈਬਾਲਾਏਨਦੀਬੋਲੀਏਹਦੇ ਓਹਜੋਚੀਕਮਾਰ
ਕੇਨੰਠਾਮਾਹ ਜੋਜੰਗਲਦਾਮੇਫਾਲੇਆਯਾ ਵਰਹਾਂਮਗੋਰਖਕਰ
ਆਖਨਸਕੇਪਿਛੇਹਦਖੜੋਤ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਭਾਈਬ

ਲਾਚਾਏਲ ਤਾਂਬਾਲੇਕਯਾਗੁਰੂਜੀਤੁਸੀਤਾਂਜੋਹਕੇਹਾਪ੍ਰਸਾਦਿਨਹੀ
ਅਚਵਦੇ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਭਾਈਬਾਲਾਏਹਪ੍ਰਸਾਦਪਵਿ
ਤ੍ਰੇਏ ਏਹਵਣਮਾਣੁਹੈਨ ਅਤੇਜੀਅਜੀਤਕੋਲੋਬਹੁਤਰੂਰਦੇਹੈਨਾ
ਚਿਥੇਜੰਗਲਾਂਵਿਚਾਇਕਮਹੀਨਾਰਹੇ ਉਨਕਾਓਧਾਰਕੀਤਾ ਫੇਰਓਥੋ

ਸੁਦਰਨ ਪੁਰ ਨੂ ਚਲੇ ੩੭॥ ਬੋਲੇ ਭਾਈ ਜੀ ਦਾ ਹੁਗੁਰੂ ਸਾਖੀ ਹੋ
 ਰਚਲੀ ੩੮॥ ਤਾਂ ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਜਿਥੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਸ
 ਮਾਧਿਲਗ ਜਾਵੇ ਤਿਥੇ ਬਹੁ ਹਰ ਹੀ ਐ ਕਿਤੇ ਚਾਰ ਦਿਨ ਕਿਤੇ ਪੰਜ
 ਦਿਨ ਕਿਤੇ ਸਤ ਦਿਨ ਕਿਤੇ ਵਾਇਦਿਨ ਏਤੋ ਕਰ ਦੇ ਕਰ ਦੇ ਸਤਮ
 ਹੀ ਨੇਤੇ ਰਹ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਕਦੀ ਟਾਪੂ ਕਦੀ ਸਮੁੰਦ ਵਿਚ ਚਲੇ ਜਾਵਣ
 ਜਾਂਦੇ ਜਾਵੇ ਓਹੁ ਸਹਰਨ ਜਰਮਾ ਵਣ ਲਗਾ ਕੋਹਾਂ ਚਹੁ ਤੋ ਪਰ ਕੋ
 ਈ ਕਦਰਤੀ ਸਹਰਹੇ ਅਸਾ ਰੂਠ ਚਹੁ ਕੋਹਾਂ ਉਤੋ ਪਰਮ ਰਦਨੇ ਅ
 ਜੇ ਨਾਂਹੀ ਰੂਠ ਤਾਂ ਉਥੇ ਹੀ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਅਜੀ ਕੋਈ ਸਹਰਭੀ
 ਆਵਜੀ ਕੇ ਅਸੀ ਉਜਾੜ ਹੀ ਵਿਚ ਚਲੇ ਜਾਵੀ ਇਹੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨ
 ਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਨਾਂ ਕੁਝ ਖੁਲ ਗੀ ਹਈ ਤਾਂ ਮਰਦਨੇ ਕ
 ਯਾ ਜੀ ਜੇ ਖੁਲ ਗੀ ਹੈ ਤਾ ਕਯਾ ਕਿਨੈ ਕਛ ਅਗੇ ਆਟਰ ਖਾਧੇ
 ਜੇ ਖਾਈ ਯੇਗੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਓਦਰ ਨਾਂਹੀ ਦੇਖ ਸਹਰਨ
 ਜਰਮਾ ਵਦਾਏ ਜੇ ਤੇਗੋ ਖੁਸੀ ਆਵੇਗੀ ਸੇਖਾਂਈ ਤਾਂ ਮਰਦਨੇ ਕਯਾ
 ਜੀ ਕਿਸੇ ਦਿਨ ਏਵੇ ਜਿੰਦ ਨਿਕਲ ਜਾਸੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ
 ਮਰਦਨਾ ਜਿੰਦ ਭੀ ਨਿਕਲ ਨੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਕਰ ਖੁਨਾਲ ਨਿਕਲੇ
 ਗੀ ਤਾਂ ਅਸੀ ਫੇਰ ਲਈ ਯੇਗੇ ਤੂੰ ਓਦਰ ਨਾਂਹੀ ਤਾਂ ਮਰਦਨੇ ਕਯਾ
 ਜੀ ਤੂੰ ਸਚਾਏ ਤੂੰ ਨੂੰ ਤਮਾਂ ਕਿਸੇ ਗੱਲ ਦੀ ਨਾ ਹੀ ਕਯਾ ਜਾਪੇ ਅਸੀ ਤੁ
 ਸਾਨੂੰ ਨਾਲ ਕਿਵੇ ਕਰ ਜੀ ਵਦੇ ਫਿਰ ਦੇਹਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ
 ਮਰਦਨਾ ਤੂੰ ਵੇਜਾਣੁ ਜੇ ਜੀ ਵਦੇ ਫਿਰ ਦੇਆਹੋ ਜੇ ਅਸਨੂੰ ਕਰ
 ਤਾਰ ਜੀ ਵਾਇਦਾ ਹੈ ਅਗੇ ਚਲ ਦੇਖਾ ਕਰਤਾਰ ਕਯਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮ
 ਰਦਨੇ ਕਯਾ ਭੁਲਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਸ ਤੇ ਆਸ ਤੇ ਮਰਦਨੇ ਨੂੰ ਵਿਲਾ
 ਓਦੇ ਵਿਲਾ ਓਦੇ ਚਹੁ ਕੋਹਾਂ ਤੇ ਲੇਗਏ ਸਹਰ ਦੇ ਨਜੀ ਕਜਾਇ ਬੁੰਠੇ
 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਮਰਦਨਾ ਸਹਰਮਾ ਯਾਹਈ ਜਾਇ
 ਕਰ ਕੁਝ ਖਾਏ ਆਇ ਮਰਦਨੇ ਕਯਾ ਜੀ ਮੇਰੇ ਪੈਲੇ ਤਾਂ ਕੁਝ ਨਾ ਹੀ

ਮੈਂ ਕਿਥੋਂ ਖਾਂਦਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਚਨ ਕੀਤਾ ਮਰਦਾਨਾ ਤੂੰ ਨੂੰ ਸਹਰ
 ਸਿਪਾਹੀ ਰਵੈ ਕਿਥੋਂ ਖਾਏ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਜੋ ਕੋਈ ਰੋਕਰ
 ਪਕੜੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਕਮਾਕਰਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਚਨ ਕੀਤਾ ਮਰਦਾਨਾ ਜੋ
 ਕੋਈ ਤੈਨੂੰ ਪਕੜੇਗਾ ਤਾਂ ਤੂੰ ਮਸਾਹੂਨ ਉਲਟੀ ਤੈਨੂੰ ਪਕੜ ਕੇ ਛੱਡਿ
 ਦੇਵੇਗਾ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਜਾਤਾ ਜੋ ਇਸ ਦੇ ਜਿਥੇ ਕਿਥੇ ਪੁਰਾਤਨ ਭਗ
 ਤੁਪੈਂ ਮਰਦਾਨਾ ਜਾਇਸਹਰ ਵਿਚ ਵੜਾ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਕਮਾ ਦੇਖੇ ਸਹਰ
 ਸੁਵਰਨ ਦੀ ਧਰਤੀ ਹੈ ਜਿਥੇ ਕਿਥੇ ਸੁਵਰਨ ਹੀ ਨਜਰ ਆਵਦਾ ਹੈ
 ਮਰਦਾਨਾ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਖਕੇ ਪੈਰਾਂ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਮਰਦਾਨੇ ਦੀ ਭੁਖ ਦੁਹਰ
 ਫਿਗਈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਇਕ ਸਨੂ ਪੁਛਾ ਭਾਈ ਇਸਹਰ ਦਾਨਾਂ ਉਕਮ
 ਪੈ ਤਾਂ ਉਸ ਕਹਿਆ ਮਰੇ ਭਾਈ ਤੁਕਹਾ ਸੋ ਮਾਯਾ ਹੈ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ
 ਭਾਈ ਮਦੁਰ ਸੋ ਆਏ ਪੈ ਇਸਨ ਗਰੀਵ ਨਾ ਉਮੈ ਨੂੰ ਦਸ ਤਾਂ ਉਸ
 ਕਹਿਆ ਤੂੰ ਮਪਣਾਨ ਉਮੁਤ ਧਰਤਾ ਵਹੁ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਮੇਰ
 ਨਾਂ ਉਮਰਦਾਨਾ ਹੈ ਤੂੰ ਮੈਂ ਨੁਨ ਗਰੀਵ ਨਾ ਉਦਸ ਤਾਂ ਉਸ ਕਹਿਆ ਮਰ
 ਦਾਨਾ ਨਗਰੀਵ ਨਾ ਉਸੁਵਰਨ ਪੁਰ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ
 ਜੀ ਜੋ ਕੁਝ ਜਾ ਕੇ ਦੇਖੇ ਅਤੇ ਰਾਜੇ ਕਲਾ ਉਕਮਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਕਹਿਆ ਮ
 ਰਦਾਨਾ ਈਹ ਕਾਰਾ ਜਾ ਕੇ ਵਲ ਨੇ ਨਹੀਂ ਰਾਜੇ ਸੁਰ ਸਿਧ ਕਾ ਬੇਟਾ ਹੈ
 ਜੀ ਜੋ ਕੁਝ ਰਾਜੇ ਸਲਾਮੀ ਹੋਨ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਈਹ
 ਕਾਰਨ ਦਕਮਾ ਹੈ ਈਹ ਤੇ ਸੁਇਨੇ ਕੀ ਧਰਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਨਾ ਉ
 ਕਮਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਮੇਰਾ ਨਾਉ ਧਰਮਾਸਿ ਪਾਏ ਅਰ

ਜੇਕੋਈ ਈਹਾਂ ਆਵੈ ਸੇਕੋਈ ਲੈਖਾਵੈ ਈਹਾਂ ਧਰਮ ਕੀ ਚਾਲੀ ਹੈ ਮਰ
ਦਾਨਾ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਹੋਯਾ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਧਰਮਾਸਿੰਘ ਮੈਂ
ਰੁਖਲ ਗੀ ਹੈ ਧਰਮਾਸਿੰਘ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਈਹਾਂ ਮੈਂ
ਨੋ ਕਿਸੀ ਕੋ ਨਾਹੀ ਨਿਸਦੁਕਾਨ ਉਪਰ ਜਾਵੈ ਤਿਸੇ ਉਪਰ ਸਿਉ ਉਠ
ਈਲੈ ਜੋ ਕਿ ਛਰਾਹੀਯੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਮੇਰੇ ਤੋ ਯਹ ਕਮ
ਨਹੀ ਹੋਤਾ ਕੋਈ ਆਪਣੇ ਹਥ ਕਰ ਦੇਇਤਾਂ ਲਵੇ ਫੇਰ ਧਰਮਾਸਿੰਘ
ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਤੇਰਾ ਕੋਈ ਮੇਰ ਭੁਧੀ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਦੁਇ ਮੇਰ
ਕੀ ਹੋਨ ਤਾਂ ਧਰਮਾਸਿੰਘ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਉਨ ਕੋ ਭੀ ਲਾਏ ਤਾਂ ਮਰਦਾ
ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਉਹ ਉਠਿ ਨਾਹੀ ਆਵਤੇ ਉਹ ਬਣੇ ਸੀ ਤੋ ਖੀ ਹੈ ਤਾਂ ਧਰ
ਮਾਸਿੰਘ ਕਹਿਆ ਚਲ ਭਾਈ ਤੁਤਾ ਖਾਹ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਇਕ ਮਦੁਕਾਨ
ਪਰ ਲੈ ਜਾ ਇਕ ਰਖ ਜ਼ਰੋਯਾ ਕਹੁ ਭਾਈ ਕਹਾ ਲੇਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ
ਕਹਿਆ ਜੀ ਜੇਕੋਈ ਕੁਛ ਲੈ ਦੇਵੈ ਹਮ ਜੋਈ ਲੇਣਾ ਹੈ ਧਰਮਾਸਿੰਘ
ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਤੁਮ ਆਪਣਾ ਮਹਾਰਲੈ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਮੇਰਾ ਮ
ਹਾਰਾ ਭਾਈ ਸੇਰ ਹੈ ਤਾਂ ਧਰਮਾਸਿੰਘ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਆਢਾਈ ਸੇਰ
ਲੁਚੀਆਂ ਮਿਠਾਈ ਤੋਲ ਦੇਹ ਇਸ ਕਉ ਜਾਂ ਉਸਹ ਲਵਾਈ ਦੇਂਟੇ
ਪਾਏ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਡਿਠਾ ਜੋ ਸੁਇਨੇ ਦੇਵੇਂਟੇ ਹੈਨ ਸੁਇਨੇ ਦੀ ਤੁੰਗੀ ਹੈ
ਸੁਇਨੇ ਦੇ ਛਾ ਤੇ ਹੈਨ ਮੁਲ ਕੋਈ ਨਹੀ ਲੈਣਾ ਮਰਦਾਨਾ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ
ਹੋਯਾ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨੇ ਆਪਣਾ ਮਹਾਰਲੈ ਕਰ ਖਾਧਾ ਖਾਇ ਕਰਮ
ਖੋਸ ਧਰਮਾਸਿੰਘ ਜੀ ਤੁਸੀ ਮੇਰੀ ਨਿਸਾ ਕੋਰੇ ਇਹ ਜੋ ਸੁਇਨੇ ਦੀ ਧ
ਰਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸੁਇਨੇ ਨਾਹੀ ਨਜਰ ਆਵਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਕੋਈ ਵਸ
ਤੁਰਾ ਮਲ ਲੈਦਾ ਹੈ ਦੇਖਾਇ ਬੋਦਾ ਕੀ ਮਕ ਜੋ ਕਰ ਚਲਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਧ
ਰਮਾਸਿੰਘ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਇਕੇ ਜਤਨ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਵੇਖੋ ਹਿਰ
ਜਤਨ ਹੋ ਪਹਿਣ ਤੇ ਪਕਾਵਣ ਵਾਅਤੇ ਅੰਨ ਜੋ ਜੀ ਮਦਾ ਹੈ ਸੋ ਕੁਦ
ਰਤਨ ਲਜੀ ਮਦਾ ਹੈ ਰਾਜੇ ਦਾ ਕੁਮਾਇ ਹੋ ਹੈ ਜੋ ਕੁਛ ਚਾਹੀ ਮੇਰੇ ਬ

ਹੋਲਾ ਆਵੇ ਅਤੇ ਤਾਹਰ ਖੋਆ ਪਭੀ ਖਾਵੇ ਅਤੇ ਕੋਈ ਆਵੇ ਅ
 ਪਣਾ ਅਹਾਰ ਲੈ ਜਾਵੇ ਹੋ ਗਜਿਤ ਨੇ ਕਰ ਖਾਨੇ ਪੈਂਨ ਜੋ ਕੋਈ ਕੁਛ ਕੰਮ
 ਕਰਾਵੇ ਉਸ ਕਾਰੀ ਗਰ ਕਰ ਦੇਣ ਮਜ਼੍ਹਰੀ ਨਾਹੀ ਲੈਣੀ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ
 ਦਾ ਕੀ ਮੋਹਿਤਾ ਹੋਤਿ ਸੇ ਕਾਰੀ ਗਰ ਪਾਸ ਜਾਤੇ ਪੈਂ ਓਹੁ ਕਾਰੀ ਗਰ ਮਾਪੇ
 ਤੀ ਕਰ ਦੇਤੇ ਹੈ ਮਜ਼੍ਹਰੀ ਕੁਛ ਲੈ ਦੇ ਨਾਹੀ ਰਾਜੇ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੈ ਨ ਕੁਛ
 ਲਨਾ ਮਜ਼੍ਹਰੀ ਈਹਾਂ ਧਰਮ ਹੀ ਵਰਤ ਮੰਨ ਹੈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੇ ਪ
 ਗੇ ਸਕੇ ਸੁਖਾਲੇ ਹੈ ਮਰਦਾਨਾ ਇਸਤਰਾ ਇਸਨ ਗਾਰੀ ਦਾ ਕੰਮ
 ਚਲਦਾ ਹੈ ਮਰਦਾਨਾ ਏਹ ਗਲ ਸੁਣ ਕੇ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਹੋਆ ਮਰਦਾ
 ਨੇ ਜੀ ਵਿਚ ਕਯਾ ਭਾਈ ਏਸੇ ਨ ਗਾਰੀ ਵਿਚ ਰਹੀਏ ਤੁਮਰ ਦਾ ਨਾਉ
 ਜਨ ਕਰ ਕੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸ ਮਾਯਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ
 ਮਰਦਾਨਾ ਏਹ ਸਹਰਦੀ ਮਾਂਗਲਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ
 ਲਵੇ ਸਹਰਦੀ ਮਾਂਗਲਾਂ ਸਹਰਾ ਵਿਚ ਧਰਤੀ ਸੁਇਨੇ ਦੀ ਹੈ ਹੋਰ
 ਸਭੁ ਸਮਾਂ ਗੀ ਸੁਇਨੇ ਦੀ ਹੈ ਨ ਕੋਈ ਮੁਲ ਲੈਦਾ ਹੈ ਨ ਮਜ਼੍ਹਰੀ ਮਾਂ
 ਗਦਾ ਹੈ ਕੋਈ ਕੁਝ ਲੈਵੇ ਅਤ ਕੁਦਰਤ ਨਾਲ ਦਾ ਪੈਦਾ ਹੋਇ ਹੈ
 ਜਤਨ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਨ ਕੋਈ ਖੂਹ ਹੈ ਪਾਣੀ ਮੀਹ ਦਾ ਅਤੇ ਦੋ ਕੁ
 ਦਾ ਪਰਾਂ ਵਿਚ ਬਹੁਤੇ ਰਾਹੈ ਅਜੀ ਅਜੇਹੀ ਮਾਂ ਸਹਰਦੀ ਮਾਂ ਗ
 ਲਾਂ ਪੈਂਨ ਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ ਕੁਝ ਖਾਧੇ ਭੀ ਤ

ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਅਜੇਹਾ ਸਾਧਿ ਮਿਲ ਗਯਾ ਸੇ ਉਸਨੂੰ
 ਗਲਾਂ ਪੁਛੀਆਂ ਉਸ ਮੈਨੂੰ ਸਭੁ ਦਸੀਆਂ ਉਸ ਅਦਾਈ ਸੇ ਰਲ

ਚੀਅੰਮਤੇਮਿਟਾਈਪਦਾਈਇਕਸਦੁਕਾਨਦਾਰਨੂੰਜਾਇਕਰਕ
 ਹਜਾਇਸਨੂੰਅਢਈਸੇਰਤੇਲਦੇਹੁਸਬੁਤਕੜੀਵੰਟੇਸੁਇਨੇਦੇਪੈਂ
 ਗੁਰੂਜੀਓਸਹੋਰਗਲਭੀਆਖੀਆਯੀਜੇਕੋਈਤੇਰੇਨਾਲਭੀਹੈਤਾਂ
 ਮੇਕਹਆਜੀਦਾਇਅਤੀਤਪੈਂ ਉਦਮਨਵਿਚਬੈਠੇਪੈਂ ਤਾਂਓਸਕਹਾ
 ਉਨਕੋਭੀਲੇਜਾਹ ਤਫੇਰਮੈਕਹਆਜੀਓਹੁਇਉਨਾਹੀਲੇਤੇ ਓਹਵੇਰੇ
 ਸਿਤੋਖੀਪੈਂ ਇਹਗਲਹੋਈਆਹੀਤੁੰਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਹਆਮਰਦਾ
 ਨਾਤੈਨੂੰਕਰਤਾਗਦਿਤਾਮਾਵੈ। ਤੋਭੁਲੀਗਲਆਖੀਮੈਤੇਰੇਉਤੇ
 ਬਹੁਤਖੁਸੀਹੋਆਹਾਂ ਅਤੇਜੇਲੇਅੰਦੇਆਹ ਤਾਂਬਹੁਤਰੀਜੋਹੋਵੇ
 ਆਹ ਤਾਂਮਰਦਨੇਕਹਆਗੁਰੂਜੀਇਥੇਅਜਬਤਮਾਸਾਤਿਨਾ
 ਇਥੇਕੀਮਥੇਕਰਚਲਦਾਹੈ ਅਤੇਏਥੇਤੁਰਕਦੀਜਾਤਨਾਹੀਤਾਂ
 ਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਹਆਮਰਦਾਨਾਏਥੇਧਰਮਕਲਹੈ ਏਥੇਪਾਪ
 ਕੋਈਨਾਹੀਕਰਦਾ ਸਚਅਤੇਸੰਤੋਖਹੀਵਰਤੁਦਾਹੈ ਏਥੇਤੁਰਕਦੀ
 ਜਾਤਨਾਹੀਦੇਖੀਮਤਮੂਹੋਕਹਦਾਹੋਵੇ ਜੋਮੈਮਰਾਸੀਤੁਰਕਹਾਂਇ
 ਥੇਤੁਰਕਯੁਜਾਣਦੇਨਾਂਹੀਨਾਇਥੇਮੁਰਤਿਨੂੰਪੁਜਦੇਪੈਂ ਏਹੁਸਧ
 ਧਰਮਵਨਗਾਹੀਹੈ ਤਾਂਮਰਦਨੇਕਹਆਜੀਗੁਰੂਜੀਇਸੇਨਗਰ
 ਰਹੀਏ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਹਆਮਰਦਾਨਾਅਪਣੇਹਥਨਾਂਹੀ
 ਹਥਕਰਤਾਰਦੇਹੈ ਤੁਫੇਰਮਰਦਨੇਕਹਆਗੁਰੂਜੀਇਥੇਇਸਤੀ
 ਪੁਰਖਮਥਨਕਰਦੇਹੈਨਾਕਿਨਾਹੀਕਰਦੇ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਹ
 ਯਾਮਰਦਾਨਾਨਾਹੀਕਰਦੇ ਤਾਂਧਰਮਕਲਾਵਰਤਦੀਹੈਜਿਥੇਮ
 ਥਨਹੋਦਾਹੈ ਤਿਥੇਧਰਮਓਠਜਾਦਾਹੈ ਤਾਂਮਰਦਨੇਕਹਆਜੀ
 ਇਹਤੁਅਵਰਜਸੁਣਾਓ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਹਆਮਰਦਾਨਾ
 ਕਰਤਾਰਦੀਆਗਲਾਂਅਚਰਜਪੈਂ ਜਿਤਨੀਆਕਿਸੇਨੁਦਿਖ
 ਈਅੰਪੈਂ ਤਿਤਨੀਅੰਕਿਸੇਤਿਠੀਅੰਪੈਂ ਜੇਕੋਈਹਿਕਰਾਈਸ
 ਮਨਦੇਖਦਾਹੈ ਤਾਂਏਹੁਬੰਦਾਆਫਰਜਾਦਾਹੈ ਜਰਨਾਹੀਸਕਦਾ

ਅਤੇ ਓਹ ਕਰਤਾਰ ਮੈ ਸਾਰੇ ਜੋ ਦਿਖਵੈ ਕੁਛ ਹੋਰ ਅਤੇ ਕਰੇ ਕੁਛ ਹੋਰ
ਤੁੰ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਗੁਰੂਨੀ ਏਸ ਰਾਜੇ ਦੀ ਹਦ ਕਿ ਬੋਤੋ ਜੀ ਹੈ ਤੁੰ
ਗੁਰਨ ਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਜਿਥੇ ਅਸੀ ਚਲੇ ਆਏ ਆਹੇ

ਮਿਟਾ ॥ ਏ ਪਰਾਇ ਨੇ ਕੁਝ ਆਏ ਆਹੇ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਅੰਨ
ਜੀ ਮਟ ਦੇਵਾ ਸਤੇ ਜੀ ਸਨਾ ਨਿਜ ਪਹੁ ਚ ਯਾ ਲੇਜੈ ਅਤੇ ਸਾਇਨ ਤੁੰ
ਕਿਸੇ ਖਾਵਣ ਨਾਂਹੀ ਅਤੇ ਓਹ ਜੋ ਓਹ ਚਾਪਾ ਕੁਝ ਦੇਖਦਾ ਹੈ ਉਸ ਦੇ ਪ
ਰੇ ਸਭ ਸਾਇਨੇ ਦੀ ਧਰਤੀ ਅਤੇ ਪਹਾੜ ਸਾਇਨੇ ਦੇ ਹੋਨ ਤੁੰ ਫੇਰ ਮਰਦ
ਨੇ ਕਯਾ ਜੀ ਏਸ ਰਾਜੇ ਦੀ ਹਦ ਕਿ ਬੋਤੋ ਜੀ ਹੈ ਤੁੰ ਗੁਰਨ ਨਕ ਜੀ ਕ
ਯਾ ਮਰਦਾਨਾ ਸਤਾਰਾਹ ਜਾਰਸਤ ਜੋ ਜਨਹੇ ਏਤੁਹਾ ਜਾਹੋਰ
ਕਲਜਗ ਵਿਚ ਕੋਈ ਨਾਂਹੀ ਓਹ ਕਲੀ ਕਾਲ ਵਿਚ ਬਹੁ ਰਾਜਾ ਹੈ
ਏਸ ਦੇ ਤੁਲ ਕੋਈ ਨਾਂਹੀ ਤੁੰ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਜੀ ਸੁਧਰ ਸੈਣ ਨਾਲੇ
ਗੁੰਦਰੂ ਹੈ ਤੁੰ ਗੁਰਨ ਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ ਸੁਧਰ ਸੈਣ ਨੂੰ ਤੁੰ
ਕਰਤਾਰ ਪਾਸੇ ਵਡਾ ਕਰਾ ਆਹੇ ਨਹੀ ਤਾਂ ਓਹ ਗੁੰਦਰੂ ਇਸੇ ਦਾ ਸਲਾਂ ਮਿਅ
ਹਾ ਤੁੰ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਜੀ ਮੈ ਆਖਨਾ ਹੀ ਸਕਦਾ ਤੁਸੀ ਤਾਂ ਪੈਣ
ਅਹਾਰੀ ਪਰਹੁਣਤਾ ਸਹਰ ਵਿਚ ਆਏ ਹੋ ਕੁਛ ਅਹਾਰ ਖਾਵੇਤਾਂ
ਲੇ ਆਵਾਂ ਤੁਸੀ ਤਾਂ ਸਹਰ ਵਿਚ ਜਾਵੇ ਨਾਂਹੀ ਤੁੰ ਗੁਰਨ ਨਕ ਜੀ ਕ
ਯਾ ਮਰਦਾਨਾ ਦੇਖ ਕਰਤਾਰ ਦੇ ਰੰਗ ਤੁਮਾਸੇ ਤੁੰ ਚਪ ਕਰ ਜਾਹ ਮਰ
ਦਾਨ ਚਪ ਕਰ ਕੇ ਬਹਰਾ ਤੁੰ ਸਤਾ ਦਿਨ ਗੁਜਰੇ ਮਰਦਾਨਾ ਖਾਇ
ਖਾਇ ਆਵੈ ਜਾਂ ਅਠਵਾਂ ਦਿਨ ਹੋ ਆ ਤੁੰ ਮਰਦਾਨਾ ਅਹਾਰ ਨੁਰਾ ਮਾਮ
ਹਾ ਜੋ ਓਸੇ ਧਰਮ ਸਿੰਘ ਦੀ ਨਜਰ ਪੈ ਗਯਾ ਤਾਂ ਧਰਮ ਸਿੰਘ ਕਯਾ
ਅਰੇ ਬੁਝੀ ਮਰਦਾਨਾ ਤੁੰ ਜੋ ਕਹਤਾ ਬਾ ਜੋ ਦਇਆ ਤੀਤ ਅੰਗੁਰੀ ਹੈ ਨ ਓ
ਹ ਤੁੰ ਹਮੇ ਦੇਖੇ ਨਾਂਹੀ ਕਹਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁੰ ਭੁਲੀ ਬੋਲਤਾ ਹੈ ਤੁੰ ਮਰਦਾਨੇ ਕ
ਯਾ ਜੀ ਹੈ ਕੁਛ ਨਾਂਹੀ ਬੋਲਤਾ ਓਹ ਦੋਨੋ ਅਤੀਤ ਉਦਾਨ ਮੈ ਬੋਲੇ
ਅਰਬਤੁ ਸੀਤੋ ਖੀ ਹੈ ਕਿਸੀ ਕੇ ਦੁਆਰੇ ਪਰਨ ਹੀ ਜਾਤੇ ਤੁੰ ਧਰਮ ਸਿ

ਘਰਆ ਕੋਈ ਉਨਕ ਲੋਕਾ ਦੇ ਤੁੰਖਾਂ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਖਾਂ ਦੇ ਤੁੰਮਰ ਦਾ ਨੇਕ
 ਅਜੀ ਉਨਕੀ ਪੁਸੀਆ ਦੇ ਤੁੰਖਾਂ ਦੇ ਨਹੀ ਤੋਨਾ ਖਾਂ ਦੇ ਤੁੰਧਰਮਾ ਸਿੰ
 ਘਰਆ ਯਹ ਕਾ ਤੁੰਮਰ ਦਾ ਨੇਕ ਯਾਜੀ ਉਹ ਤਾਂ ਪੈਣਾ ਮਹਾਰੀ
 ਤੋਂ ਨ ਜੇਕੀ ਪਵਿਰ ਦੇ ਪਤੇ ਹੈ ਤੋਂ ਮਚਵ ਤੇ ਹੈ ਨਹੀ ਤੋਂ ਨਹੀ ਮਚਵ ਤੇ
 ਤੁੰਧਰਮਾ ਸਿੰਘ ਘਰਆ ਈਹ ਤੋਂ ਕੁਪਾ ਵਨ ਕਾ ਦੇਖਾ ਹੈ ਤੁੰਮਰ ਦਾ
 ਨੇਕ ਯਾਜੀ ਮੈ ਤਾ ਈਹ ਕੁਪਾ ਵਨ ਕਾ ਨਹੀ ਦੇਖਾ ਤੁੰਧਰਮਾ ਸਿੰਘ
 ਘਰਆ ਤੋਂ ਯਹ ਤਾ ਤਕ ਜੇਕੀ ਤੁੰਮਰ ਦਾ ਨੇਕ ਯਾਜੀ ਤੁੰਮ ਲੇਚ
 ਲੇ ਤੁੰਧਰਮਾ ਸਿੰਘ ਪੰਜ ਸੇਰ ਵਸਤੁ ਆਪ ਲੀਤੀ ਅਤੇ ਮਦਾਈ
 ਸੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂਖਵਾਈ ਲੈਕਰ ਵਸਤੁ ਧਰਮਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਮਰਦਾ
 ਨਾ ਆਏ ਜਿਥੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਤੇ ਬਾਲਾ ਬੈਰੋ ਹੈ ਤੁੰਧਰਮਾ ਸਿੰਘ
 ਕਾ ਮਰਦਾਨਾ ਉਨਕੀ ਅਵਾਜ ਕਾ ਹੈ ਤੁੰਮਰ ਦਾ ਨੇਕ ਯਾਜੀ
 ਕਰਤਾਰ ਕਰਤਾਰ ਇਨਕੀ ਅਵਾਜ ਹੈ ਤੁੰਧਰਮਾ ਸਿੰਘ ਪ੍ਰਸਾਦੀ
 ਅਗੋਰ ਖਾ ਰਖ ਕਰਮੁ ਹੋਵਚਨ ਕੀ ਤੇਸ ਸਾਧ ਜੀ ਕਰਤਾਰ ਕ
 ਰਤਾਰ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਖੀਖੋਲੀ ਅੰ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
 ਚਨਕੀ ਤਾਮਾ ਉਭਾਈ ਜੀ ਸਤ ਕਰਤਾਰ ਬੈਰੋ ਜੀ ਤੁੰਧਰਮਾ ਸਿੰਘ
 ਬੈਰੋ ਕਰ ਪ੍ਰਸਾਦ ਅਗੋਰ ਖਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਭਾਈ
 ਉਹ ਕਾ ਹੈ ਤੁੰਧਰਮਾ ਸਿੰਘ ਕਾ ਜੀ ਤੁੰਮਾਰੇ ਦਾਸ ਤੇ ਗੋਇ
 ਦ ਪ੍ਰਸਾਦ ਕੇ ਜਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਭਾਈ ਤੇਰਨਾ ਉ
 ਕਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੇਰੀ ਜਾਤ ਵਰਨ ਕਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਕਾ ਜੀ ਮੇਰਨਾ ਉ

ਤੇ ਧਰਮਾਸਿੰਘੈ ਅਰਈਹਾਂ ਜਾਤੁ ਵਰਨ ਸਭੁ ਕਏ ਕਹੀਐ ਈਹ
 ਘਟਵਧਕੋਈ ਨਹੀ ਈਹਾਂ ਸਭੁ ਪਾਸੋ ਗੋਬਿੰਦ ਹੀ ਬਾਪੈ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ
 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਭਾਈ ਧਰਮਾਸਿੰਘ ਈਹਾਂ ਕਾਰਜ ਕੀਏ ਹੈ
 ਤਾਂ ਧਰਮਾਸਿੰਘ ਕਾ ਭਾਈ ਈਹਾਂ ਕਾਰਜ ਕਵਲ ਨੇਨ ਪੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਭਾਈ ਰਾਜਾ ਜੋ ਰਾਜ ਕਰਤਾ ਹੈ ਸੋ ਤਬ ਧਰਮਾਸਿੰਘ
 ਧਰਮਾਸਿੰਘ ਕਾ ਭਾਈ ਉਸ ਕੇ ਸਿਰ ਪਰ ਛਤ੍ਰ ਕਰਤਾ ਰਨੇ ਦੀਅ
 ਹੈ ਪਰ ਚਿਹਾ ਕਿਸੀ ਪਾਸ ਤੇ ਸਲਾਮ ਨਹੀ ਕਰਾਵਤੁ ਆਖੈ ਗੀ ਜੀ
 ਅਸੇ ਸਭੁ ਰਯਤ ਸਲਾਮੀ ਹੈ। ਪਰ ਏਹੁ ਆਪ ਕਿਸੀ ਪਰ ਜਾਪਤਾ
 ਨਹੀ ਕਰਤਾ ਏਹੁ ਏਕਹੀ ਸਮਝਤਾ ਹੈ ਜੋ ਸਭੁ ਗੋਬਿੰਦ ਕੇ ਕੀਏ ਬੰਦੇ
 ਹੈ ਜੈਸੇ ਸਭੁ ਹੀ ਹੈ ਤੈਸੇ ਏਕ ਮੈਂ ਭੀ ਬੰਦ ਹੋ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆ
 ਪਣੇ ਜੀ ਵਿਚ ਧਾਰੀ ਜੋ ਉਸ ਕੇ ਦੁਆਰੇ ਭੀ ਨਹੀ ਜਾਵਣ ਅਤੇ
 ਉਸ ਨੂੰ ਦਰਸਨ ਭੀ ਜਰੂਰ ਦੇਵਣਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਰਾਜ ਵਿਚ ਅਭਿ
 ਮਾਨ ਜੀਤਿਆ ਹੈ ਅਸਾ ਸੁਧਰ ਸੈਣ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਉਪਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਦੇ
 ਖਾਕਰਤਾਰ ਕਾ ਕਰੇ ਏਹੇ ਵੀਚਾਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਅ
 ਹੀ ਤਿਚਰਨੁ ਧਰਮਾਸਿੰਘ ਕਾ ਭਾਈ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅਚ ਵੀਏ ਤਾਂ
 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਧਰਮਾਸਿੰਘ ਜੀ ਅਸੀ ਪ੍ਰਸਾਦ ਨਹੀ ਅ
 ਚਵਤੇ ਤਾਂ ਧਰਮਾਸਿੰਘ ਕਾ ਭਾਈ ਤਸੀ ਕੋ ਜੋ ਨਹੀ ਅਚਵਦੇ। ਏ
 ਸ ਵਿਚ ਦੋ ਸਕਾਰ ਖਾਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਭਾਈ ਧਰਮ
 ਸਿੰਘ ਪ੍ਰਸਾਦ ਵਿਚ ਦੋ ਖਕੋਈ ਨਹੀ ਦੇਖ ਰਾਜੇ ਵਿਚ ਹੈ ਤਾਂ ਧਰਮ
 ਸਿੰਘ ਕਾ ਭਾਈ ਤੁਮੇ ਰਾਜੇ ਕੋ ਦੋ ਖਕਾ ਲਗਾ ਆਹੈ ਰਾਜ ਤੇ ਧ
 ਰਮ ਤੁਮਾਹੈ ਅੰਗੇਜ ਕੋਈ ਰਾਜੇ ਕਾ ਦੋ ਖਤੁ ਮੈਂ ਨ ਜਰਮਾ ਆਹੈ
 ਤਾਂ ਤੁਮਾਹ ਮੈਂ ਕੋ ਕੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਭਾਈ ਧਰਮਾਸਿੰਘ
 ਜਿਸ ਮੈਂ ਦੋ ਖਤੁ ਹੈ ਸੋਈ ਜਾਣਤਾ ਹੈ ਅਰਮੈਂ ਕੋਈ ਕਾ ਜਾਨਤ
 ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਾਹਤਾਂ ਪੰਨ ਭੁਛੀ ਹੈ ਤਾਂ ਧਰਮਾਸਿੰਘ ਨੇ ਕਾ ਭਾਈ

ਇਹਨਿ ਵਾਰਣ ਕੋ ਕਰਹੋ ਦੇ ਤੁੰਗਰੂਨ ਨਕਜੀ ਕਯਾ ਭਾਈਆ
 ਪੇਹੋ ਇਜਾਇਗੀ ਤੁੰਧਰਮਾਸਿਧਾ ਕਯਾ ਜੀ ਏਹ ਪ੍ਰਸਾਦ ਏਵੇ ਪ
 ਯਾਰਹੇਗਾ ਤੁੰਗਰੂਨ ਨਕਜੀ ਕਯਾ ਜੀ ਤੁਮਰ ਜੇ ਕੋ ਖਬਰ ਕਰੇ
 ਜਬਰਾਜਾਮਾਸਿਧਿ ਜਾਏਗਾ ਤੁਬ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅਚਵੇਗੇ ਤੁੰਧਰਮ
 ਸਿਧਾ ਵੀਚਾਰ ਕੀਤਾ ਭਾਈਏਹੁ ਅਸਚਰਜ ਹੋਯਾ ਹੈ ਰਾਜੇ ਨੂਇ
 ਕਮਾ ਦੇਖ ਲਗਾ ਧਰਮਾਸਿਧਾ ਨੂਪੈਰੰਗੀ ਲਗੀ ਧਰਮਾਸਿਧਾ
 ਰਾਜੇ ਕਵਲ ਨੈਨ ਪਾਸਗਾ ਕਯਾ ਰਾਜਾ ਜੀ ਤੇਰੇ ਸਹਰੇ ਤੁਨਿ ਅ
 ਤੁਤਮਾਇ ਉਤਰੇ ਪੈਨ ਏਕੋਤ ਸਹਰੇ ਮੈਂ ਅਹਾਰ ਕਰ ਜਾਤਾ ਹੈ ਅਰਦ
 ਇਸਾਵਤੇ ਨਾਂਹੀ ਤਿਨ ਕੇਤਾਈ ਮੈਂ ਅਹਾਰ ਲੇਗਾ ਥਾ ਚਿਹਮਚ
 ਵਤੇ ਨਾਂਹੀ ਤੁਮੈਂ ਇਨ ਕੋ ਕਯਾ ਅਰੇ ਸਾਧੇ ਜੀ ਯਹ ਤੇ ਧਰਮ ਨਕਰ
 ਹੈ ਤੁਮ ਅਚਵਤੇ ਕੋ ਨਾਂਹੀ ਤੁਮ ਅਹਾਰ ਕੋ ਕਯਾ ਦੇਖ ਲਗਾ ਯਾ ਹੈ
 ਦੋਤੋ ਕੁਛ ਨਾ ਬੋਲੇ ਪਰ ਉਨ ਕੇ ਮਹੀਤ ਨੇ ਕਯਾ ਅਰੇ ਭਾਈ ਪ੍ਰਸਾਦ
 ਕੋ ਦੇਖ ਕੋਈ ਨਹੀ ਦੇਖ ਰਾਜੇ ਮੈਂ ਤੁੰਗਰ ਜੇ ਕਯਾ ਧਰਮਾਸਿਧਾ ਤੁ
 ਮਉਸ ਪਾਸ ਤੇ ਪੁਛਤੇ ਜੇ ਜੀ ਰਾਜੇ ਮੈਂ ਕਯਾ ਦੇਖ ਹੈ ਤੁੰਧਰਮਾਸਿਧਾ
 ਯਾ ਜੀ ਮੈਂ ਬੇਹਥਾ ਤੁ ਪੁਛੀਥੀ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਕਯਾ ਭਾਈ ਜਿਸ ਮੈਂ ਦੋ
 ਖੋਤ ਹੈ ਸੋਈ ਜਾਣਤਾ ਹੈ ਤੁੰਗਰ ਜੇ ਕਯਾ ਧਰਮਾਸਿਧਾ ਤੁਮਹਾਰਾ
 ਦੇਖ ਵੀਚਾਰ ਕਰ ਦੇਖ ਉਨੇ ਨੇ ਹਮ ਕੋ ਕਯਾ ਦੇਖ ਲਗਾ ਯਾ ਹੈ ਤੁੰਧ
 ਰਮਾਸਿਧਾ ਕਯਾ ਤੁਮੀਚ ਲਕਰ ਪੁਛੋ ਤੁੰਗਰ ਜੇ ਕਵਲ ਨੈਨ ਕਯਾ
 ਧਰਮਾਸਿਧਾ ਉਹ ਕਹ ਬੈਠੇ ਪੈਨ ਤੁੰਧਰਮਾਸਿਧਾ ਕਯਾ ਜੀ ਸਿਲ
 ਮਿਲਾਪ ਹਾਜ਼ੀ ਦੀਦਾ ਵਦੀ ਬੈਠੇ ਪੈਨ ਤੁੰਗਰ ਜੇ ਕਯਾ ਅਰੇ ਘੋੜਾ
 ਲਾਏ ਜਾਰ ਜੇ ਘੋੜਾ ਮੰਗਾ ਤੁੰਗਰ ਜੇ ਨੇ ਵੀਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜੇ ਮੈਂ
 ਰੇ ਸਹਰ ਮੈਂ ਕੁੰਤਾ ਫੇਕੀ ਅਵਕ ਕਿਸੀ ਕੋ ਨਹੀ ਅਤੇ ਜੇ ਮੈਂ ਹੋਰ ਲੋਕ
 ਰਾਹਾਂ ਅਤੇ ਉਹ ਕੁਛ ਲਨ ਕਰਨ ਤੁੰਏ ਹਭੀ ਕੁਛ ਨਾਹੀ ਕੁਲਾਹੁਟ
 ਤੁੰਏ ਵੇਚ ਲੋ ਪਿਛੋ ਮਿਲਾਯੋ ਆ ਕੁਛ ਹੋਵੇਗਾ ਸੋ ਕਰੀਏਗੇ ਸ

ਉਤਰਾ ਜਗੀ ਜਾਘੇ ਜਾਘੇ ਖੜਾ ਹੋਯਾ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਯਾ ਧਰਮਾ ਸਿ
 ਪਚਲੇ ਤੇ ਉਹ ਸਾਧਕ ਹੋਏ ਧਰਮਾ ਸਿ ਪਰਾਜੇ ਕਵਲ ਨੈਨ ਨੂ
 ਲੇ ਆਯਾ ਜਿਥੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬੈਠੇ ਆਹੇ ਅਗੇ ਮਰਦਾਨ ਤਰ
 ਵਜਾਇ ਦਾਹੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਤੇ ਬਾਲਾ ਭੀ ਮਗਨ ਮਸਤ ਬੈਠੇ
 ਆਹੇ ਸਮਾਧਿ ਲਗੀ ਆਹੀ ਮਰਦਾਨ ਤਰ ਵਜਾਇ ਦਾਸੀ ਪਰਮ
 ਰਦਾਨ ਭੀ ਮਸਤ ਹੋਇ ਰਹਿਆ ਜੀ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਪੇੜੇ ਤੇ ਉਤਰ ਖੜਾ ਹੋਯਾ
 ਮਰਦਾਨ ਭੀ ਨਹੀ ਜਾਣਦਾ ਜੇ ਕੋਈ ਆਯਾ ਹੈ ਕਿਨਾ ਹੀ ਆਯਾ ਤਾਂ
 ਰਾਜੇ ਕਵਲ ਨੈਨ ਧਰਮਾ ਸਿ ਪਨੂੰ ਕਯਾ ਦੇਖ ਧਰਮਾ ਸਿ ਪਾਇਨ ਕੀ
 ਕਯਾ ਅਵਸਰੈ ਤਾਂ ਧਰਮਾ ਸਿ ਪਕਯਾ ਜੀ ਇਹ ਪੁਰਨ ਸਾਧੇ ਤਾਂ
 ਜੇ ਕਯਾ ਹਮ ਕੋ ਕਰ ਜਾਣੇ ਤਾਂ ਧਰਮਾ ਸਿ ਪਕਯਾ ਜੀ ਇਨ ਕੋ
 ਬੁਲਾਵੇ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਯਾ ਕੋ ਕਰ ਬੁਲਾਈਏ ਤਾਂ ਧਰਮਾ ਸਿ ਪਕ
 ਯਾ ਜੀ ਤੁਮ ਇਨ ਕੋ ਕਹੋ ਸਾਧ ਜੀ ਕਰਤਾਰ ਕਰਤਾਰ ਤਾਂ ਰਾਜੇ
 ਕਯਾ ਇਉਂ ਹੀ ਕਹੀਏ ਧਰਮਾ ਸਿ ਪਕਯਾ ਜੀ ਇਉਂ ਹੀ ਕਹੀਏ
 ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨੇ ਜੇ ਆਇ ਕਰ ਕਯਾ ਕਰਤਾਰ ਕਰਤਾਰ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨ
 ਕ ਜੀ ਦੀ ਸਮਾਧ ਖੁਲੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਸਤ ਕਰਤਾਰ
 ਈ ਸਤ ਕਰਤਾਰ ਆਵੇ ਕੁਝੀ ਜੀ ਬੈਠੇ ਰਾਜਾ ਬੈਠ ਗਯਾ ਬੈਠ ਕਰ
 ਕਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਮ ਜੋ ਕੁੰਡਾਰ ਨ ਅਚ ਦਯਾ ਹਮ ਕੋ ਦੇਖ ਲਗਾਯਾ
 ਜੋ ਹਮ ਕੋ ਦੇਖ ਬਤਾਵੇ ਅਰਧ ਮਾਰ ਦੇਖ ਦੂਰ ਕਰੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
 ਜੀ ਕਯਾ ਰਾਜਾ ਦੇਖ ਤੁਮ ਕੋ ਇਹ ਲਗਾਏ ਤੁਮ ਜੋ ਕਹਿ ਤੇ ਹੀ ਸਕੁੰ
 ਬਿਦ ਕੇ ਕੀਏ ਹੈ ਮੀਜੇ ਦੇ ਕਹਮ ਭੀ ਕੀਏ ਹੈ ਜੇ ਤੁਮ ਏਹ ਬਾਤ ਜਾਣੇ
 ਹੋ ਤੇ ਅਵਰਾਂ ਪਾਸ ਤੇ ਆਨ ਕੋ ਮਨਾਵੇ ਤੇ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਯਾ ਜੀ
 ਮਾਕਿ ਸੀ ਪਾਸ ਤੇ ਨਾਹੀ ਮਨਾਵੇ ਤੇ ਉਹ ਆਪੇ ਹੀ ਮਨਾ ਤੇ ਹੈਂ ਹਮਾਕਿ ਸੀ
 ਪਰ ਫੁਰਮਾਇ ਸਨ ਹੀ ਕਰਤੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਚਨ ਕੀਤਾ
 ਸੁਣ ਰਾਜਾ ਕਵਲ ਨੈਨ ਅਸਾ ਸੁਧਰ ਸੈਣ ਨੂਰੁ ਸਾਸ ਕੁਤੇ ਉਪ

ਕਯਾ

ਰਸਰਦਾਰਕੀਤਾਹੈ ਅਤੇਹੋਰਸਿਤਨੇਸਭਰਾਜੇਹੈਨੂ ਉਸਦੇਸ
ਲਾਂਮੀਕੀਤੋਹੈਨਅਸਾਂ ਤੁਸਾਡੇਜੀਵਿਚਕਮਾਹੈਆਵਦੀਹੈਤੰਰ
ਜੇਕਵਲਨੈਨਕਯਾਜੀਈਹਾਂਤੋਪਰਮਸੁਖਹੈ ਅਤੁਮਾਰਕਯ
ਸਿਰਪਰਮਾਨਾ ਪਰਜੀਹਮਾਰੇਦੋਖਦੂਰਕਰੇ ਤੰਗੁਰੂਨਨਕਜੀ
ਵਚਨਕੀਤਾ ਰਾਜਾਡੇਰਾਦੋਖਦੂਰਕਰਨਦੇਵਾਸਤੇਹਜਾਰਜੋਜਨ
ਆਏਆਹੇ ਤੁਸੀਅਸਾਨੂੰਨਹੀਜਾਣਦੇਪਰਅਸੀਤੁਸਾਨੂੰਜਾਣ
ਦੇਆਹੇ ਤੂੰਬੁੱਧਗਤਹੈਪਰਰਾਜੇਸੁਧਰਸੈਣਦਾਸਲਾਮੀਰਹੋਗਾ
ਤੰਤੇਰਾਕੁਲਾਹੋਵੇਗਾਇਹਸਾਰੀਸਮੱਗੀਥਾਇਪਵੀਗੀਨਹੀ
ਤੰਤੇਰੀਖੁਸੀਆਵੈਸਾਈਕਰੀ ਤੰਰਾਜੇਕਵਲਨੈਨਕਯਾਜੀ
ਜੇਤੁਮਕਯਾਮੈਉਨਕਾਕਯਾਠੇਰਉਗਾਨਹੀ ਤੰਰਾਜੇਕਵਲਨੈ
ਨਕਯਾਜੀਤੁਮਾਰਨਾਓਕਮਾਹੈ ਤੰਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਯਾਹਮਾ

ਰਾਨਉਨਨਕਸਿਰਕਾਰੀਹੈ ਇਹਬਾਤਸੁਣਕਰਰਾਜਾਕਵਲਨੈ
ਨਗੁਰੂਜੀਦੇਪੈਰਾਂਤੇਫਹਪਮਾਹਥਪੈਰਾਂਤੇਰਖਕਰਆਪਣੇਮਏ
ਤੇਰਖੇ ਕਹਣਲਗਾਜੀਤੁਸੀਕੁਲੇਬਚਨਕੇਪੁਰੇਹੈਪਰਮਬਚ
ਨੇਸਹਰਮੰਦਰੀਮੈਨਿਹਾਲਕਰੇ ਤੰਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਯਾਸੁਣ
ਰਾਜਾਹਮਅਤੀਤਫਕੀਰਮਾਹੇ ਤੁਮਰਾਜੇਮੰਦਰੀਮੈਸੋਹਤੇਹੈ
ਹਮਉਦਮਾਂਨਮੈਸੋਹਤੇਹੈ ਤੰਰਾਜੇਕਯਾਗੁਰੂਜੀਏਹਰਾਜਤੁਮ
ਰਾਹੈਬੈਠਕਰਰਾਜਕਰੇ ਹਮਤੁਮਾਰੇਮਰੇਫਹਲਕਰੇਰੇਰੇ ਜੋ
ਤੁਮਕਹੋਸੁਹਮਤੁਮਾਰੇਮਾਰੇਕਾਰਕਰਾਰੇ ਤੰਗੁਰੂਨਨਕਜੀ

ਕਰਮਾਰ ਜਾਤੁ ਜੋ ਰਾਜ ਕਰਤ ਹੈ ਸੋ ਮਹੀ ਕਰਤ ਹੈ ਪਰ ਏ ਕਰਮਾਰ
 ਕੁਮਾਰ ਨ ਮਨੈ ਕੁਥਰ ਜੇ ਕਰਮਾ ਜੀ ਏ ਕਰਮਾਰ ਜੋ ਕੁਮਾਰ
 ਕੋ ਸੋਈ ਕਰੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰਮਾ ਤੁਮਾਰ ਜੇ ਸੁਪਰ ਸੇਵਕੇ
 ਸਲਾਮੀ ਰਹੀਐ ਤਾਂ ਰਜੇ ਕਵਲ ਨੈ ਨ ਕਰਮਾ ਜੀ ਏ ਕਰਮਾਰ ਸੇਵ
 ਕਾ ਜੋ ਕੋ ਤਾਂ ਸੁਪਰ ਸੇਵਕੇ ਸੋਗੇ ਕੇ ਸਲਾਮੀ ਹੋਵੈ ਯਹ ਕਰਮਾ ਬ
 ਤੁਰੇ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਰਮਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੋ ਤੁਸੀ ਕਹਦੇ ਹੋ ਸੋ ਰਾਮ ਨ ਦਾਹੈ
 ਫੇਰਤ ਕਰਮਾਰ ਕਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਰਾਮਾ ਕਹਦੇ ਹੋ ਜੋ ਤੁਸੀ ਮਨੈ ਤਾਂ ਫੇਰ
 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰਮਾ ਰਾਮਾ ਤੁਕਾ ਕਹਤ ਹੈ ਤਾਂ ਰਜੇ ਕਰਮਾ ਜੀ
 ਮੰਦਰ ਪਾਵਿਤ ਕਰੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰਮਾ ਕੁਲਾਰਾ ਜਾਵਲੋ॥
 ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਰਥਾਤ ਮਰਦਾਨਾ ਮੰਦਰਾਂ ਵਿਚ ਕਾਏ ਜੰਗ
 ਰਨ ਨ ਕਜੀ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਵਡੀ ਸਮੱਗੀ ਹੈ ਅਤੇ ਰਜਾ ਬੀਸਤ ਦਾ ਕਰਦ
 ਹੈ ਪੰਦ੍ਰਾਂ ਮਹੀਨੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਰਾਜੇ ਕਵਲ ਨੈ ਨ ਪਾਸ ਰਹੇ ਫਿਰ
 ਵਿਦਾ ਹੋ ਨ ਲਗੇ ਤਾਂ ਰਜੇ ਕਰਮਾ ਜੀ ਏ ਹਰ ਜਤੁ ਮਾਰ ਹੈ ਕਿਸੀ ਕੋ
 ਅਪਣੇ ਹਥ ਕਰਦੇ ਮੈਤੁ ਮਾਰੇ ਸਾਥ ਚਲਤਾ ਹੈ ਹਮ ਕੋ ਛੋਰਨ
 ਜਾਹੁ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰਮਾ ਰਾਮਾ ਹਮੇਤੁ ਮਾਰੇ ਪਾਸ ਹੀ ਹਾਂ ਤਾਂ
 ਰਾਜੇ ਕਵਲ ਨੈ ਨ ਚਰਨ ਬੰਦ ਨਾ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬਾਹ
 ਹਨਿ ਕਲਖ ਜੋ ਹੋਏ ਫਿਰ ਸੁਮੇਰ ਪਰ ਬਤਨ ਚਲੇ॥ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਰਦਾ
 ਨੈ ਕਰਮਾ ਜੀ ਏ ਹੁਜੇ ਮੱਕਾ ਮਾਖਦੇ ਹੈਂ ਨ ਸੋ ਕਿਤ ਵਲ ਹੈ॥ ੩੮॥
 ਬੋਲੋ ਬਾਈ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ ੩੯ ॥ ਤਾਂ
 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰਮਾ ਮਰਦਾਨਾ ਤੁਰਾ ਲੇਜ ਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ
 ਕਰਮਾ ਜੀ ਤੁਰ ਕਤਰੀਫ ਬਹੁਤ ਕਰਦੇ ਹੈਂ ਨ ਕੁਲਾ ਚਿਹਰੀ ਦੇਖ
 ਲੀਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰਮਾ ਮਰਦਾਨਾ ਚਿਹਰਾ ਕਿਧਰੇ ਪਿ
 ਛੋਰਾ ਅਸੀ ਮਗੇ ਮਾਏ ਮਾਰੇ ਅਗਾ ਹੀ ਦੁਮਾਨੁ ਜਾਵਲੀ ਨ
 ਹੀ ਦੇਵੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਰਮਾ ਜੀ ਕੀ ਬਹੁ ਨੈ ਕਰਦਾ ਹੈ॥ ਬੋਲੋ ਬਾਈ

ਕਿਉ ਨਾਂਹੀ ਤੇਰੀ ਇਕ ਪਲ ਕਰੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਮਰਦਾ
 ਨਾਂਹੀ ਤੇਰੀ ਮਦਾਈ ਹਜਾਰ ਕੋਹਾਂ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾ ਨੇ ਕਾ ਜੀ ਮਦਾ
 ਈ ਹਜਾਰ ਕੋਹਾਂ ਤੇਰੀ ਆਂ ਮਦਾਈ ਪਲ ਕਰੈ ਨੇ ਅਤੇ ਤੇ ਜੇ ਕਹਦਾ ਹੈ
 ਹਿੰਦੂ ਆਂ ਨੁਸਾਵਨ ਹੀ ਦੇ ਦੇ ਸੇ ਤੇ ਨੂੰ ਕੋਣ ਮਨੇ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ
 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਚਲ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਅਸਾਂ ਤੇ ਤੇਰਾ ਕਾ
 ਫੇਰ ਆਨ ਹੀ ਜਾਦਾ ਚਲ ਭਾਈ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਚਿਤ ਵਨੀ ਨ
 ਲ ਮਦਾਈ ਹਜਾਰ ਕੋਹਾਂ ਜਾਇ ਨਿਕਲੇ ਪਲ ਕਵਿਚ ਮੰਕਿਆਈ
 ਖੜੇ ਹੋਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਮਰਦਾਨਾ ਮੰਕਾਏ ਹੋਹਈ ਤਾਂ
 ਮਰਦਾਨੇ ਕਾ ਜੀ ਏਹ ਤਾਂ ਚਾਹਦਿ ਵਾਲੀ ਹੈ ਏਥੇ ਹੋਰ ਤਾ ਕੁਛ
 ਨਾਂਹੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਮਰਦਾਨਾ ਜਾਹੁ ਅੰਦਰੇ
 ਜਾਇ ਕੇ ਦੇਖ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਅੰਦਰ ਜਾਵਣੇ ਲਗਾ ਤਾਂ ਮੁਜਾਵਰ
 ਅੰਦਰ ਜਾਵਣ ਦੇ ਨਾਂਹੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਾ ਅਵੇਯਾਰੋ ਮੈਂ
 ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਹੀ ਹਿੰਦੂ ਨਾਂਹੀ ਤਾਂ ਮੁਜਾਵਰ ਨੇ ਕਾ ਭਾਈ ਬਿ
 ਨਾਂ ਮੁਜਾਵਰ ਹੋਰ ਕਿਸੀ ਕੋ ਹੁਕਮ ਨਾਂਹੀ ਅਰ ਮੁਜਾਵਰ ਅੰਦ
 ਰ ਜਾਵੇ ਹੈ ਸੋ ਅਖੀਆ ਬੰਧ ਕਰ ਜਾਵੇ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਫਿਰ
 ਯਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਮਰਦਾਨਾ ਦੇਖ ਆਯਾ ਹੈ ਤਾਂ
 ਮਰਦਾਨੇ ਕਾ ਜੀ ਅੰਦਰ ਜਾਵਣ ਨਾਂਹੀ ਦੇ ਦੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਆਖ
 ਦੇ ਹੈਂ ਨ ਜੋ ਬਿਨਾ ਮੁਜਾਵਰ ਕੋਈ ਨਹੀ ਜਾਦਾ ਮੁਜਾਵਰ ਹੀ ਅਖੀ
 ਆਂ ਬੰਧ ਕਰ ਜਾਵੇ ਹੈਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹੋਰ ਕਰ ਕਾ ਮ
 ਰਦਾਨਾ ਏਹ ਤੁਸਾਰਾ ਮੰਕਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਾ ਜੀ ਮੈਂ ਨੂੰ ਵਰ
 ਅਰਮਾਨ ਰਹ ਜਾਵੇ ਮਾਹਾ ਅਤੇ ਜੇ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਮਾਯਾ ਖਾਲੀ
 ਫਿਰ ਜਾਏ ਹੁਵਰਾ ਹੀ ਹੈਂ ਫੇਰੇ ਅਤੇ ਜੇ ਹੁਣ ਨਾ ਦੇਖ ਜਾ ਸਾਂਫੇ
 ਰਕਦ ਦੇਖਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਮਰਦਾਨਾ ਜ
 ਰੁਰ ਦੇਖਣਾ ਹਈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਾ ਜੀ ਜਰੁਰ ਦੇਖਣਾ ਹੈ

ਦਿਖਾਈ ਦੇਸੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਿਚ ਨ ਕੀਤਾ ਮਰਦਾਨਾ ਨਿ
 ਸੰਗ ਚਲਾ ਜਾਹੁ ਮੰਦਰ ਮਤੇ ਮਟ ਕੀਨਾ ਹੀ ਮਰਦਾਨੇ ਹੁਕਮ
 ਮੰਨਿਆ ਅੰਦਰ ਚਲਾ ਗਿਆ ਅਗੋ ਮੁਜਾਵਰ ਸਭੇ ਅੰਧੇ ਹੋਇ ਗ
 ਏ ਜਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਮੰਦਰ ਜਾਇ ਕਰ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਇਕ ਪੰਥਰ ਦੀ ਮੁ
 ਰਤਿ ਪਈ ਹੋਈ ਪਈ ਹੈ ਹੋਰ ਕੁਛ ਨਾ ਹੀ ਮਰਦਾਨਾ ਦੇਖ ਕਰ ਬਾਹ
 ਰ ਨਿਕਲਿਆ ਯਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸ ਆਯਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨ
 ਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਦੇਖ ਆਯੋ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ
 ਤੂੰ ਠਾਠੁ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਮੈਂ ਤਾਂ ਦੇਖ ਕੇ ਹੀ ਰਾਂ ਨ ਹੋ ਗਿਆ
 ਮੇਰੇ ਖਾਂ ਤਾਂ ਕਾ ਦੇਖਾਂ ਹਿਕ ਮੁਗਤਿ ਪੰਥਰ ਦੀ ਪਈ ਹੈ ਵਡੀ ਸਾ
 ਰੀ ਮੈਂ ਹੋਰ ਕੁਛ ਨਾ ਤੂੰ ਠਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਏ ਹੋ
 ਸੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸੀਂ ਭੀ ਚਲੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
 ਜੀ ਕਹਿਆ ਚਲ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਤੇ ਭਾ ਕਹਿਆ ਮੰਨਣਾ ਹੀ ਹੈ ਤਾਂ
 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੰਦਰ ਮੰਦਰ ਜਾਇ ਵੜੇ ਅਗੋ ਕਿ ਬਲੇ ਵਿਚ ਲਿ
 ਖਾ ਆਹ ਜੋ ਇਕਾ ਦਿਨ ਨਾਨਕ ਦਰ ਵੇਸਾ ਆਵੇਗਾ॥ ਤਾਂ ਮੰਦਰ
 ਦੇ ਖੂਹ ਵਿਚ ਪਾਣੀ ਪੈਦਾ ਹੋਇ ਗਾ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੰ
 ਕੇ ਵਿਚ ਜਾਇ ਕਰ ਸਉਰ ਹੋ॥ ਪੈਰ ਮਕੇ ਕੀ ਤਰਫ ਕਰ ਕੇ॥
 ਸੁਤੇ ਜਾਂ ਪੈਸੀ ਕੀ ਨਿਵਾਜ ਕਾ ਵਖਤ ਹੋਯਾ ਤਾਂ ਕਾਜੀ ਫੁਕਨ
 ਦੀ ਨਾਨਿਵਾਜ ਕੇ ਆਯਾ॥ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਪੈਰ ਮਕੇ ਕੀ ਤਰਫ ਕਰੀ

ਪਾਹੈ ਕਹਣਲਗਾਈ ਦੇਖਦਾਇਦੇ ਤੂੰਜੋ ਪੈਰਖੁਦਾਇਦੇ ਪਰ
 ਵਲਕੀਤੇਹੈ ਸੋਕਜੋਕੀਤੇਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾ ਜਿਤ
 ਵਲਖੁਦਾਇਨਾਹੀਤਿਧਰਪੈਰਕਰਛਰ ਤਾਂਕਾਜੀਰੁਕਨਦੀ
 ਜਿਤਵਲਗੁਰੂਜੀਦੇਪੈਰਫੇਰੇਤਿਤਵਲਮੱਕੇਦਾਮੁਹਫਿਰਦ
 ਹੈ ਤਾਂਕਾਜੀਰੁਕਨਦੀਨਹੈਰੋਨਹੈਰਾਮਾ ਕਹਣਲਗਾਏਹੋਤੇਮ
 ਪਖੁਦਾਇਹੈ ਅਤੇਲਗਾਪੈਰਚੁਮਣ ਸਿਰਤੇਰਖੁਜੋਸੁਆ
 ਖੁਜੋਸਹੇਦਰਦੇਸਤੇਰਾਨਾਉਕਯਾਹੈ ਅਰਰੇਜਾਗੁਰੀਰਖਤੇਹੈ
 ਨਮਾਜਪੜਤੇਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਸਬਦਬੋਲਾ ਰਾਗਤਿਲ
 ਗਮਹਲਾ ੧ ਰੋਜਾਬੀਦਗੀਕਬੁਲ ਦਸਦੁਆਰੇਚੀਨਮੰਦ
 ਰਹੋਇਰਹੁਰੀਜੁਲਾ ੧ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਰਮਨੁਆਇਸੁਬਾਧਹੁਦਉਰ
 ਤਲਬਾਦਲੀਲ ਤੀਸਦਿਨਸਿਉਰੀਗਰਾਖਹੁਪਾਕਮਰਦਾਮ
 ਸੀਲਾ ॥ ੧ ॥ ਕਾਮਲਹਰਬੁਝਾਇਮਨਤੇਹੋਇਰਹੁਠਰੂਰ ਕਹੈ
 ਨਾਨਕਰਾਖਰੋਜਾਸਿਦਕਰਹੀਮਾਮੂਰ ੨ ॥ ਜਾਂਗੁਰੂਜੀਇਹ
 ਸਬਦਕਯਾ ਤਾਂਕਾਜੀਗੁਰੂਜੀਦੇਪੈਰਤੇਫਹਪਯਾ ਆਖੋ
 ਸੁਵਾਹੁਵਾਹੁਅਜਖੁਦਾਇਪਾਕਦਾਦੀਦਰਪਾਯ ਬਹੁਤਖੁ
 ਸੀਹੋਇਕੇ ਗੁਰੂਜੀਅਗੇਹਬਬੀਨਖੜਾਹੋਯਾ ਕਹਣਲਗਾ
 ਜੀਮੈਭੁਲਾਹਾਂਮੈਨੁਬਖਸੀਏ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਕ
 ਰਤਾਰਬਖਸੇਗਾ ਤਾਂਰੁਕਨਦੀਨਜਾਇਪਤਲੀਏਪੀਰਪਾਸ
 ਕਯਾ ਜੋਨਨਕਦਰਦੇਸਮਾਯਾਹੈ ਤਾਂਪਤਲੀਆਪੀਰਦਰਦ
 ਨਕੋਆਯਾ ਆਇਕਰਸਣ ਮਕੀਤੋਸ ਦਸਤਪੰਜਲੇਕਰਦੇ
 ਠਗਮਾ ਖੁਦਾਇਦੀਸਿਫਤਲਗੇਕਰਣ ਤਾਂਕਾਜੀਰੁਕਨਦੀ
 ਨਅਰਪਤਲੇਪੀਰਉਪਰਖੁਸੀਹੋਏ ਦਿਦਲੀਤੀਗੁਰੂਜੀਮੈ
 ਕੇਤੇਬਾਹਰਮਾਏ ਤਾਂਮਰਦਨੇਅਰਜਕੀਤੀਗੁਰੂਜੀਉਹਮੂਰ
 ਤਮਕੇਮੈਕੇਹੀਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਮਰਦਨਾਏਹਮ

ਤ੍ਰਿਮਹਾਂਦੇਵਦੀਹੈ॥ ਇਹਪਾਜਗਖਦੇਹੈਨੀਜੋਅੰਦਰਜਾਵਣਾਕਿਸੇਨੁ
 ਨਾਹੀਮਿਲਦਾਅਤੇਜਾਣੁਨਾਹੀਦੇਵੇਅਤੇਮਾਪਹੀਅਖੀਅੰਬ
 ਧਕਰਜਾਂਦੇਹੈਨ ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਕਯਾਜੀਗੁਰੂਜੀਇਹਤਕਹਦੇਹੈ
 ਜੇਬੁਤਪਰਸਤੀਬੁਰੀਹੈਏਹਦੁਰਕਮੇਨਹੀਕਰਦੇ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕ
 ਜੀਕਯਾਮਰਦਾਨਾ॥ ਇਹਤੈਨੂੰਦੇਖਣਾਮਿਲਾਹੈਏਨਾਨੁਤਾਂਦੇਖ
 ਣਦਾਤ੍ਰੀਪੁਕਮਨਾਂਹੀਜੇਕਰਅਖੀਖਲੀਜਾਦੇਹਨਤਾਂਅੰਧੇਰੇ
 ਜਾਦੇਹਨ ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਕਯਾਜੀਕਿਸਦਾਸਤੇ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
 ਕਯਾਮਰਦਾਨਾ॥ ਇਥੋਦਾਜੋਪਾਤੁਸਾਹਮਾਹਾਉਸਦਾਨਾਉਖੁਨ
 ਕਾਰਹੁਸੈਨੀਆਹਾਉਸਕਯਾਈਹਾਂਤੇਜੇਮੁਰਤਿਦੁਰਕਰੇਤਾਂਉ
 ਸਕੇਪੁਕਮਨਾਲਲਗੇਦੁਰਕਰਣ ਤਾਂਸਾਰੀਪਾਤੁਸਾਹੀਖੁਨਕਾਰ
 ਦੀਵਿਚਅਤੇਜਿਤਨੇਮੁਜਾਵਰਾਂਦੇਘਰਆਹੈਸਾਰਜਾਨੀਅਰਸ
 ਗਿਲਗੇਸੜਨ ਤਾਂਪਾਤੁਸਾਹਉਥੋਨਿਕਲਨੱਠਾ॥ ਆਇਕੋਇਸੇ
 ਬੁਤਦੀਪੈਰੀਪਾ ਤਾਂਬੁਤਵਿਚੋਅਵਾਜਨਿਕਲੀਜੇਕੋਈਖੁਏ
 ਅਖੀਆਂਅੰਦਰਜਾਵੇਗਾਸੇਅੰਧਾਹੋਜਾਵੇਗਾ॥ ਇਸਦਾਸਤੇਰ
 ਖਆਹੈਤਾਂਮਰਦਾਨੇਕਯਾਜੀਇੰਦੁਆਂਤੁਕਾਠਰਕੀਕਹਦੇਹੈ
 ਨ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਮਰਦਾਨਾ॥ ਏਹੁਅਪੇਕਾਠਰਹੈਨ ਏ
 ਹੁਮੁਸਲਮਨਨਾਂਹੀਏਹਨਕਲੀਹੈਨ ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਕਯਾਜੀਮੈ
 ਤਾਂਅੰਧਾਨਹੋਆ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਮਰਦਾਨਾ॥ ਏਹੁਤੈਰੁ
 ਟਹਿਦੁਕਹਦੇਹੈਨ ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨਮਹੇਸ਼ਹੈਨ ਏਹਪੈਦਾਇਸਸ
 ਰੁਇਨੋਬੋਹੋਈਹੈ ਬ੍ਰਜਾਖਾਸੋਈਰਹੈਜੋਇਨਾਨੁਪੁਜਣਜਾਵੇਅ
 ਤਹਿਕੋਕੋਈਨਿਰਕਾਰੀਹੋਵੈਸੋਈਬਚੇ॥ ਇਹੁਤ੍ਰਿਯੀਵਿਚਹੁਸਬਨ
 ਪੁਰਖਹੈਅਰਏਹੁਭੋਲਾਮਹੇਸ਼ਹੈ॥ ਇਸਦੇਦਰਾਵਲਾਵਿੰਦਾਕਿਛ
 ਨਾਹੀਅਤੇਵਚਨਦਾਪੁਰਾਪੁਰਾਹੈ॥ ਉਸਦਾਸਤੇਮੁਰਤਿਇਥੋਹੀਰ
 ਹੀਹੈਆਖਮਰਦਾਨਾ॥ ਹੁਣਕਿਧਰਚਲਦਾਹੈਮਰਦਾਨੇਕਯਾਜੀਤੁ

ਸੀ ਜਾਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਮਤ ਕੁਛ ਵਤ ਯਾਦ ਆਇ ਪਈ
 ਤਾਂ ਹੁਣੇ ਹੀ ਆਖ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਾ ਆਜੀ ਏਨਾ ਦਾ ਪੈਲ ਤਾਂ ਰੁਠ ਪ
 ਰਜੀ ਏਹੁ ਜੋ ਪਾਣੀ ਲੈ ਜਾਏ ਹੈਨ ਸੋ ਕਿ ਬਹੁ ਲੈ ਜਾਏ ਹੈਨ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਮਰਦਾਨਾ ਏਨਾ ਮੁਜਾ ਵਰਨੁ ਕਿਸੇ ਨੂ ਛੇ ਮਹੀ
 ਨੇ ਕਿਸੇ ਨੂ ਤਿਹੁ ਮਹੀਨੇ ਕਿਸੇ ਨਾ ਵੇ ਮਹੀਨੇ ਕਿਸੇ ਨੂ ਵਧੇਰੇ ਕਿਸੇ
 ਨੂ ਘਟੇਰੇ ਬਰਸਾਤ ਆਵਈ ਹੈ ਤਾਂ ਏਹੁ ਕਾ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਦੁਇ ਆਦ
 ਮੀ ਬਾਹਰ ਪੜੇ ਭੁਰ ਭੁਰ ਰਖਦੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਪਿਛੇ ਮੂਰਤਿ ਨਵਾਇ
 ਦੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਦੁਇ ਚਾਰ ਅੰਦਰ ਜਾਏ ਹੈਨ ਸੋ ਅਖੀ ਆਖੀ ਧਰ
 ਜਾਏ ਹੈਨ ਪਹਲੇ ਉਹ ਚਾਰ ਦਿਵਾਲੀ ਧੋਵਦੇ ਹੈਨ ਪਿਛੇ ਮੂਰਤਿ

ਵਾਇ ਦੇ ਹੈਨ ਉਹ ਪਾਣੀ ਵਹ ਕੇ ਬਾਹਰ ਜਾਏ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਜੋ ਬਾਹ
 ਰ ਤਲਾ ਉਤ੍ਰਿਓ ਸੋ ਈ ਕੁਰੀ ਦਾ ਜਾਏ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਜੋ ਹਾਜੀ ਆਵ
 ਦੇ ਹੈਨ ਸੋ ਨਿਵਾਜ ਕੀਤੀ ਸੋ ਉਥੇ ਚਲੇ ਉਸੇ ਤਲਾ ਉਦਿ ਰੋ ਭਾਤੁ
 ਰਲਾ ਵਦੇ ਹੈਨ ਅਜੇ ਹਾ ਪਾਣੀ ਲੈ ਜਾਏ ਹੈਨ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਾ
 ਜੀ ਉਹ ਜੋ ਮਦੀਨਾ ਕਹਦੇ ਹੈਨ ਸੋ ਕੋਹ ਜੀ ਜਾਗਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨ
 ਕ ਜੀ ਕਾ ਮਰਦਾਨਾ ਇਥੋ ਬਾਰਾ ਮਜਲ੍ਹ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਾ
 ਆਜੀ ਨੇੜੇ ਹੀ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਮਰਦਾਨਾ ਬਾਰਾ
 ਮਜਲ੍ਹ ਨੇੜੇ ਹੀ ਹੋਈ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਾ ਆਜੀ ਤੂਸੀ ਅਸਾਨੁ
 ਅਦੁਸੀ ਪਜਾਰ ਕੋਹਾ ਇਕ ਪਲ ਕਾ ਵਿਚਲੈ ਆਇ ਆਹੇ ਤਾਂ ਏਹੁ
 ਬਾਰਾ ਮਜਲ੍ਹ ਕਾ ਹੈ ॥ ੩੯ ॥ ਭਲੇ ਭਾਈ ਜੀ ਦਾ ਹੁਗੁ

ਸਾਖੀਹੋਰਚਲੀ॥ ੪੦॥

॥ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾ

ਚਲਭਾਈਮਰਦਾਨਾਅਸਤੈਨੂਰੀਜਤੀਨਾਹੀਕਰਣਾ॥ ਓਥੋਬਾਰ
ਦਿਨਾਂਵਿਚਮਦੀਨੋਪਹੁਚੇ ਜਾਉਮਦੀਨੋਸਹਰਵਿਚਖੜੋਏ॥
ਜਿਥੇਮਹੀਮਦੀਗੋਰਆਹੀ ਓਥੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਮਰ
ਦਾਨਾਜਾਹਦੇਖਆਉ॥ ਤਾਂਮਰਦਾਨੋਕਯਾਜੀਜੋਕੋਈਅਟ
ਕਾਏਮਨੇਕਰੇ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾਏਥੇਅਖੀ
ਨਾਹੀਬੰਨਦੇ॥ ਅਤੇਤੂਤਾਂਤੁਰਕਹੈਕਯੋ ਤਾਂਮਰਦਾਨੋਕਯਾਜੀਤੁਰ
ਪਏਅਜੇਹੇਤੁਰਕ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਮਰਦਾਨਾਦੇਖਰ
ਕਯੋਆਯੋ ਤਾਂਮਰਦਾਨੋਕਯਾਜੀ ਮੈਤਾਂਦੇਖਣਆਯਾਹਕੋਈ
ਪੁਜਣਨਾਹੀਆਯਾ ਮੈਤਾਂਏਸਵਾਸਤੇਕਹਦਾਹਾਂ ਜੋਏਤੀਤਗੀਠ
ਤੁਰਕਕਰਦੇਹੈਨ ਸੋਦੇਖਾਓਥੇਕਯਾਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯ
ਆਕੁਲਾਭਾਈਜਾਹਿਦੇਖਆਓ ਜਾਂਮਰਦਾਨਾਅੰਦਰਗਯਾ ਤਾਂ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਅਤੇਬਾਲਾਦੇਵੈ ਗੋਰਦੀਵਲਪੈਰਕਰਸੁਤੇ॥
ਤਾਂਏਕਮੁਲਾਂਆਯਾ ਦੇਖੇਤਾਂਕਯਾਦੇਖੇ ਜੋਗੋਰਦੀਵਲਪੈਰਕ
ਰਸੁਤੇਹੈਨ॥ ਤਬਉਨਮੁਲਾਂਕਯਾਅਰੇਤਮਕੋਦਹੋਤੇਹੋਰਸੁਲ
ਦੀਕਬਰਦੀਤਰਫਪੈਰਕਰਸੁਤੇਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾ
ਭਾਈਹਮਬੰਕੇਪਏਆਹੇ ਜੋਬਰਤੇਰੀਖੁਸੀਆਵੇਤਿਧਰਪੈਰ
ਸੀਟਕਰ ਤਾਂਮੁਲਾਂਦੁਹਾਂਦੇਪੈਰਲਗਾਪਸੀਟਣ ਜੋਜੋਜੋਪੈਰ

ਪਸੀਦੇ ਤੇ ਤੇਗੋਰਪਸੀਟੀਦੀ ਫਿਰੇਨਲੇ ਤਾਂ ਮੁਲਾਂ ਫਿਤੇ ਤੇ
 ਇਕਰਕਾ ਅਰੇਈਹਾਂ ਸੇਤੁ ਮਦਰਹੇ ਵਹਾ ਯਹ ਮੁਕਾਮ ਮਹੀਮ
 ਵਰਸੁਲਕਾਪੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਬਦ ਬੋਲਾ ਰਾਗੁ ਤਿਲੀ
 ਗਮਯਾ १ ਮੁਕਾਮ ਕਾ ਪਰਬੈ ਸਾਨਿ ਤਲਵੇ ਕੀਧੋਖ
 ਮੁਕਾਮ ਤਾ ਪਰਜਾਣੀ ਮੈ ਜਾਂਰਹੈ ਨਿਹਚਲ ਲੋਕ १ ਮੁਲਾਂ ਕੈਸਮੁ
 ਕਾਂ ਮੇ ਕਰਸਿ ਵਕਰਣੀ ਖਰਚ ਬਾਂਧੋ ਲਗਾਰਹੁ ਨਾਮੇ १ ਰਹਾਉ
 ਜੋਰੀ ਤਾਂ ਮਾਸਟ ਕਰਬਹੈ ਮੁਸਲਮਾਨ ਮੁਕਾਮ ਪੰਡਿਤ ਵਖਾਣੈ
 ਪੋਥੀਆਂ ਮੁਸਲਮਾਨ ਕੁਰਾਨਾ ॥ ੨ ॥ ਸੁਲਤਾਨ ਖਾਨ ਮਲੂਕ ਉਮ
 ਰੇਗਏ ਕਰਕਰ ਕੂਚ ਪੜੀ ਮੁਹਤ ਕਾ ਚਲਣ ਤੂੰ ਸਮਝੁ ਗ੍ਰੀਪਹੁ
 ਚਾ ॥ ੩ ॥ ਅਲਾਹ ਮਗਾਮ ਅਲਖ ਕਾ ਦਰ ਕਰਣ ਹਰ ਕਰੀਮ
 ਸਰੁਦੁਨੀਆ ਵਲ ਜਾਵਣੀ ਮੁਕਾਮ ਏਕ ਰਹੀਮ ੪ ਸੁਰਸਿਧਗ
 ਵਰੀਧਰਬ ਮੁਨਜਨ ਦੇਖ ਪੀਰ ਸਲਾਰ ਵਰਕੂਚ ਕੂਚਾ ਕਰ
 ਾਏ ਅਵਰਾ ਗ੍ਰੀਚਲਵਹਾਰ ੫ ਸਬਦਾਹ ਮਾਹਵਖਾਣੀ ਮੇਦਿ
 ਰਲਾਤਾਂ ਬੁਝੈ ਕੋਇ ॥ ਨਨਕ ਵਖਾਣੈ ਬੇਨਤੀ ਜਲ ਥਲ ਮਹੀ
 ਅਲਸੈ ॥ ੬ ॥ ਮੁਕਾਮ ਤਾਂ ਪਰਜਾਣੀ ਮੈ ਜਿਸ ਸਿਸਨ ਹੋਈ
 ਲੇਖਾ ਮਾਸਮਾਨ ਧਰਤੀ ਚਲੀ ਮੁਕਾਮ ਓਹੀ ਏਕਾ ॥ ੭ ॥ ਤਾਂ ਮੁ
 ਲਾਂ ਕਾ ਕਾ ਕਠਰ ਕਾ ਕੁਠਰ ਬੋਲਤਾ ਹੈ ਅਲਾਹ ਨੂਨ ਹੀ ਜਾ
 ਵਦਾ ਅਲਾਹ ਦੇਰ ਸੁਲ ਨੂਨ ਹੀ ਜਾਣਦਾ ਨਾਨਿਦਾ ਜਾਣਦਾ
 ਹੈ ਨਾਰੋ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਤੁਸੀ ਕਿਥੋ ਆਏਓ ਤੁਸਾਨੁ ਹੁਣੇ ਕੋਈ ਮ
 ਰਬ ਮਾਰ ਪਤਦਾ ਹੈ ਤੁਸੀ ਇਥੋ ਜਾਹੁ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਬਦ ਬੋ
 ਲਾ ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ १ ਅਲਾਹ ਮਗਾਮ ਖੁਦਾਈ ਬੀਦੇ ਛੇ
 ਰੁਪਾ ਲਵਨੀਆਂ ਕੋਧੀਧੇ ਹੋਇ ਪੈਖਾ ਕਠਰ ਕੀਰ ਮੁਸਾਫਰ ਹੋਇ
 ਵਰਵੇ ਸਕ ਬੁਲਦਰ १ ਸਚ ਨਿਦਾ ਜਯਕੀਨ ਮੁਲਾ ਮਨਜਾ
 ਮਾਰ ਨਿਦਾ ਰਹੁ ਮਾਸਾ ਹੋਹ ਮਸੀਤ ਮਨ ਮਉਲਾਣਾ ਸਚ ਕਲ

ਮਖਦਾਈਪਾਕਖਰਾ ੨ ਸਰਾਸਰੀਅਤਲੇਕੀਮਾਵਹੁਤਰਾਤੁਰੀ
 ਕੁਤਕਾਖੋਲਦੇਲਾਵਹੁਮਾਰਫਤਮਨਮਾਰਹੁਮਬਦਾਲਾਮਿ
 ਲੇਹਕੀਕੁਤਜਿਤੁਫਿਰਨਮਰਾ ੩ ਕੁਰਾਨਕਤੇਬਦਿਲਮਾਰਕ
 ਮਾਯੀਦਸਅਉਰਤੁਰਾਖੁਬਦਰਾਹੀ ਪੰਜਮਰਦਾਸਿਦਕ
 ਲੇਬਾਪਹੁਖੈਰਸਬੂਰੀਕਬੁਲਪਰਾ॥੪॥ ਸਚਪਛਾਣੇਸੋਈਕ
 ਜੀਜੇਦਿਲਸੋਧੇਸੋਈਹਜੀਸੋਮੁਲਾਂਮਲਉਨਨਿਵਾਰੇਸੋ
 ਬੀਦਾਜਿਸਾਸਿਫਤੁਧਰਾ॥੫॥ ਮੁਸਮਾਂਨਸੋਮਦਿਲਹੋਵੇਅੰਤਰ
 ਕੀਮਲਦਿਲਤੁਧੋਵੇ ਵੁਨੀਅੰਰੀਗਨਆਵੇਨੇੜੇਜਿਉਕੁ
 ਸਮਾਪਿਉਪਾਕਖਰਾ ੬ ਜੇਦਿਲਦੀਸੋਸੋਫਿਲਹਾਲਾਖਿ
 ਲਖਾਨਾਖਿਰਦਰਾਂਮੁਜੰਜਾਲਾ॥ਮੀਰਮਲਕਉਮਰੇਫਨਾਹ
 ਏਕਮਕਾਮਖੁਦਾਇਦਰਾਪਹਲੇਸਿਦਕਦੁਜੇਸਾਬੂਰੀਤੀ
 ਜੇਹਲੇਮੀਚਉਥੇਖੈਗੀਪੰਜਵੇਏਕਮੁਕਾਮਖੁਦਾਈਪੰਜਵ
 ਖਤਤੇਰੇਅਪਰਪਰਾ॥੮॥ ਸਭੇਦਖਤਸਭੇਕਰਵੇਲਾਖਾਲ
 ਕਖਾਦਦਿਲਹਮਹਮਉਲਾ ਤਸਬੀਯਾਵਰਖਹੁਦਸਮਰ
 ਦਨਸੀਲਸੁਨਤਬੀਧਾਨਬਰਾ॥੯॥ ਹਕਹਲਾਲਬਖੋਰਹੁਖ
 ਣਾਦਿਲਦਰੀਆਉਦੂਫਮਉਲਾਣਾਪੀਰਪਛਾਣੇਕਿਸਤੀ
 ਸੋਈਤਾਤੇਅਜਰਾਈਲਵਰਖਰਾ ੧੦ ਸਗਲੀਜਾਨਕਹੁ
 ਮੀਦੀਠਬਦਮਮਲਛਤਰਖਹੁਬਕੂਜਾਏਕਖੁਦਾਇਕੁ
 ਝਰੇਵਹੁਬਾਂਗਾਬਰਗੁਬਰਖੁਰਦਾਰਖਰਾ॥੧੧॥ ਆਪੇਕ
 ਰਤਕਰਫਕਰੀਮਾਂਰੰਗਤਮਾਸੇਮਾਣਹੁਕੀਨਾਨਾਪਾਕਪਾਕ
 ਕਰਦਰਹਦੀਸਾਸਾਬਤਸੁਰਤਦਸਤਾਰਸਿਰਾ॥੧੨॥ ਅਕਾ
 ਹਰੇਜਾਪੈਖਾਕਾਪੀਰਕਿਸਤਕਮਾਇਲਫਜਅੰਦਾਜਾਹੁ
 ਰਨੁਰਮਿਸਲਖੁਦਾਈਅਲਹਬੀਦਰੀਹਾਜਰਹੁਜਰਾ॥
 ੧੩॥ ਜਾਕੋਮਿਹਰੀਮਿਹਰੀਮਿਹਰਦਾਨਾਸੋਈਮਰਦਮਰਦਮਰ

ਵਾਨੁ ਜੋਈਸੇਖਮਸਾਇਕਹਾਂਜੀ ਜੋਈਬੰਦਾਜਾਕੋਨਜਰਨਰ ॥
 ੧੪॥ ਕੁਦਰਤਿਕਾਦਰਕਰਦਕਰੀਮਾ ਸਿਫਤਮੁਹਬਤਮੁ
 ਬਾਹਰੀਮਾ ਹਕੁਕਮਜਚਖੁਦਾਇਆਬਫਿਨਨਕਬੰਦਖ
 ਲਾਸਦਰਾ॥੧੫॥ ਤਾਂਮੁਲਾਂਦੀਨਿਸਾਹੋਇਗਈਹੱਥਬੰਨ
 ਕੇਗੁਰੂਜੀਦੇਪੈਰਾਂਤੇਫਹਪਾਯਾ ਕਹਦਲਗਾਜੀਮੈਰੁਲਾਮੇ
 ਗੀਖਤਮਾਫਕਰੀਏ ਤੁੰਤੇਆਪਖੁਦਾਇਹੋਮੈਨੁਨਿਹਾਲਕਰ
 ਏ ਗੁਰੂਜੀਕਯਾਭਾਈਤੈਨੁਕਰਤਾਰਚਿਤਮਾਏ ਰਾਂਉਸਮੁ
 ਲਾਂਕਾਉਧਾਰਕੀਤ ਲਗਾਗੁਰੂਗੁਰੂਜਪਦ ਤਾਂਏਤਨੇਮਹ
 ਮਹੀਮਦਰੀਗੋਰਦੇਖਕਰਮਰਦਨਾਮਾਯਾ ਤਾਂਗੁਰੂਨਕਜੀ

ਕਯਾਮਰਦਨਮਾਤ੍ਰਿਠ ਤਾਂਮਰਦਨਕਯਾਜੀਕਯਾਤ੍ਰਿਠਮਿੰਦ
 ਗੋਰਤ੍ਰਿਠੀ ਤੁਰਕਏਹੀਆਤੁਰੀਠਕਰਦੇਹੋਨ ਅਤੇਏਥੇਏ
 ਹਲ੍ਹੇ ਕਾਜਾਧੇਮਥੇਕਯਾਹਲ੍ਹੇਹੀ ਮੈਨੁਤਾਏਥੇਕੁਝ ॥
 ਲਨਮਲੁਮਹੋਆਤਾਂਗੁਰੂਨਕਜੀਕਯਾਮਰਦਲਜਾਮ
 ਜੇਮਹੀਮਦਵਤਜਨਮਆਵਦਾਹੈਕ੍ਰਿਗੁਣਾਵਿਚੇਆਹਾਤ੍ਰਿਹੁ
 ਗੁਣਾਂਵਿਚੋਨਿਕਲਆਨਾਆਹ ਉਸਠੇਗਹਿੰਦੁਦੇਪਰਜਨਮ
 ਆਵਦਾਹੈਪੰਦ੍ਰਮੈਕਰਸਉਸਦੀਉਸਤਾਵਿਚਮਾਰਬਲ ॥
 ਹੇ ਪੰਦ੍ਰਮੈਵਦਆਪੁਰਾਹੋਸੀ ਤਾਂਓਹਠਿਗਹਿੰਦੁਦੇਪਰਜ
 ਨਮਲੈਸੀਪਰਸੁਦੇਪਰ ਉਸਤਾਂਈਪੁਰਨਸਤਗੁਰਪਰ
 ਲੋਕੀਮਿਲੇਗਾ ਰਾਂਉਸਦਾਜਨਮਮਰਨਰਹਤਹੋਵੈਗਾਉਸ

ਵਿਚਸੀਹਾਦਬਹੁਤੁਆਹੀ॥ ਇਕਜਨਮਉਸਦਾਰਹਦਾਹੈਤੁਛੇ
ਰਮਰਦਾਂਨੇਕਯਾਗੁਰੂਜੀਏਹਜੋਆਪਦੇਹੈਜੋਮਹਿਮਦਨੇਪੁਰ
ਇਨਾਲਪੜਦੇਵਿਚਗਲਾਂਕੀਤੀਆਂਹੈਨੇਏਹਸਚਹੈਕਿਕੁੜਹੈ
ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਯਾਸੁਦਾਮਰਦਾਨਾਏਹਕਲਜੁਗਾਂਏਸ
ਪਹਰੇਵਿਚਤੁਠਬਹੁਤਹੈਅਤੇਸਚਬੋੜਾਹੈਖੁਦਾਇਜੋਹੈਸੋ
ਲਵਾਖੀਪਾਕਹੈਅਤੇਏਹਕੁਰਾਂਨਜੋਕਹਦੇਹੈਨੇਸੋਜਬਰਾਈਲ
ਅਤੇਮਹਿਮਦਦੀਗੋਸ਼ਹੈਉਸਦਾਮਹਰਮਾਇਸਦੇਹੀਵਿਚਕੋਈ
ਨਹੀਜਾਂਇਸਦੇਹੀਵਿਚੋਨਿਕਲੇਅਤੇਪੁਰਨਹੋਵੇਤਾਂਉਸਦਾਦ
ਰਸਨਾਪਦੈਤਾਂਮਰਦਾਂਨੇਕਯਾਜੀਇਹਜੋਹੈਦੁਕਹਦੇਹਨਵਰਸ
ਨਕੀਤਾਅਤੇਤੁਰਕਕਹਦੇਹਨਜੇਦੀਦਾਰਪਾਯਾਏਹਸਚਕਹਦੇ
ਹਨਕਿਕੁੜਕਹਦੇਹਨਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਯਾਮਰਦਾਨਾ
ਦਰਸਨਜੋਕਰਦੇਹੈਨੇਸੋਦੇਵੀਤੇਹੈਦਾਰਸਨਕਰਦੇਹੈਨੇ
ਅਤੇਓਸਸਚੇਨੇਆਪਣਾਆਪਕਿਸੇਨੂੰਨਦਿਖਾਯਾਏਵੇਹਿ
ਦੁਅਤੇਤੁਰਕਦਾਵੇਵਿਚਦੇਵੈਦਝਦੇਹੈਨੇਤਾਂਮਰਦਾਂਨੇਕਯਾ
ਗੁਰੂਜੀਕਈਕਈਗਯਾਨੀਹਿਦੁਅਤੇਤੁਰਕਕਹਦੇਹੈਨੇਏਹਜੋ
ਬੋਲਦਾਹੈਸੋਏਹੋਖੁਦਾਇਹੈਅਤੇਪਰਮੇਸਰਹੈਅਤੇਤੁਸਾਭੀ
ਸਬਦਾਵਿਚਬੋਲਆਹੈਜੋਸਰਬਵਯਾਪੀਹੈਤਾਂਏਸਦਰਸਨ
ਅਤਿਦੀਦਾਰਕਿਸਦਾਪਾਵਣਾਹੈਅਜੀਇਹਮੈਰਾਵਿਸ਼ਵਾਸ
ਦੁਰਕੋਰੇਜੀਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਯਾਮਰਦਾਂਨਾਜੋਇਸਬੰ
ਦੇਵਿਚਉਹੁਰਵਨਾਹੋਵੇਤਾਂਬੰਦੇਆਜਜਕਜੋਹੋਵਨਅਤੇਕੋ
ਕਿਸੇਦੀਕੋਈਮੁਹਤੂਜੀਕਛੇਅਤੇਅਸਾਂਜੋਸਬਦਾਵਿਚਸਰਬ
ਵਯਾਪੀਕਯਾਹੈਸੋਜਾਣਦਾਹੈਜੋਕਿਸਦਾਸਤੇਕਯਾਹੈਤਾਂਮ
ਰਦਾਂਨੇਖਜਹਾਇਕਰਅਰਦਾਸਕੀਤੀਜੀਕੁਰੂਜੀਓਹਵਾਸ
ਤਾਂਕਿਰਪਗਾਰਕੇਮੈਨੂੰਸੁਣਾਈਏਜੀਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕ

ਆਮਰਦਾਨਾ ਅਸਾਂ ਏਸ ਵਾਸਤੇ ਕਰਿਆ ਹੈ ਜੋ ਸਕੂਨ ਤੇ ਉਪਰ
 ਉਸਦਾ ਹੁਕਮ ਵਰਤਦਾ ਹੈ ਕੋਈ ਜੀ ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਧਾਨ ਪ੍ਰੇਰਿਆ ਹੈ
 ਅਗਥਿਰਖ ਜੋ ਪੈਦਾ ਹੋਇ ਸਹੈ ਸੋ ਸਕੂ ਉਸਦੇ ਹੁਕਮ ਵਿਚ ਚਲ
 ਦੀਹੈ ਅੰਤ ਕੋਈ ਗਈ ਸਮਾਨ ਕੁਛ ਨਹੀ ਕਰ ਸਕਤਾ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮ
 ਰਦਾਨੇ ਕਰਿਆ ਜੀ ਏਹ ਸੀ ਸਾਰ ਕਰਾ ਕਰੇ ਜੋ ਕਰਤਾਰ ਆਪੋ ਭੁ
 ਲਾਇ ਛੁਡਾ ਹੈ ਜਿਸ ਉਪਰ ਕਰਤਾਰ ਦੀ ਮਿਹਰ ਹੋਈ ਹੈ ਤਿ
 ਸਤਾਂ ਈ ਪੂਰਨ ਸਤ ਗੁਰ ਪਰ ਲੋਕੀ ਮਿਲਾਵਦਾ ਹੈ ਨਹੀ ਤਾਂ ਸੀ
 ਸਾਰ ਉਪਰ ਕਰਵੀ ਨਜਰ ਹੈ ਜੋ ਕੋਈ ਗੁਰਗਤ ਪੂਰਨ ਦਾ ਬ
 ਚਨ ਹੈ ਜੋ ਕਰੇ ਗੁਰੂ ਦੀ ਦੀਖਾ ਮੈਸੀ ਹੈ ਜੋ ਸੇਬੁ ਗਰ ਕਾ ਬੀਜ
 ਵਰ ਪਰਾਪਤੀ ਕੀਨਾ ਕਰਾ ਕਰੇ ਜਾ ਕੁਰਤਾ ਪਾਯਾ ਜਿਸ ਮਰਦਾਨਾ
 ਏਸ ਸੀ ਸਾਰਨੁ ਕਰਤੇ ਅੰਧਾ ਕਰ ਛੋਡਾ ਹੈ ਕੁਛ ਗੋਦ ਜੀ ਏਕੀ
 ਤੇ ਸੇਲੀ ਏ ਤੁੰਬ ਜੀ ਹਥ ਲੀਤੇ ਕੋਈ ਪੂਰਨ ਨਾ ਹੋਯਾ ਜਿਸਨੁ
 ਕਰਤਾਰ ਆਪੋ ਪੁਰਖ ਮਿਲਾਏ ਸੋਈ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਹੋਵੇ ਹੈ ਅ
 ਤੇ ਜਿਸ ਤਾਂ ਈ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਮਿਲੇ ਤਿਸ ਪਾਸ ਹਰ ਸਕ ਸਫਟ
 ਜਾਵੇ ਹੈ ਨਾ ਹੋ ਸਤਾਂ ਈ ਸੀਤਨ ਤਪਤਨ ਖੁਧਾ ਬਾਪਤੀ ਹੈ॥
 ਉਸ ਤਾਂ ਈ ਧਰਤੀ ਪਾਵੀ ਅਸਮਾਨ ਰਾਹੁ ਦੇਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਖਦ
 ਦੇਸਾ ਧਰਤੀ ਤੁਹੈ ਨ ਆਪਣੇ ਮੁਹ ਦੇ ਕਹੇ ਕੁਛ ਨਾ ਹੋਵਾ ਉਹਲ
 ਛਟ ਗੁ ਬੇਰ ਹਵੇ ਨਾਂਹੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰਿਆ ਕੁਾਈ
 ਬਾਲਾ ਅਸਾਂ ਤੁ ਬੇਬੇ ਬਾਵ ਕੀ ਤਹੈ ਗਾਂਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਰਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ
 ਕੀਤਾ ਹੋਸੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰਿਆ ਕੁਾਈ ਬਾਲਾ ਜਾ ਬਾਚਾ
 ਥੇ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਰਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਥੋ ਕਿਤਨੇ ਕਰੇ ਹੋਯੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰਿਆ ਕੁਾਈ ਬਾਲਾ ਏ ਬੋਸਤਾ ਈ ਸੇਕੋ ਹੋਯੇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਬ
 ਲੇ ਕਰਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਹੁੰਚੀ ਏ ਗੋ ਕਦਾ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
 ਜੀ ਕਰਿਆ ਕੁਾਈ ਬਾਲਾ ਕਰਤਾਰ ਸਬ ਹੀ ਲੇਜਾ ਸੀ ਤਾਂ ਦੁਪਹਰ

ਵੇਲੇ ਗਲਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਮਾਹੀਆਂ ॥ ੪੦ ॥ ਬੋਲੇ ਭਾਈ ਜੀ ਵਾਰ
 ਗੁਰੂ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ ੪੧ ਤਾਂ ਸੰਧਿਆ ਵੇਲੇ ਕੁਚਕ
 ਤਾਂ ਕਹਣ ਲਗੇ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਮਰਦਾਨਾ ਮਖੀ ਮੀਦ ਇਕ ਪਲ
 ਕਬਹੂ ਤੁਹਿ ਦੀਹੈ ਕੇ ਜਾਪੇ ਏ ਬੇਸੇ ਕੇ ਓ ਬੇਸੇ ਇਕ ਪੜੀ ਰਾਤ
 ਈ ਸੁਲਤਾਨ ਪੁਰਆਇ ਵੜੇ ਜੈਰਾਮ ਦੇ ਪਾਰ ਮਾਰਾ ਵਚਕਾ
 ਤੁਲਸਾਂ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਏਹੈ ਤੁਲਸਾਂ ਕੁਕੀ ਬਹੁ ਜੀਵ
 ਧਾਏ ਤੁਸਾਡਾ ਭਾਈ ਆਯਾਹੈ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਸਹੀ
 ਆਏਹੈ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਫਹ ਪਈ
 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮਗੋਹ ਥਪਕ ਜਲੀਤੇ ਕਯੋ ਸਬੇ ਬੇਬੇ ਜੀ ਤੁ
 ਸਾਮੈ ਨੂਯਾਰ ਜੋ ਕੀਤਾ ਆਹਾ ਤਾਂ ਅਸਾਂ ਕਯਾ ਬੇਬੇ ਜੀ ਵਾਰ
 ਰਸਨ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਕਯਾ ਭਾਈ ਜੀ ਤੁਸੀਂ ਕਿਥਾ
 ਚਿਨੇ ਕੇਹੀਆਹੇ ਅਸਾ ਤਾਂ ਦੁਪਰ ਵੇਲੇ ਯਾਰ ਕੀਤਾ ਆਹਾ ਤੁਸੀਂ
 ਨੇ ਕੇਹੀ ਹੋਸੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਰਜਾ ਦੀਜੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
 ਤੁਸਾਡੇ ਵਾਸਤੇ ਏਕ ਪੜੀ ਵਿਚ ਸਤਾਈ ਮੈਂ ਕੋਹਾਂ ਮਦੀ ਨੇ ਤੁਸੀਂ
 ਏਹੈ ਅਤੇ ਅਸਾ ਨੂਤੀ ਲੈ ਆਏਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ
 ਦੁਪਰ ਮਰਦਾਨਾ ਦੁਪਰ ਕਯਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਬੇਬੇ
 ਜੀ ਤੁਸਾਂ ਅਸਾ ਨੂਯਾਰ ਜੋ ਕੀਤਾ ਆਹਾ ਤਾਂ ਅਸਾ ਤੁਰਤੁ ਆਏ

ਆਏ ਪਰ ਮਸੀਹਾ ਹੁੰਦਾ ਪਰ ਆਏ ਆਹੈ ਤੁਸਾ ਕੁਛ ਸਾਖੀ ਵਾਰੇ
 ਸੇ ਆਏ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਕਯਾ ਜੀ ਤੁਸਾਡੇ ਵਰਸਨ ਦੀ ਰਾਹ

ਆਹੀ ਤੁਸਾਨੁ ਵੇਸ ਵਾਸਤੇ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਆਹ ਜੋ ਬਹੁਤ ਵੇ
 ਗੁਜਰੇ ਅਤੇ ਅਸਾਨੁ ਗੁਣੀ ਵਿਸਾਰਿਆ ਹੈ ਤੁਗੁਰੁ ਨਨਕ
 ਜੀ ਕਿਆ ਭੁਲਾ ਬੇਬੇ ਜੀ ਤੁਸਾਡੀ ਚਿਤ ਵਨੀਤ ਪੁਰੀ ਹੋਈ ਹੈ ਤੁ
 ਅਸਾਨੁ ਹੁਣ ਪੁਸ਼ੀ ਕਰ ਤਾਂ ਤੁਲਸਾਂ ਕਿਆ ਗੁਰੁ ਜੀ ਤੁਮ ਤੋ ਅਈ
 ਆਏ ਹੈ ਅਰ ਅਈ ਜਾਤੇ ਹੈ ਕੁਛਾ ਜੇ ਰਾਮ ਜੀ ਕੋ ਤੋ ਆਵੇ ਦੇਵੇ
 ਤਾਂ ਗੁਰੁ ਨਨਕ ਜੀ ਕਿਆ ਭੁਲਸਾਂ ਅਸਾਂ ਜਰੁਰ ਜਾਵਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁ
 ਰੁ ਨਨਕ ਜੀ ਕਿਆ ਜੋ ਬੇਬੇ ਜੀ ਤੁਸਾ ਮੇਰੀ ਵਲੋ ਜੀ ਜੇ ਜੀ ਨੁ ਬੁ
 ਹੁਤ ਬੇਨਤੀ ਕਰਣੀ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਨਕੀ ਜੀ ਦਾ ਬੈਰਾਗਾ ਛੁਟ ਰਾਮਾ ॥
 ਕਿਥਾ ਉਥੀ ਮੀਏ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਗੁਰੁ ਨਨਕ ਜੀ ਦਿਲਾ ਸਾ ਦਿਤਾ ਤਾਂ ਬੇਬੇ
 ਨਨਕੀ ਜੀ ਸਿਰੀ ਚੰਦ ਨੁ ਆਗੇ ਆਨ ਖੜਕੀਤਾ ਤਾਂ ਗੁਰੁ ਨਨਕ
 ਜੀ ਕਿਆ ਬੇਬੇ ਜੀ ਤੁਸਾ ਏ ਹੁਗਲ ਨਾਹੀ ਕਰਣੀ ਕੋ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਸਾਡੇ
 ਵਾਸਤੇ ਕਿਥੋਂ ਰਲ ਕੇ ਆਯਾਹ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਨਕੀ ਕਿਆ ਜੀ ਤੁਸੀ
 ਇਕ ਮਹੀਨਾ ਏ ਬੇਰਹੋ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਤਾਂ ਗੁਰੁ ਨਨਕ ਜੀ ਕਿਆ ਬੇਬੇ
 ਜੀ ਅਸੀਂ ਤੁਸਾਡੇ ਪਾਸ ਬਹੁਤ ਚਿਰ ਰਹੀ ਏਗੇ ਪਰ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਰਾਹ
 ਉਪਰ ਆਹੇ ਤੁਸਾਡਾ ਭੁਲਾ ਵੇਸ ਗਲਾ ਦਿਚ ਹੈ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਅਸਾਨੁ ਪੁ
 ਸ਼ੀ ਦੇਵੋ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਨਕੀ ਡਰ ਗਈ ਬੇਬੇ ਨਨਕੀ ਕਿਆ ਜੋ ਤੁਸਾਡੀ
 ਜਾਇ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਨਕੀ ਜੀ ਕਿਆ ਜੀ ਪ੍ਰਸਾਦ ਤਾਂ ਜੇ ਵਜਾਵੇ ਤਾਂ ਗੁਰੁ
 ਨਨਕ ਜੀ ਕਿਆ ਬੇਬੇ ਜੀ ਕੁਝ ਤੁਆਰ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂ ਦੇਵੋ ਤਾਂ ਅੰ
 ਵਰੋ ਬੇਬੇ ਜੀ ਪਕਵਨ ਪਤਾ ਮੇ ਕੜਾ ਹੋ ਆਦੁਧ ਅਗੇ ਆਦਰਖਾ
 ਤਾਂ ਗੁਰੁ ਨਨਕ ਜੀ ਕਿਆ ਪਾਹ ਮਰਦਾਨਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਿਆ ਜੀ ਤੁਸੀ
 ਖਾਵੋ ਤਾਂ ਮੈਂ ਭੀ ਖਾਵਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੁ ਨਨਕ ਜੀ ਕਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਲੈਵੇ
 ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਵਿਰੁਯਾ ਵਿਹਾਂ ਨੇ ਖਾਧਾ ਤਾਂ ਗੁਰੁ ਨਨਕ ਜੀ ਕਿਆ ਲੈ ਬੇਬੇ
 ਜੀ ਅਸਾਡਾ ਕਰਤਾਰ ਕਰਤਾਰ ਹਈ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਨਕੀ ਜੀ ਕਿਆ ਭਾਈ
 ਜੀ ਠਿਰਕ ਦਦਰਸਨ ਦੇਸੇ ਤਾਂ ਗੁਰੁ ਨਨਕ ਜੀ ਕਿਆ ਬੇਬੇ ਜੀ ਅੰ

ਹੁਸਾਰੇ ਪਾਸੀਆਂ ਜਦ ਤੁਸੀਂ ਸਾਵਰ ਰੋਗੇ ਤਦੇ ਅਸੀਂ ਹੁਸਾਰੇ ਪਾਸ
 ਹਾਜਰ ਆਏ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਕਹਿਆ ਜੀ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਰਜਾਇ ਰੱਖੋ
 ਦੀਅਧੀਨ ਗੀ ਦੇਖ ਕੇ ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹਿਕ ਬੇਨਤੀ ਉਦੇ ਤੁਮੇ
 ਕਹਿ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਆਖਤਾਈ ਬਾਲੇ ਤੇਰੇ ਕਹਿਆ ਅਸਫੇ
 ਰਨਾਂ ਸਹੀ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਜ ਦੀ ਰਾਤਿ ਤੁਸੀਂ ਖੋਖੇ ਜੀ ਪਾਸ
 ਰੋ ਬੇਬੇ ਜੀ ਭੀ ਰਾਜੀ ਰਹੇ ਬੇਬੇ ਜੀ ਮੁਹਿਤਾ ਕੁਝ ਕਹਿਨ ਹੀ ਸਕਦੀ
 ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਬੇਬੇ ਜੀ ਨੂੰ ਰੋਜਨਾ ਕਰੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਇਕ ਰਾਤ ਬੇਬੇ
 ਜੀ ਪਾਸ ਰਹੇ ਦਰਸਨ ਦਿਤਾ ਜਾਪਹਰ ਰਾਤ ਰਹੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
 ਇਸਨਾਨ ਕੀਤਾ ਨਾਲੇ ਮਰਦਾਂ ਨੇ ਕੀਤਾ ਨਾਲੇ ਬਾਲੇ ਕੀਤਾ ਇਸਨਾਨ
 ਕਰ ਕੇ ਕਹਿਆ ਬੇਬੇ ਜੀ ਕਰਤਾਰ ਕਰਤਾਰ॥੪੧॥ ਬੋਲੇ ਗੁਰੂ ਜੀ
 ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ॥੪੨॥ ਤੁੰ ਚੋ ਬੇਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
 ਜੀ ਉਤਾਰੀ ਲੀਤੀ ਬਦੀ ਜਾ ਸੇਕੋਹ ਪਰ ਤਾਂ ਤੁਨ ਜਾਇ ਉਤਰੇ
 ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਾਲੇ ਮਰਦਾਨਾ ਅਸੀਂ ਕਿ ਬੇਅ
 ਰੇ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਵੇਗੀ ਤੁਹੈ ਜਾਣ ਅਸਨੂੰ ਜੇ ਤੁਝਿ ਰੀ ਕਾਈ ਨ
 ਹੀ ਕਾਜ ਪੇਤੁ ਪਰ ਮੇਸਰ ਹੋ ਕਿਸਾਧਰੇ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਕੁਝ ਨਾਹੀ ਜਾ
 ਟਦੇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਅਸੀਂ ਕਿ ਬੇਅ
 ਰੇ ਆਏ ਤਾਂ ਮਰਦਾਂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਜਿਥੇ ਤੁਸਾਂ ਅਫਾਈ ਹਜਾਰ ਕੋਹ
 ਦੀ ਉਤਾਰੀ ਲੀਤੀ ਆਹੀ ਅਤੇ ਮਰੇ ਜਾਇ ਨਿਕਲੇ ਆਏ ਆਏ
 ਅਸੀਂ ਚੋ ਬੇਹੀ ਆਏ ਆਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ
 ਤੇਨੂੰ ਭਲਾ ਚਿਤ ਰਹਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਤੁਸੀਂ ਭੀ ਪਾਸ
 ਨ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਆਖ ਕਿ ਪਰਚਲ
 ਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਜਿਥੇ ਤੁਸੀਂ ਰਜਾਇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
 ਜੀ ਕਹਿਆ ਜੇ ਆਖੋ ਤਾਂ ਸਮੇਰ ਉਪਰ ਚਲੀਏ ਚੋ ਸਿਧ ਹੋਈ
 ਤੇ ਉਨ ਕਾ ਦਰਸਨ ਕਰ ਦੇ ਚਲੀਏ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਕੁਝੀ ਗਠ

ਪੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਅਗੋਚਲੇ ਅਗੇਜਾਇਦੇਖਣਤਾਂਸਭਾਧ
ਰਤੀਅਤੇਪਹਾੜਸੁਇਨੇਦੀਸਮੱਥੀਪੈ ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਕਯਾਜੀ

ਏਤਾਂਮੈਅਜਬਰੰਗਾਉਠਾ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਮਰਦਾਨਾ
ਕੇਹਾਉਠੋ ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਕਯਾਜੀਏਥੇਤਾਂਏਹਉਠੋ ਜੋਕੁਦਰਤੀਰ
ਸਪਈਵਹਈਹੈ ਅਰਸਭੁਸੁਇਨੇਦੀਧਰਤੀਅਤੇਪਹਾੜਪੈਨਅਤੇ
ਏਥੇਆਦਮੀਦੀਜਤਨਾਹੀ ਗੁਰੂਜੀਇਸਜਾਗਾਦਨਾਉਕਯਾਹੈ
ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਮਰਦਾਨਾਏਸਜਾਗਾਦਨਾਉਮਾਰੂਫਰ
ਏਸਹੈ ਅਤੇਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸਜੋਵਹਈਹੈ ਸੋਏਥੇਕੋਈਬੀਜਠਵਾਲਾ
ਨਾਹੀਕੁਦਰਤਿਨਲਾਆਪੇਪੈਦੀਹੈਨ ਅਤੇਆਪੇਫੁਟਫੁਟਜਾਏਹੈ
ਨ ਏਹੁਚਸਕੁਦਰਤੀਹੈ ਅਤੇਕੁਦਰਤਿਨਲਵਹਈਹੈ ਅਤੇਏਥੇਅ
ਦਮੀਦਕੀਮਨਾਹੀ ਆਦਮੀਏਥੇਪਹੁਚਨਾਹੀਸਕਦਾ ਤਾਂਮਰਦਾ
ਨੇਬੇਨਤੀਕੀਤੀ ਜੀਗੁਰੂਜੀਇਜੇਹਾਕੁਦਰਤਿਵਾਰਸਅਤੇਏਵੇਂ
ਜਾਈਜਾਦਾਹੈ ਕਿਸਦੇਮੁਹਨਾਹੀਪੈਦਾ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਮ
ਰਦਾਨਾ ਏਹਇਜੇਹੀਵਸਤੁਕਰਤਾਰਪੈਦਾਕੀਤੀਹੈ ਸੋਅਜਾਈ
ਨਾਹੀਜਾਦੀ ਤਾਂਫੇਰਮਰਦਾਨੇਕਯਾਜੀ ਇਸਦੇਅਚਵਟਵਟਾ
ਕੋਈਨਾਹੀਅਤੇਸੁਇਨਾਏਵੇਂਲਤਾਂਨਲਲਤਾਕੀਦਾਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂ
ਨਾਨਕਜੀਕਯਾਸੁਦਾਮਰਦਾਨਾਏਹੁਜੇਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸਕੁਦਰਤ
ਦਾਪੈਦਾਕੀਤਾਹੈ ਸੋਆਪਣਿਆਪਯਾਗਾਦੇਵਸਤੇਉਸਦੇਜੋਪ
ਤਮਕੁਗਤਹੈਨ ਜਿਨਾਸੀਸਾਰਦੇਰਸਕਸ ਛੁਡੇਹੈਨ ਓਨਾਨੂੰਏਹਰ

ਸੁਕੁਦਰਤੀ ਨਾਲ ਉਨਾਂ ਦੀ ਰਸਨਾ ਤੇ ਜਾਇ ਪਉਦੀ ਅਤੇ ਸੁਇ
ਨਾ ਜੇ ਦੇਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਜੋ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਗਤ ਹੈ ਨ ਚਿਨ ਦੀ ਦਿਸ
ਇਹ ਆਵਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੀ ਸਾਹ ਵਿਚੋਂ ਸੁਦਰਨ ਹੈ ਸੋ ਕਰਾ ਹੈ ਸੈਸ
ਰਉਸੇ ਨਾਲ ਮੂਰਛਾ ਹੋਇ ਰਯਾ ਹੈ ਅਤੇ ਭੁਗਤਾਂ ਦੀ ਦਿਸਿਏ
ਖੁਲੀ ਹੈ ਚਿਨਾਂ ਦੀ ਰਿਸਨਾ ਮਿਟ ਗਈ ਹੈ ਭੁਗਤਾਂ ਨੇ ਨਾ ਏਹੋ ਖੁਸਮ
ਵਦਾ ਹੈ ਨ ਚਿਹੁ ਖੁਸਮ ਆਵਦਾ ਹੈ ਏਹੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਖੁਸਮ ਆਵਦ
ਹੈ ਚੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀ ਖੁਸਮ ਆਵਦਾ ਭੁਗਤ ਨੂ ਭੁਖ ਏਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਮ
ਦੀ ਰਹਈ ਹੈ ਚੋਰ ਚਿਨਾ ਨੁ ਯਾਦ ਕੁਝ ਨਹੀ ਰਹਦਾ ਮਰਦਾਨਾ ਸੈ
ਸਾਰਾ ਮਰ ਭੁਗਤਾ ਵਿਚ ਏਹੋ ਫਰਕ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਜੇਹੁ ਕਮੋਰੇ ਵੇਤਾਂ ਮੈਂ ਭੀ ਪਾਵਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰ
ਦਾਨਾ ਪਚਾਇ ਸਕੇਗਾ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਇਤਨੇ ਵਰੇ ਤੇਰੇ
ਨਾਲ ਫਿਰਾਇਆ ਹੋਏ ਕਦੀ ਤਾਂ ਭੁਭੀ ਦਯਾ ਕਰ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਏਹੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮਹਾਂ ਅਜਰ ਹੈ ਜਿਸ ਤਾਈ
ਕਰਤਾਰ ਜਰਾਏ ਸੋਈ ਜਰਾ ਨਹੀ ਤਾ ਪੀਰ ਹੋਇ ਬਹਦੇ ਹੋਂ ਨ ਜਰ
ਨਹੀ ਸਕਦੇ ਲਗਦੇ ਹੋਂ ਨ ਆਪਾਗ ਵਾਵਟ ਸਾਂਗ ਬਣਾਇ ਬਹ
ਦੇ ਹੋਂ ਨ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਜਿਨਾ ਨੁ ਪਚਾਇਦਾ ਹੈ ਸੋ ਕੇਹੋ ਹੋਦੇ
ਹੋਂ ਨਾ ਤਾ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਜਿਨਾ ਨੁ ਪਚਾਇ
ਦਾ ਹੈ ਸੋ ਗੁਮ ਹੋਇ ਜਾਏ ਹੋਂ ਨ ਉਹ ਨਿਰਬੰਧ ਹੋਇ ਜਾਤੇ ਹੈ ਚਿਨਾ ਨੁ
ਮੇਰਤੇ ਗਵਿਸਰ ਜਾਈ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਇਉਂ ਨਹੀ ਜਾਣਦੇ ਇਹੁ ਮੇਰ
ਪੁਤ੍ਰ ਹੈ ਉਹੁ ਪਰਾਯਾ ਹੈ ਸੋ ਕੁਨੀਰ ਕਾਰਦਾ ਹੀ ਕਰ ਜਾਣਦੇ ਹੋਂ ਨਾ ਤ
ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਂ ਨੁ ਪਚਾਵੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਭੀ ਪੀਵਾਂ ਤਾਂ ਗੁ
ਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਇਉਂ ਜੇ ਆਇ ਪਹੁੰਚਾ ਹੈ ਸੁਪ
ਵਟਵੇ ਵਾਸਤੇ ਆਏ ਹੈ ਪੀਉ ਜੇ ਕੁਛ ਪੀਉ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾ
ਨੇ ਚਿਹਰਾ ਪੀਤਾ ਰਜਕੇ ਮਰਦਾਨਾ ਮਸਤ ਹੋਗਾ ਮਚਦਾ ਨੇ ਦੀ

ਰੁਖਦੁਖਸਰੁਓਠਗਈ ਤੁੰਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਯਾਤੁਈਬਾਲਾਏ
 ਹਕਮਾਹੋਆ ਤੁੰਬਾਲੇਕਯਾਜੀਤੇਗੀਤੁਹੇਜਾਣੇ ਅਸੀਕੁਤਨਹੀ
 ਜਾਣਦੇ ਤੁੰਫੇਰਗੁਰੂਨਨਕਜੀਮਰਦਾਨੇਨੁਸਾਵਧਾਨਕੀਤਾ
 ਤੁੰਮਰਦਾਨੇਕਯਾਗੁਰੂਜੀਏਹਕਮਾਕੀਤੇ ਤੁੰਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕ
 ਯਾਮਰਦਾਨਾ ਚਿਤਥਾਇਰਖਅਸਾਤੇਨੁਨਾਲੇਨਿਬਾਹਦਾਹੇ
 ਮਰਦਾਨੇਕਯਾਕੁਲਾਜੀਜੋਤੁਸਾਹੀਰਜਾਇਹੋਵੈ॥੪੩॥ ਬੋਲੇ
 ਕੁਈਜੀਵਾਹਗੁਰੂ ਸਾਖੀਹੋਰਚਲੀ੪੩ ਉਥੇਹਿਮੰ
 ਚਲਨੁਓਡਾਗੀਲੀਤੀ ਜਾਇਹਿਮੰਚਲਉਪਰਖੜੋਹੋਏ।ਤੁੰਮਰ
 ਦਾਨੇਪੁਛਾਗੁਰੂਜੀ।ਇਹਕੇਹਜੀਜਾਗਾਹੇ ਤੁੰਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕ
 ਯਾਮਰਦਾਨਾਏਹਹਿਮੰਚਲਹੈ ਤੁੰਮਰਦਾਨੇਕਯਾਜੀਏਹਤੁ
 ਥਾਗਾਜੇਹਾਹੈ ਤੁੰਫੇਰਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਯਾਮਰਦਾਨਾਬਰੀਬ
 ਰਫਹੈ ਏਥੇਆਦਮੀਪੈਰਖਧਾਹੈ ਤੁੰਗਲਜਾਦਾਹੈਏਥੇਆ
 ਦਮੀਦੀਗਮਨਾਹੈ ਤੁੰਮਰਦਾਨੇਕਯਾਗੁਰੂਜੀਅਸੀਕੁਮਕਰ
 ਆਏ ਤੁੰਫੇਰਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਯਾਮਰਦਾਨਾਮਸਾਨਕਰਤਾਰ
 ਲਾਧਾਹੈ ਤੁੰਮਰਦਾਨੇਕਯਾਜੀਇਥੇਪਰੇਕੋਈਹੋਰਤੀਜਾਹ
 ਗਾਹੈ ਤੁੰਫੇਰਗੁਰੂਨਨਕਜੀਵਚਨਕੀਤਾਮਰਦਾਨਾਮਰੋਹਿਮ
 ਹੈ ਤੁੰਮਰਦਾਨੇਕਯਾਜੀਓਥੇਤੀਚਲੇਗੇ ਤੁੰਗੁਰੂਨਨਕਜੀ
 ਵਚਨਕੀਤਾ ਚਲੀਏਰੋਮਰਦਾਨਾ ਓਥੇਸਿਰਧਾਰਪਰਬਤ
 ਨਚਲੇ ਤੁੰਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਯਾ ਕੁਈਬਾਲਾਸਿਰਧਾਰਪਰਬ

ਤੁਦਾਨਉਪੈ ਤੁੰਬਾਲੇਕਯਾਗੁਰੂਜੀ ਮਰਦਨੇਗੁਰੂਨਨਕਜੀਨੂੰ
 ਪੁਛਾਸੀਜੀਗੁਰੂਜੀ ਸਿਰਧਾਰਪਰਬਤੁਦਾਨਉਪੈ ਤੁੰਗੁਰੂਨਨ
 ਕਜੀਬਚਨਕੀਭਾ ਸੁਣਮਰਦਾਨਾਸਿਰਧਾਰਪਰਬਤਾਇਸਦਾ
 ਨਉਇਸਵਾਸਤੇਹੈ ਜੋਏਹਸਿਰਤਲਵਾਯਾਹੈ ਇਥੇਰਹਖਯ
 ਕੋਈਨਹੀ ਇਥੇਜੋਈਪਹੁਚੇਜੋਧਵਣਅਸਵਾਰਹੋਵੈ ਕੇਕਬੀਰ
 ਰੁਗਤਆਹਾ ਕੇਰਵਿਦਾਸਨਾਮਾਮਾਹਾ ਇਕੋਜਿਧਾਈਜਾਹ
 ਗਾਤੁੰਫੇਰਮਰਦਨੇਕਯਾਜੀਏਹਜੋਕਹਦੇਹੈਨ ਜੋਪਾਂਤੁਵਹਿ
 ਮੰਚਲਆਏਤੁੰਗਲੇਇਥੇਹੀਆਏਤੁੰਗਲੇ ਤੁੰਗੁਰੂਨਨਕਜੀ
 ਕਯਾਮਰਦਾਨਾ ਇਥੇਤਾਂਪਹੁਚੇਨਾਹੀ ਚਿਤਾਂਪਿਛੇਵਰਣ
 ਵਿਚਗਲਗਏ ਇਕਜਧਿਸਦਰਹੀਸਾਬਤਮਾਯਾਸੋਭੀਸ
 ਗਲੇਕਕੋਰਾਇਥੇਤਾਂਪਹੁਚਾਂਨਾਹੀ ਬਾਲੇਸੰਗੁਗੁਰੂਮ
 ਗਦਜੀਨੁਕਯਾ ਜੀਗੁਰੂਜੀਗੁਰੂਨਨਕਜੀਇਉਕਹਦੇਸੀ
 ਤੁੰਫੇਰਮਰਦਨੇਕਯਾਜੀ ਗੁਰੂਜੀਮਗੋਭੀਚਲਦੇਕਿਓ ਤੁੰ
 ਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਯਾ ਚਲਮਰਦਨਾਚਲਦੇਆਹੇਇਤਨੀਰ
 ਲਕਰਦੇਆਹੇਜੋਗੋਰਖਮਾਇਮਿਲਾ ਆਇਕਰਬਚਨ

ਕੀਤਿਸ ਗੋਰਖਵਾਰ ਕੋਟਰੁਪਕੋਟਜਾਤਤੁਮਾਗੀ ਰਹੇਕਾਯਕ
 ਲੇਹਉਭਾਰੀ ਨਾਮਾਗੋਮਗਪਿਛੇਫਿਰਗੁਰੂ ਨਿਕਲਜਾਹੁਕ
 ਹੇਦੁਖਲਾਰੀ ਤੁਲਮਲਜਾਰਤੁਲਕੇਤੁਲਕਾਰਾਤੁਹਾਂਸੁਰਾਪੁ
 ਰਾਪਹੁਚੇਸੋਸਾਰਾ ਸੁਣਨਾਨਕਗੋਰਖਰਮ ਤਮਕਹੇ ਫਿਰਜ

ਹੁਪੀਛੇ ਕਹੇ ਦੁਖਲਹੇ ॥ ਤੰਢੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬਚਨ ਬੋਲਿਆ
 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਚ ਸਬਦ ਅੰਗ ਰੂਪ ਹਮਾਰਾ ਅਚਰ ਜਰ
 ਹੀ ਮੈ ਹੋਤੇ ਜਾਤੁ ਅਜਾਤੀ ਠਓਰ ਹਮਾਰੀ ਚਿਹੀ ਕਹੀ ਮੈ ਜਹਾਂ ਦਿਨੀ
 ਅਰਨਹੀ ਰਾਤੀ ਪੀਛੇ ਮਾਗੇ ਵਿਸਟ ਹਮਾਰੀ ਧਰਨ ਅਕਾਸ ਪ
 ਸਾਰਾ ਵਯਾ ਹਮਾਰੀ ਸੀਤੁ ਹਿਮੰਚਲ ਤਿਨ ਸਿਉ ਸੀਗ ਹਮਾਰਾ ॥
 ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਸੁਫੁਰ ਬਰਜੇਗੀ ਪੂਰਾ ਜੇਗ ਨਪਾਯਾ ਜੁਗਤ ਨਜ
 ਤੀ ਮੈ ਪਵਧਾਈ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮ ਗਵਾਯਾ ੨ ਤੁੰਢੇਰ ਬਚਲ
 ਵਟਆ ਤੁੰਢੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਾ ਜੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਥੇ ਤਾਂ ਸੁਰਜ
 ਨਾਹੀ ਨਜਰ ਮਾਵਦਾ ਅਸੀ ਕਿਥੇ ਮਾਇ ਪਏ ਮਾਹੇ ਤੁੰ ਗੁਰੂ
 ਨਕ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਮਰਦਾਨਾ ਅਸੀ ਸੁਰਜ ਤੋ ਉਤੇ ਮਾਏ ਮਾ
 ਹੇ ਤੁੰਢੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਜੀ ਅਸੀ ਸੁਰਜ ਤੋ ਕਿਤਨਾ ਉਪਰ ਮਾ
 ਏ ਮਾਹੇ ਤੁੰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ ਅਸੀ ਸੁਰਜ ਪਾਏ
 ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੋ ਜਨ ਉਪਰ ਮਾਏ ਮਾਹੇ ੨੦੦੦ ਤੁੰਢੇਰ ਮਰਦਾਨੇ
 ਪੁਛਾ ਜੀ ਜਿਸ ਥਲਤੀ ਅਸੀ ਵਸਦੇ ਮਾਹੇ ਉਥੇ ਸੁਰਜ ਕਿ
 ਤਨ ਉਚਾ ਹੈ ਤੁੰਢੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ ਉਥੇ ਮ
 ਜੀ ਹਜਾਰ ਜੋ ਜਨ ਉਚਾ ਹੈ ੨੫੦੦੦ ਤੁੰਢੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਾ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸੀ ਸਰੇ ਕਿਤਨੇ ਜੋ ਜਨ ਮਾਏ ਹੈ ਤੁੰਢੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
 ਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ ਅਸੀ ਸਰੇ ਸਤਾਈ ਹਜਾਰ ਜੋ ਜਨ ਮਾਏ
 ਹੈ ੧੨੭੦੦੦ ਤੁੰਢੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹਉਰੁ ਰਦਾ ਹਾਂ
 ਅਤੇ ਪੁਛੇ ਬਾਹੁਰ ਘਾਨਹੀ ਜਾਦਾ ਤੁੰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ
 ਮਰਦਾਨਾ ਜਿਸੀਗ ਅਖ ਮੁਹਲਾ ਜਾਨੈ ਕਰੇ ਮੁਹਲਾ ਜਾ ਕਰੇ
 ਛਾਤਾਂ ਮੈ ਗੁਣ ਹੋਵੀਗਾ ਮਹਾਂ ਪੁਰਖ ਦਾ ਅਤੇ ਸੇਵਕਾ ਵਾਕਰੁ
 ਰਏ ਹੋ ਸੀ ਜੋਗ ਬਣਾ ਯਾਹੇ ਪੁਛਣ ਵਾ ਅਤੇ ਦਸਵਾਦਾ ਅਤੇ
 ਖਹਿਏ ਮਾਪਣੇ ਗੁਰੂ ਪਾਸੇ ਜੋ ਜੀ ਵਿਚ ਹੋਵੈ ਸੇ ਪੁਛੇ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਉ

ਹਸਿਖਨਾਹੀ ਸਿਖਪੁਛੇ ਅਤੇਗੁਰੂਵਸੇਨਾਹੀ ਗੁੰਸੇਹੋਇਜਾਵੇ।
 ਤੁੰਗੁਰੂਨਾਹੀਨਗਹੈ ਓਸਗੁਰੂਨੂੰਛਰਟਾਜੋਗਹੈ ਜਿਸਤਾਈ
 ਆਪਣੇਸਰੀਰਦੀਖਬਰਨਾਹੀ ਸੋਸਿਖਨੂੰਕਦਤਾਰੇਗਾ ਗੁਰੂਸ
 ਮਝਕਰਕਰਣਮਾਂਜਾਵੈ ਮਨੁਖਜਨਮਵਰਲੰਕੁਹੈ ਅਤੇਗੁਰੂ
 ਸੋਧਕਤਕਰਣਾ ਅਤੇਗੁਰੂਨੂੰਭੀਵਰਣਮਾਂਜੋਸਿਖਤੀਸੋਧਕ
 ਰਕਰਣਾ ਇਸਵਾਸਤੇਜੁਆਪਮਸਤੀਨਮਹਾਰਕਰੇਗਾਸੋਈ
 ਗੁਰੂਮਰੇਅਨਰਖੇਗਾ ਓਹੁਮਹਾਰਜੇਗੁਰੂਲੇਰਖੇਗਾ ਉ
 ਸੇਮਹਾਰਵਿਚੇਗੁਰੂਭੀਵਰਤੇਗਾ ਇਸਵਾਸਤੇਸਿਖਸੋਧਕਰ
 ਕਰਣਾ ਕਹਮਰਦਾਨਜਾਨਿਸੰਗਮਾਖਜੋਪੁਛਦਾਹਈਸੋਪੁ
 ਛਲੈਮਤਮਰਮਾਨਰਹਜਾਸੀ ਮਤਮਸਨੂੰਦੇਸਦੇਸੀ ਤਾਂਬਾਨ
 ਹਸਮ ਮਰਦਨੇਕਯਾਜੀਹਉਨਹੀਪੁਛਦਾ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕ
 ਜੀਕਯਾਕੋਮਰਦਮਾਕੋਨਾਹੀਪੁਛਦਾ ਤੂੰਨੂੰਕਿਸੇਮਨੇ
 ਕੀਤਾਹੈ ਤੁੰਮਰਦਨੇਕਯਾਜੀ ਕੁਈਬਾਲਾਬੁਰਮੰਨਦਾਹੈ।
 ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਯਾਕੋਕੁਈਬਾਲਾਤੁਧਕਮੋਬੁਰਮੰਨਮਾ
 ਤਾਂਬਾਨੇਕਯਾਗੁਰੂਜੀਮੈਤਾਇਸਤਾਈਕੁਝਮਖਮਸਾਹੀਮੈ
 ਹਸਮਾਹਾਂਸੋਇਸਵਾਸਤੇਹਸਮਾਹਾਂ ਜੋਅਜਮਾਏਦਾਕਮਅਜਮ
 ਵਦਾਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਬਚਨਕੀਤਾਕੁਈਬਾਲਾਏਹਮਰਦ
 ਨਜੋਅਸਾਬੋਪੁਛਦਾਹੈ ਅਤੇਅਸੀਦਸਦੇਆਹੇਏਹੁਪਿਛੇਅ
 ਸਾਨੂੰਸਾਖੀਆਂਹੋਵਨਗੀਮ ਜੋਪਿਛੇਗੁਰੂਮਖਹੋਵਨਗੇਸੋਈ
 ਚਾਰਨਗੇਅਤੇਪਿਛੇਸੰਸਾਰਸੁਠਾਬਹੁਤਹੋਵੇਗਾ ਕੁਜੀਅੰਕ
 ਰਾਮਾਤਾਬਹੁਤਲਾਵਨਗੇ ਨਾਲੇਵੇਦਾਵਾਲੇਨਾਲੇਕਤੇਬਾਵ
 ਲੇਜੋਕੋਈਗੁਰਮੁਖਹੋਵਨਗੇਸੋਏਹਸਾਖੀਆਂਸੁਣਾਸੁਣਾਮ
 ਤਨਗੇ ਅਤੇਹੋਰਓਨਾਂਦੇਹਿਦੇਤੇਕਾਈਨਾਲਚੋਗੀ ਅਤੇਛੁਟ
 ਬਾਲਮਰਦਨਾਅਸੀਤੀਪੁਰਤਨਯਾਰਮਾਹੇ ਤਾਂਬਾਨੇਉ

ਕਰਹਬਜੇਰੇ ਕਹਣਲਗਾਜੀਗੁਰੂਜੀਇਕਮੇਰੀਅਰਦਾਸਹੈ ਜੋ
 ਧਨਾਂਨਲਾਇਕਸੁਣੇ ਤਾਂਮੈਕਰਾਂ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਯਾਭਾਈ
 ਬਾਲਾਅਜਮੈਂਨਿਹਾਲਹੋਯਾਹਾਂ ਅਜਮਾਸਾਂਤੇਕਰਤਾਰਮਿਹਰ
 ਵੇਨਹੋਯਾਹੈ ਜੋਤੈਖੁਲਕਰਬਚਨਕੀਤਾ ਭਾਈਬਾਲਾਜੇਕੁੜ
 ਆਖਣਾਹਈਸੋਫਿਲਨਕਰਤਾਰਹੋਤੁ ਤਾਂਬਾਲੇਕਯਾਗੁਰੂ
 ਜੀਤੇਰਾਬਿਛੋੜਾਨਹੋਵੇ ਤੇਰੇਚਰਨਾਦਾਧਨਾਂਨਰਹੇ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀ
 ਕਯਾਭਾਈਬਾਲਾਜਿਥੇਅਸੀਤਿਥੇਤੁਜੀ ਤੈਨੁਕਰਤਾਰਚਿਤੁ
 ਆਵੈ ਤਾਂਬਾਲੇਨਮਸਕਾਰਕੀਤਾ ਤਾਂਬਾਲੇਕਯਾਮਰਦਾਨਾ
 ਪੁਛਣਾਹਈਸੋਪੁਛਲੈ ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਕਯਾਗੁਰੂਜੀਚੰਦਕੋ
 ਹਿਸਮਾਵਦਾਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਯਾਮਰਦਾਨਾਜਿਤਨ
 ਪਰਤੀਕੋਲੇਸੁਰਜਉਚਾਹੈ ਬਿਤਨਾਸੁਰਜਕੋਲੇਚੰਦਮਾਉ
 ਚਾਹੈ ਤਾਂਫੇਰਮਰਦਾਨੇਪੁਛਾਗੁਰੂਜੀਚੰਦਮਾਕਿਤਨੇਜੋਜਨ
 ਉਚਾਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਯਾਮਰਦਾਨਾਪੰਜਹਜਾਰਜੋਜ

ਨਉਚਾਹੈ ੫੦੦੦ ਤਾਂਫੇਰਮਰਦਾਨੇਪੁਛਾਗੁਰੂਜੀਤਾਰੇਕਿਤ
 ਨੇਜੋਜਨਉਚੇਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਯਾਮਰਦਾਨਾਤਰਾਂ
 ਦੀਮਰਜਾਦਾਉਉਚੈ ਹਿਨਦੀਅੰਪੁਰੀਆਪੈਨਕੋਈਨੀਵੇ
 ਪੈਨਕੋਈਉਚੇਪੈਨ ਤਾਂਫੇਰਮਰਦਾਨੇਪੁਛਾਗੁਰੂਜੀਹਿਜੋ
 ਧੂਹਤਾਰਕਹਦੇਪੈਨ ਸੋਕਿਥੈਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਯਾਮਰਦ
 ਨਾਹਿਸਤੁਨਾਥਉਚਾਹੈ ਅਤੇਕੋਲਾਸਉਪਰਹੈ ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਕ

ਆਗੂਜੀਕਿਵੇਧੁਹਦਾਭੀਦਰਸਨਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕ
 ਜੀਕਯਾਕਿਉਭਾਈਬਾਲਾਮਰਦਨਕਯਾਮਾਖਦਾਹੈ ਤਾਂਬ
 ਲੇਕਯਾਗੁਰੂਜੀਕਹਦਾਹੈਸੇਮੰਨੀਏ॥੪੩॥ ਥੋਲੋਭਾਈਜੀ
 ਵਾਹਗੁਰੂ ਸਾਖੀਹੋਰਚਲੀ੪੪ ॥ ਤਾਂਸਿਰਧਾਰ
 ਪਰਬਤਤੋਚਲੇ ਅਤੇਉਨਾਪਰਬਤਤੇਆਏ ਤਾਂਫੇਰਮਰਦ
 ਨੇਪੁਛਾਜੀਏਸਪਰਬਤਦਨਉਕਯਾਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕ
 ਜੀਕਯਾਮਰਦਨਾਇਸਪਰਬਤਦਨਉਉਨਾਪਰਬਤਹੈਤਾਂ
 ਫੇਰਮਰਦਨੇਪੁਛਾ ਗੁਰੂਜੀਅਸੀਕਿਤਨੋਜੋਜਨਆਏਤਾਂ
 ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਮਰਦਨਾਅਸਾਬਤੀਹਜਾਰਜੋਜਨ
 ਆਏ॥੩੨੦੦੦ ਧਰਤੀਦੇਉਤੇਤਾਂਫੇਰਮਰਦਨੇਪੁਛਾਗੁ
 ਰੂਜੀਚੰਦਮਾਅਗੇਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਮਰਦਨਾ
 ਇਥੇਅਠਾਰਹਜਾਰਜੋਜਨਉਚਾਹੈਚੰਦਮਾ ਇਤਨਾਂਵੀਚ
 ਰਕਰਦੇਆਹੈ ਤਾਂਗੋਰਖਨਾਬਾਸਿਧਮੰਡਲੀਵਿਚਵੀਚਰਕ
 ਤੇਏਹੁਬਚਨਕੀਤਾਅਰੇਸਿਧੋਨਾਬੋਜਤੀਓ ਵੀਹਾਂਅਲੀ
 ਨਦੇਹਕੀਜਾਗਾਨਾਹੀ ਅਰਏਕਨਾਨਕਤਪਾਅਤਲੋਕਤੇਮ
 ਲਾਮੁਤਕੀਦੇਹਲੇਕਰਮਾਯਾਹੈਕੋਈਸਿਧਨਾਬਜਤੀਜਾਏ
 ਸਕੋਜੀਤੋਤਉਈਹਾਮਾਵਣਾਨਾਂਪਾਦੇਤਾਂਮਾਛਿੰਦਨਾਬਕ
 ਯਾਮੈਜਾਤਾਹੈਕੋਣਮਾਈਮੰਗੁਹੈਆਇਮਛਿੰਦਨਾਬਗੁਰੂਨਾਨਕ
 ਕਜੀਨੁਦਿਖਾਈਦਿਤੀਆਇਕਰਬਚਨਕੀਤਾਅਰੇਬਾਲੇਈ
 ਹਾਕਿਉਕਰਮਾਯਾਹੈ ਵੀਹਜੇਤੁਆਯਾਹੈਕੁਛਸਕਤਰਾਖਤ
 ਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਮਾਗਮਾਛਿੰਦਨਾਬਜੇਤੁਮਾਰੇਸੋ
 ਕਰਤਾਰਪਾਸੋਦਿਵਾਈਯੋ॥ ਤਾਂਮਾਛਿੰਦਨਾਬਤਮਕਖਾਇਕ
 ਰਬਚਨਕਯਾ॥ ਮਾਛਿੰਦੇਵਾਰ ਕੈਗਾਬਸਿਰਕਪਾਟਕੈ
 ਉਗਲਮਖਕਾਤਕ ਕੈਗਾਬਲੀਲਟਪਦ ਕੈਉਗਲਅਦ

ਲੀ ਕੈਉਗਲਕਲੇਜਾ ਕੈਉਗਲਹੀਅਲਾ ਕੈਉਗਲਤਿਲੀ ਕੈ
 ਉਗਲਫੀਫ ਕੈਉਗਲਬਜਰੀਕੀਕੋਠਰੀ ਕੈਉਗਲਾਇਬਰ
 ਕੀਕੋਠਰੀ ਕੈਸੇਹਡੀਯਾ ਕੇਤੀਆਂਕੋਠੜੀਆਂਕੇਤੇਹਾਟ ਕੈਹਜਾ
 ਗਦਿਨਕਾਸਾਸ ਕੇਤੇਦੇਹੀਕੋਰੋਮਵਾਲ ਕੈਸੈਨੜੀਕੈਸੈਸੀਧਕ
 ਪੈ ਈਸਗਮਛਿਦ ਕੇਦੇਹੁਨਾਨਕਦੇਹੀਕਾਮਬੀਤ १ ਫੇਰਗੁਰੂ
 ਨਕਜੀਜਬਾਬਦਿਤਾ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਰ ਸਵਾਹਾਬ
 ਸਿਰਕਪਾਟ ਚਾਰਉਗਲਮੁਖਕਾਤਕ ਹਾਬਲੀਲਾਟਪਾਟ
 ਛਬੀਉਗਲਮਾਦਲੀ ਤੇਹਾਂਉਗਲਕਲੇਜਾ ਪਾਂਚਉਗਲ
 ਹੀਅਲਾ ਚਾਰਉਗਲਤਿਲੀ ਸਾਤਉਗਲਫੀਫ ਬਾਰਉ
 ਗਲਬਜਰੀਕੀਕੋਠਰੀ ਇਕੋਤਰਸੈਹਡੀਆਂ ਬਹਤਰਕੋਠ
 ਝੀਆਂ ਅਠਸਠਹਾਟ ਨੀਲਕਰੋੜੀਦੇਹੀਕੋਰੋਮਵਾਲ ਚੌਥੀ
 ਸਹਜਾਗਦਿਨਰਾਤਕਾਸਾਸ ਨੈਸੈਨੜ ਸੋਲਹਸੈਸੀਧ ਕਹੈ
 ਨਾਨਕਸੁਣਈਸਗਮਛਿਦ ਲੇਹੋਇਸਦੇਹੀਕਾਮਬੀਤ ੨॥
 ਤਾਂਮਛਿਦਨਾਬਜਾਇਗੋਰਖਪਾਸਕਯਾ ਸੁਣੇਨਾਬਜੀਉ
 ਹੋਤੇਮੋਰਰੂਪਹੈ ਉਸਕੀਤੇਮਲਮੁਤਕੀਦੇਹੀਲਾਹੀ ਤਾਂਬੁਰਖ
 ਫੀਕਯਾਗੁਰੂਜੀਮੈਜਾਤਹੈ ਤਾਂਬੁਰਖਗੀਆਯਾਮਾਇਕ
 ਰਮਾਪੁਜੇਸ ਆਦੇਸਹੋਬਾਲਾਆਦੇਸ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕ
 ਯਾਅਦੇਸਹੋਬੁਰਖਗੀਨਾਬਏਕੀਕਾਰਕੋਆਦੇਸ ਫੇਰਗੁਰੂ
 ਬਰੀਕਯਾ ਅਰੇਬਾਲੇਕਹਾਸੇਆਯਾਹੈ ਕੋਠਹੋਤੇਹੈ ਕੋਠਨ
 ਮਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਹੋਤੇਹੈਨਿਰੀਕਾਰਕੇਆਦੇਹੈਬੋਰ

ਮਪੁਰਤੇਨਾਉਨਾਨਕਨਿਰੀਕਾਰੀਪੈ ੧ ਭਰਖਗੀਵਾਚ ਕੋ

ਵਾਪਾਟਜਿਤਕਰੇਇਸਨਨ ਬੋਲਬਕਨਤੇਹੇਨਿਰਬਾਂ ਕੋਨਜ
ਲਜਿਤਰਸਪੀਵੈ ਕੋਠਸੁਰਸੁਜਿਤਮਸਾਖਿਰਬੀਵੈ ਐਸਾਗੁ
ਨਦੇਹਮਭੁਮੇਰੇ ਕੋਨਸੀਗਤੇ੩ ਕੋਨਸੀਗਜੋਰੇ॥ ਗੁਰਨਾਨਕਜੀ
ਵਾਚ॥ ਉਪਰਅਉਪਟਸਰਵਰਨਾਵੈ ਬਕੈਨਬੋਲੋਹਰਿਗੁਣ
ਗਾਵੈ ਜਲਮਾਕਾਸੀਸੰਨਸਮਾਵੈ ਸਤਸਰਭੋਲਮਹਾਂਰਸਪੀਵੈ
ਕੁਰਪੁਰਏਕੀਕਾਰਸਕੁਠੋਰੇ ਐਸਾਗਮਾਨਸੁਨੋਮਭੁਮੇਰੇ ੧ ਰਹਉ
ਕੁਰਖਗੀਵਾਚ ਕੋਨਤਤਜਿਤਤਤਾਬਿਲੋਵੈ ਕੋਨਸਰਵਰਜਿਤ
ਮਲਮਲਧੋਵੈ ਕੋਸੋਰਚੇਕੋਸੋਹੋਵੈ ਕੋਨਜੋਕਰੈਕੋਨਸੋਗੋਵੈ ੩
ਗੁਰਨਾਨਕਜੀਵਾਚ ਸਚਮਨਕਾਰਵਤਤਾਬਿਲੋਵੈ ਸਕੁਰਸ
ਕਵਰਮਲਮਲਧੋਵੈ ਕੋਸੋਰਚੇਕੋਸੋਹੋਵੈ ਕਰਭਾਰਕਰੇਸੋਈਫ
ਤੇ॥ ੪ ਕੁਰਖਗੀਵਾਚ ਕੋਨਵਰਤਨੇਮਜਿਠਬਿਨਸੇਕਾਮ ਕੋਨ
ਸਬਜਿਤਨਾਸੀਤਾਵੇਜਾਮ ਕੋਨਸਾਤਜੋਕੋਪਜਲਾਵੈ ਕੋਨਉਪਦੇ
ਸਪਰਮਪਦਪਾਵੈ ੫ ਗੁਰਨਾਨਕਜੀਵਾਚ ਸਦੁਵਰਤਨੇਮਕਾ
ਮਨਸੀਤਾਵੈ ਸਤਿਗੁਰਕਾਮਬਦਕੋਪਜਲਾਵੈ ਗਗਨਨਿਵਸ
ਸਮਾਪਲਗਾਵੈ ਪਾਰਸਪਰਸਪਰਮਪਦਪਾਵੈ ੬ ਕੁਰਖਗੀਵਾਚ
ਕੋਨਸੀਤਜੋਮਰਾਨਿਬੁਝਾਵੈ ਕੋਨਕਲਾਬਿਰੂਤਚੜਾਵੈ ਕੋਨਦੇ
ਖਸਹਜਘਰਆਵੈ ਕਉਨਜਤੁਨਕਰਨਾਦਬਜਾਵੈ ੭ ਗੁਰਨਾਨ
ਕਜੀਵਾਚ ਗੁਰਹਿਵਸੀਤਲਮਗਾਨਿਬੁਝਾਵੈ ਸੇਵਾਸੁਰਤਾਇ

ਭੂਤਚੜ੍ਹਾਵੈ ਗੁਰਦਰਸਨਦੇਖਸਹਜਪਰਮਾਦੈ ਨਿਰਮਲਬਾ
 ਵੀਨਾਦਵਜਾਵੈ ੮ ਕੁਰਬਰੀਦਾਰ ਕਹਾਂਗਮਾਨਰਸਪਵੈਸ
 ਰਾ ਤੀਰਥਮਜਨਗੁਰਵੀਚਾਰਾ ਕੋਨਨਾਥਪੁਜੇਪੁਜਾਰਾ ਕੋਨਜੋ
 ਤੋਜੋਤਸੋਧਾਰਾ ੯ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦਾਰ ਅੰਤਰਗਮਾਂਨਮਹਰ
 ਸਸਾਰਾ ਤੀਰਥਮਜਨਗੁਰਵੀਚਾਰਾ ਪ੍ਰਭੁਜੋਤੀਜੋਤਮਿਲਾਵਦ
 ਹਾਰਾ ੧੦ ਕੁਰਬਰੀਦਾਰ ਕੋਨਸੋਰਸਰਸੀਆਭੁਓ ਕੋਨਸੁ
 ਤਖਤਨਿਦਾਜੀਗਾਉ ਕੋਨਸੋਕਾਰਕਰੇਕਰਾਉ ਕੋਨਅਲਖਨਲ
 ਖਮਾਜਾਉ ੧੧ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦਾਰ ਰਸਰਸੀਆਮਨਏਕੀ
 ਗਾਉ ਕਰਕਮਾਦਵੀਖਸਮਰਜਾਉ ਅਬਗਤਨਾਥਨਲਖਮਾ
 ਜਾਉ ੧੨ ॥ ਕੁਰਬਰੀਦਾਰ ਕਿਹਉਪਜੈਕਿਹਕਹੀਅੰਦਰਕਿ
 ਹਮਹਜੋਤਰਹੀਕੁਰਪੁਰ ਕਿਹਨੇੜੈਕਿਹਦਰਬਤਾਵੈ ਕਿਹਗੁਣ
 ਗਾਵੈਕਹਾਸੁਦਾਵੈ ੧੩ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦਾਰ ਜਲਤੇਉਪਜੇ
 ਜਲਤੇਦੂਰ ਜਲਮਹਜੋਤਰਹੀਕੁਰਪੁਰ ਕਿਸਨੇੜੈਕਿਸਆਖ
 ਦੂਰਮਹਰਿਗੁਣਗਾਵਾਦੇਖਹਜੁਗ ॥੧੪॥ ਕੁਰਬਰੀਦਾਰ
 ਕਉਨਅੰਤਰਕਉਨਬਾਹਰਹੋਇ ਕਉਨਕਾਰਨਚਲੇਸਬਰੋਇ
 ਕਉਕੁਰਬਰੀਨਾਨਕਦੇਹਬੀਚਾਰ ਬੋਲਤਰਹੇਕਉਨਅਧਾਰ
 ੧੫ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦਾਰ ਅੰਤਰਬਾਹਰਏਕੋਸੋਈ ਏਕੀਕਾਰ
 ਕਰੇਸੋਹੋਈ ਸਦਕੁਰਬਰੀਨਾਨਕਕਹੇਬੀਚਾਰ ਨਿਗਮਨਨਾਮ
 ਮੇਰਾਅਧਾਰ ੧੬ ਕੁਰਬਰੀਨਾਥਭੁਓਉਲਾਰੇਗਮਾ ਜਾਉ
 ਤਨੀਹਕੀਕਤਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀਸੁਣੀ ਤਾਂਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀਕ
 ਆ ਕੁਈਬਾਲਾ ਤੇਰੇਹਜੁਰਹੋਈਹੈ ਤਾਂਬਾਲੇਕਹਯਾਜੀ ਗੁ
 ਰੂਜੀਏਹਮੇਰੇਹਜੁਰਹੋਈਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀਮਗਨ
 ਮਸਤਹੋਇਗਾਉ ਸਤਦਿਨਅੰਤਸਤਰਾਤੀਮਗਨਹੀਰਹੇ
 ਬਿਦੇਹਹੀਰਹੇ ਕੋਈਬੁਲਾਇਸਕੇਨਹੀ ਅੰਤਰਧਮਾਂਨਹੋ

ਏਹਾਏ ਏਹਾਧੁੰਮਾਪੈਗਈ ਜੋਗੁਰੂਮੰਗਦਜੀਸਮਾਏਹਾਏਜਮ
 ਠਵਾਂਦਿਨਹੋਆ ਤਾਂਸਵਾਪਹਰਦਿਨਚੁਕਾਸੀ ਤਾਂਗੁਰੂਮੰਗਦ
 ਜੀਦੇਹਦਿਚਮਾਏ ਤਾਂਗੁਰੂਮੰਗਦਜੀਕਯਾਭਾਈਬਾਲੇਨੂੰਸਦ
 ੨ ਤਭਾਈਬਾਲੇਸੀਧੁਆਇਮਥਾਟੇਕਾ ਤਾਂਗੁਰੂਮੰਗਦਜੀਕਯਾ
 ਭਾਈਬਾਲੇਏਹੁਮੀਮ੍ਰਤਤੇਰੇਹੀਹਿੰਸੇਮਾਯਾਮਾਹਮਾਖਭਾਈ
 ਬਾਲਾ ॥ ਜੋਮਗੋਪ੍ਰਸੰਗਹੋਆਮਾਹ ਤਾਂਫੇਰਬਾਲਾਸੀਧੁ
 ਬੋਲੇਨਹੀ ਸਤੁਪਹਰਬਿਦੇਹਹੀਰਯਾ ਜੰਬਲਾਦੇਹਦਿਚਮਾ
 ਯਾ ਤਾਂਲਗਾਲਖਾਵਣ ਤਾਂਫੇਰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਸਿਲਕਾਪਰਬ
 ਤਤੇਜਾਇਚੜੇ ਤਾਂਚੰਦਮਾਦਿਸਮਾਵਣੋਰਹਰਯਾ ਫੇਰਮਰਦਾ
 ਨੇਪੁਛਮਗੁਰੂਜੀਚੰਦਮਾਹੁਣਨਹੀਨਜਰਮਾਵਦਾ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾ
 ਨਕਜੀਕਯਾਮਰਦਾਨਾਹੇਠਵੇਖ ਮਰਦਾਨਹੇਠਲਗਾਵੇਖਣ
 ਵੇਖੇਤਾਂਚੰਦਮਾਹੇਠਨਜਰਮਾਵਦਾਹੈ ਤਾਂਫੇਰਮਰਦਾਨੇਪੁਛਮ
 ਗੁਰੂਜੀਅਸੀਚੰਦਮਾਕੋਲੋਉਪਰਕਿਤਨਾਕੁਮਾਏ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕ
 ਕਜੀਕਯਾਮਰਦਾਨਾ ਅਸੀਦਸਹਜਾਰਜੋਜਨਉਪਰਮਾਏ
 ਤੇਚੰਦਮੇਕੋਲੋਉਹਿਜਾਰਜੋਜਨਉਪਰਮਾਏ ਤਾਂਫੇਰਮਰਦਾਨੇ
 ਪੁਛਮਗੁਰੂਜੀਅਸੀਸਭੇਕਿਤਨੇਜੋਜਨਮਾਏ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕ
 ਜੀਕਯਾਮਰਦਾਨਾ ਅਸੀਸਭੇਬਵੰਜਾਹਜਾਰਜੋਜਨਮਾਏ
 ੫੨੦੦੦ ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਕਯਾਗੁਰੂਜੀਕਾਈਅਗੋਭੀਜਾਹਗਾਹੈ
 ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਮਰਦਾਨਾ ਅਗੋਵਡੀਅੰਜਾਹਗਾਹੈਨ

ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਹੀ ਅੰਜੋ ਹੀ ਮਾਹੀ ਨ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ ਅਗੇ ਸੁਮੇਰ ਉਤੇ ਸਿੰਧ ਮੰਡਲੀ ਪੈ ਰੋ
 ਰਉਏ ਦੰਤ ਤੇ ਉਮਉ ਧੁਤ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁਮੇਰ ਰਖੀ ਸੁਰ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਹਵ
 ਲੇ ਸਾਰੀ ਮਾਯਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਅਗੇ ਮਹਾਂ ਦੇ ਉਛੁਰਾਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ
 ਆਪੀ ਪੰਗਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਉਪਰ ਕਉਲਾਸ ਹੈ ਜਿਥੇ ਧੁਰਗੁਰੂ
 ਤਕ ਮੰਡਲ ਹੈ ਤਿਸ ਕੇ ਉਪਰ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕਰਤਾਰ ਕਾ ਤਖਤਾ ਮਾਸ
 ਨ ਹੈ ਉਸ ਉਪਰ ਆਪਾ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕਰਤਾਰ ਬੈਠਾ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ
 ਨੇ ਪੁਛਾ ਜੀ ਇਥੋ ਸੁਮੇਰ ਕਿਤਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ
 ਮਰਦਾਨਾ ਇਥੋ ਤਿਹੰਤ ਹਜਾਰ ਜੋ ਜਨ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁੰ
 ਛਾ ਜੀ ਜਿਸ ਪਰਤੀਤੋ ਅਸੀਆਏ ਮਾਹੇ ਓਥੋ ਸੁਮੇਰ ਕਿਤਨਾ ਹੈ
 ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ ਉਥੋ ਸਵਾਲਾਖ ਜੋ ਜਨ ਉ
 ਚਾ ਹੈ ॥ ੪੪ ॥ ਬੋਲੇ ਕੁਈ ਜੀਵ ਹਗੁਰੂ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ ੪੫

ਜਿਉ ਗੁਰਨਾਬ ਜੋਗੀ ਪਦੁ ਚਕਰ ਮਾਯਾ ਆਵਦ ਜਾਤੀ
 ਲਗਾ ਆਖਣ ਅਗੇ ਆਈ ਮੂੜੇ ਆਗੇ ਕਹਾਂ ਆਵਤਾ ਹੈ ਅਗੇ ਤੇ
 ਤੇਰੀ ਗੰਮਨਾਹੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸੁਲੋਕ ਕਯਾ ਮਾਈ ਹਮਰੀ

ਮਨਸਾ ਹੋਤੀ ਤਿਸ ਕਾ ਮੂੜੇ ਮੰਡਾਯਾ ਦੁਰਮਤ ਹਮਰੀ ਦਾਈ ਕਹੀਏ
 ਤਿਸ ਕਾ ਕੰਨ ਛਿਦਾਯਾ ਮਨ ਹਮਰਾ ਦਾ ਦਾ ਕਹੀਏ ਜੋ ਤੇ ਸਬਦ
 ਜਲ ਯਾ ਤਾਂ ਕੀਰਾਖ ਲੇ ਨਿਰਮਲ ਛਾਟੀ ਜੋ ਬਿਭੂਤ ਲਗਾਯਾ
 ਕਹੀਏ ਨਾਨਕ ਸੁਣੁ ਭੰਗੁਰਨਾਥਾ ਤੇ ਭੀ ਜੋਗਲ ਪਾਯਾ ਕੰਨ ਪੜਾਯਾ

ਮੁੰਦਾ ਪਾਈਆ ਜੋਗ ਕੀ ਸੁਰਸੁਨ ਜਾਨੀ ਲਾਇ ਬਿਭੂਤ ਬੈਠਹੋਇ
 ਜੋਗੀ ਸਗਲੀ ਸੁਖੁ ਉਰਨੀ ਠੰਡਾ ਫਰੁਆਹਾ ਬਠਹੋ ਜੀਸੇਲੀ
 ਅੰਗ ਬਨਾਈ ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਸੁਟੁ ਉਗਰਨਾ ਸਾਥੁ ਠੀਐ ਪਵਧਾਈ
 ੨॥ ਤਾਂਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹਉਲਾਹੋ ਗਯਾ ਤਾਂਢੇਰ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ
 ਕਯਾ ਕਯੋ ਕਰ ਰਜਾਇਹੈ ਤਾਂਢੇ ਕਯਾ ਗੁਰੁ ਜੀ ਜੋ ਤਸਾਹੁਰ
 ਜਾਇ ਤਾਂਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਗੁਰੁ ਜੀ ਕਦਇ ਧਰਮਾਵਦੇ ਮਾਹੇ ਦੇਖ
 ਜਾਈਯੇ ਤਾਂਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ ਤੇਰ ਕਯਾ
 ਰੂਮਿਨਾ ਤੂੰ ਅਸਾਰਾ ਬਰਾਪਾ ਰਾਭਗਤ ਹੋ॥ ਤਾਂਢੇ ਕੁਨਾ ਪਰ
 ਬਤਨੁ ਚਲੇ॥ ੪੫ ਬੋਲੇ ਕੁਾਈ ਜੀਵਾਹਿ ਗੁਰੁ ਸਾਖੀ ਹੋਰ
 ਚਲੀ॥ ੪੬॥ ਤਾਂਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਗੁਰੁ ਜੀ ਹੁਣ ਕਿ ਕੇ ਮਾਏ
 ਮਾਹੇ ਤਾਂਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ ਹੁਣ ਕੁਨਾ ਪਰਬਤ ਤੇ
 ਮਾਏ ਮਾਹੇ ਤਾਂਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਗੁਰੁ ਜੀ ਕੁਨਾ ਪਰਬਤ ਕਿਤਨੇ ਜੋ
 ਜਨਹੈ ਤਾਂਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ ਓਥੇ ਸੈਤਲੀਹ
 ਜਾਰਜੋ ਜਨਹੈ ੪੭੦੦੦ ਤਾਂਢੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਾ ਗੁਰੁ ਜੀ ਅ
 ਸੀਸੁ ਕੇ ਕਿਤਨੇ ਜੋ ਜਨ ਮਾਏ ਮਾਹੇ ਤਾਂਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮਰ
 ਦਾਨਾ ਅਸੀਸੁ ਕੇ ਨਹਿਨ ਮੇਰ ਜਾਰਜੋ ਜਨ ਮਾਏ ੪੮੦੦੦ ਤਾਂਢੇ
 ਰ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਗੁਰੁ ਜੀ ਅਗੇ ਸੁਮੇਰ ਕਿਤਨਾ ਰਯਾ ਤਾਂਗੁਰੁ ਨਾਨ
 ਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ ਅਗੇ ਛਬੀਹ ਜਾਰਜੋ ਜਨ ਰਹਦਾਹੈ
 ੨੬੦੦੦ ਏਹੋ ਬੀਚਾਰਹੋ ਦਾਮਾਹਾ ਜੋ ਕਨੀਠਾ ਸਿਧਾ ਮਾਯਾ
 ਤਾਂਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹਯੇ ਤਾਂਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਾ ਗੁਰੁ ਜੀ ਤੁਸਕਯੋਹੋ
 ਤਾਂਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ ਏਹੁ ਜੋ ਜੋਗੀ ਮਾਯਾ ਦੇ
 ਖਦਾਹੈ ਸੋਏਹੋ ਰਾਖਦਾ ਚੇਲਾਹੈ ਗੋਰਖ ਅਸਾਂਉ ਪਰਚੜਤ
 ਕਰਕਰ ਕੇ ਜਦਾਹੈ ਤਾਂਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਗੁਰੁ ਜੀ ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਅਖਤਏ
 ਸਜੋਗੀ ਨੂੰ ਚੜ੍ਹੇ ਗਾਵੇ ਕਰਮਾਰ ਤਾਂਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ

ਮਰਦਾਨਾਏਬੇਚਰੁਜਾਂਗਾਟਾਂਦੀਲੜਾਈਨਾਂਹੀ ਏਥੇਜੋਹੈ
 ਸਬਦਦੀਲੜਾਈਹੈ ਤਾਂਮਰਦਾਂਨੇਕਯਾਭਲਾਹੋਵੈਜੀ ਤਾਂਕਨੀ
 ਫੋਮਾਵਦੇਹੀਕਯਾਸੁਣਤੋਰੇਬਾਲਾਤੁੰਦੀਹਾਂਕੋਕਰਮਾਯਾਹੈ
 ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਹਮਅਏਹੈਨਿਰੰਕਾਰਕੇਦਰਸਨਕੇਤੋਂ
 ਈ ਤਾਂਫੋਰਕਨੀਫੋਕਯਾ ਰੇਬਾਲਾਮਰੋਗੁੀਨਿਰੰਕਾਰਕਾਦਰਸ
 ਨਕੀਆਹੈ ਕੋਅਬਧੀਆਯਾਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਸੁਣ
 ਤੋਕਨੀਫੋਜੋਗੀਹਮੇਆਗੇਗੁੀਦਰਸਨਕੀਆਹੈ ਤੋਅਬਧੀਆ
 ਏਹੈਜੋਆਗੇਕੀਆਨਹੋਰਾਤੋਅਬਕਹਾਸੋਆਵਤੇ ਤਾਂਫੋਰਕਨੀ
 ਫੋਕਯਾ ਮਰੇਬਾਲੇਤੁੰਹੋਤੋਕੋਦ ਮਰਤੇਰਾਨਉਕਯਾਹੈਤਾਂਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕਜੀਸਬਦਬੋਲਾ ਰਾਗਮਾਸਾਵਿਚਮਹਲਾ ੧ ਨਉ
 ਹਮਾਰਾਅਚਰਜਕਹੀਐਹੋਤੇਅਚਰਜਬਨੀ ਸਿਫਤਹਮਾਰੀ
 ਸਭਮੁਗਤਿਮਹਜੋਤਸਗਲਮਹਿਤਨੀ ੧ ਸੁਨਹੁਕਨੀਫੋਰਾਵ
 ਲੋਜੋਗੀ ਸਤਸੁਗਤੋਤੇਦੁਆਪੁਰਕਲਜੁਗਾਨਿਰਮਲਸਵਾ
 ਅਰੋਗੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਾਤੁਹਮਾਰੀਜਤੁਕਤਦੇਖਹੁਨਨਾਬ
 ਰਨਹਮਾਰ ਉਪਜਨਬਿਨਸਨਖੇਲਹਮਾਰਾਸਿਵਸਕਤੀਬਿ
 ਉਹਾਰਾ॥੨॥ ਹਰਖਸੋਕਕੀਕਯਾਬਾਧੀਪਾਪਪੁੰਨਦੁਇਸਾਖੀ
 ॥ਕਲਾਹਮਾਰੀਜਲਥਲਪਸਰੀਜੋਤਸੀਪੁਰਨਰਖੀ ੨ ਏਕੋ
 ਕਾਰਹਮਾਰਾਖਾਂਦਦਜਿਸਹਮਸਾਜਨਿਵਜੇ ਕਹੈਨਨਕਸੁ
 ਟਕਨੀਫੋਜੋਗੀਸੁਗਤਿਸਬਦਮਿਲਗਾਜੇ॥੪॥ ਤਾਂਫੋਰਕਨੀਫੋ
 ਸਿਧਬੋਲਾ ਮਰੇਨਨਕਬਾਲਾ ਤੁਮੇਗੁਰੂਕੋਈਨਾਂਹੀਕੀਆਚ
 ਲਕਰਹੋਰਖਕੋਗੁਰੂਕਰਕੀਨਪੜਾਵੇ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਸ
 ਲੋਕਕਯਾ ਏਕਚੀਰਾਜਨੈਸੋਜੋਗੀ ਅਲਪਮਾਯਾਤੇਰਹੈ
 ਅਰੋਗੀ ਸੁੰਨਮੀਰੂਲਕੀਕੁਖਾਖਾਈ ਸਤਸੀਤੋਖਕੀਖੀਬਾਪ
 ਈ ਬਿਨੇਖਪਰਪਾਣੀਪੀਆ ਬਿਨੇਧਰਤੀਬਿਨੇਕੁਆ ਬਿਨੇ

ਸਿਫ਼ੀ ਨਾਦ ਸਬਦ ਵਾਜੇ॥ ਬਿਨ ਬਦਰ ਗਾਗਨ ਗਾਜੇ ਬਾਦੇ
 ਨਛਾਯਾ ਬਿਜਲੀ ਚਮਕਾਰ ਲਾਯਾ ਤਬ ਨਨਕ ਦਾ ਸਜੇ ਗਾਪ
 ਯਾ॥੧॥ ਤਾਂਕ ਨੀਫਾ ਸਿਧ ਭੀ ਫਿਰ ਰਾਮਾ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਜੀ
 ਹੁਣ ਅਗੇ ਭੀ ਚਲੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਕਿਉਂ ਮਰਦਾਨੇ
 ਉਤਾ ਵਲਾ ਹੋ ਯਾਹੇ ਅਜੇ ਤਾਂ ਸਿਧਾ ਦਾ ਤਮਾਸਾ ਦੇਖ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ
 ਨੇ ਕਯਾ ਭੁਲਾ ਜੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਹਨੀਫਾ ਸਿਧ ਯਾਯਾ ਆਇਕਰ
 ਆਖੋ ਸਾਮਾ ਦੇ ਸਹੋ ਬਾਲਾ ਆਵੇਸ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ
 ਆਵੇਸ ਹੋ ਹਨੀਫਾ ਵੇਕੇ ਕਾਰੇ ਕੇ ਆਵੇਸ ਆਹੁ ਹਨੀਫਾ ਸਿਧ ਤਾਂ
 ਹਨੀਫਾ ਚਮਕਾ ਕਯੋ ਸੁਮਾਰੇ ਬਾਲਾ ਤੂੰ ਮੁਝੇ ਕਯਾ ਜਾਣਤਾ
 ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਹਨੀਫਾ ਭੂਰ ਜੇ ਕੇ ਕਰਨ ਕੇ ਕੇਵਾ ਬਾ
 ਤੁਮਾਰਾ ਨਗਰ ਸੀਲਾ ਪੁਰਸਾ ਜਬ ਰਾਜ ਕੇ ਕਰਨ ਮੁਖਾ ਤਬ

ਬੂਸਤਾ ਗਾਥਾ ਬਰਸਾ ਕਾਰ ਜਲਗਾ ਕਰਨੇ ਚਿਕਾਰਿਨ
 ਸਿਕਾਰ ਖੇਡੇ ਗਾਥਾ ਤੈਨੇ ਸਿਕਾਰ ਮਾਰ ਯਾਥਾ ਤਬ ਭੂਧੁ
 ਤਬਿ ਗਾਥਾ ਤਬ ਭੂਧੁ ਕੇ ਗੋਰਖ ਨਾ ਬਦਿਖਾਈ ਦਿਤੀ ਤਬ ਤੈਨੇ
 ਕਯਾ ਜੇਗੀ ਕਉ ਭੂਧੁ ਰਾਵੇਹੁ ਤਬ ਗੋਰਖ ਕਯਾ ਮਰੇ ਬਾਲਾ
 ਏਹੁ ਭੂਧੁ ਰਾਹ ਮਨ ਹੀਲੇਤੇ ਏਹੁ ਭੂਧੁ ਰਾਮ ਲੀਨ ਹੋ ਤਾਂ ਤੈਨੇ ਕਯਾ
 ਕਯੋ ਨਾ ਬਜੀ ਏਹੁ ਅਹਾਰ ਤਮੇ ਕਯੋ ਮਲੀਨ ਕੀਆ ਤਾਂ ਗੋਰਖ ਕ
 ਯਾ ਮਰੇ ਬਾਲੇ ਤੇਰੇ ਅੰਦਰ ਵਯਾਨਾਂ ਹੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਤੇਰੀ ਕਾਯਾ ਬ
 ਰਬਾਰ ਕੁਸੀ ਏਹੀ ਤਾਂ ਤੈਨੇ ਕਯਾ ਨਾ ਬਜੀ ਕਯੋ ਹੀ ਕਾਯਾ ਕੁਸੀ ਏ

ਨਹੀ ਤਾਂ ਗੋਰਖ ਨ ਬਕਾਅ ਜੋਗ ਕਮਾਵੈ ਤਾਂ ਕਾਂਝਾ ਛੀਜੈ ਨਹੀ
 ਫਿਰ ਤੈਨੇ ਕਾਨਾ ਬਜੀ ਕੋ ਕਰ ਜੋਗ ਕਮਾਵੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੋਰਖ ਕਾ
 ਮੂੰਹ ਮੂੰਹਾਈ ਮੈ ਕੰਨ ਪੜਾਈ ਮੈ ਗੋਤ ਲਜਾਈ ਏ ਤਾਂ ਜੋਗ ਕਮਾਈ ਏ
 ਫਿਰ ਤੈਨੇ ਕਾਨਾ ਬਜੀ ਮੂੰਹੀ ਏ ਪਗੜੀ ਉਤਾਰ ਕੇ ਤੂ ਗੋਰਖ ਕੇ
 ਆਗੇ ਬੈਠ ਗਾ ਤਾਂ ਗੋਰਖ ਤੇਰਾਂ ਮੂੰਹ ਮੂੰਹਾ ਅਰ ਕੰਨ ਪੜੇ ਤੁ
 ਏ ਕੋ ਜੋਗੀ ਕੀ ਪਾ ਤੂੰ ਸਿਧ ਹੂਦਾ ਤਾਂ ਫੇਰ ਹਨੀਫੇ ਕਾਨਾ ਜੀ ਕੁਲ ਜੀ
 ਨਾ ਬਹਮਾਰੇ ਕੰਨ ਅਰ ਮਸਤ ਕਾ ਕਿਸ ਜਾਹ ਗਾ ਪਾੜੇ ਅਰ ਮੂੰਹ ਤੁ
 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਹਨੀਫਾ ਲੰਡੇ ਪਿਪਲ ਕੇ ਤਲੇ ਤਾਂ ਫੇਰ
 ਜੀਫੇ ਕਾ ਹਨੀਫਾ ਵਾਚਾ ॥ ਅਖੇਰ ਬਿਰਤੁ ਮੰਤਰ ਰਹੇ ਕੇ
 ਨਹੀ ਅਹੇੜਾ ਕਹੀ ਮੈ ਕੰਨ ਕੀ ਜਾਇ ਕੰਨ ਸੰਗ ਲੇ ਚੜੇ ਸਿਕਾਰ
 ਕੰਨ ਮਿਰਗ ਲਾਵੈ ਕਿਆਟ ਕੋ ਕਰ ਰਾਖੇ ਉਨ ਕੋ ਬਾਟ ਏਹ
 ਅਹੇੜਾ ਕਿਸ ਕੇ ਹਾਥ ਹਨੀਫਾ ਪੁਛੇ ਨਾਨਕ ਪਾਸਾ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
 ਜੀ ਵਾਚ ਅਖੇਰ ਬਿਰਤੁ ਬਾਹਰ ਮਉਧਾਇ ਅਹੇੜਾ ਪਾਯੋ ਪਾ
 ਰ ਕੀ ਗਾਇ ਸਿਤ ਸੰਗ ਲੇ ਚੜੇ ਸਿਕਾਰ ਮਿਰਗ ਪਕੜ ਕਰ ਮਾਣੇ
 ਹਟ ਚੁਖ ਚੁਖ ਲੈ ਗਏ ਬਾਹਰ ਅਰ ਬਾਟ ਏਹ ਮਹੇੜਾ ਕੀ ਨਿਦਾਨ ਨ
 ਨਕ ਕੇ ਪਕੜੇ ਵਲ ਨਾਮ ਸੁਦਹੇ ਹਨੀਫਾ ਏਹ ਬੀਚਰ ਗੋਰਖ ਰਾਹ
 ਗਾਏ ਦੁਆਰਾ ਤਾਂ ਹਨੀਫਾ ਹੋਲ ਹੋਇ ਕਰ ਪੈਰਾ ਤੇ ਦੁਹ ਪਾ
 ਤਾਂ ਫੇਰ ਜੋ ਪੀਚੇ ਦਨੁ ਗੋਰਖ ਕਾ ਪੁਤਾ ਗੋਪੀ ਚੰਦਾ ਤੂੰ ਜਾਇ ਕਰ
 ਉਪਰੇ ਸਣਾਉ ਗੋਪੀ ਚੰਦ ਕਾ ਬੁਲਾ ਪਤਾ ਜੀ ਗੋਪੀ ਚੰਦ
 ਆਇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੁ ਕਾ ਆਵੇ ਸੋ ਤੁਪਾ ਆਵੇ ਸੁ ਤਾਂ ਗੁ
 ਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਆਵੇ ਸੁ ਏਕ ਕਾਰ ਕੇ ਆਵੇ ਸੁ ਤਾਂ ਗੋਪੀ ਚੰਦ
 ਕਰਨ ਗੀਤਾ ॥ ਗੋਪੀ ਚੰਦ ਵਾਚ ਅਰੇਤੁ ਪਾਕ ਉਨ ਨਾਮੋ
 ਕਰਨ ਤੁਮਾਰ ਕਉਨ ਰੂਪ ਕਉਨ ਬਿਸਥਾਰ ਕਉਨ ਮਨੋਰਥ
 ਏਹ ਆਵੇ ਚਲੇਤੁ ਪਾਤੁ ਮਨਾ ਬ ਬੁਲਾਏ ਕੰਨ ਪੜਾਇ ਮੂੰਹ ਪਾ

ਹਰਾਏ ਗੁਰੂਗੋਰਖਕੇਚਰਨਲਗਾਏ १ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਚ
 ਨਉਏਕੀਕਾਰਕਰਤਾਰ ਜਾਤਬਰਨਤੇਰਹੇਆਰ ਰੂਪਦੇਹਕੀਨ
 ਭ੍ਰਿਸ਼ਥਾਰ ਅਲਖਨਲਖੀਐਸਗਲਮੰਸ਼ਾਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੇਰ
 ਰਸਨਅਏ ਅਮਰਅਜੁਨੀਲੀਏਬੁਲਾਏ ਨਕੀਨਪੜਾਵਉਨਾ
 ਮੰਦੁਪਾਵਉ ਸਰੁਸਿਧਕੇਚਰਨਲਗਾਉ ਏਕੀਕਾਰਗੁਰੂਸਿ
 ਰਮੇਰੈ ਕਹੇਨਾਨਕਸੁਣਗੋਪਾਦੰਦਾ ਵਿਸਮਾਨਕੀਨਿਸਰੁਚੇਰੇ
 ਗੋਪੀਚੰਦਵਚ ਕਉਨਗਮਾਨੀਕਉਨਧਮਾਨੀਕਉਨਤੀਰਥ
 ਮਜਨਇਸਨਾਨੀ ਕਉਨਸੁਨਿਰਮਲਕਉਨਸੁਮੈਲਾ ਕਉਨਸੁ
 ਬਸਤਜਿਤਲਾਗੇਗੋਲਾ ਕਉਨਸੁਉਪਰਕਉਨਸੁਤਲੈ ਕਉ
 ਨਸੁਜੁਗਤਜਿਤਦੀਪਕਬਲੈ ਗੋਪੀਚੰਦਕਹੇਸੁਣਨਾਨਕਤਪੈ
 ਕਉਨਸੁਜਾਪਜੁਬਿਨਰਸਨਾਜਪੈ ੩ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਚ
 ਗਮਾਨੀਸੋਈਜੋਗੁਰਮੁਖਹੋਏ ਧਮਾਨੀਸੋਈਜੋਸੁਰਤਨਖੋਏ
 ਤੀਰਥਮਜਨਗੁਰਦਰਸਨਪਾਯਾ ਚਰਨੀਲਾਗੇਆਪਗਦਾ
 ਯਾਨਿਰਮਲਗੁਰਬਾਣੀਜਿਸਮੈਲਨਰਾਈ ਗੁਰਪੁਰੇਬਿਨਮੈ
 ਲਨਜਾਈ ਗੁਰਉਪਦੇਸਲੈਗੋਲਸਿਧਾਯਾ ਧੁਰਪਹੁਚਿਕੋਈ
 ਰਹਨਪਾਯਾ ਉਪਰਹੁਕਮਹੁਕਮਹੁਗੀਤਲੈ ਹੁਕਮਪਛਣੈ
 ਤਉਦੀਪਕਜਲੈ ਕਹੇਨਾਨਕਸੁਣਗੋਪੀਚੰਦਾਮੋਹਮਾਯਾਕਾਬੀ
 ਧਨਕਪੈ ਬਿਨਬਿਧਜਾਪਬਿਨਰਸਨਾਜਪੈ ੪ ਤਾਂਗੋਪੀਚੰਦ
 ਕਮਾਚਲੈਨਾਨਕਤਪਾ ਸਿਧਮੰਡਲੀਵਰਸਨਲੇਹੇਦੇਤੰਗੁ

ਗੁਰਨਾਨਕਜੀਕਾ ਚਲੇਗੇ ਪੀਚੰਦਜੀਹਮਸਹਜਸਿਉਆਵਹ
 ਗੋਪੀਚੰਦਸਪ੍ਰਸੰਨਹੋਇਕਰਗਆ ਅਗੋਗੋਰਖਗੋਪੀਚੰਦ
 ਨਪੁਛਾ ਕਹੁਰੇਬਾਲੇਕਾਦੇਖਾ ਤੁਗੋਪੀਚੰਦਕਾਸੁਣੇ
 ਪਤਾਜੀਉਹੁਤੇਤਤਸਰੂਪੀਹੈ ਆਪੇਹੀਆਵਤਾਹੈ ਤਾਂਕੁਰਬਰੀ
 ਆਪਣੇਚਿਤਕਰੇਧਮਾਨਹੋਇਕਰਕਾ ਗੁਰੂਜੀਮੈਫੇਰਜਾ
 ਤੋਹ ਤਬਗੋਰਖਕਾਜਾਹਿਕੁਰਬਰੀਨਾਥਜਾਇਕੇਉਪਦੇਸ
 ਲਾਉਤਬਕੁਰਬਰੀਫੇਰ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੁਆਇਕਰਕਾ
 ਯਾ ਆਦੇਸੁਹੋਬਾਲਾ ਆਦੇਸੁ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਾਏਕੈ
 ਕਾਰਕੋਆਦੇਸੁਹੋਕੁਰਬਰੀਜੇਗੀਤੁਮਤੋਆਗੇਫਿਰਗਏਹੋ
 ॥੧॥ ਕੁਰਬਰੀਵਾਚ ਚਲਨਾਨਕਤਪਾਤੁਝਕੋਗੁਰੂਗੋਰਖ
 ਕੇਪਾਸਲੇਜਾਂਉ १ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ ਕਹੁਰੇਕੁਰਬਰੀ

ਲੇਜਾਇਕੇਕਾਕਰਗਾ ਕੁਰਬਰੀਵਾਚ ਕੰਨਛਿਦਾਉਮੈ
 ਪਹੋਰੇਖੰਥਾਅੰਗਾਫੇਆਰਾਕੁੰਗਨਕਰਹੋਕਬਹੂੰਤਉਜੋ
 ਗਜੁਗਤਕੀਪਾਵੇ ਸੁਣਬਾਲੇਏਹੁਜੋਗਕਮਾਵੇ ਤਬਅਨਹ
 ਦਧੁਨਲਾਵੇ १ ਰਹਾਉ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ ਗੁਰਕਾਸਬਦ
 ਮਨਮਹਮੁਦਾਖਿਬਾਖਿਮਹਦਾਵਉ ਜੇਕਛਕਰੇਕੁਲਾਕਰ
 ਮਾਨੇਸਹਜਜੇਗਨਿਧਪਾਵਉ ੨ ਬਾਬਾਜੁਗਤਾਜੀਉਜੁਗੀਤੁ
 ਗਜੇਗੀਪਰਮਤਤਮਹਕੁਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮਨਿਰੰਜਨਪਾਯ
 ਰਮਾਨਕਾਸਾਰਸਕੁਰੀ १ ਰਹਾਉ੨੨ ਕੁਰਬਰੀਵਾਚਾ॥

ਏਕਹਾਬਪੜਤੁਮਾਰੇਵੇਏਕਹਾਬਦੇਉਤੰਡਾ ਕਲਪਬਿਭੂਤ
 ਲਗਾਵੇਤੁਮਕੋਇਹੀਬਤਵੇਪੰਥ ੩ ਗੁਰੁਨਨਕਜੀਵਾਚਾ॥
 ਪੜਵੇਚਾਰਗਮਾਨਮਤਤੰਡਾਵਰਤਮਾਨਾਬਿਭੂਤੰ ਹਰਿਕੀਰਤਿਕ
 ਰਾਸਿਯਮਾਰੀਗੁਰਮੁਖਪੰਥਮਤੀਤੰ ੪ ਗੁਰਬਰੀਵਾਚਾ॥ ਅ
 ਪਨੇਨਗਰਬੈਠਉਆਸਨਛੀਨੋਬਾਦਾਬਿਬਾਦੰ ਸਿੰਧੀਦੇਉ
 ਮੁਖਬੈਨਬਜਾਵੇਸੁਨੀਏਨਦਮਨਾਦੰ ੫ ਗੁਰੁਨਨਕਜੀਵ
 ਚ ਸਿੰਧਨਗਰੀਮਹਾਮਾਸਟਵੈਸਉਕਲਪਤੁਮਾਰੀਬਾਦੀ॥
 ਸਿੰਧੀਸੁਰਤਸਬਦਪੁਨਿਜੋਪੈਮਹਿਨਿਸਪੁਰੇਨਾਦੰ ੬ ਗੁਰਬ
 ਰੀਵਾਚ ਸਗਲੀਸਿਸੁਰਹਦਿਸੈਦਿਖਾਵਹੁਮੈਸੀਜੋਤਜਗ
 ਦੇ ਲਿਵਲਗੀਕਬਦੁਵਨਜਾਵੇਮੂਨਪੁਰਨਪਦਪਾਦੰ ੭ ਗੁਰੁ
 ਨਨਕਜੀਵਾਚ ਸਗਲੀਸਿਨਾਜੋਤਨਿਰਾਗੀਨਨਾਬਰਨਮ
 ਨੇਕੰ ਕਹੈਨਨਕਸੁਣਗੁਰਬਰਜੋਗੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮਲਿਵਦੇਕੰ
 ॥੮॥ ਪੂਠੇਰਗੁਰਬਰੀਕਯਾ ਚਲਕੇਨਨਕਤਪਾਈਹੰਤਕਮਾਇ
 ਪਹੁਦਯਾਚੈ ਕਯੋਖਾਲੀਠਿਰਜਾਤਾਚੈ ਤੰਗੁਰੁਨਨਕਜੀਸਬਦ
 ਬੋਲਾ ਰਾਗਆਸਮਹਲਾ੧ ਖਾਲੀਸੇਕਰਤਾਰਨਜਾਨੈ
 ਅਪਨਆਪਕਬਹੁਨਪਛਾਨੈ ੧ ਸੁਣਾਸਿਧਾਤੰਗੁਰਬਰਜੋਗੀ
 ਗੋਰਖਬੇਟੇਨਹੋਇਅਰੋਗੀ ੧ ਰਹਉ ਰਾਜੇਛੰਡਕਰਜੋਗੀਹੁ
 ਏ ਮਮਤਾਮੋਹਨਅਜਹੁਹੁਏ ੨ ਮਮਤਾਉਪਜੀਅਉਪਦਯਾਉ
 ਜੋਗਜੁਗਤਕੀਮਤਨਹੀਪਾਈ ੩ ਨਾਨਕਬੋਲੇਤਤਬੀਚਾਰਮੁ
 ਰਮੁਡਾਇਨਪਾਇਓਪਾਰ ੪ ਗੁਰਬਰੀਵਾਚ ਲੇਹੁਖਾਲਨ
 ਨਕਪੀਉ ਮੰਮਤਰਸਮਨੋਵਤਖੀਉ ੧ ਇਸਮਦਪਾਉਕਰੀ
 ਰੋਗ ਸੁਖਸਹਜਅਨੰਦਅਰੋਗ ੧ ਰਹਉ ਮੇਰੀਤੋਰੀਦਿਸ
 ਰਹਿਤੀ ਲਿਵਲਗੀਹਿਰਦੇਹਰਿਸੇਤੀ ੨ ਕੁਖਪੁਆਸਨਕਬਹੁ
 ਬਾਪੇ ਬਿਨਸਜਾਇਸਤੁਤੀਨੋਤਾਪੈ ੩ ਗੁਰਬਰਬੋਲੇਸੁਣਨ

ਨਕਬੇਦੀ ਇਨਮਦਪੀਤੇਬਲਾਇਸਭੁਛੇਦੀ ॥ ਤਗੁਰੁਨਨਕ
 ਜੀਸਬਦਬੋਲਾ ॥ ਗੁਰਮਾਸਾਮਹਲਾ १ ਕੁੜਕਰਗਮਨਧਿ
 ਅਨਕਰਧਾਵੈਕਰਕਰਣੀਕਸਪਾਈ ॥ ਮੈ ਗੁਠੀਭਾਉਪ੍ਰੇਮਕਾ
 ਪੋਚਾਇਤਾਬਿਧਅਮਿਚਿਦੁਆਈ ॥ ਬਾਬਾਮਨਮਤਵਾਲਾ
 ਪ੍ਰੇਮਰਸਪੀਵੈਸਹਜਰੰਗਰਚਰਯਾ ॥ ਅਹਿਨਿਸਬਾਣੀਪ੍ਰੇਮ
 ਲਿਵਾਲਿਗੀਸਬਦਅਨਹਦਗਯਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਕੀਸ
 ਖੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਬਾਣੀਪੀਵਤਹੀਪਰਵਟਭੁਯਾ ॥ ਹਰਿਦਰਸਨਕ
 ਸਾਖੀਹੋਵੈਮੁਕਤਿਬੈਕੰਠੈਕਰੈਕਿਆ ॥ ੨ ॥ ਸਾਚਾਅਪਪਯਾਲਾ
 ਚੁਚਾਤਿਸਯਾਏਜਿਸਨਦਰਕਰੈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਕਾਬੈਪਾਣੀਹੋਵੈ
 ਕਿਆਮਦਬੂਠੇਭੁਓਧਰੈ ॥ ਸਿਫਤੀਰਤਾਸਦਾਬੈਰਾਗੀਜੁਮੈ
 ਜਨਮਨਯੋ ਕਹੈਨਨਕਸੁਣਭੁਰਬਰਜੋਗੀਖੀਵਾਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਧਾਰੈ ॥ ੪ ॥ ਤੰਭੁਰਬਰੀਦੁਜੀਵਾਗੀਤੀਹੋਲਹੋਗਯਾ ॥ ਤਾਂਠੇਰ
 ਕੁਤਵਾਸਿਧਆਯਾ ॥ ਕੁਤਵੈਕਹਯਾਅਰੇਬਾਲੇ ॥ ਆਸਾਮਹਾਦ
 ਖੀਨਿਰਾਸਾਪਗਮਸੁਖੰ ॥ ਆਸਾਨਿਰਾਸਾਕੁਤਵੈਸੁਖਸਵੰਤੀ
 ਗਲਾ ॥ ਗੁਰੁਨਨਕਜੀਵਾਰ ॥ ਆਸਾਸੁਖਹਮਾਰੀਕਹੀਅੇ
 ਨਿਰਾਸਾਦੁਖਅਪਾਰੀ ॥ ਬਿਨਅਸਾਗੁਰਦੇਵਨਮਿਲਬੈਨਮਿ
 ਲਬੈਕਰਤਾਰੀ ॥ ੨ ॥ ਤਾਂਠੇਰਕੁਤਵੈਕਹਯਾਚਲਰੇਬਾਲੇ ॥ ਕੁਤ
 ਵੈਗੁਰੁਗੋਰਖਕੋਪਾਂਉਲਗਾਉ ॥ ਜਨਮਮਰਨਤੇਰਹਤੁਕਰਾ
 ਉ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰੁਨਨਕਜੀਵਾਰ ॥ ਗੁਰੁਤਮਾਰਗੋਰਖਕਹੀਅੇ
 ਜਿਨਬਹੁਤੀਅੰਧਲਿਖਾਈ ॥ ਸਿਧਜਤੀਅਰਨਾਬਪੁਕਾਰੇਚ
 ਮਰੀਗਤਿਨਹੀਕਾਈ ॥ ਨਨਕਬੋਲੇਸੁਣਕੁਤਵੈਸਿਧਾਅੰਮ੍ਰਿ
 ਤਪਿਤ੍ਰਪੜੈਗਾਭਾਈ ॥ ਤੰਭੁਤਵਾਸਿਧਗੁਟਿਰਗਯਾ ॥ ਤਾਂਠੇ
 ਰਲਹਰੁਪਾਸਿਧਆਯਾ ॥ ਤਾਂਲਹਰੁਪੇਸਿਧਆਇਗੁਰੁਨ
 ਨਕਜੀਨੁਕਯਾ ॥ ਆਦੇਸਹੋਬਾਲਾ ॥ ਆਦੇਸੁ ॥ ਗੁਰੁਨਨਕਜੀ

ਵਾਚ ਆਦੇਸੁ ਹੋਲਹਰੂਪਾ ਜੋਗੀਏ ਕੀਕਾਰ ਕੋ ਆਦੇਸੁ ਲਹਰੂ
 ਪੇਵਾਚ ਹਾਟੀਬਾਟੀਕਹਾਤੁ ਆਗੀਕਯੋਤ ਆਗੇਬਨਜਬਜੋਹਾਰ
 ਕਾਹੇਕੋਉਦਿਆਨੀਹੁਏਕਯੋਛੋਤੁ ਮਾਤੁਪਸਾਰਾ ਕਹੈਲਹਰੂਪਾ
 ਗੋਰਖਪੁਤਾ ਸੁਣਨਾਨਕਹਮਾਰੀਬਾਤਾ ਜਿਸਕਾਰਣਤੁਭੁਰ
 ਮਤਕੁਟਕਤਸੋਹੈਅਗਮਅਗਾਧਾ १ ॥ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ
 ਹਾਟੀਬਾਟੀਸਹਜਕਮਾਈਸਹਜੇਬਨਜਬਜੋਹਾਰਾਸਹਜੇਹੋ
 ਉਦਿਆਨੀਹੁਏਸਹਜੇਮਾਤੁਪਸਾਰਾ ਨਾਨਕਅਉਧੁਤਾਕਰਤਾ
 ਰਕੇਪੁਤਾ ਸੁਣਲਹਰੂਪਾਹਮਾਰੀਬਾਤਾ ਕਿਰਪਾਕੀਨੀਆਪ
 ਨੀਰੰਜਨਮੇਲੇਅਗਮਅਗਾਧਾ ਲਹਰੂਪਾਸਿਧਭੀਬੋਲਾਰਿ
 ਯਾ ਤਾਂਗੋਰਖਲਹਰੂਪੇਨੁਪੁਛਾਕਯੋਰੇਬਾਲੇਦੇਹਬਾਤਾ
 ਤਾਂਲਹਰੂਪੇਕਹਿਆਨਾਥਜੀਓਹਤੋਅਟਕਤਾਨਾਹੀ ਤਾਂਗੋਪੀ
 ਚੰਦਕਹਿਆਗੁਰੂਜੀਨਾਨਕਤਪਾਪੂਜਣੇਕੀਲਾਇਕਹੈ ਤਾਂਗੋਰ
 ਖਕਹਿਆਗੋਪੀਚੰਦਮੈਜਾਣਤਾਹੋ ਪਰਇਨੇਸਿਧੋਕਾਮਾਂਨ
 ਉਤਾਰਨੇਦੇਹ ਤਾਂਚਰਪਟਨਾਬਜੋਗੀਆਯਾ ਆਇਗੁਰੂਨਾਨ
 ਕਜੀਨੁਆਦੇਸੁਕਹਿਆ ਆਦੇਸੁਹੋਬਾਲਾ ਆਦੇਸੁ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾ
 ਨਕਜੀਕਹਿਆ ਆਦੇਸੁਏਕੀਕਾਰਕੋ ਆਦੇਸੁ ਹੋਚਰਪਟਨਾਬ
 ਜੋਗੀਸਰ १ ਚਰਪਟਨਾਬਵਾਚ ਕਹਾਂਤੁਮਾਰਾਮਾਸਨਬੈ
 ਸਨਕਉਨਤੁਮਾਰਾਬੁਜਨ ਕਉਨਸੁਤਕੇਕਪੜੇਪਹਰੇਚਲ
 ਤੇਕਿਤਨੇਜੋਜਨ ਖਾਵਤੁਲਾਈਕਹਾਬਛਾਈਕਹਾਕਰੋਇਸ

ਰਾਮਾ ਚਰਪਰ ਬੋਲੇ ਸੁਣਤੁ ਨਨਕ ਕੈ ਸਾਕ ਬੋਗਮਾਨਾ ॥ ਗੁਰੁ ਨਨਕ
ਜੀਵਾਰ ਆਸਨ ਬੈਸਨ ਕਾ ਬਾਉਤਿ ਰਨਾ ਮਹਮਾਰਾ ਕੁਜਨ ਖਿ
ਮਾਸੁਤ ਕੇਕਪ ਜੋਪਹਰੇ ਚਲਤੇ ਅਢਾਈ ਜੋਜਨ ਖਾਟਤੁ ਲਾਈ
ਸਵੇਦੁ ਆਰੇ ਤਹਾਂ ਕਰੋ ਬਿਸਰਾਮਾ ਨਨਕ ਬੋਲੇ ਸੁਣ ਚਰਪ
ਟਨਾਥਾ ਮੈ ਸਾਕ ਬੋਗਮਾਨਾ ॥ ੨ ॥ ਤਾ ਚਰਪ ਟਨਾਥ ਭੀ ਫਿਰ

ਰਾਮਾ ਜੋਗੀ ਗੋਰਖ ਕੈ ਕਯਾ ਸੁਣਨਾ ਬਜੀਨ ਨਨਕ ਤਪਾ ਪੁਰਨ
ਜੋਗੀ ਸੁਰਹੈ ਤੰਗੋਰਖ ਨਾਥ ਕਯਾ ਚਰਪ ਟਨਾਥ ਮੈ ਜਾਣਤੁ
ਹੈ ਗੰਗੋਰਖ ਨਾਥ ਕਯਾ ਕੋਝੇ ਝੰਗਰਨਾਥ ਤਾਂ ਝੰਗਰਨਾਥ ਕ
ਯਾ ਨਾਥ ਜੀ ਮੈ ਜਾਤਾ ਹੈ ਦੇਖੋ ਕੋਸਾ ਮਾਈ ਮੁੰਡਾ ਹੈ ਤਮ ਕਰੁਪਹੈ
ਮਾਝੇ ਗਰਨਾਥ ਗਾਥ ਫਹੇ ਜੀ ਮੁਖ ਮੈ ਬਾਤ ਕੋਨ ਰੇ ਬਾਲੇ ਕੋਨ ਤੂੰ ਅ
ਪਨ ਨਾਮ ਬਤਾਈ ਮੁ ॥ ਗੁਰੁ ਨਨਕ ਜੀਵਾਰ ਸੁਨਰੇ ਕੁੰਦੁ ਹਮਾ
ਰਨਾਉ ਏਕੈ ਕਾਰਕੀ ਆਬਨਉ ਤੂੰ ਭੀ ਕੁਲਾ ਗੋਰਖ ਕੁਲਾ ਅ
ਉਧਵਾਈ ਮਨ ਮਹਿ ਫੁਲਾ ਏਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਨਨਕ ਨਉ ਅਪਣੇ
ਗੁਰ ਕੈ ਹੋ ਬਲਜਾਉ ॥ ਝੰਗਰਨਾਥ ਦਾਰ ਬਿਸਰਾਈ ਏ

ਪਕਸਲੇ ਬਿਨਾਂ ਦੁਪਕਸੇ ਬਾਲਕਪਲੇ ਬਿਨਾ ਧਨੁ ਖਕਸੇ ਤੀਰ
 ਚਲਾਵੇ ਬਿਨਾ ਚਰਨਕਸੇ ਗਗਨ ਸਿਧਾਵੇ ਝੰਗਰ ਪੁਛੇ ਸੁਣ
 ਰੇ ਬਾਲੇ ਬਿਨ ਕੁਜੀ ਕੋਝੇ ਖੁਲੇ ਤਾਲੇ ੩ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾਚਾ
 ਉਲਟ ਕੋਲ ਦੀ ਪਕ ਕੋਜਾਲੇ ਲਯੇ ਲਾਗੀ ਤੋ ਬਾਲਕਪਲੇ
 ਸੁਰਤ ਬਾਧੀ ਤੇ ਤੀਰ ਚਲਾਯਾ ਗੁਰ ਬਚਸਲੇ ਨਕਸ਼ ਸਿਧਾਯਾ
 ਬੋਲੇ ਨਾਨਕ ਸੁਣ ਝੰਗਰ ਬਾਲੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੀ ਨੀਤ ਖੁਲੇ ਤਾਲੇ ੪
 ਤਾਂ ਝੰਗਰ ਨਾ ਬਬੁਤ ਸਰੀ ਮੰਦੋਹਰਾ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਰਾ
 ਜੀ ਤਤ ਕੋਈ ਚਿਹਰੇ ਨਿਰਕਾਰ ਹੈ ਤੁਰੇ ਮਾਰੇ ਕੋਈ ਠਹਰ ਸਕਤ
 ਨਾਂਹੀ ਸੁਭੇ ਕੁਸਮ ਚੇਇ ਜਾ ਦੇਹੈਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਿਆ ਮ
 ਰਦਾਨਾ ਅਸ ਨੁਕਰਤ ਚਾਹੈ ਤੁਮਰਾਤ ਬਾਬ ਸਾਹੇ ਅਤੇ
 ਬਿਨਾ ਨਿਰਕਾਰ ਬੀ ਅਸਾਡੀ ਦਿਸਤਲੇ ਕੋਈ ਨਹੀ ਅਵਤ
 ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਮਥਾਟੇ ਕਮਾ ਕਹਣ ਲਗਾ ਜੀ ਹੁਣ ਅਗੇ ਚਲੇ ਤਾਂ
 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਚਲਦੇ ਮਾਰੇ ਤਾਂ ਮੀਨਾ ਪਰਬ
 ਤਨੁ ਚਲੇ ਜਾਇ ਮੀਨਾ ਪਰਬਤ ਉਪਰ ਖੜੇ ਹੋਏ ॥ ੪੬ ॥ ਬੋਲੇ
 ਭਾਈ ਜੀ ਵਹ ਗੁਰੂ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ ॥ ੪੭ ॥
 ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਕਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਕਿਥੇ ਮਾਰੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਮੀਨਾ ਪਰਬਤ ਤੇ ਮਾਰੇ
 ਏ ਮਾਰੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸੀਂ ਕਿਤਨੇ ਜੋਜਨ ਮਾਰੇ
 ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਅਸੀਂ ਸੋਲਾ ਹਜ਼ਾਰ ਜੋ
 ਜ ਮਾਰੇ ੧੬੦੦੦ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਕਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮਗੇ
 ਮੇਰ ਕਿਤਨਾ ਰਾਯਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਦ
 ਸਹਜਾਰ ਜੋਜਨ ਰਾਯਾ ੧੦੦੦੦ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਿਆ ਜੀ ਹੁਣ
 ਚਲੇ ਸਮੇਰ ਉਤੇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਿਆ ਮਰਦਾਨਾ
 ਅਜੇ ਸਿਧ ਮੰਡਲੀ ਵਿਚ ਦੀ ਚਾਰ ਹੋਏ ਹੈਂ ਦੇਖ ਕਾਈ ਸਾਇਤ

ਤੰਮਰਦਾਨੇਕਯਾਤੁਲਾਜੀ ਤਾਂਸਿਧਮੰਡਲਿਨੁਗੋਰਖਪੁੰਛਾ
ਕੋਰੋਸਿਧੋ ਤਾਂਸੰਪਰਨਾਥਕਯਾਕੋਮਨਾਬਜੀਆਰਯਾਕ
ਰੋਤਾਂਮੇਜਾਤਾਹੇ ਤਾਂਗੋਰਖਕਯਾਸੰਪਰਨਾਥ ਬੋਲਦੇਕੀਸ
ਕਤਹੈ ਤਾਂਸੰਪਰਨਾਥਕਯਾਗੁਰੂਜੀਕਯਾਨਨਕਤਪਾਹੈ ਤੰ
ਗੋਰਖਨਾਥਕਯਾਨਾਬਜੀਜਾਹੁ ਤਾਂਸੰਪਰਨਾਥਮਾਯਾ
ਪਰਵਰੇਤਾਉਨਾਲ ਆਓਦਜਾਂਹੀਆਖੁਜੇਸੁਅਰੇਮਾਈਮੁੰਡੇ
ਆਦੇਸੁ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਬੋਲਯੋਨਾਹੀਪਰਹੈਠਾਵਿਚਮਸਕੇ
ਤਾਂਠੇਰਸੰਪਰਨਾਥਕਯਾਅਰੇਮਾਈਮੁੰਡੇਬੋਲਤਾਕੋਮਨਾਹੀ
ਗੁਰੂਨਨਕਜੀਵਚ ਮਾਈਮੁੰਡੇਗੋਰਖਕਹੀਮੇਲਿਨਤੁਮਕੋ
ਅਕਲਨਦੀਨੀ ਹਾਥਫੇਰੀਕੀਨੀਮੰਦ੍ਰਾਸੁਰਤਬੁਧਿਸਭੁਛੰ
ਨੀ ਮੁੰਡਮੁੰਡਾਯੋਗੋਤਲਜਾਯੋਤੈਭੀਜੋਗਨਪਾਯਾ ਕਾਹੇਕਾਰਦ
ਰੁਸਮਲਗਾਈਧਿਰਥਾਜਨਮਗਵਯਾ ਕਹੈਨਨਕਸੁਰਸੰਪ
ਰਨਾਥ ਤੂੰਜੋਪਾਣੀਵਿਚਰੁਰੁ ਰੰਨਾਵਿਛਲਣੀਪੁਰਜਣਯਾ
ਫਿਰਦਾਮੁਹਖੜੁਰੁ ਤਾਂਸੰਪਰਨਾਥਕਯਾਸਰਮਿੰਦਹੋਉ
ਕਰ ਸੰਪਰਨਾਥਵਚ ਕਉਨਜੁਗਤਕਰਕਾਂਮਗਵਯਾ
ਕਵਨਜੁਗਤਕਰਤਮਾਗੀਮਾਯਾ ਕਵਨਜੁਗਤਕਰਕੋਧਕੋਮੀ
ਤਾਕਵਨਜੁਗਤਕਰਕੁਏਅਤੀਤ ਕਵਨਜੁਗਤਲੋਕਪਰਹੈ
ਕਵਨਜੁਗਤਕਾਲਸਿਰਤੇਦਹੈ ਕਵਨਜੁਗਤਕਰਮੋਹਨਕਾਪੇ
ਕਵਨਜੁਗਤਅਹੰਕਾਰਨਸੀਤਾਪੇ ਸੁਦਨਨਕਹੈਸੰਪਰਨਾਥ

ਅਉਧੁਤਾ ਤੁੰਤੋਦੇਖਾਪੀਸਨਹਾਰੀਕੇਪੁਤਾ ਗੁਰੂਨਾਨਕਸੀ
 ਵਾਰ ਚ ਸਚਜਾਨਾਤਾਂਕਾਂਮਗਵਾਯਾ ਸਬਦਜੁਗਤਸਿਉ
 ਤੁਆਗੀਆਯਾ ਸਾਂਤੁਆਈਤਕੋਧਕੋਜੀਤਾ ਤ੍ਰੈਗੁਣਮੋਦੋਧੁਏਅ
 ਤੀਤਾ ਸੰਤਸੰਗਮਿਲਲੋਕੁਪਰਹਰੇ ਸਿਮਰਨਕੀਨਕਾਲਸਿ
 ਰਵਰੇ ਏਕੋਜਾਨਾਤਾਂਮੋਹੁਨਬੁਯਾਧੇ ਰੇਨਹੁਏਹੀਕਾਰਨਜਾਪੇ॥
 ਸੁਣਸੰਘਰਨਾਥਕਹੈਨਾਨਕਅਉਧੁਤਾ ਤੁੰਤੋਦੇਖਾਪਨਿਹ
 ਰੀਕੇਪੁਤਾ॥੪॥ ਸੰਘਰਨਾਥਵਾਰ ਕਵਨਜੁਗਤਰਹਰੇਸੀ
 ਸਾਰਾ ਕਵਨਜੁਗਤਪਹੁਚੇਦਰਬਾਰਾ ਕਵਨਜੁਗਤਦਰਠਾ
 ਕਨਪਾਇ ਕਵਨਜੁਗਤਮਿਲੋਮਿਲਾਇ ਸੰਘਰਪੁਛੇਸੁਣ
 ਨਾਨਕਬੰਦੇ ਤੁਮਅੰਤੁਰਬਾਹਰਥੀਧਮਰੀਧੇ ੫ ਗੁਰੂਨਾਨਕ
 ਜੀਵਾਰ ਮਾਨਤੁਆਗਠਹਰੇਸੀਸਾਰਾ ਗੁਰਕ੍ਰਿਪਾਪਹੁਚੇਦਰ
 ਬਾਰਾ ਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਦਰਠਾਕਨਪਾਇ ਸੰਤਸੰਗਲੀਏਮਿਲ
 ਏਕਹੈਨਾਨਕਸੁਣਸੰਘਰਮੰਧੇ ਤੁਮਰਾਤਨਮਨਥੀਧਮਰੀ
 ਧੇ॥੬॥ ਤੁੰਸੰਘਰਨਾਥਗੁਰੀਸਰਮਿੰਦਾਹੋਇਕਰਗਾਯਾ ਤੁੰਮ
 ਰਵਨੇਕਯਾਗੁਰੂਜੀਮੈਤਾਂਏਬੇਬਡਾਤੁਮਾਸਾਡਿਓ ਤਾਂਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕਜੀਕਯਾ ਆਖਮਰਦਾਨਾਕੇਹਾਤੁਮਾਸਾਡਿਓ ਤਾਂਫੇਰ
 ਮਰਦਾਨੇਕਯਾ ਏਹਜੋਪਹਾੜਹੈਏਹਕੇਹੀਆਲਹਿਰੇਦੇਵਰੀ
 ਨਾਜਾਪਦਾਹੈਜੋਸੁਇਨਾਹੈ ਨਾਜਾਪਦਾਹੈਜੁਰਪਾਹੈ ਨਾਜਾਪਦਾ
 ਹੈਜੋਮੋਤੀਹੈਨ ਨਾਜਾਪਦਾਹੈਜੋਲਾਲਜਵਾਹਰਹੈਨ ਨਾਜਾ
 ਪਦਾਹੈਜੋਹੀਰਾਪੀਨਾਹੈ ਅਜੀਏਸਪਹਾੜਦਾਕੁਸੁਮਲੁਮਨ
 ਹੀਰੋਦਾ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਸੁਣਮਰਦਾਨਾਏਹਮਨਿ
 ਏਸੇਵਾਸਤੇਕਹੀਦਾਹੈ ਜੋਏਸਤੇਕੁਦਰਤਦੀਮੀਨਾਕਾਗੀਰੋ
 ਦੀਹੈ ਤੁੰਮਰਦਾਨੇਕਯਾਗੁਰੂਜੀਹੁਣਚਲੋਸੁਮੇਚਉਪਰ
 ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਮਰਦਾਨਾਏਤਾਵਲਾਨਹੋਇ

ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮੰਗਲਨਾਥ ਜੋਗੀ
 ਨੂੰ ਗੋਰਖ ਕਯਾ ਜਾਹੁ ਮੰਗਲਨਾਥ ਉਪਦੇਸ ਲਾਉ ਤਾਂ ਮੰਗ
 ਲਨਾਥ ਕਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇਖਣੇ ਕੇ ਜਦੋਂ ਕਿਤ ਗੜਾ ਕਰ ਦੇ ਕੇ
 ਦੇਂਦੇ ਉਪਦੇਸ ਦੇਣੇ ਕੇ ਕੇ ਜਦੋਂ ਤਾਂ ਗੋਰਖ ਕਯਾ ਨਾਥ ਜੀ
 ਤੁਮਾਰੇ ਜੀਆ ਦੇ ਸੋ ਕਰੋ ਤਾਂ ਮੰਗਲਨਾਥ ਕਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਮ
 ਤੋ ਪੁਰੇ ਜੋਗੀ ਸਰਹੋ ਅਰਓਹੁ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਰਹੋ ਉਸ ਕਾ ਦੇ
 ਖਣਾ ਮਾਰੇ ਜੇ ਦਾ ਕਯਾ ਏਕ ਬਾਰ ਪੋਜਾ ਦਇ ਬਾਰ ਪੋਜਾ ਕ
 ਹੋਤੋ ਬਲਾਇ ਲਾਉ ਤਾਂ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਕਯਾ ਸੁਣੇ ਮੰਗਲਨਾ
 ਥ ਜੀ ਮੈ ਜੀਤ ਰਾਂ ਲਾਵੇ ਜੇ ਸੇਵ ਕਰਹੋਇਆ ਦੇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮੰਗ
 ਲਨਾਥ ਕਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸੇਵ ਕਰਤਿ ਸਕੋ ਕੀ ਜੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਆਪ
 ਤੇ ਨੀਚ ਹੋਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਆਪ ਜੇ ਸਾਹੋ ਦੇ ਯਾ ਆਪ ਸਤੋ ਉਚ
 ਹੋਇ ਤਾਂ ਉਹ ਕਰੇ ਕਰ ਸੇਵ ਕਰਹੋਤਾ ਹੈ ਅਰਜੇ ਉਸ ਕੇ ਆਗੇ ਨਿ
 ਵਰਤਾਏ ਅਰਓਸ ਕੇ ਅੰਤਰ ਗਯਾਨ ਉਪਜਾਵੇ ਤਾਂ ਉਹ
 ਗੁਰੂ ਆਗੇ ਤੇ ਨਿਵਰਤਾਏ ਅਰਜੇ ਆਪ ਸਤੋ ਉਚਾ ਹੋਵੇ ਤਬ
 ਉਸ ਕੀ ਖੁਸੀ ਆਵੇ ਤੇ ਨਿਵੇ ਨਾ ਹੀ ਤੇ ਨਾ ਨਿਵੇ ਅਰਜੇ ਕਰਹੋਤਾ
 ਤਾਂ ਤਾਂ ਗੋਰਖ ਕਯਾ ਮੰਗਲਨਾਥ ਤਾਂ ਮਰਗੇ ਪੀਚੈ ਦਕ
 ਰੁਸ ਮਰਗੇ ਹੈ ਅਰਪਾਪੁ ਨਾਥ ਤੇ ਬੋਲਤ ਨਾ ਹੀ ਅਰਚਰਪ
 ਨਾਥ ਸਤੁ ਨੇ ਕਾਏ ਕਰੇ ਸਾਹੇ ਅਰਮੰਰ ਨਾਥ ਸਿਧ ਪੇਸੁ ਤੇ
 ਸੁਹੇ ਤੁਮ ਖੁਸੀ ਆਵੇ ਤੇ ਜਾਉ ਤਾਂ ਮੰਗਲਨਾਥ ਕਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ
 ਮੇਜਾ ਤਾਹੋ ਤਾਂ ਗੋਰਖ ਕਯਾ ਜਾਹੁ ਨਾਥ ਜੀ ਤਾਂ ਮੰਗਲਨਾਥ
 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸ ਆਯਾ ਆਇਕ ਰਕਯਾ ਆਦੇ ਸਹੇ ਨਾ
 ਨਕਤ ਪਾਜੇਗੀ ਸਰ ਕੁਛਾ ਕੀ ਆਵਰ ਸਨਦੀ ਆਕ੍ਰਿਤ ਰਖ
 ਕੀ ਆਜੇਗੀ ਸਰ ਕੇ ਤਾਂ ਹੀ ਮੁਹੋ ਆਖ ਕਰ ਚਰਨਾਂ ਨੂੰ ਹਥ ਲਾਵ
 ਕੇ ਦੇ ਕਯਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅੰਤਰ ਜਾਂ ਮੀਆਹਾ ਉਸ ਦਾ

ਇਹ ਪਦਾਰਥ ਰਨ ਨਕਸੀ ਉਸ ਦੇ ਹਥ ਪਕੜ ਲੀ ਤੇ ਅਤੇ ਮਾਪ
ਦੇ ਹਥ ਮੰਗਲਨਾਬ ਦੇ ਪੈਰ ਤੇ ਰਖੇ ਅਤੇ ਮਹੋਬਦਨ ਬੋਲੇ ਜੇ ਮਾ

ਦੇਸ ਦੇ ਕੀ ਕਾਰ ਕੇ ਮਾ ਦੇਸ ਮਾ ਉਮੰਗਲਨਾਬ ਪੁਰਨ ਨਕਸੀ ਸੁਰਾ
ਤਾਂ ਮੰਗਲਨਾਬ ਕਰਮਾ ਬੁਗੁਮੀ ਦੀ ਗੰਢ ਫਿਟ ਮਨੋਰਥ ਮਾ ਦੇ ਤਾਂ ਗੁ
ਰੂਨ ਨਕਸੀ ਕਪਾ ਮੰਗਲਨਾਬ ਨੀ ਹਮਤੁ ਮਾਰੇ ਦਰਸਨ ਪਰਸ
ਮਾ ਦੇ ਤਾਂ ਮੰਗਲਨਾਬ ਕਰਮਾ ਧੀਨ ਹਮਾਰੇ ਭਾਗ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੋਤਮ
ਹਮਕੋ ਦਰਸਨ ਦੀ ਮਾ ਚਲੋ ਸਿਧ ਮੰਤ੍ਰ ਲੀ ਦਰਸਨ ਲੇਹੇ ਦੇ ਹੋ
ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਪਾ ਕੁਲਾ ਮੰਗਲਨਾਬ ਨੀ ਤੁਮ ਚਲੋ ਹਮ
ਮਾ ਵਹਰੇ ਤਾਂ ਮੰਗਲਨਾਬ ਕਰਮਾ ਕੁਲਾ ਜੇ ਤੁਸਾ ਗ੍ਰੀਰਸਾਇ ਜੇ
ਕੋਤਾਂ ਦੀ ਹਾਂ ਧੀ ਕੁਛ ਭੁਗਤੁ ਲਾਵੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਪਾ
ਏ ਟੋ ਮੰਗਲਨਾਬ ਨੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਾਚ ਹਮਕੋ ਭੁਗਤੁ
ਮਾਰਾਉ ਉ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਕੀ ਮਾ ਮਾਤੁ ਮਰਾਉ ਧਾਂਤੁ ਮਾਈ ਜਬਦ
ਰਸਨ ਪਾਯਾ ਦੇਖਤੀ ਮਾਤੁ ਮਾ ਮਾਪਾਯਾ ਸੁਣ ਮੰਗਲਨਾਬ
ਇਕ ਬਾਤੁ ਹਮਾਰੀ ਹਮਰਾਤੁ ਮਰਾਏ ਕਮਧਾਰੀ ਤਾਂ ਮੰਗਲਨਾ
ਬ ਮਥਾ ਦੇ ਕਕਰ ਚਲਾ ਦਾਰਾ ਮਥਾ ਮਾਪ ਭੀਖੁ ਸੀ ਹੋਇਗਾ
ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨਿਖੁਸੀ ਕਰਗਾ ਤਾਂ ਮਰਦਾਂ ਨੇ ਕਪਾ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਵੇਹਤਾਂ ਕੋਈ ਅਜਬ ਜੋਗੀ ਮਾਰਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਪਾ
ਯਾ ਮਰਦਾਨਾ ਭੇਖ ਵਿਚ ਮਰੇ ਹਿਕੋ ਜੇ ਹੋਨਾ ਹੀ ਹੋਏ ਕੋਈ ਪੁ
ਰਨ ਕੋ ਕਪਾਏ ਹਿਕਮ ਧਾਰੇ ਵਾਰੇ ਭੇਖੀ ਬਾਤੁ ਹੋਏ ਚੈਨ ਜੇਸਕੋ

ਪੂਰਨਹੋਦੇਹੋਵਨਤਾਂਸਤੁਸਿਸਟਉਧਰਜਾਵੇਪਰਕੋਈਹੋਕ
ਅਧਾਹੋਦਾਹੋਜਿਸਤੇਪੂਰਨਕਿਪਾਹੋਈਹੋਅਤੇਜਿਸਦੀਵਾ
ਗੀਆਵਈਹੋਤਾਂਮਰਦਨੇਕਹਯਾਜੀਹੁਣਚਲਦੇਹੋਸੁਮੇਰੀ
ਪਰਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਹਯਾਮਰਦਨਾਹੋਕਸੰਤੁਨਾਥਹੋ
ਓਹਕੁਆਪਨੁਬੁਝਤਛਿਕਦਾਹੋਓਹਭੀਛਿਰਜਾਵੇਤਾਂਚਲ
ਦੇਆਹੋਤਾਂਛੇਰਮਰਦਨੇਕਹਯਾਜੀਓਹਮੰਗਲਨਾਥਨਲੋ
ਵਧੁਹੋਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਹਯਾਮਰਦਨਾਮੰਗਲਨਾਥਸਿ
ਧਾਂਵੇਚਨਾਹੀਰੁਖਾਸਿਧਾਂਦਾਹੋਪਰਹੋਸਤੁਸਰੂਪਤਾਂਛੇਰਮਰਦ
ਨੇਕਹਯਾਜੀਜੇਸਤੁਸਰੂਪਹੋਤਾਂਗੋਰਖਦਾਸਿਖਕੋਜੋਹੋਯਾ
ਅਤੇਜੋਗੀਆਂਦਾਬੁਖਕੋਲੀਤੋਸਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਹਯਾ
ਮਰਦਨਾਸਗਦਾਰੋਰਖਉਸਤਾਂਈਮਿਲੁਆਆਹਪਰਜਿ
ਸੋਨੇਆਪਣੀਵਲਕਿਛਲਏਤਾਂਕਿਸੇਦਾਕਿਮਹੋਮੰਨੇਕਰਸ
ਕੈਉਹਤਾਤਾਵੇਦਾਸਾਹਿਬਹੋਤਾਂਛੇਰਮਰਦਨੇਕਹਯਾਜੀ
ਵੇਹਨਜਰਕਰਤਾਰਤਪਨੁਬਖਸੀਹੋਤਿਚਰਾਨੁਸੰਤੁਨਾਥ
ਜੋਗੀਆਯਾਪਰਕਿਸਤੁਰਾਮਾਯਾਇਕਮੰਦਾਏਕਛਰੂ
ਆਏਕਬੈਰਾਗਨਲੀਤੀਆਯਾਆਵਦੇਹੀਕਹਯਾਆਵੇ
ਸਹੋਬਾਨੁਆਵੇਸੁਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਹਯਾਆਵੇਸੁਏਕੀ
ਬਾਰਕੋਆਵੇਸੁਆਉਸੰਤੁਨਾਥਜੋਗੀ ਸੰਤੁਨਾਥਦਾਰ

ਮੰਦਾਪਹਿਰੇਛਰਾਮਾਰਾਖੋਗਾਬਲੇਹੁਬੈਰਾਗਦਗੋਰਖਨਾਥ

ਕੇਰੇਲੇਹੋਵਹਾਬੀਪਨਨਕੋਈਲਾਗਾਣ ॥ ਸੰਕੁਨਾਬਕਹੈਸੁਣ
 ਨਾਨਕਬਾਲੇਦਰਸਨਦੇਖਤਤੁਟੇਤਾਲੇ ॥ ਰਹਾਉ ਕਾਅਮਸਤੁ
 ਧਰਨਨਪੜਸੀਜਬਲਗਪਰਨਅਕਾਸ ਜੋਲਕਲਾਸੰਪੂਰਨ
 ਹੋਵੇਉਲਟਕੋਲਪਰਗਾਸਾ ॥ ਸੰਨਸਹਰਕਾਦਰਸਨਪਾਵੈਅ
 ਰਰਜਰੂਪਦਿਖਾਈਏ ਸਤਸੰਤੋਖਮਾਹਿਰਹੋਸੁਹੇਲੇਅਗਮਨੇ
 ਨਿਧਪਾਈਐ ॥ ਸੰਕੁਨਾਬਕਹੈਸੁਣਨਨਕੁਮਦਾਜਨਮਸਕਰ
 ਥ ਜੇਤਮਗੁਰਗੋਰਕ੍ਰੋਥਪੋਤਬਪਾਵੈਪਰਮਪਦਾਰਥੁ ੪ ॥੧॥
 ਗੁਰਨਾਨਕਜੀਵਾਰ ਮੁੰਦਾਅਲੀਮਤਮਸੁਰਤੁਸੋਹਮਜੋਨਦਿਸਾਰੀ
 ਠਰੁਆਹਾਬਨਲੇਓਕਕਪੁੰਨਚਿਪਵੈਰੇਖਾਕੀ ਬਿਘਨਯਾਰੇ
 ਸਗਲੇਕੁਾਰੋਹਿਰਦੇਸਚਚਿਤਾਰੀ ॥ ਸੁਣਤੁਸੰਕੁਨਾਬਜੋਗੀ
 ਏਕਨਿਰੰਜਨਦਰਸਨਪਾਸਾਫਿਰਦਾਸਦਾਅਰੋਜੀ ॥ ਰਹਾਉ
 ਕਾਯਾਹਮਾਹੀਜੁਗਜੁਗਾਅਸਾਬਿਤਸਚਖੰਡਮੇਵਾਸਾ ॥ ਅਰੀ
 ਕਾਯਾਕਦੇਨਪੜਸੀਬਿਨਸੇਧਰਨਅਕਾਸ ॥ ਸੰਨਸਹਰਕਮੇਅ
 ਜਨਕੀਆਮਚਰਜਰੂਪਹਮਾਰਾ ਸਤਸੰਤੋਖਹਮਾਰੇਪਾਜੀ
 ਨੋਨਿਧਖਡੀਦੁਆਰਾ ॥ ਕਹੈਨਨਕਜੁਣਸੰਕੁਨਾਬਾਪੂਰਨਗੁਰੂ
 ਹਮਾਰਾ ਗੋਰਖਜੋਸੇਕੇਤੇਚੇਲੇਮਾਰੀਖਡੇਦਰਬਾਰਾ ੪ ॥੧॥ ਸੰ
 ਕੁਨਾਬਵਾਰ ਗੋਰਖਤੁਮਗੀਦਿਸਟਨਆਵੈਤੁਤੇਬਡੇਅਹੀਕਰੀ
 ਕੰਨਬੰਦਤੇਉਪਯਾਨਨਕਕੰਨਕਹੀਅੰਮਹਤਾਰੀ ॥ ਕੰਨਤੁਤ
 ਲਗਾਹੈਤੁਮਕੋਤੁਤੇਅੰਰਬੈਰਾ ਸੁਧਬੁਧਤੇਰੀਬੈਰਾਨੀਖੁਖਤੇ
 ਬੋਲੇਕੋਰਾ ॥ ਰਹਾਉ ਸਿਧਬੁਧਕੋਮਨੇਨਾਂਹੀਨਾਬਜਤੀਸਭਨਿ
 ਦੇਤੁਕਦਕੰਨਬਡਾਈਪਾਵੈਉਪਜੇਮਾਟੀਗੀਧੇ ॥ ਸਾਧਪਰਿਸ
 ਕੁਉਜਕੇਕੀਏਉਨਆਪੇਬਟਤਬਣਾਈਉਨਕੋਰਦੇਕੰਨਤੁਕਹੀ
 ਅੰਤੋਕਆਰਿਧਾਸਿਧਪਾਈ ॥ ਸੰਕੁਨਾਬਕਹੈਸੁਣਨਨਕੁਤੁਤੁ
 ਗੁਰਨਮਿਲਾਆਵਤਜਾਵਤਰੁਰਮਤੁਥਾਕਾਗਰਤੇਰੁਨੀਗਾ

ਲਖਾ ੪ ਤੁਸੀਂ ਕਰਨ ਕਰੀਸ ਧਰਤੀ ਤਾ ਰਾਗੁ ਮਾਸ ਮਹਲਾ ੧
 ਗੋਰਖ ਕੋਹ ਭੀ ਦਾ ਜਾਣੇ ਨਦ ਕੁਮਾਰੀ ਪੂਰੀ ਮਹਾਂ ਦੇਵ ਕੀ ਬਿੰਦ
 ਤੁਹਿ ਪਾਸ ਬੈਠਾ ਹੋਇ ਨਵੀ ਹਮ ਕੋ ਭੁਭੁਕਣਾ ਚੰ ਮੇਸਾ ॥੧॥ ਦੇਵ
 ਮੇਨ ਮਰਤ ਪੈਰਿ ਧੀ ਸਰਸ ਸੁਹਿ ਸਕੇ ਕੀ ਭੈ ਭੈ ਦੇ ਏਕ ਮਾਟੀ ਦੇ ਕਮਲ
 ਖੁਤਾ ਨਿਕਲ ਕਹੁ ਗਾਵੈ ਰੀਦੇ ॥ ਚਾਪੀ ਚਮਤੁ ਰਾਹੀ ਮੇਰੇ ਜੋ ਪੁਤ
 ਸਿਉ ਮਲਾਲੇ ਸਿਪਾਜੀ ਸਰਬੰ ਰੇ ਦੇ ਦੇ ਬਿਨ ਕੋ ਕਦੀ ਨ ਜਨੈ ੩
 ਕਰੇ ਨ ਜਕੁ ਦਸੰ ਭੂਨ ਧਾਰਾ ਗੁਜ ਪੂਰਾ ਮਿਲਾ ਮਿਲਾ ਗੀਜੇ
 ਜੋ ਕਰਤੇ ਭੀ ਗਾਵ ਸਾਥੇ ਭੁਭੁਕਣਾ ॥੧॥ ਤੁੰ ਸੰਭੂਨਾ ਬਹੁ ਛਵ
 ਹੋ ਸਿਧ ਪਾਸ ਮਗੋ ਹੋ ਧਨ ਸੁਪੁਰਖ ਕੋ ਸੰਭੂਨਾ ਬਜਬ
 ਬਦੇਉ ਕਮਾ ਕਮਾ ਬਚਨ ਕੀ ਮਾ ਕਮਾ ਕਮਾ ਤੁੰ ਸੰਭੂਨਾ ਬਕ
 ਅਨਾ ਬਜੀ ਉਹਤੇ ਮੋਹੀ ਬੋਹੀ ਅੰਧਾ ਤਾ ਕਰਣ ਪੈ ਤੁੰ ਗੋਰਖ
 ਕਮਾ ਕਮੇ ਮੰਗਲ ਨ ਬਜੀ ਸੰਭੂਨਾ ਬਕਾ ਕਹਤ ਪੈ ਤੁੰ ਮੰਗਲ ਨ
 ਸੁਕਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮਾਪ ਦੇ ਬਿੰਦ ਕੀ ਹਾਟ ਕਹੀ ਜਤੀ ਪਰ ਜੇਸ
 ਚਕੋ ਭੁਭੁਕਣੀ ਤਪੈ ਤੇ ਮਾਤਿ ਗਰੀਹੇ ਦੀ ਤਪੈ ਜੋ ਪੈ ਤੇ ਸਤੁ ਮਾਮਾ
 ਪਦੇਖੇ ਤੁੰ ਸੰਭੂਨਾ ਬਕਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੰਗਲ ਨ ਬਕੁ ਛ ਉਸ ਕਾ ਮੰ

ਗੋਰਾਖ ਤੁਹੈ ਤੁੰ ਮੰਗਲ ਨ ਬਕਹਾ ਸੁਦ ਜੋ ਗੀ ਸਰਤ ਰੇ ਕਹੈ ਕੁਛ
 ਤੁਹਿ ਕਮਲਿ ਰੇਵੇ ਕਾ ਏਹ ਬਾਤ ਜੋ ਗੀ ਸਰਤ ਕੀ ਅੰਨਾਂ ਹੀ ਜੋ ਭੁਲੇ ਕੇ
 ਬੁਰਾ ਕਹੀ ਪੁਰੁ ਦੇਖ ਗੁਰੂ ਗੋਰਖ ਨਾ ਬਕੈ ਤੁੰ ਸੰਭੂਨਾ ਬਕਹਾ ਮੰ
 ਗਲ ਨ ਬਜੀ ਤੁੰ ਮਗੁ ਹਿਨ ਕੋ ਚਲੇ ਜਾਇ ਦੇ ਤੁੰ ਮੰਗਲ ਨ ਬਕਹਾ

ਸਭਾਸੰਤਨਾਥਜੀਏਕਥੇਰੀਕਾਦਸਥੇਰੀਅੰਸੀਬਾਤਾਕਾ
 ਦੇਖਕੇਈਨਾਹੀਸਾਧਕੇਆਗੋਸਾਧਹੀਨਿਵੇਰੀਅਰਚੋਰੋਕੇਅ
 ਗੋਚੋਰਹੀਨਿਵੇਰੀਸੰਤਨਾਥਜੀਇਨੇਬਾਤੋਕੀਇਜੋਗਪੁਰਨਲੀ
 ਹੇਤਪੁਛਦੇਖਗੁਰੂਗੋਰਖਨਾਥਕੋਤਾਂਸੰਤਨਾਥਜੀਦਿਹੋਇ
 ਕਰਗੋਰਖਨਾਥਕੋਲਗਾਪੁਛਣਕੋਗੁਰੂਜੀਨਿਗਲਨਥ
 ਕਮਾਕਹਤਾਹੈਤਾਂਗੋਰਖਨਾਥਕੋਲੇਨਹੀਗੋਪੀਚੰਦਕਾਅਮ
 ਰੇਭਾਈਸਿਧੋਨਾਥਜੀਯੋਤੁਮੋਆਪਦੇਪਰਮੇਸ਼ੁਰਗੁਰੂਕਾ
 ਮੇਲਜਾਹੈਦੁਹਜੋਸਾਹੈਤੁਸਾਹੈਤੁਮਕੋਉਸਕੇਕੁਛਸਰੀਕਤੋ
 ਨਾਹੀਪਤੀਕਮਾਹਮੀਤੁਮੀਸਾਧਾਨਿਧੀਹੈਅੰਗੁਰੀਸਤੁਨਿਰੰਜ
 ਨਕੇਕੀਏਹੈਅਰਮਤੀਤਫਕੀਰਕੇਬਚਨੀਹੈਜੋਆਪਸਤੋਸ
 ਕੁਕੇਕੁਲਾਕਰਜਾਣੇਅਰਮਾਪਸਤੋਸਤੁਕੋਉਚਕਰਜਾਣੇ॥
 ਈਨਾਹੀਕਹੀਅੰਸੰਤਨਾਥਜੀਗੁਰੂਜੀਨਿਗਲਨਥਜੀਹੈਅੰਗੁਰੀਸਤੁ
 ਤੁਸੰਤਨਾਥਜੀਲਗਾਅਤੇਗੋਰਖਨਾਥਮੇਸਹੋਰਤਾਤਾਂਮਿਗ
 ਲਨਥਕਾਜਾਸੁਣੇਗੋਪੀਚੰਦਜੀਤੁਮਅਰਕੁਛਕੋਹੋਤਾਂਠੇਰ
 ਗੋਪੀਚੰਦਮੰਗਲਨਥਕਾਜਾਸੁਣੇਗੁਰੂਜੀਜੋਕੁਛਤੁਮ
 ਬਚਨਕਰਤੇਹੋਸੰਪੂਰਨਕਰਤੇਹੋਪਰਛਕੀਰਾਅਤੀਤਕੋਨੀ
 ਵਕਰਣਨਹੀਅੰਸਾਅਰਸੇਚਰਚਕਹੀਏਤਾਂਸਹਜਕੋਪਰ
 ਮੈਕਹੀਏਕੁਲੇਸਾਧੋਪੁਰਖੋਕੇਬਚਨਹੈਜੋਗਾਨੀਧਮਾਨੀਗੁਰੂ
 ਹੈਇਕੇਗੁਰੂਹੀਹੈਫਕੀਰਿਕਾਬਿਰਦਸਤੁਦੇਕੋਹੈਤੁਸਾਧਿਕੁ
 ਫੁਨਾਂਹੀਤਾਂਮੰਗਲਨਥਕਾਜਾਤੁਲਜੀਤੁਮਪੁਰਾਬਚਨਕਰ
 ਤੋਹੋਗੁਰੂਉਪਦੇਸਾਮੈਸਾਚਾਹੀਤਾਹੈਪਰਜਿਸਕੋਨਿਚਕਾਰਦਿ
 ਲਹੇਏਫੇਰਮਰਦਨੇਕਾਗੁਰੂਜੀਹੁਣਸੁਮੇਰਉਪਰਚੋਲੇ
 ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕੀਕਾਅਮਰਦਾਅਚਲਦੇਆਹੇ॥ ੪੭॥
 ਕੋਲੇਭਾਈਜੀਦਹਗੁਰੂ ਸਾਖੀਹੋਰਚਲੀ ੪੮॥

ਤੁੰਮ ਨਿਪਰਤ ਤੇ ਉਰੂ ਕੀਤੀ ਜਾਇ ਸੁਮੇਰ ਉਪਰ ਖੜੇ ਹੋਏ ॥
 ਗੋਸਿਧ ਮੰਡਲੀ ਨੋਨਾ ਬਚੇ ਰਾਸੀ ਸਿਧ ਛੇਜਤੀ ਬੈਠੇ ਬਾਤ ਕਰ
 ਦੇਸਾ ਹੋਗਾਨ ਧਯਾਨ ਦੀਆਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਤੇ ਬਾਲ ਮ
 ਰਦਾਨ ਤ੍ਰਿਹੰਜਾਇ ਵਿਖਾਈ ਦਿਤੀ ਜਾਇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰਮ
 ਆਵੇ ਸੋਹੇ ਸਿਧੋਨਾ ਬੈਜਤੀ ਯੋਆ ਦੇਸੁ ਤੁੰਗੋਰ ਖਕਰ ਆਆ
 ਵਪੁਰਖ ਕੋ ਆਵੇਸੁ ਆਹੋ ਨਾਨਕ ਬਾਲੇ ਗੋਰਖ ਬਚਨ ਕੀਤ
 ਅਰੇ ਸਿਧੋ ਵਿਸਥਾਲੇ ਕੋਮੀ ਮ੍ਰਿਤ ਕਾ ਪੁਆਲਾ ਦੇਹੋ ਤੁੰਡੀ ਗਰ

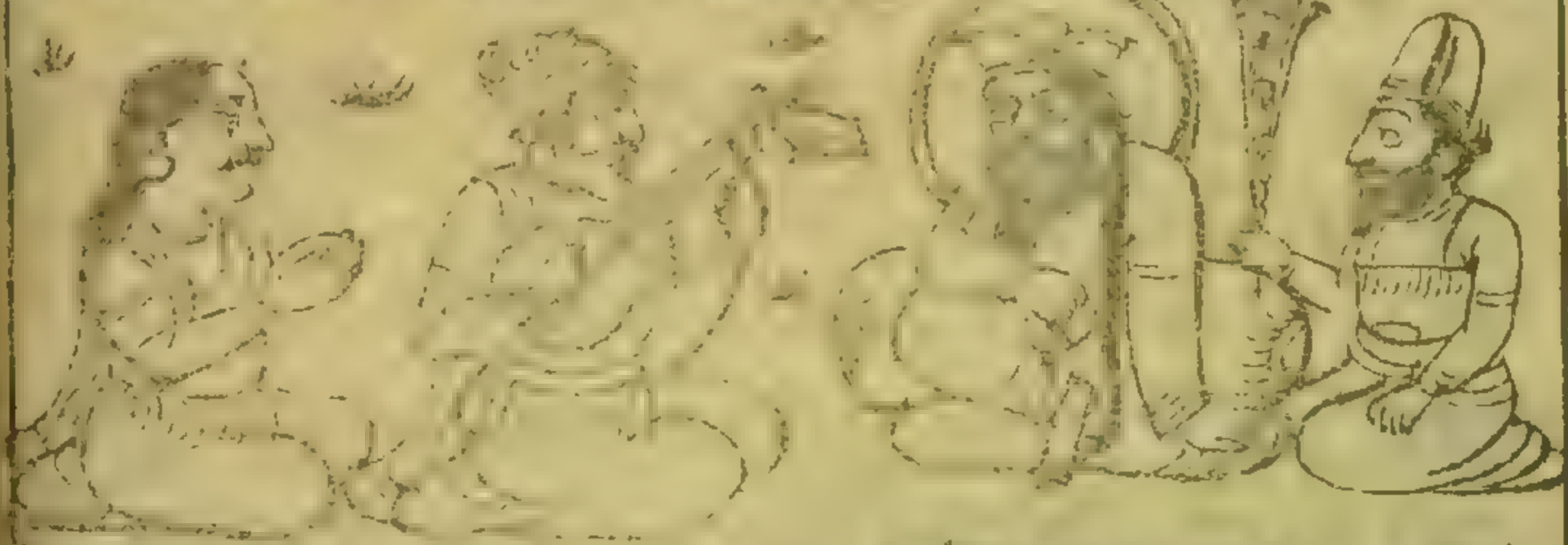
ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਨਾਲ ਪੁਆਲਾ ਕੁਰਲੇ ਆਇਆ ॥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ
 ਅਗੋਰ ਕੁਯੋਸ ਪਾਇਨਾਨਕ ਬਾਲੇ ਪੀਚੇ ਤੁੰਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰਮ
 ਉਹ ਕਾ ਪਾਣੀ ਦੇ ਤੁੰਡੀ ਗਰਨਾ ਬਕਰ ਆਜੀਏ ॥ ਮ੍ਰਿਤੁ ਹੋਇ ਸ
 ਕੁਪੀਏ ਲਿਵਲਾਗਤੀਏ ਤੁੰਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰਮ ਕੋ ਕਰ
 ਹੋਤਾਏ ਭੀਗਰਨ ਬਵਚ ਭਾਗੀ ਸਾਜੇ ਲਾਹਣ ਮਾਂਡੂ ਕਸਕੇ ਬੀਚ
 ਸਮਾਵੇ ਨਿਰਮਲ ਪਾਰਨਾਮੀ ਹੋਇ ਚਲਤੀ ਤਬ ਸਹਾਮੀ ਮ੍ਰਿਤੁ ਪ
 ਦੇ ॥ ਸੁਣਨਾਨਕ ਤਬੁ ਜੋਗੀ ਹੋਵੇ ਦਿਸੁ ਖੁਲੇ ਬੰਧਨ ਸਕੁ ਕਾਟੇ
 ਸਗਲੀ ਦੁਹਾਤੁ ਖੋਵੇ ॥ ਰਹਾਉ ਹੋਮ ਵਦੋਲੇ ਮਦਕੋ ਮਾਤੇ ਮਗਨ
 ਜੋਇ ਲਿਵਲਾਗੀ ਸੁਰਤ ਬੰਦ ਚਲਤੀ ਨਕਯੁ ਵਰਬਾਰ ਖਡ
 ਬੈਰਾਗੀ ਕਮੀਸੇ ਸਹਜ ਦਿਰੋ ਮਤ ਵਾਲਾ ਦੁਖ ਸੁਖ ਦੋਇ ਨਿਵਰੇ
 ਜਹ ਦੇਖਾਤੁ ਹੋਰੋ ਸੁਆਮੀ ਹੋਇ ਕੁੀਤ ਰਧ ਚੇ ॥ ਲਾਹਾ ਪੂਜ
 ਸਾਧ ਨਿਰਮਲ ਮਾਤੀ ਸੋਪ ਜਜਾਵੇ ਭੀਗਰਨ ਬਕਰੇ ਸੁਣਨਾਨ

ਕਥਾਲੇਤੁ ਬਤੁ ਦਰਸਨ ਪਾਵੇ ॥ ੪ ॥ ਤੰਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਬਦ ਬੋਲਾ ॥
 ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਵਿਚ ਮਾਹਲਾ ॥ ਗਮਨ ਧਮਾਨ ਕੀ ਲਾਹਣ ਮਾਠੀ ਕਰਣੀ
 ਕੀ ਕਸ ਪਾਈ ਭੁਇਤੁ ਭੀ ਮੈ ਪ੍ਰਮਸਮਾਦ ਬ੍ਰਹਮਕੀ ਅਗਨਿ ਲਈ
 ॥ ੧ ॥ ਸਿਧੋ ਹਮ ਮਦ ਕੇ ਮਾਤੁ ਨਾਹੀ ਜੋ ਮਤ ਵਾਲੇ ਮਦ ਕੇ ਮਾਤੁ ਕਿਨ ਮਤ ਵ
 ਲੇ ਜੋ ਮਾਂਹੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਰਤੁ ਨ ਲੀਭੁ ਉਬਾਸਨ ਕੀ ਨਾਮ ਤਿਰਧਾਰ
 ਚੁਆਈ ਦਯਾ ਸੁਰਾਹੀ ਸਹਜ ਪਮਾਨਾ ਗੁਰਮਤ ਪਾਇ ਭੁਈ ੨ ॥
 ਰਮੁ ਖਨਾ ਮਠਿ ਰੇ ਮਤ ਵਾਲੇ ਏਕਰੀ ਗਮ ਹਖੇਲੇ ਜਹ ਦੇਖੇ ਤਹ ਏਕ
 ਸਰੂਪੀ ਮਾਰਗ ਪਾਯਾ ਦੇਲੇ ੩ ॥ ਨਿਬਰੀਏ ਪਹਮਾ ਗੀ ਸਿਧੋ ਮਾਠ
 ਪਹਗਲਿ ਵਲਾ ਗੀ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਭੁਗਮਤ ਵਾਲਾ ਜਹ ਏਕ ਕਰੀ
 ਰਾਗੀ ੪ ॥ ਤੰਠੇ ਰਸਿਧਾ ਬਚਨ ਕੀਤੇ ਰਾਗੁ ਰਮਕਲੀ ਧਨ ਜੋਧ
 ਨ ਕੀ ਕਰੇ ਨ ਮਾਸਾ ਪਰਤਿ ਧਮਾ ਅੰਗਨ ਲਾਵੇ ਪਾਸਾ ਸਾਵਥਿ ਦ
 ਲੇ ਪਾਰ ਭੁਤਿ ਤਰਜਰੇ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਪਾਰ ਵਤੀ ਕਰੇ ॥ ਬੋਲੇ ਪਰ
 ਬਤ ਸਤ ਸਰੂਪ ਪਰਮਤਤ ਮਾਹਿਰੇ ਖਨ ਰੂਪ ॥ ਰਹਾਉ ਸੋਗਿ
 ਰਹੀ ਜੋ ਨਿਗਾਰ ਦੁਕਰੇ ਜਪਤ ਪਸਿ ਜਮਾਉ ਖਾਕਰੇ ਪੁੰਨ ਦਾ
 ਕਾ ਕਰੇ ਸਰੀਰ ਸੋਗਿ ਰਹੀ ਗੀ ਗਾ ਕਾਨੀਰ ਬੋਲੇ ਵੀ ਸਰਸਤ ਸ
 ਰੂਪ ਪਰਮਤਤ ਮਾਹਿਰੇ ਖਨ ਰੂਪ ੨ ॥ ਗੋਰਏ ਵਾਰੇ ਸੋਮਉ ਧੁਤੀ
 ਜਿਧੁ ਪੈ ਮਾਧ ਭੁਜਨ ਰਿਖ ਖਾਕਰੇ ਸੀਤਾ ਪੁ ਅਉਹਰ ਪਵਣ ਮਾਹ
 ਰਿਖ ਖਾਕਰੇ ਸੋਮ ਵਧੁਤੀ ਜਿਰੁ ਪੁਰਚਾਰੇ ਬੋਲੇ ਗੋਰਧ ਸਤ ਸ
 ਰੂਪ ਪਰਮਤਤ ਮਾਹਿਰੇ ਖਨ ਰੂਪ ੩ ॥ ਚਰਪਦਨਾ ਬਵਾਰੇ ਜੋ ਪਖੀ
 ਭੀ ਜੋ ਕਾਥਾ ਪਖਾਣੇ ਕੰਘਰੀ ਅਗਨਿ ਬ੍ਰਹਮ ਪਰਜਾ ਲੇ ਸੁਪਨੇ
 ਬੀਵਨ ਦੇਈ ਤਰਨ ਤਿਸ ਪਖੀ ਭੀ ਜਰਾ ਨ ਮਰਨ ਬੋਲੇ ਚਰਪ
 ਦ ਸਤ ਸਰੂਪ ਪਰਮਤਤ ਮਾਹਿਰੇ ਖਨ ਰੂਪ ੪ ॥ ਗੋਪੀ ਚੰਦ ਵਾਰੇ
 ਸੋਚੇ ਦਾਸੀ ਜੋ ਪਾਲੇ ਉਦਾਸ ਮਾਰਧ ਉਰਧ ਕਰੇ ਨਿਰੰਜਨ ਦਾਸ
 ਚੰਦ ਸੁਰਜ ਕੀ ਪਾਏ ਗਦ ਤਿਸ ਉਦਾਸੀ ਕਾ ਪਰੇਸ ਕੀਧ ਬੋਲੇ

ਪੀਚਿ ਦਸਤ ਸਰੂਪ ਪਰਮਤੰਤ ਮਹਰੇਖ ਨਰੂਪ ॥ ੫ ॥ ਕੁਰਬਾਨੀ ਦਾਦ
 ਸੋਬੈ ਰਾਗੀ ਜੇ ਦਿਲ ਦੇ ਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਕਾਨਾ ਭੁਲਾ ਮਹਰੇਖ ਪੈ ਬੀਮ ਅਹਿ
 ਨਿਸਮੀ ਤਰ ਰਹੇ ਧਿਆਨ ਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਸਤ ਸਮਾਨ ਬੋਲੇ ਭਰ ਬ੍ਰਹਮ
 ਸਤ ਸਰੂਪ ਪਰਮਤੰਤ ਮਹਰੇਖ ਨਰੂਪ ॥ ੬ ॥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾ
 ਚ ਕਿਉ ਮਰੈ ਮੰਦਾ ਕੇ ਜੀਵੈ ਜੁਗਤ ਕੀਨ ਪੜਾਇ ਕਾਖਾ ਜੈ ਕੁ
 ਗਤ ਅਸਤ ਨਾਸਤ ਏਕੋ ਨਾਉ ਕੋਨ ਸੁ ਅਖਰ ਜਿਤ ਰਹੇ ਹੀਆਉ
 ਸੁਮਛਾਂ ਮਜੇ ਸਮਕਰ ਸਹੈ ਤੋਨ ਨ ਕਾਖੇ ਗੁਰ ਕੋ ਕਹੈ ਛਿਅ ਵਰ
 ਤਾਰੇ ਵਰਤ ਹੁਤਾ ਨਾਸੀ ਸਾਗੀ ਨਾਮੋ ਪੁਤਾ ਨਿਰੀ ਕਾਰ ਜੋ ਰਹੈ ਸਮਾ
 ਓ ਕਾਹੇ ਕੁੀਖਾ ਮੰਗਵ ਜਾਇ ਬੋਲੇ ਨਾਨਕ ਸਤ ਸਰੂਪ ਪਰਮਤੰ
 ਤ ਮਹਰੇਖ ਨਰੂਪ ॥ ੭ ॥ ਚਰਪਟ ਵਾਦ ਕਾਮਤਾ ਗਲੇ ਕ੍ਰੋਧ ਤਾ
 ਗਲੇ ਲੋਭ ਤਾ ਗਲੇ ਮਹਿ ਕਾਰਤਾ ਗਲੇ ਮਮਤਾ ਤਾ ਗਲੇ
 ਚਰਪਟ ਬਚਨ ਅਪਾਰੇ ॥ ੮ ॥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾ ॥ ਨਾਤ ਅਗ
 ਲੇ ਕਾਮੀ ਨਾਤਾ ਗਲੇ ਕ੍ਰੋਧੀ ਨਾਤਾ ਤਲੇ ਲੋਭ ਮੋਹ ਅਹਿਕਾਰੀ ਗੁਰ
 ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਰੂਪ ਗੁਰ ਕਰ ਵੰਨ ਨਾਨਕ ਵਚਨ ਅਪਾਰੇ ੨ ॥ ਸਿਵਨ ਪੰਕ
 ਰੇਲੋ ਸਕਤ ਨ ਗਵਾਇਲੋ ਮਨ ਸਾਠ ਹਰਾਇਲੋ ਮਨ ਕੋ ਪਰਬੋਧ
 ਲੋ ਵਰਸਨ ਪਾਇਲੋ ਗੁਰ ਵਚਨ ਲਾਗਲੇ ਤੇ ਬਹੁ ਬਾਗਲੇ
 ਚਰਪਟ ਬਚਨ ਸਰੂਪ ਗਲੇ ਸੁਦਨ ਨ ਕਤ ਪਾਤੇ ਸੀਸਾਰ ਸਮੁੰਦ
 ਪਾਗ ਪਾਇਲੋ ੩ ॥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾ ॥ ਸਿਵਨ ਪੰਕਰੇਲੋ ਸਕ
 ਤ ਨ ਗਵਾਇਲੋ ਮਨ ਸਾਠ ਹਰਾਇਲੋ ਵਰਸਨ ਪਾਇਲੋ ਤੇ ਬਹੁ
 ਰਾਗ ਅਮਾਪਿਲੋ ਨਾਨਕ ਵਚਨ ਸਰੂਪ ਗਲੇ ਸੁਦ ਚਰਪਟ
 ਨਾਉ ਸੀਸਾਰ ਸਾਗਰ ਅਮਾਪਾਇਲੋ ੪ ॥ ਏਕੰਕਾਰ ਗੁਰੂ
 ਨਾਉ ਏਕੰਕਾਰ ਸਾਗਰ ਅਮਾਪਾਇਲੋ ੫ ॥ ਪੰਚੀ ਜਗਮਾਤੀ ਕਾਰ ਕਰੋ ਬੈਤੀ
 ਨਾਉ ਏਕੰਕਾਰ ਸਾਗਰ ਅਮਾਪਾਇਲੋ ੬ ॥ ਮਹਿ ਮਾਨਸੋ ਏਕੰਕਾਰ ਏਕੰਕਾਰ
 ਸਾਗਰ ਅਮਾਪਾਇਲੋ ੭ ॥ ਪਚਾਸ ਪੰਚੁ ਰਵਤੁ ਰਾਇ ਨਾਨਕ ਮੈ ਸੇ

ਬਰਤਾਗਏ ਪੁਰਾਤਪਤਨਾਬਥੇ ੫ ਤੁੰਡੇਰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
 ਘੁਪੁਨਾਬਰੁਬੁਲਾਪਾਏਰੋਮੁਆਖੋਮੁਪੁਪੁਨਾਬਥੇਲ
 ਤਾਨਾਹੀ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦਰ ਘੁਪੁਨਾਬਰੁਪਕਰਚਾਪਾਕਿ
 ਆਜਾਪੈਚਿਹਕੋਸਾਭੁਆ ਸਿਨਥੇਲੋਕਕਰਹੁਕੀਚਾਰ ਘੁਪੁ
 ਨਾਬਥੁਲਾਵਟਹਾਰ ਖੇਦਪੁਜਾਠਪਤਨਾਪਸੀਯੇ ਘੁਪੁਨਾਬਰੁ
 ਲੁਭਾਚਾਹਿਯੇ ਵਰਸਨਾਮਾਛੁਮਰਮਨਜਾਪੈ ਫਗਨਨਕੋਸਾ
 ਮਰਤਾਪੈ ਫਗੋਲਾਕਸੁਦ ਘੁਪੁਨਾਬਰੁਮਾਰੀਮਰਦਾਸਏਕ
 ਪਛਾਟੇਤਉਬੋਲੋਸਾਭੁ॥ ਘੁਪੁਨਾਬਰੁ ਘੁਪੁਨਾਬਪਾਇ
 ਥੇ ਜਤੀਨਸਾਧਥੇ ਸਿਧੋਰਸਾਧਥੇ ਬੋਲੋਪਕਰਾਇਥੇ ਸੀਤੀ
 ਨਵਇਥੇ ਨਉਨਕਯਾਇਥੇ ਸੁਫਲਨਕਯਾਇਥੇ ਗੁਰੂਨਾਨਕਯਾ
 ਥੇ ਚੇਲਾਪਾਂਹਿਸਲਾਇਥੇ ਨਵਨਾਨਕਯਾਸੁਦਾਇਥੇ ਸੁ
 ਪ੍ਰੇਰੀਕਰਥੇ ਲੋਕ ਸਿਧਿਸੁਫਲਨਮੋਲਥੇ ਧਮਨਸਾਧਥੇ ਏ
 ਰਨੀਚਨਕਯਾਇਥੇ ਚਿਰਦੇਖੁਆਮਥੇ ਏਕਸਾਧਥੇ ਘੁਪੁਕ
 ਏਸੁਫਲਨਕਯਾਥੇ ਅਪਮਰਮੋਸਰਤੁਮਾਧਥੇ॥ ੨॥ ਤੁੰਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕਜੀਘੁਪੁਨਾਬਥੇਚਰਟਾਨੁਪਬਥਾਵਟਲਾਏ ਘੁਪੁਨਾ
 ਬਰੁਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਰਾਪਕਰਕੋਚਰਟਾਉਤੋਸਿਰਗਥੇ
 ਹਟਲਗਾਕੋਗੁਰੂਜੀਕਾਦੁਸਰਾਜਾਦੁਜਾ ਕੁਫੁਲਨਕਜੀ
 ਵਚ ਏਕਸਾਨਪਰਾਤੁਮੋਪਛਾਟੇਜਾਦੁਸਰਾਕੋਵਰਨਕੋਈ
 ਨਾਨਕਦਾਸਸਾਮਥਾਦੀਨਾਗੀਘੁਪੁਨਾਬਥੇਚਿਹੀ ਦੁਆਪ
 ਸਵਿਚਭਰਨਥੀਵਨਕੀਤੀਖੇਰੇਕਾਜੀਰਥੇ ਤੁੰਦੇਬਨਾਥੇ
 ਲੇਨਾਹੀਮਗਨੋਯਾਇਕਾ ਤੁੰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਾਕਾਗੁਰੂਜੀ
 ਲਾਮਰਦਾਏਹੁਚੇਖਨਾਬਥੇਲਟਕਾਪੀ ਤੁੰਮਰਦਾਨਉਤ
 ਵਲਾਹੋਇਕਰਥੇਲਾ ਆਜੀਗੁਰੂਜੀਕੁਫਲੀਏ ਗੁਰੂਨਾ
 ਕਜੀਦਾਰ ਬੋਲਥੇਨਕਯਾਬਥੇਲਟਕੇਨਾਹੀ ਕਉਨਕਮਰ

ਮਤਾਮਸੁਰਤਰਹੋਕੋਰਗੁਪਾਹੀ ਦੇਖੀਤਮਰੀਮੁਰਤਿਆਣੀ
 ਕੁਈਬੋਲਥੋਲੈਸਮਝਨਕਾਈ ਸੁਧਾਸਿਧਨਥਸਤੁਥੋਲੈਜਤੀ
 ਭੀਬੋਲਥਹਾਰੇ ਨਨਕਕਥੇਸੁਦਰੀਥ ਕੁਈਤੁਕਥੋਲਥੋਲਵਿਸ
 ੩੧ ਚੰਬਾਨਥਵਾਰਾ ॥ ਚੋਲਨਹਾਰੁਕੋਲਕੋ ਤੋਲਦਹਾਰਤੋਲ
 ਥੋ ਅਟਕਨਹਾਰਾਮਟਕੋ ਥੁਟਕਨਹਾਰਥੁਟਕੋ ਥੁਟਕਨਹ
 ਹਥੁਟਕੋ ਨਾਵਨਹਾਰਾਹਿਥੋ ਥੁਟਨਹਾਰਸੁਟਾਹਿਥੋ ਥੋ
 ਕੋਈਕਥਮਾਹਿਥੋ ਥੋਈਕਥਪਾਰਮਹਥਨਥਮਾਹਿਥੋ ੨੨
 ਥੁਨਨਕਜੀਵਾਰਾ ॥ ਜਨਨੀਸੋਧਿਥੋ ਨਰਨੀਸੋਧਿਥੋ ਰ
 ਹਨੀਸੋਧਿਥੋ ਥੁਟਨੀਸੋਧਿਥੋ ਨੇਤਲਥੁਟਸਥੁਧਿਥੋ ਥੋ
 ਕੰਕਾਰਥਿਪਾਕਰਥੋ ੩ ਚੰਬਾਨਥਵਾਰ ਚੰਬਾਨਕੋ ਗੋਗੋ
 ਨਾਸਾਮਕੋ ਰਹਸਿਥੋਨਰਾਮਕੋ ਥੁਸਿਥੋਨਰਾਮਕੋ ਸੁਖ
 ਦੇਉਨਪ੍ਰਸਤੋ ਜਥੁਆਪਥਾਪੇਥੋਲਤਾ ਰੁਥਾਨਮੋਲਤਾਪ੍ਰੁਟ
 ਵਤਥੋਥਾਸੁਟਨਾਨਕਥਾਲਾ ਥੋਕਾਥੋਕਸੁਖਪਾਵਕਾ ਰੁਜਾ
 ਨਜੀਜਾਲਾ ॥ ੪ ॥ ਚੰਬਾਮਥੋਰੁਜਨਤਕਜੀਆਪਸੋਥਿ
 ਚਸੁਤਤਚਰਨਥੀਵਗਾਜੀਤੀ ਸੁਹਰਪ੍ਰਥਿਹਾਰੇ ਧੁਧੁਨਾਥਮ

ਤੇਚੰਬਾਥਾਮਥਿਗਿਲਨਥਾਮਤੇਗੋਪੀਚੰਦ ਏਹਚਾਰੇਥ
 ਰੁਤਥੁਜੀਹੋਥਿਥਪਥੁਥੀਜੀਥਮਲਿਥਥੁਥੇ ਆਜਹਮ
 ਥੋਜਸੇਥਪੁਰਪ੍ਰਕਾਸਵਥਥਦਰਸਥੁਥਾਥੇ ਤਾਂਗੁਰੁਨ
 ਨਕਜੀਵਥਾਥਾਥੀਥਿਥਥੇਵਰਸਥਨਥੁਥੁਤਚਾਰਥੇਅਹੇ

ਪਰਤੁਠਾਹੋਯਾਜੇਵੇਹਵਿਚਰਦਰਸਨਹੋਯਾ ਅਮਾਨੁਸਤਪ੍ਰਤੀ
ਤੁਮਾਈ ਜੋਮਸਾਨੂੰ ਕਰਤਾਰਨਿਰੰਕਾਰਦਾਦਰਸਨਹੋਯਾ ਨਿਰੰ
ਕਾਰਅਤੇਤੁਸਾਡੂੰਵਿਦੁਏਦਕੋਈਨਾਹੀ ਜਾਣਿਤੁਏਨਾਥਪੁਜੀ
ਹੋਏ ਤੁੰਸੁਰਤਸਿਧਅਤੇਕਰਕਾਸਿਧਕਿਤਨੇਸਿਧਤਮਕਹੀਏ
ਹੋਏ ਤੁੰਮੀਗਲਨਾਥਕਯਾ ਸੁਰਬੁਈਗੋਪੀਚੰਦਕਾਲੇਏ
ਸਿਧਕੋਜਾਅਹੰਕਾਰਕਰਹੋਏ ਤੁੰਗੋਪੀਚੰਦਕਾਨਾਥਜੀਤੁ
ਮਦੇਖੋਤੇਤੁਮਾਜਾਗੁਰੂਨਨਕਜੀਤਿਥਕੁਕਮਲਿਗੀਇਸਥਾਅ
ਤੇਏਹਤੋਕਛਲੇਨਨਾਹੀਆਛਾ ਤੁਮੈਨਹੋਏਜੇਵੇਕੋਤਨਹੀ
ਤੁਮਅਪੋਤਮਾਸਾਵੇਖੋਗੋ ਕੈਸੇਸਰੀਮੰਦੇਹੋਵਨਗੇ ਤੁੰਚੰਨਾ
ਥਾਂਕਰਮਾਤੁਛਾਈਅਕਾਕੀਰਾ ਮਿਥਾਨੀਉਤੁਇਲੇਸਿੰ
ਬਜਾਇਲੇ ਫੁਰੂਮਾਦੇਜਾਇਲੇ ਖੁਦਾਅਕਾਸਲੇ ਜਿਤਨੇਸਿ
ਧਤਮਕਰੁਪਹੋਏਅਹੇ ਸਰੁਨਾਅਪਣੇਸਾਜਇਹੁਏ ਤੁੰਗੁਰੂ
ਨਨਕਜੀਚੁਪਕਰਕੇਮਚਲੇਹੋਇਥੋਏ ਤੁੰਸਿਧਲਰੋਕਰ
ਮਾਤਾਕਰਨ ਜੰਗੁਰੂਨਨਕਜੀਬੋਲੇਨਾਹੀ ਤੁੰਦੁਗਰਨਾਥ
ਹੁਆਅਰੇਨਨਕਤਪਾਅਬਤੁਬੋਲਕਾਹੁਮਾਏ ਕੁਨਨਕ
ਜੀਵਾਚ ਉਤੁਹੋਕੋਸਹਮਾਰੀ ਹਮਚੇਪੇਸਕਤਤੁਮਾਚੀ ਜਥਾ
ਨਕਮੁਖਤੇਬੋਲਾ ਤਕਕਉਸੇਪ੍ਰੀਤਪਦਬੋਲਾ ਜਬਕੋਸਚਰੀ
ਅਸਮਾਨੇ ਤੁਥਾਸਿਧਰਹੇਹੋਥਾਨੇ ਜਬਕੋਸਮਿਥਾਨੀਮਾਰੀਤ
ਮਿਰੀਹੁਈਪੁਕਾਰੀ ਜਬਕੋਸਹੁਈਅਸਦਾਰੀ ਤਬਮੁੰਦਾਫੁਰੂਮ
ਹਾਰੀ ਸਰੁਭਾਈਸਿਧਾਂਕਾਸਲਤਨ ਕੋਸਨਾਨਕਕੀਜਲਤ
ਨ ਜਬਸਿਧਸਰਮਿਦੇਪੋਲੇ। ਤੁਥਾਨਕਹਾਨਹਸਬੋਲੇ ਤੁੰਮੀ
ਗਲਨਾਥਰਹਨਸਕਯਾ ਲਗਾਕੁਹਦਕੋਗੁਰੂਗੋਤਖਨਾਥ
ਜੀਦੇਖਮਾਗੁਰੂਨਨਕਜੀ॥੧॥ ਗੋਰਖੇਵਾਚ ਕੈਉਗਲਗ
ਗਗਨਮੰਗੁਲਹੋਕੈਅਕਾਸਕੈਤਾਰੇ ਕੈਪਦੁਖਨਾਸਪਤੀਇ

ਦੁਬਾਰ ਸੈਕੈ ਧਾਰੇ ਕੈ ਸੇਰ ਕਾ ਸੁਮੇਰ ਪਰ ਬਤ ਹੈ ਜਗ ਮਹਰ ਤੀ ਕੇ
 ਤੀ ਕੇ ਤੇ ਕਲ ਮਹ ਦੇਵਾ ਕੁਟ ਦੇ ਗੋਰਖ ਸੁਟ ਹੋ ਨਨ ਕਤ ਮਾਏ
 ਕੈ ਬੇਰਾ ॥੧॥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਾਚ ਚਾਰ ਉਗਲ ਗਗਨ ਮੰਤ੍ਰ
 ਹੋ ਮਾ ਕਾ ਸਮੇਤਾਰੇ ਦੋ ਪੜ ਬਨਾ ਸਪਤੀ ਕੇ ਵਿਦੁ ਬਰ ਸੈ ਨ ਉਧਾਰੇ
 ਸਦਾ ਸੇਰ ਕਾ ਸੁਮੇਰ ਪਰ ਬਤ ਹੈ ਜਗ ਮਹਰ ਤੀ ਇਕਾ ਏ ਕੋ ਕਲ ਮ
 ਹ ਦੇਵਾ ਕੁਟ ਦੇ ਨਨ ਕ ਸੁਟ ਹੋ ਗੋਰਖ ਮਾਏ ਏ ਕੀ ਬੇਰਾ ੨ ਤ
 ਫੇਰ ਖੀ ਬੜਾ ਸਿਧ ਬੋਲਾ ਖੀ ਬੜੇ ਵਾਚ ਕ ਵਨ ਰੂਪ ਕ ਵਨ
 ਦੇ ਲਾ ਕ ਵਨ ਮੂਲ ਕ ਵਨ ਮੇਲਾ ਕ ਵਨ ਵਸਤ ਲੇ ਰਹੇ ਏ ਕੇ ਲਾ
 ਕਾਂ ਆ ਕ ਹੁ ਕਾ ਹੇ ਕੀ ਪੰਤ੍ਰ ਤਿਸ ਉਪਰਾ ਕਿਸ ਪੁਰਖ ਕੀ ਅੰਤ੍ਰ ਕ
 ਖੀ ਜੋ ਬੋਲੇ ਕ ਬਕ ਬਖਾਇ ਕਿਹਾ ਬ ਦੇ ਹੋ ਨਨ ਕ ਮ ਮਰਾ ਪੁਰ
 ਜਾਇ ॥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਾਚ ਸਬਦ ਗੁਰੂ ਸੁਰਤ ਚੇਲਾ ਮ
 ਨ ਮੂਲ ਪ ਵਨ ਮੇਲਾ ਤੁਤ ਵਸਤ ਲੇ ਰਹੇ ਆ ਕੇ ਲਾ ਕਾ ਆ ਪੰਟ
 ਪਾਣੀ ਕੀ ਪੰਤ੍ਰ ਤਿਸ ਉਪਰ ਸਤ ਪੁਰਖ ਕੀ ਅੰਤ੍ਰ ਸਤ ਕ ਬਖੇ
 ਕ ਬਖਾ ਖਾਇ ਏਹ ਸਬਦ ਹੋ ਖੀ ਬੜਾ ਮ ਮਰਾ ਪੁਰ ਜਾਇ ੩ ॥
 ਖੀ ਬੜੇ ਵਾਚ ਕੋ ਨਨ ਗਾਰੀ ਕੋ ਨ ਜਲ ਤੰਨ ਕੋ ਨ ਮੁਲੋ ਕ ਵਸੇ
 ਪ੍ਰਧੰਨ ਕੋ ਨ ਰਾਜਾ ਕੋ ਨ ਮਹਤਾ ਦੇਹ ਦੇ ਨਨ ਕ ਨ ਗਾਰੀ ਕੀ ਮਾਂ
 ਬਾਤੁ ॥੩॥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਾਚ ਕਾਂ ਆਠ ਗਾਰੀ ਨੰ ਉਸੁ

ਲਤਨ ਪੰਦ ਚੇਰ ਦੇ ਸੰਪਦ ਧੰਨ ਮਨੁ ਮਾਯਾ ਜਾਪ ਉਨ ਮਹਤਾ ਲੇਹੁ
 ਰੇ ਖੀ ਬੜਾ ਨ ਗਾਰੀ ਕੀ ਬਾਤੁ ॥੪॥ ਖੀ ਬੜੇ ਵਾਚ ਕ ਹਾ ਦੇ ਸੇ

ਆਹਮਾਰਾਮਾਨੇਨਾਹੀਅਬੀਕਰੋਤੁਸੁਛਾਈਜੇਤਜੋਰਧਰੇਹ
 ਮਾਮਪਨਾਤੁਸੁਕੇਮਲੁਮਾਨਹੀ ਧੁਰਮਨਾਥਕਹੈਸੁਣਨਾਨਕ
 ਹਮਰੀਮਨਰਜਾਈ १ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ ਪਹਰਾਅਗਨਿ
 ਹਿਦੈਘਰਬਾਧਭੁਜਨਸਾਰਕਰਾਈ ਸਗਲੇਦੁਖਪਾਣੀਕਰਪੀ
 ਵਾਂਧਰਤੀਹਾਕਚਲਾਈ ਧਰਤਾਰਾਜੀਅੰਬਰਤੋਲੀਪਿਛੇਦੀ
 ਕਚੜਾਈ ਏਤਾਤਾਣਹੋਵੈਮਨਅੰਦਰਕਰੀਭਿਆਖਕਰਾਈ
 ਜੇਦਰੁਸਾਹਿਬਤੇਵਰੁਵਾਤੀਦੇਦੇਕਰੇਰਜਾਈ ਨਾਨਕਨਜਰਕ
 ਰੇਜਿਸਉਪਰਸਚਨਾਮਵਰਿਆਈ ੨ ਉਗਮਵਾਚ ਉਗਮਏ
 ਲੇਤਤਵਿਰੋਲੇਸੁਣਹੋਨਾਨਕਮੋਰੀ ਕਯੋਕਰਵਸਤਪਰਾਪਤਿ
 ਹੋਈਕਿਨਪਾਈਤਮਗੋਦੀ ਆਖਵਖਾਣੈਭੁਦਨਜਾਣੈਗੁਰ
 ਬਿਨਬੁਝਨਹੋਈ ਸਿਧਮਿਲੈਬਿਨਬੁਧਿਨਉਪਜੇਜਨਮਅ
 ਕਾਰਬਖੋਈ ਉਗਮਕਹੈਸੁਣਨਾਨਕਮੁੜੇਸਤਿਗੁਰਸਿਰਪ
 ਰਗਏ ਗੁਰਗੋਰਖਕੀਚਰਨੀਲਾਗੋਤੀਨਲੋਕਮਾਹਿਜਾਪ
 १ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ ਮੇਰੀਕਹੀਅੰਏਕੰਕਾਰਾਤੀਨਲੋਕ
 ਕਉਪਾਲੇ ਲਖਚੋਰਾਸੀਜੋਨਉਪਾਈਜੀਅਜੀਤਕੇਨਾਲੇ
 ਤਿਸਕੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਵਸਤਪ੍ਰਾਪਤਗੁਰਪੁਰੇਮਿਲਪਾਈਗੁਰਪੁ
 ਸਾਰੀਮਰਮਪਛਾਨਿਆਮੇਲਨਰਹੀਆਕਾਈਨਿਰਮਲ
 ਬੁਧਿਸਿਧਸਭੁਹਾਜਰਜਨਮਸਕਾਰਥਾਯਾ ਰਜਜਨਨ
 ਕੀਬੁਦੀਪਤਾਮਿਲਕਰਤੇਥਾਟਬਣਾਯਾ ਕਹੈਨਾਨਕਸੁਣ
 ਉਗਮਮੁੜੇਤੈਬਿਰਥਾਜਨਮਗਵਾਯਾ ਏਕੰਕਾਰਗੁਰੂਨਜਰ
 ਨਜਾਨਾਸੁਣਗੋਰਖਗੁਰਮਾਯਾ ੨ ਧੰਗਰਨਾਥਵਾਚ ਕ
 ਉਨਮਹਤਾਹੀਕਉਨਪਿਤਾ ਕਉਗੁਰੂਕਉਨਤੂਹੇਤਾ ਕਉਨਦੇ
 ਸਕਉਨਕੁਏਸ ਜੰਗਮਕੇਜੋਗੀ ਭੋਗੀਕੇਰੋਗੀ ਹਰਖੀਕੇਸੋ
 ਗੀ ਪੁਣਵਤਧੰਗਰਸੁਣਰੇਬਾਲੇ ਕਉਨਪ੍ਰਗਾਸਕਿਹਮਿਏ

ਜੀਜਾਲੇ॥੧ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ ਖਿਆਮਹਤਾਗੀਸੀਤੋਖੀਪਿ
 ਤੁ ਸਚਗੁਰੂਕਰਤਾਰਕਹੋਤਾ ਬੇਗਮਪੁਰਦੇਸਸਗਲੇਬੇਸ
 ਜੀਗਮਨਜੋਗੀ ਰੋਗੀਨਰੋਗੀ ਹਰਖੀਨਸੋਗੀ ਪ੍ਰਵਤਨਾਨ
 ਕਸੁਣਹੋਧੀਗਰਬਾਲੇ ਚਮੰਕਾਰਪ੍ਰਗਾਸੁਭਉਮਿਦੇਜੀਜਾਲੇ
 ਆਸ ਗੋਰਖੇਵਾਚ ਮੁੰਦਾਪਹਰੇਝੇਲੀਲੇਹੋਮਸਤਕਪੁਰ

ਲਗਾਵਉ ਸਤੀਅਜੀਤੀਕਾਖਾਰਹਤੀਖੀਬਾਅੰਗਹਫਾਵ
 ਉ ਹਾਥਫਹੋੜੀਤੰਡਾਰਾਖੋ ਤਉਸਿਧਾਪਰਤੀਤੁ ਮੇਲਮਿਲਦੇ
 ਸਿਧਜਮਾਤੀਇਉਸਗਲਾਜਗਜੀਤੁ॥ ਆਦੇਸੁਕਰੋਆਦੇ
 ਸੁ ਸਭਾਸਿਧੋਕੋਕਰੋਅਦੇਸੁ॥ ਬੁਗਤਲੇਹੁਤੰਡਾਰਾਭੁਚਹੁ
 ਖਤੇਨਾਦਬਜਾਵਹੁਨਾਬਨਉਹੋਇਬੈਰੋਜੁਗਜੁਗਾਰਿਧਸਿਧ
 ਬਹੁਲਗਾਵਹੁਸਗਲਾਸਿਧਤੁਮਆਗਮਾਕਾਰੀਜੋਗਸੰਜੋ
 ਗੀਧਾਵਹੁ॥ ਏਕਮਉਕੇਪੁਤਾਹੋਵਹੁਜੁਗਤਜੋਗਕੇਦੇਲੇ॥
 ਸੀਸਾਰਕੇਭੰਡਾਗੀਕਹਿਓਤੁਮਦੀਵਾਂਨਸਗਲੇ ਤੁਮਾਸਿਰਉ
 ਪਰਅਵਰਨਕੇਯੀਹੋਇਬਹੋਪਰਧਾਨੁ ਹੁਕਮਤੁਮਾਰਾਸੁ
 ਤਉਚਾਇਉਚਲੇਫੁਰਮਾਂਨ ੩ ਖੰਡੁਖੰਡੁਮਹਿਅਸਟਬੈਸ
 ਹੁਲੋਇਲੋਇਚਲੇਭੰਡਾਰਾ ਲਖਚੋਰਾਸੀਹਬਚਨਮੈਬਾਂਧੇ
 ਰਸਨਾਏਕਉਚਾਰਾ ਕਰਕਰਦੇਖੋਅਪਨਾਕੀਆਆਪਹਰਿ
 ਦੇਬੀਚਾਰੀ ਪ੍ਰਵਤਨਗੋਰਖਸੁਣਹੋਨਾਨਕਮੇਸੀਕਾਰਤੁਮਰੀ
 ੪ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ ਮੁੰਦਾਸੀਤੋਖਸਰਮਪਤਿਝੇਲੀਪਿ

ਮਾਨਕੀਕਰਹਿਬਿਬੂਤ ਖੰਬਾਕਾਲਕੁਆਰੀਕਾਇਮਾਜੁਰ
 ਤਿਤੰਤਪਰਤੀਤ ਅਈਪੰਥੀਸਗਲਜਮਾਤੀਮਨੁਜੀਤੋਜ
 ਗਜੀਤੁ ਆਦੇਸੁਤਿਸੈਆਦੇਸੁ ਅਹਿਮਨੀਲਮਨਾਦਿਮ
 ਨਾਹਤਿਜੁਗਜੁਗਏਕੇਦੇਸੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੁਗਤਿਗਿਆਨਦ
 ਇਮਾਭੰਗੁਰਣਪਟਪਟਦਾਜਹਿਨਾਦਿਅਪਨਾਬਨਾਬੀ
 ਸਭੁਜਾਕੀਰਿਧਸਿਧਅਵਗਾਸਾਦ ਸੰਜੋਗਦਿਜੋਗਦੁਇ
 ਕਾਰਚਲਦਹਲੇਖੇਮਾਵਹੁਭਾਗ ੨ ਏਕਾਮਾਈਜੁਗਤੁਦਿ
 ਅਈਤਿਨਚੇਲੇਪਰਵਾਣ ਇਕਸੀਸਾਗੀਇਕਭੰਡਾਰੀਇ
 ਕੁਲਾਏਈਬਾਣੁ ਜਿਵਤਿਸੁਭਾਵੈਤਿਵੈਚਲਾਵੈਜਿਵਹੋਵੈ
 ਫੁਰਮਾਣ ਓਹੁਵੇਖੈਓਨਨਦਰਨਮਾਦੇ ਬਹੁਤਾਏਹਾਵਿਡਾ
 ਣੁ ੩ ਆਸਣਲੋਇਲੋਇਭੰਡਾਰ ਜੋਕਿਛਪਾਇਮਾਸੁਏਕ
 ਵਾਰ ਕਰਕਰਵੇਖੈਸਿਰਜਣਹਾਰ ਨਾਨਕਸਚੇਕੀਸਾਚੀਕ
 ਰ ੪ ॥ ੧ ॥ ਗੋਰਖਵਾਚ ਅਰੇਨਾਨਕਬਾਲਾਤੁਈਹਾਂਕੋਯੋ
 ਕਰਮਾਯਾਹੈ ਤੇਰਾਕੋਨਮੋਨੇਰਬਬ ਤੁਆਪਣਮੋਨੇਰਬ
 ਕਹੁ ਤੇਰਾਮੋਨੇਰਬਪੁਰਾਕਰੀਏ १ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ
 ਏਕਮੋਨੇਰਬਕੀਆਪੂਰਾ ਜਬਹਮਕੋਸਾਤਿਗੁਰੀਮਲਾਸੁਰ
 ਮੋਰਮੋਨੇਰਬਰਯੋਨਕੋਈ ਸਿਧਬੁਧਿਭੁਰਮੇਸਭੁਲੇਈ
 ਸੁਣਗੋਰਖਤੁਝਦੀਖਾਹੈਹੋ ਪ੍ਰਣਵਤੁਨਾਨਕਸਚੇਸਮੇਵਉ
 १ ॥ ਤੁੰਗੋਰਖਨਾਬਭੀਚੁਪਕਰਰਯਾ ਤੁੰਮੰਗਲਨਾਬਕਯਾ
 ਗੁਰੂਗੋਰਖਨਾਬਜੀ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਉਉਪਦੇਸੁਦੀਆ
 ਤੁੰਗੋਰਖਕਯਾਹਮੰਗਲਨਾਬਜੀ ਹਮਉਸਕਉਦੇਖਤੇਥੇ
 ਦੇਖਾਪੁਰਨਪਿੰਡਹੈਕਿਕਾਚਾਹੈ ਤੁੰਮੰਗਲਨਾਬਕਯਾਗੁਰੂ
 ਗੋਰਖਨਾਬਜੀ ਜੈਸਾਦੇਖੀਮੈਤੈਸਾਬਖਾਨੀਮੈ ਫਕੀਰਾ
 ਕਾਬੀਰਦਮੈਸਾਹੈ ਤੁੰਗੋਰਖਨਾਬਕਯਾਹਮੰਗਲਨਾਬਜੀ

ਤੁਮਸਤਬਚਨਕਹਤੇਹੋ ਤਾਂਫੇਰਮਰਦਾਨੇਕਯਾਗੁਰੂਜੀਆ
 ਗੋਭੀਕਾਈਜਾਗਾਏ ਕਿਇਬੋਤੋੜੀਗੀਪਹੁਚਣਆਹ ਤਾਂਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕਜੀਕਯਾਮਰਦਾਨਾ ਅਗੇਵਡੀਅੰਜਾਗਾਹੈਨ ਤਾਂਮਰ
 ਦਾਨੇਕਯਾਗੁਰੂਜੀਅਗੇਭੀਚਲਹੁਗੇ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾ
 ਕੇਯੋਭਾਈਬਾਲਾ ਤਾਂਬਾਲੇਕਯਾਤੁਸਾਹੀਰਜਾਇ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨ
 ਕਜੀਕਯਾਮਰਦਾਨਾ ਚਲਦੇਆਹੇ ਉਤਾਵਲਾਨਹੋਹੁ ਤਾਂਫੇਰ
 ਮਰਦਾਨੇਕਯਾਗੁਰੂਜੀ ਏਥੇਤਜੇਆਏਸੋਤਨਾਬਹੀਆਏਅ
 ਤੇਅਸਾਸੁਟਿਅਆਹਾ ਜੋਨੋਨਾਬਹੈਨ ਅਤੇਚੋਰਾਸੀਸਿਧਹੈਨ
 ਅਤੇਛੇਜਤੀਹੈਨ ਅਤੇਇਥੇਜੇਆਇਆਸੋਤਨਾਬਹੀਆਏ
 ਤਾਂਫੇਰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾਛੇਜਤੀਹੈਨ ਅਤੇ
 ਨਾਬਹੈਨ ਅਤੇਚੋਰਾਸੀਸਿਧਹੈਨ ਅਤੇਜੇਗੀਅੰਦਾਭੁਖਸੁ
 ਨਾਬਕਹਾਵਦੇਹੈਨ ਪਰਅਸਠੀਨਾਬਨਵੇਹੈਨ ਤਾਂਮਰਦਾਨੇ
 ਕਯਾਗੁਰੂਜੀ ਨੋਨਾਬਅਸਠੀਕੇਹੜੇਕੇਹੜੇਹੈਨ ਅਤੇਛੇਜ
 ਤੀਕੇਹੜੇਕੇਹੜੇਹੈ ਅਤੇਚੋਰਾਸੀਸਿਧਦਾਨਉਕਯਾਹੈ ਤਾਂਗ
 ਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਮਰਦਾਨਾ ਤੇਨੂਸਭਨਾਵੇਨਉਦਸਇਹੋਗੇ
 ਉਤਨੀਗਲਕਰਦੇਆਹੇ ਜੋਪ੍ਰਾਨਨਾਬਅਸਠਤੋਉਠਕਰ
 ਆਯਾ ਪ੍ਰਾਨਨਾਬਵਾਚ ਕਤਿਚਭੁਕੁਕਤਿਚਜੁਕੁਕਤਿਚਰ
 ਰਹਤੇਅਰੇਰੀ ਕਤਿਚਲਛਨਕਤਿਚਅਛਨਕਤਿਚਪਾਇਬੋ
 ਜੋਰੀ ਪਟੇਪਟੇਹੋਤਪਾਪੁਛਤਹੈਪ੍ਰਾਨਪਤਾਦੇਹਜਬਾਬਸੁਪੀ
 ੧ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ ਨਾਮਭੁਕੁਸਤਯੁਕੁਵਿੜੀਤਰਹਬੋਅ
 ਰੇਰੀ ਪ੍ਰਤਿਲਛਨਉਪਦੇਸੁਅਛਨਪ੍ਰਮਪਾਇਬੋਜੋਰੀ ਸੁਣੇ
 ਤੇਪ੍ਰਾਨਪਤਾਪ੍ਰਣਵੇਨਾਨਕਤਪਾਲੇਹਜਬਾਬਸੁਪੀ ੨ ਪ੍ਰਾਨਨਾ
 ਬਵਾਚ ਧੀਨਹੋਤਪਾਪ੍ਰਣਵੇਪ੍ਰਾਨਪਤਾ ਧੀਨਹੋਸਤਿਗੁਰਸੁਪ
 ਗਤਾ ਰਾਂਫੇਰਪ੍ਰਾਨਨਾਬਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਚਰਣਾਨੁਹੋੜੀ

ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਪ੍ਰਨਾਥਾਥਦੇਚਰਨਾਨੂਦੇਜੇ ਵਹਾਂਆਪਸਾਵਚਮ
 ਥੇਦੇਕੇ ਬਹੁਤਪ੍ਰਸੰਨਹੋ ਪ੍ਰਨਾਥਾਥਦਾਚ ਗੁਰਨਾਨਕਜੀਮੁਖ
 ਹਮਕੋਨਿਰੰਜਨਪੁਰਖਕਾਸਾਵਧਾਨਵਸਨਹੁਆਰੈ ਗੁਰੂਜੀਇ
 ਸਬਚਨਮੈਬਿਨਭੇਦਕਛਨਾਹੀ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦਾਚ ਪ੍ਰਨਾ
 ਥਜੀਤੁਮਅਗਨਿਰੰਜਨਮੈਜੋਭੇਦਜਾਣਤੇਹੈਸੋਜੋਗੀਸੁਰਲਾਹੀ॥
 ਅਰਹਮਤੇਇਉਹੀਜਾਣਤੇਹੈ ਜੋਤੁਮਨਿਰੰਜਨਕੀਮੁਰਤਿਹੈਸਤਖ
 ਤੀਤਿਕਰਜਾਣਤੇਹੈ ਤਾਂਪ੍ਰਨਾਥਕਯਾਗੁਰੂਜੀਤੁਮਉਪਰਨਿਦੇ
 ਜਨਕੀਅੰਮ੍ਰਿਤਪਾਏ ਤਾਂਸੰਗਲਨਾਥਕਯਾਕਯੋਪ੍ਰਾਣਨਾਥਜੀ
 ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਉਦੇਖਾ ਪ੍ਰਨਾਥਕਯਾਹਾਂਮੰਗਲਨਾਥਜੀ
 ਜੋਸਾਤੁਮਕਹਤੇਥੇਤੈਸਾਦੇਖਾਹਮਤੇਇਉਹੀਜਾਣਤੇਹੈ ਜੋਨਿ
 ਰੰਜਨਕਾਦਰਸਨਪਾਯਾ ਆਗੇਤੁਮਾਰੀਤੁਮਜਾਣੇ ਤਾਮੰਗਲ
 ਨਾਥਕਯਾਨਾਥਜੀ ਜੋਨਿਰੰਜਨਸਾਧਕੀਏਹੈ ਬਿਨੈਅਗਨਿਰੰ
 ਜਨਮੈਭੇਦਕਛਨਾਹੀ ਹਾਂਗੁਰੂਮੰਗਲਨਾਥਜੀ ਤੁਮਪੁਰਨਬਚ
 ਨਕਰਤੇਹੈ ਪ੍ਰਾਣਨਾਥਮਥਦੇਕਕਰਿਆਪਣੇਆਸਣਜਾਇ
 ਬੈਠਾ ਤਾਂਫੇਰਮਰਦਾਨੈਕਯਾਗੁਰੂਜੀਏਹਜੋਪ੍ਰਨਾਥਮਾਯ
 ਆਹ ਏਹਤਾਂਉਚੇਬਚਨਬੋਲਾਯਾਹਾ ਤਾਂਫੇਰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
 ਕਯਾਸੁਣਮਰਦਾਨਾ ਜਿਨਉਪਰਕਰਤਾਰਦੀਕ੍ਰਿਪਾਹੋਈ
 ਤੇਜੇਈਏਹਬਚਨਬੋਲਦੇਹੈਨਕਚਪਿਰਬੋਲਦੇਨਾਹੀਤੇਦੇਏ
 ਹਮਸਲੀਨਾਥਮਾਹਾ ਤਾਂਫੇਰਮਰਦਾਨੈਕਯਾਗੁਰੂਜੀਹੁਣ

ਨਾਥਾਦੇਨਾਉਦਸੇ ਦੇਖਾਅਸਲੀਲਾਬਕੇਹਜਾਕੇਹੜਾਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕਜੀਕਯਾਸੁਣਮਰਦਾਨਾਨਾਥਾਦੇਨਾਉ ਪਹਲੇਗੋਰਖਨਾ
 ਬ ੧ ਦੂਜੇਮਾਛਿਵਲਾਬ ੨ ਤੀਜੇਚਰਪਦਨਾਬ ੩ ਚੌਥੇਮੰਗਲਨਾ
 ਬ ੪ ਪੰਜਵੇਪੁਪਾਨਾਬ ੫ ਛੇਵੇਗੋਪੀਨਾਬ ੬ ਸਤਵੇਪ੍ਰਾਨਨਾਬ ੭
 ਅਠਵੇਸੁਰਤਨਾਬ ੮ ਨਾਵੇਚੰਬਨਾਬ ੯ ਮਰਦਾਨਾਏਗਨਵੰਨਾ
 ਥਾਦੇਨਾਉਹੈਨੇ ਅਤੇਹੋਰਆਖਣਨੂਬਹੁਤੇਰੇਹੈਨੇ ਤਾਂਫੇਰਮਰਦਾ
 ਨੇਕਯਾਗੁਰੂਜੀ ਛੇਜਤੀਕੇਹੜੇਕੇਹੜੇਹੈਨੇ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕ
 ਜੀਕਯਾਸੁਣਮਰਦਾਨਾ ਚੌਰਖਜਤੀ ੧ ਦੱਤਜਤੀ ੨ ਹਨਦੀ
 ਤਜਤੀ ੩ ਭੀਖਮਜਤੀ ੪ ਲਛਮਣਜਤੀ ੫ ਭੈਰੋਜਤੀ ੬ ਏਹ
 ਛੇਜਤੀਹੈਨੇ ਹੋਰਆਖਣਨੂਬਹੁਤੇਰੇਹੈਨੇ ਤਾਂਫੇਰਮਰਦਾਨੇਕਯਾ
 ਯਾ ਗੁਰੂਜੀ ਚੌਰਾਸੀਆਸਿਧਾਂਕੇਨਾਉਕਯਾਕਯਾਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾ
 ਨਕਜੀਕਯਾਮਰਦਾਨਾ ਉਹਤੀਸੁਣਧਮਾਨਕਰਕੇ ਪਹਲੇ

ਭੀਕਰ ੧ ਦੂਜੇਸੰਗਰ ੨ ਤੀਜੇਸੰਘਰ ੩ ਚੌਥੇਸੰਗਰ ੪ ਪੰਜਵੇ
 ਉਰਮ ੫ ਛੇਵੇਪੁਰਮ ੬ ਸਤਵੇਕਲੀਫਾ ੭ ਅਠਵੇਹਨੀਫਾ ੮
 ਵਲਹਰੂਪਾ ੯ ਦਸਵੇਸੰਘਰ ੧੦ ਯਾਰਵੇਲਿਘਰ ੧੧ ਬਾਰਵੇਹ
 ਜੀਰਤਨ ੧੨ ਤੇਰਵੇਪੁਰਨਨਾਬਕ ੧੩ ਚੌਦਵੇਬਿਬਲਕਾ ੧੪
 ਪੰਦਵੇਜਾਲਕਾ ੧੫ ਸੋਲਵੇਖਿਬੜ ੧੬ ਸਤਾਰਵੇਸੁਰਸਿਧ
 ੧੭ ਅਠਾਰਵੇਨਿਰਸਿਧ ੧੮ ਉਨੀਸਵੇਕੇਲਕਰਨ ੧੯ ਵੀਸ
 ਵੇਸਮਰਤ ੨੦ ਉਕੀਸਵੇਗਤਿਨਗਲ ੨੧ ਬਾਈਸਵੇਅਸਰ

ਨਿਧ ੨੨ ਤੇਈਸਵੇਚਤੁਰਬੈਂ ੨੩ ਚੌਥੀਸਵੇਰਇਅੰਨ ੨੪
 ਪਚੀਸਵੇਕੇਵਲਕਰਨ ੨੫ ਛਥੀਸਵੇਅੱਪਤੁ ੨੬ ਸਤਾਈਪ
 ਰਬਤ ੨੭ ਅਠਾਈਵੇਈਸਰ ੨੮ ਉਨਤੀਵੇਭਰਬਰੀ ੨੯ ਤੀ
 ਸਵੇਭੁਤਵਾ ੩੦ ਇਕਤੀਸਵੇਕਨਕਾ ੩੧ ਬਤੀਸਵੇਸੰਭੁਤ ੩੨ ਤੇ
 ਤੀਸਵੇਅਛਰਦੈਨ ੩੩ ਚੌਤੀਸਵੇਪਲਕਨਿਧ ੩੪ ਪੈਤੀਸਵੇ
 ਪਿਪਲਕਾ ੩੫ ਛਤੀਸਵੇਸਿਵਰਾਮ ੩੬ ਸੈਤੀਸਵੇਗਿਰਦੇ
 ਧ ੩੭ ਅਠਤੀਸਵੇਸਾਲਜਾ ੩੮ ਉਣਤਾਲੀਸਵੇਕੇਸਕਰ
 ੩੯ ਚਾਲੀਸਵੇਗੋਲਸਾ ੪੦ ਇਕਤਾਲੀਸਵੇਮਗਨਧਾਰ
 ੪੧ ਬੈਤਾਲੀਸਵੇਮੁਕਤੀਸਰ ੪੨ ਤ੍ਰਿਤਾਲੀਸਵੇਚਲਨਾਚੇਤ
 ੪੩ ਚੌਤਾਲੀਵੇਸੁਰਮੈਂਨ ੪੪ ਪੈਤਾਲੀਵੇਬੀਰਮੈਂਨ ੪੫ ਛਿਤ
 ਲੀਵੇਗਿਰਦਰ ੪੬ ਸੈਤਾਲੀਵੇਜੋਤਲਗਨ ੪੭ ਅਠਤਾਲੀ
 ਮੈਂਜੋਤਮਗਨ ੪੮ ਉਦਵੰਜਵੇਬਿਮਲਜੋਤ ੪੯ ਪੰਜਾਹਵੇ
 ਸੀਤਲਜਲ ੫੦ ਇਕਵੰਜਵੇਅਪਰਘਨ ੫੧ ਬਾਵੰਜਵੇਤੁ
 ਲਸਸੀਜੋਗ ੫੨ ਤ੍ਰਿਵੰਜਵੇਪ੍ਰਿਤਪਾਨ ੫੩ ਚੌਰੰਜਵੇਅਕਾਲ
 ਨਿਰ ੫੪ ਪਚਵੰਜਵੇਕੁਲਸਰ ੫੫ ਛਿਵੰਜਵੇਰਾਮਕੁਆ
 ਰ ੫੬ ਸਤਵੰਜਵੇਕ੍ਰਿਸਨਕੁਆਰ ੫੭ ਅਠਵੰਜਵੇਬਿਸਨ
 ਧਾਜ ੫੮ ਉਣਹੰਠਵੇਸੰਕਰਜੋਗ ੫੯ ਸਠਵੇਬਰਮਜੋ
 ਗ ੬੦ ਇਕਾਹਠਵੇਮੀਰਹੁਸੈਨੀ ੬੧ ਬਾਹਠਵੇਮੀਰਜੰਜੀ
 ਲੀਕੰਧਾਰੀ ੬੨ ਤ੍ਰੇਹਠਵੇਕਾਲਿਦੁਨੈਂਨ ੬੩ ਚੌਹਠਵੇਨਾਲਿ
 ਦੁਨੈਂਨ ੬੪ ਪੰਸਠਵੇਸੁਰਸਤੀ ੬੫ ਛਿਆਹਠਵੇਗੋਰਧ
 ਨਸੈਂਨ ੬੬ ਸਤਾਹਠਵੇਗੁਠਾਬਾਜੀ ੬੭ ਅਠਾਹਠਵੇਅਲ
 ਨਾਸੀ ੬੮ ਉਣਹੰਠਵੇਕਲਕਸਿਧੀ ੬੯ ਸਠਵੇਏਕ
 ਰੀਗੀ ੭੦ ਇਕਹਤਰਵੇਕੇਵਲਕਰਮੀ ੭੧ ਬਾਹਤਰਵੇਕਰਮ
 ਨਾਸੀ ੭੨ ਤ੍ਰਿਹਤਰਵੇਕਲਾਬਿਲਾਸੀ ੭੩ ਚੌਹਤਰਵੇਮੁਲਮੰਤੀ

੭੪ ਪੰਥਤਰਵੇਜੋਗਤੀਤੀ ੭੫ ਛਿਹਤਰਵੇਜੋਗਲਹਰੇ ੭੬
 ਸਧੰਤਰਵੇਈਪਰਿਗ ੭੭ ਅਠਤਰਵੇਆਪਰੁਪੀ ੭੮ ਉਣਾਸੀ
 ਏਕਲੇਸਧੁਪੀ ੭੯ ਅਸੀਵੇਬਿਰਹੀਮਜੋਗੀ ੮੦ ਇਕਾਸੀਏ
 ਖਲਾਸਮੁਗਲਕੋਗੀ ੮੧ ਬਾਸੀਏਕਿਦਾਰਜੋਗੀ ੮੨ ਤ੍ਰਿ
 ਆਸੀਏਸੰਗਲਕਕਯਮੈ ੮੩ ਚੌਰਾਸੀਏਬਚਿਤ੍ਰਜੋਗੀਕਯ
 ਮੈ ੮੪ ਤਾਂਗਰੁਨਾਨਕਜੀਕਯਾਸੁਣਮਰਦਾਨਾਚੌਰਾ
 ਸੀਆਂਸਿਧਾਂਦੇਨਾਂਉਏਹਰੈਨੀ ਅਤੇਓਨੋਨਥਹੈਨਅਤੇਓ
 ਛੇਜਤੀਪੈਂਨ ਤਾਂਫੇਰਮਰਦਾਨੇਕਯਾਗੁਰੂਜੀਨਾਥਾਈਭੀਨਿਸ
 ਹੋਈ ਅਤੇਸਿਧਾਂਦੀਭੀਨਿਸਹੋਈ ਪਰਜੀਜਤੀਆਂਦੀਨਿਸਲੇ
 ਹੋਈ ਤਾਂਗਰੁਨਾਨਕਜੀਕਯਾਮਰਦਾਨਾ ਕੋਜਨਾਨਿਸਹੋਈ
 ਜੋਕਿਛੁਤੇਰੇਦਿਲਾਵਿਚਹੈਸੇਪੁਛਲੇਮਤਅਰਮਾਨਰਹਸੀਤੁ
 ਫੇਰਮਰਦਾਨੇਕਯਾਗੁਰੂਜੀਤੁਸੀਆਖਦੇਹੈਜੋਛੇਜਤੀਪੈਂਨ
 ਅਤੇਕੇਈਏਦੇਰਹੇਪੈਂਨ ਜਿਨਾਗੁਰਸੁਕੀਤਨਾਹੀਜੋਸੁੀਦੇਨੇਜੋ
 ਨਹੀਆਵਦਾਸੇਜਤੀਹੋਦਾਹੈ ਅਜੇਹੇਤਾਂਬਹੁਤਹੋਦੇਪੈਂਨ ਗੁਰੂ
 ਜੀਇਹਮੈਨੁਅਰਮਾਨਰਾਤਾਂਗਰੁਨਾਨਕਜੀਕਯਾਸੁਣ

ਮਰਦਾਨਾਕੁਲਪੁਛਾਏਹੁਜੋਛੇਜਤੀਪੈਂਨ ਸੋਏਹੋਪੈਂਨ ਹੋਰ
 ਜੋਜਤੀਪੈਂਨ ਸੋਉਨਾਂਦੀਬਿਦਜਾਦੀਹੈ ਅਤੇਉਨਾਂਦੀਬਿਦਜਾਦੀ
 ਨਾਂਹੀ ਤਾਂਫੇਰਮਰਦਾਨੇਕਯਾਗੁਰੂਜੀਮਥਨਤਾਂਕਰਦੇਨਾਂਹੀ
 ਬਿਦਕਜੋਕਰਜਾਦੀਹੈ ਤਾਂਗਰੁਨਾਨਕਜੀਸਲੋਕਕਯਾਮ

ਨਦੇਸਤੁ ਦਸਵੇਜਤੁ ਯਾਰਵੇਉਜਲਾ ਕੁਟਵੇਨਨਕਸੁਟਮਰ
ਦਾਨਾਪੀਰੁਨਗੁਸਸੀਕਾਲਾ १ ਸੁਟਮਰਦਾਨਾਨਵੇਦਰੇਬਿ
ਵਜਾਦੀਹੈ ਜਤੀਸੇਈਕਹਿਰਿਹੈਨ ਜੇਨਵੇਦਰੇਬਿਵਨਾਹੀਜਾ
ਟਵੇਦੇ ਸਭਨਾਦੁਆਆਦੇਖਬਰਦਾਨਹੈਨ ਅਤੇਮਥਨਨ
ਕੀਤਾਅਤੇਮੁਹਦੇਰਾਹਨਿਕਲਗਈ ਤਾਂਜਤੀਨਾਂਹੀਕਹੀਦਾ ਜੇ
ਸਭਨਾਦੁਆਆਨੁਖੀਮਰਖੇਤਾਂਜਤੀਹੈਵੈ ਉਹਜੇਛੇਜਤੀਤੈਨ
ਦਸੇਹੈਨ ਓਨਾਸਭਨਾਂਦੁਆਆਂਦਿਚਜਾਣਨਹੀਦਿਤੀ ਤਾਂਫੇਰ
ਮਰਦਾਨੇਕਯਾਜੀਹੋਰਨਾਦੁਆਆਰੀਆਂਦਿਚੋਕਯੋਕਰਜਾਦੀਹੈ
ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਯਾਮਰਦਾਨਾਮੁਹੋਜੇਗੀਧਮਗੀਧਬੋਲ
ਦੇਹੈਨ ਤਾਂਮੁਹਦੇਰਾਹਜਾਦੀਹੈ ਅਤੇਜੇਕੀਨੀਸੁਟਦਾਹੈਕਾਈ
ਕੁਲਸੁਰਤਤਾਂਤੋਲਦਾਹੈ ਤਾਂਕੀਨਾਂਦੇਰਹਿਜਾਦੀਹੈ ਅਤੇਜੇਨਾਸ
ਕਾਈਖੁਸਬਾਸਨਾਲੈਦਾਹੈ ਅਤੇਦੁਰਗੀਧਆਵਦੀਹੈ ਅਤੇ
ਖੁਸਬਾਸਨਾਲੈਕਰਤੋਲਦਾਹੈ ਤਾਂਨਾਸਕਾਦੇਰਾਹਜਾਦੀਹੈ ਅ
ਸਾਜੇਤੈਨਛੇਜਤੀਦਸੇਹੈਨ ਸੋਓਨਾਂਕਿਸੇਰਾਹਨਹੀਜਾਵਣ
ਦਿਤੀ ਤਾਂਓਹਅਸਲਜਤੀਹੈਨ ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਕਯਾਜੀਸਤੁ
ਜੀਸਤੁਹੈ ਹੁਣਮੇਰੀਬਹੁਤਨਿਸਾਹੋਈਜੀ ਤਾਂਫੇਰਮਰਦਾਨੇਕ
ਯਾ ਗੁਰੂਜੀਹੁਣਅਗੇਭੀਚਲਦੇਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਹ
ਯਾਮਰਦਾਨਾਚਲਦੇਆਹੇ ਤਾਂਗੋਪੀਨਾਬਮੰਗਲਨਾਬਨੁਕ
ਯਾ ਗੁਰੂਨਾਬਜੀਨਨਕਤਪਾਗਮਤੇਹੈ ਤਾਂਮੰਗਲਨਾਬਕਹ
ਯਾ ਭਾਈਗੋਪੀਨਾਬਜੀ ਜੋਕਯੋਰਹਤਾਹੈਤਾਂਰਾਖੋਮੈਸਾਸਾ
ਧਜੋਗੀਸਰਰਖਵੇਕੀਲਾਇਕਹੈ ਤਾਂਗੋਪੀਚੰਦਕਯਾਗੁ
ਰੂਨਾਬਜੀਤਮਕੋਹੇ ਤਾਂਮੰਗਲਨਾਬਅਤੇਪੁਪੁਨਾਬਅਤੇਰੋ
ਪੀਨਾਬਅਤੇਪ੍ਰਨਨਾਬ ਇਤਨਾਂਮਿਲਕਰਕਯਾਹੋਗੁਰੂ
ਨਨਕਜੀਤਮਕਯੋਰਮਤੇਹੈ ਈਹਾਂਹੀਰਹੇਸਿਧਮੰਡਲੀਮੈਦਰਸ

ਨਦੇਹੋ ਤੁਮਾਰੇਜੰਜਾਲਤੇਰਆਕੋਈਨਾਹੀ ਗੁਰੁਨਾਨਕਜੀਵ
 ਚ ਏਕਜੰਜਾਲਗਆਰੇਕਹੀਮੈਸਾਧੂਮੂਰਤਕੋਪਰਸਨਾਲ
 ਖਚੈਰਾਸੀਹਮਤੇਛੁਟੀਏਕਸਤਿਗੁਰਕੇਦਰਸਨਾ॥ਸੁਣਸਿ
 ਧੋਭਾਈਮੇਰੇਸਤਿਗੁਰਮਿਲਜਾਤੇਕੀਏਨਿਬੇਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਆਸਨਬੈਸਨਹਮਤੇਛੁਟਾਛੁਟੇਕਰਮਸਿਸਾਰ ਸਗਲੇਬੈਧਨ
 ਪਗਕੇਕਾਟੇਪਾਏਮੋਖਦੁਵਤਾ੨ਏਕੀਕਰਪਰਨਜਰਹਮਾਰੀਦੁਜ
 ਚਿਤਨਧਰੇਦਸਅੰਤਰਮੇਰਦੇਵਤੇਦਾਰਦਰਕਰਤੁਰੋ੩ਪ੍ਰੇਮ
 ਪ੍ਰਤਿਕੇਸਸਤ੍ਰੇਕੁਜਨਸਹਜਰਿਗਮੈਖੇਲੋਪ੍ਰਣਨਾਨਕਸੁਣਹੋਨ
 ਬਾਸਿਧੀਸਿਉਸਕੁਤੀਕਰਖੇਲੋ॥੪॥੧॥ਤਾਂਮੰਗਲਨਾਬਕਯ

ਜੀਤੁਮਕੋਨਿਰੰਜਨਮੈਸਾਕੀਆਹੈਪਰਹਮਆਪਦੇਵਾਸਤੇਕਹ
 ਤੇਹੈਤੁਮਸਾਧਮੂਰਤਿਹੋਤੁਮਾਰਾਦਰਸਨਦਰਲੰਬੁਹੈਤਾਂਗੁਰੁਨ
 ਨਕਜੀਕਯਾਮੰਗਲਨਾਬਜੀਤੁਮਹੋਧੋਹੋਹੋਮੁਖਕੇਕਹਣੇਕੀਵ
 ਤੁਨਹੀਮੁਖਕੇਕਹੇਲਿਠਸਹੋਤਹੈਅਬਹਮਕੋਤੁਮਰਜਾਇ
 ਏਵੇਤਾਂਮੰਗਲਨਾਬਅਤੇਪੁਪੁਨਾਬਅਤੇਗੋਪਨਿਬਾਅਤੇਪੁ
 ਨਨਾਬਕਯਾਗੁਰੁਜੀਤੁਮਕੋਰਜਾਇਨਿਰੰਜਨਕੀਹੈਤੁਜੀਤਿਲ
 ਕੀਕੇਮਾਲਕਹੋਜੀ॥੪੯॥ਬੋਲੋਭਾਈਜੀਵਾਹਿਗੁਰੁ
 ਖੀਹੋਰਚਲੀ॥੪੯॥ਤਾਂਗੁਰੁਨਾਨਕਜੀਅਤੇਬਾਲਾਮਰ
 ਦਨਾਤਿਹਾਂਉਡਾਗੀਲੀਤੀਜਾਇਬਾਰਪਰਬਤਤੇਖੜੇਹੋਏਜਿ
 ਵੰਤਾਤ੍ਰੇਉਸੰਨਾਸੀਆਹਾਦੇਖਨਤਾਂਮਰੇਦੱਤਾਤ੍ਰੇਉਲੀਆਪਾਹੈ

ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਕਿਥੇ ਆਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਕਹਾ ਮਰਦਾਨਾ ਹੁਣ ਬ੍ਰਿਜਾਰ ਪਰਬਤ ਤੇ ਆਏ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਰ
ਦਾਨੇ ਪੁਛਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਕਿਤੇ ਨੇ ਜੋ ਜਨ ਆਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਜੀ ਕਹਾ ਮਰਦਾਨਾ ਅਸੀਂ ਸਾਢੇ ਜਤੁ ਜਾਰ ਜੋ ਜਨ ਆਏ
੭੦੦੦੫੦ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੋਈ ਇਥੇ ਭੀ ਸਿਧ ਸਾ
ਧ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਾ ਮਰਦਾਨਾ ਏਥੇ ਵਡਾ ਅੰਧੁਤ ਪੁਰ
ਖ ਹੈ ਜਿਸ ਤਾਈਂ ਸੀਨਾ ਸੀ ਪੁਜਦੇ ਹੋਨ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਾ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਸ ਦਾ ਉਕਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਕਿਥੇ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਕਹਾ ਮਰਦਾਨਾ ਨਾ ਉਸ ਦਾ ਦੱਤਾ ਤੇ ਉਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਜੋ ਉ
ਚੀ ਢੁਢ ਦੇਖਦਾ ਹੈ ਉਸ ਉਪਰ ਪਾਹੋ ਆਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਕ
ਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਸ ਤਾਈਂ ਭੀ ਦੇਖੋਗੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਾ
ਮਰਦਾਨਾ ਦੇਖੀਐਗੇ ਜਾਇਦੰਤਾ ਤੇ ਉਪਾਸ ਤੇ ਏਖ ਤੇ ਹੋਏ ਅਹੈ
ਦੰਤਾ ਤੇ ਉਹੈ ਅੰਧੁਤ ਪਾਹੋ ਆਹੈ ਬਿਦੇਹ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਾ
ਕੋਯੇ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਹਾ ਜੀ ਜੋ ਤੇਰੀ ਰਜਾਇ ਤਾਂ ਮਰਦ
ਨੇ ਕਹਾ ਜੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹੁਣ ਤਾਂ ਆਇ ਪਹੁੰਚੇ ਹੋਇਸ ਤਾਈਂ ਭੀ ਬੁ
ਲਾਇ ਦੇਖੀਐ ਉਹ ਭੀ ਸਾਧ ਵਡਾ ਆਖਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਕਹਾ ਕੁਲਾ ਮਰਦਾਨਾ ਤੇਰਾ ਭੀ ਕਹਾ ਮੰਨ ਆ ਚਹੀਯੇ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਾਚ ਹੋਤੀ ਦੇਹ ਬੇਲੋਕੋ ਨਾਹੀ ਸਮਝ ਦੇਖੋ ਅਪਨੇ ਮ
ਨ ਆਹੀ ਜਬ ਲਗਦੇ ਹੀ ਤਬ ਲਗਾ ਆਸਾ ਉਨਿ ਹੋਵੈ ਪੁਰਨ ਸੰ
ਨਾਸਾ ਖੋਲਾ ਦਿਸਟਾ ਚਿਤਰਾ ਖੋਲਾਇ ਏਕ ਨਾਰਾਇਣ ਸਰੂਪ
ਦਮਾਹਿ ॥ ਬਿਨ ਵੇਨਾਨ ਕਸੁਦ ਦੰਤਾ ਤੇ ਉਹੈ ਮੁਰਤਿ ਸਰੂਪ ਨਿਰੰ
ਜਨ ਦੇਉ ॥ ੧ ॥ ਦੰਤਾ ਤੇ ਉਹੈ ਵਾਚ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ਪ੍ਰੋਜਨ ਪਦਮ
ਬੋਲ ਨ ਕਾਜਿ ਯੋਇ ਸੁਭਾਇ ਕਾ ਆਹ ਮਰੀ ਮੈਲ ਨ ਲਾਗੀ ਬੋਲ
ਬਚੈ ਨ ਸੇਰ ਹੋਤਾ ਗੀ ਹਲ ਚਲ ਕਬੀ ਨ ਬਾਪੈ ਮੋਹ ਪੁਰਨ

ਕ੍ਰਿਪਾਚਿਤਵਸਮਾਸੇਇ ਰੋਮਰੋਮਨਾਰਾਇਣਜਪਤਾ ਕਾਹੋਕੋ
 ਸਨਾਸੇਬਕਤਾ ਵੰਤਕਹੈਸੁਣਨਾਨਕਤਪਾ ਅਪਨਛੇਡਹੋਇਹ
 ਹੇਅਜਪਾ ੨ ਗੁਰਨਾਨਕਜੀਵਚ ਅਜਪਾਕਹੀਅੇਸੇਕੁੀਜਪ
 ਦੀਸੈ ਕੋਨਜਪੀਅੀਪੁਰਨਜਗਦੀਸੈ ਜਪਕਰਤੇਕਰਤੇਅ
 ਜਪਾਹੋਇਜਾਵੈ ਜਬਲਗਕਾਥਾਤਬਲਗਪਯਾਯਾ ਬਿਨਸੇ
 ਕਾਯਾਤਬਏਕਦਿਖਾਯਾ ਨਾਨਕਬੋਲੈਸਚੀਬਾਣੀ ਸੁਣਦੇ
 ਤਾੜੇਉਛਗਵਾਂਨਪ੍ਰਾਣੀ ੩ ਵੰਤਾੜੇਉਵਚ ਜਾਪਜਪੋਜਬ
 ਦ੍ਰਿਸ਼ਨਆਵੈ ਦੇਖਅਦਿਸੁਤਬਜਾਪਕੁਲਾਵੈ ਕਾਂਯਾਥਾਂਕੀ
 ਰਸਨਾਥਾਂਕੀ ਆਪਨਾਰਾਇਣਹੂਆਸਾਖੀ ਨਕੁਛਜਪਣ
 ਨਕੁਛਤਪਣ ਵੰਤਕਹੈਸਰੁਏਕੋਥਪਣ ਵੰਤਕਹੈਸੁਣਨ
 ਨਕੋਤਪਾ ਕੋਨਜਾਪਤੁਕਾਕਾਜਪਤਾ ॥ ੪ ਗੁਰਨਾਨਕਜੀਵ
 ਚ ਜਪਤਾਜਾਪਏਕੰਕਾਰਾ ਸਰੁਮੁਰਤਿਤੇਰਹੈਆਹਾ ਨਨਕ
 ਬੋਲੈਸਚੀਬਾਣੀ ਸੁਣਸੁਆਮੀਤੁਸਚਸਮਾਂਦੀ ੫ ਵੰਤਾੜੇਉ
 ਚ ਸੁਣਤਪਾਤੈਨਿਰੰਕਾਰਦੇਖਾਹੈਕੋਨਾ ਸੁਆਮੀਪੁਛੈ
 ਹਨਬਤਾਇ ਸੁਠਨਬੋਲੈਪਰਤਛੁਦਿਖਾਵਉ ਬਿਨਦੇਖੇਕਾ
 ਸਾਖੀਹੋਵਉ ਸੁਠਬੋਲਕੇਜਨਮਲਖੇਵਉ ੬ ਗੁਰਨਾਨਕਜੀ
 ਵਚ ਸੁਠਨਬੋਲੈਤਤਾਬਿਰੋਲੈ ਜਾਹਰਚਿਹਨਦਿਖਾਵਉ
 ਜੋਗੀਅਰਸੀਆਸੀਭੁਰਮੇਤਿਨਕੋਧੁਰਪਹੁਚਾਵਉ ਬੇਰ
 ਸਾਸਤਕਰਦੇਵਤੇਭੁਲੇਤਿਨਕੋਨਨਹਰਾਵਉ ਏਕਨਿਰੰਜ

ਨਮੁਗਤਿਆਛੀਰੁਕੋਪਰਸਪਰਸਗੁਨਗਾਵਉ॥ ਦੱਤਾਤ੍ਰੇਉਵ
 ਚ॥ ਸੁਆਮੀਬੋਲੈਤਤਾਵਿਰੋਲੈਕਯੋਜੁਠੀਬਾਤੈਬਕਤਾਨਿ
 ਰੰਜਨਦਰਸਨਦੀਆਕਿਸਹੂੰਅੰਸੀਤੁਮੈਨਸਕਤਾਮੁਖਤੇਏ
 ਚਨਉਚਾਰਓਹੀਜੇਉਨਿਰੰਜਨਰਾਵੈਬਿਨਬਚਨੋਕਿਛਪਾਈ
 ਅੰਨਾਂਹੀਕਾਹੇਸਤੁਗਵਾਵੈ੮ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ ਸਤਹ
 ਮਾਰਾਕਦੀਨਜਾਵੈਹਮਬੋਲੇਤੁਠਨਰਾਈਏਕਨਿਰੰਜਨਸੀ
 ਗਾਹਮਾਰੇਆਠਪਹਰਰੇਵਾਈਰੋਮਰੋਮਮੈਓਹੀਬੋਲੈਦੂਜਾ
 ਮੌਰਨੋਕੋਈਅੰਸੇਦਰਸਨਕਾਰਨਸੁਆਮੀਕੁਰਮਰਹੀਸ
 ਕੁਲੇਈਜੇਦਰਸਨਹਮਗੁਰੂਦਿਖਾਯਾਮਨਿਨਰਹੀਅੰਮੇ
 ਖਾਦਸਮੌਤਾਰੋਕਿਨੈਨਪਾਯਾਸੋਹਮਪਰਤੁਖਦੇਖਾ॥੯॥
 ਦੱਤਾਤ੍ਰੇਉਵਾਚ ਬਾਤੋਕਰਪਰਤੀਤਿਨਆਵੈਜੋਪਰਤਖਨ
 ਦੇਖੋਅੰਸੀਬਾਤਨਸੁਦੀਆਆਗੇਖਦਦਰਸਨਕੇਕੁਏਖੋ॥
 ਤੁਤੋਬਾਤਸੁਣਾਵੈਅਚਰਜਆਤਮਨਧਪਤੀਜੈਸੁਆਮੀ
 ਕਹੈਸੁਣਨਨਕਤਪਾਤੁਠਕਹੈਕੋਟਰੀਝੇ੧੦ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
 ਵਾਚ ਗੀਝੋਗੋਜਬਨੈਨੀਦੇਖੋਤੁਮਰਾਚਿਤਕਠੋਰੋਜਟਾਵਪਾਈ
 ਦੇਹਜਲਾਈਪਾਹਨਜੈਸੇਕੋਰੇਕੀਬਲਖੰਬਚੜਾਵੈਭਾਵੈਉਜ
 ਲਾਨਹੋਉਜਾਵੈ॥ ਨਾਗੀਦਸਛੇਕਰੇਸੀਘਾਰਾਕੀਤਨਕਬਹੁਤ
 ਵੈ੧੧ ਦੱਤਾਤ੍ਰੇਉਵਾਚ ਦਸਹੋਤਪਾਨਿਰੰਜਨਕੈਸਾਜੋਤਮਕ
 ਹਤੇਦੇਖਾਸਾਸੁਬੇਦਪੁਰਾਨਪੁਕਾਰਹਿਯਗਬਿਪਕਿਨਹੁ
 ਲੇਖਾਅਚਰਜਬਾਤਸੁਣਾਈਤੁਮਹੁਗਮਤੇਕੁਰਮਤਭੁਟਕ
 ਹਲਚਲਉਪਜੀਠਾਹਰਨਾਪਾਵੈਚਿਤਨਾਹਮਰਾਅਰਕਾ
 ੧੨ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ ਮੁਗਤਿਲਾਲਸਬਦਹੋਕਾਯਾਜੈਸੇ
 ਰੂਪਸੁਵਰਨਾਹੀਰਾਮੋਤੀਚਰਨਦੇਖੀਏਚੰਦਸੂਰਜਨਿਰਖਤ
 ਚੈਨੈਨਾਦਾਤਜਦਾਹਰਬਨੇਜੜਾਉਕੁਉਂਹੀਲਸਕਝਲਕੇ॥

ਨਾਕਦੀਸੈਖੰਡੇਕੀਧਾਰਾਜੈਸੀਦਾਮਨਚਮਕੈ ਚਲਕਰਦੇਖੋਤੁ
ਮਹਦਿਖਾਉ ਤੁਬਤੋਮਾਨੇਸੁਆਮੀ ਨਿਰੰਜਨਕੇਨਾਨਕਸਦਾਹ
ਸੂਰੀਆਠੋਪਹਰਸਲਾਮੀ ੧੩ ਦੱਤਾਤ੍ਰੇਉਵਾਰ ਦੇਖੀਸਕਤੁਤਮ

ਗੀ ਨਾਨਕਜੋਬੋਲੇਸੋਸਾਚੀ ਅਬਪਰਤੀਤਿਭੁਈਹੋਹਮਕੋਹਿਰਚੇ
ਭੀਤਰਰਾਚੀ ਧੰਨਗੁਰੂਤਮਾਰਾਕਹੀਐ ਜਿਨਤਮਕੋਦੇਖਾਦਿਖਾ
ਯਾ ਐਸਾਮਾਗੇਮੈਰਨਸਾਧੂਜੋਨਾਨਕਤਪਾਪ੍ਰਗਟਾਯਾ ੧੪
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਰ ਖਟਵਰਸਨਪਬਿਸਭਦੇਖੇਕੁਖਤਮਾਰ
ਉਚਾ ਜਤਵਰਨਸਰੁਸੇਵਕਤਮਰੇਤੁਮਸੀਗਨਾਹਪਹੁਚਾ ਰਿਧ
ਸਿਧਸਭਪੀਛੇਛਾਡੀਏਕਕੀਆਮਧਾਰਾ ਕਹੈਨਾਨਕਸੁਣਦੇ
ਸੁਆਮੀਸਾਚਾਰੁਖਤਮਾਰਾ ੧੫ ਦੱਤਾਤ੍ਰੇਉਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਦੇਚਰਨਾਤੇਦੁਹਪਯਾ ਕਹਣਲਗਾਗੁਰੂਜੀਤ੍ਰਾਹਿਤ੍ਰਾਹਿਮਤਮ
ਗੀਸਰਣਾ ਅਗੋਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਧੀਰਜਦਿੱਤਾ ਬਹੁਤਪ੍ਰਸੰਨ
ਤੇਏ ਬਾਲਾਅਤੇਮਰਦਾਨਾਮਾਪਸਦਿਚਮੁਸਕੇਏਹਕੀਕਤ
ਜਾਗੁਰੂਮੰਗਦਜੀਸੁਣੀ ਤੰਗੁਰੂਮੰਗਦਜੀਮਸਭਬਿਦੇਹੋ
ਉਗਏ ਸਾਢੇਤ੍ਰੇਪਹਰਬਿਦੇਹਹੀਰਹੇ ਜਾਗੁਰੂਮੰਗਦਜੀਦਿ
ਹਦਿਚਮਾਏਤਾਂਬਚਨਹੋਯਾਭਾਈਬਾਲਾ ਅਗੋਕੋਕੋਕਰਹੋਈ
ਤਾਬਾਲੇਕਯਾਗੁਰੂਜੀਅਗੋਭੀਚਲਦੇਹੋ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਕਯਾਭਾਈਬਾਲਾਚਲਦੇਮਾਹੇ ਤਾਂਬਾਲੇਕਯਾਗੁਰੂਜੀਅਗੋ
ਭੀਕੋਈਸਾਧਹੋ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਭਾਈਬਾਲਾਅ

ਗੋਪ੍ਰਲਾਦ ਭੁਗਤ ਹੈ ਉਸ ਦੇ ਉਪਰ ਧੂਹ ਭੁਗਤ ਹੈ ਤਿਸ ਦੇ ਉਪਰ
ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੋਤੀ ਸਰੂਪ ਹੈ ਅਗੋਚਰ ਲੀਏ ਗੋਉਤਾ ਵਲ ਚੋੜੇ ਦੇਖ
ਨਿਰੰਕਾਰ ਕਾਤਮਾਸਾ ਜੋ ਜੋ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦਿਖਾਈ ਸੋ ਦੇਖ ॥ ੪੬ ॥
ਬੋਲੋ ਭਾਈ ਜੀ ਦਾ ਹਿ ਗੁਰੁ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ ੫੦ ॥

ਤਾ ਗੁਰੁ ਨ ਨ ਕਜੀ ਬਿਅਰ ਪਰ ਬਤ ਤੇ ਉਡਾ ਗਿਲੀਤੀ ਅਲਲਾ
ਚੀਨ ਪਰ ਬਤ ਤੇ ਜਾਇ ਖੜੇ ਹੋਏ ਤਾਂ ਮਰਦ ਨੇ ਪੁਛਾ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਹੁਣ ਅਸੀ ਕਿਥੇ ਆਏ ਤਾਂ ਗੁਰੁ ਨ ਨ ਕਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦ ਨਾਮ
ਸੀ ਹੁਣ ਅਲਲਾ ਚੀਨ ਪਰ ਬਤ ਤੇ ਆਏ ਆਹੇ ਅਤੇ ਅਲਲਾ ਚੀ
ਨ ਇਸ ਪਰ ਬਤ ਦਾ ਨਾਂ ਉਤਾ ਪਿਆ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਤੇ ਅਲਲਾ ਦਾ ਵਸੇ ਰਹੇ
ਓਹ ਜੋ ਅਲਲਾ ਪੀਖੀ ਕਿਹੀ ਦੇ ਹੈ ਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਭੁਗਤ ਕਾਰ
ਜੋ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਭੁਗਤ ਏ ਬੇਹੀ ਹੈ ਤਾਂ
ਗੁਰੁ ਨ ਨ ਕਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ ਏ ਬੇਹੀ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਸ ਦਾ ਭੀ ਦਰਸਨ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਗੁਰੁ ਨ ਨ ਕਜੀ ਕਯਾ ਮ
ਰਦਾਨਾ ਉਤਾ ਵਲ ਚੋੜੇ ਹੁ ਸਬੇ ਦਰਸਨ ਹੋਵਨਗੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ
ਕਯਾ ਕੁਲਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤਿਚਰਾਨੂੰ ਅਲਲਾ ਚੀਨ ਆਇ ਚੋਗਿ
ਰਦਾ ਪੇਰਾ ਪਤਾ ਅਲਲਾ ਦਾ ਜਿਰਦਾਰ ਜੋ ਆਹ ਅਲਲਾ ਚੀ
ਨ ਤਿਸ ਨੇ ਕਯਾ ॥ ਅਲਲਾ ਚੀਨ ਦਾ ਚਾ ॥ ਅਲ

ਲਾ ਚੀਨ ਆਇ ਪਾਧਾ ਪੈਰ ਕੋਨ ਕੁਰਕਾ ਰਾਜੇ ਕੋਨ ਮਨ
ਰਬ ਈਹ ਆਏ ਕੋਨ ਨਾਮ ਤਿਹਿ ਜਾਨਤਾ ॥

੨੩੪ ॥ ਜਬਾਬਗੁਰੂਜੀਮਲਲਾਚੀਨ॥ ॥ਸਾਖੀਪ੍ਰ॥

ਛੇਸੁਣਬਾਤ॥ਪਿਤ੍ਰਪਾਕਾਕੇਫਿਰਤਾਕਾਚ॥ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
 ਵਾਚ ਅਲਲਾਮਿਲਕੇਪਾਸਾਪੇਰਾਹਿਰਦੇਗੁਰਲੀਆਬ
 ਸੇਰਾ ਵਰਸਨਕਾਰਨਈਹਾਆਸਾਏਕਨਿਰੰਜਨਆਪਮਿਲਾ
 ਆਫੂਟਜਾਇਜੇਹੋਇਕਚਾਯਾਜਬਪਾਕਤਬਠਨਕਬਜਾਯਾ॥
 ਸੁਣਅਲਲਾਚੀਨਨਾਨਕਅਰਦਾਸਏਕਨਿਰੰਜਨਰਾਖੀਆ
 ਜ ਤੁੰਅਲਲਾਚੀਨਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਚਰਨਤੋਮਥਾਏਕਾ
 ਤੰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਸੁਣਕੁਈਅਲਲਾਚੀਨਤੁਸਾਰੇਦਰ
 ਸਨਨੁਅਸੀਅਏਆਹੇਕੁਲਾਹੁਆਤੁਮਾਰਾਵਰਸਨਹੁਦਾ
 ਅਗੇਅਲਲਾਚੀਨਕਯਾਜੀਹਮਨਿਹਾਲਹੁਏਹਮਕੋਤਮੋਕਿ
 ਰਤਾਰਬਕੀਆਹਮਾਰੀਨਗਰੀਕਿਰਤਾਰਬਹੁਈਤੰਮਰਦਾਂਨੇ
 ਕਯਾਕੁਈਅਲਲਾਚੀਨਜੀਈਹਾਂਪ੍ਰਹਲਾਦਭੁਗਤਹੋਸੋਕਹ
 ਤੇਤੁੰਅਲਲਾਚੀਨਕਯਾਕੁਈਈਹਾਹੋਉਹੁਤੇਹਮਾਰਰਾਜ
 ਹੋਉਸਕਾਊਵਰਸਨਕਰੀਏਬਰੇਭੁਗਤਹੋ॥੫੦॥ ਬੋਲੇਕੁ
 ਈਜੀਵਾਹਿਗੁਰੂ ਸਾਖੀਹੋਰਚਲੀ੫੧ ਪ੍ਰਹਲਾਦ
 ਗਤਏਕਦ੍ਰਿਹਾਂਉਚੀਪਹਾੜੀਪਰਹਦਾਬਓਥੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
 ਜਾਇਕਰਤਾਰਕਰਤਾਰਕਯਾਅਗੇਪ੍ਰਹਲਾਦਭੁਗਤਮਗਨ
 ਬੇਠਾਸੀਪ੍ਰਹਲਾਦਭੁਗਤਦੀਤਾੜੀਖੁਲਗਈਤਾਂਪ੍ਰਹਲਾਦ
 ਗਤਕਯਾਤੁੰਕੋਦਹੋਕੁਈਈਹਾਂਤੇਮਾਦਮੀਕੀਗਮਨਹੀਗੁਰੂ

ਨਾਨਕਜੀਵਾਚ ਹਮਾਰਤਾਰਰਾਮਕੇਬੰਦੇਪ੍ਰਹਲਾਦਭੁਗਤਕ

ਆਈ ਹਾਊ ਕੋ ਜੋ ਕਰਮ ਆਯਾ ਹੈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਚ ਅਮੋਕੋ ਕਰ
 ਤਾਰਲ ਆਯਾ ਹੈ ਪ੍ਰਗਲਾਦ ਭਗਤ ਦੇ ਚ ਕੋਨ ਬਾਸਨ ਪੋਇਆ
 ਛਾਕੀਨ ਕੋਨ ਦੁਧ ਆਛਾ ਚੋਇਲੀਨ ਕੋਨ ਸਮਾਇਨ ਬੀਚ ਸਮਾ
 ਯਾ ਕੋਨ ਠੋਰ ਰਾਖ ਦਹੀ ਜਮਾਯਾ ਕੋਨ ਮਥਨ ਕਰ ਕਾਢੁ ਮਾਥੁ
 ਨ ਕੋਨ ਤਉ ਦੇ ਨਿਗਮ ਲਚਾਖਨ ਪੁਛੇ ਪ੍ਰਗਲਾਦ ਸੁਣਨ ਨ ਕਤ ਪਾ
 ਤੁਝ ਕਿਨ ਹਬੁਝਾ ਯਾ ਮਾਪ ਤੇ ਮਪਾ १ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਚ ਤੁਨ
 ਪੋਇਆ ਛਾਬਾਸਨ ਕੀਨ ਖਿਮਾ ਚੋਇ ਦੁਧ ਮਨ ਲੀਨ ਲਗਨ ਮ
 ਗਨ ਦੇ ਤਾਇਕ ਰਾਯਾ ਗੁਰਉ ਪਦੇ ਸਸਮਾ ਵਨ ਪਾਯਾ ਮਨ ਕਰ ਰੁ
 ਰਾਦਹੀ ਜਮਾਯਾ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਮਥਲੀਆ ਮਾਖਨ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪ
 ਨਿਗਮ ਲਤਤ ਚਾਖਨ ਸੀਤ ਸੀ ਗਲੇ ਦਹੀ ਜਮਾਯਾ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬ
 ਦਮ ਥਨ ਕਾਢਾਯਾ ਪ੍ਰਣਵਤ ਨਾਨਕ ਸੁਣ ਭੁਗਤ ਪ੍ਰਗਲਾਦ ਅਮ
 ਕੋ ਸੁਝ ਪੜੀਆ ਦਜੁ ਗਾਦ ੨ ਪ੍ਰਗਲਾਦ ਭੁਗਤ ਦੇ ਚ ਧੰਨ ਗੁਰੂ
 ਜਿਨ ਦੀ ਯਾਗ ਮਨ ਕਲ ਜੁਗਤੀ ਤਰ ਮੈ ਸਾਧ ਜਾਂਨ ਆਛੀ ਕਰ
 ਟੀਆ ਛਾਭੇਖ ਆਛੀ ਬਾਧੀਆ ਛਾਬਿਬੇਕ ੩ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ
 ਚ ਧੰਨ ਨਾਗਾਯਾ ਧੰਨ ਚੋਇ ਰਾਮ ਜਿਨ ਚਲਤ ਦਿਖਾਏ ਤੁਮਾਰੇ ਕ
 ਮ ਐਸੀ ਭੁਗਤ ਦਿਛੁਰੀ ਯਮਾਰੀ ਤਤ ਕਲ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਨੀਕਾਰੀ ਸ
 ਸਸਾਸ ਪ੍ਰਗਲਾਦ ਚਿਤਾਯਾ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਜਨ ਕਾ ਕਾਜ ਸਦਰ
 ੪ ਤਾਂ ਪ੍ਰਗਲਾਦ ਭੁਗਤ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇ ਚ ਰਨ ਤੇ ਦੁਧ ਮਾ ਕਹਣ ਲਰ
 ਜੀ ਸਕਾਰ ਬਕੀਆ ਤੁਕਲੀ ਕਾਲ ਵਿਚ ਦੁਧ ਮੈ ਤਾਰੇ ਤੇ ਰੇਸੀ
 ਜੋਗ ਬਹੁਤਾ ਦਉ ਪਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਤੇਰਾ ਵਡਾ ਪ੍ਰਤਾਪ ਹੋਵੇਗਾ ਇਸ
 ਕਲ ਜੁਗਾ ਵਿਚ ਏਡਾ ਮੈ ਤਾਰੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਅਕੇਕ ਬੀਰੁ
 ਗਤ ਏਥੇ ਧੁਗਪਹੁ ਚਾਹੈ ਅਕੇਇ ਕਤ ਸੀ ਮਾਏ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦ ਨੇ ਕ
 ਯਾ ਪ੍ਰਗਲਾਦ ਜੀ ਤੁਵਡਾ ਭੁਗਤ ਹੈ ਤੈਨੂੰ ਰਾਮ ਵਡਾ ਚਲਤ ਦਿਖਾ
 ਯਾ ਹੈ ਤੈਨੂੰ ਰਾਮ ਵਡੀ ਨਜਰ ਖੋਲੀ ਹੈ ਤਾਂ ਪ੍ਰਗਲਾਦ ਭੁਗਤ ਕਾਯਾ

ਮਰਦਾਨਾ ਏ ਗੁਰ ਪੁਰਖ ਪੈਨ ਸੋਆਪਦਿਵਤਾ ਏੀ ਨਹੀ ਕਰਦੇ
 ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਅਧੀਨ ਹੋਇ ਕਰਕਯਾ ਸਤਗੁਰੂ ਜੀ ਸਤਜੀ ਗੁਰੂ ਨਾ
 ਨਕਜੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਹਲਾਦਿ ਗੁਰਗਤਿ ਬਾਲਾ ਮਰਦਾਨਾ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਹੋ
 ਏ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਗੁਰਗਤ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਤੇ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਹੋਆ ਅ
 ਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਗੁਰਗਤ ਤੇ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਹੋਏ ਹੰਦਸੀ ਬ
 ਹੁਤ ਖੁਸੀ ਹੋਏ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਗੁਰਗਤ ਜੀ ਹੁਣ ਅਸੰਨ ਰਜ
 ਏ ਹੋਏ ਤਾਂ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਗੁਰਗਤ ਕਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਰਜਾਇ ਰਾਮ ਕੀ ਹੋ
 ਜਾਤੁ ਮਾਰੀ ਖੁਸੀ ਹੋਏ ਤਾਂ ਖੇਲੇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਗੁਰੂ
 ਜੀ ਅਸੀ ਹੁਣ ਕਿਤਨੇ ਜੋਜਨ ਆਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮ
 ਰਦਾਨਾ ਅਸੀ ਸੋਲਾ ਹਜਾਰ ਜੋਜਨ ਆਏ ਆਹੇ ੧੬੦੦੦
 ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਧਰਤੀ ਤੇ ਸਭ ਕਿਤਨੇ ਜੋਜਨ
 ਆਹੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਸੁਣ ਮਰਦਾਨਾ ਅਸੀ ਧਰਤੀ
 ਤੇ ਇਕਲਖ ਅੰਠਤਾਲੀ ਹਜਾਰ ਜੋਜਨ ਆਹੇ ਆਹੇ ੧੪੦੦੦
 ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹੁਣ ਅਗੇ ਕੀ ਚਲੇਗੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ ਚਲਦੇ ਆਹੇ ਅਗੇ ਜਰੂਰ ਚਲ
 ਏਹੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਕਿਥੇ ਚਲੇਗੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ ਅਗੇ ਪ੍ਰਹਰ ਗਤ ਦਾ ਮੰਡਲ ਹੈ ਤਾਂ
 ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਜੀ ਪ੍ਰਹਰ ਗਤ ਦਾ ਮੰਡਲ ਕਿਤਨੇ ਜੋਜਨ ਹੈਏ
 ਥੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ ਦੂਰ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕ
 ਯਾ ਜੀ ਜਰੂਰੀ ਧਰਤੀ ਤੇ ਆਏ ਆਹੇ ਤਿਤਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾ
 ਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਕ
 ਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਚਲੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਚਲ ਭਾਈ ਮ
 ਰਦਾਨਾ ਤੇ ਉਤਾਵਲਾ ਹੈ ਚਲ ੫੧ ਹ ॥ ਬੋਲੇ ਭਾਈ ਜੀ ਦਾ
 ਹਰਾਹ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ ੫੨ ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ

ਜੀਅਤੇ ਬਾਲੇ ਮਰਦਾਂ ਨੇ ਤ੍ਰਿਹਾਂ ਉਡਾ ਗੀਲੀ ਤੀਜਾ ਇਕ ਉਲਾਸ
 ਪਰ ਬਤ ਉਪਰਖ ਜੋ ਹੋਏ ਜੰਮਰਦਾਨ ਦੇ ਖੇਤਾ ਕਾ ਦੇ ਖੇ ਜੋਤਾ
 ਗੇਦਿ ਸਮਾਵੇ ਰਹਾ ਗਏ ਤਾਂ ਮਰਦ ਲੇ ਕਾ ਆਗੁਰੂ ਜੀ ਤਾ ਗੇਦਿ
 ਸਮਾਵੇ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਆਮਰਦਾਨਾ ਹੋਠ ਦੇ
 ਖ ਮਰਦਾਨਾ ਹੋਠ ਦੇ ਖੇਤਾਂ ਕਾ ਦੇ ਖੇ ਜੋਤਾ ਗੇ ਸਭੇ ਹੋਠ ਨ ਜਰਾਮ
 ਵੇਦੇ ਹੋਠ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਕਾ ਮਰਦਾਨਾ ਤਾ ਗੇ ਤ੍ਰਿਹੇ
 ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਾ ਆਗੁਰੂ ਜੀ ਤਾ ਗੇ ਤ੍ਰਿਹੇ ਹੋਠ ਨ ਜਰਾਮਾ ਵੇਦੇ ਹੋਠ
 ਅਤੇ ਚੰਦ ਸੁਰਾ ਹੋਠ ਨ ਹੋਠ ਏਹ ਚਾਨਦ ਕੇ ਹਾਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ

ਅੰਮਰਦਾਨਾ ਏਹ ਚਾਨਦ ਧ੍ਰੁਗਤੁ ਦਾ ਹੋਈ ਮਰਦਾਨੇ ਕਾ
 ਆਗੁਰੂ ਜੀ ਧ੍ਰੁਗਤੁ ਦਾ ਹੋਈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਮਰ
 ਦਾਨਾ ਉਹ ਜੋ ਮੰਤ੍ਰ ਨ ਜਰਾਮਾ ਵੇਦੇ ਉਸ ਉਪਰ ਹੈ ਤਾਂ
 ਰਦਾਨੇ ਕਾ ਆਗੁਰੂ ਜੀ ਪਗ ਵਿਚ ਆਏ ਹੋਏ ਖਚਲੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਮਰਦਾਨਾ ਉਤਵਲਾਨ ਹੋਏ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ
 ਕਾ ਆਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸਾਨੁ ਰੂਮਾਂ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਤੇ
 ਰੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਏਹੁ ਪਦਵੀ ਪਾਈ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ
 ਕੇ ਜੋ ਕੁਝ ਬਾਲਾ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਾ ਆਗੁਰੂ ਜੀ ਜਿੰਤ ਸਾਡੀ ਰਜਾਇ
 ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਧ੍ਰੁਗਤੁ ਦੇ ਮੰਤ੍ਰ ਲਨੁ ਚਲੇ॥੫੨॥ ਬੋਲੇ
 ਤੁਹੀ ਜੀਵਾ ਹਿਗੁਰੂ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ ੫੩ ਤਾਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕ ਜੀ ਧ੍ਰੁਗਤੁ ਦੇ ਮੰਤ੍ਰ ਲਉ ਪਰਸਾਈ ਖੜੇ ਹੋਏ ਅਤੇ

ਪ੍ਰਗਤਮਾਪਣੇਮੰਡਲਵਿਚਫਿਰਦਾਹੈ ਪ੍ਰਗਦੇਖੇਤਾਂਤੈਮਨੁ
 ਖੋਆਇਪਹੁਚੇਹੈਨ ਤਾਂਪ੍ਰਗਤਗਤਵਚਨਕੀਤਾ ਪ੍ਰਗਤਗਤ
 ਵਾਚ ਕੇਸਿੰਘਬਨਰਰਾਮਾ ਖੋਚਰਕੂਚਰਕੋਨਸੁਹਾਅਰ
 ਖਸਦਾਨੇਭੂਤਪ੍ਰੇਤ ਕਿਨੇਤੁਮੇਲੀਪਾਯਾਸੇਤ ਬਿਖਮਬਾਟਦੁਰ
 ਅਸਥਾਂਨ ਕੋਯੋਕਰਮਾਰਗਲੀਆਪਛਾਂਨ ਅੰਸੀਆਗੇਹੁਈ
 ਨਹੋਇ ਬਿਨਕਬੀਰਨਪਹੁਚਾਕੋਇ ਅੰਸੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰੀਕਬੀ
 ਰ ਰਾਮਨਾਮਕਾਬਨਾਸਰੀਰ ੧ ਗੁਰਨਾਨਕਜੀਵਾਚ ਏਕਦੇ

ਕਸਿੰਘਬਨਚਰੇ ਖੋਚਰਕੂਚਰਨਆਵੇਨੇਤ੍ਰੇ ਦੋਨੇਦੇਉਸੇਦਰ
 ਭੂਤਪ੍ਰੇਤ ਪਵਨਅਸਦਾਰਹੁਇਲੰਘੇਸੇਤ ਬਾਟਸੁਹੇਲੀਪਹੁਚੇ
 ਨੀਰੰਜਨਲਿਲਾਟਲਿਖਾਨਿਰਬਾਂਨ ਆਗੇਹੁਈਅਬਕੀਹੋ
 ਏ ਏਕਕਬੀਰਨਾਨਕਦੋਇ ਅੰਸੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰੀਕਬੀਰ ਵੁਜੇਨ
 ਨਕਬਾਧੀਧੀਰ ੨ ਪ੍ਰਗਤਗਤਵਾਚ ਸੁਣਨਾਨਕਤੀਤੁਠਕ
 ਕਹਤਾ ਕੋਈਬਿਨਕਬੀਰਆਗੇਨਜਾਤਾ ਨਹੋਰਹੁਵਾਠਾਇ
 ਨੀਸਾਂਨ ਕੋਯੋਭੂਠੀਸਾਖਕੁਰੇਨਿਦਾਂ ੩ ਗੁਰਨਾਨਕਜੀਵਾਚ
 ਹਮਕੋਜਬਗੁਰਦੀਆਬੁਝਾਇ ਏਕਪਲਕਮੇਪਹੁਚੇਆਇ
 ਬੇਦਕਤੇਬਕੀਕਰਹਨਕਾਂਨ ਸਚਨਾਮਭਾਕੋਨੀਸਾਨ ਸੁਣੇਪ੍ਰ
 ਹਰਖੀਸਿਰਮੇਰੇਭਾਈਨਨਕਸਾਚੀਸਾਖਸੁਣਾਈ ੪ ਪ੍ਰਗਤ
 ਗਤਵਾਚ ਜਾਹਨਾਨਕਜਾਹਰੋਕੀਧਰ ਆਗੇਬਿਕਟਪਰਬ
 ਤੁਹੇਨੀਧਰ ਦੇਖੇਅਰਤਮਾਰੀਸਕਤ ਕੋਸੀਤੇਨੇਕੀਹੋਪ੍ਰਗਤ

ਪੁਰਖ ਹੁਰੇ ਕੇ ਬਾਟੇ ਫਿਰੇ ਮੰਤ੍ਰੇ ਦਿਸਟ ਨਿਸਾਨਾ ਧਰੇ ॥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
 ਕੀ ਦਾਰ ਦੇਖੋ ਪੁਰਖ ਗਤਤੁ ਮਖੜੇ ॥ ਅਈ ਨਾ ਪਰਬਤ ਪਰਚ
 ਤੇ ਮਰਦ ਨਾ ਗੁਰ ਕੇ ਨਾਲੇ ਰਹਾ ॥ ਬਾਲਾ ਅਖੰਡ ਪਰਬਤ ਪਰਗ
 ਯਾ ਨਾਨਕ ਪੁਰਖ ਹੁਰੇ ਦਰਬਾਰ ਜਹ ਬੈਠਾ ਸਚਾ ਕਰਤਾਰ ॥
 ਸਖਵਾਸੀ ਕਰੇ ਕਬੀਰ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕੇ ਪਾਸ ਵਜੀਰ ॥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
 ਜੀ ਜਬ ਅੰਦਰ ਗਏ ਨਿਰੰਕਾਰ ਤਬ ਗਦਗਦ ਭਏ ਕਬੀਰੇ ॥
 ਲਕੇ ਸਾਬ ਲਗਾਏ ਆਦਰ ਸਾਹਿਤ ਬਹੁਰ ਬੈਠਾਏ ਆਗਿਆ

ਨਿਰੰਕਾਰ ਜਬ ਦੀਨੀ ਦਾਸ ਕਬੀਰੇ ਅੰਤਰ ਬਿਧੀ ਨੀ ਕਹੈ ਕਬੀ
 ਰ ਸੁਣਨਾਨਕ ਗਤਤੁ ਅਬਤੁ ਮਜਾਇ ਉਧਾਰਹੁ ਜਗਤੁ ਅਬ
 ਤੁ ਮਮਾਤੁ ਲੋਕ ਕੋ ਜਾਵਹੁ ॥ ਸੂਚੀ ਨਿਰਮਲ ਗੁਗਤੁ ਵਿੜਾਵਹੁ ॥
 ਸੰਸਾਰ ਸਕਲ ਕੋ ਪਾਰ ਉਤਾਰਹੁ ॥ ਛੋੜ ਦੇਹੁ ਅਪਨੀ ਪੁਰੀ ਸਿਧਾ
 ਵਹੁ ਕਹੈ ਕਬੀਰ ਸੁਣ ਬਾਣੀ ॥ ਹਮਤੁ ਮਕੋ ਉਪਦੇਸਾ ਦਿੜਾਈ ਜੇਕੋ
 ਉਨਿ ਮਤੁ ਮਾਰਾ ਲੈਏ ॥ ਜਮ ਕੀ ਕਰਬ ਸਕਬੀ ਨ ਪੈਏ ॥ ਮਾਤੁ ਲੋ
 ਕ ਮੈਂ ਹੋਇ ਜੇਕਾਰਾ ॥ ਤੁਮ ਕੋ ਮਨੇ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਸਾਖੀ ਸਬਦ ਕ
 ਰੇ ਕਰਤਾਰਾ ॥ ਆਛੇ ਹੋਇ ਆਵਹੁ ਦਰਬਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਮਾ
 ਰਾ ਮਾਨੀ ਉਪਦੇਸਾ ਦੀਆ ਕਬੀਰ ਗਮਾਨੀ ॥ ਸਚਖੰਡ ਤੇ ਨਾਨ

ਕਠਿਰੈ ਮਰਦਾਨਾ ਬਾਲਨ ਲੇਫਿਰੇ ਤੀਨੇ ਅਏ ਪ੍ਰਹ ਕੇ ਮੰਡਲ
 ਅਗੇ ਪ੍ਰਹ ਕੇ ਪਕੜੇ ਮੰਚਲ ਪ੍ਰਪੁਛੇ ਨਨ ਕਦੇ ਹੁ ਨਿਜਾਨੀ ਕੈਸੇ
 ਦੇਖਾ ਪ੍ਰਗਤਿ ਰਬਾਣੀ ਹਮਕੋ ਸਾਚੀ ਸਾਖ ਸੁਣਾਵੇ ਤਬ ਤੁਨਾਨ
 ਕਗੁਰੂ ਸਦਾਵੇ ੧ ਗੁਰੂ ਨਨ ਕਜੀ ਦਾਦ ਹਮਦੇਖਾ ਅਪਨਾ ਏਕੀ
 ਕਾਰਾ ਸਾਬਕ ਬੀਰੇ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰਾ ਤਬ ਤਬੈ ਰਾਸਚ ਕਰਤਾਰਾ ਸੁ
 ਰਤ ਨਿਸਕੀ ਅਪਰ ਅਪਾਰਾ ਪਰਬਤ ਜੋਤ ਨਲੀ ਨੀਜਾਈ ਤੀਨੇ
 ਲੋਕ ਮਹਾਰਾਜਾ ਸਮਾਏ ਕਬੀਰ ਭਗਤ ਕੀ ਪਦਵੀ ਉਚੀ ਜਿਨ ਨਿ
 ਗਮਲ ਭਗਤ ਕਹੀ ਹੋ ਸੂਚੀ ਨਨ ਕਪੁਛੇ ਬਡੁ ਭਾਈ ਮੇਰੇ ਦਰਸ
 ਨ ਨਾਹ ਨਜੀ ਕਨ ਬੇਰੇ ਅਚਰ ਜਬਾਤੁ ਮਹਾਮਹਾਦਿਖਾਈ ਸੁ
 ਟ ਪ੍ਰਹ ਰਖੀ ਸਰਮੇਰੇ ਰਾਈ ੮ ਪ੍ਰਹ ਭਗਤ ਦਾਦ ਹਮਕੋ ਦਰਸ
 ਨਾਈ ਹਾਹੋਇ ਮਨ ਮੈ ਦਾਬਿਧਾਰ ਹੀਨ ਕੋਇ ਸਰਬ ਜੋਤ ਮਹਜੋਤ
 ਸਮਾਨੀ ਜੋਧੇ ਪਾਨੀ ਸਿਉ ਮਿਲਾ ਪਾਨੀ ਸਰਬ ਰੂਪ ਮਹਰੂਪ ਸ
 ਮਾਨ ਦੂਜਾ ਹੋਤਾ ਕਹਾ ਧਿਰਾਨਾ ਏਕੇ ਅਪਸਰੂਪਾ ਪਾਦਿਖਾਯਾ
 ਪ੍ਰਮੇ ਬੋਲ ਨਿਰੰਜਨ ਪਾਯਾ ੯ ਮਰਦਨੇ ਦਾਦ ਬਡੇ ਭਗਤ ਜੀ
 ਜਬ ਚਿਹੁ ਅਰਤੁ ਮਏ ਕਹੋ ਤੇਇ ਸਮੰਡਲ ਮਹਫਿਰਤੇ ਕਯੋ ਰਹਤੇ
 ਕ੍ਰਿਸੀ ਦੂਸਰੇ ਕੇ ਸਦਕੇ ਦਾਦਨੇ ਕਯੋ ਹੋਤੇ ੧੦ ਪ੍ਰਹ ਭਗਤ ਦਾਦ
 ਆਪੇ ਬੈਠਾ ਆਪੇ ਫਿਰਤਾ ਆਪੇ ਜੁਗਤ ਆਪੇ ਹੀ ਜੁਗਤ ਆ
 ਪੇ ਏਕ ਅਪੇ ਅਨੇਕ ਆਪੇ ਗਮਾਨੀ ਆਪ ਬਬੇਕ ਸੋਲਾ ਕਲਾ
 ਸਿਪੁਰਨ ਅਪੇ ਆਪੇ ਆਪਾਨਿਰੰਜਨ ਅਪੇ ਜਲ ਥਲ ਪਰਬ
 ਤਪਾਤਾਲਾ ਸੁਣਨਾਨ ਕਮਰਦਾਨਾ ਬਾਲਾ ਦੂਜਾ ਸਮਝ ਕਰੇ ਜੀ
 ਜਾਲਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਨ ਕਜੀ ਪ੍ਰਹ ਭਗਤ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਮਥਾ ਦੇ ਕਮਾ
 ਤਾਂ ਪ੍ਰਹ ਭਗਤ ਗੁਰੂ ਨਨ ਕਜੀ ਦਾ ਮਥਾ ਦੁਹਾ ਹਥਾਂ ਤੇ ਪਕੜ ਲੀਤਾ
 ਆਪਣਾ ਮਥਾ ਗੁਰੂ ਨਨ ਕਜੀ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਤੇ ਰਖਾ ਫੇਰ ਮੁਖ ਤੇ
 ਬਚਨ ਬੋਲੀ ਸੁਣ ਗੁਰੂ ਨਨ ਕਜੀ ਤ੍ਰਿਨਿਰੰਕਾਰ ਕਰਤਾਰ

ਦੀਬਤੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਹੋਈ ਹੈ ਤੁੰਦਰਾ ਅਵਤਾਰ ਹੈ ਤੇਰੇ ਜੈ ਸਾ ਅਗੇ ਕੋਈ
ਨਾਹੀ ਹੋਯਾ ਬਡੇ ਬਡੇ ਬਡੇ ਗੁਰਗਤ ਹੋਏ ਹਨ ਪਰ ਇਥੇ ਤੋੜੀ ਕੋਈ
ਨਹੀ ਪਹੁੰਚਿਆ ਇਕੋ ਕੁਝੀ ਰਾਪਹੁੰਦਾ ਹੈ ਇਕੋ ਤੁੰ ਪਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤੁੰ
ਲੀਕਾ ਲਾਵਿਚ ਵਡਾ ਅਵਤਾਰ ਹੋਯਾ ਹੈ ੧੧ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਕਯਾ ਕੁਰਗਤ ਜੀ ਅਸਾਨੁ ਬਜਾਇ ਦੇਹੋ ਤਾਂ ਪ੍ਰਹਰੁ ਗਤ ਕਯਾ
ਜੀ ਤੁਮਕੋ ਨਿਰਕਾਰ ਕੀਰਜਾਇ ਹੈ ਜਹਾਂ ਜਾਣੇ ਤਹਾ ਖੋਲੇ ਸ
ਕੁਤੁਮਾਹੀ ਜਾਹਗਾ ਹੈ ੫੩ ਬੋਲੇ ਕੁਈ ਜੀ ਦਾਹ ਗੁਰੂ
ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ ॥ ੫੪ ॥ ਤਾਂ ਉਥੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉ

ਡਾਹੀ ਲੀਤੀ ਨਲੇ ਮਰਦਾਨ ਬਾਲਾ ਅਇਕਲ ਕਾ ਪਰਬਤ ਤੇ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਪੜੇ ਹੋਏ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਾ ਜੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸੀ ਧਰ
ਸਿਉ ਕਿਤਨੇ ਜੋ ਜਨ ਉਚੇ ਆਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮ
ਰਦਾਨਾ ਅਸੀ ਚਾਲੀ ਲਖ ਜੋ ਜਨ ਆਏ ੪੦੦੦੦੦ ਤਾਂ ਮਰ
ਦਾਨੇ ਕਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪ੍ਰਹਰੁ ਗਤ ਧਰਤੀ ਤੋ ਕਿਤਨ ਉਚਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ ਅਠਤਾਲੀ ਲਖ ਜੋ ਜਨ ਉਚਾ ਹੈ
੩੨੦੦੦੦੦ ਠੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਰੇ ਕਿਤਨੇ ਜੋ ਜ
ਨ ਆਹਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ ਪਰੇ ਇਕਲਖ
ਜੋ ਜਨ ਆਹਾ ੧੦੦੦੦੦੦ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਸਤੋ
ਪਰੇ ਕੁਈ ਕੁਈ ਕੋ ਅਗੇ ਕੁੜਨਾਹੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮ
ਰਦਾਨਾ ਅਗੇ ਸੁਧ ਸੁਮਾਰ ਕੁੜਨਾਹੀ ਜੇ ਬੇਸੁਮਾਰ ਹੈ ਦੇਖਣਾ
ਆਹਾ ਸੋਹੇ ਖੁਆ ਜੋ ਪ੍ਰਹਰੁ ਗਤ ਜੇਹੇ ਅਤੇ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਗੁਰਗਤ ਜੇ
ਹੇ ਅਤੇ ਦਵਾਤੇ ਉਜੇ ਉਰੀ ਪੜੇ ਹੈਨ ਅਸਾਨੁ ਸਾਂਭੇ ਏਡੀ ਕਰ
ਤਾਰ ਦੀ ਮਿਹਰ ਵਹਾਹੀ ਹੋਈ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਬੇਜਾਇ ਪਹੁੰਚੇ ਉਸਕੇ
ਪਸਾਰੇ ਕਾਫ਼ੀ ਮਹਾਰਾਜਾਹੀ ਓਹ ਆਪੇ ਹੀ ਮਹਾਰਾਜੇ ਅਤੇ
ਮਿਥੁ ਤੇ ਏਸੇ ਸਿਧ ਕੇ ਕਵਲੁ ਆਖੀ ਦੇਹੈਨ ਬੁਧਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇ

ਸਸੇਭੀਅੰਤਰਿਸੇਨੁਹਬਨਮਾਅਮਤੇਕਮਲਾਸੈਸਾਰਹੈਮੇ

ਤਾਰਾਨੁਪਰਮੇਸਰਕਰਕਜਾਣਦਾਹਮਤੁਓਨਾਭੁਰੀਅੰਤਰਪਾਯਾ
 ਮਾਪਦੀਕੁਦਗਤਿਮਾਪੇਹੀਜਾਣਦਾਹੈਰੋਕੋਈਨਾਹੀਜਾਣਦ
 ਇਕਜੰਤਕੀਤੁਹੋਯਾਹੈਜਿਸਤਾਈਕਰਤਾਰਦਾਕਰੋਪਹੋਦੈਗਾ
 ਸੇਈਮਾਪਤੁਾਈਬ੍ਰਹਮਜਾਣੇਗਾ ਅਤੇਜਿਸਦੇਉਪਰਕ੍ਰਿਪਾਹੋ
 ਦੇਗੀਸੇਮਾਪਨੇਕੀਤੁਹੋਯਾਜਾਣੇਗਾ ਅਤੇਸਟਮਰਦਨਾ
 ਇਸਸੀਸਾਰਉਪਰਕ੍ਰਿਪੀਬਹੁਤੁਹੈ ਅਤੇਸੀਸਾਰਇਜੇਹਾਕਮਲਾਹੈ
 ਜਿਸਤਾਈਚਾਰਕਪੜੇਜੜਤੇਹੈਨ ਅਕੇਚਰਬਾਹਾਹੋਦੀਮਾਂਹੈ
 ਨਅਕੇਕੋਈਦਿਨਹੁਕਮਚਲਦਾਹੈਤਾਏਹੁਜਾਣਦਾਹੈਜੇਮੇਰੇਉ
 ਤੇਵਡੀਕ੍ਰਿਪਾਹੈ ਜਾਣਦਨਾਹੀਜੇਸਭਕੁਛਨਾਸਹੈ ਮੇਰੇਪਾਸੇਸ
 ਭੇਉਠਉਠਜਾਦੇਹੈਨ ਅਤੇਮੈਰੁਮਿਸਕਲਏਦੈਹੋਇਜਾਵਸ
 ਕਰਤੇਨੇਏਨਾਂਜੀਅਾਂਕੀਮਤਮਾਂਰਛਰੀਹੈ ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਕਯਾਗੁ
 ਰੁਜੀਸਤਜੀਸਤਜੀ ਜੋਕਛਕਰਤਾਰਤੁਸਥੇਮੁਹੋਕਢਾਇਦ
 ਹੈਸੁਪੁਰੇਬਚਨਕਢਾਇਦਾਹੈ ਪਰਜੀਹੁਣਅਸੀਕੇਹੜੇਪਰ
 ਬਤਤੇਆਏਅਤੇਕਿਤਨੇਜੋਜਨਅਏਤਾਂਗੁਰਨਾਨਕਜੀਕਹ
 ਯਾਮਰਦਨਾਅਸੀਹੁਣਕਲਕਾਪਰਬਤਤੇਆਏਆਹੇਅ
 ਤੇਦੋਇਲਖੁਜੋਜਨਅਏਆਹੇ ੨੦੦੦੦੦ ਅਤੇਮਰਦਨਾ
 ਆਖਹੁਣਕੇਹੜੇਬੰਦਰਦੇਗਾਹੁਚਲਦੇਹੋ ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਕਯਾ
 ਗੁਰਜੀਅਸੀਆਏਕੇਹੜੇਬੰਦਰਦੇਗਾਹੁਆਹੇ ਤਾਂਗੁਰਨਾਨ

ਕਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ ਅਸੀ ਤਿਹੁ ਬੰਦਰਾ ਦੇਰਾ ਹੁਆ ਏਆਹੇ
 ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੈ ਕੇ ਹੜੇ ਕੇ ਹੜੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
 ਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ ਬੁਰਤ ਬੰਦਰ ਅਤੇ ਚਪਟਾ ਬੰਦਰ ਅਤੇ ਨਕ
 ਦਾਂ ਬੰਦਰ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹੁਟ ਕੇ ਹੜੇ ਬੰਦਰ ਦੀ
 ਥੇਧਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ ਏਹੁ ਮਛਲੀ ਬੰ
 ਦਰ ਅਤੇ ਲਾਹੜੀ ਬੰਦਰ ਦਾਰਾ ਹੁਏ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਜੋਤਸ
 ਗੀਰਜਾ ਏਜੀ ੫੪ ਬੋਲੇ ਰਾਈ ਜੀ ਦਾਹ ਗੁਰੂ ਸਾਖੀ ਹੋਰ
 ਚਲੀ ੫੫ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਓਥੋਂ ਉਡ ਗਈ ਤੀਸੀ ਥਾ ਪਰਬ
 ਤ ਤੇ ਆਏ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸੀ ਕਿਤਨੇ ਜੋਜਨ ਅ
 ਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ ਅਸੀ ਯਾਰਾਲ ਖੋਜੇ
 ਜਨ ਫਿਰ ਆਏ ੧੧੦੦੦੦੦ ਸਰਤੇ ਰਾਲ ਖੋਜੇ ਜਨ ਫਿਰ ਆ
 ਏ ੧੩੦੦੦੦੦ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਥੀਲਾ ਪਰਬਤ ਪੁ
 ਰ ਕੋਲੋਂ ਕਿਤਨਾ ਉਚਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ
 ਪੰਜ ਹਜਾਰ ਜੋਜਨ ਉਚਾ ਹੈ ੫੦੦੦੦੦ ਤਾਂ ਫੇਰ ਬਾਲੇ ਪੁਛਾ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਖੰਡ ਪਰਬਤ ਪੂਰਾ ਤਪਾਸੇ ਕਿਤਨਾ ਉਚਾ ਹੈ ਤਾਂ
 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਰਾਈ ਬਾਲ ਪੰਝੜ ਹਜਾਰ ੭੫੦੦੦
 ਜੋਜਨ ਉਚਾ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਬਾਲੇ ਪੁਛਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਿਥੇ ਨਿਰੰਕਾਰ
 ਜੋਤੀ ਸਰੂਪ ਬੈਰਾਂ ਆਹਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੀ ਕਯਾ ਰਾਈ ਬਾਲ
 ਅਖੰਡ ਪਰਬਤ ਪਾਸੇ ਪੰਝੀ ਹਜਾਰ ਜੋਜਨ ਉਚਾ ਹੈ ੨੫੦੦੦
 ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਪੁਛਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਸ ਪਰਬਤ ਦਾ ਤਿਕਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਰਾਈ ਬਾਲ ਉਸ ਪਰਬਤ ਦਾ ਨਉ ਨਿਰਬ
 ਕਾਰ ਪਰਬਤ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਥੇ ਰੁਕਿ
 ਏ ਸਾਧ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ ਪੌਣ ਬੇਨਾਂ ਹੀ ਪਰ
 ਅਗਲੇ ਪਰਬਤ ਉਪਰ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਚਲੇ

ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਕੁੜ੍ਹਖਲਗੀਏ ਕੁੜ੍ਹਖ
 ਵਾਰੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਿਆ ਗੁਰੂਜੀਏ ਬੇਤਾਂ ਪੰਥੀਨਾਹੀਨਜਰ
 ਆਵਦੇ ਆਦਮੀਆਂ ਦੀ ਕਿਆ ਆਖਣੀਹੈ ਸਤੁਖਾਵਣਨੂੰ
 ਕਿਸੇਕੁੜ੍ਹਮਗੇਅਨਰਖਾਹੈ ਜੇਖਾਈਮੈਂ ਤਾਂਸ਼ੀਗੁਰੂਨਾਨਕ
 ਕਜੀਕਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਉਹਜੇਉਚੀਪਹਾੜੀਦੇਖਦੇਹੈ ਉਸ
 ਉਪਰਜਾਇਕਰਜਿਤਨੇਖੁਸੀਆਵਨੀਤਿਤਨੇਤੇੜਕਰਖਾਹ
 ਅਤੇਤੇੜਕੀਲਾਉ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਜਾਇਕਰਦੇਖੇਤਾਕਾਦੇਖੇ
 ਜੋਕੁਦਰਤੀਬਿਛਫਲੇਖੜੇਹੈਨ ਮਰਦਾਨਤੇੜਤੇੜਕਰਮੁਹ
 ਪਾਏ ਜਾਸੁਆਦਲਗਾਤਾਛਰੁਸਕੇਨਾਂਹੀ ਬਹੁਤਖਾਧੇਸ ਅ
 ਤੇਬਹੁਤਤੇੜਕੀਆਦੇਸ ਆਵਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਅਗੇਰਖ

ਯੇਸੁ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਿਆ ਕੁਾਈਬਾਲਾ ਤਾਂਬਾਲੇਕਿਆਗੁ
 ਰੂਜੀਤੁਸੀਖਾਵੇਬੇੜੇਜੇਹੇਅਸਾਨੂੰਭੀਦੇਹੁ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
 ਕਿਆਕਯੋਮਰਦਾਨਾ ਮਰਦਾਨੇਕਿਆਮੇਰਾਪੋਟਕੁਰਾਹੈ ਪਰ
 ਇਕਦਾਇਦੇਵੇ ਤਾਂਬਾਲੇਕਿਆਗੁਰੂਜੀਓਬੇਗਿਆਮਰਦਾਨਾ
 ਕੁਖਾਕਯੋਆਵਦਾਮਾਹ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇਕਿਆਗੁਰੂਜੀਤੁਸੀਮੈ
 ਨੁਆਪੇਖਾਵਣਨੂੰਬੁਝਾਮਾਹ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਿਆ
 ਮਰਦਾਨਾ ਅਸਾਤੂੰਨੀਕਾਕਾਕਾਹੈ ਅਸਾਤੂੰਨੀਕੁੜ੍ਹਆਖਿ
 ਆਨਾਂਹੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇਫੇਰਪੁਛਾ ਗੁਰੂਜੀਏਅਮੀਮ੍ਰਿਤਫ
 ਲਮੈਵੇਜਾਦੇਹੈਨਾਇਥੇਖਾਵਣਵਾਲਾਕਉਣਹੈਤਾਂਗੁਰੂਨ

ਨਕਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ ਜੇਖਾ ਵਟ ਵਾਲੇ ਨਹੇ ਵਟ ਤੁੰਏ ਹੁਏ
 ਥੇਕੇ ਜੇਹੇ ਵਨ ਤੁੰ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਥੇ ਤਾਂ ਅਸਾਨੁ ਨ
 ਜਰ ਕੋਈ ਨਹੀ ਆਵਦਾ ਅਤੇ ਤੁਸਕੁ ਕੋਈ ਨ ਜਰ ਆਵਦਾ ਹੋ
 ਤੁੰਦ ਸੀ ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ ਏਹੁ ਕੁਦਰਤ
 ਦਾ ਮਹਾਰਾਏ ਏਹੁ ਗੁਪਤ ਮਹਾਂ ਪੁਰਖ ਦੇਵ ਸਤੇ ਕਰਤਾਰ ਕੀ
 ਹੁੰਦੇ ਨ ਤੁੰ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸੀ ਤਾਂ ਗੁਪਤ ਨਾ ਦੀ ਤੁੰ
 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ ਪੂਰਨ ਮਹਾਂ ਪੁਰਖਾਂ ਵਿਚ
 ਅਤੇ ਗੁਪਤਾਂ ਵਿਚ ਕੇਵਲ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੁਣ ਏਥੇ ਹੀ ਰਹੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਕੇਯੋ ਮਰ
 ਦਾਨਾ ਸ਼ਾਦਲ ਗਾਹਈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਓਥੇ
 ਕਯਾ ਕਰਣਾ ਹੋ ਅਤੇ ਏਥੇ ਕਯਾ ਨਹੀ ਕਰਣਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
 ਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ ਜੇ ਓਥੇ ਕਰਣਾ ਹੋ ਸੇਏ ਥੇ ਨਾਂ ਹੀ ਕਰ
 ਣ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਚਲੇ ਕੁਝ ਤਾ ਪਿਛੇ ਤਾਂ
 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਚਲ ਕੁਝੀ ਮਰਦਾਨਾ ਪਾਪਾ ॥ ਬੁ
 ਲੇ ਕੁਝੀ ਜੀਵ ਹਿਗੁਰੂ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ ੫੬
 ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਓਥੇ ਉਡਾ ਗਈ ਤੀ ਉਹਾਰ ਪਰਬਤ ਤੇ ਮ
 ਏਖ ਕੇ ਹੋਏ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸੀ ਦੁਣ ਕਿਥੇ
 ਆਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ ਅਸੀ ਦੁਣ ਉਹ
 ਰ ਪਰਬਤ ਤੇ ਆਏ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸੀ
 ਕਿਤਨੇ ਜੋਜਨ ਆਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ
 ਅਸੀ ਨੌਲਖ ਜੋਜਨ ਆਏ ੯੦੦੦੦੦ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਾ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸੀ ਸਭੇ ਕਿਤਨੇ ਜੋਜਨ ਆਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
 ਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ ਅਸੀ ਉਨਤਾਲੀ ਲਖ ਜੋਜਨ ਆਏ ੩੯
 ੦੦੦੦੦ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤਸੀ ਜੋਇਥੇ ਸਾਧਮ ॥

ਖਦੇਆਰੇਸੋਕਿਥੇਏ ਤੰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਾਮਰਦਾਨਾਏ
 ਥੇਹੀਏ ਤੰਮਰਦਾਨੇਕਾਮਾਗੁਰੂਜੀਚਲਦੇਥੇ ਤੰਗੁਰੂਨਾਨਕ
 ਜੀਕਾਮਰਦਾਨਾਉਤਾਵਲਾਨਾਹੋਆਕਰਿਉਤੀਗਲਕ
 ਰਦੇਆਰੇਜੋਕੁਟੀਵਿਚੋਸਾਧਨਿਕਲਾਯਾ ਤੰਗੁਰੂਨਾਨਕ
 ਜੀਨੁਪੁਛੁਯੋਸੁ ਅਰੇਸਾਧਤੁਮਕੋਟੋਜੋਈਹਾਮਾਇਪਹੁਚੇ
 ਹੋ ਤੰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਾਮਰਦਾਨਾ ਕੁਈਹਮਕਰਤਾਰਕੇਬੰਦੇਏ ਤੰ
 ਉਸਸਾਧਪੁੰਛੁਯਾਤੇਰਨਉਕਾਹੈ ਤੰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਾਮਰ
 ਕੁਈਮੇਰਲਉਨਨਕਨਿਰੰਕਾਰੀਏ ਤੰਉਸਸਾਧਕਾਮਾਜੀ
 ਰੁਮਾਰਨਉਹਮਨੇਸੁਦਾਥਾ ਤੰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਾਮਰਦਾਨਾ
 ਤੁਮੁਝੇਕਾਜਾਣਤਾਥਾ ਤੰਉਸਸਾਧਕਾਮਾਮੁੜੇਗੁਰੂਬਤਾਸ
 ਥਾ ਤੰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਾਮਰਦਾਨਾ ਕੁਈਤੇਰਨਉਕਾਹੈ ਅਤੇਤੇ
 ਰੇਗੁਰੂਦਾਨਾਉਕਾਹੈ ਤੰਉਸਸਾਧਕਾਮਾਜੀਮੇਰੇਗੁਰੂਕਾ

ਨਾਉਤੇਸੀਲਸੈਨਏ ਅਰਮੇਰਨਉਕਲਾਨਾਹੈ ਤੰਗੁਰੂਨਾਨ
 ਕਜੀਕਾਮਰਦਾਨਾਉਮੁਝੇਕਾਜਾਣਤਾਥਾ ਤੰਕਲਾਨਕਾਮਾਜੀ
 ਗੁਰੂਜੀਸੀਲਸੈਨਕਾਮਾਥਾ ਜੋਮਾਤਲੇਕਮੈਏਕਬਨਾਭਾਰੀ
 ਉਤਾਰਹੁਦਾਹੈ ਉਹਜਗਤਕੋਉਧਾਰੇਗਾ ਅਰਈਹਾਂਭੀਆਏ
 ਗਾ ਤੰਮਰਦਾਨੇਕਾਮਾਜੀਉਸਕਾਨਉਕਾਹੈ ਤੰਗੁਰੂਸੀਲ
 ਸੈਨਕਾਮਾਉਸਕਾਨਉਨਨਕਨਿਰੰਕਾਰੀਏ ਤੰਗੁਰੂਨਾਨਕ
 ਜੀਕਾਮਰਦਾਨਾਉਕਲਾਨਾਤੇਰਗੁਰੂਸੀਲਸੈਨਕਾਹੈ ਤੰਕ

ਲਮਾਨਕਹਆਜੀਮੇਰਾਗੁਰੂਹਜਰਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਹ
 ਯਾਹਮੇਕੋਅਪਨੇਗੁਰੂਕਾਦਰਸਨਕਰਾਉ ਤਾਂਕਲਮਾਨਕਹ
 ਆਜੀਮੈਅਪਣੇਗੁਰੂਕੋਜਾਇਖਬਰਕਰਤਾਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨ
 ਨਕਜੀਕਹਆਜਾਹਭਾਈਖਬਰਕਰ ਤਾਂਕਲਮਾਨਜਾਇਕ
 ਰਅਪਨੇਗੁਰੂਕੋਮਥਾਟੇਕਮਾ ਕਹਣਲਗਾਜੀਤੀਨਸਾਧਮ
 ਤਲੋਕਤੇਆਏਹੈ ਤੁਮਾਰੇਕੰਘਾਦਕਰਤੇਹੈ ਤੁਮਉਨਕਾਦਰਸ
 ਨਕਰੋ ਸੀਲਸੈਨਕਹਆਰੇਅਸਾਸਕਤਵਾਂਨਕੋਨਹੈਜੋਈਹ
 ਆਯਾਹੈ ਚਲੋਤੇਦੇਖੀਏ ਤਾਂਦੋਨੋਗੁਰੂਨਨਕਜੀਪਾਸਆਏ
 ਆਇਕਰਕਰਤਾਕਰਤਾਰਹੋਸਾਧਜੀ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀ
 ਆਖੁਆਆਉਭਾਈਸਤਕਰਤਾਰਬੈਰੋਜੀ ਤਾਂਦੋਦੇਬੈਰਗ
 ਏ ਸੀਲਸੈਨਵਾਚ ਕੋਨਗੁਰੂਕੋਨਮੰਤ ਕੋਨਬਿਦੁਆਕੋਨ

ਜੀਤ ਕੋਨਕਲਾਲੇਈਹਾਂਆਏ ਕੋਨਨਮਤੁਆਕਿਨੇਮੰਗਾਏ ਸੀ
 ਲਪੁਛੇਸੁਣਰੇਗੁਈਬੋਲੇਬਚਨਦੇਹੁਸਮਝਾਈ १ ਗੁਰੂਨ
 ਨਕਜੀਦਾਚ ਗੁਰੂਕਰਤਾਰਮੰਤਸਬੁਦਾਈ ਬਿਦੁਆਮਲੇ
 ਜੀਤਮਗਮਾਈ ਸਚਕਲਾਲੇਈਹਾਂਆਏ ਅਮਰਅਜੋਨੀਪ
 ਕਰਮੰਗਾਏ ਨਨਕਾਨਿਰੰਕਾਰੀਨਉਮੋਰ ਅਪਨਾਉਬਤਾਯ
 ਤੁਹ ੨ ਸੀਲਸੈਨਗੁਰੂਨਨਕਜੀਦੇਚਰਨਉਪਰਮਥਾਟੇਕ
 ਯਾ ਕਹਣਲਗਾਗੁਰੂਜੀਮੈਨੂਬਖਸੀਏ ਤਾਂਸੀਲਸੈਨਕਹਆ
 ਗੁਰੂਜੀਤੁਸੀਰਾਜੇਜਨਕਕਾਦਰਸਨਕੀਆਕੋਨਾਂਹੀ ਤਾਂਗੁਰੂ

ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਿਆ ਜੋਨਾ ਹੀ ਕੀਆ ੩ ਸੀਲ ਸੈਨ ਵਾਚ ਇਖਤ
ਪਰਬਤ ਜਾਇਤੁ ਮਦਰਸਨ ਕਰੇ ਜਨਕ ਜਨਕ ਕਰਹੁ ਪਰ
ਚੜ੍ਹੇ ਦੇਖੋ ਦਰਸਨ ਨਿਰਮਲ ਹੋਇ ਤਾਂ ਕੇਉ ਪਰਮਾਦਰਸਨ ਕਰੇ
ਹਮਤੁ ਮਕੋਇ ਹੋਰ ਬਤਾਈ ਕਹੈ ਸੀਲ ਸੈਨ ਸੁਟਨ ਨਨਕੁਤਾਈ
੫੬॥ ਬੋਲੈ ਕੁਈ ਜੀਵਾ ਜਗੁ ॥ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ ੫੭

ਇਖਨ ਪਰਬਤ ਕੁਰੂ ਨਾਨਕ ਗੁਰੂਆ ਆਗੇ ਬਚਨ ਸਮਝਸੁ
ਟਲਆ ਜਨਕ ਕਹੇ ਸੁਕਦੇ ਉਨੁਟ ਬਾਤੁ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਆਪਾ
ਗਮੇ ਪਾਸ ਖੋਲਵਾਟਾ ਅੰਦਰ ਲੇਹੁ ਨਨਕ ਕਰਿ ਜਾਦਰਸ
ਨਦੇਹ ੧ ਜਾਇਨ ਨਕਜੀ ਦਰਸਨ ਕੀਆ ਜਨਕ ਆਪਣੇ ਕਰ
ਲਾਇਲੀਆ ਜਨਕ ਪੁਛੇ ਸੁਟਨ ਨਨਕ ਤਪਾ ਅਬਤੁ ਜਾਪ ਕੇ
ਨਕ ਜਪਤਾ ੨ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਜੀਵਾਦ ਗੁਰਕੀ ਬਿਪਾਤੁ ਜਪ
ਅਜਾਪੁ ਤੁੰਤੈ ਮਿਟ ਗਏ ਤੀਨੋ ਤਪ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਛਨਾ ਆ
ਪੁ ਨਨਕ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨੀ ਨਾਗਾ ਗੁਰੇ ਦੇਖ ਨਿਰਦੇਖ ਹੋਇ ਰ
ਖਾ ੩॥ ਜਨਕ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਕੋ ਕਰੈ ਆਗੇ ਜਾਉ ਕਿਈ ਹਰਹੈ

ਹਮਤੁ ਮਆਤੁ ਮਏ ਕੋਰਾਉ ਜਹਾਂ ਹੋਤੁ ਹਨ ਗੀਂਦਰਾਉ ਜਨਕ
ਪੈ ਸੁਟਨ ਨਨਕ ਨਿਰਬਾਣੀ ਗੁਰਤੁ ਮਕੋਈ ਆਪਦ ਨਿਰਬਾਣੀ
੩ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਜੀਵਾਦ ਨਨਕ ਬੋਲੈ ਸੁਟ ਜਨਕ ਗੁਰੂ ਮਾਤ

ਲੋਕ ਮੈਂ ਹਮਰਾ ਕਾਜਾ ਹਮਰਾ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰੁਏ ਨਿਰਬਾਣੀ ਏਕੈ
 ਕਾਰਕੀ ਕਥਾ ਮਨ ਗੁਣੀ ੪ ਜਨਕ ਵਾਚ ਜਨਕ ਨਾਨਕ ਕੋ ਕਹਾ
 ਟੇਲਾ ਗਾ ਮਾਤ ਲੋਕ ਕੇ ਸਦਾ ਰਹੁ ਕਾਜਾ ਹਮਰੇ ਤੁਮਨੇ ਦਰਸਨ
 ਦੀਆ ਹਮਰਾ ਜਨਮ ਸੁਫਲ ਕਰਦੀਆ ਤੁਮਰੇ ਦਰਸਨ ਕੀ ਬ
 ਰੀਥੀ ਪਾਸ ਹਮਰੀ ਪੁਰਨ ਕੀ ਨੀਆਸ ਅਪਜ ਪੋਅਵਰ
 ਉਪਦੇਸੁ ਤੁਮਰੇ ਸੇਵਕ ਸਗਲੇ ਭੁਖ ਯਹ ਤੁਮ ਕੋ ਗੁਰ ਦੀ ਵਡਾ
 ਈ ਅਕਥ ਕਥਾ ਕੀ ਬਾਤ ਸੁਣਾਈ ਰਾਜੇ ਜਨਕ ਬੰਦ ਨਾ ਕਰੀ ॥
 ਚਰਨ ਪੂਰਮਾ ਬੇਪਰਧਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਿਦਾਲੇ ਇਜਬ ਤਰਾ ॥
 ਮੁਹਤਾਮਾਤ ਲੋਕ ਕੋ ਧਰਮਾ ਉਹ ਤੇ ਚਲੇ ਲੀਨੀ ਉਤਾਰੀ ਸੀਲਪ
 ਰਬਤ ਪਰਕੀ ਈ ਉਤਾਰੀ ਤਬ ਪੁਛੇ ਬਾਲਾ ਗੁਰ ਅਪਨੇ ਕੋ ਕਿਤ
 ਨੇ ਜੋ ਜਨਮ ਆਏ ਉਹ ਸੋ ਤਾਂ ਫੇਰ ਬਾਲੇ ਪੁਛਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸੀਤੁ
 ਸੀ ਸੀਲਾ ਪਰਬਤ ਤੇ ਜੋ ਫੇਰ ਉਤਰੇ ਅਤੇ ਇਖਨ ਪਰਬਤ ਤੇ ਚ
 ਰੇ ਸੋ ਸੀਲਾ ਪਰਬਤ ਤੇ ਕਿਤਨਾ ਉਚਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਾ
 ਯਾ ਗੁਰਾਈ ਬਾਲਾ ਲਖ ਜੋ ਜਨ ਉਚਾ ਹੈ ਉਥੇ ੧੦੦੦੦੦ ਤਾਂ ਫੇਰ
 ਲਖ ਜੋ ਜਨ ਆਏ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਰਦਨੇ ਪੁਛਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਸ ਪਰ
 ਬਤ ਦਾਨਾ ਉਕਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਾ ਮਰਦਨਾ ਆਉ
 ਸਪਰਬਤ ਦਾਨਾ ਉਪਰਤ ਪਰਬਤ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਰਦਨੇ ਪੁਛਾ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੋਈ ਸਾਧ ਉਥੇ ਭੀ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਾ ਮਰਦਾ
 ਨਾ ਆਉ ਕਾਇਥੇ ਭੀ ਰਖੀ ਸੁਰ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਨੇ ਕਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉ
 ਸਰਖੀ ਸੁਰ ਨੂੰ ਦੇਖੋਗੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਾ ਮਰਦਨਾ ਆ
 ਅਸਾਨੁ ਉਹੁ ਆਪੇ ਦੇਖੋਗਾ ਤਾਂ ਮਰਦਨੇ ਕਹਾ ਭੁਲਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ॥
 ੫੭ ॥ ਬੋਲੇ ਭਾਈ ਜੀ ਵਾਹ ਗੁਰੂ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ ੫੮
 ਉਸ ਪਹਾੜ ਦੇ ਉਪਰਾ ਏਕ ਵਡਾ ਤਲਾ ਉਕਦ ਰਤਿ ਦਾ ਆਹਾ ਅ
 ਤੇ ਜਲ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਖੜਾ ਆਹਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸੁੰਨ ਲ

ਗੇਕਰਣ ਤੁੰਗਰਿਖੀਸਰਾਯਾ ਆਚਿਦੇਹੀਬਚਾਥੀਤਾ ਰਖੀ
ਸਰਦਾਰ ਸੁਨਮੰਪੇਕੁਤੇਰਤੀਸੁਮਰਿਗਤੇ ਕੁਗਤੀਤਕਰਟੀਥੀਮੇਰ
ਪਰਬਤਮੀਨਸਰਦਾਰਤਰੀਗਤੇ१ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਰ ਸੁਣ
ਰਖੀਸੁਰਤੇਜੋਬਚਨਕੀਤਾਹੈ ਜੋਮੈਨੁਅਰਬਦੇਹੁ ੨ ਰਖੀਸਰਦਾਰ

ਚ ਸੁਣਕੁਈਤੁਜੋਸੁਨਕਰਤਾਹੈਸੋਕਿਸਵਸਤੁਕਰਤਾਹੈ ਚਿਤੁ
ਕੁਗਤਮੇਸੇਹੈ ਜੋਸਾਕੁਮੇਰ ਰਖੀਸਰਸੁਮੇਰਕੇਉਪਰਬੈਰਾਹੈ ਕਦੇ
ਹਲਚਲਪੂਫਨਾਹੀ ਅਰਜੈਸੇਮੀਨਸਲਜੋਤਚੰਗਕਰਤਾਹੈ ਅਰ
ਬਿਛਜੇਹੁਪ੍ਰਾਨਹਤਹੈਇਜਤਹੈ ਯਹਕਰਤ ਬਉਨਕੇਹੈ ਤੁਕਮੋਹੀ
ਮੈਸਾਹੈ ਤੁਜੋਸੁਮੀਗਕਰਤਾਹੈ ੩ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਰ ਸੁਨਏ
ਕੀਕਾਰੀ ਸੁੰਗਸਤਿਗੁਰਕੁੰਨਾਰੀ ਕੁਮੇਰਚਿਤਨਹਰੀ ਮੀਨਨਾਨਕਹੋ
ਸੁੰਦਜਲਤਰੀਰੀ ੪ ਤੁੰਗਰਖੀਸਰਕਾਅਰੇਸਾਧਤਮਕਾਕਾਯਾ
ਮੈਤੁੰਸਾਮਝਾਨਹੀ ਤੰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਅਰਬਦਿਤਾ ਇਸਨਾਨਏ
ਕੀਕਾਰਕੇਵਰਸਨਤੇਕੀਆ ਸੁੰਗਸਤਿਗੁਰਕੇਕੁੰਨਾਰੀਕੀਪਾ
ਕੁਮੇਰਜੋਸਾਚਿਤਨਹਰਾਅਹੈਗੋਬਿੰਦਕੇਨਾਮਜੋਨਾਨਕਮੀਨਤ
ਚੰਗਕਰਤਾਹੈ ਭੁਲਾਬਿਛਜੇਪ੍ਰਾਨਹਤਹੈਜਾਏ ਤੁੰਗਰਖੀਸਰਕਾ
ਅਰੇਨਾਨਕਤਪਾਕਲਜਗਮੇ ਤੁਹੀਹੁਆਹੈ ੩ ਤੰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਕਾਅਰਖੀਸਰਜੀਮੈਗੋਹੈ ਅਰਰਖੀਸਰਜੀਤੁਮਾਰਨਾਉਕਮ
ਹੈ॥੪ ਤੁੰਗਰਖੀਸਰਕਾਨਾਨਕਤਪਾਜੀਮੇਰਸਾਉਕੁਖਚੈਨਰ
ਖੀਸੁਰਹੈ ਤੰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਾਯਾਸਖਚੈਨਰਖੀਸਰਜੀਤਮ

ਬਹੁਤ ਗਤ ਹੋ ਤੰਗ ਖੀਸਰ ਕਯਾ ਜੀ ਸਭੁਤ ਮਾਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪੈਰ ਖੀ
 ਸਹ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨ ਤੇ ਮਥਾ ਟੇਕੀ ਅਗੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਗਲਾ ਵਿ
 ਚਲੀਤ ਤੰਗ ਖੀ ਸਰ ਕਯਾ ਚਲੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਟੀ ਮੈਂ ਤੰਗ ਗੁਰੂ
 ਨਕ ਜੀ ਰਜਾਇ ਮੀਰੀ ਜਿਅਸਾਂ ਨੂਖੁ ਸੀ ਕਰੀ ਮੈਂ ਤੰਗ ਗੁਰੂ ਨਕ
 ਜੀ ਉਤਾਰੀ ਲੀਤੀ ॥ ੫੯ ॥ ਬੋਲੇ ਕੁਣੀ ਜੀ ਵਹ ਗੁਰੂ ਸਾਖੀ
 ਪੈਰ ਚਲੀ ੫੯ ਤੰਗ ਗੁਰੂ ਨਕ ਜੀ ਉਤਾਰੀ ਲੀਤੀ ਉਲਕਾ ਪ
 ਰਬਤ ਤੇ ਆਏ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹੁਣ ਮਸੀ ਕਿਥੇ ਆ
 ਏ ਅਤੇ ਕਿਤਨੇ ਜੋਸਨ ਆਏ ਤੰਗ ਗੁਰੂ ਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ
 ਅਸੀਂ ਉਲਕਾ ਪਰਬਤ ਤੇ ਆਏ ਆਏ ਅਤੇ ਯਾਰ ਲਖ ਜੋਸਨ
 ਆਏ ਅਸੇ ੧੧੦੦੦੦੦ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੋਹ ਬੇਬੰਦ
 ਰਦਾਰ ਹੁੰਦੇ ਤੰਗ ਗੁਰੂ ਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਪਹਲੇ ਜਾਇ ਖੜੇ ਹੋਈਏ
 ਪੁਰਦਾ ਬੰਦਰ ਦੂਜਾ ਆਵਸੀਲਾ ਹੜੀ ਬੰਦਰ ਤੀਜਾ ਆਵਸੀਮ
 ਛਲੀ ਬੰਦਰ ਤੌਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਾ ਜੀ ਅਸੀਂ ਕਿਸ ਰਾਜੇ ਦੇ
 ਖੰਭੂ ਜਾਇ ਵੜੀਏਗੇ ਤੰਗ ਗੁਰੂ ਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ ਪੁਸ਼ਿ
 ਸਤ ਖੰਡੂ ਲੰਕਾ ਸਹਰ ਰਾਜੇ ਪੁਲਿਸ ਤਦਾ ਹੋ ਉਥੇ ਦਾਰ ਜਾ ਭੁਭੀ
 ਫਟਦੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੋ ਪਰ ਕਿਤਨੀ ਦੂਰ ਕੋ
 ਤੰਗ ਗੁਰੂ ਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ ਪਰ ਚਿਤ ਮਾਯਾ ਹਈ ਤੇ
 ਨੂਪਰ ਜਾਇ ਵੜੀਏਗੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸਭੀ
 ਪਰ ਚਲਣਾ ਹੈ ਕਿਨਾ ਹੀ ਚਲਣਾ ਤੰਗ ਗੁਰੂ ਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮਰ
 ਦਾਨਾ ਅਸ ਨੂਕਰ ਤਾਰ ਲੇਜਾ ਮੀ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਭੀ ਜਾ ਸੀਏ ਅਤੇ ਜੇ
 ਤੁਓ ਤੁਵਲਾ ਹੈ ਤਾਂ ਤੈਨੂੰ ਪੁਚਾਇਓ ਡੀਏਗੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕ
 ਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹੁਣ ਪੰਕਾ ਦੇ ਦੇਹੋ ਤੰਗ ਗੁਰੂ ਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਕਿ
 ਉਮਰ ਦਾਨਾ ਅਸਾ ਤੇ ਨੂੰ ਪੰਕਾ ਦਿੰਤਾ ਹੈ ਕਿ ਤੂੰ ਆਪੇ ਪਗ ਦਿ
 ਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਂ ਤਾਂ ਸਹਜ ਸੁਭਾ

ਇਹਾਲਪੁਛੀਸੀਤੁਸੀਮੈਨੂੰਇਹੁਕਿਉਮਾਂਖੀਤਾਗੁਰੂਨਨਕ
 ਜੀਕਯਾਚਲਤਾਈਬਾਲਾਹੁਣਮਰਦਾਨਾਅਸਾਥੇਅਗੇਹੀ
 ਵਿਦਾਹੋਦਾਹੈਤੁਮਰਦਾਨੇਕਯਾਗੁਰੂਜੀਅਜੇਹੀਨਹੀਕਰਣੇ
 ਨਲੇਨਿਬਾਹੁਣਾਤੁੰਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਯਾਮਰਦਾਨਾਅਸੀ
 ਕਰਤਾਰਓਤੇਬਹੁਤਰਾਜੀਆਹੇਅਸਾਉਤੇਕਰਤਾਰਬਹੁਤ
 ਮਿਹਰਵਾਨਹੈਜੋਤੈਨੂੰਅਸਾਪਸੇਕਰਤਾਰਉਥੇਨਹੀਮੰਗਾ
 ਤੁਮਰਦਾਨੇਕਯਾਗੁਰੂਜੀਮੇਰੀਦੇਹਕਿਥੇਛੁਟੇਗੀਤਾਂਗੁਰੂ
 ਨਨਕਜੀਕਯਾਮਰਦਾਨਾਭੁਲੀਜਾਹਗਾਛੁਟੇਗੀਤਾਂਮਰ
 ਦਾਨੇਕਯਾਗੁਰੂਜੀਕਦਛੁਟੇਗੀਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਯਾਮ
 ਰਦਾਨਾਪੰਜਾਦਿਨਨੂਤ੍ਰੈਘੜੀਆਦਿਨਗਹਦੇਤੁਮਰਦਾਨੇ
 ਕਯਾਗੁਰੂਜੀਤੁਸੀਕੁੀਹਾਜਹੋਸੇਕਯੋਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀ
 ਕਯਾਮਰਦਾਨਾਅਸੀਤੇਰਾਕੀਮਕਰਕੇਜਾਸੀਏਤਾਂਫੇਰਮ
 ਰਦਾਨੇਕਯਾਗੁਰੂਜੀਸਾੜੇਗੋਕਿਵਬੋਗੇਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀ
 ਕਯਾਮਰਦਾਨਾਜੋਤੁਆਖੇਸੋਈਕਰੀਏਤੁਮਰਦਾਨੇਕਯਾ

ਗੁਰੂਜੀਮੇਰੇਉਪਰਬਹੁਤਮਿਹਰਕਰੇਮੇਰਕਯਾਕਰਸੇਤਾਂਗੁ

ਗੁਰਨਾਨਕਜੀਕਯਾਮਰਦਾਨਾਮਾਤੋਰਾਹੀਕਯਾਕਰਸੀਏ ਤਾਂਮ
 ਰਦਾਨੇਕਯਾਗੁਰੂਜੀਜੇਮੈਨੂੰਸਾਜ਼ੋਗੇ ਤਾਂਮੈਂਤੁਸਾਂਤੇਬਹੁਤਰਜੀ
 ਹੋਵਾਂਗਾ ਅਤੇਦਬੋਰੀਤਾਂਮੈਂਬਹੁਤਰਜੀਹੋਵਾਂਗਾ ਅਤੇਜੇਸਾਜ਼ੋਗੇ
 ਤਾਂਕਰਤਾਰਦੀਦਰਗਾਹਵਿਚਦਾਵਨਗੀਰਹੋਵਾਂਗਾ ਗੁਰੂਜੀ
 ਮੈਂਆਪਣੀਅਖੀਰਾਤਨੁਡਿਠਾਏ ਕਰਤਾਰਮੈਂਨੁਦਿਖਾਯਾਏ॥
 ਜੇਇਥੇਸਾਜ਼ੀਦਾਏ ਸੋਪਾਕਹੋਇਜਾਦਾਏ ਅਤੇਜੇਏਥੇਦਬੀਦਾ
 ਏਸੇਆਰੇਸਾਜ਼ੀਦਾਏ ਗੁਰੂਜੀਤੁਸਾਮੈਂਨੂੰਅਵਸਕਰਸਾੜਨਾ
 ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਮਰਦਾਨਾਇਹੁਭਾਰਅਸਾਡੀਗੁ
 ਰਦਨਤੇਹੋਯਾ ਅਸਾਤੇਨੂੰਅਵਸਸਾੜਨਾਦਬਣਨਾਹੀ ਤੁੰਚਿ
 ਤੁਥਾਇਰਖੁ ਤੁੰਅਸਾਡਾਪਰਮਪੁਰਾਣਾਏ ਕਰਤਾਰਭੁਵੈਗਾ
 ਤਾਂਤੂੰਸਾਜ਼ੀਏਗੇ ਤਾਂਮਰਦਾਂਨੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਅਗੇਅਬਾ
 ਏਕਾ ਧੀਨਧੀਨਮੁਖਬਚਨਉਦਾਰਾ ਤੁਮਪ੍ਰਸਾਦਏਹਪਦ
 ਸੁਰਧਾਰ ਬੇਦਕਤੇਬਬਾਤਪੁਕਾਰੇ ਕਲਜੁਗਨਾਨਕਕੁ
 ਯਾਅਵਤਾਰੇ ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨਮਹੇਸ਼ਨਪਾਵੈ ਨੇਤਨੇਤਗੁਣਉ
 ਚਰਸੁਣਾਵੈ ਪੀਰਪੀਰਬਰਬਤੁਜਦੇਵਾਇਕਤਿਲਨਪਾਵੈ
 ਕੇਵਪੁਰਨਗੁਰੂਇਕਬੇਨਤੀਸੁਣੀਜੈ ਵਾਸਮਰਦਨੇਪਰਕ੍ਰਿ
 ਪਾਕੀਜੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਚਲੋਭਾਈਮਰਦਾਨਾ
 ਚੋਥੇਦਿਨਦੁਰਬੋਲਾਸੁਹਰਦਾਨਾਉਹੋ ਸੋਓਥੇਜਾਇਉਤਰੇ

ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਪੁਛਾਗੁਰੂਜੀਇਥੇਹੀਦੇਹਛੁਡੀਹੋਤਾਂਗੁਰੂ

ਨਾਨਕਜੀਕਾਯਾਮਰਦਾਨਾਏਬੋਧੀਤੇਗੀਮੋਲਾਦਰਹੇਗੀਅਤੇ
 ਤੇਨੁਪੁਰਮੇਸ਼ਹਰਲੈਜਾਵੇਆਹੇ ਚਲਖੁਰਮੇਖਾਹ ਤੇਰਾਮਹਾਰਿ
 ਬੋਧਾਕੀਰਹਦਾਹੈ ਤਾਂਪੰਜਵੇਦਿਨਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਖੁਰਮੇਸ਼ਹਰ
 ਆਏ ਤਾਂਮਰਦਨੇਖੁਰਮੇਦੇਫਲਖਾਏਜਾਂਤੈਪਾਜੀਆਦਿਨ
 ਰਹਾਤਾਂਮਰਦਨੇਨੂੰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਾਯਾ ਕੋਯੋਮਰਦਨਾਏ
 ਹੁਖਬਰਮਾਤਮੇਦੀਤਾਂਮਰਦਨੇਕਾਯਾਗੁਰੂਜੀਤਾਗੀਹੈ ਤਾਂਗੁ
 ਰੂਨਾਨਕਜੀਕਾਯਾਮਰਦਨਾਕੋਯੋਕਰਜਾਤੇ ਤਾਂਮਰਦਨੇਕਾਯਾ
 ਗੁਰੂਜੀਮੋਇਉਕਰਜਾਤਾਹੈ ਜੋਮੇਗੀਨਾਭੁਕਮਲਵਿਚੋਪਦਨ
 ਦੀਗੰਢਖੁਲਗਈਹੈ ਅਤੇਨੌਸਾਸਗਹਿਦੇਹੈਨਕੁਵੇਤੁਸੀਗਿ
 ਟਦੇਜਾਵੇ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਾਯਾਗੁਰੂਜੀਬਾਲਾਗਿਟਦਾਜਾਹ
 ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਬਾਲਾਗਿਟਨ ਪੁਰੇਨਵੇਸਾਸਦੇਹੀਵਿਚੋਨਿਕਲੇ
 ਜਾਬਾਲੇਦੇਹੀਨੁਹਬਲਾਇਆਵੇਖੇਤਾਂਮਰਦਨਾਹੈਨਹੀ ਤਾਂਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕਜੀਕਾਯਾਗੁਰੂਜੀਬਾਲਾਕੋਯੋ ਤਾਂਬਾਲੇਕਾਯਾਗੁਰੂਜੀ
 ਪੁਰਣਹੋਖਾ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਰਤਾਰਮਗੋਮਥਾਟੇਕਾਯਾ
 ਕਹਣਲਗੇਪੰਨਤੁਹੈਪੰਨਤੇਗੀਕੁਦਰਤਤੁਬਤਾਬੇਅੰਤਹੈ ਤਾਂਗੁ
 ਰੂਨਾਨਕਜੀਕਾਯਾਦੇਖਗੁਰੂਜੀਬਾਲਾ ਕਰਤਾਰਨਿਰੰਕਾਰਦੀ
 ਆਂਦਰਿਮਾਈਆਂ ਕੋਹੀਮਰਦਨੇਉਪਰਾਕ੍ਰਿਪਾਕੀਤੀਹੈਸੁਤ
 ਬਾਲੇਕਾਯਾਗੁਰੂਜੀਉਹੁਕਰਤਾਰਮਤੇਤੁਗੁਰੂਕ੍ਰਿਪਾਕੀਕੁ
 ਤੇਵੇ ਤੁਕਰਣਕਾਰਣਜੋਤੀਸਰੂਪ ਸਰਬਪਦਾਂਕਾਪ੍ਰਤਪਾਲ
 ਕਹੈ ਅਤੇਉਹੁਤੇਰਾਰਬਾਬੀਏਸਉਪਰਾਕ੍ਰਿਪਾਕਿਉਕਰਨਹੈ
 ਅਤੇਜਿਸਨੁਬੇਦਕਤੇਬਗਾਵਦੇਹੈਨਅਤੇਸਿਧਜਤੀਦੇਵਤੇ
 ਨੀਸਰਰਖੀਸਰਗਾਵਦੇਹੈ ਅਤੇਪੀਰਪਿਕੀਬਰਸੋਲੀਏਸੇ
 ਖਸਲਾਰਗਾਵਦੇਹੈ ਸਤਦੀਪਨੋਖੰਡੀਪ੍ਰਬਦੀਅਕਾਸਪਤ
 ਲਚਾਰੇਖਾਣੀਆਂਗਾਵਦੇਹੈਜੋਮਰਦਨੇਦਾਗੁਰੂਜੀਆਤਾ

ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਇਸ ਦੇ ਹੀ ਨੂਹ ਦਸ ਜੀਏ
 ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਾ ਭਾਈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਤੇ ਉਸੇ ਪੁਰਸੇ ਦੀਆਂ ਲਕ
 ਰੀਆਂ ਲੀਤੀਆਂ ਇਕ ਦਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਪਣੀ ਲੀ
 ਤੀ ਅਤੇ ਇਕ ਦਰ ਬਾਲੇ ਦੀ ਲੀਤੀ ਅਤੇ ਇਕ ਦਰ ਮਰ
 ਦਾਨੇ ਦੀਆਂ ਹੀ ਇਹਾਂ ਦਰਾਂ ਦਾ ਖਫਟ ਕੀਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
 ਆਪਣੇ ਹਥੀ ਚਿਖਾ ਬਣਾਈ ਆਪਣੇ ਸਨਕਰਾਖਾ ਆਪ
 ਣੀ ਚਿਖਾ ਉਪਰ ਰਖਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਪਣੇ ਹਥੀ ਲਿਖੂ
 ਇਤ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਪਰਸਾ ਮਕੋਗਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆ
 ਪਣੇ ਹਥੀ ਸਾੜਾ ਪੁਰਸੇ ਸਰਰ ਵਿਚ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਾ ਭਾਈ

ਜੀ ਮਰਦਾਨਾ ਬਡੇ ਭਾਗਵਾਲਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂਹ ਤੀ ਆਪਣੇ ਹਥੀ
 ਸਾੜਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਮਰਦਾਨਾ ਸਾੜ
 ਬਡਾ ਪਾਗੁ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸਾਂ ਵਾਂਗ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
 ਦੇ ਦਰਸਾਂ ਤੇ ਮਥਾ ਦੇ ਕਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਭਾਈ ਮਰ
 ਦਾਨਾ ਕਰਤਾਰ ਕਰਤਾਰ ਅਸਾਨੂ ਹੁਰ ਜਾਇ ਦੇਹੁ ਤਾਂ ਉਥੇ
 ਰਲੇ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਾ ਭਾਈ ਚੁਕੇ ਜੇਤ ਬੰਦਰਾ ਮੇ ਸਰਸਾ
 ਖੀਦਾ ਹੈ ਜਿਥੇ ਰਾਮ ਚੰਦ ਜੀ ਨੇ ਪੁਲ ਬਧੀਆਂ ਹੀ ਚੁਕਾ ਤੇ
 ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਚੁਕਾ ਤਾਂ ਵਰਤੀ ਤਾਂ
 ਬਾਲਾ ਚੁਪਕਰ ਗਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਕੀ ਭਾਈ
 ਲਾਵੇਖਣ ਤੇ ਮਰ ਗਈ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਾ ਭਾਈ ਜੇਤੁ ਸਾਤੀ

ਜਾਇ ਤੁੰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਿਆ ਚਲਤਾਈ ਬਾਲਾ ਚਿਹੁੰਦੇਖਰ
ਲੀਏ ਤਾਓਥੈਉਤੁਰੀਲੀਤੀਆਇਸੇਤਬੰਦਰਾਮੇਸਰਖਜੇਹੋਏ
ਆਹੇ ਜੋਗੀਰਖਨਾਬਚਾਰਪੰਜਾਸਿਧਾਨਾਲਆਇਨਿਕਲਆ
੫੬॥ ਬੋਲੋਗੁਰੂਜੀਵਾਹਗੁਰੂ ਸਾਖੀਹੋਰਚਲੀ ੬੦

ਤਾਂਸੇਤਬੰਦਨਾਮੇਸਰਮੇਲਾ ਗੋਰਖਗੁਰੂਕੁਰਬਰੀਚੇਲਾ
ਮਾਛਿੰਦਨਾਬਰਹੇਅਗੁਬੇਲਾ ਗੋਪੀਚੰਦਜਗਤਸਿਉਖੇਲਾ॥

ਲਹਰੁਪਾਮਾਸਾਇਕੇਲਾ ਚਰਧਦਨਾਬਰਹੇਸੁਹੇਲਾ १ ਕੁਰਬਰੀ
ਵਾਚ ਕਉਨਜੋਤਾਸਰਸੈਸਿਰਮੋਰੇ ਦੁਜਾਕਾਕੋਕਹੇਤਾਮੇਰੰਕ
ਉਨਅੰਤਕਯੋਪਾਵੈਪਾਰਕਾਕੋਕਹੀਮੇਅਗਮਾਮਪਾਰ ਕਉਨਜੋ
ਜੋਗੀਜੋਗਕਮਾਵਉ ਕਉਨਸੁਮਿਠਤੀਰਾਤਾਰਾਉ ਕਾਕਾਦਰਸ
ਨਕਉਨਪਰਪਾਇ ਕਉਣਸੁਬਾਣੀਨਾਦਵਜਾਇ ਕੁਰਬਰੀ
ਲੇਸੁਣਨਾਨਕਪ੍ਰਾਣੀ ਕੰਕਰਪਾਵੈਪਦਨਿਰਬਾਣੀ १ ਕਉਨਨਿ
ਰੰਤਰਰਹੇਸਮਾਇ ਜਿਤੁਅਸਾਥਿਰਹੈਕਲਨਖਾਇ ਕੁਰਬਰੀ
ਛੰਨਨਕਤੇਯੀ ਨਨਕਸਚਝੁਨਹੋਈ॥ ੨॥ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵ
ਚ ਨਿਰੰਜਨਜੋਤਸਰਸੈਸਿਰਮੋਰੇਕਮਾਪਦੁਜਾਨਹੀਹੋਰਤੰ
ਅੰਤਨਪਾਰਾਵਾਰ ਅਗਮਾਮਗਾਧਬਿਅੰਤਅਪਾਰ ਗੁਰਮੁਖ
ਜੋਗੀਜੋਗਕਮਾਉ ਸਿਠਤੀਰਾਤਾਅਤਮਰਾਉ ਸੁਣਕੁਰਬਰੀ
ਨਨਕਕਹੈਬਾਣੀ ਜਿਤੁਪਾਵੈਪਦਨਿਰਬਾਣੀ १ ਸਚਨਿਰੰਤਰ
ਰਹੇਸਮਾਇ ਕਲਨਗਾਸੈਪਿੰਡਨਪਾਇ ਨਨਕਕੁਰਬਰੀਗੋਸੁ

ਹੋਈ ਮਨਮਾਨਾ ਨਾਨਕ ਸਚ ਸੋਈ ੩ ਕੁਰਬਾਨੀ ਦਰ ਕੋਯੋਕਰ
ਖੋਜੀ ਕੋਯੋਕਰ ਵਾਈ ਕੋਯੋਕਰ ਦੁਰਮਤਿ ਦੁਬਿਧਾਤੁ ਆਗੀ ਕੋਯੋਕ
ਰਦੁਨੀ ਯਾਂ ਦੁਤਰਤਰਾ ਕੋਯੋਕਰ ਬਾਲੇ ਜੀਵਤ ਮਰਾ ਕਵਨ ਗੁਰੂ
ਜਿਸ ਦੀ ਖਾਈ ਨੀ ਕੁਰਬਾਨੀ ਪ੍ਰਣਵੇਤ ਤਪੁ ਬੀਨੀ ੪ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀਵਾਰ ਗੁਰਮੁਖ ਖੋਜਤ ਰਾਹੁ ਦਸਾਸਾ ਸਹਜ ਮਿਲੈ ਜਗ ਜੀਵ
ਨਾਪਾਯਾ ਦੁਬਿਧਾ ਦੁਰਮਤਿ ਤੁਯਾਗੀ ਮਾਯਾ ਗੁਰਮੁਖ ਜੋਗ ਬਿਜੇ
ਗਪਰ ਜਾਲੇ ਗੁਰਮੁਖ ਰਗਤੁ ਪਤਸਤ ਹੋਨ ਲੇ ਗੁਰਮੁਖ ਦੁਨੀ ਯਾਂ
ਦੁਤਰਤਰਾ ਸਬਦ ਮੁਏ ਫਿਰ ਬਹੁ ਨ ਮਰਾ ੫ ਸਬਦ ਗੁਰੂ ਸ
ਚ ਦੀ ਨੀ ਦੀ ਖਾਯਾ ਯਾਤਿ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਸਾਚ ਪਰੀ ਖਾਯਾ ਗੁਰਮੁਖ ਸਚੇ ਸ
ਚ ਪਛਾਣੈ ਮਨਮੁਖ ਵਾਈ ਤਤ ਨ ਜਾਣੈ ਚੀਨੇ ਤਤ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮੇ
ਲਾ ਸਬਦ ਗੁਰੂ ਸੁਰਤੁ ਪਾਨਿ ਚੇਲਾ ਅੰਤਰ ਰਤ ਨ ਮਾਨ ਪ੍ਰਚੰਡ ਅੰ
ਤਰ ਨਾਮਾਨਿਧਾਨ ਅਖੰਡ ਸੁਣ ਕੁਰਬਾਨੀ ਨਾਨਕ ਸਚ ਬੋਲੈ ਸਚ ਨਿ
ਰੰਤਰ ਤਤ ਵਿਰੋਲੈ ॥ ੬ ॥ ਗੋਰਖੋ ਵਾਰ ਜਤੀ ਸਤੀ ਸਤ ਵੰਤਾ ਸਾੜਾ ਪੰ
ਚੋਇ ਦੀ ਮਾਰ ਨਿਵਾਰਾ ਨਾਮ ਵਾਨ ਗੁਰਮੁਖ ਇਸਨੀ ਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਬੇਤਾ
ਬ੍ਰਹਮ ਧਮਾਨੀ ਬੋਲੇ ਸਚ ਨ ਰਾਈ ਮਿਥਾ ਏਹੁ ਮਾਦਿ ਪੁਰਖ ਕੀ ਸਾਚੀ
ਸਿਖਾ ਜੋਗ ਕੇ ਲਖ ਟੁਟੇ ਹੋ ਪੁਤਾ ਗੋਰਖ ਕਹੈ ਸੋਈ ਅੰ ਪੁਤਾ ੭
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀਵਾਰ ਚੰਚਲ ਚਾਇਨ ਖੋਲੈ ਖੋਲੇ ਦਾ ਮਨ ਕਾ ਮਨ ਤਿ
ਆਗੇ ਗੁਰਮੇਲੇ ਚੰਚਲ ਨ ਰਨ ਜਾਇ ਮਖਾੜੈ ਗਗਨੰਤਰ ਪਨਖ ਸ
ਹਜਮੈ ਚਾੜੈ ਰਹੈ ਇਕੰਤ ਸਬਦ ਨਿਰਬਾਣ ਦਰਗਾਹ ਪੈਧਾ ਪਤ ਪਰਵ
ਣ ਅੰ ਸੇ ਸੀ ਜਮ ਰਹੇ ਗੁਰ ਪੁਤਾ ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਸੋਈ ਅੰ ਪੁਤਾ ੮ ਕਨਕ ਕ
ਮਨੀ ਸੋਯੋ ਨਾਹੀ ਗਾਤਾ ਪਰਦਰਬ ਹਿਰੈ ਨਾਪਰਤਿ ਮਾਰਤ ਜਿਹ ਬਾਮੁ
ਖੋਨ ਭੁਖ ਅਸਾਤ ਮਨਮਾਣ ਕਮਨ ਤੇ ਪਤੀ ਆਨ ਮਨ ਤੇ ਮਨਮਾਨ ਆਨ
ਰਤੇ ਸਮਝਨਾ ਪਰਦਰਬੀ ਖਬਰ ਸਚ ਸਬਦ ਸਿਦਾਤੀ ਅਬ ਚਲਨ
ਗਗਿ ਸਚ ਜੋਗ ਪਛਾਤੀ ਜੋਗ ਮਾਰਗ ਕੀ ਅੰ ਸੀ ਚਲਾ ਪ੍ਰਣਵਤ ਨ

ਨਾਮਸੁਟਹੋਵਾਲਾ ॥੨॥ ਗੋਰਖੋਵਾਰ ਕਵਨਰੂਪਕਵਨਵਿਸਥਾਰ

॥ ਕਵਨਅਰੰਭੁਕਵਨਅਕਾਰਕੰਤੁਪਰਵਸੈਕਵਨਅਰ

ਰ ਕਵਨਸੁਰਜਾਕਵਨਸੁਮਹਤ ਕਵਨਸੁਪੁਰਖਪੁਰਖਪਤਿਤੋਕ
 ਵਨਸੁਬੋਲੈਕਵਨਸੁਪੋਖੈ ਕਵਨਸੁਜੋਤਿਨਿਰੰਜਨਦੇਖੈਕਹੰਤੁਮਾਵੈ
 ਕਹੰਤੁਪੁਜਾਹਿਪਿਰੁਪੜੈਜੀਉਕਹੰਸਮਾਹਿਵਿਸਕਥਕਾਵੈਹੁਕੀਚ
 ਰ ਬੋਲੈਗੋਰਖਤੋਤਤੁਸਾਰ १੦ ਗੁਰਨਾਨਕਜੀਵਾਰ ਸਚਰੂਪਪਵਨ
 ਬਿਸਥਾਰ ਅਗਨਿਅਰੰਭੁਸਬਦਅਕਾਰ ਗੁਰਮੁਖਸਾਚਾਸਚੁਅ
 ਚਾਰ ਗੁਰਮੁਖਨਿਜਪਦਮਹਲੀਵਸੈ ਅਮਰਹੋਇਫਿਰਕਾਲਨਰ
 ਸੈਮਨਰਾਜਾਪਵਨਮਹਤੁਨਿਰੰਜਨਪੁਰਖਪੁਰਖਪਤਿਤੋਤਾਬੋਲੈਪਵ
 ਨਾਅਗਨਿਭੁਭਵਉ ਸਚਪੋਖੈਜੋਤਨਿਰੰਜਨਰਉਹੁਕਮੇਆਵੈਹੁਕਮੇ
 ਜਾਇਪਿਰੁਪੜੈਜੀਉਕਹੰਸਮਾਹਿਪ੍ਰੇਮਅਗਮਕਥਾਕਥਿਨਿਜਾਇਸ
 ਤੁਗੁਰਪੁਰੇਦੀਆਦਿਖਾਇਨਾਨਕਬੋਲੈਸਚੀਗਾਥਾਸੁਟਹੋਕੁਰਬਰੀ
 ਗੋਰਖਨਾਥਾ १੧ ਜਤੁਪਹਾਰਾਪੀਰਜਸੁਨਿਅਰਅਹਰਣਮਤਵੇਦ
 ਹਥਿਅਰ ਗੁਰਸਬਦਸਚੀਧਰਮਸਾਲ ਸਚਕਰਕੁਰੂਤਤਲੈਛਾ
 ਲੁਪਤੀਐਸਬਦਸਚੀਟਕਸਾਲਅੰਮ੍ਰਿਤਦ੍ਰਿਸੁਸਦਾਦਾਨਨਨਕ
 ਨਦਰੀਨਦਰਨਿਗਲ १੨ ਇਹੁਸਚੀਗੋਸੁਗਰਮੁਪਹੋਈਗੁਰਮੁਖਾਵਿਰ
 ਲਾਚੀਨੋਕੋਈਸਚਖੰਡਕੀਬਾਣੀਅਖੰਡ ਗੁਰਮੁਖਸਪਤਖੰਡਸੁਮੰਤੁ
 ਸੇਤਬੰਦਰਮੇਸਰਹੋਈਪਦਵੈਨਨਕਤਰੇਜੇਈ ੧੩ ਗੋਰਖਵਾਰ ਸੇਤਬੰ
 ਦਰਮੇਸਰਮੇਲਾ ਗੋਰਖਕੁਰਬਰੀਏਕਹੁਏਕਚੇਲਾ ਗੋਰਖਬੋਲੈਸੁਯ

ਸੁਭਾਇ ਹਮਕੁਲੇਤੁਰਾਹੁ ਬਤਾਇ १੪ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦਾਚ ਗੁਰਮੁ
 ਖਸਰ ਜੋਗਕਮਾਉ ਨਿਜਪਰਮਾਤਮਾਪਾਵਉਥਾਉ ਸਤਿਗੁਰਪੁਰੋਕ
 ਵੀਖਾਲੇਹੁ ਅਮਰਾਪੁਰਨਗਰੀਬਜਹਾਪਰਬੋਹੁ ਨਨਕਬੋਲੈਸਚੀ
 ਬੁਝੀ ਸੁਣਗੋਰਖਨਿਰੰਜਨਪ੍ਰਾਣੀ १੫ ਤੀਨਚਰਚੇਖੋਰੋਮੇਲੇਪੰਜਸ
 ਤੋਗੁਰਗਮਨਾਮਮੇਲੇ ਸੋਪਰਦੁਰਦਸਵੇਦਰ ਤੁਹਮੀਮ੍ਰਿਤਪੀਵ
 ਹਨਕਦਮਪਾਰ ਤੁਹਮਨਹਦਵਜੈਪੁਨਿਰੰਮੀਕਰਨਨਕਜੋਤੀਜੋਤ
 ਮਾਪਾਰ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਾਵੇਪਰਵਾਹੁ ਵਹਦਿਸਮੇਟਵਸਾਏਗਾਹੁ ਸ
 ਹਮਿਬੁਤਦਰਸਨਪਰਪਾਉ ਐਸੀਜੋਗੀਜੋਗਕਮਾਉ ਪੁਰੋਗਾਰਕ
 ਸੁਭਿਪਦੇਸ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਾਮਿਟੇਸਤੁਰੇਖ ਨਨਕਬੋਲੈਬ੍ਰਹਮਵੀਚ
 ਰ ਐਸਜੋਗੀਸੁਗਤਸਦਸਾਹੁ ੧੭ ਬੇਦਕਤੇਬਸੇਪਕਰਨਪੀਰਿਤਪੇ
 ਵੀਪੁਰਪੁਰਾਣ ਨੈਖੰਤੁਸਚਤੀਸਗਲੀਠਿਹੁ ਜੋਗਨਪਾਵਹੁਕੁਮਕੁ
 ਮਾਰਹੁ ਸਤਿਗੁਰਪੁਰੋਕੀਜਰਨਉ ਲਖਚੋਰਾਜੀਜੋਨਿਨਪਾਉ ਸਾਥ
 ਸਿਗਤਿਮਾਹਿਦਸਾਪਾਸਾ ਮਾਠਪਹਰਹਰਿਨੰਮਧਾਇ ਸਚਜੋਗਮਟ
 ਸਾਥਨ ਨਨਕਪ੍ਰਣਵੈਸਦਾਕੁਰਬਾਣ ੧੮ ਸੁਣਕੁਰਬਰੀਗੋਰਖਨਾ
 ਥਾਹੁਕਮਾਖੰਤੁਬਸੇਪਰਮਾਥਾ ਸਾਧਕਮਿਸਗੁਰਬੁਝਹੁਚੇਲੇ ਕੁਰਸਬ
 ਦਥਿਨਾਦੁਖੀਵਹੇਲੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਣੀਨਨਕਬੋਲੈ ਸਹਜਨਿਰੰਤਰਤਤ
 ਦਿਰਲੈ ੧੯ ਤੁਠੇਹਰੀਗੋਰਖਨਾਥਕਾਠਲਰੇਬਾਲਾਨਨਕਚਲਤਹੈ
 ਸਿਧਾਂਕਾਮੇਲਹੈ ਤੁੰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਾਹਾ ਗੋਰਖਨਾਥਮੇਲਕਹਾਂਹੈਤੰ
 ਗੋਰਖਕਾਮਾਮਚਲਦਵਾਲੇਸਿਧਾਂਕਾਮੇਲਹੈ ਤੰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਾ
 ਠਾਗੋਰਖਨਾਥਜੀਇਥੇਕਿਤਨੇਕਹੈ ਤੰਗੋਰਖਕਾਮਾਈਹੰਸੇਚੋਦੰ
 ਥੇਪੰਜਤਰਕੋਹੈ ੧੪੦੭੫ ਅਤੇਮੇਲਗ੍ਰੀਕਲਹੈ ਤੰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
 ਕਾਹਾ ਜਾਹੁਜੀਤਮਸਿਧਤੇਉਤੁਤੇਜਾਹਰੇ ਹਮਤੋਮਨੁਖਹੈਤੰਬੁਰਬਰੀ
 ਕਾਮਾਮਰੇਨਾਨਕਬਾਲਾਤੁਤੇਕੋਸਕੋਉਰਾਵਤਾਥਾ ਅਬਤੁਝਕੋਕਾਹੁ
 ਐਤੰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਾਹਾਗੁਰਬਰੀਨਾਥਜਿਸਕਉਸਉਡਾਈਥੀ॥

ਸੇਹਮਕੋਕੁਓਤੁਾਵੈਗ ਤਾਂਭਰਬਰੀਕਯਾ ਅਚੇਨਨਕ ਕੋਸਤੈਨੇ
 ਕੁਓਤੁਾਈਥੀ ਕੀਕਿਸੀਅੰਗਨੇਉਤੁਾਈਥੀ ਗੁਰੂਨਨਕਜੀਵਚ
 ਸਚਸਥਦਨੇਕੋਸਉਤੁਾਈ ਆਗਮਾਨਿਰੀਕਾਰਕੀਆਈ ਬਿਨਆ
 ਗਮਾਸੋਕਉਨਉਤੁਾਵੈ ਅੰਸਕੋਈਵਿਸ਼ਨਆਵੈ ਹਮਕੋਭੀਚਿਹੀਆ
 ਰਮਾਦੇਹੁ ਤੁਮਚਲੇਆਗੇਹਮਆਇਮਿਲੇਹੁ ਤਾਂਸਿਧਉਤੁਾਗੀਲੀ
 ਤੀ ੬੦॥ ਬੋਲੇਕੁਾਈਜੀਵਹਗੁਰੂ ਸਾਖੀਹੋਰਚਲੀ੬੧

ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਯਾ ਕਸੇਕੁਾਈਬਾਲਾਸਿਧਤਾਗਏ ਤਾਂਬਲੇ
 ਕਯਾਗੁਰੂਜੀਜੇਤੁਸਾਗੀਰਜਾਇ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਯਾਚਲ
 ਕੁਾਈਬਾਲਾਅਸੀਭੀਜਾਈਏ ਤਾਂਬਾਲੇਕਯਾਭੁਲਾਗੁਰੂਜੀ ਤਾਂਗੁਰੂ
 ਨਨਕਜੀਉਥੋਉਤੁਾਗੀਲੀਤੀ ਜਦੋਅਚਲਵਟਾਲੇਗਏਹਿਕਪਿ
 ਪਲਦੇਹੇਠਥੁਆਹਾ ਉਸਉਪਰਬੈਠਗਏ ਜਾਂਸਿਧਆਏਤਾਂ
 ਕਮਾਦੇਖਨਜੇਗੁਰੂਨਨਕਜੀਅਗੇਬੈਠੇਹੈਸਤਾਂਗੋਰਖਕਯਾਆਦੇ
 ਸੋਹਨਨਕਤਪਾਆਦੇਸ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਯਾ ਏਕੀਕਾਰਕੋਆ
 ਦੇਸਹੋਗੋਰਖਖੁਡਾਬ ਤਾਂਭਰਬਰੀਕਯਾਅਚੇਨਨਕਤਪਾਤੁਕਿਓ

ਇਸੀਹੈ ਗੁਰਨਨਕਜੀਕਯਾ ਅਚੇਸੁਣਕੁਰਬਰੀਨਾਥ ਗੁਰੂਨ
 ਨਕਜੀਵਚ ਇਸੁਹਮਾਰਾਏਕੀਕਾਰਾ॥ ਸਚਮੰਤ੍ਰਕੀਆਨਿਸਤਾਰ
 ਉਸਤਾਦਹਮਾਰਾਸਤਿਗੁਰਪੂਰ ਆਇਅੰਤਬਚਨਾਕਾਸੂਰਾਜਿਨ
 ਹਮਕੋਪੀਖਲਗਾਏਅੰਸੇ ਤੁਮਤੇਆਗੇਈਹਮਆਇਬੈਸੇਨਨਕਕੋ
 ਪ੍ਰਭੁਕ੍ਰਿਪਾਕੀਨੀ ਸੁਣਹੋਕੁਰਬਰੀਤੈਅਕਲਨਲੀਨੀ२੦ ਜਾਂਉਥੈ

ਲਉਜੜਾ ਤਾਂ ਵਟਾਲੇ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਸਿਵਾਤਾ ਲੋਕ ਅ
 ਇਕਰਕਈ ਪੈਰੀ ਪਏ ਅਤੇ ਕਈ ਦੁਸਟੀ ਲਗੇ ਕਰਨੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕ
 ਜੀ ਕਯਾ ਕਰੇ ਕੁਈ ਬਾਲਾ ਇਥੇ ਲੋਕ ਦੁਖ ਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਾਮਰ
 ਦਾਨੇ ਦੇ ਪੁਤਨੂੰ ਉਥੇ ਲੋਕਾ ਵਟਾਉਂਦੇ ਦੁਇਸਾਧ ਕੰਧਾਰ ਵਿਚ ਹੋਨੇ
 ਉਦਉਧਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਯਾ ਗੁਰੂਜੀ ਸਹਜਾ ਦਾ ਮਰ
 ਦਾਨੇ ਦਾ ਪੁਤਨੂੰ ਤਾਂ ਤਲਵੰਡੀ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਕੁਈ ਬਾਲਾ
 ਉਸਤਾਂ ਦੀ ਜਰੂਰ ਉਥੇ ਲੋਕਾ ਵਟਾਉਂਦੇ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਯਾ ਕੁਲਾ ਗੁਰੂਜੀ
 ਚਲੇ॥੧॥ ੬੧॥ ਬੋਲੇ ਕੁਈ ਜੀ ਵਹ ਗੁਰੂ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ॥

੬੨॥

ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀ ਉਥੇ ਭੁਗੀਲੀਤੀ ਅਤੇ ਚੰਦ ਭੁਨ ਸੰਧੂ ਦੇ ਪੁਰ
 ਤੇ ਉਤਰੇ ਬਾਲੇ ਦੇ ਪਿਉ ਦਾ ਪੁਰ ਮਾਹਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਕ
 ਈ ਬਾਲਾ ਹਾਇ ਬੁਲਾਰ ਤਾਂ ਚਲ ਗਯਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰ ਭੀ ਚਲ ਗ
 ਯਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅੰਮਾ ਬੀ ਬੀ ਭੀ ਚਲ ਗਈ ਅਤੇ ਚਾਚਾ ਲਾਲੂ ਰਹਾ
 ਹੈ ਚਿਹਰੇ ਬੜੇ ਪੈਸੀ ਅਤੇ ਅਸਾ ਜਰੂਰ ਜਾ ਵਟਾਉਂਦੇ ਤੁਮਰ ਦਾਨੇ ਦੇ
 ਪੁਤਨੂੰ ਸਦ ਲਾਉ ਦੁਪਾਤਾ ਜਾਣੇ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਯਾ ਜੀ
 ਗੁਰੂਜੀ ਸਹਜਾ ਦੇਨੂੰ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਅਹੋ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਹ
 ਯਾ ਕੁਲਾ ਗੁਰੂਜੀ ਬਾਲੇ ਜਾਇ ਸਹਜਾ ਦੇਨੂੰ ਸਦਾ ਚਾਰਘੜੀ ਅ
 ਰਾਤ ਗਈਆਂ ਤਾਂ ਸਹਜਾ ਦਾ ਅੰਦਰੋਂ ਨਿਕਲ ਮਾਯਾ ਜਾਏ ਖੇਤ
 ਬਾਲ ਸੰਧੂ ਹੈ ਜੋ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀ ਨਾਲ ਮਾਹਾ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਪਿਉ ਭੀ ਉ
 ਨਾ ਵੇਨਾ ਲਾ ਮਾਹਾ ਸਿਵਾ ਵਕਰ ਸਹਜਾ ਦਾ ਬਾਲੇ ਦੇ ਪੈਰ ਤੇ ਦੁਪਾਤਾ

ਏਸੇ ਲਾਭਾ ਏਕੁ ਏਕੁ ਏਕੁ ਤਾਂ ਏਕੁ ਜੋਗੁ ਏਕੁ ਪੁਰਖੁ ਏਕੁ
 ਕਿਸੇ ਆਇਓ ਤਾਂ ਸਹਜਾ ਦੇ ਆਖਾ ਜੀ ਮੈਂ ਪਰੇਸੀਹਾਂ ਤਾਂ ਸਜਣ
 ਠਗਕ ਆ ਭੁਈ ਤੁਕੋਣ ਹੋਵਾਂ ਮਰਕੁ ਤਾਂ ਸਹਜਾ ਦੇ ਕਰਾ ਜੀ ਮੈਂ
 ਮਿਰਾਜੀਹਾਂ ਤਾਂ ਸਜਣ ਠਗਕ ਆ ਭੁਈ ਕਿਸੇ ਦੇਵੇਂ ਮਿਰਾਜੀਹੋ
 ਤਾਂ ਸਹਜਾ ਦੇ ਕਰਾ ਜੀ ਮਾਂ ਮੈਂ ਦੇਵੇ ਆਦਮੀ ਦੀ ਮਿਰਾਜੀਹਾਂ ਤਾਂ ਠੇਰ
 ਸਜਣ ਠਗਕ ਆ ਭੁਈ ਉਸਦਾ ਨੂੰ ਕਰਾਹੋ ਤਾਂ ਸਹਜਾ ਦੇ ਕਰਾ ਭੁ
 ਏਕਿ ਸਦਾ ਨੂੰ ਨਕ ਕਨਿ ਰੀ ਕਾਰੀਹੋ ਤਾਂ ਸਜਣ ਠਗਕ ਆ ਭੁਈ
 ਚਿਉ ਕੋਣ ਹੋਵਾਂ ਤਾਂ ਸਹਜਾ ਦੇ ਕਰਾ ਭੁਈ ਚਿਉ ਪੜੀ ਹੋਵਾਂ ਅਰੁ

ਰੁਪੁ ਰਨੁ ਪੁਰਖੁ ਚਿਉ ਜੋਗੁ ਹੋਰ ਕੋਈ ਧਰਤੀ ਉਪਰ ਨਾਂਹੀ ਤਾਂ ਠੇਰ
 ਸਜਣ ਠਗਕ ਆ ਭੁਈ ਚਿਉ ਆਸਾ ਜੋਗੁ ਹੈ ਤਾਂ ਸਹਜਾ ਦੇ ਕਰਾ ਜੀ
 ਜਮਾਂ ਚਿਉ ਤੁਸਾਂ ਤੇ ਭੀ ਵਰਾਹੈ ਚਿਉ ਅਗੇ ਤੁਸੀਂ ਕਰਾਹੋ ਤਾਂ ਸਜਣ ਠ
 ਗਨੇ ਆਪਣੇ ਆਦਮੀ ਕੁਕਰਾ ਭੁਈ ਚਿਉ ਦੇਵੇ ਆਦਮੀ ਦੀ ਮਿਰਾਜੀ
 ਹੈ ਚਿਉ ਜਮ ਤੁਸੀਂ ਕੁਕਰਾ ਤੁਰਕਰਾਣੀ ਕੁਲੀ ਤੁਰਾਂ ਖਵਾਵਣ ਜਾ
 ਹੁਈ ਏਕੁ ਨਾਲ ਤਾਂ ਸਹਜਾ ਦੇ ਨੁਖਵਾਲਣ ਲੋਗਾਏ ਜਾਇਕਰ ਸ
 ਹਜਾ ਦੇ ਦੇ ਕਪੜੇ ਲਾਹਲੀ ਤੇ ਮਨੇ ਅਤੇ ਲਗੇ ਆਪਣੇ ਦਸ ਭੁਈਹੋ
 ਹਤੇ ਰੇ ਪਾਸ ਕਰਾਹੋ ਤਾਂ ਸਹਜਾ ਦੇ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿਚ ਵੀ ਚਾਰ ਕੀਤਾ ਮੈਂ
 ਨੁਗਾ ਕੁਜੀ ਨੇ ਕੁਲੀ ਜਾਹਗਾ ਕੁਜਾਹੀ ਕਪੜੇ ਲਾਹਲੀ ਤੇ ਮਨੇ
 ਨੇ ਏਕੁ ਆ ਤਾਂ ਕੁਜਾਨ ਕਜੀ ਕਰਾ ਚਲ ਭੁਈ ਏਕੁ ਸਨ ਸਹਜਾ
 ਦੇ ਆਦਮੀ ਕੁਹੈ ਤਾਂ ਕੁਜਾਨ ਕਜੀ ਤੇ ਖਾਲਾ ਦੇਵੇ ਆਇਓ ਜੋਹੈ ਦੇ

ਖਨਤਾਂਕਾਦੇਖਨ ਸਜਣਮੈਸੀਤਰਾਬੈਠਾਹੈ ਜਿਸਤਰਾਪਰਮਬੈਸ
 ਨੇਹੇਦੈਨ ਤਾਂਸਜਣਦੇਖਕਰਬਹੁਤਖੁਸੀਹੋਯਾ ਕਹਣਲਗਾਉਸ
 ਦੇਮੁਹਉਪਰਲਾਲੀਹੈ ਏਹਕੋਈਵਡਾਦੁਨੀਆਦਾਰਫਕੀਰਹੈਏਸ
 ਪਾਸਦੋਲਤਬਡੀਹੋਸੀ ਤਾਂਜਾਂਦਾਗੁਰਨਨਕਜੀਕਯਾਭਾਈਸਜ
 ਠਾਕਰਤਾਰਕਰਤਾਰ ਤਾਂਅਗੈਸਜਣਕਯਾਅਭਿਭਾਈਸਤਰਾਂ
 ਤਾਂਗੁਰਨਨਕਜੀਕਯਾਭਾਈਸਜਣਾਇਥੇਅਸਾਡਾਇਕਆਦਮੀ
 ਆਯਾਹੈਮਿਰਾਸੀ ਤਾਂਸਜਣਠੰਗਕਯਾਇਥੇਤਾਂਕੋਈਨਹੀਆਯਾ
 ਤਾਂਗੁਰਨਨਕਜੀਕਯਾਕੋਭਾਈਮੁਕਰਦਾਕੋਭੈਹੈਇਥੇਹੀਆਯਾ
 ਹੈਅਗੈਸਜਣਠੰਗਕਯਾਜੀ ਤੁਸੀਅਤੀਤਫਕੀਰਹੈ ਮੈਨੂੰਕਯਾਜਰੂ
 ਰਪਈਹੈਜੇਮੈਮੁਕਰ ਤਾਂਗੁਰਨਨਕਜੀਕਯਾ ਭਾਈਬਾਲਾਇ
 ਸਬੈਸਨੇਦਾਮੁਹਕਾਲਾਕਰ ਅੰਦਰੋਸਹਜਾਦੇਨੁਕਢਲਾਉ

ਤਾਂਬਾਲਾਜਾਇਅੰਦਰਫੜਾ ਦੇਖੇਤਾਂਸਹਜਾਦਾਬਧਾਬੈਠਾਹੈਬ
 ਲੇਕਯਾਉਠਸਹਜਾਦਾਗੁਰਨਨਕਜੀਸਦਦੇਹਈ ਸਹਜਾਦੇਕ
 ਆਜਸਮੰਨਤੁਸਾਂਮੈਨੂੰਕਿਥੇਭੇਜਾਹੈ ਮੇਰੇਕਪੜੇਲਾਹਲੀਤਾਨੇਅ
 ਤੇਮੈਨੂੰਬੰਨਘਤਾਨੇ ਮੈਂਕਯਾਕਰਾਂ ਤਾਂਬਾਲੇਕਯਾਸਹਜਾਦਾਹੁਟ
 ਉਰੇਕਪੜੇਭੀਲੈਦੇਆਹੇ ਜਿਨਾਂਬਧਾਆਹਾਸੇਸਰਮੀਦੇਹੈਅਤੰ
 ਕਪੜੇਦੇਫਨਨਾਹੀਆਖਨਜੇਏਹਾਜੇਹਾਆਯਾਹੈ ਤਾਂਬਾਲੇਕਯਾ
 ਚਲਭਾਈਸਹਜਾਦਾਕਪੜੇਓਥੇਹੀਆਇਰਹਨਗੇ ਤੂੰਦਿਰਨਾਂਹੀ
 ਸਹਜਾਦੇਨੂੰਲੈਕਰਬਾਲਾਗੁਰਨਨਕਜੀਪਸਆਯਾ ਤਾਂਗੁਰਨਨ

ਕਜੀਕਯਾ ਅਵੇਸਹਜਾਦਾਕਪੜੇਕਿਥੇਹੈਨੀ ਤਾਂਸਹਜਾਦੇਕਹ
 ਮਾਗੁਰੂਜੀਏਹੁਲਾਕੁਗਤਬੈਸਨੇਹੈ ਏਹੁਤਾਠੰਗਹੈਜੀ ਚੋਟੀਆ
 ਲਾਵਣਦੇਬਹਾਨੇਅੰਦਵਾੜਕਰਕਪੜੇਲਾਹਲੀਤਾਨੇਅਤੇਦੀ
 ਪਛੋਨੇਏਹੁਕੀਮਕਰਤਾਹੈਜੀਏਹੁਗਤ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹ
 ਸਾਕੇਭਾਈਸਜਣਾਇਹੁਕਾਤੀਕੀਮਕਰਦਾਹੈ ਤਾਂਅਗੋਸਜਣ
 ਠੰਗਸਰਮਿੰਦਾਰੋਯਾਮੁਹੋਬੋਲਸਕੋਨਾਹੀ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਸਬ
 ਰਬੋਲਾਗਾਗਾਗੁਗੀਵਿਚਮਹਲਾ ੧ ਉਜਲਕਯਾਚਿਲਕਣ
 ਘੋਟਮਕਾਲੜੀਮਸੁ ਧੋਤਿਆਦਾਗਨਉਤਰੈ ਜੇਮਲਧੋਵਨਿਤ ੧
 ਸਤਦਸੇਈਨਾਲੋਚਲਦਾਨਾਲਚਲੰਨ ਜਿਤਵਰਲੇਖਾਮੀ
 ਅੰਗਜਰਖੜੇਵਿਸੰਨ ੧ ਰਹਾਉ ਅੰਡਾਪਿਪਲਜੀਮਾਬੁਹੋਤੇਪ
 ਗਮਸਾਲ ਬਾਹਰੋਵਿਸੈਸੋਹਣਾਅੰਦਰਖੋਟੇਲਾਲ ੨ ਮਬੰਟਿਕ
 ਲਾਲਹੈਗਲਵਿਚਮਾਲਾਚਾਰ ਬਾਤਠਰੇਸੀਸਿਖਾਠੰਗਣਨ
 ਸੈਸਾਰ ੩ ਬਗਾਬਗੋਕਪੜੇਤੀਰਥਮੰਡਵਸੰਨ ਪੁਰਖਪੁਰਜੀ
 ਮਾਰਦੇਬਗੇਨਕਹੀਅੰਨ ੪ ਕੋਰੇਮੰਡਪਮਾੜੀਆਪਾਸੋਚਿਟਵੀ
 ਆਹ ਦੁਠੀਅੰਕੀਮਨਮਾਵਨੀਵਿਚਹੁਸਖਈਆਹ ੫ ਸਿਮ
 ਲਰੁਖਸਰੀਰਮੇਖੂਜਨਦੇਖਭੁਲੰਨ ਜੋਫਲਕੀਮਨਮਾਵਨੀਸੇਹ
 ਟਮੋਤਨਹੰਨ ੬ ਅੰਧਲੇਭੂਰਉਠਾਯਾਭੂਗਰਦਾਰਬਹੁਤ ਅਖੀਲੋ
 ਜੀਨਾਂਜੁਲਾਹਉਚੜਲੇਪਾਕਿਤ ੭ ਚਾਕਰੀਆਂਚੰਗੀਆਈਆਂ
 ਅਵਹਸਿਆਵਣਕਿਤ ਨਾਨਕਨਾਮਸਮਾਲਤੁਬਧਾਛੁਟਹਜਿਤ
 ੮ ॥ ੧ ਤਾਂਸਜਣਠੰਗਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਪੈਰਾਂਤੇਦੁਹਪਯਾ ਤਾਂਗੁ
 ਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਭਾਈਸਜਣਾਏਹੁਕੀਮਛੁਡੇਤਾਂਕਰਤਾਦਮਿਹ
 ਰਵਾਂਨਹੋਵੀ ਅਤੇਕਰਤਾਰਜਪੇਤਾਂਕੁਛਜੀਅਦਾਭੁਲਾਹੋਵੀਤਾਂ
 ਸਜਣਕਯਾਗੁਰੂਜੀਮੈਨੂੰਹੁਣਰਾਖਲੇਹੁ ਮੈਂਮੰਗੁਣਬਹੁਤਕੀ
 ਤੇਹੈਨ ਤਸੀਮੇਫੇਕਰਮੀਏਧਰਾਮਾਏਹੋ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਸੁ

ਸੁਣ ਕੁਈ ਸਜਣਾ ਇਹ ਸਹਜਾ ਦਾ ਤੇਰਾ ਰਾਮ ਦਾ ਸਹੇਯਾ ਅਤੇ ਮ
ਰਾਸੀ ਹਈ ਜੇ ਇਸ ਤਾਂਈ ਮੰਨੇਗਾ ਤਾਂ ਕਰਤਾਰ ਮਿਹਰ ਵਾਂਗ ਹੋਵੀਗਾ
ਅਤੇ ਜੇ ਅਗੇ ਹੋਰ ਕਰੇ ਨਹੀ ਤਾਂ ਸੋਜਣ ਕਰਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਿਛਲੇ ਬ
ਖਸੇ ਅਗੇ ਨਾਂ ਕਰਾਂਗਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰਕੇ ਭਾਈ ਸਜਣਾਂ
ਅਸੀ ਤੇਰੇ ਦਾਸ ਤੇ ਆਏ ਆਹੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਜਣ ਠੰਗ ਨੂੰ
ਨਿਹਾਲ ਕਰ ਅਗੇ ਚਲੇ ॥ ੬੩ ॥ ਖੋਲ੍ਹੋ ਭਾਈ ਜੀ ਵਹ ਗੁਰੂ
ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ ੬੪ ਤਾਂ ਸਹਜਾ ਦੇਨੁ ਖੁਰਮੇ ਸਹਜਾ ਇਖ
ੜਕੀਤਾ ॥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰਕੇ ਸਹਜਾ ਦਾ ਤੇਰੇ ਪਿਉ ਮਰਦਾਂ ਨੇ

ਏਹੁ ਸਮਾਧਿ ਖਾਈ ਤਾਂ ਸਹਜਾ ਦੇ ਉਥੇ ਮਥਾ ਟੇਕ ਕੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਕਰਕੇ ਸਹਜਾ ਦਾ ਅਸਾਡਾ ਕਰਕੇ ਅੰਨਸੀ ਤਾਂ ਸਹਜਾ ਦੇ ਕਰਕੇ ਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਜੇ ਕਹੇ ਗੋਸੇ ਮੰਨਾਂਗਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰਕੇ ਸਹਜਾ ਦਾ
ਤੂੰ ਇਥੇ ਹੀ ਰਹੁ ਮਰਦਾਨਾ ਅਸਾਡਾ ਪੁਰਤਨ ਭੁਗਤ ਹੈ ਤਾਂ ਸਹਜਾ ਦੇ
ਕਰਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਵੰਬਰ ਤਾਂ ਉਥੇ ਹੀ ਰਹੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰਕੇ
ਸਹਜਾ ਦਾ ਇਥੇ ਤੇਰੀ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨੇ ਦੀ ਮੰਜੀ ਹੋਵੇਗੀ ਅਸੀ ਇਸ
ਦਾਸ ਤੇ ਆਖ ਦੇ ਆਹੇ ਤੂੰ ਵੰਬਰ ਆਪਣਾ ਲੈ ਆਉ ਤਾਂ ਸਹਜਾ ਦੇ
ਕਰਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੂੰ ਕਿਧਰ ਨੂੰ ਹੋਵੇਗੇ ਅਤੇ ਮੈਂ ਰਿਸਾ ਆਪਾਰ ਰ
ਹਾਂਗਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰਕੇ ਸਹਜਾ ਦਾ ਜਿਹ ਵੇਲੇ ਤੂੰ ਯਾਦ ਕਰੇ
ਗਾ ਅਸੀ ਤਿਸੇ ਵੇਲੇ ਤੇਰੇ ਪਾਸ ਖੜੇ ਆਹੇ ਤੂੰ ਤਪਤੀ ਤਿਕਰ ਜਾ
ਣੀ ਤਾਂ ਸਹਜਾ ਦੇ ਕਰਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਂ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੋ ॥ ੬੪ ॥

ਬੋਲੋ ਕੁਈ ਜੀਵਾ ਹਗਰੁ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ ੬੫॥ ਤੁੰਗੁ
 ਰੁਨ ਨ ਕਜੀ ਓਥੋ ਉਡਾਰੀ ਲੀਤੀ ਜਾਇ ਕੀ ਧਾਰ ਵਿਚ ਖੜੇ ਹੋਏ ਓਥੇ
 ਹਿਕਮੁ ਗਲ ਫਕੀਰ ਮਾਹਾ ਉਸਦਾ ਨਾਉ ਯਾਰ ਮਲੀ ਮਾਹਾ ਉਸਨ
 ਲਭੇ ਦਾ ਹੋਈ ਤਾਂ ਉਸ ਪੁਰੁਸਾਸੁ ਮਾਲ ਕੀਤੋਸੁ ਯਾਰ ਮਲੀ ਦਾਚ
 ਸੁਮਨ ਮਚਿ ਦਾਗੀ ਗੁਰੁ ਨ ਨ ਕਜੀ ਦਾਚ ਮਾਨ ਮਨ ਨ ਕਜੀ ਰੀਕ
 ਗੀ ਯਾਰ ਮਲੀ ਦਾਚ ਮਾਇਨੇ ਚਿਠ ਜਸ ਜਨ ਮਮੀ ਵਸੁ ਗੁਰੁ ਨ
 ਨ ਕਜੀ ਦਾਚ ਮਾਈ ਦਾਖੁ ਦਾਇਸ ਯਾਰ ਮਲੀ ਦਾਚ ਸੁਮਾਪੀਰ

ਗੁਫਤ ਗੁਰੁ ਨ ਨ ਕਜੀ ਦਾਚ ਮਾਪੀਰ ਜਿੰਦ ਪੀਰ ਯਾਰ ਮਲੀ ਦਾ
 ਚ ਸੁਮਾਪੀਰ ਜਿੰਦ ਪੀਰ ਗੁਰੁ ਨ ਨ ਕਜੀ ਦਾਚ ਅਰੋਮਾਰੇ ਯਾਰ
 ਅਲੀ ਦਾਚ ਮਾਇ ਤੁਕਟ ਨੇਸ ਗੁਰੁ ਨ ਨ ਕਜੀ ਦਾਚ ਚਿਗੁਫਤ ਮ
 ਮਾਰ ਮਲੀ ਦਾਚ ਪੈਵਾਇਸ ਮਰਸਦ ਸੁਦੀ ਗੁਰੁ ਨ ਨ ਕਜੀ ਦਾਚ
 ਯਕ ਪੁਦਾਇ ਪੀਰ ਸੁਦ ਕੁਲ ਮਾਲ ਮਮਰੀ ਦ ਫਗਰ ਖਬਰ ਦਾ
 ਰਨਿਗਾਹ ਵਿਗਰਹਾਰੀ ਤਾਂ ਮੁਗਲ ਗੁਰੁ ਨ ਨ ਕਜੀ ਦੇ ਪੈਰਾ ਤੇਫਹ
 ਪਯਾ ਤਾਂ ਗੁਰੁ ਨ ਨ ਕਜੀ ਕਿਆ ਪੁਦਾਇ ਦਾਗੀ ਵਿਗਰਨੇਸ ਪੁਦਾਇ
 ਦਾਗੀ ਤਾਂ ਮੁਗਲ ਕੁਆ ਸੁਮਾਪੀਰ ਮਾਂ ਮੁਰੀਦ ਤਾਂ ਗੁਰੁ ਨ ਨ ਕਜੀ ਕ
 ਆਸੁ ਮਨ ਮਚਿ ਦਾਗੀ ਤਾਂ ਮੁਗਲ ਕੁਆ ਮਾਂ ਮਨ ਯਾਰ ਮਲੀ ਦਾਗੀ
 ਤਾਂ ਗੁਰੁ ਨ ਨ ਕਜੀ ਕਿਆ ਗੁਫਤ ਨ ਨ ਕ ਸੁਮਾਸੁ ਮਬਾਬਾਵ ਵੀ ਕੀ
 ਧਾਰੀ॥ ੬੫॥ ਬੋਲੋ ਕੁਈ ਜੀਵਾ ਹਗਰੁ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ ੬੬
 " ਤਾਂ ਗੁਰੁ ਨ ਨ ਕਜੀ ਓਥੋ ਉਡਾਰੀ ਲੀਤੀ ਪਾਈ ਪਤਾ ਮਾਇਨਿ ਕ

ਲੇ ਤੁਥਾਈ ਪਤਕਾ ਪਰਿਭੀ ਸੇਰ ਸਰਫ ਥਾ ਤਿਸਦਾ ਮੁਰੀਦ ਸੇਖ
 ਹਰੀ ਹਰ ਥਾ ਚਿਹ ਪੀਰ ਕੇਤੀ ਅਸਤਾ ਵਪਾ ਠੀਕਾ ਰੁਟਗ ਥਾ
 ਅਗੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੇ ਬਾਣਾ ਬੈਠੇ ਸੇ ਸੇਖ ਹਰੀ ਹਰ ਥਾ ਇਸਲਾਮ
 ਕੀਤਾ ਆਖੀ ਸੁਰੇ ਦਰਵੇਸ਼ ਖੁਦਾਇ ਦੇ ਸਲਾਮ ਅਲੇਕਮ ਤਾਹੁ
 ਰੁਨਾਨ ਕਜੀ ਕਾ ਅਲੇਖ ਕਉ ਸਲਾਮ ਹੋ ਪੀਰ ਕੇ ਦਸਤ ਤਾਂ ਸੇ

ਖਰੀ ਹਰ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਗਯਾ ਆਖੀ ਸਮਝਤੋ ਜੀ ਸਲਾਮ ਕਿਨੈ ਨਾਹੀ
 ਟੇਕਾ ਪਠਹੋ ਵੈ ਤਾਂ ਮੈ ਆਪਣੇ ਪੀਰ ਕਉ ਖਬਰ ਕਰਾਂ ਤੁਥਾ ਆਇ
 ਕਰਕ ਆਸੁ ਪੀਰ ਸਲਾਮ ਤਾਇਕ ਦਰਵੇਸ਼ ਆਖੀ ਮੈ ਸੁਟਕਰ
 ਬਚਨ ਚਿਸਦਾ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਗਯਾ ਤਾਂ ਪੀਰ ਕਾ ਕਹੁ ਦਿਖਾ ਕਾ
 ਕਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸੇ ਖਰੀ ਹਰ ਕਾ ਪੀਰ ਸਲਾਮ ਤੇ ਮੈ ਅਸਤਾ ਵ
 ਰੁਟਗ ਥਾ ਅਤੇ ਚਿਹ ਅਗੇ ਬੈਠਾ ਥਾ ਮੈ ਕਾ ਅਸਲਾਮ ਅ
 ਲੇਕਮ ਹੋ ਦਰਵੇਸ਼ ਤਾਂ ਚਿਹ ਬੋਲਾ ਅਲੇਖ ਕਉ ਸਲਾਮ ਆਉ
 ਪੀਰ ਕੇ ਪੇਸਦ ਸਤ ਪੀਰ ਕਾ ਬਚਾ ਜਿਨ ਅਲੇਖ ਕਉ ਸਲਾਮ
 ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਿਸਦਾ ਦੀਦਾਰ ਕਰਹੁ ਤਾਂ ਸੇ ਖਸਰਫ ਅਤੇ ਹਰੀ ਹਰ
 ਰੀਦੇ ਵੈ ਇਕ ਠੇਹੇ ਇਕਰ ਆਏ ਗੁਰਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸ ਆਇ
 ਰਦਸੁ ਪੇਸੀ ਲੈ ਕਰ ਬੈਠ ਗਏ ਪੀਰ ਬੋਲਾ ਬੀਚਿਹ ਆਮਦ
 ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਤੁਰਾ ਅਮਦ ਤਾਂ ਸੇ ਖਸਰਫ ਕਾ ਅ
 ਠਮਨੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਅਮਨ ਮੇ ਮਨੀ ਤਾਂ ਸੇ ਖਸਰਫ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੁਪਾ ਠੀ ਦੀ ਸਭ ਦਈ ਪਹਰਣ ਦੀ ਪੁਰਸੀ ਸਪੁ ਛੀ ਅ

ਗਰਤੁਰਾਸੁਆਲਮੇਪੁਰਸਮਅਹਲਜਬਾਬਬੁਗੋਦਰਦੇਸੁ
 ਲਹਸੁਮਾਚਮਜਬਹਸਤ ਤੰਗੁਰੂਜੀਜਬਾਬਦਿਤਾਮਨੁਆਂਮੁ
 ਹੈਜਬਮੁੰਗੁਮੁਤਾਵੈਬਿਨਮਨਮੁੰਗੁਗਤਨਪਾਵੈ ਮੁੰਗੁਰਾਗੁਰ

ਆਗੇਧਰੇ ਮਤਸਾਰਤੁਮਾਗੁਰਕੀਚਤਿਕਰੇ ਮੁੰਗੁਮੁੰਗੁਇਹੋ
 ਇਸਬੁਕੀਰੇਨ ਸੋਬੈਰਾਜੀਪਰਖੈਗੁਰਬੈਨ ਮੁੰਗੁਮੁੰਗੁਇਕੀਏ
 ਹਗਤਤਈ ਤੋਦਿਲਾਗੁਰਮਾਤਿਮੁੰਗੁਮੁੰਗੁਈ ਸੁਮਾਦਸਨੇਹਸ
 ਕੁਮਮਤਾਤੁਜੀ ਤਬਨਨਕਇਹਥਿਪਵੁਥਿਪਾਹੁਜੀ १ ਤਾਂਸੇਖ
 ਸਰਟਫੇਰਪੁਛਟਾਕੀਤ ਅਗਰਤੁਰਾਸੁਆਲਮੇਪੁਰਸਮ
 ਅਲਹਜਬਾਬਬੁਗੋਦਰਦੇਸ ਫਿਰਕ ਖਠਨੀਸੁਮਾਜਬਾਬ
 ਗੁਰੂਨਨਕਜੀਵਚ ਪਰਿਮਤਮੁੰਗੀਦਰਹਟਾ ਖਠਨੀਟੋਪੀ
 ਸਬਦਗਹਟਾ ਬਹਿਤੁਦਰੀਅਉਕਰਰਹੈਬਰੇਤੀ ਜਹਾਂਬੈਰਕੇ
 ਸਿਖਅਚੇਤੀ ਹਰਖਸੋਗਕੀਨਆਹਾਰੰ ਪਹਰਖਠਨੀਜਬੁਦਸ
 ਗਬਿਰੁੰਨਨਗਰੀਲੇਬਸਤੀਰਹਾਈ ਤਉਖਠਨੀਕੀਜੁਗ
 ਤਮੈਪਾਈ ਕੁਟਬਛੋਡੁਆਅਕੇਲਾ ਨਨਕਪਹਰਖਠਨੀ
 ਕੁਯਾਸੁਹੇਲਾ ॥੨ ਤਾਂਸੇਖਸਰਟ ਫੇਰਪੁਛਟਾਕੀਤ ਅਗਰਤੁ
 ਰਾਸੁਆਲਮੇਪੁਰਸਮ ਅਹਲਜਬਾਬਬੁਗੋਦਰਦੇਸੁ ਕੁਪੀਨ
 ਸੁਮਾਦਿਮਜਹਬ ਗੁਰੂਨਨਕਜੀਵਚ ਗੁਰਸਬਦੀਖਮਾ
 ਮਨਜਹਜਗਗਨੀ ਪੈਚਾਇੰਦੀਲੇਅਲਿਪਤਹਨੀ ਦ੍ਰਿਸਬੀਧਰੁ
 ਰਮਤਾਰਹਾਸਾ ਵਸਵੈਦੁਆਰਤੁਲਾਜਨ੍ਹਾਅ ਨਾਨਕਸਰਟ

ਤਨਮਾਹਕਰਨ ਲੈਲੀਗੋਟੀਜਰਨਮਰਨ ਪਹਰਲੀਗੋਟੀਰ
 ਹੇਅਕੇਲਾ ਉਲਟਲੀਬਕਾਪੀਵੇਉਹਜਲਾ ਬਿਲਿਹਸਤਦੀ
 ਨੀਗੁਰਗਗਿਛੇਟੀ ਇਹਜੁਗਤੁਨਨਕਪਹਰਬੇਲੀਗੋਟੀ ੩
 ਤਾਂਸੇਖਸਰਫਫੇਰਪੁਛਣਾਕੀਤਾ ਅਗਰਤੁਰਾਸਵਾਲਮੇਪੁਰਸ
 ਮ ਅਲਹਜਬਾਬਬੁਗੋਦਰਵੇਸ ਪਾਉਪੋਸਾਚਿਮਜਹਬ ਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕਜੀਦਾਚ ਸਬਦਗਮਨਅਚਲਸੀਰੀਤਿ ਪਾਵਕਪਵਨ
 ਜਾਤਸਠਕੀਤਿ ਧਰਨਤਦਵਰਕੀਚਹਿਤੁਰਹਨੀ ਦਰੀਅਉਮਿ
 ਲੈਗਤਬਾਛਾ ਬੁੰਤਾਇਕਰੈਓਅਛ ਇਹਮਾਖਨਮਬਕੈਰ
 ਪੈਉਪਰਨ ਤਜਪਾਇਪੋਸਹੋਇਰਹੈਬ੍ਰਹਮ ਬਿਨਬ੍ਰਹਮਚੀਨੈ
 ਪਾਇਪੋਸਤੁਜਚੈ ਤਉਕਹੈਨਾਨਕਓਹਤਿਜਨਲਾਗੈ ੪ ਤਾਂਸੇ
 ਖਸਰਫਫੇਰਪੁਛਣਾ ਅਗਰਤੁਰਾਸਵਾਲਮੇਪੁਰਸਮ ਅਲ
 ਹਜਬਾਬਬੁਗੋਦਰਵੇਸ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਨੈਸੇਖਸਰਫਕਹਦਾਹੈ ਦ
 ਰਵੇਸਕਿਸਕਾਨਾਉਹੈ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਸਬਦਬੋਲਾ ਰਾਗਮ
 ਸਾਮਹਲਾ ੧ ਜੀਵਤਮਰੋਜਾਗਰਦੁਨਜੇਦੈਜਨਤੁਆਪਮੁ
 ਸਾਦੈ ਸਫਨਸਫਉਹੇਇਮਿਲਿਖਾਲਕਕੈ ਤਉਦਰਦੇਸਕਹ
 ਦੈ ੧ ਤੇਰਜਨਹੈਕੋਈਦਿਲਦਰਵੇਸ ਸਾਦਿਗਮੀਤੁਮਕਹੀਨ
 ਗਸਾਖੁਦੀਹਿਰਜਨਹੀਏਤੁਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੰਚਨਖਾਕਬਰਾਬ
 ਰਦੇਖੈਹਕਹਲਲਪਛਨੈ ਆਈਤਲਬਜਾਇਸੁਖੀਮਨੋਅ
 ਉਰਤੁਲਬਨਹੀਜਾਨੈ ੨ ਜੋਗੀਜਤੀਤਪੀਸੀਨਾਸੀਰਕਤਬਿੰਦ
 ਜਮਾਦੈ ਪਾਂਚੋਇਦੀਦ੍ਰਿੜਕਰਰਾਖੈਤਉਦਰਦੇਸਕਹਦੈ ੩ ਗਮ
 ਨਮੰਰੁਲਮਹਮਾਸਨਬੈਸੇਅਨਹਰਨਾਦਬਜਾਦੈ ਕਹਨਾਨਕ
 ਸਾਧੁਕੀਮਹਿਮਾ ਬੇਦਕਤੇਬਨਪਾਦੈ ੪ ਤਾਂਸੇਖਸਰਫਗੁਰੂਨਾਨ
 ਕਜੀਦੇਪੈਰਤੇਮਥਾਦੇਕਾ ਬਹੁਤਖੁਸੀਹੋਯਾ ਆਖੋਸਦਹ
 ਵਾਹੁਖੁਦਾਇਦੇਸਹੀਕਰਣਵਲੇਤੁਮਾਰਾਦੀਦਾਰਹੋਯਾ ਅਸੀਬ

ਹਤਰਾਜੀ ਹੋਏ ॥ ਤੁਬਦਸਤ ਪੋਸੀ ਕਰਕੇ ਪੈਰ ਚੁਮੀ ਸੁਰੇਰੇ ਕੋਸੇ
ਖਸਰਫ ਗਯਾ ॥ ੬੬ ॥ ੧ ॥ ਬੋਲੇ ਕੁਈ ਜੀਵਾ ਹਿਗਰੂ
ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ ੬੭ ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਲੀਕੰਧਾਰੀ
ਪਾਸ ਆਏ ਆਗੇ ਵਲੀਕੰਧਾਰੀ ਪਾਸ ਸਰਫ ਪਠਾਣ ਬੈਠਾ ਹੈ
ਦੁਖਣੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜਾਇ ਕਰਕੇ ਆਸ ਲਾਂਮ ਅਲੇਕਮ
ਵਲੀਕੰਧਾਰੀ ਤਾਂ ਵਲੀਕੰਧਾਰੀ ਕਰਕੇ ਅਲੇਕਮ ਸਲਾਂਮ ਆ
ਈਏ ਪਰਿਜੀ ਸਰਫ ਰਾਜੀ ਹੁਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰਕੇ ਲੁ
ਤਫਖੁਦਾਈ ਬੰਦਾ ਗੁਮਰਾਹੀ ਕਰਕੇ ਬਖਸੀ ਇਲਾਹੀ ਤੇਸ
ਰਫ ਪਠਾਣ ਕਰਕੇ ਪੁਰਸੀਦੀ ਸਰਫ ਗੁਫਤ ਨਾਨਕ ਦਰਸਾ
ਇਨ ਬੋਲੇ ਕੁਲਚਿਹਵਾਲ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰਕੇ ਕੁਲਕੁ

ਲਾਏ ਕਖੁਦਾਇ ਸਤੁਤ ਪਰਬ ਪਰਵਾਹ ਸਿਫਤ ਪਰੇਏ ਕਨਿਸਾ
ਤਸ ਸਤੁਤੇ ਹੋਇ ਰਹੇ ਬੇਗਾਨ ਗੁਫਤ ਨਾਨਕ ਦਰਸਤ ਮਾਇਨੇ ਸ
ਮਏ ਤਬਖੁਲੇ ਆਇਨ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸਰਫ ਕਰਕੇ ਖਠਨੀ ਕਿਕਾ
ਰਕਰਦੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰਕੇ ਖਠਨੀ ਖੈਰਖੁਦਾਇ ਦਾਦੇ
ਖ ਮੁਰਦਾਹੋਇ ਤਜੇ ਸਤੁਤੇ ਖ ਜੁਲਮ ਜਹਾਂਨ ਅਲਾਹਨੇ ਕੀਅ
ਖਲਕ ਏਕ ਅਵਰਨ ਹੋਇਆ ਗੁਫਤ ਨਾਨਕ ਸੁਨ ਸਰਫ ਇਅ
ਨੇ ਦਰਸਤ ਮਾਇਨੇ ਜਹਾਂ ਕਪਛਨੇ ਫੇਰ ਸਰਫ ਪੁਰਜੀਦੀ ਮੇ
ਲੀਰਾਇ ਚਿਕਾਰ ਕਰਦੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰਕੇ ਸੇਲੀ ਸਰ
ਸਰਹੇ ਜਹਾਂ ਚਾਰਕਤੇ ਬਾਛਕਨੇ ਸਰਸਰੀ ਸਤ ਮਾਨੇ ਨਾਂ ਹੀ

ਤਰੀਕਤਮਾਰਫਤੁਦਾਵੇਮਾਹੀ ਬਾਹਰਸਿਆਹੀਅੰਦਰਲਾਲਾ॥
 ਗੁਫਤਨਾਨਕਪਹੁਚੇਦਰਹਾਲ ਤੁੰਠੇਰਸਰਫਪੁਰਸੀਦੰਮ ਤੁੰਗੁ
 ਨਾਨਕਜੀਕਾਆ ਮੁਕਤੀਮਿਹਰਅਲਾਕੀਸਾਹਦੀਪੀਰਬਤਾਇ
 ਦੁਜੇਸੇਤੀਫਰਕਰਹੁਤਬਪਾਏਰਾਹੁਨਿਦਾਇ ਅੰਮੀਗੰਗੀਜੋ
 ਰਹੈਤੁਹੈਦੈਦੁਰਸਤਈਮਾਨ ਜੇਰਜੁਲਮਨਕਿਸੀਕਰਪਕੜ
 ਤਲੀਮੀਖਾਂਨ ਗੁਫਤਨਾਨਕਸਰਫਸੁਨਅਜਜੀਮੁਕੰਮ ਤੁੰ
 ਠੇਰਸਰਫਪੁਰਸੀਦੰਮ ਗੋਦੜੀਚਿਹਰਫਕਰਦੰਮ ਤੁੰਗੁਰੂਨ
 ਨਕਜੀਕਾਆ ਗੋਦੜੀਗਮਾਂਨਸਮਝਏਕਖੁਦਾਇ ਸੁਈਸਬੂਰੀ
 ਸਚਤਥਾਪਾਇ ਸਬੁਤੇਨੀਚਕਾਈਮੇਫੁਲਮੰਗਸਮਾਇ ਗੁ
 ਫਤਨਾਨਕਸਰਫਸੁਨਚਲੇਹੁਕਮਰਜਾਇ ਤੁੰਠੇਰਸੇਖਸਰਫ
 ਪੁਰਸੀਦੰਮ ਕੋਸਚਿਕਾਰਕਰਦੰਮ ਤੁੰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਾਆ
 ਕਉਸਕਾਮਨਾਂਬੰਦਕਰਕਹੀਨਿਕਲਨਜਾਵੈ ਲਗਨਅਗ
 ਨਿਤਬਜਾਗਈਜਬਏਕਦਿਖਾਵੈ ਗੁਫਤਨਾਨਕਸਰਫਸੁਨ
 ਤਬਫਕਰਕਾਵੈ ਤਬਠੇਰਸਰਫਪੁਰਸੀਦੰਮ ਠੀਕਰਾਚਿਹਰ
 ਠਪੁਰਸੀਦੰਮ ਤੁੰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਾਆ ਠੀਕਰਕਰੇਦਜੁਦ
 ਕੋਨਾਮਬੁਖਿਕਰਲੇਹੁ ਮਾਰੇਕਖੁਦਾਇਪੈਪੀਰਫਰਮਾਯਾਵੈਹੁ
 ਦੁਜਾਦਿਲਤੇਦੁਰਕਰਪੈਦਾਹੋਇਨਿਪੈਦ ਅੰਮੀਮਸਲਤੁਹੈ
 ਰਹੁਕਬਉਨਪੜੀਅੰਕੈਦ ਗੁਫਤਨਾਨਕਸੁਨਸਰਫਤੁਕੀਏਪ
 ਰਕਹਾਗਮਾਂਨ ਫਕਰਮਰਤਬਾਤੀਮਲੇਦੁਜਾਗਿਫੈਨੀਸਾਂਸਾ॥
 ਤੁੰਤੇਠੇਰਸਰਫਪੁਰਸੀਦੰਮ ਗੁਫਤਨਾਨਕਬੋਰਾਗੀਚਿਫਰਮ
 ਇਸ ਤੁੰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਾਆ ਬੋਰਾਗੀਬੋਮੈਬਹੋਇਰਹੈਕੀਏ
 ਕੋਕੀਆਹੀਕਹੈ ਕਰਨਹਾਰਕੀਸਿਫਤਬਕਾਇ ਮਤਬਲਪੁਰ
 ਕਰੇਖੁਦਾਇ ਤੁੰਸੇਖਸਰਫਪਠਾਇਬਿਦਰਸਹਰਦਾਆਹਾਵੈ
 ਬੇਦਲੀਕਧਾਰੀਪਾਸਅਸਮਾਯਾਹਾਪਰਦਦਕਧਾਰਦਿਚੋਏਹੁ

ਗੋਸਤਿ ਬੇਹੋਈ ਤਾਂ ਸੇਖ ਸਰਫ ਪਰਾਣ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਤੇ
 ਦੁਪਯਾ ਅਤੇ ਮਾਖੋਸੁ ਸੁਮਾਪੀਰ ਮਾਂ ਮੁਰੀਦ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
 ਜੀ ਕਾ ਤੈਨੁ ਖੁਦਾਇ ਚਿਤ ਮਾਵੈ ਅਬ ਤੁਮ ਮਾਪਣੋ ਬਿਰਸਾ
 ਰਕਉ ਜਾਹੁ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸੇਖ ਸਰਫ ਕਾ ਪੀਰ ਨਾਨਕ ਜੀ ਫੇਰ

ਮੇਰੇ ਕਦ ਦੀ ਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਵੀ ਦਾਰ ਦਿ
 ਲਮੈ ਰਾਖੀ ਓ ਜੁਲੂ ਨ ਜਾਇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸੇਖ ਸਰਫ ਕਾ ਪੀਰ ਜੀ
 ਦੀ ਦਾਰ ਤਾਂ ਦਿਲ ਮੈ ਹੋਵੇਗਾ ਪਰ ਇਸ ਵਜਾਭੀ ਪਾਸੀਯੇ ਗੋਕੇਨ
 ਹੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਸੇਖ ਜੀ ਫੇਰ ਇਸ ਵਜਾਭੀ
 ਹੋਵੇਗਾ ਅਰਥੇ ਕਬਾ ਤੁਮ੍ਹਰੇ ਜੇਬੁਤ ਤਲਬ ਰਾਖ ਤੇਰੇ ਤਾਂ
 ਓਹ ਸਿਹਜਾ ਦਾ ਮਿਰਾਸੀ ਹੈ ਉਸ ਦਾ ਵੀ ਦਾਰ ਕਰੇਗੇ ਤਉ ਹਮਾਰ
 ਹੀ ਦੀ ਦਾਰ ਪਾਸਾ ਯਹ ਬਾਤ ਦੁਰਸਤ ਕਰਮਾਨੀ ਓ ਤਾਂ ਸੇਖ ਸਰ
 ਫ ਕਾ ਪੀਰ ਜੀ ਓਹ ਸਿਹਜਾ ਦਾ ਮਿਰਾਸੀ ਕਹਾਂ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
 ਜੀ ਕਾ ਓਹੁ ਜੇਖੁ ਰਮਾਸ ਹਰੇ ਉਹ ਸਿਹਜਾ ਦਾ ਮਰਦਾਨੇ
 ਕਾ ਬੇਦਾ ਹੈ ਉਹ ਗੰਗੀ ਜਾਇ ਕਰ ਉਸ ਕਾ ਵੀ ਦਾਰ ਕਰੀ ਓ ਅਰਥ
 ਹਵਲੀ ਕੀਧਾਰੀ ਹੈ ਇਸ ਕਾ ਵੀ ਦਾਰ ਕਰੀ ਓ ਤਾਂ ਸੇਖ ਸਰਫ
 ਕਾ ਪੀਰ ਜੀ ਵਡੀ ਅਨਾਯਤ ਹੁਈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਵਲੀ ਕੀਧਾਰੀ
 ਜੀ ਕਾ ਤੁਮ੍ਹਰੇ ਯਹ ਕੋਲ ਹੈ ਜੇਦਾ ਵਾਦੁਰ ਕਰ ਸੁਨੀ ਅਰਥ
 ਉਜੀ ਕੇ ਜੇਤਾ ਫੇਰ ਕੇ ਹੈ ਸਰਬੁ ਖੁਦਾਇ ਕੇ ਕੀਏ ਹੈ ਇਉ ਜਾਣੀਏ

ਠਕੀਰੀ ਕੀਰਿਸੈ ਤਾਂ ਵਲੀ ਕੀ ਧਾਰੀ ਕਰਿਆ ਪਰਿਜੀ ਜਬਕਾ
 ਤੁਮਾਰਾ ਵਰਸਨ ਪਾਯਾ ਹੈ ਤਬ ਹਮ ਕੋ ਯਹ ਦਾਵਾ ਉਠ ਗਯਾ ਹੈ
 ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰਿਆ ਸਰਫ ਰਾਜੀ ਹੁਆ ਭੁਲਾ ਹੁਆ ਤਾਂ
 ਠੇਹ ਵਲੀ ਕੀ ਧਾਰੀ ਕਰਿਆ ਪਰਿਜੀ ਹਮ ਕਉ ਤੁਮ ਸਾਬਲੇ ਚ
 ਲੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰਿਆ ਵਲੀ ਕੀ ਧਾਰੀ ਤੇਰੇ ਤਾਂ ਹੀ ਹਮੇ ਹੀ
 ਹਾਂਗੀ ਰਖਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਵਲੀ ਕੀ ਧਾਰੀ ਕਰਿਆ ਪਰਿਜੀ ਇਸਮ
 ॥ ੬੭ ॥ ਬੋਲੇ ਗੁਣੀ ਜੀ ਵਾਹਗੁਰੂ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ ੬੮

ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਚੋਥੇ ਉਤਰੀ ਲੀਤੀ ਕਾਬਲ ਸ
 ਹਰਮਾਇਖ ਜੇਹੇ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਰਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸਾ ਵਲੀ ਕੀ ਧ
 ਰੀ ਉਪਰ ਬਹੁਤ ਮਿਹਰ ਵਨ ਗੀ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕ
 ਯਾ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਏਹੁ ਅਸਾ ਤੁਬ ਤੁਪ ਯਾ ਚਾ ਭੁਗਤ ਹੈ ਇਸ
 ਨੇ ਬਡੀ ਭੁਗਤ ਕਰੀ ਥੀ ਅਤੀ ਵਲੀ ਪਿਛੇ ਸੇਖ ਸਰਫ ਭੁਪੁ
 ਰਨ ਹੋਯਾ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਰਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਰਫ ਭੀ ਵਲੀ ਜੇਹੇ ਹੋਯਾ
 ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਵਲੀ ਬਹੁਤ ਦੁਰ ਹੋਯਾ
 ਅਤੇ ਸਰਫ ਮਹਾਂ ਪੁਰਖ ਹੋਯਾ ਆਪਣੇ ਜੀ ਅਜੇਹਾ ਅਤੇ ਹਿ
 ਕਦ ਉਓ ਸਪਾਸੇ ਹੋਰ ਭੁੀ ਸਿਝਨਗੇ ਅਤੇ ਵਲੀ ਪਾਸ ਹੁਕਈ
 ਸੈ ਕੜੇ ਜੀ ਉਓ ਧਰਨਗੇ ਵਲੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਮੁਕਾਂ ਮਹੁਆ
 ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸਾਰੀ ਅੰਲਾ ਦਮ ਹਾਂ ਪੁਰਖ ਹੋਸੀ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਰਿਆ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਸ ਕਾਬਲ ਵਿਚ ਭੀ ਮਹਾਂ ਪੁਰਖ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
 ਜੀ ਕਰਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਇਕ ਏਥੇ ਭੀ ਸਾਧ ਹੈ ਪਰ ਪਨਾਣਾ ਵਿਚ
 ਬਾਬੁ ਖੋਲ ਦੀ ਦੇਹ ਵਿਚ ਹੈ ਪਰ ਅਜੇ ਮੁਸਕਾਨ ਹੀ ਤਾਂ ਬਾਲੇ
 ਕਰਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਸਨੇ ਭੁੀ ਮਿਲੇਗੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰਿਆ
 ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਮਿਲਹਗੇ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਰਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਚਲੀਏ ਤਾਂ ਗੁ
 ਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਤੇ ਬਾਲਾ ਦੇਵੇ ਜਾਇ ਬਾਬੁ ਖੋਲ ਦੀ ਦੇਹ ਵਿਚ

ਖੜੋਹੋਏ ਭ੍ਰਿੰਟਖਾਲੀਪਯਾਮਾਹਾਉਸਤੇਜਾਇਬੈਤੇਤੁੰਹਿਕ
ਪਰਣਾਮਾਯਾਆਇਕਰਲਗਾਕਹਣ ਅਰੇਗੋਚੇਤੁਮਕਉਲਹੋ
ਤੰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਹਮਬੰਦੇਖੁਦਾਇਕੇਹੈ ਤੇਫੇਰਪਠਾਣਕ

ਆਮਰੇਗੋਚੇਬੰਦੇਖੁਦਾਇਕੇਸਕੁਹੈ ਤੁਮਕਿਸਸਿਉਕਮਹੈ
ਤੰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਖੰਨਹਮਫਕੀਰਹੈਅਰਹਮਾਰਾਏਕ
ਖੜੀਈਹਾਅਸਨਾਉਹੈ ਤੰਫੇਰਪਠਾਣਕਯਾ ਉਹਕਉਣਹੈ
ਅਰਉਸਕਾਨਾਉਕਯਾਹੈ ਤੰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾ ਉਹਖੜੀ
ਹੈ ਅਰਉਸਕਾਨਾਉਮਾਨਚੰਦਹੈ ਤੰਫੇਰਪਠਾਣਕਯਾ ਅਰੇ
ਉਸਕੇਬਾਪਕਾਨਾਉਕਯਾਹੈ ਤੰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਅਰੇਗੋ
ਚੇਉਸਕੇਬਾਪਕਾਨਾਉਖੰਨਚੰਦਹੈ ਤੰਫੇਰਪਠਾਣਕਯਾਚ
ਲੇਮੇਤੁਮਕੋਲੇਚਲਤਾਹੈ ਤੰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਖੰਨਹਮਜਾ
ਤੇਨਹੀਓਹਮਾਪੇਹੀ ਆਵੇਗਾ ਤੁਪਠਾਣਮਾਨਚੰਦਨ
ਜਾਇਖਬਰਕੀਤੀ ਅਰੇਮਾਨਚੰਦਦਇਫਕੀਰਤੇਰੇਤਾਂਈਦੁਇ
ਸਾਧਯਾਦਕਰਦੇਹੈ ਬਜਾਰਮੈਬੈਠੇਹੈ ਕਹਤੇਹੈਖੰਨਚੰਦਖੜੀ
ਕਾਬੇਟਾਮਾਨਚੰਦਉਹਹਮਾਰਾਅਸਨਾਉਹੈ ਤੁਮੈਕਯਾਚਲੇ
ਮੇਤੁਮਕੋਲੇਚਲਤਾਹੈ ਉਸਪਾਸਲੇਜਾਤਾਹੈ ਉਨੇਕਯਾਹਮ
ਜਾਤੇਨਾਂਹੀਓਹਮਾਪੇਹੀਆਵੇਗਾ ਤੁਮਾਨਚੰਦਕਯਾਅਰੇ
ਗੋਚੇਹਮਾਰਾਤੇਫਕੀਰਕੋਈਅਸਨਾਉਨਾਂਹੀ ਤੰਫੇਰਪਠਾਣ
ਕਯਾਮਾਨਚੰਦਤੇਰਾਹੀਨਾਉਲੇਤੇਹੈ ਨਹੀਤੇਹਮਾਪਦੇਖਾ

ਹਸੇਟੁ ਕਰ ਲੈ ਜਾਤੇ ਤਾਂ ਮਾਂਚੰਦ ਦੀ ਚਾਰ ਕੀਤਾ ਭਾਈ ਜਾਈ ਏਤੰ
 ਸਹੀ ਤਾਂ ਮਾਂਚੰਦ ਦਾ ਇਸੇ ਹਸੇਟੁ ਲੈ ਕਰ ਮਾਯਾ ਜਾਇ ਕੇ ਦੇਖੇਤੰ
 ਦਾਇਫ ਕੀਰ ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਪਰ ਇਨਾ ਦੇ ਤੇ ਬਸ ਗੀ ਕੁਛ ਹੀ ਹੋਤੰ
 ਮਾਂਚੰਦ ਜਾਇ ਕਰ ਕਯਾ ਫਕੀਰ ਜਾ ਪੈਰੀ ਪਾਏ ਅਤੇ ਮੇਵ ਮ
 ਸੇਰਖਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਆਉ ਭਾਈ ਮਾਂਚੰਦ ਸਤ
 ਕਰਤਾਰ ਬੈਠੇ ਜੀ ਤਾਂ ਮਾਂਚੰਦ ਕਯਾ ਜੀ ਫਕੀਰ ਅਤੀਤ ਸਤ
 ਨਾ ਦੇ ਅਸਨ ਉਹੈਨ ਅਤੇ ਫਕੀਰ ਅਤੀਤ ਦਾ ਸਤ ਕੇਈ ਸੇਵਕ
 ਹੈ ਫਕੀਰ ਅਤੀਤ ਸਹਿਬ ਹੈਨ ਤਾਂ ਮਾਂਚੰਦ ਕਯਾ ਜੀ ਤੁਸੀ ਮੇ
 ਰੇ ਕੇ ਦੇ ਦੇ ਅਸਨ ਉਹੈ ਮੈਯਾ ਪੁਛ ਤਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕ
 ਯਾ ਭਾਈ ਮਾਂਚੰਦ ਤੁਮ ਕੋ ਆਪੇ ਗੀ ਪੁਛਹੈ ਵੇਰੀ ਤਾਂ ਮਾਂਚੰ
 ਦ ਕਯਾ ਜੀ ਤੁਮ ਆਨੰਦਿ ਕਯਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਭਾ
 ਈ ਮਾਂਚੰਦ ਦਾ ਇਸ ਕਯਾ ਉਥਾ ਲਾਹੈ ਅਰ ਮੇਰ ਨ ਉਨ ਕਨਿ

ਰੀ ਕਾਰੀ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਾਂਚੰਦ ਕਯਾ ਜੀ ਤੁਮ ਆ ਦੇ ਸਕ ਉਦੈ ਤੰ
 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਬ ਦੇਵੇ ਲਾਹੈ ਵੇਸਹ ਮਾਯਾ ਕੇ ਗਮ ਪੁਰਹੈ ਤਿ
 ਜਾਵੇ ਤੁਸੀ ਮਾਯੇ ਹੈ ਰਾਜਾ ਤਿਸ ਕਾ ਦੇਵੀ ਕਾਰਾ ਤਿਸਨੇ ਹੀ ਗਾਂਧਰਾ
 ਏਹੈ ਮਾਂਚੰਦ ਕੇ ਰਾਹੁ ਬਤਾਏ ਨਿਰਮਲਾ ਮਾਰਗ ਪਾਏਹੈ ਕਹੈ
 ਨਾਨਕ ਸੁਨ ਮਾਂਚੰਦ ਜੀ ਤੁਮ ਕੋ ਤੁਵੀ ਕੁਲਾਏਹੈ ॥ ਤਾਂ ਮਾਂ
 ਚੰਦ ਕਯਾ ਜੀ ਤੁਮ ਤੇ ਅੰਗ ਬਾਤ ਕਰਤੇਹੈ ਏਹੁ ਬਾਤ ਤੇ ਸਾ
 ਰਮੈ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮਾਂਚੰਦ ਜੀ ਇਹੀ ਬਾਤ

ਅਸਲੀਏ ਮੋਰਬਾਤੁਲਕਲੀਪੈਨ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਸਬਦ
 ਬੋਲਾ ਗਾਗੁਤਿਨੀਗਾਦਿਗਮਹਲਾ ੧ ਸਿਨਕੀਆਤਿਨਦੇ
 ਖਮਾਕੇਆਕਈਮੋਰੇਤੁਾਈਆਪੇਜਾਣੇਕਰੇਆਪਜਿਨਵਈ
 ਹੈਲਾਈ ੧ ਰਾਹਿਸਾਪਿਆਰੇਰਾਹਿਸਾਜਿਤਸਦਾਸੁਖਹੋਈਗ
 ਓਪਿਆਰੇਰਾਹਿਸਾਦੁਖਹੋਨਕੋਈ ੧ ਰਹਾਉ॥ ਜਿਸੁਰੀਗਕੀ
 ਤਨਗਾਦਿਆਸਾਪਛੋਤਾਂਟੀ ਹਥਪਛੋਰੇਸਿਰਧੁਣੇਜਬਰੈਟਦਿ
 ਹਣੀ ੩੫ਛੋਤਾਵਾਨਮਿਲੈਜਬਰੂਕੇਗੀਸਾਗੀ ਤਾਂਛੋਰਪਿਆ
 ਰਾਹੀਮੈਜਬਰਾਵੇਗੀਵਾਗੀ ੩ ਕੀਤਲੀਅਸੇਹਾਗਟੀਮੈ
 ਬੋਦਧਵੀਏਹਾਸੇਗੁਣਮੁੜੇਨਆਵਨੀਕੈਜੀਦੇਸਧਰੇ॥੪॥ ਜਿ
 ਨੀਸਖੀਸਦੁਗਾਦਿਆਤਿਨੇਪੁਛੋਗੀਜਾਇ ਪਾਇਲਗਉਬਿ
 ਨਤੀਕਰਉਲੇਵਹੁਗੀਪੰਥਬਤਾਏ ੫ ਹੁਕਮਪਛਾਣੈਨਨਕਾ
 ਬੁੰਦਦਨਲਾਵੈ ਗੁਣਕਾਮਟਕਾਮਟਕਰੈ ਤਉਪਿਆਰੇਕਉਪ
 ਵੈ॥੬॥ ਪਾਨਾਵਡੀਹੋਇਪਰਖਰਸਾਰਨਜਣੈ ਹਸੀਅਹੋਵੈ
 ਮੁਸਕਕਾਤਬਫੁਲਪਛਾਣੈ ੭ ਥਾਤੀਮਿਲੈਫਨਪਤਕਉਲਿ
 ਵਲਿਵੈਕਉਧਾਵੈ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਜਾਣੀਮੈਅਨਭੁਪਦਪਾਵੈ॥
 ੮ ਜੇਦਿਲਮਿਲਿਅਸੋਮਿਲਗਹਿਅਮਿਲਆਕਹੀਮੈਦੇਸੇ
 ਈ ਜੇਬਹੁਤੇਰਾਲੇਚੀਮੈਬਾਤੀਮੇਲਨਹੋਈ ੯ ਅਧਿਓਪੀਵੈਨਾ
 ਨਕਾਕੁਮਕੁਮਸਮਾਵੈ ਸਹਜੇਸਹਜੇਮਿਲਰਹੈਅਮਰਪਦਪਾਵੈ
 ੧੦ ਤਾਂਛੋਹਮਾਂਨਚੈਦਖਕੀਕਯਾਜੀਹਿਸਦਾਕੁਕਾਦਿਯੋਕਰਹੈ
 ਵੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਯਾਕੁਾਈਮਨਚੈਦਹਿਸਦਾਕੁਕੁਤਦੋਹੈ
 ਵੈ ਜਾਇਸਤਾਈਬਿਨਾਪਰਮੇਸਰਹੈਰਕਾਈਦਿਤਨਰਹੈਸਾਸ
 ਸਾਸਕਰਤਾਰਯਾਦਰਹੈ ਤਾਂਅੰਨਚੈਦਕਯਾਸੋਈਬਿਧਕਤਾਈ
 ਮੈਜੀਜਿਸਥਿਪਕਰਤਾਰਯਾਦਰਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਯਾਸੁ
 ਫੁਲਾਈਮਾਂਨਚੈਦਕਯਾਸਿਸਨਕਰਨੈਗਦਾਸਿਸਨਕਰਕਰ

ਤਾਰਦਾ ਸੀਸ ਕਰ ਹੈ ਮੈਂ ਨੂ ਵਿਸਰਗ ਮਾ ਕਰਤ ਚ ਦਿਤ ਨ ਮਾ ਵੀ ਤਾਂ
 ਨਚੰਦ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਤੇ ਦੁਹ ਪਯਾ ਮੂਹੋ ਕਯਾ ਤ੍ਰਾਹਿਤਾ
 ਹਮਤੁ ਮਗੀ ਸਰਣਾ ਕਾਦੇ ਹਮੇ ਹਜੀ ਮਣ ਮਰਣਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
 ਜੀ ਆਪ ਦੇ ਹਥ ਦਾ ਰੰਗਾ ਦਿਤਾ ਅਤੇ ਕਯਾ ਲੈ ਕੁਈ ਮਾਂਚੀ ਦੇ
 ਹਮਾ ਸਾਡਾ ਰੰਗ ਪ੍ਰਦਾਰ ਹਈ ਤਾਂ ਮਾਂਚੀ ਦੇ ਲੈ ਕੇ ਸਿਰ ਤੇ ਰਖਮਾ
 ਸਿਰ ਤੇ ਰਖਣ ਨਾਲ ਮਾਂਚੀ ਦੇ ਦੇ ਕਪਾਦ ਖਲ ਗਏ ਮਸਤ ਹੋ ਗ
 ਯਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਲੈ ਕੁਈ ਮਾਂਚੀ ਦੇ ਮਾਸਾਡਾ ਕਰ
 ਤਾਰ ਕਰਤ ਹਈ ਤਾਂ ਮਾਂਚੀ ਦੇ ਕਯਾ ਜੀ ਸਤੁ ਕਰਤਾਰ ਚਿ
 ਮਾਂਚੀ ਦੇ ਮਹਾਂ ਪੁਰਖ ਹੋਯਾ ॥ ੬੮ ॥ ਬੋਲੇ ਕੁਈ ਜੀ ਦੁਹਰ

ਰੁ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ ੬੯

ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਓਥੋਂ ਉਡਾਰੀ ਲੀਤੀ ਅਇ ਬਾਲ ਨਾਥ ਦੇ ਟਿ
 ਲੇ ਬੈਠੇ ਓਥੇ ਬਾਲ ਗੁਦਾਈ ਜੋਗੀ ਸੁਰਮਾਹ ਮਧ ਕੋ ਹਉ
 ਪਰਜਾ ਇਥੋਂ ਬਾਲ ਗੁਦਾਈ ਦੀ ਚਾਲੀ ਪਕੀਆਂ ਹੀ ਇਕ
 ਉਡਾਰਾ ਪਾਵਣ ਦਾ ਮਾਹ ਇਕ ਉਡਾਰਾ ਕਪੜਾ ਦਾ ਮਾਹ
 ਅਤੇ ਇਕ ਤਬੇਲ ਪੇੜਾ ਦਾ ਮਾਹ ਦੁਇ ਕੋ ਹੋਤੋ ਜੀ ਰਾਹ
 ਵਿਚ ਬਗੀਆਂ ਨੂ ਬੇਜ ਦਾ ਮਾਹ ਬਕਮਾਹਾ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਪ
 ਰਸਮ ਮਾਰਥੀ ਮਾਹ ਤਾਂ ਜੋਗੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸ ਮਾਏ ॥
 ਆਇਕ ਚਲ ਗੇ ਕਹਣ ਚਲੇ ਜੀ ਮਤੀ ਤੋ ਚਲ ਕਰਮਾਸਣ
 ਪਰ ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਜਾਹੁ ਜੋਗੀ ਸਰੋਹ ਮਨਾ

ਹੀਆਵਤੇ ਤਾਂ ਜੋਗੀਆਇ ਬਾਲਗੁਦਾਈ ਨੂੰ ਕਯਾ ਜੀਨਾ ਬ
ਜੀ ਦਇਅਤੀਤ ਬਾਹਰ ਬੈਠੇ ਹੈਆਵਤੇ ਨਹੀ ਤਾਂ ਬਾਲਗੁ
ਦਾਈ ਕਯਾ ਜੋਗੀ ਸਰੋ ਜਾਇ ਕਰਕਹੋ ਜੀਉ ਪਰਸੇ ਮੀਹਆ
ਵਤ ਹੈ ਦੁਖ ਪਾਵੇਗੇ ਤਾਂ ਜਾਇ ਕੇ ਜੋਗੀਆ ਕਯਾ ਜੀਨਾ ਬਜ
ਕਹਤੇ ਹੈ ਜੋਈ ਹਾਂ ਦੁਖ ਪਾਵੇਗੇ ਉਪਗਸਿਉ ਮੇਹੁਆ ਯਾ ਹੈ ਚ
ਲਕਰ ਬਸਤ੍ਰ ਲੇਹੁ ਭੁੰਡਾ ਲੇਹੁ ਜਾਹਗਾ ਲੇਹੁ ਅਬਤੁ ਮਦਲੇ
ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਜਾਹੁ ਜੋਗੀ ਸਰੋਹ ਮਈ ਹਾਂ ਹੀਰੇਗੇ
ਤਾਂ ਜੋਗੀਆ ਫੇਰਆਇ ਕਰਕਯਾ ਜੀਨਾ ਬਜੀ ਚਿਨਹੀ
ਆਵਤੇ ਤਾਂ ਬਾਲਗੁਦਾਈ ਕਯਾ ਚਲੇਗਾਈ ਹਮ ਚਲਤੇ ਹੈ
ਦੇਖਾਂ ਚਿਹਕੇ ਕਰਨਹੀਆਵਤੇ ਤਾਂ ਬਾਲਗੁਦਾਈ ਮਾਪਅ
ਇਆ ਆਇ ਕਰਨਗਾ ਮਾਪਣ ਜੀ ਚਲੇ ਅਤੀਤੋ ਮਾਸ
ਨਮੀਦਰੋ ਮੈਂ ਕਰੋ ਦਰਸਨ ਦੇਹੁ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਨ
ਬਜੀ ਹਮ ਅਤੀਤ ਫਕੀਰਮਾਹੇ ਕਹਾਂ ਕਹਾਂ ਮਾਸ ਨਮੀਦਰਦੁ
ਢੁਤੇ ਫਿਰਹਰੇ ਫਕੀਰਮਾਤੀਤ ਕੇ ਜਹਾਂ ਗੁਜਰੇ ਨਾਮਾਈਤ
ਹਾਂ ਹੀ ਗੁਜਰੀ ਤਾਂ ਬਾਲਗੁਦਾਈ ਕਯਾ ਸੁਣਅਤੀਤ ਜੀ ਜੇਨਾ

ਹੋਵੇ ਤੇ ਜਹਾਂ ਮਾਈ ਤੁਹਾਂ ਹੀ ਗੁਜਰੀ ਅਰਜੇ ਅਲੇਖ ਪੁਰਖ
ਪਣੀ ਦਯਾ ਕਰੇ ਅਨਮਿਲਾਵੇ ਤੇ ਤਿਰਸ ਕਾਰਕਰਨਾ ਜੋਗਨ
ਹੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਚਲੇਗਾਈ ਬਾਲ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਯਾ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਚਲੇ ਤੁਸਾਰੀ ਰਜਾਇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੁਅਰਭੁ

ਈਬਾਲੇਨੁਬਾਲਗੁਦਾਈਆਪਣੇਮੰਦਰਾਂਦਿਚਲੈਗਾਯਾਜਾ
 ਇਕਮੰਦਰਦਿਖਾਲੇਕਹਣਲਗਾਦੇਖੋਗੇਜੀਮੰਦਰਕੈਸੇਪੈ
 ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਤਾਂਜੀਕਯਾਦੇਖਣਹੈਰਾਜਲੀਲਾਕ
 ਤਾਂਫੇਰਬਾਲਗੁਦਾਈਬਸਤਰਾਂਦਭੰਡਾਰਦਿਖਾਯਾਤਾਂਫੇਰਗੁ
 ਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਹਾਂਜੀਕਯਾਦੇਖਣਹੈਰਾਜਲੀਲਾਕਤਾਂਫੇ
 ਰਬਾਲਗੁਦਾਈਬੋਝਨਾਦਭੰਡਾਰਦਿਖਾਯਾਤਾਂਫੇਰਗੁਰਨਾਨ
 ਕਜੀਕਯਾਹਾਂਜੀਕਯਾਦੇਖਣਹੈਰਾਜਲੀਲਾਕਤਾਂਫੇਰਬਾ
 ਲਗੁਦਾਈਪੋਝਾਦਭੰਡਾਰਦਿਖਾਯਾਤਾਂਫੇਰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
 ਕਯਾਹਾਂਜੀਕਯਾਦੇਖਣਹੈਰਾਜਲੀਲਾਕਤਾਂਫੇਰਬਾਲਗੁਦ
 ਈਕਯਾਜੀਅਤੀਤੋਤੁਮਾਰਨਾਉਕਯਾਹੈਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕ
 ਯਾਜੋਗੀਸਰਾਇਸਕਲਾਮਗੁਈਬਾਲਹੈਤਾਂਫੇਰਬਾਲਗੁਦ
 ਈਕਯਾਜੀਤੁਮਾਰਨਾਉਕਯਾਹੈਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾ
 ਜੋਗੀਸਰਾਮਾਰਨਾਉਨਾਨਕਨਿਰੰਕਾਰੀਹੈਤਾਂਫੇਰਬਾਲ
 ਗੁਦਾਈਕਯਾਓਹੁਜੋਕੋਈਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਪ੍ਰਗਟਆਹੈਸੋ
 ਤੁਮਓਹੀਹੋਕੋਹੋਰਹੋਸਚਕਹੀਓਤਾਂਬਾਲੇਕਯਾਹੋਜੋਗੀਸ
 ਰਓਹੀਹੈਤਾਂਬਾਲਗੁਦਾਈਕਯਾਗੁਰੂਜੀਸਚਕਹੀਯੈਦੇਖੋ
 ਉਪਰਸਿਉਮੇਹੁਬਰਸਤਾਹੈਅਰਮੰਦਰਮੈਨਾਹੈਤੇਤੇਦੁਖਪਾ
 ਵਤੇਕੋਸੁਖਪਾਵਤੇਸਚਕਹੀਓਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਸੁਣ
 ਹੋਜੋਗੀਸੁਰਗੁਜਰਜਾਤੀਤਾਂਫੇਰਬਾਲਗੁਦਾਈਕਯਾਸਚ
 ਕਹੀਓਜੋਮੈਕੀਤਾਂਜੋਕਹੀਓਦੁਖੀਗੁਜਰਤੀਕਿਸੁਖੀਗੁਜਰਤੀ
 ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਦੁਖੀਹੀਗੁਜਰਤੀਤਾਂਬਾਲਗੁਦਾਈ
 ਕਯਾਸੁਣਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਯਹਜਹਰਸਾਗਕੀਪਿੰਡੀਅਰੁ
 ਖੜੇਕੋਆਟੇਕੀਰੋਟੀਏਹੁਮਾਰਾਅਹਾਰਹੈਅਰਹਾਕੋਦੇਖੋ
 ਤਬਲਾਗੋਜੋਅਮੁਲਲੇਖੁਸਤੁਆਪਪਹਰਤੇਹੋਏਜੇਕੁਲੇਭੋ

ਨਾਮਾਪਖਤੇਹੋਵੈ ਅਰਘੋਜੋਉਪਰਾਮਾਪਮਸਵਾਰੋਵੈਹਮਾ
 ਰਕਿਛਨਹੀਸਭਕਿਛਮਲੇਖਪੁਰਖਕੋਹੋਵੈ ਸਤੀਲਜਾਵੈ
 ਸੰਤੋਖੀਖਾਵੈ ਹਮਕੋਲੇਪਕੁਛਨਹੀਲਗਤਾ ਕਈਜੀਸੁਖਪ
 ਵਤੇਹੈ ਇਸਬਾਤੁਕਜਬਾਬਦੇਹੁ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ ਤੂੰ
 ਮਸਲਜੋਗੀਹੈ ਤੋਰੁਲੀਸਮਝੀਹੈ ਯਹਬਾਤਹਮਕੋਤੇਰੇਪਾਸ
 ਤੇਜਾਈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਮਤੇਬਾਲਾਨਲੇਖਾਪਸਾਵਿਦਵੀ

ਚਰਕਰਣ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਕਯਤੁਈਬਾਲਾਮੇਰੇਮਨ
 ਤੋਰੁਲੀਲਗੀ ਤੁਮਾਪਣੀਕਹੁਤੇਰੇਮਨਕੋਹੀਲਗੀਹੈਤਾਂਬਾਲੇ
 ਕਹਿਆਗੁਰੂਜੀਜੋਰੁਲੀਆਹੀਤਾਂਤੇਰੇਮਨਭੁਟੀਲਗੀਤਾਂਬਾ
 ਲਗੁਵਾਈਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਚਰਨਾਤੇਮਥਦੇਕਮਬਹੁਤਬਿਰ
 ਸਮਾ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਬਾਲਗੁਵਾਈਪਸਾਵਿਦਆਹੋਈ
 ੬੮॥ਬੋਲੇਭਾਈਜੀਵਾਹਗੁਰੂ ਸਾਖੀਹੋਰਚਲੀ॥੧੦

ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਓਥੋਪਖੋਕੋਰੀਧਾਵੇਆਇਆ

ਨਾਲੇਬਾਲਾਆਹ ਤਾਂਮੂਲੇਚੋਵੇਨੂਖਬਰਹੋਈ ਜੋਗੁਰੂਨਾਨਕ
 ਜੀਆਇਹੈ ਤਾਂਮੂਲਾਚੋਣਅਜਿਤੋਰੀਧਾਵੇਪਾਸਗਯਾ ਤਾਂਮ
 ਜਿਤੋਰੀਧਾਵੇਕਹਿਆ ਜਾਹਮੂਲਾਕੁਛਖਾਵਣਨੂਲੇਜਾਵਸੁਖ
 ਤੇਜਾਹਦੇਖਸੁ ਅਤੇਕਪੜੇਦੀਖਬਰਲੇਸੁ ਤਾਂਮੂਲਾਚੋਣਾਬਾਲੀ
 ਬਣਾਇਕਰਪਸਾਹਿਲੈਗਯਾ ਜਾਇਕਰਪਸਾਹਿਗੁਰੂਨਾਨਕ
 ਕਜੀਦੇਅਗੇਰਖਾਮੂਲੇਕਹਿਆਜੀਪਸਾਹਿਅਚਵੀਏਤਾਂਗੁਰੂ

ਨਨਕਜੀਕਯਾਹੈਨਹੀਖਾਦਾ ਤਾਂਮੁਲੇਕਯਾਜੀਕਯੋਨਹੀਖਾ
ਵਦੇ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਸਥਦਸੇਲਾਹੀ ਸਿਰੀਰਾਗਮਹਲਾ ੧

ਸਤੁਰਸਮਿਰੋਮੀਨਿਮੈਸੁਣਿਮੈਸਲੋਏਖਵਤੁਰਸੀਮੁਖਬੋਲ
ਣਾਮਾਰਣਨਦਕੀਏ ਛੁਟੀਮੀਮਿਤਰੁਉਏਕਜਾਕਉਨਦਰ
ਕਰੇ ੧ ਬਾਬੋਹੋਰਖਾਣਾਖੁਸੀਖੁਆਰੁ ਜਿਤਖਾਧੈਤਨਪੀਜੀ
ਅਹਮਨਮਹਚਲਹਵਿਕਾਰ ੧ ਰਹਾਉ ਤਾਂਫੇਰਮੁਲਕਪੜੇ
ਲੋਗਾਯਾ ਅਤੇਲਾਲਕਵਾਇਅਤੇਨੀਲੀਸਲਵਾਰ ਅਤੇਪ
ਵਕਾਪਗਾੜੀਸੁਪੈਦ ਅਤੇਫੁਰਗਾਲ ਪੰਜੇਕਪੜੇਬਣਾਇਕਰ
ਲੋਗਾਯਾ ਕਹਲਲਗਾਰੁਲਾਇਹਤਾਗਲਪਾਇ ਸਿਆਲਦੇ
ਦਿਨਪੈਂਨ ਤਾਂਫੇਰਗੁਰੂਨਨਕਜੀਦੁਖੀਪਉੜੀਆਖੀ ਕਪੜ
ਰਤਤਨਰਤਾਸੁਪੈਦੀਸਤਦੰਨ ਨੀਲੀਸਾਹੀਕਦਾਕਰਣੀ
ਪਹਰਣਪੈਰਧਿਆਨੁਕਮਰਬੰਧਸੰਤੋਖਕਾਧਨਜੇਬਨਤੇਰ
ਨਾਮੁ ੧ ਬਾਬੋਹੋਰਪਹਨਣਖੁਸੀਖੁਆਰੁ ਜਿਤਪੈਧੈਤਨਪੀ
ੜੀਮੈਅਨਮਹਚਲਹਵਿਕਾਰ ੧ ਰਹਾਉ ਤਾਂਫੇਰਮੁਲੇਜਾਇ
ਕਰਆਜਿਤੇਰੋਧਾਵੇਨੁਕਯਾ ਜੀਕਛੁਖਾਦਾਹੈਨਪਹਰਦਾ
ਹੈ ਤਾਂਅਜਿਤੇਰੋਧਾਵੇਕਯਾਚਲਚਾਂਚਾਮੁਲਾਮੈਚਲਦਾਹਾ
ਤਾਂਅਜਿਤਾਰੋਧਾਵਾਘੋੜੀਉਤੇਅਸਵਾਰਹੋਇਕਰਆਯਾ
ਆਇਕਰਕਯਾਗੁਰੂਜੀਨਾਂਖਾਂਦੇਹੋਲਾਂਪਹਰਦੇਹੈ ਕੁਲੁਘੋ
ੜੀਉਤੇਅਸਵਾਰਹੋਇਕਰਚਲੇਇਸਤਪਤਲਲਤਾਂਗੁਰੂ

ਨਨਕਜੀਤੀਜੀਪਉੜੀਆਖੀ ਘੋੜੇਪਾਖਰਸੁਸ਼ਿਮਾਖਤ

ਬੁਝਣਤੇਗੀਵਟ ਤੁਰਗਸਤੀਰਕਮਟਸਾਗਤੇਗਾਧਗੁਟ
 ਧਾਤ ਵਜਾਨੇਜਾਪਤਾਸਿਉਪਰਗਟਕਰਮਤੇਰਾਮੇਗੀਜਾਤ ੩
 ਬਾਬਹੋਰਚੜਣਾਖੁਸੀਖੁਆਰਾਜਿਤਚੜਾਤੁਨਪੀੜੀਅੰ
 ਮਨਮਹਚਲਹਾਵਿਕਾਰ ੧ ਰਹਾਉ॥ ਤਾਂਫੇਰਾਮਾਜਿਤੇਰੀਧਾ
 ਵੇਕਾਆਜੀਭੁਲਾਪਰਤਾਂਚਲੇ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਚੋਥੀਪੋ
 ਤੀਆਖੀ ਪਰਮਵਰਕੁਸੀਨਾਂਮਹੀਨਦਰਤੇਰੀਪਰਦਰੁਹ
 ਕਮਭੁਲਾਤੁਧਗੁਵਸੀਬੁਝਣਬਹੁਤਮਪਾਰ ਨਨਕਸਚਪਾਤ
 ਸਾਹੁਪੁਛਨਕਰੈਬੀਚਾਰੁ ੪ ਬਾਬਹੋਰਸਉਣਾਖੁਸੀਖੁਅ
 ਰਾਜਿਤਸੁਤੇਤੁਨਪੀੜੀਅੰਮਨਮਹਚਲਹਾਵਿਕਾਰ ੧ ਰਹਾਉ॥ ਤੰ
 ਉਥੇਕੁੰਟੀਵਨੀ ਉਥੇਧਰਮਸਾਲਹੁਈ ਲੋਕਆਇਕੇਲਗੀਮਿ
 ਲਣ ਜਾਂਹਿਕਮਹੀਨਾਂਹੋਆ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਾਆਭਾਈਬ
 ਲਾ ਅਸੀਕਿਤਨੇਵਦੇਆਏਆਹੇ ਤਾਂਬਾਲੇਕਾਆਗੁਰੂਜੀ
 ਮੈਕਾਜਾਣਾ ਤੁਸਾਡੀਤੁਸੀਹੀਜਾਣੇ ਤਾਂਫੇਰਗੁਰੂਨਨਕਜੀ
 ਕਾਆਭਾਈਬਾਲਾ ਅਸੀਸੋਲਵੇਵਦੇਆਏ ਤਾਂਬਾਲੇਕਾਆਗੁ
 ਰੂਜੀਸਤਜੀ ਜਾਫੇਰਦੁਇਮਹੀਨਿਗੁਜਰੇਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕ
 ਆਭਾਈਬਾਲਾ ਜੇਚਲੇਤਾਂਛੋਈਜੇਹੀਉਦਾਸੀਕਰਮਾਵੀਏ
 ਤਾਂਬਾਲੇਕਾਆਗੁਰੂਜੀਕਿਧਟਈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਾਆ
 ਭਾਈਬਾਲਾਕਰਖੇੜੀ ਸੁਰਜਗੁਹਟਹੈ ਤਾਂਬਾਲੇਕਾਆਗੁਰੂ

ਜੀਅਗਾਭੁਸਾਤਾਅਤੇਪਿਛਮੇਰਾ॥੧੦॥ ਬੋਲੇਭਾਈਜੀਵਹਗੁਰੂ

ਸਾਖੀਹੋਰਚਲੀ੭੧

ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਅਤੇਬਾਲਕੁਰ

ਖੇੜਮਾਏਅਗੇਕੁਰਖੇੜਉਪਰਖਦਦਰਸਨਇਕੰਠੇਹੋਏਹੈਨਾ

ਅਤੇਮੈਸਾਰਦੀਕੁਛਗਿਣਤੀਠਹੀ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਹਆਭੁ

ਈਬਾਲਾਅਸਾਂਤਾਸੁਰਜਗੁਹਣਪੂਜਣਾਨਹੀ ਪਰਹਿਕਕੀਮ

ਕਰ ਬਾਲੇਕਹਆਗੁਰੂਜੀਆਖੋ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਹਆਭੁਈ

ਬਾਲਾਹਿਕਸੇਰਸਾਲਣਮਛੀਦਾਲੇਆਉ ਅਤੇਹਿਕਤਾਵੜੀ

ਸਮੇਤਚਪਣੀਲੈਆਉ ਤਾਂਬਾਲੇਕਹਆਭੁਲਾਗੁਰੂਜੀ ਤਾਂਬ

ਲੇਸਾਲਣਾਅਤੇਤਾਵੜੀਸਮੇਤਚਪਣੀਲੈਆਯਾ ਤਾਂਗੁਰੂਨ

ਨਕਜੀਕਹਆਭੁਈਬਾਲਾਇਸਤਲਾਉਦੇਉਪਰਚੁਲਾਬਣ

ਇਕਰਤਾਵੜੀਚਾੜਦੇਹ ਤਾਂਬਾਲੇਕਹਆਭੁਲਾਗੁਰੂਜੀ ਬਾਲੇ

ਚੁਲਾਬਣਾਯਾ ਅਤੇਤਾਵੜੀਚਾੜਦਿਤੀ ਅਗੇਲੋਕਹਮੇਜਗ

ਕਰਦੇਆਹੇਉਨਤਾਵੜੀਵਿਚਮਾਸਚਾੜਾ ਸੰਨਿਆਸੀਅੰਜੋ

ਭੁੰਠਾਪੁਆਅਤੇਤਾਉੜੀ ਸੰਨਿਆਸੀਲੈਲੈਸੋਟੇਅਤੇਹਥਮਾਰ

ਦੜੇਆਉਕੇਲਗੇਕਹਣਅਰੇਤੁਮਕੋਣਹੋਤੇਆਜਕੇਦਿਨਤੇ

ਤੁਰਕਕੁਝਸਕਰਤੇਹੈ ਤੁਮਤੇਹਿੰਦੂਧਰਮਹੋ ਸਾਚਕਹੋਤੁਮਾਇ

ਸਹਾਂਤੁਮੈਂਕਾਵੀਧਾਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਹਆਮੁਝਕੋਭੁਖਲ

ਕੀਥੀਇਸਦਾਸਤੇਮੈਂਹਾਊਚਾੜੀਥੀ ਤਾਂਸੰਨਿਆਸੀਅੰਮਹਪੰਡ

ਤਾਂਕਹਆਇਸਹਾਂਤੁਮੈਂਕਾਵੀਧਾਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਹਆਇਸਹਾਂਤੁ

ਮੈਂ ਮੁੰਡੀ ਕਾ ਮਾਸ ਹੈ ਤਾਂ ਸੀਨਾ ਸੀ ਅੰਮਰ ਪੀਤ੍ਰਿਤ ਕਾ ਮਾਸ ਮਰੇ ਉਸ
 ਤਰਫੇ ਸੁਰਜ ਕਾ ਗ੍ਰਹਣ ਲਾਗਾ ਹੈ ਅਗਿ ਸਤਰਫੇ ਤ੍ਰਿਮਾਂਸ ਕਾ
 ਤਾਂ ਹੈ ਤੈਠੇ ਕਾ ਸਮਝੀ ਹੈ ਠਾਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਦੇਵਤਾ ਕਾ
 ਨਾਮ ਬਾਤ ਪੁਛੇ ਤੇ ਕਹੇ ਹੋ ਅਗੇ ਰੰਡੇ ਕੇ ਜੋਰ ਬਾਤ ਕਰ ਤੇ ਹੋ ਤੇ ਮੈ
 ਨਾਹੀ ਕਰਤਾ ਜਾਣ ਤੇ ਹੋ ਤੇ ਕਰ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਸੀਨਾ ਸੀ ਅੰਮਰ ਪੀਤ੍ਰਿ
 ਤ ਕਾ ਚਲੇ ਰੇ ਦੇਵਤਾਂ ਇਸ ਕੇ ਪਾਸ ਤੇ ਦੁਰਯੋਧਨ ਤੇ ਤਾਂ
 ਸੀਨਾ ਸੀ ਅੰਮਰ ਪੀਤ੍ਰਿਤ ਕਾ ਕਹੇ ਜੀ ਕਾ ਗਮਨ ਕੀ ਬਾਤ
 ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਲੋਕ ਕਾ ਮਹਲਾ ੧ ਪਹਲਾ ਮਾਸ
 ਹੁਨੀ ਮਿਅਮਾਸੇ ਮੰਦਰ ਦਾਸ ਜੀਉ ਪਾਇ ਮਾਸ ਮੁਹਿ ਮਿਲਾ ਹੁਤੁ
 ਚੰਮਤ ਨ ਮਾਸੁ ਮਾਸੁ ਬਾਹਰ ਕਦੁ ਮਾਸ ਮਾਸ ਕਿਰਾਸ ਮੁਹ
 ਮਾਸੇ ਕਾ ਜੀਉ ਮਾਸੇ ਕੀ ਮਾਸੇ ਮੰਦਰ ਦਾਸ ਵਡਾ ਹੋਆ ਵੀ ਮਾਸਿ
 ਮਾਪਰ ਲੈਆਇ ਮਾਸੁ ਮਾਸੁ ਹੀ ਮਾਸੁ ਉਪਜੈ ਮਾਸੁ ਹੁਸ
 ਕੇ ਸਾਰ ਸਤਿਗੁਰੀ ਮਾਲਿ ਆਹੁ ਕਮ ਬੁਝੀ ਮੇਤਾ ਕੋ ਮਾਵੈ ਰਾਸੁ॥
 ਮਾਪਛੁਟੇ ਨਹਿ ਛੁਟੀ ਮੈਨ ਨ ਕਬ ਚਨ ਵਿਣਾਸ ੧ ਮਾਸ ਮਾਸ ਕ
 ਰਮੁ ਰਖ ਝਗੜੇ ਗਿਅੰਨ ਪਿਅੰਨ ਨਹੀ ਜਾਵੈ ਕਉਣ ਮਾਸ ਕ
 ਉਣ ਸਾਗ ਕਹਾਵੈ ਕਿਸ ਮੈ ਪਾਪ ਜਮਾਵੈ ਗੈਂਗਾ ਮਾਰਹੋ ਮਜਰਾ
 ਕੀਏ ਦੇਵਤਿ ਆਕੀ ਬਾਣੇ ਮਾਸ ਛੇਰੁ ਬੈਸਨ ਕਪ ਕੜਹ ਰਾਤੀ
 ਮਾਣ ਸਾਖਾਵੈ ਛੜਕਾ ਰੋਕੈ ਨਿਖਲਾਵਹਿ ਗਿਅੰਨ ਪਿਅੰਨ
 ਨਹੀ ਜੁਝੈ ਨਾਨਕ ਮੈ ਧੋਇ ਉਕਾ ਕਹੀ ਮੇ ਕਹੇ ਨ ਕਾ ਬੁਝੈ
 ਅੰਧ ਸੋਇ ਜੀ ਮਾਸ ਮਾਸੇ ਜਿਸ ਦੇ ਸਿਲੇ ਚਨ ਨਾਹੀ ਮਾਤ
 ਪਿਤਾ ਕੀ ਰਕਤ ਨਿਪਨੇ ਮਾਛੀ ਮਾਸ ਨਿਖਾਹੀ ਇਸ ਤੀ ਪੁਰਖੈ
 ਜਾਂਨ ਜਮੇ ਲਾਭਿ ਬੈਸੀ ਪਕਾਹੀ ਮਾਸੁ ਹੁਨੀ ਮਾਸੁ ਜੀ ਮੇ
 ਹਮ ਮਾਸੇ ਕੇ ਕੁਝੈ ਗਿਅੰਨ ਪਿਅੰਨ ਕੁਝੁ ਤ੍ਰਿਨਾਂ ਹੀ ਚਤੁਰ ਕਹ
 ਵਾਪਾਤੇ ਬੁਰਕਾ ਮਾਸ ਮੰਦਰ ਦਾਸ ਮਾਪਰ ਕਾ ਮਾਸ ਚੰਗੇ ਰਾ

ਜੀਅਜੀਤਸਰੁਮਾਸਹੁਹੋਏ ਜੀਅਲਇਆਵਸੇਰਾ ਅਭੁਖਭੁਖ
 ਹਭੁਖਤਜਛੇਡਹਅੰਧਗੁਰੂਜਿਨਕੋਰਾ ਮਾਸਹੁਨਿਮੇਮਾਸਹੁਜੀ
 ਮੇਹਮਾਸੈਕੇਭੁੰਤੇ ਗੇਅਨਧਿਆਂਕਛ ਸੁਝੈਨਹੀਚਤੁਰਕਹ
 ਵਹਿਪਾਂਡੇ ਮਾਸਪੁਰਾਣੀਮਾਸਕਤੇਈਚਹੁਜੁਗਮਾਸਕਮਾਣਾ
 ਮਾਜੀਵਕਜਵੀਆਹੁਸੁਗਵੈ ਚਿਥੈਮਾਸਸਮਾਣਾਇਸਤੀਪੁਰ
 ਖਨਿਪਜਹਸਰੁਮਾਸਹੁਪਾਤਸਾਹੁਸੁਲਤਨ ਜੇਓਹਦਿਸਨ
 ਰਕਜਾਵੇਤੁੰਉਨਕਾਵਨਨਲੈਣਾ ਦੇਦਾਨਰਕਸੁਗਲੈਦੇ
 ਦੇਖਹੁਏਹੁਪਿਕਾਣਾ ਆਪਨਬੁਝੈਲੈਕਭੁੰਤਾਏਪਾਂਡੇਖਰਸਿਮ
 ਣ ਪਾਂਡੇਤੁਜਾਣਹਿਨਹੀਕਿਥਹੁਮਾਸਉਪੰਨ ਤੋਇਅਹੁਮੰਨਕਮ
 ਵਕਪਾਹਤੋਇਅਹੁਤਿਭੁਵਣਗੰਨਾ ਤੇਅਮਾਖੈਹਉਬਹੁਬਿਧਿ
 ਹਛਾਤੋਅੰਬਹੁਤਬਿਕਾਰਾ ਏਤੇਰਸਛੇਡਹੋਵੈਸੰਨਾਸੀਨਨਕਕ
 ਹੋਬਿਚਰਾ॥੨॥ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਭਾਈਬਾਲਾਹੰਡੀਭੰਨ
 ਦੇਹੁ ਤਾਂਗੁਡੀਭੰਨੀਤਾਂਵਿਚੋਚਾਉਲਨਿਕਲੇ ਦੇਖਕਰਲੈਕਸਭੇ
 ਹੈਰਾਂਨਹੋਇਗਏ ਮਾਇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਪੈਰੀਪਏ ਨਉਧਰੀਕ
 ਤੋਏ ਲਗੇਗੁਰੂਗੁਰੂਜਪਣਾ॥੧॥ ਬੋਲੇਭਾਈਜੀਵਹਗੁਰੂ
 ਸਾਖੀਹੋਚਚਲੀ॥੨॥ ਤਾਂਫੇਰਇਕਖੜੀਮੁਸਦੀਆ

ਹ ਉਸਸਿਕੰਦਰਖਾਂਦੇਬ੍ਰਹਮਖਾਂਲੋਦੀਦਿਲੀਦਾਪਾਤਸਾਹਮਾਹ
 ਉਸਪਾਸਹੁਦੁਗਲੀਕੀਤੀ ਕਯੋਸੁਪਾਤਸਾਹਸਲਾਮਤਏਕਜੋ
 ਹਿੰਦੂਫਕੀਰਹੈਨਨਕਖੜੀ ਓਹਨਾਬੇਦਕੋਮਾਨਤਾਹੈਨਕਤੇਬਕੋ
 ਮਾਨਤਾਹੈ ਵੇਨੋਕੋਨਾਹੀਮਾਨਤਾ ਹਜਰਤਉਸਕੋਪੁਛੇ ਤਾਂਬਿਹਰਮ
 ਖਾਂਕਯਾਫਕੀਰਕੋਪਕੜੇ ਲਗੇਫਕੀਰਪਕੜੀਵਣ ਤਾਂਵਿਚੇ
 ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਭੀਆਏ ਤਾਂਬ੍ਰਹਮਖਾਂਕਯਾਉਨਕੋਅਚੇਚਕੀ
 ਆਂਦੇਹੁ ਅਰਸਦਾਸਦਾਮਣਗੇਹੁਦੇਹੁਜੇਅਦਾਪੀਸੇ ਫਕੀਰਾਂਦੇਅ
 ਚੇਚਕੀਆਂਅਤੇਕਟਕਮਿਲੀ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਦੀਚਕੀਆਪਮੁ

ਹਰੀ ਪਈ ਫਿਰੇ ਅਤੇ ਆਟਾ ਪਿਸਿਆ ਨਿਕਲੇ ਤਾਂ ਧੂਮ ਪੈ ਗਈ ਜੋਗੁ
 ਗੁਨ ਕਜੀ ਪੈਰੇ ਜੇ ਦੋਲ ਤਖਾਂ ਛੇਰੀ ਦਮੋਰੀ ਆਹ ਅਤੇ ਫਕੀ
 ਰੋਆ ਆਹ ਤਾਂ ਦੋਲ ਤਖਾਂ ਦਲਾਂ ਉਸਦ ਕੇ ਬ੍ਰਹਮ ਖਾਂ ਗੁਸਾਖ ਦ
 ਕੁਹਟ ਲਗਾ ਜੋ ਮਜਬੂਤ ਰਾਖਣ ਗੁਰੂ ਨਨ ਕਜੀ ਨੂਬਾ ਚਕੀ
 ਆਪ ਮੁਹਾਰੀ ਫਿਰੇ ਤਾਂ ਬਿਰਹ ਮਖਾਂ ਪਤੁਸਾਹ ਬੇਖ ਬਰਗਈ॥
 ਜੋ ਨਨ ਕਫਕੀ ਰਹਿ ਦੂਰੇ ਸੋ ਕਾਮ ਲੁਫਕੀ ਰਹੈ ਚਕੀ ਆਪ ਮੁਹਾਰੀ
 ਪਈ ਫਿਰਤੀ ਪੈ ਤਾਂ ਬਿਰਹ ਮਖਾਂ ਕਹਾ ਉਸ ਕੇ ਖ ਲਾਸ ਕੋਰੇ ਲੇ

ਕਾਂ ਆਇ ਕੇ ਜੀ ਰਲਾਹੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਨ ਕਜੀ ਕਹਾ ਹਮਣੀ ਹੋਰੇ
 ਪੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਨ ਕਜੀ ਸਬਦ ਬੋਲਾ ਹਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਕਹੁ
 ਸੇਖੇ ਲਤ ਬੋਲਾ ਘੋੜੇ ਕਹਾ ਕੁਰੀ ਸਹਨਈ ਕਹਾਂ ਸੁਤੇ ਗਈ ਵਗਾਤੇ
 ਰਜ ਕਹਾਂ ਸੁਲਾਲ ਕਵਾਈ ਕਹਾਂ ਸੁਆਰਸੀ ਆਮੁਖ ਬੀਕੇ ਮੀਥੇ ਰਿ
 ਸਹਨਾਹੀ ੧ ਏਹੁ ਜਗਤ ਤੇਰਾ ਤੂਰੇ ਸਾਂਝੀ ਏਕ ਘੜੀ ਮਹਿ ਬਾਘੇ
 ਬਾਘੇ ਜਰਵੀਤੁ ਦੇਵੈ ਕੁਈ ੧ ਰਹਾਉ ਕਹਾਂ ਸੁਪਰਦੁ ਮੰਤ੍ਰ ਪਮਹ
 ਲਾ ਕਹਾਂ ਸੁਬੀਕ ਸਰਾਈ ਕਹਾਂ ਸੇਸੇ ਜਸੁ ਖਾਲੀ ਕਮਣ ਜਿਸ ਦੇਖ
 ਨੀਦਨ ਪਾਈ ਕਹਾਂ ਸੁਪਨ ਤੇ ਬੋਲੀ ਰਹਮਾ ਹੋਈ ਆਛਾਈ ਆਈ ੨
 ਉਸ ਜਗ ਕਾਰਣ ਪਟੀ ਵਿਗੁਤੀ ਇਸ ਜਗ ਪਟੀ ਖੁਆਈ ਪਾ
 ਪਾਬਾ ਸੁਹੇਵੈ ਨਾਹੀ ਮੁਇ ਆਸਾ ਕਨ ਜਾਈ ਜਿਸਨੋ ਆਪ ਕੁਲਾਏ
 ਕਰਤਾਖ ਸਲਏ ਚੰਗਿਆਈ ੩ ਕੋਟੀ ਹੂਪੀ ਕਵਰ ਜਰਹਾਏ ਜੀਮੀ
 ਰਸਾਨਿਆ ਧਾਇਆ ਬਾਂਨ ਮੁਕਾਂ ਮਜਲੇ ਬਿਜਮੰਦਰ ਮੁਛ ਮੁਛ

ਕੁਮਰਰੁਕਾਇਆ ਕੋਈ ਮੁਗਲ ਨਹੋ ਮਾਮੀ ਪਾਇ ਨੈਨ ਪਰਚਲਾ
 ਭਿਆ ॥ ੪ ॥ ਮੁਗਲ ਪਰਾਣਾਂ ਰੁਟਿਲ ਕਾਈ ਰਟਮ ਹਤੇ ਗਵਗਾਈ ਨਿ
 ਤੁਪਕਤਾਂ ਟਚਲਾਈ ਨਿਸਤ ਚਰਾਈ ਜਿਨ ਕੀ ਚੀਚੀ ਦਰਗ
 ਪਾਟੀ ਤਿਨ ਮਰਣਾ ਕੁਈ ਪਾਇ ਕੀ ਦਵਵੀ ਮਟਰ ਤੁਰਕਾਈ ਰੁਟਿ
 ਆਟੀ ਠਕਰਾਈ ਇਕਨਾ ਪੇਚਣਾ ਜਿਹ ਕੁਰਪਾਏ ਇਕਨਾ ਦਾਸ ਮ
 ਸਾਈ ਜਿਨ ਕੋ ਕੀ ਕੋ ਪਾਰੀ ਨ ਮਾਏ ਤਿਨ ਚਿਉ ਰੋਣਾ ਦਿਧਾਈ ਵਿਆ
 ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾ ਕਿਸ ਕੁਮਾਰ ਮਾਧੁਣਾਈ ਮੇ ਦੁਖ ਮੁਖ ਤੇਰਾ ਕੁਣ
 ਹੋਵੈ ਕੁਨ ਕਲਿ ਖਾਮਾ ਪਾਈ ਮੇ ॥ ੭ ॥ ੧ ॥ ਤੁੰਗੁ ਕੁਨ ਕਜੀ ਕ
 ਖਾਸੁਣ ਕੁਈ ਬਾਲ ਜੋ ਕੀ ਮਕਰਤਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਨ ਸੇਈ ਕੀ ਮਕਰੇਗ
 ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕੁਆਰਾ ਕੁਜੀ ਹੁਣ ਤੁਸੀਏ ਏਏ ਰੋ ਮਟਕਤਾ ਕਾਈ ਨਹੀ
 ਤਾਂ ਗੁਰਨ ਕਜੀ ਕੁਆਸੁਣ ਕੁਈ ਬਾਲ ਅਸ ਕੁਕਰਤਾਰ ਦਾਹ
 ਕਮਏ ਵੇਹੋ ਜੋ ਵਿਨਾ ਦੀਸਠਾ ਉਥੋ ਉਠਾਇ ਦੇਵੀਏ ਤਾਂ ਮਸੀਏ
 ਉਠੀਏ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕੁਆਰਾ ਕੁਜੀ ਵਿਨਾ ਦੀਸਠਾ ਕਦ ਉਠੇਗੀ ਤਾਂ ਗੁ
 ਰਨ ਕਜੀ ਕੁਆਰਾ ਕੁਈ ਬਾਲ ਵਿਨਾ ਦੀਸਠਾ ਉਠ ਕਦਿ ਚਸਤ
 ਮਤਿ ਮਤੇ ਸਤੁ ਗਾਇਨ ਰਹਦੇ ਹੋਨ ਤਾਂ ਠੇਰ ਬਾਲੇ ਕੁਆਰਾ
 ਜੀ ਕੋ ਕਰਹੇ ਵੇਗੀ ਤਾਂ ਗੁਰਨ ਕਜੀ ਸਬਦ ਬੋਲ ਮਾਰਾ ਗੁਅ
 ਸਾਮ ਹਲਾ १ ਜਿਨ ਸਿਰ ਸੋਹਨ ਪਈਆ ਮਾਂਗੀ ਪਾਇ ਸੀਧੁ ਰਸੇ
 ਸਿਰ ਕਾਤੀ ਮੁਨੀ ਅਨ ਕਲਵਿਚ ਮਾਵੇ ਸੁਭ ਮਹਲਾਂ ਮੀਦਰ ਹੋਈ
 ਆਂ ਹੁਣ ਬਹੁਣ ਨਿਮਿਲ ਹੁਦੂਰ १ ਆਵੇ ਸੁਭਾ ਬਾਮਾ ਦੇ ਸੁਆ
 ਦੇ ਪੁਰਖ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁਨ ਪਾਇਆ ਕਰਕਰ ਦੇਖ ਹਵੇਸ १ ਰਹਉ
 ਜਦ ਹੁਸੀਦੀਆ ਹੀਆ ਲਾੜੇ ਸੋਹਨ ਪਾਸ ਚਿਤੁ ਲੀਚੜਾ ਆਈ
 ਆਂ ਦੇ ਦਖੰਡ ਕੀ ਤੇਰਾ ਸ ਉਧਰਹੁ ਪਾਟੀ ਦਾਰੀ ਮੇ ਝਲੇ ਝਿਮਕਨ
 ਸ ੨ ॥ ਇਕਲਖ ਲਹਨ ਬਹਿਠੀਆਂ ਠਖਲ ਹਿਨ ਖੜੀਆ ਹ ਗ
 ਰੀਧੁ ਹਾਰੇ ਖਾਈਆ ਮਾਣਨ ਸੇਜੜੀਆ ਹ ਤਿਨ ਗਲ ਸਿਲਕ ਪ

ਈਆਂਤੁਨਮੇਤੁਨਰੀਆਹ ੩ ਧਮਜੇਬਨਦੁਇਵੇਗੀਹੋਏਜਿਨੀਰ
 ਖੇਰਿਗਲਾਇ ਵੁਤੰਨੋਰੁਮਾਇਆਚਲੇਪਤਗਵਾਇ ਜੇਤਿਸਭੁ
 ਵੈਦੇਵਤਿਆਈਜੇਤੁਵੈਦੇਇਸਜਾਇ॥੪॥ ਅਗੇਦੇਜੇਚੇਤੀਮੈ
 ਕਾਇਤਮਿਲੇਸਜਾਇ ਸਾਹਾਂਸੁਰਤਗਵਾਈਆਰੰਗਤਮਾਸੇਹ
 ਇ ਬਾਬਰਵਣੀਠਿਰਗਈਕਾਇਰਨਰੇਟੀਖਾਇ ੫ ਇਨਕਾਵ
 ਖਤਖੁਆਈਅਹਿਇਕਨਾਪੁਜਾਜਾਇ ਚਉਕੇਵਿਣਹਿਦੁਵਾ
 ਟੀਆਕਿਉਇਕੇਕਫਹਨਾਇ ਰਾਮਨਕਬਹੁਚੇਤੇਹੁਣਕਹਨ
 ਨਮਿਲੇਖੁਦਾਇ ੬ ਇਕਪਰਮਾਵਹਿਆਪਣਾਇਕਮਿਲੀ
 ਲਪੁਛਹਿਸੁਖ ਇਕਨਾਏਹੋਲਿਖਿਆਬਹੁਬਹੁਰੇਵਹਦੁਖਾ
 ਜੇਤਿਸਭਾਵੈਸੋਥੀਮੈਨਨਕਕਯਾਮਨੁਖ ੭ ਤੇਰੁਪਟੇਲੇਸੁਖਦ
 ਪਾਠੇਪਤਲੀਆ ਸੁਰਜਚੰਦਨਤਿਠੀਆਂਵਾਟਨਜੁਲੀਦੜੀਅੰ
 ਕਾਬਲਬੰਨਚਲਾਈਆਂਕੁਕਾਪਤਦੀਆ॥੮॥ ਲਸਕਰਦੁ
 ਕੋਸੈਦਪੁਰਤੂਰੇਪਏਪੰਜਨੰਦ ਪਾਣੀਰੁਰਨਨਆਵਨੀਬਾਬਰ
 ਆਈਆਂਬੰਨ॥੯॥ ਜਾਂਪੰਜਮਹੀਨੇਗੁਜਰੇਤਾਂਦੋਲਤਖਾਂਲੋ
 ਦੀਪਠਾਣ ਬਾਬਰਚੋਗਤੇਨੁਚਦਾਇਕਰਲੈਆਯਾ ਕਾਰਣਸ
 ਹਬਦਹੋਆਲੋੜੀਅੈ ਬਾਬਰਦੋਲਤਖਾਨੁਮਾਕਾ ਸੁਲਤਾਨਪੁ
 ਗਵਿਚ ਫੇਰਾਮਗੇਰਲਾ ਜਾਂਸਤਮਹੀਨੇਗੁਜਰੇਤਾਂਪਾਣੀਪ
 ਥਾਬਿਰਹਮਖਾਲੋਦੀਦਾ ਅਤੇਬਾਬਰਚੋਗਤੇਦਾਮੁਕਾਬਲਾਹੋ
 ਖਾ ਬਿਰਹਮਖਾਂਪਠਾਂਟਛੇਦਿਨਾਵਿਚਮਾਰਾ ਸਤਵੇਦਿਨਬਾ
 ਬਰਦੀਦੇਹੀਠਿਰੀ ਬਾਬਰਦਿਲੀਦਾਪਾਤਸਾਹੁਰੇਖਾ ਬੰਦਹੋ
 ਈਆਂ ਵਿਚੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਭੀਆਏ ਤਾਬਲੇਕਯਾਗੁਰੂ
 ਜੀਇਹਕਮਾਹੋਆ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾ ਦੇਖਭਾਈਬੁਲਾ
 ਕਰਤਾਰਦੇਚੰਗਤਮਾਸੇ ਜੇਕਰਤਾਰਦਿਖਾਈਸੇਦੇਖਤਾਂਬਾਣੀ
 ਯਾਭੁਲਾਗੁਰੂਜੀ ਜਾਤੀਸਗਾਦਿਨਗੁਜਰਕਾ ਅਤੇਚੋਬਾਦਿਨ

ਤੋਆ ਤਾਂਬਾ ਲੇਕੁਆ ਗੁਰੂਜੀ ਇਹੁ ਉਲਟੀ ਗਲ ਹੋਇ ਪਈ
 ਤਾਂਗੁਰੂ ਨਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਤੁਹੀ ਬਾਲਾ ਚੁਪਕਰ ਜਾਹ ਦੇਖਕ
 ਰਤਾਰ ਕਮਾ ਕਰਵਾਏ ॥ ੭੨ ॥ ॥ ਬੋਲੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੁਹ ਗੁਰੂ
 ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ ੭੩ ॥ ॥ ਜਾਂਸਤ ਵਾਇਨ ਹੋਮ ਤਾਂ

ਬਾਬਰਦੇ ਮਗੋ ਪਾਟੇ ਕੀਲਿ ਗਹੀਆ ਇਉਂ ਤੁਹੀ ॥ ਜਾਂਉ ਪੈ
 ਕਪੜਾ ਲਾਹਿ ॥ ਤਾਂਦਿ ਚੋਖਾ ਕੀਕੀ ਤੇ ਹੋਇ ਗਏ ਤਾਂਬਾ ਬਰ

ਹੁਆ ਮਗੋ ਬਾਬਰਦੀ ਕ ਮਹ ਬਰੇ ਲਕੇ ਮਰਦ ਰਗੀ ਕਉ ਨਾ
 ਉ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੀਨ ਮਗੋ ਪੜਾ ਕੀਤਾ ਤਾਂਬਾ ਬਰਕਯਾ ਮੇ
 ਕਸਤੇ ਜਨ ਯਹ ਕਯਾ ਕੀਆ ਹੈ ਤਾਂਦਿ ਹੰਗੁਆ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਸਲਾ
 ਮਤ ਜੋ ਹਮ ਚੇ ਮੈ ਕੁਛ ਤਕ ਸੀਰ ਹੋਏ ਤੋਹ ਮਾਹਾ ਬੀਦ ਬੀਦ ਜੁਦ
 ਕਹੀਏ ਤਾਂਬਾ ਬਰਕਯਾ ਮਰੇ ਚ ਵਲੋ ਕੀਜਾ ਹਗਾ ਕੀਤੋ ਹੈ
 ਮਰਤਿ ਕਿਓ ਕੀਜਾ ਹਗਾ ਮੇਰੁ ਰਹੈ ਨ ਯਹ ਕਯਾ ਹੁਆ ਏਕੀ
 ਗਾਵਾਂ ਨ ਜੇ ਮਾਹਾ ਓਸ ਨਿਗਾਵਾਂ ਨ ਕਯਾ ਹਜਰਤ ਸਲਾਮਤ
 ਇਨ੍ਹਾਂ ਮੇਰੁ ਕਸੀਰ ਕਛ ਨਾਹੀ ਤਾਂਬਾ ਬਰਕਯਾ ਮਰੇ ਤੁਕ ਉਦ
 ਪੈਂ ਤਾਂਉ ਸਨਿਗਾਵਾਂ ਨ ਕਯਾ ਹਜਰਤ ਕਿਬਲਾ ਮੈਂ ਹਜਰਤੁਕ
 ਚਾਕਰ ਹੈ ਤਾਂਬਾ ਬਰਕਯਾ ਤੁਹੀ ਕਿਸਖਿਜ ਮਤ ਪਰ ਹੈ ਤਾਂਉ ਸ
 ਨਿਗਾਵਾਂ ਨ ਕਯਾ ਜੀ ਮੈ ਬੀਦੀ ਵਾਟੇ ਪਰ ਹੈ ਤਾਂਬਾ ਬਰਕਯਾ
 ਤੁਕ ਕੀ ਕਯਾ ਪਹੁਚਤਾ ਬਾ ਜੋ ਤੁਮ ਚਰਜ ਕਰਤਾ ਹੈ ਤਾਂਮੀ ਗਬਿ
 ਲਾਵਲ ਨਿਗਾਵਾਂ ਨ ਕਯਾ ਹਜਰਤ ਕਿਬਲਾ ਮੁਕੁਰੇ ਯਹ ਪ

ਹੁਰਤਾਰੈ ਜੇਏ ਕਠਕੀਰਨ ਸਕਾਹਿ ਦੁਹੈ ਕੇ ਦਰੇ ਬੀਚ ਸਾਹਬਾਹਿ
 ਅਜਮਤੁ ਹੈ ਹਜਰਤ ਕਉ ਮਲੁਮ ਹੈ ਵੈ ਯਹ ਅਜਮਤ ਖੁਦਾਉ
 ਉਸ ਕੇ ਵਸਤੇ ਕੀਤੀ ਹੈ ਆਗੈ ਜੋ ਆਪ ਕੀਰਜਾਇ ਤਾਂਬਾ ਬਰ
 ਕੁਆ ਓਹੁ ਕੁਝ ਕੇ ਦਰੀਆ ਹੈ ਤੁਮ੍ਹਾਉ ਸੈਨੀ ਕਤ ਵਾਲ ਕੁਆ
 ਹਜਰਤ ਓਹੁ ਬੀਚ ਮਾਅ ਹੈ ਤਾਂਬਾ ਬਰ ਕੁਆ ਅਰੇਮੀ
 ਰਹੁ ਸੈਨੀ ਉਸ ਕੋ ਲਖਾਉ ਤੁਮ੍ਹਾਉ ਸੈਨੀ ਕੁਆ ਪਤ ਸਾਹਸਲੁ
 ਮਤ ਕਿਸ ਵਜਾਲੁ ਆਵੈ ਤਾਂਬਾ ਬਰ ਕੁਆ ਉਸ ਕਠਕੀਰ ਕਉ
 ਖਲਾਸ ਕਰ ਕੇ ਲਖਾਉ ਖੁਦਾ ਵਜਾਇ ਜਤੁ ਸਿਉ ਤੁਮ੍ਹਾਉ ਸੈਨੀ ਕੁ
 ਤਵਾਲ ਜੇ ਲਖਾਨੇ ਦਿਚ ਆਪ ਗਾਖ ਜਾਇ ਰਕੁਆ ਮਤੇ
 ਨਕੀ ਬੇਜੀ ਆਉ ਤਾਰੇ ਅਤੇ ਆਪ ਰਬ ਜੇ ਕਰ ਰਤ ਜੀ ਮਤੇ
 ਕੋ ਆਗੈ ਖੜਾ ਹੋਰਾ ਤਾਂਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੁਆ ਮੀਰ ਹੁਸੈਨੀ
 ਕੋ ਤਾਂਮੀਰ ਹੁਸੈਨੀ ਕੁਆ ਦੇਠ ਕੀਰ ਸਾਹਬ ਬਾਬਰ ਪਤੁ ਸਾ
 ਹਤੁ ਮਕੋ ਬੁਲਾਯਾ ਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੁਆ ਚਲੇ ਜੀ ਤਾਂ
 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਤੇ ਬਲਾਦੁ ਹਨੂ ਲੈ ਗਏ ਜਾਇ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ
 ਕੀ ਗਾਨ ਰਹੇ ਤਾਂਬਾ ਬਰ ਪਤੁ ਸਾਹ ਕੁਆ ਸਲਾਮਤ
 ਕਮ ਹੋ ਨਨਕ ਦਰਵੇਸ਼ ਤਾਂਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੁਆ ਅਸਲਮ
 ਅਲੇਕਮ ਹੋ ਬਾਬਰ ਪਤੁ ਸਾਹ ਤਾਂਬਾ ਬਰ ਕੁਆ ਅਰੇ ਨਨਕ

ਹਿੰਦੂ ਤੁਮ੍ਹਾਉ ਰਸੂਲ ਕੋ ਜਾਨਤਾ ਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੁਆ
 ਤਾਂਮੇ ਜਾਨਤਾ ਹੈ ਤਾਂਫੇਰ ਬਾਬਰ ਕੁਆ ਦੇਠ ਦਾਉ ਸਹੀ ਕੀਆ

੧ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਰਆਗਾਂਧੈਸਹੀਕੀਆਹੈ ਤਾਂਬਾਬਰਕਰਆ
 ਤੁਮਨੋਕਿਸਦਜਾਸਹੀਕੀਆਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਰਆਗਾਂ
 ਨੇਇਸਦਜਾਸਹੀਕੀਆਹੈ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਚ ਲਾਖਮ
 ਹਿਮਦਏਕਖੁਦਾਇ ਅਲੇਖਸਚਾਕੇਪਰਦਾਹੁ ਕਈਸਹਿਸਹੁ
 ਖੜੇਦਰਬਾਰ ਸੁਮਾਰਨਪਾਦਹਥੇਸੁਮਾਰ ਰਸੂਲਰਿਸਾਲਦੁ
 ਨੀਮਹਾਯਾ ਜਬਚਾਅਤਬਫੇਰਮੈਗਾਯਾਇਉਸਹੀਕੀਆ
 ਹੋਨਾਨਕਵੀਦੇ ਏਕਪਾਕਖੁਦਾਇਮੋਰਸਬਰੀਦੇ ੧ ਤਾਂਬਾਬਰ
 ਕਰਆ ਅਰੇਨਾਨਕਹਿਦੁਸਚਕਹੁ ਕਮਾਤੈਨੇਮਹੀਮਦਰਸੁਲ
 ਰੀਗੀਦਾਕੀਆਹੈ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਚ ਜਿਨਰੀਤੀਗੋਈਸੋ
 ਪਾਕਨਹੋਵੇ ਲੋਕਪਰਲੋਕਦੇਵੇਖੋਵੇ ਕਾਂਮਸੇਤਨਜਿਸਪੀਛੇ
 ਲਾਗੇ ਤਾਂਕੀਇਜਮਤਨਾਂਹੀਆਗੇ ਦਾਦਾਬੰਨਅਗਨਿਮਹ
 ਜਲਤਾ ਤਪਤਕੜਾਹੀਮੀਨਤਲਤਾ ਕਮਾਕੀਏਕੀਕਰੇਤਰੀਫ
 ਬਾਲਕਤੇਹੋਇਬਹੈਜਹੀਫ ਅੰਦਨਜਾਂਨਦੋਇਮੈਫਜੇਤਾਂਕ
 ਦੁਪਾਕਕਹੀਅਮੈਕਹੁਕੋਸੇ ਸੁਣਬਾਬਰਸਚਪਾਕਖੁਦਾਇ
 ਨਾਨਕਦੁਸਗਲਿਵੇਨਲਾਇ ੨ ਤਾਂਬਾਬਰਕਰਆਅਰੇਨਾਨ
 ਕਤੇਰੀਜਿਦਰਨਜਰਹੈ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਚ ਨਜਰਹਮਥੀ
 ਖੁਲੀਦੁਰ ਏਕਸਾਹਬਕੇਰਹੋਹਜੂਰ ਜੁਦਾਨਹੋਵੇਪਲਕਾਇ
 ਕਸਾਇਤੁ ਗੁਰੂਪੁਰੇਕਾਹੁਆਮਿਲਾਇਪ ਸੁਣਬਾਬਰਸਚ
 ਨਾਨਕਕਹੈ ਪਾਕਹੋਵੇਅਪੇਹੁਇਬਹੈ ਤਾਂਫੇਰਬਾਬਰਕਰਆ
 ਨਾਨਕਦਰਦੇਸਪਾਲਾਪੀਉ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਰਆਹੋ
 ਪਾਲਾਪੀਆਹੈ ਤਾਂਬਾਬਰਕਰਆਅਰੇਨਾਨਕਹਿਦੁਇਤਨ
 ਤੁਠਬੋਲਤਾਹੈ ਤੁਮਤੋਅਬਕੈਦਸੋਫੂਟਾਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
 ਕਰਆਏਹੁਪਾਲਾਕੈਸਾਹੈ ਤਾਂਬਾਬਰਕਰਆਏਹੁਪਾਲਾਭਾਂ
 ਗਕਾਹੈਫਕੀਰੋਕਾਹੈ ਫਕੀਰਖੁਦਾਇਕੀਜਾਤੁਏਇਸਕੋਪੀ

ਏਠਕੀਰਮਤੁਵਾਲੇਰਹਤੇਹੈਇਸਦਾਸਤੇਠਕੀਰੋਨੇਪਾਕਕੀਆ
 ਹੈਹਮੇਏਸਪਖਾਲੇਪਰਪਾਤਸਾਹੀਆਈਹੈ। ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕ
 ਜੀਸਬਦਬੋਲਿਆ ਰਾਗਬਸੰਤਮਹਲਾ ੧ ਭਉਕੀਭਾਂਗਸਿ
 ਠਤਕਾਕੁਗਾਰਮਨਕਕੀਅਡੰਡਾ ਸਚਸਬਦਪਾਣੀਕਰਡਾ
 ਲੋਤਬਹੈਵੈਅਮਲਅਖੰਡਾ ੧ ਕਲੰਦਰਬਾਬਰਪਖਾਲਾਪੀ
 ਉਉਤਰਨਜਾਵੈਸਦਹੀਖੀਉ ੧ ਰਹਉ ਦਿਲਸਠਇਸਟੀ
 ਕਰਛਾਣੈ ਮਜਲਸਏਕਬੈਠਉ ਗਜਗਾਮਕੀਖੁਰਦਲੀਕੀ
 ਜੈਅਮਲੀਤਦੀਕਹਾਉ ੨ ਮਸਤਪਖਾਲਾਮੁਰਸਤਦੀਆਉ
 ਕਬਾਰਭੁਭਪਿਆ ਦਿਲਵਲੀਲਉਠੇਨਹੀਕਾਈਜਬਤੇਅ
 ਮਲੀਹੁਆ ੩ ਬਕਉਬਨਾਉਏਕਖੁਦਾਇ ਦੂਜਾਵਿਸਦਨ
 ਆਵੈ ਨਾਨਕਅਮਲਅਮੋਸਾਕਰਪੀਵੈਤਉਵਹੁਠਕਰਕਹੈ
 ॥੪॥੪॥ ਤਠੇਰਬਾਬਰਕਹਆਮਰੇਨਾਨਕਹਿੰਦੁ ਹਕਤਲ

ਕਾਠਰਮਾਯਾਰੋ ਜਠਕੀਰਹੈਸੋਮੇਗੀਜਾਤਹੈ। ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
 ਵਾਚੁ ਹਕਤਾਲਾਬੋਲਣੇਤੇਪਾਕਹੈਸੋਇ ਦੂਜਾਬੋਲੇਝਖਝਖ
 ਖਉਸਕੀਜਾਤਬਤਾਵੈਕੋਇ ਤਾਂਕੇਪਾਂਉਪੀਵਉਮੈਧੋਇ ਸੁਟਕ
 ਲੰਦਰਬਾਬਰਪਾਤਸਾਹੁ ਨਨਕਬਤਾਵਤਸਚਾਗਹੁ ਤਠੇਰ
 ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਆ ਸੁਣਬਾਬਰਕਲੰਦਰ ਕਬੀਰਜਲਾਹ
 ਆਹਾ ਓਹੁਭੀਮਸਲਮਾਨਆਹਾ ਉਸਜੇਗਾਖੁਦਾਇਹਕਤਾਲਾ
 ਕਿਸੈਨਾਹੀਸਹੀਕੀਆ ਨਾਕਿਸੇਪੀਰਨਪੈਕੀਬਰਨਗਉਸਨ

ਕੁਤਬ ਨਾਰਿਸੇਅਈਏ ਜੇਕਬੀਰਗੁਰਗਤਸਹੀਕੀਤਾਏਉਸਕੀ
 ਉਗਾਯੀਸੁਣ ਕਬੀਰਕਾਕਾਏ ਗੰਮਰਹੀਮਾਰਿਸਨਕਹੀਮ
 ਏਤੇਤਮਦੇਮਾਂਨੇ ਇਨਕਉਪਰਕਰਨੇਹਾਹਾਜੋਕੋਈਦਿਰਲਮਾ
 ਧੁਜਾਨੈਇਵਥੇਦੁਤਰਕਕੁਰਨੁ ਦੁਇਕੋਬੀਚਬਸੈਸੈਤਨਕ
 ਹਤਕਬੀਰਸੁਣਸਾਪਜਨਭਾਈ ਅਕਬਕਬਾਕੀਕਥਾਸੁਣ
 ਈ॥ ਤਾਂਬਾਬਰਕਯਾਸੁਣਨਾਨਕਦਰਦੇਸ ਕਬੀਰਗੁਰ
 ਤਮੈਸਾਹੁਆਏ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਾਆਸੁਣਬਾਬਰਕਲੀਦ
 ਰ ਕਬੀਰਗੁਰਤਮੈਸਾਬਾ ਜੇਬਜਾਇਖੁਦਾਇਦੀਜਾਇਬਾ
 ਰਿਸਮਰਖੁਦਾਇਮੈਤੇਦਕੁਛਨਾਬਾ ਸੇਬੰਦਾਖੁਦਾਇਕਾਨਹੀ
 ਮੈਸਾਕੋਈਵਹੁਜਾਮਾਥਾ ਤਉਸਮੈਤੁਹੀਜਾਂਮੇਗਯਾਏ ਔਰਜਾਂ
 ਮੈਸਮੈਤਕੋਈਨਾਹੀਗਯਾ ਬਤੇਬਤੇਅਬੀਏਹੁਏਅਰਮਹੀਮਦ
 ਯਾਨ ਅਰਬਤੇਬਤੇਪੈਕੀਬਰਹੁਏ ਔਰੋਕਾਕਾਕਹੀਮੈਤਾਂ
 ਫਰਬਾਬਰਕਯਾ ਅਰੇਨਾਨਕਦਰਦੇਸਤ੍ਰਿਕਿਛੁਆਇਮਾਲੇ
 ਹੁਰੇਜਲੇਹੁ ਤ੍ਰਿਕਾਮਲਫਕੀਰਏ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚਾ॥
 ਆਇਮਾਦੀਆਏਕਖੁਦਾਹੁ ਜਿਸਕਾਦੀਆਸਭਕੋਈਖਾ
 ਓ ਬੰਦੇਕੀਜੇਲੇਵੈਓਟ ਦੀਨਵਨੀਆਏਤਾਕੋਤੋਟ ਏਕਦਤ
 ਸਭਮੋਰਕੁਖਾਰੀ ਉਸਕੋਛੇਰੁ ਮੋਰਕੋਮਾਂਗੈਉਨਾਮਪਨੀ
 ਸਭੁਹੀਪਾਤਿਹਾਰੀ ਸਾਹਪਾਤੁਸਾਹਸਭੁਬੰਦੇਉਸਕੋਕੀਏ॥
 ਉਸਕੇਸਾਬਨਕੋਇਲਗੀਏ ਕਹੈਨਾਨਕਸੁਣਬਾਬਰਮੀਰ
 ਤਸੁਤੇਮਾਂਗੈਸੇਅਹਮਕਫਕੀਰਾ॥੧॥ ਤਾਂਬਾਬਰਗੁਰੂਨਾਨਕ
 ਜੀਦੇਪੈਰਾਂਤੇਮਥਾਟੇਕਾ ਬਹੁਤਬਿਗਾਸਿਮਾਸ ਕਹਣਲਗ
 ਜਾਹੁਨਾਨਕਦਰਦੇਸੁ ਜਿਸਤਰਫਜਾਨੈ ਤਿਸਤਰਫਖੇਲੈ॥
 ੭੩॥ ਬੇਲੋਗੁਈਜੀਵਹਿਗੁਰੂ ਸਾਖੀਹੋਰਦਲੀ ੭੪
 ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦਿਥੋਚਲੇ ਆਵਦੇਆਵਦੇਰਾਵੀਦੇਕ

ਨਭੇਉਪਰਮਾਇਬੈਠੇ ਤਾਂ ਲਹੇਰੇ ਗਿਰਦੇ ਕਰੇ ਸੀ ਪਰ
 ਟੇਹਿ ਦਮਾਧਾ ਤਾ ਤਿਸੁ ਸੁਟਿਆਂ ਜੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਖੇਰਾ
 ਪ੍ਰੇਮ ਤਾਂ ਉਹੁ ਮਾਇਕਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਉ ਭੁਕਰ ਕੇ ਲੇਗਾ
 ਯਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਓਸ ਕਰੇ ਸੀ ਦੇ ਸਰਾਧ ਸੀ
 ਓਸ ਬ੍ਰਹਮਾਣਵ ਕੀ ਹਨਿ ਉਦੇਸੇ ਦੁਪਦਹੀ ਚਾਵਲ ਪੂਰੀ ਮਾਦ
 ਰਾਹੀ ਸਭੁ ਦਸਤੂਰੇ ਸੀ ਆਂ ਬੀਆਂ ਬ੍ਰਾਮਣ ਜੇ ਵਟੇ ਕਉ ਮਾ
 ਏਥੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਉ ਭੁਕਾ ਵਟ ਮਾਧ ਤਾਂ ਗੁਰੂ

ਨਾਨਕ ਕਾ ਤੇਰੇ ਕਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਰੇ ਸੀ ਕਾ ਅਜੀ ਮੇਰੇ ਪਿਉ ਦਾ
 ਸਰਾਧ ਹੈ ਤਿਸੁ ਦੇਸ ਮਿਤ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜਿਵਾਇਦਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਤੇਰੇ ਪਿਤਾ ਨੁ ਮਜਤੀ ਸਰਾਇ ਨਹੈ ਕੁਛ ਖਾਧ
 ਨਹੀ ਅਤੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਪਦਾਰੇ ਕੋ ਮੈ ਸੋ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜਿਵਾ ਲਾਹੈ ਉ
 ਸਨੁ ਕਿਹੁ ਪੁਰੁ ਤੇ ਨਹੀ ਤਾਂ ਕਰੇ ਸੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਹਣ ਲਗ
 ਜੀ ਓਹੁ ਕੀਏ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਓਹੁ ਉਸੁ ਲੇਵੇ
 ਦੁਹੈ ਪਾਯੋ ਯਾ ਬਾਘਾ ਕੁ ਕਾ ਜਨਮ ਹੈ ਸੁ ਮੈ ਬੇਕੇਰਾ ਪੀਜਾ ਉ
 ਪ੍ਰੇ ਪਰਤੁ ਜਾਹੁ ਸਾਵਲੇ ਕਰ ਪਰਤੁ ਰਣਾਂ ਹੀ ਤੇਰੇ ਜਾਣੇ
 ਨਲ ਮਨੁ ਖਕੀ ਬਾਧਿਓ ਏ ਮਾਵੇ ਕੀ ਪਰਸਾਦ ਖਾਵੇ ਯਾ ਤਾਂ ਬਾ
 ਤਾਂ ਕੀ ਕਰੇਗਾ ਤਬ ਕਰੇ ਸੀ ਪ੍ਰਸਾਦ ਲੇਗਾ ਯਾ ਜਾਇ ਪੈਰੀ ਪਾ
 ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅਗੇ ਰਖੇ ਸੁ ਤਾਂ ਕਰੇ ਸੀ ਪੁਛਾ ਪਿਤਾ ਜੀ ਤੂੰ ਏਤਨ
 ਨਮ ਕੀਆ ਜਾਹੈ ਤਾਂ ਉਨ ਕਾ ਗੁਰ ਪੁਰੇ ਬਿਨ ਏਤਨ ਨਮ

ਆਸਾਹਾਂ ਇਕ ਬੈਸਨੇਬਾ ਉਨਮੇਰੇਪਾਸਹੁਸਗਉਤੀਛਰੁਈਬੀ
ਮਛੀਛਰੁਈਬੀ ਜਬਮੇਰੇਕਾਲਕਾਸਮਾਹੋਯਾ ਤਾਂਮੈਂਦੁਖਹੋਯਾ
ਤਾਂਮੇਰੇਪੜੇਜੀਸਗੋਤੀਰਿਨਦੇਬੇਮੈਨੂਦਸਨਆਈ ਮੇਰੀਮਨ

ਸਾਉਬੇਗਈ ਤਿਸਕਾਸਦਕਾਏਤਜਨਮਆਯਾ ਤਾਂਕਰੜੀਇਤ
ਨੀਬਾਤਸੁਣਕਰਚਲਦਾਰਯਾ ਆਇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਪੈਰੀ
ਪਯਾ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੂਪਰਲੈਗਯਾ ਉਸਕੇਦਰਉਪਰਸਤ
ਧਜਾਬੀਆਂ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾ ਇਹਧਜਾਕਿਸਕੀਆਂ
ਪੈਂ ਤਾਂਕਰੜੀਕਯਾਗੁਰੂਜੀਇਹਧਜਾਮੇਰੀਆਂਪੈਂ ਤਾਂਗੁਰੂ
ਨਕਜੀਇਕਸੁਈਦਿਤੀਆਖੁੰਸਾਇਹਸੁਈਅਸਾਡੀਅਮ
ਨਤਰਖਹੁ ਅਸੀਅਗੇਮੰਗਲੇਹਗੇ ਤਾਂਕਰੜੀਸੁਈਲੈਕਰੜੀ
ਮਤਪਾਸਆਯਾ ਆਖੁੰਸਾਇਹਸੁਈਰਖਗੁਰੂਜੀਦਿਤੀਹੈ ਕ
ਯਾਹੈਸੁ ਅਸੀਅਗੇਮੰਗਲੇਹਗੇ ਤਾਂਤੀਮਤਕਯਾਪਰਮੇਸ
ਰਕੇਏਹਸੁਈਤੇਰੇਸਾਬਚਲੇਗੀ ਜਾਇਕਰਫੇਰਦੇਆਉ ਤਾਂਕ
ਰੜੀਫੇਰਸੁਈਲੈਗਯਾ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਪਾਸ ਕਹਣਲਗ
ਗੁਰੂਜੀਏਹਸੁਈਮੇਰੇਪਾਸਹੁਅਗੇਚਲਦੀਨਹੀ ਫੇਰਲੇਹੁ
ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾ ਇਹਧਜਾਕਜੀਕਰਪਹੁਚਾਵੇਗਾ ਜੇ
ਸੁਈਨਹੀਪਹੁਚਸਕਦੀ ਤਾਂਕਰੜੀਕੁਰੂਨਾਨਕਜੀਅਗੇਮਥ
ਵੇਕਯਾ ਕਹਣਲਗਾਗੁਰੂਜੀ ਓਹਬਾਤਕਰਜਿਤਬਾਤਅਗੇਪ
ਹੁਚੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਪਰਮੇਸਰਕੇਨਾਇਦੇਹੁਅਤੀਤ

ਅਭੁਮਾਗਤਾਹੇਮੁਹਪਾਇ ਇਉਂਸਾਥਪਦਚੇਗੀ ਤਾਂਕਰੋੜੀਨੇ
 ਅਤਲਾਖਦੀਅੰਧਜਾਲੁਟਾਇਦੂਰਕੀਤੀਆ ਹੁਕਮਮੰਨਿਆਹੁ
 ਕਮਗੁਰੂਕਾਮੈਸਾਹੈ ਜੋਕੋਈਮੰਨੇਗਾਤਿਸਕੀਗਤਹੋਵੇਗੀਤਾਂ
 ਕਰੋੜੀਨਾਉਧਰੀਕਰੇਯਾ ਨਗਾਗੁਰੂਗੁਰੂਜਪਟ ਤਾਂਗੁਰੂਨ
 ਨਕਜੀਸਨੇਕਕਯਾ ਕੂੜਰਾਜਾਕੂੜਪਰਜਾਕੂੜਸਭਸੰਸਾਰ
 ਕੂੜਮੰਤ੍ਰਪਕੂੜਮਾਜੀਕੂੜਬੈਸਣਹਾਰ ਕੂੜਕਾਂਘਾਕੂੜਕਪੜ
 ਕੂੜਰੂਪਅਪਾਰ ਕੂੜਸੁਇਨਾਕੂੜਰੂਪਾਕੂੜਪੈਨਣਹਾਰਕੂੜ
 ਮੀਆਂਕੂੜਬੀਬੀਖਪਹੋਏਖਾਰ ਕੂੜਕੂੜੈਨੇਹਲਗਾਵੈਸ
 ਰਿਆਕਰਤਾਰ ਕਿਸਨਾਲਕੀਚੈਵੇਸਤੀਸਭਜਗਚਲਣਹਾ
 ਰ ਕੂੜੀਮਠਾਕੂੜਮਾਖਿਕੂੜਰੋਬੇਪੁਰ ਨਨਕਵਖਾਣੈਬੇਨ
 ਤੀਤੁਧਬਾਕੂੜਕੂੜ ? ਤਾਂਕਰੋੜੀਕਯਾਗੁਰੂਜੀਸਚਕਿਸ
 ਤਰਾਜਾਣੀਐ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਯਾ ਸਚਤਾਂਪਰਜਾਣੀਐ
 ਜਾਰਿਦੈਸਚਹੋਇ ਕੂੜਕੀਅਲਉਤਰੈ ਤਨਕਰੇਹਛਾਧੋਇ ਸ
 ਚਤਾਂਪਰਜਾਣੀਐਜੇਸਚਧਰੇਪਖਾਰ ਨਾਉਸੁਣਾਮਨਰਹਜੀ
 ਐਤਾਂਪਾਏਮੋਖਦੁਆਰ ਸਚਤਾਂਪਰਜਾਣੀਐਜਾਂਜੁਗਤੁਜਾਂ
 ਨੈਜੀਉ ਧਰਤਿਕਾਂਘਾਜਾਧਕੈਵਿਚਦੇਇਕਰਤਾਬੀਉ ਸਚਤਾਂ
 ਪਰਜਾਣੀਐਜਾਸਿਖਸਚੀਲੇਇ ਦਇਆਜਾਣੈਜੀਆਕੀ
 ਕਿਛਪੁੰਨਦਾਨਕਰੇਇ ਸਚਤਾਂਪਰਜਾਣੀਐ ਜੰਮਾਤੁਮਤੀਰਬ
 ਕਰੋਨਿਵਾਸ ਸਤਿਗੁਰੂਨੇਪੁਛਕੈਬਹਰਪੈਕਰੋਨਿਵਾਸੁ ਸਚਸ
 ਰੂਨਾਂਹੋਇਦਾਰੂਪਾਪਕਛੈਧੋਇ ਨਨਕਵਖਾਣੈਬੇਨਤੀਜਿਨਸ
 ਚਪਲੇਹੋਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਦਾਨਮਹਿਤੁਤੁਲੀਪਾਕਜੀਮਲੇ
 ਤਾਂਮਜਤਕਲਾਈਐ ਕੂੜਲਾਲਚਛੁਡੀਐਹੋਇਹਿਕਮਨਅ
 ਲਖਲਖਾਈਐਟਲਤਿਵੇਹੋਪਾਈਐਜਿਦੇਹੀਕਾਰਕਮਾਈ
 ਐਜੇਹੋਵੈਪਰਬਾਲਿਖਿਆਤੁਸੁਤਿਨਾਂਦੀਪਾਈਐਮਤਿਬੇਨੀ

ਸੇਵਗਵਾਈਐ॥੧॥ ਜਾਗਰੂਨਨਕਜੀਇਹਸਲੋਕਤੇਪਉੜੀ
 ਵਾਰਕੀਸੁਣਾਈ ਤਾਂਕਰੋੜੀਮਥਾਟੇਕਾ ਕਹਣਲਗਾਜੀਮੋਨਿਹ
 ਲਕੀਤਾ ਜੀਤੇਰਾਪਰਣਾਏ ਕਰੋੜੀਨੂੰਖੁਸੀਹੋਈ ਕੁਰੂਜੀਓਥਾ
 ਚਲੇ॥੧੪॥ ਬੋਲੇਕੁਈਜੀਵਾਹਗੁਰੂ ਸਾਖੀਹੋਰਚਲੀ
 ੧੫॥ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਸਾਮੀਰਗਏਕੋਈਦਿਨਓਥੇਰੇਲੋ
 ਕਬਦੁਤਨਦਿਪਰੀਕਹੋਏ ਤਾਂਕਸਾਮੀਰਕਾਪੀਤੁਤਬ੍ਰਹਮਦਾਸਥਾ
 ਉਸਸੁਣਿਆਜੋਹਿਕਛਕੀਰਮਾਯਾਏ ਤਾਂਉਸਦੇਨਾਲਦੁਇਉਰ
 ਚਲਨਪੁਜਾਏ ਅਤੇਗਲਵਿਚਠਾਕਰਾਏ ਅਤਿਰਾਮਰਾਮਕਰਕੇ
 ਬੈਠਗਾ ਤਾਂਦੇਖੁਕੇਕਹਣਲਗਾਤੁਏਹਾਸਾਧਏਗਲਵਿਚਚਮੜੇ
 ਕਿਉਪਾਏਹੈਨ ਅਤੇਰਸੇਕਿਉਲਪੇਦੇਹੈ ਅਤੇਤੁਸੀਕ੍ਰਿਯਾਕਰਮ
 ਕਰਜੋਛੋਤੁਮਾਏ ਅਤੇਮਾਸਮਛਲੀਕਜੋਲਗੇਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕ
 ਜੀਸਲੋਕਕਹਾਯਾ ਰਗਮਲਾਰਵਿਚ ਗੁਰੀਮਾਲਿਐਮੇਮਨਰਹ
 ਜੀਮੇਜਿਉਦੁਰੇਧਰਣਸੀਗਾਰ ਸਕੁਦਿਸੇਹਰੀਆਵਲੀਸ
 ਰਕੁਰੇਸਕੁਰਤਾਲ ਅੰਦਰਰਤਾਸਚਸਿਉਰੀਗਮਜੀਠੈਲਾਲ
 ਕਵਲਾਇਰਾਸੈਸਚਮਨ ਗੁਰਕੈਸਬਦਨਿਹਾਲ ਠਹੀਠਥੀਅ
 ਰਗਜਿਉਸਿਰਦਿਸੈਜਮਕਾਲ ਖਾਧਿਆਤ੍ਰਿਸਨਾਨਿਦਿਆਬੁ
 ਠੀ ਕ੍ਰਾਂਮਕਰੋਧਾਇਕਰਾਲ ਏਨੀਅਖੀਨਦਰਨਆਵਨੀਜਿਚ
 ਰਸਬਦਨਕਰੋਬੀਚਾਰ ਤੁਧਗਵੈਸੰਤੋਖੀਆ ਚੁਕੈਮਾਲਜੀ
 ਜਾਲ ਮੂਲਰਹੈਗੁਰਸੇਵਿਐਗੁਰਪੋੜੀਬੋਹਥ ਨਾਨਕਲਗੀਤ
 ਤਲੇਤੰਸਚਾਮਨਸਚ॥੧॥ ਏਕੋਪਾਧਰਏਕਦਰਗਾਪਉੜੀਨਿ
 ਜਥਾਉ ਕੁੜੋਨਾਕਰਨਾਨਕਾਸਕੁਸੁਖਹਰਿਕੈਨਾਂਉ ੨੫ਉੜੀ
 ਆਪੀਨੈਆਪਸਾਜਮਾਪਪਛਾਣਿਅੰ ਅੰਬਰਧਰਤਾਵਿਛੋਰ
 ਚੰਦੋਮਾਤਾਂਣਿਅੰ ਦਿਵਬੀਮਾਂਗਗਨਰਹਾਇਸਬਦਨੀਸਾਣਿ
 ਅੰ ਬੁਰਜਚੰਦਉਪਾਉ ਜੋਤਸਮਾਣਿਅੰ ਕੀਏਗਾਤਿਦਿਨੰਤ

ਰੇਜਦਿਗੁਣਿਆ ਤੀਰਥਧਰਮਵੀਚਰਨਾਵਣਪੁਰਖਾਣਿਆ
 ਤੁਧਸਿਰਮਵਰਨਕੋਇਕਿਆਮਾਖਵਖਾਣਿਆ ਸਚੈਤਖਤ
 ਨਿਵਸਹੋਰਮਾਵਣਜਾਣਿਆ १ ਸਲੋਕ ਨਾਨਕਸਾਵਣਜੇਵ
 ਸੈਚਉਚਿਮਾਹਾਹੋਇ ਨਗਾਮਿਰਗਾਮਛੀਆਰਸੀਆਪਰਧ
 ਨਹੋਇ १ ਨਾਨਕਸਾਵਣਜੇਵਸੈਚਹੁਦਿਛੋੜਾਹੋਇ ਗਾਈਪੁਤ
 ਨਿਰਧਨਪੰਖੀਦਾਕਰਹੋਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ ਤੂੰਸਚਾਸਚਿਆ
 ਗਜਿਨਿਸਚਵਰਤਾਇਆ ਬੈਠਾਤਾੜੀਲਾਇਕਉਲਛਪਯਾ
 ਬ੍ਰਹਮੇਵਰਕਹਾਇਅੰਤਨਪਾਇਆ ਨਾਤਿਸਬਾਪਨਮਾਇਕਿ
 ਸਤੁਜਾਇਆ ਨ੍ਹਾਂਤਿਸਤੁਖਪਿਆਸਰਜਾਧਾਇਆ ਗੁਰਮਹਮ
 ਪਸਮੋਇਸਬਦਵਰਤਾਇਆ ਸਚੈਹੀਪਤੀਆਇਸਚਸਮਾ
 ਏਆ ੨ ਜਾਸਲੋਕਵਾਰਦੀਪਉੜੀਏਹਸੁਣਾਈਤਾਂਬ੍ਰਹਮ
 ਦਾਸਪੀਤੁਤਮਾਇਪੈਰੀਪਇਆ ਕਹਣਲਗਾਜੀਜੰਏਹਦ
 ਸਤੁਨਾਂਹੀਸੀਤਾਂਪਰਮੇਸਰਕਹਾਬਾ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਸਬਦ
 ਬੋਲਿਆਗਾਮਾਰੁਵਿਚ ਸੋਲਹਾਮਹਲਾ १ ਅਰਬਦਨਰ
 ਬਦਧ੍ਰਿਯੁਕਾਰ ਧਰਨਗਗਨਮਹਾਕੁਮਮਪਾਸ ਨਾਦਿਨ
 ਰੈਨਨਚੰਦਨਸੁਰਜਸੁਧਸਮਾਧਲਯਾਇਦਾ १ ਖਾਣੀਨਬਣੀ
 ਪਉਣਨਪਾਣੀ ਓਪਤਖਪਤਨਮਾਵਣਜਾਣੀਖੰਡਪਤਾਲਸ
 ਪਤਨਹੀਸਾਗਰਨਵੀਨਨੀਰਦਹਾਇਦਾ ੨ ਨੰਤੁਵਸੁਰਗਮ
 ਛਾਪਿਆਲਾ ਦੇਜਕਉਸਤਨਹੀਖੈਕਾਲਾਨਰਕਸੁਰਗਨਹੀ

ਜੀਮਣਮਰਣਾਨਾਕੋਕਿਸੇਧਿਆਇਦਾ ੩ ਬ੍ਰਹਮਾਵਿਸਨਾਦੇ
ਸਨਕੋਈ ਅਵਰਨਦੀਸੈਏਕੋਜੋਈ ਨਰਨਾਪੁਰਖਜਾਤਨਹੀ
ਜਨਮਾਨਾਕੋਦੁਖਸੁਖਪਾਇਦਾ ੪ ਨਾਤਦਜਤੀਸਤੀਬਰਦਸੀ
ਨਾਤਦਸਿਧਸਾਧਕਬਨਵਾਸੀ ਜੋਗੀਜੋਗਾਕੁੰਧਨਕੋਈਨਕੋ
ਨਾਬਕਹਾਇਦਾ ੫ ਜਪਤਪਾਜੀਜਮਵਰਤੁਨਪੁਜਨਾਕੇਮਾਖ
ਵਖਾਣੈਦੁਜਾ ਆਪੇਮਾਪਉਪਾਇਦਿਗਸੈ ਆਪੇਕੀਮਤਪਾ
ਇਦਾ ੬ ਜੋਜਚਸਿਜਮਤੁਲਸੀਮਾਲਾ ਗੋਪੀਕਾਨਗਉਗਦਾ
ਲਾ ਤੇਤਮੰਤੁਪਾਖੰਡੁਨਕੋਈਨਕੋਬੰਸਬਜਾਇਦਾ ੭ ਕਰਮਧ
ਰਮਨਹੀਮਾਇਆਮਾਖੀ ਜਾਤੁਜਨਮਨਹੀਦੀਸੈਆਖੀਮਸ
ਤਾਕਲੁਜਲਨਰਮਾਬੇਨਕੋਕਿਸੇਧਿਆਇਦਾ ੮ ਨਿੰਦਨਾਇ
ਦਜੀਉਨਜਿੰਦਨਾਮਗੋਰਖਨਾਮਲਿੰਦ ਨਾਤਦਗਿਆਨੋਧਿ
ਆਨਕੁਲਚਿਤਨਕੋਗਵਤਗਵਾਇਦਾ ੯ ਵਰਤਨੇਮਨਹੀ
ਬ੍ਰਹਮਣਖੜੀ ਦੇਵਨਦੇਹੁਰਾਗਾਇਨਗਾਇਤੀ ਹੋਮਜਗਨਹੀ
ਤੀਰਥਨਾਵਣਨਾਕੋਖੁਜਾਲਾਇਦਾ ੧੦ ਨਕੋਮੁਲੰਨਕੋਕਾਜੀ
ਨਕੋਮੈਖਮਸਾਇਕਗਾਜੀਰਤੀਅਤੁਰਾਉਨਹਉਮੈਦੁਨੀਆਂ
ਨਕੋਕਰਣਕਰਾਇਦਾ ੧੧ ਰੁਉਨਰੁਗਤੀਸਿੰਦਨਜਕਤੀਸ
ਜਨਮੀਤੁਬਿੰਦਨਧੀਰਕਤੀ ਆਪੇਸਾਹੁਮਾਪੇਵਣਜਾਰਾ
ਚੇਏਹੋਰੁਇਦਾ ੧੨ ਬੇਦਕਤੇਬਨਾਸਿੰਮਿਤਸਾਸਤ੍ਰ ਪਾਠਪੁਰਾ
ਨਉਦੈਨਹੀਆਸਤੁਕਰਤਾਸੁਨਤਾਆਪਮਗੋਚਰਮਾਪੇਅ
ਲਖਲਖਾਇਦਾ ੧੩ ਜਾਤਿਸਭੁਦਾਤਜਗਤਉਪਾਇਆਬਾਬੂਲ
ਆਤੁਟਰਹਾਇਆ ਬ੍ਰਹਮਾਵਿਸਨਮਹੇਸਉਪਾਏਮਾਇਆਮੰਤ
ਦੁਪਾਇਦਾ ੧੪ ਵਿਕਲੇਕਉਗੁਰਸਬੁਦਬੁਦਾਇਆ ਕਾਰਿਕਾਰਿ
ਵੇਖੇਹੁਕਮਸਬਾਇਆ ਖੰਡੁਬ੍ਰਹਮੰਤੁਪਾਤਾਲਮਰੀਚੁਗੁਪਤੋਪ
ਰਗਟੀਆਇਦਾ ੧੫ ਤੰਕਾਮੀਤਨਜਾਣੈਕੋਈਪੁਰੇਗੁਰਤੇਸੇਈ

ਹੋਈ ਨਨਕਸ ਚਰਤੇ ਬਿਸਮਾਦੀ ਬਿਸਮੁਏ ਗੁਰਗਾਇਏ ॥ ੧੬ ॥
 ਤਾਂ ਬਹਮਦਾਸ ਪੰਤਿ ਤਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਪੈਰੀ ਪਾਇਆ ਗਲ ਵਿਥੋਪ
 ਬਹਦੀਆਂ ਮੂਰਤਾਂ ਸੁਟ ਪਾਈਆਂ ਨਾਉ ਧਰੀ ਕਰੋਯਾ ਸੇਵਾਲਗ ॥
 ਕਰਣ ਪਰਮਨਤੇ ਬਾਸਨਾ ਜਾਵੇ ਨਹੀ ਜੇ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਜੋ ਸਹਜ ਸੁ
 ਗਾਇ ਕਰੈ ਮਨ ਤੇ ਜਾਵੈ ਜੋ ਮਗੋਭੀ ਮੈ ਏਵੈ ਸੇਵਾ ਕਰਵਾਥਾ ਤ
 ਹਉ ਮੈ ਕਾਸਦ ਕਾਥਾ ਇਪਵੈ ਨਹੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਯਾ
 ਬਹਮਦਾਸ ਮਨ ਤੇ ਗਿਲਾਸੁ ਲਾਹਾ ਸਿਖ ਰੋਹੁ ਗਿਣਤੀ ਅੰਲ
 ਹਸਚਾ ਸਿਖ ਰੋਹੁ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਚਰਨ ਧੋਇ ਕਰੀ ਪਿਲਣੇ
 ਪਾਇਆ ਨਾਲ ਕਪਾਟ ਖੁਲਗਏ ਭਰਮ ਦੂਰ ਹੋਆ ਤਾਂ ਦੇਵੈ ਉ
 ਨਪੁ ਜਾ ਦੇ ਸੁਟ ਪਾਏ ਲਗਾ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਣ ਸੰਗਤ ਕੀ ਚਰ
 ਏਰੋਣ ਤਾਂ ਸੀ ਹੋਛੀ ਬੇ ਬਾਠੀ ਲਿਖ ਦਿਤੀ ਤਾਂ ਬਾਂਟੀ ਹਾਸ ਲਹੇ

ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਲੋਕ ਕਧਾ ਸਰਬ ਦਾਨ ਦੇਇ ਦਰਿਆਉ
 ਆਪਚ ਸਰਾਂ ਮਰੇਵੈ ਘਰ ਆਉਆ ਅਜੈ ਸੁਰੇਵੈ ਭੀ ਧਿਆਖਾ
 ਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦਰਗਾਹੀ ਮਲੇ ਜਜਾਇ ਰੋਵੈ ਰਾਮ ਨਿਕਾਲੁ ਭੁਇਆ ॥
 ਸੀਤਾਲ ਛਮਣ ਵਿਛੜ ਗਾਇਆ ਰੋਵੈ ਦਗ ਸਿਰ ਲੋਕ ਗਦਾ
 ਹਿ ਜਿਨ ਸੀਤਾ ਆਈ ਨੂ ਉਰੁ ਦਾਇ ਰੋਵੈ ਪਾਂਡੁ ਰੁਏ ਮਜੂਰ ਜਿ
 ਨ ਕੈ ਸੁਆਮੀ ਰਹਤ ਹਜੂਰ ਰੋਵੈ ਜਨਮੇ ਜਾਪੁਇ ਗਾਥਾ ਏਕੀ
 ਕਾਰਣ ਪਾਪੀ ਭੁਇਆ ਰੋਵੈ ਸੇਖਮ ਸਾਹਿਬ ਪਰਿ ਅੰਤ ਕਾਲ
 ਮਤਲਾਈ ਭੁਭਿ ਰੋਵੈ ਰਾਜੇ ਕਨਾਪੜਾਇ ਘਰ ਘਰ ਮਾਂਗਾਹਿ

ਬੁਧਿਅਸਾਗਰਿ ਰੇਵੈਕਿਰਪਨਸੀਚੈਪਰਜਾਇ ਪੀਤਿਤਰਵੈਗਿ
 ਅੰਨਗਵਾਇ ਬਾਲੀਰੇਵੈਨਾਹੁਤਾਰ ਨਨਕਦੁਖੀਆਸਰੁ
 ਸਿਸਾਰ ਮਨਿਨਮਸੇਈਜਿਨਜਾਇ ਅਵਰੀਕਰਮਨਲੇਖੈਪਾ
 ਿਉ॥੧॥ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਦੀਬ੍ਰਹਮਦਾਸਉਪਰਬਹੁਤਖੁ
 ਸੀਹੋਈਹੋਵਾਜੁਸਿਖੰਉਤੇਹੋਈ ਗੁਰੂਜੀਖੁਸੀਕਰਕੇਚਲ
 ਦੇਹਗੇ॥੭੫॥ ਬੈਠਾਉਤਾਈਜੀਵਹਗੁਰੂ ਸਾਖੀਹੋਰ
 ਚਲੀ॥੭੬॥ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਪਖੈਕੋਆਏ ਤਾਂਬੁਝਾਰੀ

ਮੇਜਟਰ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਰਮਾਨੀਗਰਾਤੀਕੋਮਦਾਪੁਤਰ
 ਤਾਂਬੁਝੇਕਰਮਾਜੀਮੈਸਿਧੁਰੀਧਾਵੇਦਾਪੁਤਰ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀ
 ਕਰਮਾਭਾਈਕਿਥੇਰਹਦਾਹੈ ਤਾਂਬੁਝੇਕਰਮਾਜੀਮੈਨੋੜੇਗੀਰਹਦ
 ਹ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਰਮਾਭਾਈਜਾਹ ਤਾਂਬੁਝੇਕਰਮਾਜੀਤੁਸੀ
 ਮੈਨੋੜੇਕਰਮਾਜੀਮਾਹ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਰਮਾਨੀਗਰਾਸ
 ਦੇਦਾਕੋਈਗੁਨਾਹਨਾਹੀ ਤਾਂਬੁਝੇਕਰਮਾਜੀਗੁਨਾਹਕੇਹਾਹੋਵੇਪ

ਗੁਰਿ ਸੇਮ ਨੋਰ ਬਨੁ ਸਦੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਭਾਈ
 ਬਿਨਾ ਮਨੋਰਥ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕੋਨ ਸਦਾਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬੁਝੇ ਕਾ ਭਾਈ ਮੇਰੇ ਚਿ
 ਹਮ ਨੋਰਥ ਦਸੇ ਮੇਰੀ ਗਿਣਤੀ ਮਿਟੇ ਤਾਂ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ
 ਭਾਈ ਮਨੋਰਥ ਪੁਰਾ ਹੋਇ ਰਹੇਗਾ ਆਪੇ ਤਾਂ ਬੁਝਾ ਚਲਦਾ ਰਹੇ ॥
 ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਾ ਭਾਈ ਜੀ ਤੁਸਾ ਬਹੁਤ ਭੁਲੀ ਤਰਾਂ ਇਸ ਨੀ ਗਰ
 ਨ ਪੁਛਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਹਿ ਪੁਰਨਾ ॥
 ਧਰੇ ਸੀ ਅਤੇ ਹੈਗਾ ਤਾਂ ਫੇਰ ਬਾਲੇ ਕਾ ਭਾਈ ਜੀ ਪੁਰਨਾ ॥
 ਧਰੇ ਤਾਂ ਮਨੋਰਥ ਕਯੋ ਪੁਛਵਾਸੀ ਤਾਂ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਭਾਈ
 ਈ ਬਾਲਾ ਅਜੇ ਰਾਂਦਲਾਂ ਪੁਲਾਨਾਂ ਹੀ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਾ ਭਾਈ ਜੀ
 ਕਦ ਖੁਲੇਗਾ ਤਾਂ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਏਹਾ ਸ
 ਇਤੁ ਆਹੀ ਭੁਲ ਕੇ ਦੇਖ ਲਵੇਗਾ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਾ ਭਾਈ ਜੀ ਸ
 ਤਜੀ ਸਤੁ ਜਾ ਅਗਲਾ ਦਿਨ ਹੋਆ ਤਾਂ ਬੁਝਾ ਪਿਉ ਦਾ ਕਜਾ
 ਲੈ ਆਯਾ ਪਰਮਾਂ ਪਿਉ ਪਾਸੇ ਚੋਰੀ ਆਇ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ
 ਅਗੋਰਖਾ ਅਤੇ ਮਥਾ ਟੇਕੇ ਸੋ ਤਾਂ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪੁਛਾ
 ਕੋਝੇ ਭਾਈ ਨੀ ਗਰਾ ਏਹੁ ਕੁਜਾ ਕਿ ਬੋਲ ਆਯਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬੁਝੇ ਕ
 ਹਾ ਜੀ ਮੇਰਾ ਪਣੇ ਪਰੇ ਲਾਯਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ
 ਭਾਈ ਨੀ ਗਰਾ ਕੋਈ ਪਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਹਰ ਜੇਗਾ ਹੈ ॥
 ਤਾਂ ਬੁਝੇ ਕਾ ਭਾਈ ਮੇਰੇ ਮਾਪਿ ਉਹੈ ਨਨ ਤਾਂ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ
 ਭਾਈ ਸਚ ਕਹੁ ਤੇਨੁ ਮਾਂ ਪਿਉ ਦਿਤਾ ਹੈ ਕੇ ਤੁਆ ਪੇਲੈ ਆ
 ਪਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬੁਝੇ ਕਾ ਭਾਈ ਮੇਰੇ ਮਾਪੇ ਲੈ ਆਯਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ
 ਜੀ ਕਾ ਭਾਈ ਨੀ ਗਰਾ ਏਹੁ ਪਿਉ ਦਾ ਕੁਜਾ ਲੈ ਜਾਹਿ ਤੇਰੇ ਮਾਂ
 ਪਿਉ ਮਾਰਨੇ ਤਾਂ ਬੁਝਾ ਰੇ ਵਟ ਲਗਾ ਤਾਂ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ
 ਭਾਈ ਨੀ ਗਰਾ ਰੇ ਵਟ ਕੋ ਹੈ ਅਸਾਂ ਤਾਂ ਤੇਨੁ ਕੁਝ ਆਖਾਨ
 ਹੀ ਤਾਂ ਬੁਝੇ ਕਾ ਭਾਈ ਮਾਪੇ ਮਾਰਨੇ ਗਿਣਤੀ ਮਾਰਨੇ ਪ

ਰਤਿਹੁਣਮਾਰਦਾਹੈ ਤੰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਭਾਈਗੀਗਰਮ
ਸੀਤਾਂਤੈਤੰਗੁਰੀਭਾਈਆਖਦੇਹਾਂ ਤੈਨੂੰਹੋਰਤੰਕੁਛਨਹੀਕਯਾ
ਕੋਯੋਭਾਈਬਾਲਾਤੋਕਿਛੁਟਿਮਾਹੈ ਜੋਕਿਛੁਮਸਾਇਸਨੁਬੁ

ਰਕਯਾਹੈ ਤੰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਜੋਕਿਛੁਟਿਮਾਹੈ ਸਨੁਕਯਾ
ਹੈਸੋਨੁਲਕਲਕਯਾਹੈ ਅਤੇਇਸਾਕਿਛੁਟਿਮਾਹੈਸਮਝਯਾਹੈ
ਸੋਇਹਜਾਣੈ ਤੰਬੁਝੇਕਯਾਕੋਯੋਭਾਈਬਾਲਾਤੁਕਮੋਭੁਰਬੋਲ
ਦਾਹੈ ਵੇਹਤੰਗੁਰੂਹੈਏਸਨਲਤਾਂਬਰਾਬਰੀਨਾਹੀ ਤੰਗੁਰੂਨਾਨ
ਕਜੀਕਯਾਅਖਭਾਈਬੁਝਾਅਸਾਤੈਨੁਕਯਾਅਕਯਾਕਯਾਬਰ
ਬੋਲਯਾ ਤੰਬੁਝੇਕਯਾਗੁਰੂਜੀਇਸਤੇਹੋਰਕਯਾਮਾਰਸੀਦੀਵ
ਬਾਲਕਰਫੇਰਬੁਝਾਵਟੁਲਗੋ ਤੰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਕੋਯੋ
ਈਬਾਲਾਤੰਬਾਲੇਕਯਾਗੁਰੂਜੀਮੈਨੂੰਤੰਕੁਛਮਲੁਮਨਾਂਹੋਇ
ਤੰਕੋਟਹੈਪੂਰਨਨਿਰੀਕਾਰਹੈਕੋਨਿਰੀਕਾਰਦਾਪੂਰਨਕੀਤਾਹੈ
ਹੈਮੈਆਪਣੇਜੀਵਿਚਬਿਸਮਾਦਹਾਂ ਤੰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾ
ਬੁਝਾਕਰਤਾਰਅਗੋਮਥਾਦੇਕਅਤੇਕਰਤਾਰਕਰਤਾਰਜਪਾ
ਅਤੇਪਹਰਗਤੁਰਹਦੀਇਸਨਨਕਰੇ ਤੰਬੁਝੇਕਯਾਗੁਰੂਜੀ
ਮੈਨੂੰਤੇਰਾਇਸਨਨਦਰਸਨਹੋਇਰਯਾਹੈ ਜਿਤਨੀਮੈਲਾਮਾਹੀ
ਸਭਾਇਕਤੇਵਾਰਲਹਗਈਹੁਣਤੁਸੀਮੈਨੂੰਕੋਹਝਾਇਸਨਨ
ਦਸਦੇਹੈਤੰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾ ਬੁਝਾਅਸੀਤੋਨੂੰਇਸਦਾਸ
ਤਿਆਖਦੇਅਹੈ ਤੇਰੀਤਮੈਲਕਰਤਾਰਅਗੋਹੀਲਹੀਹੈਪਰਏ

ਹਥਾਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਲੋਕ ਆਇਮਿਲਨ ਤੇ ਗਿਵਲੇ ਦੇਖ
ਕਰ ਉਹ ਕੁਝ ਨਿਵਨਗੇ ਓਨ ਜੀਅਾਂ ਦਾ ਉਧਾਰ ਹੋਸੀ ਤਾਂ ਬੂੜੇ ਕ
ਅਭੁਲਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬੂੜੇ ਦਾ ਆਇਨਾ ਖੁਲਗਾ ਖੁੜਾ ਪੁਰ
ਨਸਾਧ ਹੋਆ ਲਗਾ ਕਰਤਾਰ ਕਰਤਾਰ ਜਪਣਾ ॥ ੧੬ ॥

ਬੋਲੇ ਕੁਈ ਜੀਵ ਹਗੁਰੂ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ ॥ ੧੭ ॥

॥ ਤਾਂ ਦੂਸਰੇ ਤੀਸਰੇ ਦਿਨ ਹੋਏ ਉਕਮਾਲੇ ਤਿਖਾਣਾ ਆਹ
ਪੜ੍ਹਾ ਬਹੁਤ ਆਹ ਉਸ ਸੁਆਮੀ ਜੋ ਨਨਕਹਿ ਦੂਹੈ ਓਹ ਕਿਸੀ
ਕੋ ਮਾਂਤਾ ਨਹੀ ਸੇਖ ਮਾਲੇ ਗੁੰ ਸਾਖਾਧ ਪਹੁਚ ਕਰ ਆਯਾ ॥
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸ ਅਗੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਤੇ ਬਾਲਾ ਅਤੇ
ਅਜਿਤਾ ਅਤੇ ਬੁੜਾ ਚਾਰੇ ਬੈਠੇ ਆਹੇ ਅਤੇ ਸੇਖ ਮਾਲੇ ਤਾਉ
ਨਲ ਮਾਯਾ ਜਾਂ ਅੰਦਰ ਮਾਇਵੜਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਕਹਾ ਆਉ ਕੁਈ ਸੇਖ ਮਾਲੇ ਖੁਦਾਈ ਤਾਂ ਸੇਖ ਮਾਲੇ ਕਹਾ
ਸੁਣਹੋ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੁਕਿਸੀ ਕੋ ਮਾਂਤਾ ਨਹੀ ਨਾਂ ਬੇਦ ਕੋ ਨ ਕਤੇ
ਬੇਦ ਨ ਰਾਂ ਮਨ ਰਹੀਮ ਤੁਕਿਸੀ ਸਮਝੀ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਸਬਦ ਬੋਲਾ ਰਾਗ ਬਸੰਤ ਮਹਲਾ ੧ ਨਉ ਸਤ ਚੋਰਹ

ਤੀਸਰਾ ਚਕਰ ਮੁਹਲ ਤਰਾਸ ਬਹਾਲੀ ਚਾਰੇ ਦੀਵੇ ਚਹੁ ਹਥ
ਦੀਏ ਏਕਾਏ ਕੀਵਾਰੀ ॥ ਬਾਬਾ ਮਿਹਰਵਾਂ ਨਮ ਸੂਦਨ ਮਧ
ਅੰਮੀ ਸਕਤ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਰਹਾਉ ਘਰ ਘਟਲ ਸਕਰ ਪਾਵ
ਕਤੇ ਰਾਧ ਮਕਰੇ ਸਿਵਦਾਰੀ ਕੁਵੈ ਚੰਗੀ ਭਾਵੈ ਮੰਦੀ ਜੋਸੀ

ਨਦਰਤੁਮਾਰੀ ੨ ਧਰਤੀ ਦੇਗਦੜੀ ਇਕਬੇਗਾਗੁਗਤੇਰਾਉਰੁਰੀ
 ਨਾਸਾਬੁਰਹੋਵੈਫਿਗਮਾਰੀ ਨਾਰਦਕਰੇਖੁਮਾਰੀ ੩ ਪੁੰਜੀਮਾਰਪ
 ਵੈਨਿਤਮੁਗਦਰਪਪਕਰੇਕੁਦਵਾਰੀ ਲਬਅੰਧੇਗਬੀਦੀਖਨ
 ਅੰਗੁਣਪੈਰਲੁਹਾਰੀ ੪ ਆਦਪੁਰਖਕਉਮਲਹੁਕਹੀਮੈ
 ਸੇਖਾਂਆਈਦਾਰੀ ਵੇਦੀਦੇਵਤਿਅੰਕਰਲਾਰੇਅੰਜੀਕੀਰ
 ਤਿਚਾਲੀ ੫ ਕੁਜਾਬਾਂਗਨਿਵਜਮੁਸਲਾਨੀਲਰੁਪਬਨਵੀ
 ਏਕੋਮੀਅੰਸਬੁਨਾਂਜੀਅੰਬੋਲੀਅਵਹਤੁਮਾਰੀ ੬ ਜੇਤੁਮੀਰ
 ਮਹੀਪਤਸਾਹਬਕੁਦਰਤਿਕਵਟਹਮਾਰੀ ਚਾਰੇਕੁਦਸਲਾਂਮ
 ਕਰਹਿਗੇਘਰਘਰਸਿਫਤੁਮਾਰੀ ੭ ਰਾਂਮਰਹੀਮਏਕਖੁਦ
 ਇਹਰਦਮਸਵਾਚਿਤਾਰੀ ਕੁਨਾਨਕਹਉਤਾਕੋਸੇਵਕਸਰਪ
 ਰਪਾਰਉਤਾਰੀ ॥੮॥੧ ਤਾਂਸੇਖਮਾਲੇਕਯਾਜੀਹਿਦੁਅਤੇ
 ਮੁਸਲਮਾਂਨਕੋਈਨਹੀ ਤਾਂਹਿਦੁਤਗਕਯੋਪਾਇਦੇਹੈਨ ਤਾਂਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕਜੀਕਯਾਸੁਣਭਾਈਮਾਲੋ ਕਈਰਭੀਮੁਸਲਮਾਂਨਦਾ
 ਪੁਤਮਾਹ ਉਸਕਯਾਹੈ ਏਕਯੋਤਏਕਮਲਮੁਡਾਏਕੋਪਵਨ
 ਦੁਆਦਾ ਏਕਮਾਟੀਤੇਸਭੁਜਗਹੁਮਾਕੋਟਬ੍ਰਹਮਣਕਉਟ
 ਸਦ ੧ ਭਾਈਰੇਕੁਰਮਭੂਲੋਹੇਭੁਗੀ ਬੇਦਕਤੇਬਦੀਨਵਇ
 ਵਜਕਕਉਨਪੁਰਖਕੋਨਨਾਰੀ ੧ ਰਹਾਉ ਮਾਟੀਕਾਘਰਸਾ
 ਜਸਵਾਰਿਆਨਾਦੋਬਿੰਦਸਮਾਂਨ ਘਟਬਿਨਸੇਕਿਅਨਾਉਧ
 ਰੇਗੇਗਫਲਤਭੁਰਮਭੂਲਾਨ ਹਿੰਦੁਬਿਸਨਕਿਸਨਕਹਤੇਅ
 ਰਕਹਤੇਤੁਰਕਰਸੂਲ ਏਕਖੁਦਾਇਨਕਿਨਪੁਜਾਯਾਦੋਨੋਭ
 ਹਮਭੂਲਾਨਾ ॥੩॥ ਰਜਗੁਣਬ੍ਰਹਮ ਤਮਗੁਣਸੀਕਰਸਾਤੁਕ
 ਗੁਣਬਿਸਨੇਈ ਕਹਿਤਕਈਰਸਾਚਮਨਮਾਨਾਹਿੰਦੁਤੁਰਕ
 ਨਕੋਈ ॥੪॥੧ ਤਾਂਸੇਖਸਲੋਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਪੈਰਾਂਤੇਫਹ
 ਘਾ ਅਤੇਪੈਰਾਂਤੇਸਿਰਗਖੀਸ ਕਹਦੈਲਗਾਗੁਰੂਜੀਤੁਮੇਰ

ਪੀਰ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੇਰਾ ਮੁਰੀਦ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਨਿਸਾਹੋਰ ਬ੍ਰਿਕਰੋਜੀ
 ਹਿੰਦੂ ਏ ਰੂ ਦਾ ਵਾ ਬੀਨ ਦੇ ਪੈਂਨ ਅਤੇ ਤੁਰਕ ਏ ਰੂ ਦਾ ਵਾ ਬੀਨ ਦੇ ਪੈਂ
 ਏ ਹ ਦੋਵੇਂ ਤਰਫ ਤੂ ਠੀ ਮਾਂ ਪੈਂਨ ਕਿ ਕਾਈ ਸਰੀਭੀ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
 ਨ ਕਜੀ ਕਯਾ ਕੁਈ ਮਾਲੋ ਮੁਰਦੇ ਆਖੇ ਸਕੂ ਸਚੇ ਪੈਂਨ ਤਾਂ ਮਾਂ
 ਲੋ ਕਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਓਹ ਜੇ ਦਰਗਾਹ ਵਿਚ ਪੈਂਨ ਸੋ ਕੇਹੜੇ ਪੈਂਨ ਤਾਂ
 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਸੁਣ ਕੁਈ ਮਾਲੋ ਜਿਨਾ ਵਿਚੋ ਦਾ ਵ ਉਨ
 ਗਯਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਨ ਤੂ ਠੇ ਕਰ ਜਾਣ ਦੇ ਪੈਂਨ ਹਰ ਸੁਰਤ
 ਰਾਜੀ ਰਖ ਦੇ ਪੈਂਨ ਰੰਜ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਾ ਹੀ ਕਰ ਦੇ ਓਨਾ ਦੇ ਏ ਹਾਂ ਮਾਲੋ
 ਪੈਂਨ ਤਾਂ ਸੋ ਖ ਮਾਲੋ ਕਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸੀਂ ਜੇ ਕਹ ਦੇ ਹੋ ਸੋ ਸਤੋ ਸ
 ਰਹੀ ਕਹ ਦੇ ਹੋ ਤੁਸੀਂ ਜਾਹ ਰਖ ਦਾਇਹੋ॥ ੭੭॥ ਬੋਲੇ ਕੁ
 ਈ ਜੀ ਵਾਹ ਗੁਰੂ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ ੭੮॥ ੧॥ ॥

ਫੇਰ ਉਥੇ ਬਾਰੇ ਖਾਂ ਪਠਾਣ ਸੈਫੀ ਆਂਦਾ ਆਹਾ॥

ਹੁਸੇ ਖ ਮਾਲੋ ਦਾ ਬਹੁਤ ਯਾਰ ਆਹ ਉਸ ਸੇ ਖ ਮਾਲੋ ਤੂੰ ਸਾਣਿ ਮਾਂ
 ਜੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੁਲਾਫ ਕੀਰ ਹੈ ਖੁਦਾਇ ਦੀ ਮੁਰਤਿ ਹੈ ਉਥੇ
 ਖਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸ ਆਯਾ ਆਇ ਕਰ ਆਖੇ ਸੁ ਸਲਾਮ
 ਅਲੇ ਕੁਮ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਅਸਲਾਂ ਮਾਂ
 ਲੇ ਕੁਮ ਆਉ ਉਥੇ ਬਾਰੇ ਖਾਂ ਪਠਾਣ ਤਾਂ ਉਥੇ ਖਾਂ ਕਯਾ ਕਹ
 ਨਾਨਕ ਤੂੰ ਹਿੰਦੂ ਕੇ ਮੁਸਲਮਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਾਚ ਹਿੰਦੂ

ਰਕ ਕੀ ਜੇ ਦੇਹ ਵਿਨ ਚਾਰ ਕਹੋ ਤੀਖੇ ਹਨ ਉਸ ਕਾ ਜਮਿਟ ਨ ਜਾਇ

ਨਾਨਕ ਅਸਾਥਿ ਏਕੁ ਦਾਇ ਹਿੰਦੁ ਜਾਇ ਮਸਾਣੇ ਜਨ ਤੇ ਮੁਸ
ਲਮਾਨ ਘੋਰ ਘਰ ਪਰਤੇ ਦੇਨੇ ਕੁਲੇ ਰਾਹੁ ਨ ਪਾਯਾ ਉਨ ਹਿੰਦੁ
ਨਤ ਰਕਹਾਇਆ ਉਨ ਕੇ ਕਿਸੈ ਨ ਉਨ ਕੇ ਮਹੀਮ ਦ ਖੁਦਾਇ ਨ
ਬੁਝੈ ਦੇਨੇ ਮਹਮਕ ਮਿਹਰ ਅਨਾਇਤ ਜਿਸ ਕਰੇ ਖੁਦਾਇ ਨ
ਨ ਕਬੀਦਾ ਉਹੀ ਅਲਾਹ ॥ ਤਾਂ ਉਬਾਰੇਖਾਂ ਕਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਜੈਸਾ ਸੁਣੀਦਾ ਬਾ ਤੈਸਾ ਹੀ ਦੇਖਾ ਗੁਰੂ ਪਾਂ ਉਬਾਰ ਨਿਕਾਲੇ
ਹਮ ਤੁਮਾਰੇ ਪਾਂ ਉਚੁ ਮੇ ਤਾਂ ਉਬਾਰੇਖਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਪਾਂ ਉ
ਚੁ ਮੇ ਅਤੇ ਅਖੀ ਤੇ ਰਖੇ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਹਥ ਰਖ ਕਰ ਉਬਾਰੇਖਾਂ ਵਿਦ
ਹੋਵਣ ਲਗਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਾ ਉਬਾਰੇਖਾ ਫਕੀਰ
ਕਾ ਓਗਰ ਕੁਬੂਲ ਕਰ ਕੇ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਉਬਾਰੇਖਾਂ ਕਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਓਗਰੇ ਕੀ ਕਛਹਾ ਜਤਨ ਹੀ ਰਹੀ ਹਮ ਤੇ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਮੇ ਜਾ
ਹਿਮਾ ਹੈ ਜੇ ਹਮੇ ਖੁਦਾਇ ਕਾ ਦੀਦਾਰ ਪਾਯਾ ਹਮਾਰੇ ਦਿਲ ਤੇ ਸ
ਕਉਠ ਗਯਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਾ ਖਾਂਜੀ ਤੁਮਾਰੇ ਉਪਰ
ਖੁਦਾਇ ਕੀ ਮੈਸੀ ਮਿਹਰ ਹੁਈ ਹੈ ਤਾਂ ਉਬਾਰੇਖਾਂ ਕਹਾ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਹਮ ਫਿਰ ਆਵਹੇ ਅਬ ਹਮ ਕੋ ਤੁਮ ਖੁਸੀ ਕਰੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਾ ਤੁਮ ਕੋ ਖੁਦਾਇ ਕੀ ਕਰਮ ਬਖਸੀ ਹੈ ॥ ੭੬

ਬੈਲੋ ਕੁਈ ਜੀਵਾ ਹਕੂਰੁ

ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ ॥ ੭੬

ਤਾਂ ਉਬਾਰੇਖਾਂ ਜਾਇ ਸਾਰ ਅਵਮਾਨ ਪਾਸ ਤਰੀਫ

ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਸਾਰ ਅਵਮਾਨ ਗੁਸਾ ਖਾਧਾ ਕੁਝ ਲਗਾ ਕਹਾ ਹਿੰਦੁ
ਪਠੀ ਤੁਹੇ ਉਠਾਇ ਦੁਰ ਕਰਹੇ ਤਾਂ ਉਬਾਰੇਖਾਂ ਕਹਾ ਸੇਖ ਜੀ
ਕਿਸ ਕੋ ਉਠਾਵੇਗੇ ਤਾਂ ਸੇਖ ਕਹਾ ਜਿਸ ਕੀ ਤੁਤਰੀਫ ਕਰਤ
ਹੈ ਤਾਂ ਉਬਾਰੇਖਾਂ ਕਹਾ ਸੇਖ ਜੀ ਖੁਦਾਇ ਕੋ ਉਠਾਵਹੇਗੇ ਉ
ਤੇ ਖੁਦਾਇ ਹੈ ਤਾਂ ਸੇਖ ਕਹਾ ਅਰੇ ਪਰਾਂ ਟੁਹਿੰਦੁ ਕੀਤਰੀਫ
ਕਰਤਾ ਹੈ ਹਿੰਦੁ ਕੋ ਖੁਦਾਇ ਕਰਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਬਾਰੇਖਾਂ ਕਹਾ ਸੇਖ

ਜੀਓਹਿਹਿਦੁਅਤੇਮੁਸਲਮਾਨਦੋਨੋਤੇਫਾਰਕਹੈ ਓਹੁਤੇਬਾਜਿਨਸ
ਖੁਦਾਇਹੈ ਬਾਤਸਮਝਕਰਕਰੇ ਅਸੀਬਾਤਤੇਲਾਜਮਹੇਤੇਹੈ
ਤੁਸਾਹਅਵਸਾਨਗੁਸਾਖਾਧ ਪਰਉਬਾਰੇਖਾਪਰਾਣਨੁਕਹਾਸ
ਕੇਕਛਨਾਹੀ ਤਾਂਅਗਲੇਬੁਲਕਉਬਾਰੇਖਾਂ ਇਕਰੇਜਉਚਾਬਾਹੁ
ਤੇਦਾ ਗਜਸੇਲਾਲੇਮਾਯਾ ਕੁਰੂਨਨਕਜੀਦੇਅਗੇਅਸਾਨਰਖੇ
ਸੁ ਅਤੇਪੈਰਾਂਤੇਹਥਰਖਕਰਮੁਹਤੇਅਖੀਤੇਫੇਕਯੋਸੁ ਤਾਂਗੁ
ਰੂਨਨਕਜੀਕਯਾਕੁਈਖੁਦਾਇਕੁਲਕਰੇਗਾ ਅਤੇਖੁਦਾਇਅ
ਪਣੇਨਉਦੀਮਿਹਰਕਰੇ ਤਾਂਉਬਾਰੇਖਾਂਕਯਾਗੁਰੂਜੀਏਹਵਸ
ਤਤੁਸਾਡੀਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਯਾਕੁਈਅਸੀਫਕੀਰਮ
ਹੈ ਅਸਨੁਇਜੇਹੇਉਚੇਕਪੜੇਨਾਹੀਲੇਡੀਦੇ ਅਸਨੁਏਹੁਰੇਜਾਪ
ਚਾਅਸਾਤੁਸਧੁਦਿਤਾ ਤਾਂਉਬਾਰੇਖਾਂਕਯਾਗੁਰੂਜੀਹਮਕੋ
ਖੁਦਾਇਪਾਸਤੇਬਖਸਾਉਤੇਹੈਕਿਅਰਉਤੇਹੈਉਹੁਜੇਰੇਜਾਹੈ
ਜੇਤੁਮਾਰੀਇਨਾਇਤੁਹੁਆਹੈ ਯਹਬਸਤਤੁਮਾਰੀਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨ
ਨਕਜੀਕਯਾਕੁਈਬਾਲਾਦਰਜੀਨੁਸਦਲਾਉਜੋਚਾਦਰ
ਜੀਵੈਅਤੇਉਬਾਰੇਖਾਂਅਸਾਤੇਰਾਜੀਹੈਵੈ ਤਾਂਬਾਲਾਦਰਜੀ
ਨੁਸਦਲਾਯਾ ਦਰਜੀਆਉਮਥਾਟੇਕਯਾਦਰਜੀਅਗੇਰੇ

ਜਾਪਤੁਮ ਦਰਜੀਨੇਰੇਜਾਮਿਟਿਅੰ ਦਰਜੀਕਯਾਗੁਰੂਜੀਸੇ
ਲਾਗਜਾਹੈ ਅਤੇਬਰਗਿਰਾਂਤੇਗਜਪੈਜੋਕਿਛੁ ਕਹੇਸੇਵੇਤਰਾਂ ਤਾਂ
ਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਯਾਕੁਲਕੁਈਦਇਚਾਦਰਾਹੈਜਨਤਾਂਦ

ਰਜਕਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਿ ਚਿਰਾਗ ਬਹੁਤ ਦੰਗਿਆਂ ਹੋਸਨਾ। ਤਾਂ ਪ
 ਠਾਂਟ ਕਰਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਜਮੈਂ ਨਿਹਾਲ ਹੋਆ ਅਜਮੈਂ ਦਿਉ ਜਿ
 ਟੁਤ ਹੋ ਜੋਖੁ ਦਾਇਰੇ ਜਾ ਪਹਰਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰਿਆ ਖ
 ਜੀ ਦੇਹੁ ਸੇਖ ਅਵਗਮਨ ਦੀਆਂ ਖਬਰਾਂ ਤਾਂ ਉਬਾਰੇ ਖਾਂਕਿਆ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਮਕੋ ਸਭੁ ਰੋਸਨ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰਿਆ ਸੇਖ ਹਮਰੇ
 ਪਰ ਬਹੁਤ ਗੁਸੇ ਹੈ ਤਾਂ ਉਬਾਰੇ ਖਾਂਕਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਓਠ ਕੀਰਕ
 ਹਾਵਤੇ ਹੈ ਪਰ ਠਕੀਰੀ ਦੂਰ ਹੈ ਉਬਾਰੇ ਖਾਂਕਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੋਉਨੇ
 ਕਹੀ ਹੈ ਸੋਮੈ ਕੋਝੋ ਕਰ ਕਰੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰਿਆ ਖਾਂਜੀ ਨਿਸੰ
 ਗ ਕਹੋ ਮੁਹਲਾ ਜਾਨੀ ਰਖਣਾ ਤਾਂ ਉਬਾਰੇ ਖਾਂਕਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਰੇ
 ਸਿਉ ਕਹਵੇਲਗਾ ਹਿੰਦੁ ਕੀਤੁ ਰੀਠ ਕਰਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਕਰਿਆ ਓਹਿ
 ਦੁਆਰੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਦੇਨ ਸਿਉ ਟੁਰ ਕਰੈ ਓਹ ਬਜਿਨ ਸਖੁ ਦਾਇ
 ਹੈ ਅਗੇ ਸੋਗਾ ਸਾਡੇ ਖਾਧਾ ਪਰ ਉਸ ਕਾ ਚਲੇ ਕਢਨਹੀ ਅਰਏ ਕ
 ਅੰਗੁ ਕੀ ਕਹੀ ਜੋਉ ਠਾਇ ਦੁਰ ਕਰਹਰੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਅਗੇ ਸਿਉ ਕਰਿਆ
 ਤੁਕਿ ਸਕੋਉ ਠਵੈਗਾ ਓਹੁ ਤੁਖੁ ਦਾਇ ਹੈ ਤੇ ਅਗੇ ਸੋਚੁ ਪਕਰ ਰਹਿਆ
 ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਏਕ ਚਾਦਰ ਆਪਣੀ ਤੀ ਅਤੇ ਏਕ ਭਾਈ ਬਾਲੇ
 ਨੀਦਿਤੀ ਤਾਂ ਉਬਾਰੇ ਖਾ ਬਹੁਤ ਰਾਜੀ ਹੋਆ ਕਹਵੇਲਗਾ ਗੁਰੂ ਜੀ
 ਅਜਮੈਂ ਨਿਹਾਲ ਹੁਆ ਤੁਸਾ ਮੇਰੇ ਉਪਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੀਤੀ ਤੁਧੀ ਨਹੈ ਤੁ
 ਧੀ ਨਹੈ ਤੁਧੀ ਨਹੈ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਜੇਚਲੇ
 ਤਾਂ ਸੇਖ ਦੀਫੁ ਕਵੀਲਾ ਹਮਾਵੀ ਏ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਰਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਚਲੇ
 ਤਾਂ ਉਬਾਰੇ ਖਾਂਕਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਮਕੋ ਸਾਬਲੇ ਚਲੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨ
 ਕ ਜੀ ਕਰਿਆ ਖਾਂਜੀ ਤੁਮ ਅਗੇ ਚਲੇ ਹਮਾ ਪੀਛੇ ਮਾਵਤੇ ਹੈ ਤਾਂ ਉਬਾਰੇ
 ਖਾਂਕਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੁਛ ਉਸ ਕਾ ਹਮਕੋ ਰੁਪੜਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
 ਜੀ ਕਰਿਆ ਤੁਰ ਕਰਿਆ ਪੜਾ ਹੈ ਪਰ ਠਕੀਰ ਕਾ ਪੇਵਦ ਹੈ ਯਹ ਅਰਥ
 ਹੈ ਤਾਂ ਉਬਾਰੇ ਖਾਂਕਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਹ ਬਖਸੀ ਸਖੁ ਦਾਇ ਤੁਮਕੋ ਕਰੇ

ਪੈ ਤੰਉ ਬਾਰੇਖਾਂ ਅਗੇਗਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਤੇ ਬਾਲਾਪਿਛੇਗ
 ਮੇਰੇ ਬੋਲੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਹਿਰੁ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ
 ਅਗੇ ਸਾਰਾ ਅਦਮਾਨ ਪਾਲਕੀ ਵਿਚ ਅਸਵਾਰ ਹੋਆ
 ਆਹ ਤਾਂ ਲੋਕ ਕਯਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਏ ਪੈ ਤਾਂ ਸੇਖ ਕਯਾ ਕਰ
 ਪੈ ਤਾਂ ਲੋਕ ਕਯਾ ਦੇਖੇ ਜੀ ਓਹੁ ਆਵਤ ਪੈ ਤਾਂ ਸੇਖ ਕਯਾ ਅਸਵਾਰ
 ਗੀ ਮਾਛੂ ਫਕਰੇ ਤਾਂ ਪਾਲਕੀ ਤੇ ਉਤਰ ਖੜਾ ਹੋਆ ਜੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
 ਜੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਸੇਖ ਅਗੇ ਦਸਤ ਪੋਸੀ ਲੀਤੀ ਅਤੇ
 ਹੋਕਯੋ ਸਗੁਰੂ ਜੀ ਖੈਰ ਪੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਖੈਰ ਪੈ ਪਰ
 ਨਹੀ ਖੈਰ ਪੈ ਪਰਨਾਹੀ ਖੈਰ ਤੁਠੇ ਰਸੇਖ ਕਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਖੈਰ ਪੈ

ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਖੈਰ ਪੈ ਪਰਨਾਹੀ ਖੈਰ ਤੁਠੇ ਰਸੇਖ ਕਯਾ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਖੈਰ ਪੈ ਤਾਂ ਸੇਖ ਕਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਖੈਰ ਪੈ ਪਰਨਾਹੀ ਖੈਰ
 ਪੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਇਸ ਦਾ ਸਤ ਨਾਹੀ ਖੈਰ ਜੋ ਤੁਮੇ
 ਕਯਾ ਉਠਾਇ ਦੇਵੈ ਗੇ ਅਰਤੁ ਮਾਰੀ ਕਉਨ ਸੀ ਜਾਗਾ ਮੇਰੇ ਕੀ ਪੈ
 ਸੇਤੁ ਮਹਮਾਰੇ ਪਾਸ ਤੇ ਛਤ੍ਰਾਇ ਲੇਵੇ ਤਾਂ ਸੇਖ ਕਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਉ
 ਫਕਰਤਾ ਪੈ ਜੇਕਰਤਾ ਹੋ ਸੇਖ ਮਾਰਤਾ ਪੈ ਤਾਂ ਉਬਾਰੇਖਾਂ ਕਯਾ
 ਕਯੇ ਸੇਖ ਤੁਕਰਤਾ ਬਾ ਜੇਕਰਾ ਹਿਦੁ ਕੀਤੀ ਫਕਰਤਾ ਪੈ ਉਠਾਇ
 ਦੇਵੈ ਹਿਰੇ ਅਸਮ ਕਰਦਾ ਕਯੇ ਪੈ ਤਾਂ ਸੇਖ ਕਯਾ ਹਮ ਜਾਣੇ ਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕ ਜੀ ਜਾਣੇ ਤੁਝ ਕੀ ਕਯਾ ਪਰਚਤਾ ਪੈ ਹਮ ਦੇਨੇ ਫਕਰੀਰ ਪੈ ਆਪਸ
 ਮੈ ਸਮਤੁ ਲੇਵਾ ਹਿਰੇ ਤੁਮਾ ਪਣੇ ਟਿਕ ਦੇ ਬੈਠਾ ਰਹੁ ਤੰਉ ਬਾਰੇਖਾਂ ਕ

ਆਗਮਾਰਟਿਕਾਟਾਗੁਰੂਨਨਕਜੀਦੇਸਾਬਪੈ ਗਮਗੁਰੂਨਨ
 ਕਜੀਦੇਮੁਗੀਦੇਏ ਮੈਸਾਕਲਾਪੀਛੇਮਾਰਣਾ ਤੰਗੁਰੂਨਨਕਜੀ
 ਕਘਾਖਾਂਜੀਗਮਮਰਏਹੁਫਕੀਰਏ ਤੁਮੇਇਸੇਤਰਾਰਹੀਤੁਏ
 ਤਾਂਸੇਖਗੁਸਾਖਾਧ ਗੁਸਾਖਾਇਕਰਬੈਲਮ ਕਦੁਨਨਕਜੀ
 ਤੁਹਿੰਦੁਕੇਮੁਸਲਮਾਂਨ ਗੁਰੂਨਨਕਜੀਵਾਰ ਨਮਾਹਿੰਦੁਸ
 ਮੁਸਲਮਾਂਨ ਦੀਨੋਬੀਚਫਿਰੋਸੈਤੁਨ ਏਕੀਏਕਾਏਕਸਬੰਧੰਨ
 ਕਹੈਨਨਕਸੁਟਪੀਰਮਦਮਨ ਦਾਵਾਭੂਲੇਤੇਏਕਪਛੰਨਾ
 ੧ ਤੰਫੇਰਮਦਮਨਕਘਾਸੁਟਤੇਨਨਕਜੀਤੁਮਾਰਾਮਜਬਕਾ
 ਹੈ ਗੁਰੂਨਨਕਜੀਵਾਰ ਮਜਬਹਮਾਰਾਸਾਚਨਾਂਮ ਤਿਨਏਕ
 ਤੇਕੀਏਅਨੇਕਉਪਾਵ ਪੁੰਜੀਸਚਸਚਾਵਾਪਾਰ ਵੁਜਾਭੂਠਾਹੋਇ
 ਖੁਮਾਰ ਜੋਆਘਾਸੋਚਲਣਹਾਰ ਤਿਸਪਰਨਜਰਰਖੈਗਵ
 ਰ ਸਚਖੁਦਾਇਬੀਦਾਹੈਭੂਠਾ ਦਵੈਅਗਨੀਫਿਰੇਭੂਠਾ ਸੁ
 ਟਪੀਰਦਾਵੇਮੈਨਾਂਹੀਖੁਦਾਇ ਨਨਕਦਸੇਸਚਾਰਾਹ ੨ ਤੰਫੇਰ
 ਸੇਖਮਦਮਨਕਘਾ ਕੋਜੋਜੀਖੁਦਾਇਕੇਪ੍ਰਮਾਰੇਸੋਕਛਨਾਹੀ
 ਗੁਰੂਨਨਕਜੀਵਾਰ ਜੋਖੁਦਾਇਕੇਪ੍ਰਮਾਰੇਤਿਨਖੁਦਾਇਪ੍ਰਮ
 ਰਾ ਦਿਲਮਹਸਾਬਤਏਕੀਕਾਰ ਪੀਛੇਪਉਨਭੂਠਾਭੁੱਖ ਸਭਸੁਰ
 ਤਮਹਿਏਕੋਦੇਖੁ ਜਹਦੇਖਾਂਤੁਹੋਇਸਲੁੱਮੀ ਖਾਇਹਲਾਲਸਰੁ
 ਤਜੇਹਰਾਮੀ ਸੋਬੀਦਾਦਰਗਾਹਮਹਖਰਾ ਏਕਕੀਸਿਫਤਦੁਜੇਤੇ
 ਰੁਰਾ ਕਹੈਨਨਕਸੁਟਪੀਰਮਦਮਨ ਏਕਖੁਦਾਇਦੂਜਾਸੈਤ
 ਨ ੩ ਤੰਫੇਰਮਦਮਨਕਘਾ ਸੁਟਤੇਨਨਕਜੀਤੇਹੀਨਜਰਤ
 ਲੋਕੋਈਨਹੀਆਵਤ ਗੁਰੂਨਨਕਜੀਵਾਰ ਨਜਰਹਮਾਰੀ
 ਸਭਤੇਦਰ ਜਹਾਂਖਾਲਕਤਹਾਰਹੋਹਜੁਰ ਦਮਏਕਕਦੀਭੂਲਨ
 ਜਾਇ ਮੈਸਾਦੀਯਾਰਹਬਤਾਇਖਾਲਕਏਕਸਭੁਕੀਏਬੀਦੇਜਿ
 ਸਪਰਮਿਹਰਸੁਕਿਸੈਨਨਿਦੇਸਕਕੋਜਾਵੈਮਾਪਸਤੇਭੂਲਾਸੋਈ

ਗੁਰੁਖਾਲ ਕਦਰਖਲ ਸੁਣਸੇਖ ਜਿਨਾ ਆਪ ਘਾਸ ਕਰੇਨ ਨ
 ਕਖਾਲ ਕਤਿ ਨ ਪਯਾ ॥੪॥ ਤਾਂ ਸੇਖ ਕਮਾ ਸੁਣ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
 ਤੇਨੂੰ ਖੁਦਾਇ ਕੀ ਵਡੀ ਇਨਾਇਤ ਹੂਈ ਹੈ ਅਰੁ ਮਕੋਦੀ ਦਾਰ ਦੀ

ਸਕਰੇ ਮਿਹਰ ਵੰਨਗੀ ਕੀਤਾ ਕਰੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਮਾ ਮੇਖ
 ਜੀ ਵਡੀ ਮਿਹਰ ਵੰਨਗੀ ਇਹੈ ਜੇ ਕੀਤੇ ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਹੀ ਜਾਣਨ ਅਤੇ
 ਦਾਵਾ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਬੰਨਵਨਾ ਹੀ ਜੇ ਪੈਦਾਇਸ ਹੈ ਸੇ ਸਕੁ ਖੁਦਾਇ ਕੀ
 ਹੈ ਆਪ ਹੁਨ ਕੋਈ ਚੰਗਾ ਹੋਯਾ ਹੈ ਨ ਕੋਈ ਮੰਦਾ ਹੋਯਾ ਹੈ ਜੇ ਗੁਰੂ
 ਇ ਬਣਾਯਾ ਹੈ ਤੇ ਹੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸੇਖ ਮਦਹਮਾਨ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇਖੈ
 ਰੰਤੇ ਹਥ ਰਖੇ ਕਹਣ ਲਗਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹਮ ਕੋ ਕੁਛ ਗੁਸਤਾ ਕੀ ਪਤੀ
 ਹੈ ਸੇ ਤੁਮ ਹਮ ਕੋ ਮਾਫ ਕਰਣੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਮਾ ਮੇਖ ਜੀ
 ਖੁਦਾਇ ਦਿਆ ਪੁਆਰਾ ਵਿਚ ਗੁਸਤਾ ਕੀ ਕੋਈ ਨਹੀ ਪਦਿਦੀ ਅਤੇ
 ਜੋ ਕਾਈ ਬੁਲਾ ਚੁਕਾ ਪੈਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਖੁਦਾਇ ਬਖਸ਼ਿਦ ਹੈ ਪਰਾਮਾ
 ਪਣੀ ਵੇਲੇ ਖਬਰ ਦਾਰ ਹੋਣਾ ਓਹ ਜੋ ਕਈ ਗੁਰੂ ਖੁਦਾਇ ਦੇ ਪਾਏ
 ਕਮਾ ਹੈ ਸਤੁਰ ਸੇ ਸਲਾਹ ਹੈ ਜਾਂ ਕੇ ਸਵਲਾਖ ਪੈ ਕੀ ਬਰਤਾਂ ਕੇ
 ਸੇਖ ਜੁਕੀ ਅੰਕੋਟ ਅਤ ਸੀ ਛੁਪਨ ਕੋਟ ਤਾਂ ਕੀ ਖੇਲ ਖੇਲਾ ਸੀ
 ੧ ਬਾਬਾ ਮੋਗਰੀ ਬਕੀ ਕੋ ਗੁਜਰਾਵੈ ਮਜਲਸ ਦੂਰ ਮਹਲ ਕੋ ਪਾਵੈ
 ੧ ਰਹਾਉ ਤੇਤੀ ਸਕਰੇ ਜੀ ਹੈ ਖੇਲ ਖਾਨ ਲਖ ਚੌਰਾ ਸੀ ਠਿਰੇ ਦੇਵਨਾ
 ਬਾਬਾ ਮਾਦਮ ਕੰਢਿ ਕੁਛ ਨ ਜਗਦਿਖਾਈ ਉਨ ਛੀ ਭਿਸਤ ਪਰੇ
 ਹੀ ਪਾਈ ੨ ਦਿਲ ਖਲ ਹਾਲ ਜਾਂ ਕੇ ਜਰਦੁ ਬਾਨੀ ਛਤੁ ਕਤੇਬ

ਕਰੈਸੈਤਾਨੀਦੁਹੀਆਂਦੇਸਰੋਸਹੈਲੇਈਅਪਨਾਂਕੀਆਪਾਵੈਜੋ
 ਈ੩ਤੁਮਦਾਤੇਹਮਦੀਨਭਿਖਾਰੀਦੇਹਜਬਾਬਹੋਬੁਜਗਾਰੀ
 ਕਹਤਕਬੀਰਤੇਰੀਪਨਹਸਮਾਂਨਅਪਨੇਸੰਗਰਾਖਰਅਮਾਂਨਾ
 ੪॥੫॥ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਸੁਣੇਸੇਖਜੀਜੋਖੁਦਾਇਦੇ
 ਪਖਾਰੇਹੈਨਤਿਨਾਂਨੁਖੁਦਾਇਦਾਖੈਠਮਠੇਪਹਰਦਿਲਤੇਹ
 ਦਾਹੈਓਕਦੀਗਠਲਤਨਾਂਹੀਕਰਦੇਤਾਂਸੇਖਾਮਦਮਾਂਨਕ
 ਯਾਗੁਰੂਜੀਜੋਕਛੁਕਹਦੇਹੋਸੇਦਰਸਤਕਹਦੇਹੋਤਾਂਦਿਬਾਰੇ
 ਖਾਂਕਯਾਕੋਸੇਖਜੀਗੁਰੂਕਉਉਠਵਤੇਥੇਤਾਂਸੇਖਕਯਾ
 ਉਬਾਰੇਖਾਂਹਮਜਾਣਤੇਥੇਜੋਮੰਰਹਿਦੂਹੈਜੋਬੁਤਪਰਸਤੀਕ
 ਰਤੇਹੈਜੋਯਹਫੀਕਰਤਾਹੋਇਗਾਅਬਹਮਕੋਮਲੁਮਹੁਮਾਜੇ
 ਏਹਆਪਖੁਦਾਇਹੋਤਾਂਸੇਖਗੁਰੂਜੀਦਾਸਿਖਹੋਯਾਨਗਾਗੁ
 ਰਗੁਰੂਜਪਛਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਸੇਖਪਾਸੋਦਿਖਾਹੋਏਪਰ
 ਉਬਾਰੇਖਾਂਪਠਣਛੇਡੇਨਾਂਹੀਆਪਣੇਪਰਲੈਗਯਾਦੁਇਦਿ
 ਨਗੁਰੂਜੀਉਬਾਰੇਖਾਂਦੇਪਰਹੋਫੇਰਓਥੋਚਲਦੇਹੋ॥੮੦

ਬੋਲੇਗੁਈਜੀਦਾਹਗੁਰੂ ਸਾਖੀਹੋਰਚਲੀ॥੮੧

ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਅਤੇਬਾਲਾਵੇਦੇਸਯਦਜਲਾ

ਲਈਉਚਨਚਲੇਗਯੇਜਾਵਡੀਵੇਲਾਹੋਈਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
 ਅਤੇਬਾਲਾਦਰੀਆਉਨਾਵਣਗਏਜਨਾਵਣਲਗੇਤਾਂਅਗੋਇ
 ਕਸਿਧੀਨਾਵਦਾਅਹਜਾਦਰੀਆਉਦਿਚਵੜੇਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕ
 ਜੀਬਾਣੀਉਚਰੀਗੁਰਮੁਖਨਾਦੇਗੁਰਮੁਖਵੇਦੇਗੁਰਮੁਖਰ
 ਯਾਸਮਾਈਗੁਰਈਸਰਗੁਰਗੋਰਖਬਰਮਾਗੁਰਪਾਰਬਤੀ
 ਮਾਈਜੇਹਉਜਾਣਾਆਖਾਨਾਹੀਕਹਣਾਕਥਨਨਜਾਈਗੁਰਾ
 ਈਕਦੇਹਬੁਝਾਈਸਭਨਾਜੀਅੰਕਾਇਕਦਾਤਾਸੋਮੈਦਿਸਰਨ
 ਜਾਈ॥ਤੀਰਥਨਾਵਨੇਤਿਸਭਾਵਾਦਿਨਭਾਵੇਕਿਨਾਇਕਰੀ

ਜੇਤੀਸਿਰਠਉਪਾਈਵੇਖਾਂਵਿਣਕਰਮਾਕਿਮਿਲੈਲਈਅਤੁਵਿ
 ਰਹਤਨਜਵਾਹਰਮਾਟਕਜੇਇਕਗੁਰਬੀਸਿਖਸੁਣੀਗੁਰ
 ਇਕਦੇਹਬੁਝਾਈਸਕੁਨਾਜੀਅਕਾਇਕਦਾਤਸੇਮੈਵਿਸਰ
 ਨਜਾਈ॥ ੨॥ ਪਾਤਾਲਾਪਾਤਾਲਲਖਆਗਾਸਮਰਾਸਚਿ
 ਤਕਤਿਕਕਭਾਲਖਕੇਵੇਦਕਯਨਾਇਕਵਾਤਸਾਹਸਮਠਰਹ
 ਕਹਨਕਤੇਬਾਅਸਲੂਇਕਧਾਤਲੇਖਾਰੇਇਤਾਂਲੇਖੀਮੈ
 ਲੇਖੈਹੋਇਵਿਦਾਸਨਨਕਵਗੁਆਖੀਮੈਆਪੇਜਾਣੇਆ
 ਪਿਤ੍ਰਇਕਦੁਜੀਭੁਲਖਹੋਹਿਲਖਹੋਵਹਿਲਖਵੀਸਲਖ
 ਲਖਗੋਤਾਅਖੀਮੈਏਕਨਾਮਜਗਦੀਸੁਏਤੁਰਹਿਪਤਿਪ
 ਵਜੀਆਚੜੀਮੈਹੋਇਕੀਸੁਸੁਟਿਗਲਾਂਅਕਾਜਕੀਕੀ
 ਟਾਮਾਈਗੀਸਨਨਕਨਦਰੀਪਾਈਮੈਕੂੜੀਕੂੜੈਠੀਸੁ॥ ੪॥
 ਹੋਰਬਾਣੀਬਹੁਤਹੋਈਪਗਸਿਦੀਦਹਜਗਾਅਟਕਾਇਕ
 ਗੁਰਮੁਖਾਂਤੇਅਤੇਇਕਪਾਤਾਲਾਕਾਸਾਤੇਤਾਂਗੁਰਨਾਨਕਜੀ
 ਅਤੇਬਾਲਾਦੇਵਨਾਵਦੇਰਹੇਅਤੇਸਿਧੀਆਪਣੇਪੀਰਪਾਸਗ
 ਖਪੀਰਅਗੋਪੁਛਜਾਬਚਾਦਿਨਕਯੋਚਾੜਜੇਤਾਂਸਿਧੀਕਯਾਸੀ
 ਵੇਪੀਰਸਲਾਂਮਤੀਮੈਨੂਹਿਕਰੇਰੰਨਗੀਲਗੀਹੈਤਾਂਪੀਰਕਯਾ
 ਬਚਾਕੇਹੀਤਾਂਸਿਧੀਕਯਾਪੀਰਸਲਾਂਮਤੁਹਿਕਜੇਹਿਵੁਠਕੀ
 ਰਦਗੀਆਉਦਿਚਨਾਵਦਾਜਾਹਉਸਜੇਬਕਾਉਬਕਾਹੈਜੇ
 ਕੁਠਰਦਾਬਕਾਹੈਤਾਂਪੀਰਕਯਾਬਚਾਕੇਹੀਤਾਂਸਿਧੀਕਯਾ
 ਪੀਰਸਲਾਂਮਤੁਤੁਸਾਜੇਅਕਾਸਪਾਤਾਲਦੇਦਾਕਹੇਹੈਅਤੇ
 ਕੁਰਾਂਨਵਿਚਭੀਚਉਦਲਿਖੇਹੈਅਤੇਉਸਏਗੁਤੁਠਨਕੇ
 ਲਅਜੇਲਖਗੀਲਖਕਹੇਹੈਮੈਨੂਤੁਦਦੀਹੈਰੰਨਗੀਲਗੀਹੈ
 ਤਾਂਠੇਰਪੀਰਕਯਾਬਚਾਹਿਓਵੁਠਕੀਰਕਿਬੇਛਛੁੜੇਤਾਂਸਿ
 ਧੀਕਯਾਪੀਰਜੀਵਰੀਅਉਦਿਚਛੁੜੇਅਹੇਤਾਂਠੇਰਪੀਰਕ

ਆਬਚਰਿਨ ਨੂ ਸਦ ਲਾਇ ਤਾਂ ਸਿੰਦੀ ਸਦ ਚਲਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
 ਨਨਕਜੀ ਅਸੇ ਚਾਹਦਿ ਦਹੀ ਮਿਲੇ ਤਾਂ ਸਿੰਦੀ ਕਯਾ ਚਲੇ ਦਰਦੇ
 ਸੋ ਪੈਤ ਪੀਰ ਤਸ ਨੂ ਸਦ ਦਾਹੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਨਕਜੀ ਕਯਾ ਚਲੇ
 ਦਰਦੇ ਸ ਅਸੀ ਤੇ ਪੀਰ ਦੇ ਦੀ ਦਾਰ ਨੂ ਚਲੇ ਆਹੇ ਤਾਂ ਉਯਸੀ
 ਦੀ ਦਹਾਂ ਨੂ ਲੈ ਗਯਾ ਅਗੇ ਪੀਰ ਉਡੀ ਕਵਨ ਬੈਠਾ ਆਹਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
 ਨਨਕਜੀ ਜਾਇ ਮੁਕਾ ਬਲੇ ਕੀਤੇ ਤਾ ਪੀਰ ਅਗੇ ਕਯਾ ਉ
 ਤੇ ਸਿੰਦੇ ਪਰੀ ਮਜ਼ੇ ਇਤੇ ਆ ਚਾਇਨ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਨਕਜੀ ਕਯਾ

ਤੀਲੀ ਅਪਾਰਸੀ ਦੀਆਂ ਜੰਮਨੇ ਸਦੇਨ ਤਾਂ ਪੀਰ ਸਯਦ ਜਲਾਲ
 ਵਸਤ ਪੋਸੀ ਲੀਤੀ ਅਤੇ ਮੁਹੋਬਤ ਨਕਯਾ ਸਯਦ ਜਲਾਲ
 ਵਚ ਯਾਰ ਸਲਾਮਾਂ ਲੇ ਕਮ ਬਰਾਖੁਦਾਈ ਜਚੁ ਚਉ ਦਰਗ
 ਹਉਇਣ ਬਸੇ ਖਸੇ ਖਸੁਣਾਈ ਸਚਮੁ ਗੁਰੂ ਨਨਕਜੀ ਵਚ
 ਸੇਖ ਸੁਦਾਈ ਸਚ ਅਤੇ ਦਰਗਹ ਸੋਹਨ ਸਚੀਆ ਤੂਠਿਆ
 ਨਾਂਗੀਠਾਂ ਉਠੇ ਰਚਉ ਗਾਸੀ ਸੁਟੀਆਂ ਤਾਂ ਸਿੰਦੀ ਕਯਾ ਪੀਰ
 ਲਾਂ ਮਤ ਮੇਰੀ ਬਾਤ ਦੇਵੇ ਰਹਗਈ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਅਪਸਾਵੇ ਚਪਰ
 ਚਗਏ ਤਾਂ ਪੀਰ ਕਯਾ ਬਚਾਤੁ ਕਯਾ ਕਰਦਾਹੇ ਤਾਂ ਸਿੰਦੀ ਕਯਾ
 ਪੀਰ ਜੀਤ ਸੀਭੀ ਅਕਾਸ ਪਾਤਾਲ ਚੋ ਦਾਹੀ ਕਹੇ ਅਤੇ ਕੁਰਨੇ
 ਅਤੇ ਪੈਰ ਬਰਾਂਭੀ ਚੋ ਦਾਹੀ ਕਹੇ ਇਸ ਦਰਦੇ ਸਨੇ ਲਖ ਗੀਲ
 ਖਕਰੇ ਮੋਇ ਹੁਕਮ ਦਾਹਾ ਦੇਖਾਇ ਹੁਠਾਹੇ ਕੇਤੁਸੀ ਪੁਠੇਰੇ ਕੇ
 ਪੈਰ ਬਰਕਰਾਂ ਨੂ ਠੇਹੇਨ ਤਾਂ ਪੀਰ ਕਯਾ ਬਚਾਤੁ ਕਯਾ ਕਰਦਾਹੇ

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਚੌਦਾ ਦੀਨ ਜਰਖੁ ਲੀ ਹੈ ਤਿਨ ਚੌਦਾ ਕਹੈ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ
 ਲਖਾਂ ਦੀਨ ਜਰਖੁ ਲੀ ਹੈ ਤਿਨ ਲਖ ਹੀ ਕਹੈ ਸਯਦਜਲਾਲਕ
 ਯਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਦਰਵੇਸ ਲਖਾਂ ਦੇ ਅਗੇ ਕਯਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
 ਜੀ ਕਯਾ ਅਗੇ ਬੇਅੰਤ ਹੈ ਤਾਂ ਪੀਰ ਕਯਾ ਬਚਾ ਸੁਣ ਲੈ ਅਜੇ
 ਬੇਅੰਤ ਹੈ ਖੁਦਾਇ ਜਿਥੇ ਤੋੜੀ ਇਸ ਦੀਨ ਜਰਖੁ ਯਾ ਤਿਤਨੀ
 ਦੇ ਸਕਹੀ ਤਾਂ ਸੀ ਦੀ ਕਯਾ ਪੀਰ ਜੀ ਏਹੁ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖ ਆਖਦਾ
 ਹੈ ਸੋ ਕਯਾ ਆਖਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਪੀਰ ਕਯਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਦਰਵੇ
 ਸ ਗੁਰਮੁਖ ਤੁਸੀ ਕਿਸ ਨੂੰ ਕਹਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ
 ਸਯਦਜਲਾਲ ਜੀ ਮੈਂ ਨਹੀ ਜਾਣਦਾ ਤਾਂ ਫੇਰ ਪੀਰ ਕਯਾ ਨਾਨ
 ਕ ਦਰਵੇਸ ਲੇਣ ਨਾਂਹੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਪੀਰ ਜੀ
 ਮੈਂ ਤੁਸਾ ਬੋਧੁ ਛੁਣਾ ਯਾਹਾਂ ਤਾਂ ਫੇਰ ਪੀਰ ਕਯਾ ਨਾਨਕ ਦਰਵੇ
 ਸ ਜੀ ਰੁਝ ਜੋ ਅਸਾ ਤੇ ਵਤਨ ਦੀ ਬੋਲੀ ਪੁਛੇ ਤਾਂ ਛੋਟੇ ਨੀ ਗਰਭੀ
 ਦਸ ਦੇਸਨ ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਵਤਨ ਦੀ ਬੋਲੀ ਹੈ ਤੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਸੋ ਆਖ
 ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮੈਂ ਹੋਥੇ ਪੁਛਣਾ ਯਾ ਯਾਹਾਂ ਤਾਂ ਸਯਦ
 ਜਲਾਲ ਮੁਗੀ ਦਸ ਰੁਸ ਦੇ ਲਗਾ ਕਹਣ ਸੁਣੇ ਖੁਦਾਇ ਦੇ ਬੀ
 ਦਿਓ ਏਹ ਦਰਵੇਸ ਅਸਾ ਤੇ ਤਕੀਏ ਬੈਰੇ ਪੈਂਨ ਅਸੀ ਇਨ੍ਹਾਂ
 ਪਬੈ ਕਾਇਚ ਲੇ ਆਹੇ ਤੁਸਾ ਅਸਾ ਬੋਭੀ ਬਹੁਤ ਕਰਕੇ ਜਾਣਨੇ
 ਅਸਾਂ ਅਗੇ ਉਜਰ ਕਰਦੇ ਆਹੇ ਅਤੇ ਅਸਾ ਆਵਾਇਆ ਤੇੜੀ
 ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਗੇ ਉਜਰ ਨਾਂਹੀ ਕਰਣਾ ਜੇਕੁ ਛੁਆਖਨ ਸੋ ਬਜਾਇ
 ਲੈ ਆਵਣ ਅਤੇ ਨਾਨਕ ਦਰਵੇਸ ਅਸਾਂ ਆਵਾਇਆ ਤੇੜੀ
 ਇਥੋ ਜਾਵਣਾ ਨਹੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਪੀਰ ਜੀ ਤੁਸੀ ਕਿ
 ਬੇ ਜਾਣੇ ਹੋ ਤਾਂ ਪੀਰ ਕਯਾ ਅਸੀ ਗੁਰਮੁਖਾਂ ਦਾ ਜਬਾਬ ਲੈਣਾ
 ਦੇਹਾਂ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਤੁਸੀ ਕਿ ਬੇ ਜਾਹੁਗੇ ਤਾਂ ਪੀ
 ਰ ਕਯਾ ਜੀ ਅਸੀ ਮਕੇਰਲਾ ਦੇ ਆਹੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ

ਪੈਰਿਜੀ ਤਾਂਪਿਰਇਕਸੁੰਦਾਰਲਪਾਯਾ ਅਤੇਕੋਲਾਸਿਰ
ਤੋਲੀਤੀ ਅਤੇਇਕਹਥਾਮਸਤਾਵਲੀਤੀਅਤੇਇਕਹਥਾ

ਸਤੀਤ ਅਤੇਪੈਰੀਕੋਲਾਪਾਇਆ ਤਾਂਪੀਰਚਲਾ ਤਾਂਬਾਲੇ
ਕਮਾਗੁਰੂਜੀਮਕਓਹੋਲਿਥੇਮਰਦਾਨਾਗਯਾਸੀ ਅਤੇਤੁਸੀ
ਮਕੋਕੀਤਰਠਪੈਰਕਰਕੇਸੁਤੇਸੇ ਕਿਰੋਈਹੋਰਮਕਾਹੇ ਤਾਂਗੁਰੂ
ਨਾਨਕਜੀਕਯਾ ਬਾਲਾਓਹੋਮਕਾਹਈ ਤਾਂਫੇਰਬਾਲੇਕਯਾ
ਗੁਰੂਜੀਓਬਹੁਰਿਸਪਾਸਹੁਜਬਾਬਲਮਾਦਸੀ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਜੀਕਯਾਸੁਣਗੁਈਬਾਲਾਫਕੀਰਬੀਵਕੀਪੁਰਾਪੈਪਰਪੀਰ
ਕਰਾਹੇਜੁਏਹਮਾਖਦਾਹੈਮਕੋਖਦਾਇਹੈ ਰੋਗਸਾਰੀਸਰਤੀ
ਬਗੈਰਖਦਾਇਹੈ ਤਾਂਸਭਦਜਲਲਜਾਇਜਗਜਤੇਚੜ੍ਹੀ
ਤਾਂਇਕਪਹਾੜਨਜਰਮਾਇਓਸੁ ਤਾਂਸਭਦਜਲਲਕਯਾ
ਜਗਜਇਸਪਹਾੜਨਾਲਲਥੇ ਤਾਂਏਹਪਹਾੜਕੁਦੇਖਜਾਈ
ਯੇਤਾਂਬਖਸ਼ਜੇਵਰਮਾ ਸੋਜਗਜਓਸੇਪਹਾੜਨਾਲਜਾਇਲ
ਥਾ ਤਾਂਜਗਜਦਿਚੋਹੋਕੀਮਲਾ ਧਾਰੇਜਿਸਨੇਉਤਰਨਹੈ
ਸੋਉਤਰਪਵੇ ਤਾਂਸਭਦਜਲਲਉਤਰਪਯਾ ਤਾਂਜਗਜਕੁਦ
ਨਹੈਯਾ ਪੀਰਪਹਾੜਉਤੇਜਾਇਚੜ੍ਹੀ ਜਾਇਕਰਦੇਖੇਤਾਕੁ
ਲੀਅੰਦਸਤੁਲਈਅਹੈਅਛੀਅ ਸੋਜਾਂਦਿਛਾਵੇਲੇਵੇਦੇ
ਪਏਹੈਨਪਰਰਹਣਵਾਲਾਕੋਈਨਹੀ ਤਾਂਪੀਰਮਨਦਿਚਜਤਾ
ਜੋਯਹਸਮਗੀਹੈ ਤਾਂਕੋਈਰਹਣਵਾਲੇਕੁਹੋਸਨ ਤਾਂਫੇਰਸਭ

ਦੁਜਲਾਲਮਾਇਕਰਲਗਾਸਮ੍ਰਿਦਵੀਅੰਲਹਰੰਦਤਮਾਸ
 ਦੇਖਣ ਦੇਖੇਤਾਸਮ੍ਰਿਦਵਿਚਮੀਹੁਵਰਜਦਾਹੈ ਤਾਂਪੀਰਦੇਵਿ
 ਲਵਿਚਗੁਜਰੀ ਜੇਏਖੁਦਾਇਏਹੁਕਮਾਤੇਰੇਪਰਵਰਾਨਿ
 ਅੰਉਹੈ ਜਿਥੇਲੋੜੀਦਾਹੈਤਿਥੇਨਾਹੀਵਰਸਦਾਅਤੇਜਿਥੇ
 ਲੋੜੀਦਾਨਹੀਤਿਥੇਵਰਜਦਾਹੈ ਤਾਂਮੀਹੁਵਰਸਦੇਰਹਰਮ
 ਤਾਂਠੇਰਪੀਰਪਹਾੜਉਤੇਮਹਲਾਇਤਾਵਿਚਵੜ੍ਹਾ ਜਾਂਦੇਖੇ
 ਤਾਂਉਥੇਦੇਵਸਨੀਕਜੋਆਹੇਸੋਆਪੇਆਪਣੀਜਗਾਬੈਰੇ
 ਨ ਸਾਯਾਉਨਾਦਾਗੁਰੀਆਹਾ ਜਿਸਨਾਲਮਥਾਲਗਾਤਿਸ
 ਪਾਸਬਹਗਯਾ ਉਨਨੁਕੁਦਰਤਨਾਲਇਛਾਕੁੰਨਨਉਤਰਦ
 ਆਹਾ ਚਿਨਾਸਕੁਨਾਨੁਅਹਾਰਉਤਰਾਇਕਪੀਰਨੁਨਉਤ
 ਰਾ ਜਿਸਦੇਪਾਸਪੀਰਬੈਠਾਆਹਾ ਤਿਸਜਾਇਆਪਣੇਗੁਰ
 ਦੇਵਨੁਕੁਆ ਅਗੋਗੁਰਦੇਵਪੁਛਾਠਲਾਵੈਨੁਅਹਾਰਉਤ
 ਰਾਉਸਮਾਖਾਜੀਉਤਰਾ ਤਾਂਠੇਰਗੁਰਦੇਵਪੁਛਾਪਰਚੇ
 ਹੋਤਾਂਏਸਕੁਆਨਾਹੀਪਰਚੇ ਤਾਂਠੇਰਗੁਰਦੇਵਪੁਛਾਕੋਯੋ
 ਤਾਂਉਸਕੁਆਜੀਇਕਜੇਕਿਸੇਮੀਤੁਲਥੀਦਰਵੇਸਆਯਾਹੈ
 ਉਸਨੀਨਾਹੀਉਤਰਾ ਤਾਂਠੇਰਗੁਰਦੇਵਕੁਆਅਹਾਰਕਿਸਚ
 ਅਤੇਉਹਕਿਸਦਾ ਤਾਂਉਸਕੁਆਜੀਅਹਾਰਕੁਉਉਸੇਦਾਅਤੇ
 ਓਹਕੁਉਉਸੇਦਾ ਤਾਂਠੇਰਉਸਕੁਆਤੀਚਿਕਾਰਾ ਜੋਹਰਠਦਰ
 ਮਾਨਲਾਵੇ ਤਾਂਉਹਠੇਰਆਯਾਪਰਦੇਨਸਕੁਯੋਸੁਪੀਰਦੇ
 ਬੈਠਾਆਪੇਖਾਧੋਸੁ ਤਾਂਸਯਦਜਲਾਲਕੁਖਾਰਹਾਪਰ
 ਜਾਗਦਾਹਾਵੇਖਾਆਵਦੇਨਾਹੀਤ੍ਰਿਠੇਪਰਜਾਂਦੇਤਾਂਇਸ
 ਨ ਜਾਂਪਰਕੁਤਾਤਹੋਵਣਤੇਆਯਾਅਤੇਉਤਰੀਦਾਵਖਤਹੋਇ
 ਯਾ ਤਾਂਸਯਦਜਲਾਲਦੀਆਂਪਲਕਾਲਗਗਈਆਂ ਤਾਂ
 ਪੀਰਬਹੁਤਬਿਸਮਾਦਗੀਦੇਪਰਹੋਗਯਾ ਤਾਂਠੇਰਲਹਰੰ

ਦਾਤਮਾਸਾਲਗਾਦੇਖਣ ਜਾਂਦੇਖੈਤਾਂਇਕਜਹਾਜ਼ਬਣਸ
 ਗਾਏਤਾਂਪੀਰਦੇਦਿਲਵਿਚਗੁਜਰੀਜੇਏਖੁਦਾਇਤੁਏਹੁਕਮ
 ਕਰਦਾਏਕੋਈਬਿਨਪੁਤ੍ਰਛੁਆਯਾਏਕਿਸੇਕਰਜਕਫਵਸ
 ਤਪਾਈਏਤੈਨੂਇਤਲਭੀਤਰਸਨਹੀਆਵਦਾਤਾਂਜਹਾਜ਼
 ਰੁਬਵੇਰਹਗਾਯਾਜਾਇਪਤਲਗਾਤਾਂਫੇਰਸਯਦਜਲ
 ਲਕਰਆਸਵੇਰੇਹੀਜਾਈਯੇਜੇਆਵਦੇਤਾਂਦਿਸਨਜਾਸਯ
 ਦਜਲਾਲਜਾਇਕਰਦੇਖੈਤਾਂਮਾਪੋਮਾਪਣੀਜਾਹਗਾਥੈਠੇ
 ਪੈਨਤਾਂਫੇਰਉਸੇਪਾਸਬੈਠਗਾਯਾਤਾਂਉਨਾਨੁਮਹਾਰਉਤਰਿ
 ਆਅਤੇਸਯਦਜਲਾਲਨੁਨਉਤਰਯਾ॥ ਤਾਂਉਹੁਫੇਰਾਬੈ
 ਸਮਾਦਹੋਇਆਆਪਣੇਗੁਰਦੇਵਪਾਸਜਾਇਖੜਾਹੋਯਾਤਾਂ
 ਫੇਰਗੁਰਦੇਵਅਗੋਪੁਛਾਅਹਾਰਉਤਰਯਾਤਾਂਉਸਕਹ
 ਯਾਜੀਉਤਰਯਾਤਾਂਫੇਰਗੁਰਦੇਵਕਰਯਾਪਰਚੇਹੋਤਾਂਉਸਕ
 ਯਾਜੀਨਾਹੀਪਰਚੇਤਾਂਗੁਰਦੇਵਕਰਯਾਕਯੇਤਾਂਉਸਕਰਯਾ
 ਜੀਉਹੁਕਲਵਾਲਦਰਵੇਸ਼ਅਜਰੀਭੁਖਾਬੈਠਾਏਤਾਂਫੇਰ
 ਗੁਰਦੇਵਕਰਯਾਦੇਖਾਂਉਸਨੂੰਸਦਲਯਾਉਉਸਾਵਿਚਕਰਯਾ
 ਤਕਸੀਰਏਉਹਤੇਅਭੁਲਸਾਹਿਬਏਤਾਂਸਯਦਜਲਾਲਨ
 ਸਦਲੇਗਾਏਤਾਂਅਗੋਗੁਰਦੇਵਕਰਯਾਕਰਭਾਈਕਿਬੈਏ
 ਤੇਤਾਂਸਯਦਜਲਾਲਕਰਯਾਜੀਮੈਉਚਬੀਹਤਾਂਉਸਗੁਰ
 ਦੇਵਕਰਯਾਤੇਗੀਉਮਰਕਿਤਨੀਏਤਾਂਸਯਦਜਲਾਲਕਰਯਾ

ਜੀਮੈਨੁ ਮਲੂਮ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰ ਦੇਵ ਕਰ ਆ ਤੂੰ ਆਪਣੀ ਉਮਰ
 ਵਿਚ ਕਦੀ ਭੁਖਾ ਭੀ ਰਹਿਆ ਹੈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੁਹਾ ਵਿਨਾ ਬਾਝੁ ਤਾਂ ਸਯਦ
 ਜਲਾਲ ਕਰ ਆ ਜੀਮੈ ਕਦੇ ਨਾਹੀ ਭੁਖਾ ਰਹਿਆ ਆਪਣੀ ਸੰਭਾਲ
 ਵਿਚ ਤਾਂ ਉਸ ਗੁਰ ਦੇਵ ਕਰ ਆ ਸੁਫ ਭਾਈ ਤੂੰ ਸਚੁ ਕਰੁ ਤੈ ਕਰ ਆ
 ਸਤ ਕੀਥੀ ਤੀਹੈ ਜੋ ਤੂੰ ਨੂੰ ਦੁਇ ਵਿਨ ਭੁਖਾ ਰਖਿਆ ਤਾਂ ਸਯਦ ਜਲਾਲ
 ਕਰ ਆ ਜੀਮੈ ਤਾਂ ਕੁਛ ਨਾਹੀ ਕੀਤਾ ਉਸ ਗੁਰ ਦੇਵ ਕਰ ਆ ਭਾਈ ਪ
 ਰਮੇ ਸਰਨੀ ਤਾਂ ਤੁਕ ਮੀਰ ਨਾਹੀ ਲਾਈ ਜਾਈ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਤੁਕ ਸੀ
 ਰਜਾਹ ਰਖੋ ਤਾਂ ਸਯਦ ਜਲਾਲ ਕਰ ਆ ਜੀਮੈ ਦੁਇ ਵਿਨ ਲਹਰ
 ਦਾਤਾ ਸਾਹਿਬ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਗੁਰ ਦੇਵ ਕਰ ਆ ਲਹਰਾਂ ਵਿਚ ਕਰ ਆ
 ਤੋ ਤਾਂ ਸਯਦ ਜਲਾਲ ਕਰ ਆ ਜੀ ਕਲ ਸਮੁੰਦ ਵਿਚ ਮੀਰ ਦਰਸਦ
 ਆਹ ਤਾਂ ਮੈ ਕਰ ਆ ਯਾ ਸਾਹਿਬ ਦੇਹ ਕਰ ਆ ਜਿਥੇ ਨੇ ਕੀਦਾ ਹੈ ਤਿਥੇ
 ਵਸਦਾ ਨਹੀ ਅਤੇ ਜਿਥੇ ਨਹੀ ਲੋ ਕੀਦਾ ਤਿਥੇ ਵਰਸਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੀਰ
 ਵਰਸਦੇ ਰਹਿਆ ਤਾਂ ਗੁਰ ਦੇਵ ਕਰ ਆ ਅਜ ਕਰ ਆ ਰੂਰੇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸ
 ਯਦ ਜਲਾਲ ਕਰ ਆ ਜੀ ਅਜ ਇਕ ਜਹਾਜ਼ ਬੁਢਲਾ ਗਿਆ
 ਅਸਾ ਕਰ ਆ ਏ ਪੁਰਾਇ ਏਹ ਤੁਕ ਕਰ ਦਾ ਹੈ ਕੋਈ ਰਿਨ ਛੁਡਾ
 ਆ ਹੈ ਕੋਈ ਕਰ ਜਕ ਫਕੇ ਪੈਲੇ ਆਯਾ ਹੈ ਏਹ ਤੁਕ ਕਰ ਦਾ

ਤਾਂ ਜਹਾਜ਼ ਬੁਢਲਾ ਗਿਆ ਜਾਂ ਇਕ ਦਰਲਗਾ ਤਾਂ ਉਸ ਗੁਰ
 ਦੇਵ ਕਰ ਆ ਇਸ ਬੇ ਮੁਖ ਨਾਇਬੁ ਕਰੁ ਏਹੁ ਕੋਈ ਬਡਾ ਬੇ ਮੁਖ ਹੈ
 ਸਮੀਤੁ ਲਾਵਿਚ ਬਣਦਾ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਸਯਦ ਜਲਾਲ ਕਰ ਆ ਜੀਮੈ ਕਰ

ਕੀਤਾ ਤੁੰਗਰ ਦੇ ਵਕਯਾ ਉਸਤਾਂਆਪਣਾਂ ਭਾਣਕਰਣਆਹ ਤੂੰ
 ਉਸਦਾ ਸਰੀਕ ਹੋਯੋ ਜੇ ਤੂੰ ਉਸਦਾ ਕੀਤਾ ਲਕੋ ਮੇਟਣ ਤੂੰ ਹੁਣ ਵਰ੍ਹਾ
 ਮੀ ਹੋਇਗੇ ਤੂੰ ਹੁਣ ਲਗੇ ਜਾਣਨ ਜੇ ਮੇਰਾ ਹੁਕਮ ਲਗਾ ਚਲਣ ਤੂੰ
 ਵਰ੍ਹਾ ਬੇਮੁਖੈ ਤੁੰਜਲਾਲਕਯਾ ਜੀ ਮੈਂ ਭੁਲਾਹਾਂ ਮੈਂ ਨੂੰ ਬਖਸੀਏ ਤੂੰ
 ਸਯਦਜਲਾਲਕਯਾ ਜੀ ਕੁਰਮੁਖ ਕੋਟ ਹੋਏ ਹੈਂ ਤੁੰਗਰ ਦੇ ਵਕ
 ਯਾਸੁਣ ਵਰਵੇਸੁ ਜੇ ਉਸਦਾ ਹੁਕਮ ਮਨ ਲੈਏ ਹੈਂ ਸੋਈ ਗੁਰਮੁਖ
 ਹੈਂ ਜੇ ਉਸਦੇ ਕੀਤੇ ਵਿਚ ਸਕ ਕਰ ਦੇ ਹੈਂ ਤੇਰੇ ਵਾਂਗ ਸੋਈ ਬੇਮੁਖ ਹੈਂ
 ਤੁੰਸਯਦਜਲਾਲਕਯਾ ਰਾਮਜੀ ਭੁਲਾਹੋ ਆ ਜੇ ਨੇ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਹੋਈ ਚ
 ਲੇਆਹੋ ਮੰਕੇ ਅਪਣੇ ਤਕੀਏ ਹਿਕਦਰਵੇ ਸਫੁਤੁਆਹੋ ਆਹੋ ਤੁੰਗਰ
 ਦੇ ਵਕਯਾ ਸੁਣ ਵਰਵੇਸੁ ਜਿਸਨੂੰ ਤੂੰ ਅਪਣੇ ਆਸਟ ਬੈਠਾ ਆਯਾ
 ਹੈ ਸੋਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਮਰਤੈ ਨੂੰ ਬਖਸੇ ਗਾਭੀ ਚਿਹੀ ਉਹਦੀ ਨ
 ਦੁਨੀਯਾਂ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੈ ਆਪ ਪਰਮੇਸਰ ਹੈ ਤੇਰੇ ਵਰ੍ਹੇ ਭਾਗ ਹੈਂ ਜੇ ਉਸ
 ਨੇ ਤੈਨੂੰ ਦਰਸਨ ਦਿਤਾ ਹੈ ਤੁੰਸਯਦਜਲਾਲਕਯਾ ਦੁਰਸਤ ਜੀ ਠਾਂ
 ਸਯਦਜਲਾਲਨੁਭੀ ਮਹਾਰ ਉਤਰਾ ਚਿਸਕੀ ਖਾਧਾ ਤੁੰਸਯਦਜ
 ਲਾਲਗਤਨੁ ਜਾਗਦਾਰਯਾ ਜੇ ਦੇਖਾਂ ਕਿਸ ਰਾਹ ਜਾਏ ਹੈਂ ਚਰ
 ਪਹਰਗਾਤਿ ਜਾਗਦਾਰਯਾ ਜਾ ਚਿਨਾਂ ਦੀ ਉਤਾਰੀ ਦਾ ਵਖਤ ਹੋਯਾ
 ਤੁੰਸਯਦਜਲਾਲਵੀਆਂ ਪਲਕ ਲਗਾ ਗਈਆਂ ਤੁੰਸਯਦਜ
 ਲਾਲਸਮਝਾ ਜੇ ਬੇਮੰਤ ਦਾ ਮੰਤ੍ਰ ਨਹੀਂ ਆਵਦਾ ਅਤੇ ਚਿਹਰੇ ਦੇ
 ਸੁਖੈ ਠਹੈ ਤੁੰਸਯਦਜਲਾਲਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਆਈ ਜੇ ਜਹਾਜ਼ ਇਥੇ
 ਆਇਲਗੇ ਤੁੰਆਜੀ ਜਾਇ ਪਹੁੰਚੀਏ ਤਾਂ ਹਿਕ ਸਜਹਾ ਜਨੂੰ ਕੁਖ
 ਕੁਲੈ ਆਯਾ ਤੁੰਸਯਦਜਲਾਲ ਚੜ੍ਹ ਬੈਠਾ ਤਾਂ ਠੇਰਾ ਜਹਾਜ਼ ਨੂੰ ਕੁਖ
 ਸਯਦਜਲਾਲ ਦੇ ਰਾਹੁ ਹੀ ਲੈ ਗਯਾ ਤੁੰਜਲਾਲ ਆਪਣੇ ਮਸ
 ਟਾ ਆਯਾ ਆਇ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨ ਤੇ ਮੱਥਾ ਦੇ ਕਾ ਦਸਤ
 ਮੀਲੇ ਕਰ ਬੈਠ ਗਯਾ ਤੁੰਗੁਰੂ ਨਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਪੀਰ ਜੀ ਦੇ ਹੁਕਮ

ਮੁਖਾਂਦਾਜਬਾਬ ਤਾਂ ਸਾਯਦਜਲਾਲਕਾਸ਼ਾਨਨਕਦਰਵੇਸ਼
 ਤੁਕਰਦਕਾਰਦਜੋਤੀਸਰੂਪੈ ਤੈਨੁਸਰੂਕਿਛੁਰੇਸਨਪੈਅਸਨੁ
 ਜੀਅੰਨੁਕੀਖਬਰਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਾਪੀਰਜੀ ਜੋਕਿਛੁ
 ਜਬਾਬਲੈਮਾਏਹੈਸੇਈਮਾਖਰੁ ਤਾਂਸਾਯਦਜਲਾਲਕਾਸ਼ਾਨ
 ਨਨਕਦਰਵੇਸ਼ ਜੋਕੋਈਹੁਕਮਖੁਦਾਇਦਾਮੰਨਦਾਹੈਅਤੇਉ
 ਸਦੇਕੀਤੇਵਿਚਸਬਰਨਾਹੀਰਖਦਾਸੇਈਗੁਰਮੁਖਹੈਅਰਜੋਕੋਈ
 ਉਸਦੇਕੀਤੇਵਿਚਸੱਕ ਲਾਵਦੇਹੈਸੇਬੇਮੁਖਹੈਏਹਜਬਾਬੀਮ
 ਲਾ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਾਪੀਰਜੀਏਹਜਬਾਬਤੁਜੀਕਿਥੇ
 ਲਾਏਹੈਤਾਂਸਾਯਦਜਲਾਲਕਾਸ਼ਾਨਨਕਦਰਵੇਸ਼ਹਿਕਜੋ

ਟਾਪੁਵਿਚਪਹਾਜ਼ਮਾਹ ਓਥੇਕੁਦਰਤਦੇਦਰਵੇਸ਼ਰਹਦੇਆਹੇ ਓ
 ਨਨਕੁਦਰਤਨਾਲਮਹਚਉਤਰਦਾਮਾਹ ਅਤੇਜੀਓਨਰੁਹਗੀ
 ਕੋਈਨਜਰਨਾਮਾਜ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਾਪੀਰਜੀਓਹੁਕਦਮਾਹੇਤਾਂ
 ਸਾਯਦਜਲਾਲਕਾਸ਼ਾਨਨਕਦਰਵੇਸ਼ਉਨਦਾਸਾਯਾਤਾਰੀਹੈ
 ਅਸਨੁਜੋਕਿਕਾਈਨਾਹੀ ਤੇਗੀਅਤੁਹੀਜਾਣੈ ਤਾਂਸਹੀਯਦਜਲਾਲ
 ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਚਰਨਤੇਮਥਾਟੇਕਾ ਅਤੇਨਉਧਰੀਕਰੇ
 ਯਾ ਲਗਾਕੁਗੁਰੂਜਪਟ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਾਪੀਰਜੀ
 ਅਸਨੁਫਜਾਇਏਹਾਤਾਂਸਾਯਦਜਲਾਲਕਾਸ਼ਾਨਤੁਜਾਂਨੁਰਜਾਇ
 ਖਦਾਇਕੀਹੈਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਓਥੇਚਲਦੇਰਹੇ॥੨੧॥
 ਓਲੈਤੁਹੀਜੀਵਾਰਗੁਰੂ ॥ ੨ ॥ ਸਾਖੀਹੋਰਚਲੀ॥੨੨॥

ਤਾਂਬਾਲੇਪੁਛਾਗੁਰੂਜੀਓਬੇਕਉਟਆਹੇ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
 ਕਯਾਸੁਣਭਾਈਬਾਲਾਓਬੇਨਾਰਦਗੁਸਾਣੀਦੇਸਿਖਸੰਗਤ
 ਆਹੇ ਤਾਂਬਾਲੇਕਯਾਗੁਰੂਜੀਤੇਰੀਆਂਤੂੰਹੋਜਾਣੇ ਤਿਲੋਕੀਕ
 ਮਾਲਕਹੈਉਹਜੋਨਿਰੰਕਾਰਹੈਸੁਤੁਹੀਨਜਗਆਵਦਾਹੈ ਤਾਂ
 ਬਾਲੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਚਰਨਾਂਤੇਮਥਾਏਕਯਾ ਤਾਂਬਾਲੇਕਯਾ
 ਗੁਰੂਜੀਹੁਣਕਿਧਰਨੁਰਦੇਹੇ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਭਾਈ
 ਬਾਲਾਪਟਣਸੇਖਫਰੀਦਦੇਜਾਣੀਯੋਗੇ ਤਾਂਬਾਲੇਕਯਾਗੁਰੂ
 ਜੀਫਰੀਦਸਾਧਤਾਂਅਗੇਹੀਪੁਰਾਹੋਗਯਾਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
 ਕਯਾਭਾਈਬਾਲਾਫਰੀਦਦੀਸਤਵੀਜਾਹਗਾਹੈਸੇਖਸੁਗਮ
 ਪਰਭੁਲਾਫਕੀਰਹੈ ਤਾਂਬਾਲੇਕਯਾਗੁਰੂਜੀਸਯਦਜਲਾਲ
 ਜੋਹਾਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਭਾਈਬਾਲਾਸਯਦਜਲਾਲ
 ਤੇਬਹੁਤਦੂਰਹੈ ਕਰਤਾਰਥਾਪੁਆਰਾਹੈ ਤਾਂਬਾਲੇਕਯਾਗੁਰੂਜੀਚ
 ਲੀਅੰ ਤਾਂਓਬੇਚਲੇਪਟਣਸੇਖਫਰੀਦਦੇਆਏ॥ ੮੨॥=

ਬੋਲੇਭਾਈਜੀਵਾਗੁਰੂ ਸਾਖੀਹੋਰਚਲੀ॥ ੮੩॥
 ਗੋਸਟਸੇਖਸੁਗਮਦੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੀਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਅਤੇਬ
 ਲਾਸੀਪੁਰਾਵੀਨਦੀਵ੍ਯਾਹਦੀਦੇਅਧਵਿਚਆਏ ਸਾਂਝੇਸਾਂਝੇਉ
 ਰਜਾਂਨਵਸਦੀਆਂਅਧਵਿਚਹੈ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਅਤੇਬਾਣਪਦ
 ਵਆਏਸੇਖਫਰੀਦਦੇਸਥਾਪਹਰਦਿਠਚੜੇ ਕੋਹਾਦੁਹਾਏਫਰਕ
 ਵਿਚਅਇਥੈਪਟਣਦਾਪੀਰਸੇਖਫਰੀਦਦੀਸੀਲਾਵਸੇਖਫਰੀ
 ਰਯਾਵਾਲਾਗਾਜਾ ਸੇਖਾਵਿਰਗਾਦਾਮੁਰੀਦ ਕਮਾਲਕਰਤਾਰਦ
 ਪੁਆਰਾਲਕੜੀਆਂਉਗਾਣਆਯਾਜੀਪੀਰਦੇਹੁਕਮਸਾਥ ਕਮ
 ਲਦਰਵੇਨਖਬਰਦਾਰਪੁਰਾਇਦਾਪੁਆਰਾਪੁਰਾਇਦੀਖਬਰ
 ਆਣਦਾਬਾ ਲੁਕੜੀਆਚੁਗਦਾਜੀ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਸਮੇ
 ਰਕਯਾ ਕਰਤਾਰਦੀਸਿਧਤਾਵਿਚ ਸਲੋਕ ਅਪੋਪਦੀਗਲਮ

ਅਪਉਪਰਲੇਖਤੀਤੁ ਏਕੋਕਗੀਮੈ ਨਾਨਕਾਤੂ ਜਾਵਹੇਕੁ॥
 ੧॥ ਜਾਂਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸ ਨਾਲ ਸਲੋਕ ਕਰਿਆ ਤੁੰਨਿ ਸੇਖ
 ਬਿਰਹਮ ਦੇ ਮੁਰੀ ਵਲ ਕੜੀਆ ਆਪਣੇ ਪਰਿਦੇਲੀ ਗਠਨੁ ਚੁ
 ਗਦਾ ਮੀਉ ਨਸਾਇਆ ਸਵਕਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸ ਆਯਾ

ਦਸਤ ਪੰਜ ਲੋਕ ਸਲਾਂ ਮਕਰ ਬੈਰਾ ਅਰਜ ਕੀਤੁ ਜੀ ਪੀਰ ਸ
 ਲਾਮਤ ਏਹੁ ਬੈਰਾ ਮੈ ਕੁਵਤ ਸੁਣਾਈ ਮੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸ
 ਨਨਾਲ ਆਖਮੋਸੁ ਜੋਏ ਫਕੀਰ ਬੁਢਾਇ ਦੇ ਪਾਸੇ ਆਪੇ ਪ
 ਰੀਏ ਆਪੇ ਕਲਮ ਹੈ ਆਪੋ ਠਿਪਣ ਹਾਰਾਏ ਬਖਸ਼ ਆਪਣਨੁ
 ਬੰਦਾ ਹੋਤਿ ਸਾਵਿਤਰ ਬੁਢਾਇ ਹੈ ਅਤੇ ਕਲਮ ਜੋ ਬੰਦੇ ਦੇ ਬਾਖ
 ਲਿਖੀ ਹੈ ਸੋਇ ਹੁਕਮ ਆਪੇ ਬੁਢਾਇ ਹੈ ਅਤੇ ਕਲਮ ਰਕੁ ਕਾਤੁ ਨੇਕ
 ਆਰੇ ਜਿਖਾਲ ਸਖਲ ਕਖਲ ਕਵਿਚ ਖਾਲ ਕਪੂਰ ਰਹਮਾ
 ਸਬੁਠੀ ਲੋਕ ਹੁਕਮ ਨ ਭੂਲ ਹੁਕਾਈ ਐ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
 ਕਾ ਆਰੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਚ ਆਪੇ ਸੇਵਕ ਹੋ ਆਪੇ ਸਾਹਿਬੁ ਹੈ
 ਬਿਲਾਇ ਕਸਬੀ ਦੁਜਾਨੁ ਹੀਕੋਇ ਸਹਾਂ ਕਹਾਂ ਏਕੋ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ
 ਕੀਰ ਆਪਣੇ ਪਰਿਬੇ ਆਯਾ ਅਇਕ ਲਮਾਖੋ ਸਪੀਰ ਸਲਾਂ
 ਮਤਾਇ ਕੋ ਮੈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੂਦੇਖਾ ਸੁਆਨ ਬੁਢਾਇ ਦੀਸੁ
 ਰਤਿ ਹੈ ਅਲਪ ਪੁਰਾਤਨ ਹੋਸੁ ਸੋਏ ਵੈ ਜਪੈ ਜਿਸ ਨੇ ਇਕ ਜਾਤੁ
 ਸੋਹ ਕਤਾ ਲਾਨੁ ਆਪਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪੀਰ ਕਾ ਬਚਾ ਕਮਾਲ ਦੇਖ
 ਹਿਵਤ ਬੁਢਾਇ ਦੀਸੁ ਰਤੁ ਤੁੰਨ ਆਲੋਕ ਆਪੀਰ ਸਲਾਂ ਮਤੁ

ਰੂਨਾਨ ਕਹਿ ਦੁਖ ਦਾਇਰੀ ਸੂਰਤ ਹੈ ਐਨ ਖੁਦਾਇ ਹੀ ਤਾਂ ਸੇਖਾ ਬਿਰ
 ਮਪੀਰ ਕਹਾਂ ਜੇ ਬਚ ਮੈਂ ਤਾਂ ਜਬਾਬ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਨੂੰ ਪਿੰਨ ਦੇਂਦਾ॥
 ਜੇ ਇਸ ਜਬਾਬ ਦਾ ਸੁਆਲ ਦਿਤੋਂ ਤਾਂ ਉਹ ਹਕ ਤਾਲ ਕੂਪ ਹੁਤਾ
 ਹੈ ਜੇ ਨਾਂ ਦਿਤੋਂ ਤਾਂ ਸਚੁ ਭੂਠੈ ਤਾਂ ਸੇਖਾ ਬਿਰਹਮ ਸਲੋਕ ਕਰਹਾ॥
 ਸੇਖਾ ਬਿਰਹਮ ਦਾ ਖਬਰ ਖੁਦਾਇ ਦੀ ਪੁਛੀ ਹਿੰਦੂ ਇਕ ਜਾਗਿਬਦ
 ਇਹ ਦੀ ਕੋਹ ਤਾਂ ਸੇਵਾ ਕੋਹ ਫਾਰਈ ਤਿਸ ਕਾ ਪਰਮਾਰਥ ਜੋ ਇਕ ਸ
 ਹਿੰਦੂ ਹੋਵੇ ਇਹ ਦੀ ਹੈ ਨ ਨਨਕ ਜੀ ਹਿੰਦੂ ਆਖ ਦੇ ਹੈ ਨ ਜਿਸ ਸਾ ਵਿਚ
 ਸਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਕਹ ਦੇ ਹੈ ਨ ਜਿਸ ਸਾ ਵਿਚ ਸਹੀ ਹੈ ਦੇਖ
 ਖੁਦਾਇ ਇਕ ਹ ਦੀ ਦੁਇ ਸਹੀ ਕੋਹ ਕੋਰਾ ਹ ਵਿਚ ਕਹੀ ਮੈਂ ਅਤੇ ਮ
 ਨਾ ਸਹੀ ਕੋਹ ਕੋਰਾ ਹ ਵਿਚ ਕਹੀ ਮੈਂ ਤਾਂ ਉਹ ਬੈਤ ਸੇਖਾ ਬਿਰਹਮ ਪਾਸੇ
 ਲੈ ਕਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸ ਆਯਾ ਆਇਕ ਰਾਮਾਇ ਸੁ ਜੀ ਪੀ
 ਰ ਸਲਾਮਤ ਮੇਰੇ ਪਰਿਤੋਰੇ ਬੈਤ ਉਤੇ ਬੈਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਸ ਦੇ ਜਬਾਬ
 ਦਾ ਸੁਆਲ ਮੈਂ ਕੁਮਿਲੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਾ ਜਿਸ ਆਖ ਦੇਖ
 ਕਾ ਉਨ ਖੁਦਾਇ ਦੇ ਪਾਰੇ ਜਬਾਬ ਮਿਰਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਮੁਰੀ ਦੇ ਨੇ ਬੈ
 ਤ ਆਖ ਸੁਣਾਯਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬੈਤ ਦਾ ਸੁਆਲ ਦਿਤਾ ਅਤੇ
 ਸਹੀ ਅਤ ਉਪਰ ਕਹਾ ਸਲੋਕ ਦਾ ਜਬਾਬ ਹਿਕ ਜਾਗਿਬਦ
 ਹੁਦਾ ਹਿਕੋ ਸੇਵੀ ਦੁਜੇ ਕਰਦਾ॥੧॥ ਸਲੋਕ॥ ਦੁਜਾ ਕਾ ਹੇ ਸਿਮਰੀ
 ਮੈਂ ਜੀ ਮੈਂ ਤੇ ਮਰਜਾਇ ਉਰੇ ਸਿਮਰੇ ਨਨਕਾ ਜਲ ਬਲ ਰਾਮਾ ਸਮਾਇ
 ੩॥ ਤਿਸ ਕਾ ਪਰਮਾਰਥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਾ ਮੁਰੀ ਦਨੁ ਜੇ
 ਪੀਰਾ ਮੇਰੇ ਗੁਰੂ ਦੇ ਗੁਰੂ ਕਾਲ ਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਖੁਦਾਇ ਨਾਲ ਦੁਸੁਲ ਨਾਹੀ
 ਹਿਕੋ ਸਾਹਿਬ ਹਈ ਹਿਕਾ ਹੰਦ ਹਈ ਹਿਕੋ ਸੇਵੀ ਸੇਵਾ ਕਰ ਦੁਜਾ ਮਨ
 ਹਕਰ ਦੁਜਾ ਪਾਗਲਿ ਦੁਖ ਤਿਸ ਦਾ ਸਰਬ ਮਕਾਰ ਹੈ ਤੇ ਸੇਕੁ
 ਸੇਵਾ ਸਤੁਰ ਜੀ ਅਕੈ ਸਾਬ ਜੇ ਹਾਇ ਸਾਹਿਬ ਤਿਸ ਕਾ ਸੁਖਿ ਮਰ ਹੈਰ
 ਦੁਜਾ ਮਨ ਹਕਰੀ ਕਉਟ ਹਿੰਦੂ ਕਉਟ ਮੁਸਲਮਾਨ ਸਹੁਨ ਜੀ ਮਾਂ

ਵਿਗਹਿ ਕੋਖੁ ਦਾਇਰੈ ਇਹੁ ਸਲੋਕ ਦੇ ਜਬਾਬ ਦਾ ਸੁਆਲ ਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸੋ ਲੈ ਕਰ ਓਹੁ ਮੁਹੀ ਦਸੇਖਾ ਬਿਰਹਮ ਬਾਲੇਗਾ
 ਜੇਕਾ ਸੇਖਾ ਬਿਰਹਮ ਪਾਸ ਲੈਆਯਾ ਆਨ ਕਰ ਜਾਂ ਓਹ ਬੀਤ ਪ
 ਜਾ ਤਾਂ ਸੇਖਾ ਬਿਰਹਮ ਸੁਣ ਕੇ ਖੁਸੀ ਹੋਯਾ ਤਾਂ ਮੁਹੀ ਦਕੁਆਖੋ
 ਸੁ ਬਚਾ ਕੁਝ ਸਮਝੋ ਕਿਲਾਂਹੀ ਬਚਾਵੇ ਸਠ ਕੀਰਾ ਵਿਰਬਹੁਤ
 ਅਜਮਤ ਹੈ ਤਾਂ ਮੁਹੀ ਦਕੁਆ ਪੀਰ ਸਲਾਂ ਮਤ ਤੈਨੂੰ ਜਭੁ ਰੋਜਨੇ
 ਤਾਂ ਪੀਰ ਕੁਆ ਬਚਾ ਜਿਨਾਂ ਵਿਕਖੁ ਦਾਇਰੁ ਆਹੈ ਸੇਹ ਕਕੁਪਹੁ
 ਤੈਹੈ ਪਰਬਚਾ ਮੈ ਕੁਪਿਨ ਵੇਦ ਉਬਾਉ ਮੈ ਓਹੀ ਦੀਦਾਰ ਕਰ ਸਾਂ
 ਤਾਂ ਮੁਹੀ ਦਕੁਆ ਪੀਰ ਸਲਾਂ ਮਤ ਭੁਲਾਈ ਵੈ ਤਾਂ ਪੀਰ ਸੁਖਵ
 ਸਣ ਅਸਵਾਰ ਹੋਇ ਕਰ ਚਲਾ ਤਾਂ ਉਸ ਮੁਹੀ ਦਨੂੰ ਅਗੇ ਕਰ
 ਦੋਚਲਾ ਜਿਥੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਹਾ ਤਿਥਾ ਉਘਾ ਪੀਰ
 ਆਵਦੇਹੀ ਸੁਖਵਾਸਣ ਹਉ ਤੰਗ ਕਰਾ ਆਖੋ ਸੁ ਸੇਖ ਕੁਆ
 ਸਲੋਕ ਯਾਰ ਸਲਾਂ ਮਾਲੇ ਕਮ ਬਚਾ ਖੁਦਾਈ ਸਚ ਚਉ ਦਰਗ
 ਹਵਣਾ ਵਿਸੇਖਾ ਆਖਾ ਤੁਖਾਉ ਸਚਮੁੰ १ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕ
 ਯਾ ਰੁਖਣਾ ਸਚਾ ਮਲਾਈ ਸੇਖ ਦਰਗਾਹੋ ਤਨ ਸਚੀ ਆਂ ਕੂਣੇ
 ਕੂੜਾ ਭੇਖਾ ਫਿਰੇ ਰਾਸੀ ਸੁਰੀਆਂ ਤਾਂ ਫੇਹ ਪੀਰ ਕੁਆ ਜੀ ਸਲਾਂ ਮ
 ਲੋਕ ਮਨ ਨਕਦੇਈ ਖੁਦਾਇ ਕੇ ਪਮਾਰੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੁਆ
 ਪੀਰ ਸਲਾਂ ਮਾਲੇ ਕਮ ਆਤੀ ਪੀਰ ਜੀ ਸਰਫ ਚਾਜੀ ਹੁਈ ਗੰਗੀ

ਨਿਵੇਸਤੋ ਜੀਅ ਸੀ ਜੀਵ ਪੀਰ ਦਾਈ ਦਾਤ ਹੋਯਾ ਵੈਦੇਉ ਠਕਰ ਗੰਗ

ਅਨੇ ਬਹੁਤ ਭਾਉਰ ਪੀਰਾ ਵਿਛਾਵਟੇ ਵਿਛਾਵਟੇ ਪੀਰਮਤੇ
 ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਰੋਇ ਪਰ ਬੈਠੇ ਇਕੱਠੇ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ
 ਮੁਖ ਪੁਰਬ ਵਲ ਅਤੇ ਪੀਰ ਦਾ ਮੁਖ ਕਾ ਬੇ ਵਲ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕ
 ਜੀ ਕਾ ਪੀਰ ਜੀ ਤੁਸਾ ਕਾ ਬਾਇਤ ਵਲ ਸਹੀ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸੇਖਰ
 ਰਾਮ ਕਾ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀ ਮੁਸਲਮਾਨ ਕਾ ਵੀਨ ਮਰ ਪੀਰ ਕ
 ਠਉਰ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਪੀਰ ਜੀ ਪੁਰਾਇ ਬਾਵਦੁਲ
 ਟੇ ਕੀ ਰੁਵਾਲੀ ਏਹ ਹੈ ਪੀਰ ਜੀ ਤੁਸਾ ਵਿਨੁ ਵਿਵਰੁਲ ਵਾਹੇ ਜਿ
 ਚਿਨਈ ਵਿਚ ਵਸਤੂ ਛੁਛੀ ਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਪੀਰ ਕਾ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀ
 ਮੀਤੇ ਗਾਏ ਤੁਸਾ ਕਰ ਬਹੁਤ ਹੈ ਰਾਨ ਬੀਅਸ ਅਸਾ ਕਾ ਜਿਨ
 ਵਾਏ ਹੁਏ ਤੁਸੇ ਤਿਨ ਵਾਦੀ ਵਾਰੁ ਕੀ ਮੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀ
 ਕਾ ਪੀਰ ਸਲਾਮਤੁ ਮਾਸੀ ਜੀ ਦੇ ਅਸਾ ਤੁਸਾ ਤੁਸੇ ਮਿਲ ਦੇ ਨਲ
 ਸਰਠ ਰਾਜੀ ਹੁਈ ਤੁਸਾ ਦੀ ਵਰਤੋ ਅਮੀ ਜਿਹ ਲਹੂਰੇ ਤਾਂ
 ਪੀਰ ਕਾ ਏ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀ ਮੈ ਕੁਝੁ ਤੁਸੇ ਬੈਠੇ ਦੇ ਬਾਨ ਵਹੀ ਹੈ ਰ
 ਨਲ ਗਾਹੇ ਚਿਹਵ ਮਜਾਪੁ ਨਮਾ ਖੀਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ
 ਪੀਰ ਸਲਾਮਤੁ ਚਮਾਈਏ ਜੋ ਕੁਝ ਪੁਰਾਇ ਜੀ ਸੋਈ ਜਾਏ
 ਅਖਸਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀ ਤਾਂ ਪੀਰ ਪੁਰਾਇ ਦੀ ਖਕਾ ਮਿਨ
 ਟੇ ਵਾਸੁ ਮਾਲ ਕੀਤਾ ਸੋਲਕ ਪਾਕੁ ਪੋਲਾ ਪਸਕਰੀ ਕੀਤ
 ਲਜੀ ਪਹਰਾ ਜਿਨੀ ਦੇ ਸੀ ਸਹੀ ਮਲੇ ਮੈ ਸੋਈ ਦੇ ਸੁਕਰਾ ੪ ਤਿਸ
 ਕਾ ਪਰਮਾਰਥ ਜੇਏ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀ ਏਹ ਜੇਤੁੰ ਕਾ ਏਹੇ ਜੋਹੇ
 ਪੁਰਾਇ ਹੈ ਸੋਹਿ ਕੁਪੁਰਾਇ ਕੇ ਕਰ ਪਾਈ ਦਾਹੇ ਕਪੜੇ ਪਾਕਰ
 ਕੀ ਬੜੇ ਪੈਨ ਕਰ ਲੀਓਈ ਵਿਚ ਬੀਠਿ ਕਲਾਂ ਕਿਉ ਜਾਵੇ ਚ
 ਜਾਇਰਾ ਕੀ ਨਿਹਾਲੀ ਆਇਸੀ ਅੰਧਰ ਮਹਿਲ ਛੋਤੁ ਕਰ
 ਖੰਥਾ ਪਹਨ ਕਰ ਨਿਕਲਾਂ ਜਿਤੁ ਕਲ ਜਿਤੁ ਸੇਵ ਮੈ ਕੁਮੈ ਗੁਸਾਇ
 ਮਲੇ ਜਾਈ ਗਲ ਕਰ ਦਾਹਾ ਪਰਤੀ ਮੈ ਕੁਝ ਚਿਹਵਾਤੁ ਦਸ ਜਿਤੁ ਸੇਵ

ਤੀਮਹਨਤਮੈਨੁਸਾਹਿਬਮਿਲੇਸੋਈਜਬਾਬਮੈਕੁਦੇਗਾਤਾਕੁਰੂਨਨ
 ਕਜੀਸਦੀਯਤਾਦਿਚਸਲੋਕਸੁਅਲਬੈਤੁਦਾਦਿਤਾ॥ ਸਲੋਕ ਕਾ
 ਤੇਪਾਤਪਟੇਲਾਪਜਕਰੀ ਕੰਬਲਜੀਪਹਰੇਕਾਹ ਪਾਰਹੀਬੈਠਾ
 ਸਹੀਮਲੇਜੇਚਿਤਰਾਖਾਹੁਠਾਇ॥੫॥ ਸਲੋਕ ਪਾਰਹੀਮੁਧਾਇ
 ਰੇਸਪਿਰਾਨਿਤੁਜਾਹਸਮਾਲੇ ਨਨਕਮਿਲਾਇਆਦਿਲਨਲਗਇ
 ਜੇਨੀਯਤਾਯਠਕਰੇਇ॥੬॥ ਤਿਸਕਾਪਰਮਾਰਥ ਜਿਹੇਸੇਖਜੀ
 ਕਿਤਕਾਰਣਤੁਕਪਰੇਪਾਤਦਾਹੇ ਕਿਤਕਾਰਣਤੁਖਿਬਾਪਹਨਦਾ
 ਹੈਦਿਸਕਾਰਣਪਰਮਹਲਾਇਸਤਰੀਆਂਛੋਰਦਾਹੈ॥ਏਨੀਗਲੀ
 ਖੁਦਾਇਨਾਹੀਪਾਈਦਾਸਿਦਕਾਮੁਰਾਦਪਾਈਦੀਹੈ ਸੇਖਜੀਪ
 ਰਬੈਰਮਾਹੇਯਾਸਿਦਕਾਇਰਹਦਾਹੈ ਸਿਦਕਸਬੁਰੀਦਿਚਰਹ
 ਯਾਅਤੇਆਪਣਾਸਿਦਕਾਇਰਖੀਮੈਬੁਖੀਦੇਸੀਕੀਤੇਖੁਦਾ
 ਇਨਾਹੀਮਿਲਦਾ ਸੇਖਜੀਜੇਮੈਰਤਪਰਹੋਵੈਅਤੇਮਰਦਦਿਦੇ
 ਸਹੋਵੈਮੈਰਤਖਸਮਦੇਹਕੰਮਦਬਾਦਿਚਬਰਰਹੇਤਾਂਮੈਰਤਖ
 ਸਮਕੀਅਰਖਸਮਮੈਰਤਦਾਹੋਇ ਜੇਸੇਖਜੀਮੈਰਤਬਦਰਹੀ
 ਹੋਵੈਖਸਮਨਲਸਿਦਕਨਹੋਵਸੁ ਤਾਂਮੈਰਤਬਜਹਗਾਰਹੋਇ
 ਖਸਮਕੀਨਾਹੋਈ ਖਸਮਕੀਸਚਨਜਾਤੀਅਸੁ ਸੇਖਜੀਓਹਮੈ
 ਰਤਮੈਰਾਂਦੀਹੋਈ ਜੇਸਬੁਰੀਕਰਕੇਸਿਦਕਾਦਿਚਬਰਰਹੇਤਾਂਸਿ
 ਦਕੋਮੁਰਾਦਹੋਵੇ ਤਾਂਖਸਮਨੁਪਰਬੈਠਾਪਾਏ ਤਾਂਸੇਖਾਬਿਰ
 ਹਮਪੁਛੀਖਬਰਖੁਦਾਇਦੀ ਸਲੋਕ ਨੀਛੀਕੀਤਨਰਾਵਜਾਂਦ
 ਤੁਮੁਈਆਸੁ ਧਨਕੂਕੇਦੀਗੋਰਮਹਤੈਸਾਹਬਨਾਮਿਲੀਆਸੁ
 ੭॥ ਤਿਸਕਾਪਰਮਾਰਥ ਤਾਂਸੇਖਕਯਾਜੇਹੇਗੁਰੂਨਨਕ
 ਜੀਤੋਜੋਕਯਾਹੈਜੇਸਿਦਕਸਬੁਰੀਕਰਕੇਬਹਰਹੁ ਅਗਦਿ
 ਖਾਂਜਦਮੈਜੁਅੰਨਮਾਂਹੀਖਿਜਮਤਾਦਿਚਪਹੁਚਦੀਆਹੀਤਾਂ
 ਮੈਨੁਖਸਮਨਮਿਲਾਅਤੇਹੁਦਾਬਿਰਧਹੋਈਅਗਹੁਦਾਇਸ

ਬੇਖਿਜਮਤਹੋਟੇਤੋਰਹੀ ਹੁਣਇਸਨੂਗੋਰਦੇਦਿਨਆਹੇਇਸ
 ਵਾਕਉਦਹਵਾਲਹੋਇ ਚਿਨਾਵੇਨਾਦਿਚਨਾਮਿਲਐਹੁਦਏਸ
 ਨੂਰਿਮੇਦਰਹੀ ਇਸਬਾਤਵਾਕੀਹਾਲ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਸਰੀ
 ਯਤਾਦਿਚਬੈਤਕਹਾ ਸਲੋਕ ਮਹਲਕੁਚਜੀਮਹਵਤੀਕ
 ਲੀਮਸਹਕਸੁਧ ਜੇਗੁਣਹੋਵਨਤਾਂਪਿਰਰਵੇਨਨਕਅਉਗੁ

ਨਮੁਧਾ॥੫॥ ਤਿਸਕਾਪਰਮਾਰਥ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਮ
 ਸੇਖਜੀਜੇਇਸਨੂਜੁਆਨੀਦਿਚਖਸਮਨਮਿਲਾ ਤਾਂਕਛਦੇ
 ਸਖਦਾਇਦਿਚਤਨਾਹੀਇਹਦੇਸਬੰਦੇਦਿਚਹੈਅੰਗਤਜਾਂਕੁਚ
 ਜੀਹੋਦੀਹੈਖਸਮਉਸਦਾਉਸਨਾਕਸੁਘੜਹੋਦਾਹੈ ਤਾਂਉਸਉ
 ਪਰਮਿਹਰਨਾਹੀਕਰਦਾ ਅਤੇਅੰਗਤਸੁਚਜੀਹੋਦੀਹੈਤਾਂਜੀ
 ਗਾਰਦਿਚਰਹਦੀਹੈ ਅਤੇਮਹਲਤੇਕੁਲੀਖਸਬੋਈਆਵਦੀ
 ਹੈਤਾਂਉਸਮਹਲਨੂਸਾਹਬਬਹੁਤਖੁਸੀਹੋਇਕਰਮਿਲੇਅਗੇ
 ਮਹਲਕੁਚਜੀਹੋਦੈਅਤੇਮਹਲਤੇਸੜੇਗਨਆਵੇ ਤਾਂਉਸਮਹ
 ਲਦੇਨਜੀਖਸਮਕਜੇਕਰਆਵੇ ਕੁਚਜੀਓਹੈਜੇਖਸਕੀ
 ਸਾਰਨਜਾਏ ਅਤੇਸੜੇਗਨਬਦਬੋਇਓਹੈਜੇਬਦਅਮਲਕ
 ਹੈਚੋਗੀਕੀਨਿਦਜਾਅਹੀਕਾਰਕਰੇਕਰੇਧਕਰੇਲੇਕੁਮੋਹਸੁ
 ਰਬੇਲੇਏਨੀਗਲੀਏਨੀਬਾਤੀਤਿਸਤੇਸੜੇਗਨਆਵਦੀਹੈ
 ਜਾਂਏਹੁਬਲਾਈਇਸਦਿਚਹੋਵਨਤਾਂਸੇਖਜੀਉਸਦੇਸਾਹਬ
 ਖਸਮਕਜੇਕਰਨਜੀਕਮਾਵੇ ਜਾਂਏਸਨੂਗੁਣਹੋਵਨਤਾਂਖ

ਸਮਮਿਲੈ ਤਾਂ ਸੇਖਾਬਿਰਹਮ ਬੈਤ ਕਰਾ ਖੁਦਾਇ ਦੀ ਖਬਰ ਦਾਸੁ
 ਮਾਲਕੀ ਤੇਸੁ ਸਲੋਕ ਕਵਨ ਸੁਅਖਰ ਕਵਨ ਗੁਣ ਕਵਣੁ ਸੁ
 ਮਦੀਆਂ ਮੰਤ੍ਰ ਕਵਣੁ ਸੁਦੇਸੁ ਹਉ ਕਰੀ ਸਿਤ ਦਸੁ ਆਵੈ ਕੀਤੁ ੧੮
 ਤਿਸ ਕਾ ਪਰਮਾਰਥ ਤਾਂ ਸੇਖਾਬਿਰਹਮ ਕਰਾ ਏ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
 ਜੀ ਤੂੰ ਜੇਹੈ ਜੇ ਗੁਣ ਵੀ ਤੇ ਤੇ ਗੁਣੇ ਕਰ ਕਰ ਸਾਹਬ ਪਾਯਾ ਹੀ
 ਜਿਨੀ ਗੁਣੀ ਤੇ ਪਾਯਾ ਹੈ ਸੇ ਮੈ ਕੁਛੀ ਤੁਸੁ ਸੇ ਗੁਣ ਮੈ ਕੁਛੁ ਸਤੁ
 ਜਿਨਾ ਕੁਛ ਮਾਇ ਕਰ ਸਾਹਬ ਨੂੰ ਮਿਲਾ ਆ ਹੈ ਸੇ ਗੁਣ ਮੈ ਕੁਛੁ ਸਤੁ
 ਸੇ ਕਾ ਅਖਰ ਹੈ ਕਾ ਗੁਣ ਹੈ ਸੇ ਕਾ ਮਦੀ ਪਾਮਤ ਹੈ ਜਿਤ ਅਖ
 ਰ ਜਿਤੇ ਗੁਣ ਜਿਤੇ ਦੇਸੁ ਸਾਹਬ ਕੀ ਤੁਸੁ ਆਵਤ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾ
 ਨਕ ਜੀ ਸਗੀਯਤ ਵਿਚ ਬੈਤ ਕਰਾ ਸਲੋਕ ਨਿਵਰਾ ਸੁਅ
 ਖਰ ਪਿਵਰ ਗੁਣ ਜਿਹ ਬਾਮਣੀਆਂ ਮੰਤ੍ਰ ਏ ਤੇ ਭੈਣੇ ਦੇ ਸਕਰ
 ਤਾਂ ਦਸ ਆਵੀ ਕੀਤਾ ੧੯ ਸਲੋਕ ਸੇਵ ਕਰੈ ਸੁਕੀਤ ਕੀ ਕੀਤ
 ਤੇ ਸੇ ਕਾ ਹੋਇ ਗਰਬੀ ਕੀਤ ਨ ਪਾਈਯੇ ਤੁਵੈ ਖਰੀ ਸੁਆਲ ਮੇ
 ਤੇ ੧੧ ॥ ਸਲੋਕ ॥ ਸੇਵਾ ਸਾਤਿ ਸੁਭਾਵ ਸੀ ਜਾ ਕਉ ਨ ਦ
 ਰ ਕਰੇਇ ਨਾਨਕ ਸਭੇ ਸਗੀਆ ਪਲ ਰੇ ਕੀਤ ਤਿਸੀ ਕਾ ਹੋਇ ੧੨ ॥
 ਤਿਸ ਕਾ ਪਰਮਾਰਥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰਾ ਜੇਹੈ ਸੇਖਾਬਿ
 ਏ ਹੁ ਨਿਵਰ ਲਵਾ ਹਰਿ ਕਿਸੀ ਅਗੇ ਭੁਲਾ ਹੈ ਸੇਹੇ ਹਮ ਅਖਰ
 ਹੀ ਅਤੇ ਕੋਈ ਭੁਲਾ ਮੰਨਹੁ ਅਤੇ ਕੋਈ ਬੁਝਾ ਮੰਨਹੁ ਪਰਮੇਸਰ
 ਦੁਖ ਦੇਵੈ ਭਾਵੈ ਸੁਖ ਦੇਵੈ ਤਾਹੇ ਹੁ ਸਨੁ ਗੁਣ ਹੈ ਅਤੇ ਇਤਿ ਸਾ
 ਹਿ ਬਕੀਤ ਖਰਾਖੁ ਸੀ ਹੁਦਾ ਹੈ ਇਸ ਬੀ ਦੇਵੇ ਬਾਬ ਮਿਹਰ ਵਾਂਗ
 ਹੁਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਹ ਬਾਤੇ ਭੁਲਾ ਸਬ ਦਬੇ ਲੈ ਅਤੇ ਸਿਫਤ ਸਾਹ
 ਬ ਦੀ ਕਰੈ ਤਾਂ ਹੇ ਹਮਣੀਆਂ ਮੰਤ੍ਰ ਹੈ ਸਨੁ ਇਤਿ ਕਰ ਕੇ ਇਸ ਦੇ
 ਵਸ ਕੀਤ ਹੈ ਹਾਹੇ ਜਾਂ ਇਤਿ ਨੀਆਂ ਵਸਤੂ ਕੋਈ ਬੀ ਦਵ ਸੁਕਰੈ ਤਾਂ
 ਸਾਹਿਬ ਖੁਦਾਇ ਜੇਹੈ ਸੇ ਇਸ ਦੇਵ ਸੁਹੰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਜਾਏ ਹੁ ਸੇਵ

ਸਾਹਿਬਨੁਕਾਵੈ ਜਿਤਨੀਆਂਸਈਆਂਕਹਾਵਈਆਂਹੈਨਤਿਤਨੀ
 ਆਵਿਚੋਪਰਕਾਈਨਹੀਕਹਾਵਈਆਪੋਆਪਣੀਜਾਹਗਾਕ
 ਹਾਵਈਆਂਹੈਨ ਜੋਮੈਯੀਕੀਤਨੁਕੀਧੁਇਲਈਅਰਮੈਯੀਸੇਵਾ
 ਕਰਲਈ ਜੋਦੇਵੀਸਿਰੇਮੇਰਾਕੀਤਹੋਵੈ ਤਾਂਭੁਲਾਹੋਵੈ ਪਰਜੇਮਿਹ
 ਰਈਨਜਰਕਰੇ ਅਤੇਜਿਸਦੀਸੇਵਾਸਾਹਿਬਨੁਕਾਵੈ ਦੋਵੇਸਿ
 ਰੇਕੀਤਉਸਦਾਹੋਵੈ ਤਾਂਸਰਨਾਂਮਹਲਾਂਨੂੰਛੱਡਕਰਕੀਤਉਸੇਦਾ
 ਹੋਵੈ ਉਸਦੇਦਰਨਦਿਚਰਲੇ ਤਾਂਸੇਖਬਿਰਹਮਕਰਿਆ ਗੁਰੂਨ
 ਨਕਜੀਨਿਬੋੜਾਕਰਕੇਫੇਰਫਲਾਇਪਾਯੋਕਰੇਜੀਸੇਵਾਪਿਛੇ
 ਨਜਰਕੇਨਜਰਪਿਛੇਸੇਵਾ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਸਰੀਅਤਦਿਚ
 ਬੈਤਕਰਿਆ ਸਲੋਕ ਸੇਵਾਕਰੇਜੁਕੀਤਕੀਕੀਤਤਿਸੀਕਹੋਗੇ
 ਗਾਰਬਕੀਤਨਪਾਈਐਜੇਖਗੇਸੁਆਲੇਚਿਹੋਇ॥੧੩॥ ਤਿਸਕ
 ਪਰਮਾਰਥ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਰਿਆ ਸੇਖਜੀਮੁਲਾਇਸਰੀਸੇ
 ਵਾਹੇ ਸੇਵਾਕਰਕਰਗਾਰਬਨਕਰੇ ਨਿਹਗਾਰਬਹੋਇਕਰਸੇਵਾਕ
 ਰੇ ਤਾਂਉਸਉਪਰਸਾਹਬਕੀਨਜਰਹੋਇ ਜਾਂਉਜੇਜੀਸੇਵਾਕਰੇ
 ਅਤੇਗਾਰਬਨਕਰਈ ਜਾਇਸਨੁਨਜਰਹੋਇਤਾਂਉਹਮਹਲ
 ਬੁਲਾਈਐਅਤੇਸੋਹਿਣੀਹੋਵੈਅਤੇਸੇਵਾਕਰੇਖਸਮਨਾਲਸੇ
 ਵਾਦਾਅਤੇਸੁਰਤਦਾਗਾਰਬਕਰੇ ਤਾਂਉਸਨੁਸਾਹਬਗਾਰਬਕਰ
 ਕਰਨਜੀਕਨਆਵਸੀਭਾਵੈਕੇਯੀਸੇਯਦੀਹੋਵੈਤਾਂਸਾਹਬਾਇਸ

ਨੁਮਿਹਰਵਾਂਨਾਹੋਵਈਤਾਂਉਸਦਾਨਾਛੁਰਜਪਵਸਾਗਵਨ

ਸਾਖੀ ੨॥ ਜਬਾਬਗੁਰੂਜੀਸੇਖਾਬਿਰਹਮ ॥ ੩੩੩

ਹੋਵਈ। ਤੇਐਸਦਾਮੂਲਸੇਵਾਹੈ ਸੇਵਾਤੇਸਾਹਿਬਪਾਈਦਾਹੈ ਸੇਖਾ
ਸੇਵਾਕਰਕੈਗਰਬਨਕਰੈ ਤਾਂਪਾਏਪਰਪਹਲੇਸੇਵਾਹੈ ਸੇਵਾਤੇ
ਸਾਹਬਪਾਈਅੰ ਤਾਂਸੇਖਾਬਿਰਹਮਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਕਦਮ ॥
ਨੂਹਬਲਾਇਕਰਆਪਣੇਮਥੇਤੇਲਾਜਾ ਅਤੇਮੂਹੋਕਯਾਵਾ
ਹੁਨਾਨਕਾਨਿਰੰਕਾਰੀ ਵਾਹੁਨਾਨਕਾਨਿਰੰਕਾਰੀਜੀ ਜਿਨਖੁਦਾ
ਇਦੇਨਾਇਦੀਸਚੀਖਬਰਦਿਤੀ ਅਸਾਨੁਭੀਕੁਝਖੁਦਾਇ
ਦੇਗਾਹੁਦੀਖਬਰਹੋਈ ਕਰਮਖੁਦਾਇਦਾਹੋਆ ਅਸੀਜੀਵੇਜਿ
ਖੁਦਾਇਕਾਪਯਾਰਅਸਾਕੋਮਿਲਾ ਜਣਖੁਦਾਇਹੀਮਿਲਾ ॥
ਹੈਖੁਦਾਇਦਾਮਹਲੀਮਿਲਾ ਅਜਖੁਦਾਇਦੇਮਿਲਣੇਦਿਚ
ਸਕਕੁਝਨਹੀਰਹਾ ਜੀਇਕਗੁਸਤਾਕੀਪੈਦੀਹੈ ਜਖੁਦਾਇ
ਦੀਅੰਬਹੁਤਗਲਾਂਪੁਛੀਆਂਹੈਨ ਅਤੇਹੋਰਹੋਰਗਲਾਂਖੁਦਾ
ਇਨਦੇਵੈਕਰਣੀਆਂ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਸਹੀਅਤਦਿਚਬੈਤ
ਕਯਾ ਸਲੋਕ ਜੇਰੂਪੇਕਾਮੈਦੋਸਤੀਭੁਖੈਸਾਦੈਰੀਫ ਲਏ
ਮਾਲੇਪੁਲੀਮਿਲਮਿਚਲਓਘੋਸਓਟਪਲੀਘ ਕੁਓਕੈਕਰੇ
ਧਖਅਰਹੋਇਫਕੜੀਪੈਦੈਅੰਧੁ ਰੁਪੈਚੰਗੀਨਨਕਾਵਿਣਨ
ਵੈਸੁਰਗੀਧਾ॥੧੫॥ ਤਿਸਕਾਪਰਮਾਰਬ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਜੀਕਯਾਏਸੇਖਾਜੀ ਜੇਰੂਪੇਕਾਮੈਕਾਂਅਬਹੁਤਹੈਜਿਓਭੁਖੈ
ਅਤੇਸੁਆਦੇਨੂਮੁਹਬਤਹੈ ਤੇਲਥੈਅਤੇਮਾਲੇਨੂਮੁਹਬਤ
ਹੈ ਜੇਓਘੋਅਤੇਨਿਹਾਲੀਅਤੇਸਿਹਜਾਨੂਮੁਹਬਤਹੈ ਤੇਖੁ
ਦਾਇਦਾਬੰਦਾਂਨੂਮੁਹਬਤਹੈਖੁਦਾਇਦੇਨਾਵੈਨਾਲਮੁਹਬ
ਤਹੈ ਓਨਨੁਖੁਦਾਇਦੀਆਂਗਲਾਂਇਉਸੋਹਦੀਆਂਹੈਨ ਜਾਂ
ਕੁਖਨੁਕੁਸਨਸੋਹਦਾਹੈ ਜੇਓਘਨੁਸਿਹਜਾਸੁਹਾਵਦੀਹੈ ਤੇ
ਖੁਦਾਇਦੀਆਂਗਲਾਂਖੁਦਾਇਦਾਬੰਦਾਂਨੂਮੁਹਬਤਹੈ
ਹੈਨ ਸੇਖਾਏਹਮਨੁਖਕਰੇਧਕਰਦਾਹੈ ਕੁਓਕੁਓਕਖੁਆਰਹੈ ॥

ਕ

ਹੈ ਸਮਝਦਾਨਾਹੀਅੰਧਾਰੈ ਜੇਏਹੁਚਾਲਕੁਤਨਾਹੀ ਨਿਚਰਹਿ
 ਹੁਬੋਲੈ ਤਿਗਾਇਹੁਖੁਦਾਇਦੀਆਗਲਾਏਲੈ ਜੇਨਬੋਲੈਤਹਿ
 ਸਨੁਦੁਪਹੀਚੀਗੀਹੈ ਪਰਸੀਏਨਖਦਾਇਦੀਆਂਗਲਾਂਇ
 ਸਨੁਹੋਰਹੋਰਬੋਲਣਾਕੁਲਨਾਹੀ ਹੋਰਸਬੋਲਣਨਲੇਦੁਪਹੀ
 ਕੁਲੀਹੈ ਸੋਖਿਨਾਖੁਦਾਇਬੀਹੋਰਹੋਰਬੋਲੈਸੁਣੈਕਹੈਸੁਮਹਾਨੁ
 ਤਾਪਾਹੋਇ ਜੇਏਹੁਬੋਲਦਾਹੈਸੋਸੁਣੁਲਿਖੀਦਾਹੈ ਵਰਗਾਹਦਿਚ
 ਜਿਤਬੋਲੈਇਸਦਾਬੁਰਾਲਿਖੀਅੰ ਜੇਇਹੁਆਪਣਾਬੁਰਾਕੋ
 ਲਿਖਾਇਦਾਹੈ ਇਹੁਖੁਦਾਇਦੀਆਂਗਲਾਂਕਰੈ ਖੁਦਾਇਦਨ
 ਉਬੋਲੈ ਜਿਤਇਸਦਾਬੁਰਾਲਿਖੀਅੰ ਜੇਇਹੁਖੁਦਾਇਬੀਕੁ
 ਛੋਰਹੋਰਬੋਲਦਾਹੈ ਤਾਂਇਸੇਦਮੁਗਸਿਮਾਹੋਦਾਹੈ ਵਰਗਾਹਦਿ
 ਚ ਏਬੋਰੀਦਾਹੈ ਅਤੇਬਾਇਬਾਇਸਗੀਮੰਦਾਹੋਦਾਹੈ ਇਸਬੀਰੇ
 ਨੂੰਹੋਰਸਬੋਲਣੇਦੀਦੁਪਹੀਕੁਲੀਹੈ ਅਤੇਖੁਦਾਇਦੀਆਂਬਾਤੁ
 ਬਿਨਾਹੋਰਕੁਛਬੋਲਣਾਕੁਲਨਾਹੀ ਸੋਖਜੀਜਿਤਨੀਅੰਤੁਖੁਦ
 ਇਦੀਆਂਗਲਾਂਗਲਾਂਪੁਛਹਗਾ ਤਿਤਨੀਆਂਗਲਾਂਮੇਠੋਤੁਠ
 ਇਦਾਹੈ ਅਤੇਤੇਰਾਕੁਛਾਇਦਾਹੈ ਸੋਖਜੀਖੁਦਾਇਦੀਆਂਗਲਾਂ
 ਕਰਦੀਆਂਦੁਲਨਾਹੀਕਰਦੀ ਤਾਂਸੋਖਵਿਰਹਮਅਰਜਕੀਤੀ
 ਜੀਗੁਰਨਾਨਕਜੀਇਕਮੈਨਕਾਤੁਲੈਜੀਦੀਹੈ ਸੋਕਿਜੇਹੀਲੋ
 ਜੀਦੀਹੈ ਪਰਕੁਲੇਲੋਹੇਈਲੋਜੀਦੀਹੈ ਸਾਰਕੀਇਹਜਿਕਾਤੀ
 ਹੈ ਜੇਬੀਦੇਦੇਗਲਵਗੈ ਤਾਂਬੀਦਾਹਲਾਲਨਥੀਵੈ ਜਿਜਨਾਵ
 ਰਾਹੇਗਲਵਗੈ ਤਾਂਜਨਾਵਰਹਲਾਲਨਥੀਵੈ ਤਾਂਗੁਰਨਾਨਕਜੀ
 ਬੈਤਕਾਯਾਸਗੀਅਤਾਦਿਚ ਸਲੋਕ ਸਚਕੀਕਾਤੁਸਿਚੁਸਤੁ
 ਸਾਚ ਘਾੜਤਾਤਿਸਕੀਅਪਰਅਪਾਰ ਸਚਕੀਸਾਂਟਲਾਈ
 ਚਿਲਕਾਇ ਗੁਣਕੀਬੇਕੇਦਿਚਸਮਾਇ ਤਿਸਕਾਕੁਠਾਹੋਵੇਸੇ
 ਖ ਲੇਖੁਲਬਨਿਕਥਾਵੇਖੁਹੋਇਹਲਾਲਲਗੇਹਕਜਾਇ

ਨਨਕ ਦਰਦੀ ਦਰਸਮਾ ॥ ੧੫ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਪਰਮਾਰਥ ਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਆਏ ਸੇਖ ਜੀ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਤੀ ਦਾ ਕੁਠਾ ਬੀ ਦਾ ਹਲਾ
 ਲਨਗੀ ਬੀ ਦਾ ਜੇ ਤੇ ਫੇਲ ਕਰੇ ॥ ਪਰਸਚਕੀ ਕਾ ਤੀ ਹੋਇ ਸਚ ਕੇ
 ਸਾਰ ਤੇ ਪੜੀਏ ਸਚ ਕੀ ਸਾਣ ਸਮੇ ॥ ਚਿਲਕਾਇ ਚਿਲਕਾਇ
 ਲੀਜੀਏ ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਬੇਕ ਗੁਣ ਕੀ ਹੋਇ ॥ ਤਿਸ ਵਿਚ ਚਿਹਕਾ ਤੀਸ
 ਮਾਏ ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਸਾਬ ਜੇ ਬੀ ਦਾ ਕੁਸੇ ਤਾਂ ਹਲਾ ਲਾ ਬੀਏ ਜਨਵ
 ਹਲਾ ਲਨਗੀ ਬੀ ਦਾ ॥ ਤਿਸ ਦਾ ਕੁਠਾ ਹੋਏ ਸੇਖ ਸੇਖ ਜੀ ਲੇਰ
 ਦੀ ਜਾਗਾਏ ਸਾਦਿ ਚੇਲ ਬਜਾਇ ॥ ਤਾਂਏ ਹਲਾ ਲਾ ਬੀਏ ਜਿ
 ਚਰਏ ਸਾਦਿ ਚੇਲ ਬਜਾਏ ॥ ਤਿਚਰਏ ਹਮ ਕਰੂਹੇ ਹਲਾ ਲਾਤਾ ਬੀ
 ਮੀ ਜਾਏ ਸਾਦਿ ਚੇਲ ਬਜਾਇ ॥ ਤਿਚਰਦਰਕੀ ਲਾਇ ਕਨਾਹੀ
 ਏਹ ਬੀ ਦਾ ਖਾਮ ਹੋ ਨ ਪਾਕ ਹੋ ਜੇਇ ਜੇਹੀ ਕਾਤੀ ਨ ਲਕਸੇ ਤਾਂ
 ਇਹ ਬੀ ਦਾ ਹਲਾ ਲਾ ਬੀਏ ਸੇਖ ਜੀ ॥ ਇਹ ਕਾਤੀ ਹੋ ਜੇ ਕੋਈ ਖਾਮ
 ਨਸਕੈ ਤਾਂ ਸੇਖ ਖੁਸਹਾਲ ਹੋਇ ਕਰੰਤੂਰ ਗਯਾ ॥ ਤਾਂ ਸੇਖ ਕ
 ਹਮ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੇ ਕੁਛ ਲੋੜੀ ਦਾ ਮਾਹਾ ॥ ਸੇਖ ਦਾਇ ਮਸਕੂਦਿ
 ਤਾਮਸੀ ਨਿਹਾਲ ਬੀਏ ॥ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸੇਖ ਬਿਰਹਮ ਮਰਜ ਕੀ
 ਤੀ ਏਹ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜੇ ਕੁਛ ਲੋੜੀ ਦਾ ਹੋ ਸੇਤੈ ਪਾਸ ਹੁਪਾਇ
 ਦਾਹੇ ਪਰਜੀ ॥ ਇਕ ਬਾਭੀ ਮਰਜ ਹੋ ਜੇਹ ਕਾ ਬੀਏ ਤਾਂ ਪੁਰ

ਤੇ ਭਾਂਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਆਪੁ ਛੀਏ ਸੇਖ ਜੀ ਖੁਦਾਇ ਦੀ ਯ
 ਗਲ ਨੇ ਮੁਹਲਾ ਜਨਾਹੀ ਕਰਦਾ ॥ ਨਿਜ ਕਾਹੀ ਦੀ ਮਾਂ ਹੋ ਨ ਤੁਸੀ

ਨਿਸੰਗਰੁ ਤਾਂਸੇਖਬਿਰਹਮਸੁਆਲਖੁਦਾਇਕੀਤੋਸੁ ਏਰੁ
 ਰੁਨਾਨਕਜੀਦਿਖਾ ਅਛਲਛਲਾਈਨਾਛਲੈਨਾਪਾਇਕਦਾ
 ਰਾਕਰਸਕੈ ਇਸਲੋਗੁਕਜੀਉਟਲਪਲੇ ਬਿਨਤੇਲਦੀਵ
 ਕਿਉਜਲੈ १ ਰਹਾਉ ਤਿਸਕਪਗਮਾਰਸੁ ਸੇਖਬਿਰਹਮਬੋਰ
 ਤੀਕੀਤੀ ਗੁਰਨਾਨਕਜੀਕਉਕਰਆ ਰਿਖਾਏਹਜੇਅਛਲਮ
 ਘਾਏ ਸੁਕਗੀਏ ਬੁਤੇਛਲੀਨਹੀਜਾਤੀ ਨਕੋਈ ਸਿਧੀਵਲੈ
 ਪਣੀਛਤੀਕਟਾਰੇਨਾਲਪਾਇਨਕੋਈਮੁਇਆ ਨਕੋਈਮਾਯ
 ਕਟੇਨਕੋਈਮਾਯਾਕੁਛਲੇ ਇਹੁਲੋਗੁਜੀਉਹੈ ਸੁਕਟਚੇਸਾਧ
 ਆਪਕੋਪਾਇਲਕਰਸਕਤਨਹੀ ਪਸਾਰਲਪਲਾਉਦਾਜੀ
 ਉਜੀਉਠਿਰਦਾਹੈਆਸਪਾਸ ਆਪਸਤੇਮਾਯਾਕਉਕਟਨਹੀ
 ਸਕਦਾ ਜੀਉਬੀਭੀਪਮਾਗੀਕਰਰਖਦਾਹੈ ਦਿਖਾਜੀਤੇਲਵ
 ਗੋਰਦੀਵਕੋਕਰਜਲੈ ਬਿਨਦੀਵਾਬਲੇਬੀਚਨਟਬੀਦ
 ਧੀਏਨਹੀ ਬਿਨਚਨਟਬੀਏਕੁਸੁਸੁਦਾਨਹੀ ਦਿਖਾਜੀ
 ਬਿਨਤੇਲਦੀਵਾਕਿਉਕਰਜਲੈ ਤਾਂਗੁਰਨਾਨਕਜੀਸਹੀ
 ਤਦਿਚਸਬਦਕੀਤ ਕਰਾਂਕਤੇਬਕਮਾਈਏ ਰੁਦੀਇਤਤ
 ਨਪਾਈਐ ਸਚਬੁਝਣਾਮਾਣਜਲਾਈਐ ਬਿਨਤੇਲਦੀਵ
 ਇਉਜਲੈ ਕਰਚਨਟਸਹਿਬੁਤੀਮਲੈ १ ਰਹਾਉ ਤਿਸਕ
 ਪਗਮਾਰਸੁ ਤਾਂਗੁਰਨਾਨਕਜੀਕਉਕਰਆ ਏਸੇਖਜੀਜੋਕਰਾਂ
 ਨਕਹਦਾਹੈਸੇਕਮਾਈਐ ਅਰਖੁਦਾਇਬੀਰੁਈਐ ਰੁਕਰੁ
 ਰਸਮਚਗਚਲੀਐ ਕਰਾਂਕਤੇਬਕਾਕਰਮਾਯਾਕੀਚੈ
 ਇਹੁਲੋਇਸਦਿਚਵਟੀਹੈ ਅਤੇਕਰਾਂਕਤੇਬਕਾਕਉਜੋ
 ਕਮਾਈਐਸੁਇਹੁਤੇਲਹੋਯਾ ਪਗਮੇਸਰਕਾਭਉਜੋਇਸਦਿ
 ਚਮਾਯਾ ਸੋਏਹੁਵਟੀਹੋਈ ਸਚਨਾਮੁਖੁਦਾਇਦਾਜਿਨਸਚ
 ਬੁਝਾਯਾ ਤਾਂਏਹੁਖੁਦਾਇਦਾਨਾਉਇਸਨੁਬੈਸੀਤਰਅਗਨਿ

ਹੋਯਾ ਜਾਤੁ ਦਯਾ ਸਰਦਿ ਸਦੇ ਅੰਦਰ ਆਖਾ ਤਿਥੈ ਜੋਤ ਜਾਗੀ
 ਦੀਵਾ ਬਲਾ ਤਿਥੈ ਅੰਦਰ ਚਾਨਣ ਹੋਯਾ ਤੈਲੋ ਕਨ ਬਪਰਮੇ
 ਸਰਦਿ ਸਦੇ ਅੰਦਰ ਵਸਾ ਜਾਤਿ ਲੋਕ ਨ ਬਾਇ ਸਦੇ ਅੰਦਰ ਆ
 ਯਾ ਤੰਗੁ ਈ ਲੋਕ ਇਸਨੁ ਨ ਜਰ ਆਏ ਏਤਸੀ ਜਮ ਤੇਲ ਵਗੇ
 ਰਦੀਵਾ ਬਲਾ ਤਾਸਹ ਬਏ ਸਨੁ ਮਿਲਾ ਇਤਨ ਲਗੈ ਬ
 ਟੀਆਂ ਇਹੁ ਦੁਨੀਆ ਆਵਣ ਜਾਣੀਆ ਸੁਖ ਹੋਵੈ ਸੇਵਕ ਆ
 ਟੀਆਂ ੩ ਤਿਸਕਾ ਪਰਮਾਰਥ ਤਾਂਗੁ ਰੂਨ ਨ ਕਜੀ ਕਰਾ
 ਜਿਏ ਸੇਖ ਜੀਏ ਹਜੁ ਦੁਨੀਆ ਆਵਣ ਜਾਣੀ ਹੈ ਤੁਠੀ ਹੈ ਇਸ
 ਟੇਕੀ ਮਏ ਹੁਦ ਸਤ ਆਵਦੀ ਹੈ ਕਿਛੁ ਪਰਮੇ ਸਰਦੀ ਸੇਵਕਾਰ
 ਲਹੇ ਸੇਖੀ ਸਹੀ ਸੇਵਾ ਤੇ ਏਸਨੁ ਸੁਖ ਹੈ ਦਿਰ ਦੁਨੀਆਂ ਸੇਵ

ਕਮਾਈਐ ਤਾਂਦਰਗਹ ਬੈਸਣ ਪਾਈਐ ਤਨ ਨ ਕਬਾਹ ਲੁ
 ਗਾਈਐ ॥੪॥ ਤਿਸਕਾ ਪਰਮਾਰਥ ਤਾਂਗੁ ਰੂਨ ਨ ਕਜੀ
 ਕਰਮਾਏ ਸੇਖ ਜੀ ਏਹ ਜਾ ਜੋ ਜੋ ਹੈ ਸੋ ਜਗਾਇਤ ਦੀਨ ਦੀ ਹੈ
 ਜੇਏ ਸਨੁ ਏਹਾ ਸੋ ਭੀ ਹੋਵੈ ਤਾਂਏ ਹੁਏ ਸਜਹਾਂ ਨ ਵਿਚ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ॥
 ਤਾਂਦਰਗਹ ਬੈਸਣ ਪਾਵੈ ਦਰਗਹ ਵਿਚ ਸੁਖ ਰੂਹੋਵੈ ਤਾਂਸੇ
 ਖਾਬਿਰਹਾ ਗੁਰੂ ਨ ਕਜੀ ਨਿਖੜੇ ਹੋਇ ਕਰਤ ਜੀ ਮਕੀਤੀ
 ਜੀ ਤੁਖੁ ਦਾਇਨੁ ਮਿਲਾਏ ਅਤੇ ਜੀ ਤੁਖੁ ਸਨੁ ਕੁਮਿਹ ਰਵੇ
 ਨਹੇਹੁ ਜੋ ਆਸਾ ਕੁਠੀ ਖੁਦਾਇ ਯਾਦ ਆਵੈ ਤਾਂਸੇ ਖਾਬਿਰਹਮ
 ਕਰਮਾ ਗੁਰੂ ਨ ਕਜੀ ਤੇ ਜੋ ਬਾਤੁ ਖੁਦਾਇ ਦੀ ਆਕਰਦਾ ਹੈ ਸੋ

ਖੁਦਾਇਤੈਨੁਬੈਠਾਬਾਤਾਕਰਦਾਹੈ ਕੇਤੁਹੀਖੁਦਾਇਹੈ ਕੈਖੁਦਾਇ
 ਤੈਂਦਿਚਬਾਤਾਕਰਦਾਹੈ ਦੇਖਾਇਹਬਾਤਤੁਮੈਕੁਰਸ ਤਾਂਗੁਰੂਨ
 ਨਕਜੀਕਰਾ ਸੇਖਜੀਉਹਈਦਾਹੈ ਏਸਬੈਦੈਨੁਪਹਲੇਖੁਦਾਇ
 ਕਾਕਰਮਹੈ ਤਾਂਪਿਛੈਸਬਦਹੈ ਸੇਖਜੀਸੁਰਤਹੈ ਤਾਂਠਿਰਲੇ
 ਏਹੈਏਤਲੋਇਖੁਦਾਇਵਛਾਵਏਵਿਛਾਵਦਾਹੈ ਤਾਂਸੇਖਜੀ
 ਇਸਦਿਚਬੈਠਾਸੁਰਤਿਦੇਪਰਬਾਤਾਕਰਦਾਹੈ ਤਾਂਸੇਖਬਿਰ
 ਹਮਕਰਾਜੀਨਕਪੀਰਜੀਮੇਰੇਪਰਚਈਏ ਤਾਂਗੁਰੂਨ
 ਕਜੀਕਰਾਪੀਰਜੀਅਜੇਤੈਨੁਪਰਦਿਸਨਮਾਯਾਪਰਤੁਮੈ
 ਕਤਹੋਯਾ ਤੈਨੁਪੀਰਮਿਲੇਦਾਛਲਹੋਯਾ ਤਾਂਸੇਖਬਿਰਹਮਕ
 ਰਾਜੀਵਹੁਵਹੁਨਨਕਵਹੁਵਹੁਨਨਕਵਹੁਖੁਦਾਇਜੀ
 ਨਤੁਨਿਵਜਾਹੈ ਤਾਂਸੇਖਬਿਰਹਮਮਰਜਕੀਤੀ ਜਿਏਗੁਰੂ
 ਨਨਕਜੀਹਿਕਬਾਹੁਮਿਰਜੈਜਿਜੀਹੁਕਮਬੀਦੇਤਾਂਅਖ
 ਦੇਸਾਂ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਰਾ ਸੇਖਜੀਕਹੀਐ ਜੋਕਿਛਤੇਰੇਜੀ
 ਪੇਜੋਕਹੈ ਤਾਂਸੇਖਬਿਰਹਮਕਰਾਜੀਏਗੁਰੂਨਨਕਜੀਹਿਕਖੁ
 ਦਾਇਦੇਨਾਇਦੀਵਾਰਬੀਦੈ ਤਾਂਅਸੀਨਿਹਾਲਬੀਦਾਹੈ ਮਾਸਕੁ
 ਵਾਰਖੁਦਾਇਦੀਸੁਣਾਈਐ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਮਨੋਕਾਮਨਾ
 ਸਿਧਕਰਕੇ ਜੋਕਿਛਕੋਈਬਾਂਛਨਕਰਮਗੇਸੇਗੁਰੂਨਨਕ
 ਜੀਪੁਰੀਕਰੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਵਾਰਖੁਦਾਇਦੀਕਰਦੇਹੈਕਿ
 ਆਕਹਦੇਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਆਸਾਕੀਵਾਰਕੀਤੀ ॥ ਵਾਰ
 ਸਲੋਕਨਾਲਮਹਲਾ ੧ ਬਾਲਿਹਾਰੀਗੁਰਮਾਪਣੇਦਿਉਹਾਰੀ
 ਸਵਦਾਰ ਜਿਨਮਾਣਸਤੇਦੇਵਤੇਕੀਏਕਰਤਨਲਾਕੀਵਾਰਜੇ
 ਸਉਚੰਦਉਗਵੇਹਸੁਰਜਚੜਹਹਜਾਰ ਏਤੇਚਾਨਣਹੋਦਿਅੰ
 ਗੁਗਬਿਨਪੋਰਅੰਧਾਰੁ ੧ ਮਹਲਾ ੧ ਨਾਨਕਗੁਰੂਨਚੇਤਨੀਮ
 ਨਅਪਨੈਸੁਚੇਤ ਛੁਟੇਤਿਲਕੁਮਾਰਜਿਉਸੁਦੈਅੰਦਰਖੇਤ

ਖੇਤੈ ਅੰਦਰ ਛੁਟਿਆ ਕਹਨ ਨ ਕਸ ਉਨਾਹ ਫੁਲੀ ਅਹੁਰੁ ਲੀ
ਅਹ ਬਪੁੜੇ ਕੁਤਿ ਨ ਵਿਚ ਸੁਆਹ ੨ ਪਉੜੀ॥ ਅਪਨਿ ਅਪ

ਸਾਜਿਓ ਅਪੀਨਿ ਗਚਿਓ ਨਉ ਦੁਹੀ ਕੁਦਰਤਿ ਸਾਜੀ ਮੈ ਕਰੁ ॥
ਸਟਹਿਓ ਚਉ ਦਾਤਾ ਕਰੁ ਅਪਤ੍ਰਿ ਰੁਸ ਦੇਵਹਿ ਕਰਹੁ ਪਸਾਉ
ਤੰ ਜਾਣੈ ਈਸੁ ਸੇ ਦੇਲੈ ਸਹਜਿ ਦ ਕਵਉ ਕਰਮਾ ਸਟਹਿਓ
ਚਉ॥੧॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੋ ਪੌੜੀਆ ਕੀਤੀ ਅੰਦਰ ਦੇ
ਆ॥੮॥ ਏਥੇ ਕੁਛ ਥੋੜੀ ਜੇਹੀ ਕਹੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸੇਖਰਿ ਰਹਮ ਕਰ
ਯਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੁਮੇ ਰਾਪੀ ਰਹੈ ਅਤੇ ਮੈ ਤੇਰਾ ਮੁਰੀਦ ਹਾਤੀ
ਸਚਾ ਅਪਖੁਦਾ ਇਪਰਵਦ ਗਾਰਹੈ ਮੇਨੂ ਨਿਹਾਲ ਕੀਤਾ ਜੋ
ਸੇਖਰਿ ਰਹਮ ਮੁਰੀਦ ਹੋਯਾ ਲਗਾ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਣ ਅਤੇ ਬਹੁ
ਤਤਵ ਜਾ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸੋਂ ਵਿਦਿਆ ਹੋਯਾ ਰਹੀ
ਏ ਪੂਰੀ ਹੋਈ॥ ॥ ਬੋਲੋ ਭੁਈ ਜੀ ਦਾ ਹਕੁ ॥

ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ॥ ੮੪॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੇ ਬਾਲ
ਤਨਵੀਂ ਹੀ ਆਏ ਅਗੇ ਚਾਚਾ ਲਾਲੂ ਆਉਂਦੇ ਮਿਲੇ ਅਗਰੁ
ਲਗਾ ਭੁਈ ਬਾਲਾ ਭੁਈ ਕਾਲੂ ਚਲਾ ਗਯਾ ਅਤੇ ਭੁਈ ਭੀਚ
ਲਗਾਈ ਤੁਮੇ ਫੀ ਬਾਹਰੇ ਜੋਤ੍ਰ ਕਰੈ ਗਾਸੇ ਮੈ ਮੰਨਾਗਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਾ ਚਾਚਾ ਲਾਲੂ ਅਸਾ ਭੀ ਜਾਵਣਾ ਹੈ ਰਹਵਾ
ਹੀ ਤਾਂ ਲਾਲੂ ਕਹਾ ਜੀ ਤੁਸਾਡੀ ਦੇਹ ਵਡੀ ਹੋਈ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਘੋੜਾ
ਲਵੇ ਚੜ੍ਹਣ ਵਾਸਤੇ ਪਰਏ ਥੋਹਿਰੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਬ

ਦਬੋਲਾ ਰਾਗੋਰੀਮਾਲਾ? ਗੁਰਕਾਸਬਦਤੀਰਤਰਕਸ

ਮਹਕਰਕਮਾਨਬੀਚਾਰੇ ਸਾਖੀਸੁਰਤੁਸਮਸੇਰਹਮਾਰੀਰਮਨ
 ਪੋੜਾਮਸਵਾਰੀ? ਅਬਹਮਹਰਕੇਚਾਕਚਲਾਰੇ। ਚਿਤਮਨ
 ਮਹਰਹੀਨਕਾਈਦੁਖਕੁਮਰੁਉਭੁਗੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਸਤਕੀਜੀਸ
 ਸਿਤੋਖਲਗਾਮੀਭੁਉਕਾਰਾਬਕਲਾਇਮਾ ਗੁਰੁਵਕੀਲਵਸੀ
 ਲਾਕੀਨਾਚਿਹਰਾਨਾਮਲਖਾਯਾ॥੨॥ ਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰੀਤਜਾਂਮਨਦੀਆਂ
 ਤੁਰਤਬਰਾਤਲਖਾਈ ਕੁਗਤਿਹਲੁਛਨਾਮਖਜਨਾ ਖਾਸਜਰੀ
 ਰੀਪਾਈ ੩ ਹਾਸਲਬਹੁਤਖਰਚਕਛਨਾਹੀਕਰੇਤੁਗੀਦਨ
 ਕੋਈ ਨਨਕਾਮੈਸੀਉਮਦੀਖਿਜਮਤਬਿਨਭੁਗਾਕਿਉਹੋਈ॥
 ੪॥ ਤਾਂਲਲੁਗੁਰੂਨਨਕਜੀਦੇਚਰਨਾਉਤੇਮਥਾਏਕਾ ਕ
 ਆਭੁਲਾਜੀਜੋਤੇਰੈਮਨਾਮਦੈਅਸਾਸਾਈਕਰਣੀਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨ
 ਨਕਜੀਪੰਦਾਂਦਿਨਚਾਚੇਲਾਲੁਪਾਸਰਹੇ ਫੇਰਨਲਵੇਤੀਓਂ
 ਲਦੇਰਹੇ॥੮੪॥ ਬੋਲੋਭਾਈਜੀਵਹਗੁਰੂ ਸਾਖੀ
 ਹੋਰਚਲੀ੮੫॥ ਫੇਰਨਨਕਜੀਅਤੇਬਾਲਾਪਖੋਕੀਆ
 ਏ ਜਾਕੋਈਦਿਨਰਹਦਾਹੋਏ ਤਾਂਇਕਦਿਨਮਾਤਾਚੈਣੀਕਾਆ
 ਭਾਈਬਾਲਾਹੁਟਗੁਰੂਜੀਨੁਦਿਕਦੇਹ ਬਹੁਤੇਰਾਲਈਫਿਰਮ
 ਹੋਹੁਟਤਾਕੋਈਦਿਨਅਸਾਪਾਸਭੀਰਹਦੇਹ ਤਾਂਬਾਲੇਕਾਆ
 ਗੁਰੂਜੀਮੈਨੁਦਿਦਾਦੇਹ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਾਆਭਾਈਬਾਲਾ
 ਸਿਥੇਰਹਗਾਤਿਥੇਨਾਲਚਹੇਗਾ ਤਾਂਬਾਲੇਕਾਆ ਗੁਰੂਜੀਚ

ਲਣਗਹਣਕਰਤਾਰਗਚਰਾਹੈ ਪਰਗੁਰੂਜੀਪਿਛੇਤੁਸਾਡੇਕਉ
 ਨਰਹੇਗਾ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾ ਭਾਈਬਾਲਾ ਅਸਾਡੇਪਿਛੇ
 ਇਕਲਹਿਣਾਖਤਰੇਟਾਫੇਰਤਿਹਣਦਾਪੁਤਾਅਸਾਨੁਮਿਲੇਗਾ
 ਓਹਅਸਾਡੇਪਿਛੇਬਹੇਗਾ ਤਾਂਫੇਰਬਾਲੇਕਯਾਗੁਰੂਜੀਓਹਭੀ
 ਚੰਗਾਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾ ਭਾਈਬਾਲਾਓਹਅਸ
 ਜੇਹਾਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂਫੇਰਬਾਲੇਪੁਛਾਗੁਰੂਜੀਜਿਰੀਚੰਦਹੋਰਦੀ
 ਕਯਾਖਬਰਹੋਸੀ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾ ਭਾਈਬਾਲਾਰੋਈ
 ਅੰਕਪੜੇਦੀਕਮੀਨਹੋਸੀਪਿਛੇਲਗਾਫਿਰਜੀ ਅਤੇਓਹਦ
 ਸਤਲਹਣੇਦੀਪੈ ਤਾਂਫੇਰਭਾਈਬਾਲੇਦਿਦਾਲੀਤੀਤਲਵੰਡੀ
 ਆਯਾ॥੮੫॥ ਬੋਲੇਭਾਈਜੀਦਾਹਗੁਰੂ ਸਾਖੀ
 ਹੋਰਚਲੀ॥੮੬॥ ਤਾਂਬਾਲੇਕਯਾਸੁਣਗੁਰੂਜੀਗੁਰੂਨਾ
 ਨਕਜੀਅਤਿਤਉਦਿਚਾਉਨਭੇਦਨਹੀਕਛੁ ਅਤੇਗੁਰੂਜੀਜਿ
 ਬੋਤੇਜੀਮੈਨੂਖਬਰਆਹੀ ਜੋਮੈਆਪਣੀਅਖੀਡਿਠਾਆਹ
 ਜੋਮੈਲਿਖਵਾਯਾਹੈ ਅਤੇਜੀਪਿਛੇਦੀਖਬਰਨਹੀਜਾਣਦਾ ਤਾਂ
 ਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀਕਯਾ ਭਾਈਬਾਲਾਤਉਅਸਾਨੁਕਯਾਤਾਂ
 ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦਾਰਸਨਕਰਯਾ ਕਰਤਾਰਤੇਰੇਉਪਰੀਅ
 ਹਰਵਾਂਨਹੇ ਤਾਂਬਾਲੇਕਯਾਗੁਰੂਜੀਮੈਬੋਤਾਸਭੇਹਕੀਕਤ
 ਲੀਤੀਆ ਪਰਜੀਤਸੀਆਪਣੀਹਕੀਕਤਦੇਹੋਤੁਧਨਾਲਕਿ
 ਉਕਰਹੋਈ ਤਾਂਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀਕਯਾ ਭਾਈਬਾਲਾਓਹਅਸ

ਤੁਹਿ ਕੀਕਤ ਅਸਨਾਨ ਇਉਂ ਹੋਈ ਤਾਂ ਗੁਰੂਮੰਗਦਨੀ ਕਿਆ
 ਜੋ ਅਸੀਂ ਸੋ ਦੇਵੀ ਚਲੇ ਆਹੇ ਦੇਵੀ ਪਰਸਟ ਅਸਾ ਸੁਇਆ
 ਆਹਾ ਜੋ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀਏ ਬੇਰਹ ਦੇਖੇ ਅਸਾਂ ਕਯਾ ਜੋ ਆਏ ਤਾਂ
 ਆਹੇ ਪਰਉਨ ਕਾ ਦਰਸਨ ਤੀ ਕਰਜਾ ਵੀਏ ਤਾਂ ਅਸਾਂ ਜਾਇ ਕੁਰੂ
 ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾ ਦਰਸਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂ ਅਸਾ ਦਰਸਨ ਕੀਤਾ ਅਸਾ
 ਤੁਹਿ ਮੰਗੇ ਅਸੀਂ ਤਲਹੋਗਾ ਤਾਂ ਅਸਾ ਨੂਰੂਨਾਨਕ ਜੀ ਪੁਛਾ
 ਭਾਈ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ਕਿਆ ਹੈ ਭਾਈ ਸਿਖਾਤੁ ਸੀ ਕਿ ਬੋਲੋ ਤਾਂ ਅਸਾਂ ਕੁਝ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੰਗਲ ਦੇ ਗਿਰਾਉ ਆਹੇ ਅਤੇ ਨਉ ਲਹਿਣਾ ਹੈ ਤਾਂ
 ਰੂਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਦੇ ਕਉਣ ਹੋ ਤਾਂ ਅਸਾ ਕਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ
 ਅਜੀਖੜੀ ਤਿਹ ਟਹੋ ਦੇ ਆਹੇ ਅਤੇ ਜਾਤਾ ਦੇ ਵੀ ਦੀ ਚਲੇ ਆਹੇ
 ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਭੁਲਾ ਭਾਈ ਜਾਹੁ ਭਾਂਹੋਰ ਸਭੇ ਤੇਰੇ
 ਆਏ ਅਤੇ ਮੈਰਾਤ ਉਥੇ ਰਹਾ ਜਾਸਦਾ ਪਹਰ ਰਾਤ ਰਹੀ ਤਾਂ ਇਕ
 ਤੀਮੀ ਆਈ ਆਇਕ ਰਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀ ਨੁਮਥਾਟੇ ਕਯਾ ਫੇਰਚ
 ਰਪਰਦਖਣਾਈ ਤੀਮਾਂ ਫੇਰਸ਼ਾੜ ਦੇ ਕਰਮ ਥਾਟੇ ਕਕੇ ਜਾਣੇ
 ਲਗੀ ਤਾਂ ਮੈ ਕਯਾ ਭਾਈ ਤੁਕਉਣ ਹੈ ਜੋ ਇਤ ਵਖਤ ਏ ਬੇਅ
 ਈ ਹੈ ਤਉ ਕੁਹਾਣੇ ਚਰੀ ਭਾਈ ਮੈ ਬੋਲੋ ਦੇਵੀ ਹਾਂ ਇਨਕੀ
 ਖਿਜਾਮਤ ਕਰਵਾਸਤੁ ਮੈ ਆਵਤੀ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮੈ ਕਯਾ ਏਹੁ ਤੇਰੇ
 ਤੇਤੀ ਬਰਾਹੈ ਤਾਂ ਬੋਲੋ ਦੇਵੀ ਕਯਾ ਮੇਰੇ ਜੋ ਸੀ ਆਏ ਸਦੇਵ

ਰਬਾਰ ਕਰੋ ਜਾਂ ਖੜੀ ਯਾਹੈ ਨ ਮੇਰੀ ਕਯਾ ਚੀਟਤੀ ਹੈ ਤੇਤੀ ਬਰਾਹੈ

ਚਲਦੀਰਹੀਤੁਮੇਰੇਮਨਨਿਹਚਅਥਾ ਤੁਮੈਕਯਾਜਿਸਕੋ
 ਮੇਂਪੁਜਣਚਲਾਥਾ ਉਸਜੇਹੀਅਕਰੋੜਾਂਖੜੀਯਾਂਹੋਨਾ॥
 ਮੈਤੁਜੇਹੜੀਦੇਵੀਪਰਸਵੀਹੈਸੀ ਯੋਗਮਕੋਸੁਖਾਰਦੇਵੀਸਿ
 ਤੇਦੇਵਮਿਲੇਹੈਨ ਜਾਮੇਰੇਸਨਬੰਧੀਦਿਨਚੜੇਆਏ ਕਹਣ
 ਲਗੇਭੁਈਲਹਣਾਚਲੇ ਸਾਥਤੁਆਰਹੈ ਤੁੰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
 ਕਯਾਜਾਹੁਭੁਈਲਹਣਾਦੇਵੀਪਰਸਆਵੇ ਤੁੰਫੇਰਅਸਾਕ
 ਯਾਗੁਰੂਜੀਅਸਾਨੁਜਾਵਣਾਰਹਾ ਜਿਸਵਾਸਤੇਅਸੀਉਥੇ
 ਜਾਏਆਹੇ ਸੋਇਥੇਹੀਕਿਮਪੁਰਾਹੋਯਾ ਤੁੰਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਯਾ
 ਭੁਈਲਹਣਾ ਤਉਅਸੀਪਾਸੋਕੁਛਲਹਣੀਅਹੋਸੀਸੋ
 ਲੈਸੀ ਤੁੰਭੁਈਬਾਲਾਜਮੈਆਪਣਾਦਖਤਦੇਖਾ ਤੁਮੇਹੋਜੇ
 ਤਨੇਬੰਧਨਆਹੇਸਗੀਰਦੇਸਭੇਤੁਟਗਏ ਅਤੇਜੇਮੈਪਾਸੋਦੂਰ
 ਹੋਦਾਹਾ ਤੁਮੇਰੇਪ੍ਰਾਨਹਤਹੋਜਾਵਨਕੇ ਤੁੰਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਯਾ
 ਜਾਹੁਭੁਈਲਹਣਾਹੁਣਤੁੰਆਪਣੇਪਰਜਾਹ ਅਤੇਕਬੀਲੇਨੂੰ
 ਭੀਲੈਜਾਹ ਤੁਮੈਜਾਵਨਾਹੀ ਤੁੰਭੁਈਬਾਲਾਅਸਾਨਲਾਇਉ
 ਹਈ ਤੁੰਭੁਈਬਾਲੇਕਯਾ ਗੁਰੂਜੀਤੋਵਿਚਅਤੇਗੁਰੂਨਨਕ
 ਜੀਵਿਚਭ੍ਰਿਨਕੇਦਕਛਨਾਹੀ ਅਤੇਗੁਰੂਨਨਕਜੀਮੈਥੋਪੜ
 ਦਾਕੋਈਨਹਾਰਖਦੇ ਅਤੇਤੁਸਾਜੇਪੜਦਾਰਖਾ ਸੋਅਸਾਵਿ
 ਚਪਾਟਾਤੁਸਾਨੂੰਠਾਹੋਸੀ ਤੁੰਤੁਸਾਅਸਾਪਾਸੋਪੜਦਾਰਖਾ
 ਹੈ ਤੁੰਗੁਰੂਮੰਗਦਜੀਕਯਾਭੁਈਬਾਲਾਜੇਤੁਸਾਪਾਸੋਅਸਾ
 ਪੜਦਾਰਖਾਹੈ ਸੋਤੁਸੀਜਾਹਰਕਰੋ ਤੁੰਬਾਲੇਕਯਾਗੁਰੂਜੀ
 ਜਿਤਸੀਜੋਗਤੁਸਾਨੂੰਉਮੰਗਦਧਰਾਹੈਸੋਤੁਸੀਜਾਹਰਕ
 ਰੋਤੁੰਗੁਰੂਮੰਗਦਜੀਅਪਣੇਜੀਵਿਚਸਮਝਾ ਜੋਇਹਪੁਰ
 ਨਪੁਰਖਾਇਸਪਾਸੋਪਟਰਖਣਾਭੁਲਾਨਹੀ ਇਹਗੁਰੂਨਨ
 ਕਜੀਨਲਰਾਹੈ ਤੁੰਗੁਰੂਮੰਗਦਜੀਕਯਾਭੁਈਬਾਲਾਮੇ

ਤੈਨੂੰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਾਂ ਨੂੰ ਜੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
 ਜੀ ਜਾਹਰ ਕੀਤਾ ਏਹੁ ਭੀ ਇਕ ਸੀਸਾ ਦਿਰਜੁ ਹਰਤ ਹੈ ਅਤੇ
 ਸਾਨੂੰ ਜੋ ਗੁਪਤ ਰਖੇ ਸੋ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਆਹੇ ਜੇਤੁ ਸਾਉ ਪਰ
 ਕਰਤਾਰ ਦੀ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਆਹੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਬਾਲੇ ਕਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ
 ਤੁਸੀਂ ਹਰ ਨੀਗਲੀ ਨਾਪਵੇ ਚਿਹਾਨਿ ਸਾਕਰੇ ਜਿਤੁ ਬਾਬਤੁ ਸਾ
 ਤੁਨਾਂ ਉਅੰਗ ਦਰਖਾਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕਯਾ ਕੁਈ ਬ
 ਲਾ ਇਕ ਦਿਨ ਮੈ ਬਾਹਰੇ ਗਾਇ ਦੇਵਾਸ ਤੇ ਘਾਉ ਦਾ ਪੁਲਾਧੇ
 ਇਕ ਰਬ ਧਾ ॥ ੧ ॥ ਅਤੇ ਸਿਰਤੇ ਚਾਇਲਈ ਆਵਦਾ ਆਗਾ ਅ
 ਗੇ ਮਾਤਾ ਜੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸ ਬੈਠੀ ਆਹੀ ਮੇਰੇ ਕਪੜਾ ਤੇ
 ਲੀਆਂ ਛਿਟਾਂ ਪਈਆਂ ਆਹੀਆਂ ਤਾਂ ਮਾਤਾ ਚੋਲੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
 ਜੀ ਨੂੰ ਕਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੁਛ ਦਈ ਦਾਭੈ ਕਰਿ ਏਹੁ ਭੀ ਖੜੀ ਦਾਪੁ
 ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਖੁਲੇ ਦੀਏ ਪੀਏ ਚਿਹੁ ਛਿਟਾਂ ਨਹੀ
 ਏਹਦਰਗਾਹ ਦਾ ਕੀਹੁ ਹੈ ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਇਉਂ ਮੇਰਾ ਨਉਅੰ
 ਗ ਦਰਖਾ ਤਾਂ ਫੇਰ ਬਾਲੇ ਕਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਗੁਰੂ ਹੋ ਇਕ ਗਇ
 ਤਨਾਂ ਵਲਾ ਸਿਖਾਂ ਪਾਸੇ ਕਰੋ ਅਕੇਤ ਕਹੇ ਜੇਤੁ ਸੀ ਸਿਖ ਨਾਹੀ
 ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕਯਾ ਕੁਈ ਬਾਲਾ ਹਿਕ ਦਿਨ ਮਾਤਾ
 ਚੋਲੀ ਦੁਹਾਂ ਪੁਤ੍ਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸ ਲੈ ਕਰ ਬੈਠੀ ਆਹੀ
 ਕਯਾ ਲਗੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਵਸਤੁ ਪੁਤ੍ਰ ਹੋ ਦਯਾਂ ਪਰਾਏ
 ਘਰ ਪਤੁਦਾਹੈ ਤਹਨੀ ਏਹੁ ਗਲ ਭੁਲੀ ਨਹੀ ਜੇ ਆਪਣੇ ਪੁਤ੍ਰ

ਹੇਠਾਪਰਾਯਾਪੁਤ੍ਰਾਨੁਦੇਦਾਹੈ ਤਾਂਗੁਰੁਨਾਨਕਜੀਵੀਨਜਰਾਇਕੁ
 ਰੁਹੀਪਰਜਾਇਪਈ॥ ਚੁਹੀਮੁਈਪਈਆਹੀ ਤਾਂਗੁਰੁਨਾਨਕਜੀ
 ਕਯਾਪੁਤ੍ਰਾਸਿਰੀਚੰਦਾਏਹਚੁਹੀਮੁਈਪਈਹੈ ਏਹਇਥੇਧੀਪਈ
 ਰੁਲੀਨਾਂਹੀ ਤੁਪੈਰਦੇਅਗੁਠੇਨਲਟੁਬਜੇਪਰੇਜਾਇਪਵੈ ਤਾਂ
 ਅਗੋਸਿਰੀਚੰਦਕਯਾ ਆਹੋਜੀਅਸਾਅਜੇਹੇਉਸਦੀਬਹੁਤੇ
 ਗੇਰੁਠੇਹੈਨ ਅਤੇਖਲੜੀਆਂਦੀਆਂਬਿਲੀਆਂਕਰਦੇਹੈਨ ਤਾਂ
 ਗੁਰੁਨਾਨਕਜੀਚੁਪਕਰਰਾਯਾ ਤਾਂਸਯਤਗੁਜਰੀਤਾਂਮੈਅਯ
 ਤਾਂਗੁਰੁਨਾਨਕਜੀਕਯਾਬਚਾਅੰਗਦਾ ਏਹਚੁਹੀਮੁਈਪਈ
 ਏਇਸਨੁਪੈਰਦੇਅੰਗੁਠੇਨਲਟੁਬਛਤੁਜੇਇਹਪਰੇਜਾਇ
 ਪਵੈ ਤਾਂਮੈਅਗੁਠੇਨਲਟੁਬੀਜਾਇਕਿਤੇਵਲਪਈ ਤਾਂਕੁਰੁ
 ਨਾਨਕਜੀਕਯਾ ਮੁਲੇਦੀਏਧੀਏਏਹਪਰਏਪੁਤ੍ਰਾਹੈਨ ਅਤੇ
 ਏਹਆਪਦੇਪੁਤ੍ਰਾਹੈਨ ਮੈਕਯਕਰਾਂਜਿਸਨੁਕਰਤਾਰਦੇਵੈਸੇ
 ਈਲੇਵੈ ਤਾਂਭਾਈਬਾਲਾਅਸਾਨਾਉਅੰਗਦਾਇਉਹੋਯਾ ਤਾਂ
 ਠੇਰਬਾਲੇਕਯਾਗੁਰੁਜੀਮੈਨੂਹੋਰਦਿਸਦਾਸ ਯਾਹੈਮੈਵਿਚ
 ਕੋਈਵਡਾਅਵਗੁਣਹੈ ਜੁਤੁਸੀਪੜੀਪੜੀਪਟਰਖਦੇਹੈਤਾਂ
 ਅੰਗਦਜੀਕਯਾਭਾਈਬਾਲਾ ਏਕਬੇਰਅਧਰਾਤਕਾਜਾ
 ਥਾਹੈਪਾਸਥਾਹੁਕਮਹੋਯਾਬਚਾਅੰਗਦਾਦਿਨਹੋਇਗਯਾਹੈ
 ਤਾਂਮੈਕਯਾਸਚੇਪਾਤਸਾਹੁਦਿਨਹੋਗਾਇਆਹੈ॥ ਠੇਹੁਕਮ
 ਹੋਇਆਜੇਦਿਨਹੋਗਾਏਆਹੈ ਤਾਂਮੈਰੇਕਪੜੇਧੋਇਲਿਅ
 ਓ ਤਾਂਮੈਕਯਾਕੁਲੀਬਾਤਜੀਦੇਵਹਾ॥ ਤਾਂਗੁਰੁਨਾਨਕਜੀ
 ਕਪੜੇਦੀਏ॥ ਜਾਮੈਦਰੀਯਾਉਦੇਪਾਚਲੀਪਕਰਗਯਾ॥
 ਤਾਂਉਹਾਦੁਪਹਰਚੜਗਈ॥ ਮੈਭੁਲੀਪਕਾਰਕਪੜੇਧੋਏ
 ਧੋਏਕਰਸਕਾਏ॥ ਠੇਰਆਂਨਕਰਗੁਰੁਜੀਕਉਪਹਰਏ
 ਤਬਉਹਾਂਠੇਰਗਾਤੁਹੋਇਗਈ॥ ਹੁਕਮਹੋਯਾਅੰਗਦਾ

ਰਾਤੁਸੀਕੇਦਿਨਸੀ ਤਾਂਮੈਕਯਾਸਚੇਪਾਤਸਾਹੁਰਾਤਿਦਿਹਸਤੁ
ਤੇਰੇਬਣਾਏਹੋਏਹੋਨ ਤੰਗਤਿਚਾਹਿਦਾਹੇ ਤਾਂਗਤਿਹੋਇ

ਹੋਇਜਾਦੀਹੋ ਤੰਦਿਨਚਾਹਿਦਾਹੇ ਤਾਂਦਿਨਹੋਇਜਾਦਾ
ਏ ਤਦਭੀਮੇਰੇਉਪਰਖੁਸੀਹੋਈ ਤਾਂਫੇਰਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀਤੀਸ
ਗੀਸਾਖੀਸੁਣਾਈ ਏਕਬੇਗਕਿਸੀਨਗਰਮੇਕਾਲੇਚਿਕੜਕਾ
ਚਬਚਾਕੁਰਆਹੋਯਾਸੀ ਜਬਮੇਘਬਰਸਤਾ ਤਬਸਾਰੇਨਗਰ
ਕੀਮੈਲਓਹਾਂਆਇਉਕਠੀਹੋਤੀ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਉਸਚਬਚੇਨਿ
ਕਟਆਇਕਰਕਟੋਰਾਬੀਚਡਾਰਦੀਆ ਤਬਉਸਸਮੇਦੋਨੋਬੇ
ਦੇਭੀਗੁਰੂਜੀਕੇਸਾਬਥੇ ਹਉਭੀਸਾਬਥਾ ਪ੍ਰਥਮੈਗੁਰੂਜੀਸਿ
ਰੀਚੰਦਕੀਓਰਦੇਖਾ ਅਰਕਯਾਬੇਟਾਚਬਚੇਸਿਉਕਟੋ
ਰਾਕਫਦੇਦਹੁ ਤਾਂਸਿਰੀਚੰਦਜੀਕਯਾਸਚੇਪਾਤਸਾਹਜਹਾਂ
ਜਾਵਣਾਹੇਤਹਾਂਜਾਈਯੇ ਕਟੋਰਾਭੀਸਹਜਸਿਉਕਾਫਲੇਦਹੁ
ਗੇਛੋਠਹਗੋਨਾਹੀ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਲਖਮੀਚੰਦਕੀਓਰਦੇਖਾਅ
ਅਰਕਯਾਬੇਟਾਕਟੋਰਾ ਚੁਬਚੇਬੀਚਹੁਕਫਦੇਦਹੁਤਾਂਲਖ
ਮੀਚੰਦਭੀਅੰਸੇਕਹਾ ਜਮੇਸਿਰੀਚੰਦਕਯਾਬਾ ਤਾਂਫੇਰਗੁਰੂ
ਜੀਮੇਰਓਰਦੇਖਾਤਾਂਮੈਗੁਰੂਜੀਕਉਬੋਲਣੇਨਦੀਆ ਚਬ
ਚੇਬੀਚਕੁਦਪੜਾ ਬਸਤਾਸਹਤ ਫਿਰਟਬਾਲਾਇਕੇਕਟੋਰਾ

ਕਾਫਦੀਆ ਤਬਮੇਰਬਸਤੁਮੁਖਅਖੀਆਂਸਕੁਹੀਚਿਕੜਸਾਬ
ਭਰਗਏਤਬਭੀਮੇਰੇਉਪਰਖੁਸੀਹੋਈ ਤਾਂਬਾਲੇਕਯਾਗੁਰੂਜੀ

ਏਹ ਬਾਤਾ ਸਭੇ ਖੁਸੀ ਵਾਲੀਆਂ ਹੋਨ ਪਰ ਤੁਸਾਰੇ ਉਪਰ ਅਪਾਰ ਖੁ
 ਸੀ ਕੇਹੜੀ ਹੋਈ ਹੈ ਹਮਕੋ ਕਾਈ ਬਡੀ ਖੁਸੀ ਵਾਲੀ ਸਾਖੀ ਸੁਨਵ
 ਹੁ ਤੁਛੇ ਰਗੁਰੂ ਅੰਗ ਦਜੀ ਚੌਥੀ ਸਾਖੀ ਸੁਣਾਈ ਏਕ ਬੇਰਗੁ
 ਰੂਜੀ ਉਦਯਾਨ ਮੇ ਬਸੇ ਰਾਜਾ ਇਕੀਆ ਉਹੰ ਭੁਟੀ ਦਰਸਨ ਕਉ
 ਸੰਗਤੀਆਈਆਂ ਏਕਾ ਦਿਨ ਏਕ ਸੰਗਤ ਗੁਰੂ ਜੀਆ ਗੋਏ
 ਹਮਰ ਦਾਸ ਕਰੀ ਜੋਸਚੇ ਪਾਤਸਾਹ ਹਮਰ ਖੇਹਾਂ ਹਮਕੋ ਪ੍ਰਸ
 ਦਿਖ ਵਾਲੀ ਮੈ ਹੁਕਮ ਹੋ ਆਸਿਖ ਹੁ ਈਹਾਂ ਉਦਯਾਨ ਮਹਕਮ
 ਕਛ ਕਰਹ ਮੋਰਤੋ ਕਿਛ ਨਹੀ ਕਿਕਰ ਉਪਰ ਚੜਕੈ ਕਿਕਰ
 ਹਲੂਣਹੁ ਅਰਪ੍ਰਸਾਦ ਪਾਇਲੇ ਵਹੁ ਤੁਸੰਗਤ ਆਪਨੇ ਚਿਤ
 ਮਹਾਉ ਉਜਾਨਾ ਜੋਗੁ ਰੂਪੁ ਸਾਈ ਕੀਨੀ ਕਿਕਰ ਉਪਰ ਕਮ
 ਹੈ ਜੁਹਲੂਣੀਏ ਜਾਇਕ ਪਹਰ ਬੀਤਾ ਦੁਸਰੇ ਪਹਰ ਕਿਸੀ ਸਿ
 ਖ ਅਨਮਰਦਾਸ ਕਰੀ ਜੋਸਚੇ ਪਾਤਸਾਹ ਸੰਗਤ ਭੁਖੀ ਹੈ ਤੁਛੇ
 ਰਗੁਰੂ ਜੀ ਕਯਾ ਕੁਈ ਈਹਾਂ ਕਿਕਰਾਂ ਹੈ ਕਿਕਰਾਂ ਕੋ ਹਲੂਣਹੁ
 ਅਰਪ੍ਰਸਾਦ ਪਾਇਲੇ ਵਹੁ ਤੁਛੇ ਰਸਿਖਾਂ ਉਹੀ ਜਾਨੀ ਜੋ ਕਿਕ
 ਰਾਂ ਉਪਰ ਕੋਈ ਛਲ ਦਿਸ ਆਵੈ ਤੁਹਲੂਣੀ ਮੈ ਗੁਰੂ ਪੁਸਾਈ
 ਕੀਨੀ ਹੈ ਜਹੇਰ ਪਹਰ ਬੀਤਾ ਤਾਂ ਕਿਸੀ ਸਿਖ ਛੇਰ ਅਮਰਦਾਸ ਕ
 ਰੀ ਜੋਸਚੇ ਪਾਤਸਾਹ ਸੰਗਤ ਭੁਖੀ ਹੈ ਤੁਛੇ ਰਗੁਰੂ ਜੀ ਮੇਰੀ ਚ
 ਰਦੇਖਾ ਕਯਾ ਅੰਗ ਦਾਤੁ ਜਾਹ ਕਿਕਰ ਹਲੂਣ ਅਰਸੰਗਤ
 ਕਉ ਪ੍ਰਸਾਦ ਖਵਾਲ ਛਡੁ ਤਾਂ ਮੈ ਕਮਰ ਬੰਧ ਕਰ ਰਿਕਰ ਉਪ
 ਰ ਚੜਗਾ ਜਾ ਕਿਕਰ ਕੀ ਰੁਲੀ ਕੋ ਛੜਕੇ ਹਲੂਣ ਜਾਂ ਤਾਂ

ਲਗਾਪਤਾਸਮਾਜਲੇਬਾਦਾਮੇਘਬਰਸਣ ਬਰੇਅੰਬਾਰਹੋਇਗ
 ਏ ਸਰਸੰਗਤਾਂਤ੍ਰਿਪਤਹੋਇਗਈਅੰ ਤਬਭੀਮੇਰੇਉਪਰਖੁਸੀ
 ਰੂਈ ਤਾਂਠੇਰਗੁਰੁਮੰਗਵਹੋਰਸਾਖੀਸੁਣਾਈ ਏਕਬੇਰਗੁਰੁ
 ਜੀਤਪਧਾਰਾ ਅਨਾਜਮਾਪਤਉਕਛਨਖਾਵਹਿ ਅਗਮ
 ਯਾਕੁਟਾਬਹੁਤਮਾਵੈ ਲਾਂਗਰੀਅੰਕੋਹਕਮਹੋਯਾ ਜੇਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਕਰਹੁ ਅਰਸੰਗਤਕਉਖਵਾਵਹੁ ਤਬਪ੍ਰਸਾਦਿਹੋਵਹੁ ਗੁਰੁ
 ਜੀਕੀਆਰਾਮਾ ਲੇਕਤਪ੍ਰਸਾਦਿਵਰਤਾਈਏ ਸੰਗਤੀਖਾਵਹੁ
 ਅਰਬਹੁਤਮਾਨੁਖਪ੍ਰਸਾਦਿਖਾਵਣਵਾਲੇਜੁੜਗਏ ਬੀਸਹ
 ਜਾਰਮਨੁਖਜੁੜਗਏ ਤਾਂਗੁਰੁਜੀਲੋਕਾਦੇਦੂਰਕਰਣੇਕੋਵਿ
 ਵਾਨਾਤਉਰਪਕੜਾ ਕਪੜੇਉਤਾਰਕੇਨਾਗੋਨਿਰਬਾਣਗਏ
 ਅਰਤੋਚਾਰਸਮਾਂਨਸਾਬਰਾਖੇ ਅਰਮਰਾਸੀਆਂਦੀਪਰੀਖ
 ਹਦੇਫਿਰਨ ਜੋਕੋਈਨਿਕਵਜਾਵੇ ਤਾਂਵਟੇਮਾਰਨ ਨਾਲੇਲਾਨੀ
 ਆਮਾਰਨ ਤਾਂਬੁਰਕੇਲੋਕਹਵਗਏ ਅਰਕਹੈਗੁਰੁਕਮਲ
 ਹੋਇਗਯਾਹੈ ਲੋਕਹੁਨੇਗੁਰੁਕਾਪੀਛਿਛੋਤੁਵੀਆ ਏਕਮੇਅ
 ਤੇਤੈਸਿਖਹੋਰਮਾਸਾਂਚਉਹਾ ਗੁਰੁਕਾਪੀਛਿਛੋਤੁਆ ਠੇਰਉ
 ਵਜਾਂਨਮਹਾਬਿਚਰਤੇਫਿਰੇਸ੍ਵਾਂਨਭੀਸਾਬਹਮਭੀਮਗਰਪਰ
 ਨਿਕਵਨਜਾਈਏ ਜੋਵਟੇਮਾਰਨ ਪਰਮਾਸੀਵਟੇਸਹਰਹੇਫਿਰ
 ਏਹਸਬਦਉਚਰਾ ਸਿਰੀਰਾਗਮਹਲਾ ੧ ਏਕਸ੍ਵਾਂਨ
 ਦਇਸੁਅੰਨੀਨਾਲ ਭੁਲਕੇਭਉਕਹਸਦਾਬੁਇਅਲਕੁੜ
 ਛੁਰਾਮੁਠਾਮੁਰਦਾਰ ਧਾਣਕਰੁਪਰਹਾਕਰਤਾਰਾ॥੧॥ਮੇਪ੍ਰਤਿ
 ਕੀਪੰਧਨਕਰਣੀਕੀਕਾਰ ਹਉਏਬੰਗਜੈਰੂਪਰਹਾਬਿਕਰਨ
 ਤੇਰਾਏਕਨਾਂਮਤਾਰੇਸਿਸਾਰ ਮੇਏਹਮਾਸਏਹੇਮਧਾਰਾ॥੧॥
 ਰਹਾਉ ਮੁਖਨਿਦਾਮਾਖਾਂਦਿਨਗਤਿਪਰਪਰਜੋਗੀਨਿਰਸ
 ਨਤ ਕਾਂਮਕਰੋਪਤਨਵਸਹਚੰਡੂਲ ਧਾਣਕਰੁਪਰਹਾਕਰਤਾ

ਰ ੨. ਠਾਹੀ ਸੁਰਤਿ ਮਲੂਕੀ ਦੇਸੁ ਹਉ ਠਗਵਾੜਾ ਠਗੀ ਦੇਸੁ ਬ
 ਹੁਤੁ ਸਿਆਣਪ ਮਾਗਲ ਕੁਰ ਧਾਣਕ ਰੂਪ ਰਹਾ ਕਰਤਾਰ ੩
 ਮੈਕੀ ਤਨ ਜਾਤਾ ਹਰਾਮ ਖੋਰ ਹਉ ਕਿਆ ਮੁਹ ਦੇਸਾ ਦੁਸਟ ਚੋ
 ਰੁ ਨਨ ਕਨੀ ਚਕਰੈ ਵੀਚਾਰ ਧਾਣਕ ਰੂਪ ਰਹਾ ਕਰਤਾਰ ॥੪॥
 ਏਹ ਸਬਦ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਮਾਪਣੇ ਰੰਗਾ ਵਿਚ ਗਾਵਦਾ ਠਿਰੇ ਮ
 ਤੇ ਮਸੀਤੀ ਪਰੋਪਰੈ ਠਿਰੀਏ ਤਾਂਦ ਯਾ ਕਰਕੇ ਅਸਾਨੁ ਗੁਰੂ ਜੀ
 ਸਦਾ ਹੁਕਮ ਹੋਆ ਜੇ ਮੇਰੇ ਪਿਛੇ ਠਿਰ ਦੇਹੋ ਮੇਰਾ ਕਰਿਆ ਮਨੋ
 ਰੇ ਤਾਂ ਅਸਾ ਕਰਿਆ ਸਚੇ ਪਾਤਸਾਹ ਤੂਹੀ ਹੋ ਮਨਾਵਣੇ ਵਾਲਾ
 ਠਿਰ ਹੁਕਮ ਹੋਆ ਜੇ ਮੇਰਾ ਕਰਿਆ ਮਨ ਤੇਹੋ ਤਬ ਓਹ ਮੁਰਦਾ ਪ
 ਇਆ ਹੈ ਜਾਵਹੁ ਮੁਰਦਾ ਖਾਵਹੁ ਮੁਰਦੇ ਉਪਰ ਕਪੜਾ ਪਾਇ
 ਆਹੋ ਆਸੀ ਤਾਂ ਅਸਾ ਕਰਿਆ ਹੁਕਮ ਸਭ ਹੈ ਅਸੀ ਮੁਰਦੇ ਪਾਸ

ਜਾਇਖੈ ਹਉ ਅਸਾ ਕਰਿਆ ਸਚੇ ਪਾਤਸਾਹ ਮੁਰਦੇ ਕਉ ਪੈਰਾਂ
 ਸਿਉ ਖਾਣੀਐ ਕੇਸੀ ਸਿਉ ਖਾਣੀਐ ਹੁਕਮ ਹੋਆ ਪੈਰਾਂ ਸਿਉ
 ਖਾਵਹੁ ਤਾਂ ਮੈ ਕਪੜਾ ਚਾਇਕੇ ਚਕਮਾ ਰਮਾ ਖੰਡੁ ਥੀ ਮੁਰਦਾ ਕੋ
 ਉਨ ਕਾ ਠੇਹੁ ਹੁਕਮ ਹੋਆ ਜਾਵਹੁ ਮਾਤਾ ਸਾਥ ਬੁਝੇ ਗਕਰਹੁ ਤਾਂ
 ਇਹੁ ਹੁਕਮ ਸੁਣਕੇ ਅਸੀ ਬਿਸਮਾਦ ਹੋਇ ਗਏ ਜੋ ਇਹੁ ਤੁ
 ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੋਆ ਹੈ ਤਾਂ ਅਸਾ ਠੇਹੁ ਬੀਚਾਰ ਕਰਸਾ ਮਝਾ ਜੁਇ
 ਹੁਤਾ ਸੁਪੀਸੁ ਰਾਮ ਬਾਤੁ ਜੀ ਅਸਾ ਨੂੰ ਹਿਰਦਾ ਕਿ ਪਰਗਯਾ ਸੀ
 ਮਾਤਾ ਸਾਥ ਬੁਝੇ ਗਇਹੈ ਜੋ ਮਾਤਾ ਕਾ ਮਹਿਮਾ ਲੇਵਣਾ ਤਾਂ ਅ

ਸੀਮਾਤਾਪਾਸਗਏ ਮਾਤਾਕਾਮੀਮਾਮਹਿਮੇਲਾ ਗੁਰੁਕਬਚਨ
 ਮੀਨਾ ਫੇਰਹਜੁਰਮਾਏ ਤਾਂਹੁਕਮਹੋਆਕਯੋਰੁਾਈਮਾਤਾਸਾਥ
 ਰੁਗਕੀਮਾ ਤਾਂਅਸਾਂਕਯਾਜਕੀਮਾ ਫਿਰਹੁਕਮਹੋਆਕਯੋ
 ਕਰਕੀਮਾ ਤਾਂਅਸਾਂਕਯਾਸਚੇ ਪਾਰੁਸਾਹਮਾਤਾਕਾਮੀਮਾਮੁਹਿ
 ਮੇਲਾਹੈ ਇਸਦੁਜਾਗੁਗਕੀਮਾਹੈ ਹੁਕਮਹੋਯਾਨਿਹਾਲਏਹੁਕੁ
 ਮੇਰੇਉਪਰਖੁਸੀਹੋਈ ਤਬਗੁਰੂਜੀਮੇਰੇਸਿਦਕਕੀਓਰਦੇਖਾ
 ਤਾਂਸਿਦਕਮੇਰਾਗੁਰੂਕੀਕਿਰਪਾਕਰਕੈਪੁਰਾਰਯਾ ਚਲਾਬਿਚ
 ਲਨਹੋਯਾ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਯਾ ਪੁਰਖਾਬਾਜੀਜਿਟਲੀਤੀਹਈ

ਉਠਾਉਕੈਮੁਝੈਗਲਕੰਰਲਗਾਯਾ ਧੰਜਪੈਸੇਨਲੀਯੇਰਮਰੇ
 ਧਰਕੈਮਥਾਟੇਕਯਾ ਆਪਣੇਗੁਰਾਈਕੇਤਖਤਉਪਰਬੈਠਾਯਾ
 ਗੇਮੇਰਨਾਉਲਹਣਾਸੀਫੇਰਮੰਗਦਰਖਾ ਜੋਮੇਰੇਮੰਗਤੇਉਤ
 ਪਤਿਹੋਯਾਹੈ ਹੁਕਮਹੋਆਪੁਰਖਾ ਜੋਤੁਝੈਮਾਰੈਗਾਸੋਮੁਝੈਮਾਰੈਗਾ
 ਤੇਕਉਸੇਵੈਗਾ ਸੋਮੋਕਉਸੇਵੈਗਾ ਤੂਮੈਮੈਤੂਤਮਹਮਕਉਭਿੰਨ
 ਜਾਣੈਗਾ ਸੋਗੁਰੂਤੇਬਿਛੁਰਯਾਰਹੇਗਾ ਫਿਰਸੰਗਤਕਉਹੁਕਮ
 ਹੋਆਇਨਹੀਆਗੋਮਸਤਕਟੇਕਹੁ ਗੁਰੂਤਮਾਰਾਏਹੀਹੈ ਤੇਨ
 ਲੇਏਹੁਤੁਕਜਪਜੀਕੀਪੜੀ ਜਿਨੀਨਾਮਧਿਆਇਆਗਏਮਸ
 ਕਤਪਾਲਿ ਨਾਨਕਤੇਮੁਖਉਜਲੇਕੇਤੀਛੁਟੀਨਾਲ १ ਤਾਂਗੁਰੂ
 ਅੰਗਦਜੀਕਯਾ ਰੁਾਈਬਾਲਾਅਸਾਰੂਨਾਉਅੰਗਦਇਉਰਖ

ਯਾ ਤਾ ਬਾਲੇ ਕਾ ਆਗੁ ਰੂਜੀ ਸਤ ਜੀ ਸਤ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਮੰਗ ਦਜੀ
 ਕਾ ਆ ਗੁਈ ਬਾਲਾ ਜੁ ਇਹ ਵਰਤ ਚਾ ਸੁਣੇਗਾ ਸੁਣ ਕਰ ਸਤ ਬ
 ਚਨ ਕਹੇਗਾ ॥ ਤਿਸ ਦੇ ਅਉਗੁਣ ਪਾਪ ਜਿਤ ਨੇ ਕੀਤੇ ਹੋਸਨ ਤਿਤ
 ਨੇ ਸਤ ਕਹਣ ਨਾਲ ਸਬੁਧੇ ਤੇ ਜਾਸਨ ਜੋ ਹਿਰ ਦੇ ਸਤ ਪਰਤੀਤਿ
 ਨਾਲ ਆਖ ਸਨ ਅਤੇ ਜੋ ਕੋਈ ਇਹ ਬਚਨ ਕਮਾਵੈਗਾ ਜੋ ਜਿਥੇ
 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹੋਨ ਤਿਥੇ ਬੇਦਰੰਗ ਜਾਇ ਪਹੁੰਚੇਗਾ ਗੁਈ ਬਾਲਾ
 ਇਹ ਬਚਨ ਸਤ ਕਰ ਜਾਨਣਾ ਏਸ ਵਿਚ ਭੁਏ ਨਾਂਹੀ ਮੰਨਣਾ ਜੋ
 ਸਿਖ ਏਸ ਬਚਨ ਨੂੰ ਸਤ ਕਰ ਜਾਣੇਗਾ ਸੋ ਖੁਲੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦਰ
 ਗਾਹ ਵਿਚ ਜਾਵੈਗਾ ਸਤ ਪ੍ਰਤੀਤਿ ਕਰ ਜਾਣੀ ਏਹੁ ਹਾਲ ਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕ ਕਰਤਾਰ ਤੇ ਪਾਈ ਹੈ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਗੁਈ ਬਾਲਾ ਭੁਲੇ ਭੁਲੇ ਮਹਾਂ
 ਪੁਰਖ ਸੰਗਤਾਂ ਦੀ ਅੰਕਾਰ ਭੁਏ ਦੇਖ ਕੇ ਭੁਓਂਦਲ ਜਾਵੇ ਹੋਨ
 ਸਾਬਤ ਨਾਹੀ ਰਹ ਸਕਦੇ ॥ ੮੬ ॥ ਬੋਲੇ ਗੁਈ ਜੀਵਾਹੁ

ਰੁ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ ੮੭ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਡਾ
 ਗੋਲੀ ਤੀ ਆਇਗਾ ਵੀਨ ਦੀ ਤੇ ਬਿਸਾਮ ਕੀਤਾ ਬਰਸ ਉਦਾਸ ਫਿ
 ਰੇ ਮਹੀਨੇ ਤਿਉ ਉਪਰ ਬਰਸ ਉਤਰ ਮਹੀਨੇ ਤਿਉ ਉਪਰ ਸ
 ਭੋਚ ਕਾ ਵਿਚ ਪਾਤਸਾਹੀ ਕੀਤੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਦੇ ਦਰ ਬਾਰ ਦੇ ਅਗੇ
 ਪਿਪਲ ਸੀ ਤਿਸ ਪਿਪਲ ਹੇਠ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੀ ਮੰਜੀ ਵਛਾਈ ਥੀ ॥
 ਮੰਜੀ ਉਪਰ ਛਾਵੈ ਬੈਠ ਰਹਦੇ ਸੇ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸਾ ਉਕਟ ਹਲੂ
 ਆਸਾ ਤਿਸ ਦਾ ਨਾਉ ਕਮਲਾ ਕਮਲਾ ਕਹਦੇ ਸੇ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕੋ
 ਆਬ ਚ ਕਮਲਾ ਕਮਲੇ ਕਾ ਆਗੁ ਰੂਜੀ ਕਛੁ ਕਮ ਹੋਵੈ
 ਤਾ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਾ ਆਬ ਚਾਬੇ ਲੇ ਜਾਇ ਕੇ ਪਾਸ ਲੈ ਆਉ ਘੋੜੀ
 ਅਤੇ ਮਹੀਮਾ ਰੁਖੀ ਆਂ ਹੋਨ ਤਾਂ ਕਮਲੇ ਦਾੜੀ ਲਈ ਲੈ ਕੇ ਬੇ
 ਲੇ ਗਯਾ ਜਾਂ ਕਮਲਾ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਜੋਗੀ ਆਂ ਦੇ ਸਰੂਪ ਬਣੇ ਤੈ ਬੈਠੇ
 ਹੋਨ ਬੋਲੇ ਵਿਚ ਕਮਲਾ ਉਨੀ ਜੋਗੀ ਸਹੀ ਸਦਿਅ ਕਹਣ ਲਗੇ

ਤੇਰਨੰਉਕਮਾਹੈ ਅਰਮਾਦਮੀਕਿਸਦਾਹੈ ਕਮਲੇਕਮਾਜੀਮੇ
 ਰਾਨਉਕਮਲਾਹੈ ਅਤੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦਾਟਹਲੀਆਹਾਤੁੰ
 ਓਨਾਬਿਭੂਤਦੀਚੁਟਕੀਕਢੀਆਖਯੋਨੇਏਹਸਨੇਹਾਬਾਬੇਜੀ
 ਪਾਸਲੈਜਾਹਿ ਕਮਲੇਕਮਾਮੈਨੁਹੁਕਮਨਾਂਹੀਪਾਸਲਈਗਾ
 ਤਾਂਜਾਵਾਂਗਾ ਉਨਾਂਵਿਚੋਇਕਜਲੰਓਠਾ ਕਮਲੇਦੇਹਥੇਦੇ ॥

ੜੀਲੈਕੇਪਾਸਦੀਮੁਠਕੁਰੀ ਮੁਠਕੁਰਕੇਖਿਲਾਰੀ ਪਾਸਦਾਢੇ
 ਰਉਸਰਗਯਾ। ਤਾਂਜੋਗੀਸਰਕਯਾਜਿਤਨਚਾਇਸਕਦਾ
 ਪੈਤਿਤਨਬੰਨਕੇਚੁਕਲੇ ਕਮਲੇਬਡੀਕੁਰੀਬਧੀ ਓਨੀਜੋਗੀਸ
 ਰਾਂਚਾਇਕੇਸਿਗਦਿਤੀ ਕਮਲਾਉਠਾਇਕੇਲੈਆਯਾ ਅਗੇਗੁਰੂ
 ਬਾਬਾਜੀਮੰਜੀਉਤੇਪਿਪਲਹੇਠਬੈਠੇਜੀ ਬਾਬੇਕਮਾਕਮਲਾ
 ਯਾਤੁਉਤਾਵਲਾਮਾਇਮਾਹੈ ਅਤੇਜੋਕਿਸੇਦਾਚੁਰਾਯਾਹਈਤੰ ॥
 ਅਸਾਰੂਮਾਂਮਹੀਮਾਂਮਗੇਮਤੁਪਾਂਈ ਤਾਂਕਮਲੇਕਮਾਗੁਰੂ
 ਜੀਮੈਚੁਗਾਇਨਾਹੀਆਦਾ ਮੈਇਕਸਨੇਹਾਮਾਦਾਹੈ ਗੁਰੂਬਾਬੇ
 ਜੀਦੇਹਥ ਕਮਲੇਬਿਭੂਤਦੀਚੁਟਕੀਕਢਦਿਤੀ ਗੁਰੂਬਾਬੇਜੀ
 ਕਮਾਕਮਲਾਸਨੇਹਾਂਮਾਦੇ ਸਨੇਹਾਮਾਦੇ ਸਨੇਹਾਮਾਦੇਤਿ
 ਹੁਦਾਰੀਗੁਰੂਜੀਕਮਾ ਕਮਲਾਮਾਸਾਰੂਸਨੇਹਾਤੁਪਾਮਾਦ ॥
 ਪਰਸਿਧਾਰਣਨੂੰਸਦਲਾਉ ਸਧਾਰਣਸਦਖਤ੍ਰੇਦੇਵਲਗ
 ਯਾ ਕੁਜੜਭੰਨ ਜਾਇਕੇਆਖਾਬਾਬਾਜੀਬੁਲਾਂਦੇਹੰਈਦਰ
 ਹਾਲਚਲ ਬਾਹੀਮਾਂਲੀਮੀਮਾਂਅਤੇਮੁੰਦਦਾਵਾਟਲੈਕੇਚਲਾ ॥

ਸਧਾਰਣਗੁਰੂਬਾਬੇਜੀਦਾਸਿਖਸੀਜੇਕਦੀਬਾਬਾਜੀਜਾਦੇਸੇਤੋ
 ਸਧਾਰਣਦੇਘਰਪ੍ਰਸਾਦਕਰਦੇਹੋਰਸਿਸਟੀਪਿਛੇਲਗੀਠਿਰ
 ਦੀਹੋਰਕਿਸੇਦੇਘਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਕਰਦੇਬਿਨਾਂਸਧਾਰਣਦੇਘਰ
 ਤੋਬਾਬਾਜੀਚਾਂਦਰਾਦੁਇਪੈਨਦੇਇਕਤੇੜਾਇਕਉਪਰਸਧਾਰ
 ਣਹੀਬੁਲਾਇਦਾਸੀਸਧਾਰਣਹੀਆਪਣੀਹਬੀਧੋਵਣਜਾਦਾ
 ਦਿਨਅਰਥੇਅਤੇਦੁਇਚਾਦਰਾਧੋਇਰਖੀਦੀਆਂਸੀਕਮਲ
 ਸਧਾਰਣਨੁਸਦਣਚਲਾਤਾਬਾਬੇਜੀਕਾਕੀਆਖੇਗਾਜ
 ਇਕੇਕਮਲੇਕਾਜੋਹੁਕਮਹੋਵੈਜੋਆਖਾਗੁਰੂਜੀਕਾਜੋ
 ਆਦੀਗਾਨਾਹੀਤਾਂਏਵੈਕਹੀਜੋਸਿਤਾਬੀਚਲਤਾਂਕਮਲਾਜ
 ਇਮਿਲਾਸਧਾਰਣਕਾਕਮਲਾਂਕੇਕਰਮਾਯਾਹੈਕਮਲੇ
 ਕਾਭੈਨੁਬਾਬੇਜੀਸਦਾਹੈਦਰਹਾਲਚਲਬਾਹੀਆਂਦੁਇ
 ਲੀਮੀਆਂਅਤੇਮੰਦਦਾਵਾਣਲੈਕਰਚਲਸਧਾਰਣਕਾ
 ਰੋਟੀਖਾਇਚਲਹੁਤਾਂਕਮਲੇਕਾਮੈਨੂੰਹੁਕਮਨਾਹੀਤੁਖਾਹੁ
 ਸਧਾਰਣਰੋਟੀਖਾਇਚਲਾਆਇਬਾਬੇਜੀਦੀਪੈਰੀਪੰਥਾ
 ਬਾਬੇਜੀਕਾਸਧਾਰਣਾਕਰਤਾਰਕਰਤਾਰਸਧਾਰਣਕ
 ਆਸਤੁਕਰਤਾਰਬਾਬਾਜੀਸਧਾਰਣਕਾਗੁਰੂਜੀਬਹੁਤ

ਉਤਾਵਲਸਦਾਹੈਤਾਬਾਬੇਜੀਕਾਸਧਾਰਣਾਅਸਤੁਕ
 ਜਕਮਲਾਫੁਰਮਾਣਲੈਆਯਾਹੈਦਰਗਾਹਦੇਚਲਦਾ
 ਤਾਂਬਾਬੇਜੀਕਾਬਚਾਸਧਾਰਣਾਚਲੇਸੀਬੇਲੇਚਲੀਏ

ਬਾਬਾਜੀਅਤੇਸਾਧਾਰਣਬੇਲੇਗਏ॥ ਬੇਲੇਵਿਚਬਾਬੇਜੀਦਾਖੇ
 ਤੁਸੀਬਿਘੋਅਠ੯॥ ਬਾਬਾਜੀਤੇਸਾਧਾਰਣਖੇਤਵਿਚਗਏਚ
 ਰੇਕੁੰਟਾਂਖੇਰੁਈਆਂਦੇਖੀਆਂ॥ ਖੇਤਦੇਖਕੇਨਦੀਤੇਗੁਲਤਿਠੇਬਾ
 ਬੇਜੀਨੁਇਕਤਲਉਖੁਸੀਆਯਾ॥ ਤਾਂਬਾਬੇਜੀਕਿਆਬਚਾਸ
 ਧਾਰਏਹੁਕੇਹਾਬੰਉਹੈ॥ ਸਾਧਾਰਣਕਯਾਗੁਰੂਜੀਏਹੁਭਲਾਖੁ
 ਉਹੈ॥ ਤਾਂਬਾਬੇਕਯਾਸਾਡੀਆਂਲਕੜੀਆਂਏਬੋਪਾਵਟੀਆ॥
 ਅਤੇਕਿਸੇਪਾਸਰਹਣਾਨਹੀ॥ ਬਾਬਾਜੀਅਤੇਸਾਧਾਰਣਪਰ
 ਆਏ॥ ਬਾਬੇਜੀਕਯਾਬੇਟਾਸਾਧਾਰਣਚਾਦਰਾਧੋਇਲਮਉ
 ਮੇਰੀਆਂ॥ ਸਾਧਾਰਣਕਯਾਗੁਰੂਜੀਉਤਾਰਦੇ॥ ਬਾਬੇਜੀਚਾਦਰੇ
 ਉਤਰਦਿਤੀਆਂ॥ ਧੋਤੀਆਂ॥ ਚਾਦਰਾਪੈਪੀਆ॥ ਸਾਧਾਰਣਬਾਬੇ
 ਦੀਆਚਾਦਰਾਧੋਵਟਗਯਾ॥ ਧੋਇਕੇਅਛੀਆਲੈਆਯਾ॥
 ਬਾਬੇਜੀਕਯਾਕੋਈਉਤੇਧਰਆਉ॥ ਬੀਨਕੇਸਾਧਾਰਣਧਰ
 ਆਯਾ॥ ਬਾਬੇਜੀਕਯਾਬੇਟਾਸਾਧਾਰਣਧਰਆਯਾ॥ ਸਪਚਰ
 ਕਯਾਜੀਧਰਆਯਾ॥ ਬਾਬੇਜੀਕਯਾਬੇਟਾਸਾਧਾਰਣਮੇ
 ਰਾਘਰਹੰਛਾਲਿਬਜਿਥੇਹਉਸੈਦਾ॥ ਅਤੇਜਪਪੜਦਾ॥
 ਸਾਧਾਰਗਯਾਜਾਇਕੇਹਛਾਘਗਲਿਬਾ॥ ਸਾਧਾਰਣਆਇਬਾ
 ਬੇਜੀਦੀਪੈਰੀਪਯਾ॥ ਬਾਬੇਜੀਕਯਾਬਚਾਘਗਲਿਬਾ॥ ਸ
 ਧਾਰਣਕਯਾਗੁਰੂਜੀਦੇਖੀਏਖੁਸੀਕੀਚੈ॥ ਬਾਬੇਜੀਜਾਇ
 ਕੇਘਗਤਿਠਾਖੁਸੀਹੋਆ॥ ਬਾਬੇਜੀਕਯਾਸਾਧਾਰਣਚਪਕ
 ਰਜਾਹ॥੯੭॥ ਬੇਲੇਭੁਈਜੀਦਹਗੁਰੂ ਸਾਖੀਯੋ
 ਚਲੀ੯੮॥ ਗੋਸਟਸ੍ਰੀਪਤਿਗੁਰੂਜੀਕੋਚਲਾਏਕੀ
 ਚੜਕਕੀ॥ ਤਬਅੰਮੀਆਰਯਾਸ੍ਰੀਮਹਾਰਾਜਕੀਭੁਈ
 ਜੋਇਕਰਿਨਦਿਨਗੁਰੂਬਾਬਾਨਨਕਜੀਕਰਤਾਰਖੁਰਧਰ
 ਮਸਾਲਾਦਿਚਬੈਠੇਸੇ॥ ਅਰਗੁਰੂਬਾਬੇਜੀਕੇਜੀਬਸੀਜੇ

ਅਬ ਹੋਇ ਤੁਓ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਕਿਚਰਨ ਕਮਲਾਂ ਪਰ ਜਾਈਯੋ
 ਸਚਖੰਡ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ਘਟ ਘਟ ਵਾਸੀ
 ਜੀ ਕੇ ਜਾਨਣ ਹਾਰੇ ਭੁਗਤ ਦਛਲ ਭੁਗਤ ਕਾ ਅਪੀਨ ਭੁਗਤ
 ਕਾ ਮਾਨ ਰਾਖਣ ਹਾਰਾ ਭੁਗਤਾਂ ਕਾ ਕਾਮਾਨ ਟੋਹਾਰਾ ਸ੍ਰੀ
 ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਸਚਖੰਡ ਮਹਾਸਭਾ ਲਾਈ ਬੈਠਾ ਹੈ ਸਮਸਤ ਭਕਤ
 ਤੁਹਾ ਬਜੇ ਕੀ ਆਗੇ ਠਾਢੇ ਹੈ ਅਗਇਤੁ ਨੇ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਨਨਕ
 ਜੀ ਕੇ ਮਨ ਦਰ ਤੁਣੇ ਨਾਲ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਕਾ ਜੋ ਨਨਕ ਮੇਰਾ ਬਰ
 ਭੁਗਤ ਹੈ ਜੋ ਤਿਸ ਕੇ ਜੀਅ ਮਹਿ ਇਉਂ ਕਰ ਉਪਜੀ ਹੈ ਤਬ ਜਿਤ
 ਨੇ ਭੁਗਤ ਬੇਸਭ ਨਾ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਪਾਸ ਬੇਨਤੀ ਕਰੀ ਏਸੀ
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਜੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜੇ ਹੈ ਜੋ ਤੇਰਾ ਪ੍ਰੇਮੀ ਭੁਗਤਿ
 ਹੈ ਜੋ ਏ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਦਿਲ ਬਸੀ ਹੈ ਕਿਰਪਾ ਕਰ ਕੇ ਤਿ
 ਵਹੀ ਕਰੀ ਮੈਂ ਜੀ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਸੇਵਕਾ ਕਉ ਅਗਮ
 ਹੀ ਜੋ ਤੁਮ ਜਾਹੁ ਨਨਕ ਭੁਗਤ ਕਉ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਲਿਖਾ ਦਹੁ ਤੇ
 ਸ੍ਰੀ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਦੀ ਆਗਮ ਪਾਇ ਕਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸ ਅ
 ਉਠਾਢੇ ਕੁਏ ਅਰਦੇ ਨੇ ਹਾਬ ਜੋ ਕਰ ਬੇਨਤੀ ਕਰੀ ਜੋ ਨਨਕ
 ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਤੁਮ ਕਉ ਕਾਹੈ ਜੋ ਤੇਰੇ ਮਨ ਉਪਜੀ ਬੀ ਜੋ
 ਮੇਂ ਜਚੇ ਖੰਡ ਕੋ ਜਾਉ ਅਤਿ ਸਤੁ ਤੇਰੇ ਜੀਅ ਕੀ ਜਾਨ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕੁ
 ਰ ਜੀ ਤੇਰੇ ਪਾਸ ਭੁਜਾਯੋ ॥ ਅਰਕਾਹੈ ਜੋ ਨਨਕ ਜੀ ਕਉ
 ਕਹਿਣਾ ਜੋ ਤੇਰੇ ਮੰਦਰ ਪਰ ਈਹਾਂ ਸਚਖੰਡ ਮਹਾਸਭਾ ਹੈ
 ॥ ਮਨ ਕਾ ਮਨ ਕੇ ਜੋ ਸੇ ਤੇਰੇ ਮਨ ਮਹਾਕਾਮ ਨਾਂ ਬੀ ॥ ਤੁੰ ਸੇ ਹੀ
 ਮੰਦਰ ਤੁਈ ਯਾਰ ਕੁਏ ॥ ਏਕ ਦਾਰ ਦੇਖ ਕੇ ਠੇਰ ਈਹਾ ਚ
 ਲੇ ਮਾਏ ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕੀ ਪ੍ਰਭਾਇ
 ਨ ਹੋਰ ਕਉ ਨ ਜਾਨੈ ॥ ਮੈਂ ਬਲ ਹਾਰ ਜਾਉ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਬਲ
 ਹਾਰ ਕੀ ਆਮਾਪਣੇ ਸਾਹਿਬ ਉਪਰਾ ॥ ਚਲੀ ਮੈਂ ਜੀ ਤਬ

ਚਾਇਸੇਵਕਸੀਠਕੁਰਜੀਕੇਬੁਬੁਬਾਬੇਨਨਕਜੀਕਉਸੀਪਾ
 ਰਬੁਹਮਕੇਪਾਸਲਗਏਅਰਸੇਵਕਹੁਬੇਨਤੀਕਰੀਜੇਬੁਰੁ
 ਨਾਨਕਤੇਰਾਭਗਤਤੇਰੀਆਰਾਮਸਾਬਆਯਾਹੈਤਬਸੀਰੁ
 ਰੁਬਾਬੇਨਨਕਜੀਸੀਪਾਰਬੁਹਮਕਉਲਿਬੇਹੋਇਕਰਹੈਰੁ
 ਤੋਕਰਤਾਕਰਨਾਮਸਕਾਰਪੁਨਾਮਕਰਤਾਕਰਤਾਨਿਕਟਾ
 ਜਾਤੇਭੁਏਤਬਸੀਪਾਰਬੁਹਮਕਹਆਜਿਨਨਕਭਗਤਭੁ
 ਲਾਹੈਤਾਂਗੁਰੁਬਾਬੇਨਨਕਜੀਬੇਨਤੀਕਰੀਜੇਸੀਮਹਾਰਾ
 ਜਜੀਤੇਰੇਪ੍ਰਸਾਦਿਭੁਲਾਹੈਤੇਰੇਵਕਸਨਤਿਠਾਜਦਾ

ਅਨੇਦਹੈਜੀਤਬਸੀਪਾਰਬੁਹਮਜੀਕਆਜੇਨਨਕਤੇਰੇਜੀ
 ਅਮਹਭੁਈਈਹਾਂਆਵਟਕੀਤਬਗੁਰੁਬਾਬੇਨਨਕੀਬੇਨਤੀ
 ਕਰੀਜਿਗਿਗੀਬਾਨਿਦਾਜਮੀਸਾਮੇਰਾਕਉਨਹੈਤੋਂਬਿਨਾਜੇਮੇ
 ਰੇਜੀਅਕੀਜਾਏਤਬਸੀਨਕੁਰਜੀਕਆਜੇਨਨਕਏਹੁ

ਬਾਤਅਵਟਜਾਵਕੀਤੇਰੇਹਥਹੈ ਜੋਤੁਪਭਾਵਦਹੈਸੇਕਰਤੰ
 ਗੁਰੁਬਾਬੇਨਨਕਜੀਬੇਨਤੀਕਰੀ ਜੇਏਮਹਾਂਰਜਜੀਮੋਕੇ
 ਕੀਰਹਾਂਸਰੁਬਾਤਤੇਰੇਹੀਵਸਹੈ ਜੋਤੁਪਭਾਵੈਜੇਕਰਜੀਤਬ
 ਸੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮਜੀਕਯਾਅੰਗਦਕਉਸਮਝਵਣਾ ਜੇਕੋਈ
 ਸਮਝੇਗਾਤਿਸਦਾਭੁਲਹੋਵੇਗਾ॥ਤਬਗੁਰੂਨਨਕਜੀਮਹਾਂ
 ਅਨੰਦਹੋਇਕਰਸੀਠਾਕੁਰਜੀਕਉਤੂੰਤੋਤਪ੍ਰਣਾਮਕੀਆ॥
 ਸਚਖੰਡਕੀਅੰਸਰੁਬਾਤਾਂਸਮਝਕਰਵਿਦਾਹੁਏ ਸੀਪਾਰਬ੍ਰ
 ਹਮਕੀਆਗਿਆਸਾਥਾ॥ਠੇਕਰਤਾਰਪੁਰਮਾਏ॥ਆਇਕ
 ਰਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀਨੂੰਕਯਾਅੰਗਦਾਮਸਾਨੂਸੀਪਾਰਬ੍ਰਹ
 ਮਹਜੁਰਬੁਲਾਵਣੇਕੀਆਗਿਆਕਰੀਹੈ ਜੋਜੋਜੋਸੀਪਾ
 ਰਬ੍ਰਹਮਜੀਆਗਿਆਕਰੀਈਅਰਬਾਤਾਂਕਰੀਅਥੀ ਤੇਤੰ
 ਸਰੁਬਾਤਾਂਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀਕਉਜਮਤਾਇਦੀਆ॥ਉਤਨੇਕਹ
 ਏਮੈਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀਕਾਮਾਤਮਾਉਦਾਸਹੋਇਗਯਾ ਲਾ
 ਭੇਏਰਾਗਕਰਣੇ ਤੁੰਗੁਰੂਨਨਕਜੀਬਹੁਤਸੇਤੋਖਦੀਆਂ

ਜੇਪੁਰਖਉਦਾਸਨਹੀਹੋਣਾਂ ਸੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੀਆਗਿਆਹੈ
 ਬਹੁਰੋਹਰਖਮਾਂਨਹੋਵਣਾ ਗੁਰੁਬਾਬੇਨਨਕਜੀਕੇਬਚਨ
 ਜੁਟਕਰਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀਕਮਨਟਿਕਿਆ ਨਾਮਦਨਇਸ
 ਨਾਨਸੀਲਜੀਜਮਸੇਤੋਖਦਯਾਪਰਮਭਉਕੁਗਤਗਰੀਬ
 ਸੁਕ੍ਰਿਤਜਿਤਨੀਆਂਭੁਲਿਆਈਆਂਹੈਨਸਰੁਉਦ੍ਰਿਸ਼ਾਇਕਰ

ਸਬਦਕੀਸੁਰਤਅਜਮਤਮਾਪਈਦੇਕਰਗੁਰਮੰਗਦਜੀਕਉਇ
 ਦਾਕੀਆ ਤੁੰਗੁਰਮੰਗਦਜੀਬੋਨਤੀਕੀਜੀਬਾਬਾਜੀਸਲਾਮ
 ਤਜਬਤਮਸਚਖਤੁਰੋਸਿਧਾਰਹੁਭੇਤਿਤਸਮੇਮੇਰੇਮਾਵਟੇਕੀ
 ਕੋਯੋਕਰਮਾਰਾਹੈ ਤੰਗੁਰੁਬਾਬੇਨਾਨਕਜੀਕਯਾਪੁਰਖਾਮੰ
 ਗਦਾਤੁੰਦੇਬੋਨਾਹੀਮਾਵਟਾਅਸੀਤੁਪਦਿਚਦੇਜਾਹਰੇ ਤੁੰਗੁਰਮੰ
 ਗਦਾਜੀਗੁਰੁਬਾਬੇਜੀਕੋਚਲਾਟੇਤੇਕਿਤੇਨੇਕਦਿਨਅਭੇਦਿਦਾਹੋਏ ੮੮
 ਆਵੇਲੋਗੁਈਜੀਦਾਹਗੁਰੁ ਸਾਖੀਹੋਚਲੀ ॥

ਤੰਗੁਰੁਬਾਬੇਜੀਦਾਸੁਰੁਏਬਾਕਚਤੁਰਪੁਰਚਹਟੇਕਾਤੁੰਗੀ
 ਰਹੇ ਕੀਰਤਨਕੇਸਮੇਕੀਰਤਨਹੋਇ ਪਿਛਲੀਰਾਤੁਇਸਨਨ
 ਕਰਕੇਜਪਤਪਸਿਜਮਹੋਏ ਸ੍ਰੀਠਾਕਰਜੀਕਾਜਸਹੋਏ ਸਿਗ
 ਤੀਆਵਨਲੀਗਾਰਚਲੇ ਤੰਬਾਬੋਨਾਨਕਜੀਬਾਜੀਉਉਤ
 ਹੀਠੋਰਕਬਚਿਹੁਸਮਾਆਵੇਗਾਜਿਤਮਾਕਰਜੀਕੋਚਰਨਕਮ
 ਲਦੇਖਹੁਏਹਮਨਮਹਧਮਾਂਠਬਸਰਯਾ ਜਾਂਕਿਤਨੇਦਿਨਹੋਏ
 ਅਸੁਕਾਮਹੀਨਾਮਾਯਾ ਤੁੰਗੁਰੁਨਾਨਕਜੀਬਹੁਤਅਨੰਦਹਰਖ
 ਮਾਂਨਹੋਏ ਤੁਬਾਅਸੁਕੀਜਪਤਮੀਕੇਦਿਨਹੋਤਾਹੈਅਨੰਦਸੇਹਲੇ
 ਗਾਵੀਤੇਹੈਸ੍ਰੀਠਾਕਰਜੀਕਾਜਸਹੋਤਾਹੈ ਤੰਗੁਰੁਬਾਬਾਨਕ
 ਜੀਧਮਾਨਕੋਬਿਖੇਹੋਇਗਏ ਧਮਾਨਕੋਲਕਹਸੇਵਕਾਨਕਯਾ
 ਜੋਅਜਸਮਾਵਟੇਕਾਖਾਲਹੈ ਤੁਜੀਜਾਇਕੁਚੇਕਾਵੇਹੁਕੁਸਾਉ
 ਤੇਪਾਤਹੁਜੋਸਮਗਿਤਮਾਰਕਰਹੁਤਾਸੇਵਕਲਗੇਬੈਰਾਗਕਰਨ
 ਤੰਗੁਰੁਬਾਬੇਨਾਨਕਜੀਉਨਕੋਸੰਤੋਖਦੀਆ ਤਾਂਸੇਵਕਲਗੇਸ
 ਮਗੀਇਕਠੀਕਰਨ ਲਖਮੀਦਾਸਤੋਸਿਰੀਚੰਦਨੁਆਦਮੀ
 ਬੁਲਾਵਟੇਗਯਾ ਜੋਤਸੀਸਦੀਦੇਹੁ ਤਾਂਲਖਮੀਦਾਸਤੋਸ੍ਰੀਚੰ
 ਵਨਆਏਕਹਣਲਗੇਚੰਚਮਾਬੁਲਮਾਕੋਕਰਚਲੀਦਾਹੈਤਾਂ
 ਸੁਰੁਇਕਮਾਤਾਚੋਟੀਗੁਰੁਪਾਸਦਿਚਿਲੀਜਾਂਗੁਰੁਨਾਨਕਜੀ

ਦੇਖੋ ਤਾਂ ਮਾਹਾ ਦੀ ਦਲਨ ਲਹ ਬਲਿ ਬੁਝੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ
ਕਮੋ ਚੋਟੀ ਏਕਾਈ ਗਲ ਕਰ ਦੀ ਹੋ ਸੋ ਕਰ ਲੇਖ ਤੇ ਹਥ ਕਮੋ ਲਝੇ
ਜੇਹੇ ਜਾਂ ਮਾਤਾ ਦੇਖੇ ਗੁਰੂ ਸਮਾਵ ਦੇ ਦੇਖ ਰਹੇ ਤਾਂ ਮਾਤਾ ਚੋਟੀ ਕਾ
ਜੀ ਰੁਲ ਕੇ ਸੁਆਧੈ ਤੇ ਰੋ ਪਿਤਾ ਦੀ ਬਿਤੁਰੇ ਜੇਤੁ ਧਭਾਵੈ ਤਾਂ ਸਰਾਧ
ਕਰ ਚਲੀਏ ਮਾਤਾ ਚੋਟੀ ਖਰੇ ਨਿਮਾਣੇ ਹੋਇ ਕਰ ਬੇਨਤੀ ਕਰੀ

ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਭੁਲਾ ਚੋਟੀ ਏ ਸਰਾਧ ਕਰ ਕੇ ਅਸੁਖੀ
ਅਰਨੈ ਮਿਕਾਇਨ ਰਹ ਕਰ ਦਸਮੀ ਕੇ ਦਿਨ ਸਮਾਵ ਹਰੇ ਮਾਤਾ
ਚੋਟੀ ਦੀ ਅਪੀਨ ਤਾਂ ਦੇਖ ਕਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਯਾ ਦੇਖ ਰਾਮਾਏ ਗੁ
ਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਾ ਚੋਟੀ ਏ ਸਰਾਧ ਕੀ ਸਮਗੀਤ ਆਰ ਕਰ ਤਾਂ
ਤਾਂ ਚੋਟੀ ਪੈਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੀ ਆਇਲ ਕੀ ਸਮਗੀਤ ਸਰਾਧ ਕੀ ਲੋਕੇ
ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਕਾ ਕੀਤਾ ਅਜੇ ਸਮਾਵ ਦੇ ਕੀ ਸਮਗੀਤ ਚੁਕਰ ਖਰ
ਤਾਂ ਸੇਵਕਾਂ ਚੁਕਰ ਖੀ ਤਬ ਏਹ ਗਲ ਅਸਚ ਰਜ ਸਰੁਨ ਲੋਕ
ਮਹਾ ਹੋਇ ਗਯਾ ਜੇ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਜੀ ਦਸਮੀ ਕੇ ਦਿਨ ਸਮਾਵ ਹਰੇ
ਅਸੁਖੀ ਕੇ ਦਿਨ ਪਿਤਾ ਕਾ ਸਰਾਧ ਕੀਤਾ ਨੈ ਮੀ ਕੇ ਦਿਨ ਗੁਰੂ ਬਾ
ਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਸਰੁ ਪਰਵਾਰ ਇਕੱਠਾ ਹੋਆ ਲੋਕਾ ਦਿਚਾਅ
ਸਚ ਰਜ ਹੋਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਗਲ ਸੁਣ ਕਰ ਜੇ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਜੀ
ਬਦ ਕਰ ਦਸਮੀ ਕੇ ਦਿਨ ਸਮਾਵ ਹਿਰੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਰਿ
ਦੁਆ ਕੇ ਗੁਰੂ ਮੁਸਲਮਾਨ ਕੇ ਪੀਰ ਜੇ ਕੋਈ ਪੀਰ ਮਹਾ
ਜਨ ਬਾਦਰ ਸਨ ਦੇਖ ਕਰ ਦਿਦਾ ਹੋ ਦੇਸਨ ਪਾਸ ਲਾਜ ਰਾਵ

ਦੇਲੋਕਮੁਕਦਮਦੇਧਰੀਖਤੀਬ੍ਰਾਹਮਣਸੁਦਬੈਸਬੈਸਨੇਸਿ
 ਖਸੀਨਾਸੀਦਿਗਿਬਰਾਬਾਹਰਾਂਪੀਬਜੋਗੀਆਂਦੇਦਸੇਨਥ
 ਸੀਨਾਸੀਆਏਨੋਨਾਬਚੈਰਾਸੀਸਿਧਛੇਜਤੀਸਿਧਸੰਤ
 ਰੁਗਤਗੁਪਤਪ੍ਰਗਟਸਗਲੇਆਏਸਾਦਕਸਾਬਰਸੇਖਰਾਉ
 ਸਕੁਤਬਪੀਰਪੈਕਬਰਅਉਲੀਏਅਬੀਏਅਜਾਇਕਮ
 ਨਲਾਇਕਚਰਪਰਿਆਏਚਉਦਾਖਨਿਵਾਏਜੋਕੋਈਸਾ
 ਧਸੰਤਬਾਸਤੁਰੇਕਰਕਰਕਰਹਦੇਜਾਂਨਾਜੋਕੋਈਗੁਰੁਬਾ
 ਬੇਜੀਕਦਚਸਨਕਰੇਸੋਨਿਹਾਲਹੋਇਜਾਇਲੋਕਸਤੁਹੈਰ
 ਨਹੋਇਰਹੇਮਥੇਕੀਤੁਲਕਦੇਖਕਰਜਾਣੀਏਜੋਕੋਈਸੁ
 ਰਜਚੜ੍ਹਿਆਹੈ। ਤੁਛੇਰਲਖਮੀਦਾਸਅਤੇਸ੍ਰੀਚੰਦਬਹੁ
 ਤਬੇਨਤੀਕਰੀ। ਤੁਬਤਿਨਕੇਪਰਬਾਇਗੁਰੁਬਾਬੇਨਨਕ
 ਜੀਸਲੋਕਕਰਯਾ॥ ਲਖਨੇਕੀਆਂਚੰਗੀਆਂਲਖਪੁੰਨ
 ਪਰਵਾਣਾ। ਲਖਤੁਪਉਪਰਤੀਰਬਾਂਸਹਜਜੋਗਬੋਬਾ
 ਣਾ। ਲਖਸੁਹਤੁਣਸੰਗਾਮਰਣਮਹਾਛੁਟਹਪਰਾਣਾ। ਲ
 ਖਸੁਰਤੀਲਖਗਿਆਠਧਾਨਪਕੀਅਹਪਾਤਪੁਰਾਣਾ।
 ਜਿਨਕਰਤੈਕਾਰਣਕੀਆਲਿਖਿਆਮਾਵਣਜਾਣਾ। ਨ
 ਨਕਮਤੀਮਿਥਿਆਕਰਮਸਚਾਨੀਥਾਣਾ॥ ੧॥ ਤੁਛੇਰਲ
 ਖਮੀਦਾਸਅਤੇਸ੍ਰੀਚੰਦਖਰੇਨਿਪ੍ਰਤਾਈਹੋਇਕਰਕਰ
 ਥਾ। ਜੀਗੁਰਾਈਤਾਂਤੁਸਾਲਹਟੇਨੂਦਿਤੀਅਤੇਮਸਕੂਕੀ
 ਹਾਲਾ। ਤੁੰਗੁਰੁਨਨਕਜੀਕਰਯਾਬਚਤੁਸਾਨੁਰੋਟੀਕਪੜ
 ਬਹੁਤਹੋਗ। ਤੁੰਲਖਮੀਦਾਸਅਤੇਸ੍ਰੀਚੰਦਕਰਯਾ। ਜੀ
 ਰੋਟੀਕਪੜਹੋਗ। ਪਰਮਸਾਨੁਮੰਨੇਗਾਕੋਈਨਾਹੀ। ਤੁੰਗੁ
 ਰੁਨਨਕਜੀਕਰਯਾ। ਬਚਾਚਿਤਾਮਤੁਕਰਹੁਗੁਰਾਂਪੀਰਦੇ
 ਕੁਤੇਮੰਨੀਦੇਪੈਂਨਤੁਸੀਭੀਮੰਨੀਅਹੁਰੇਪਰਨਮਕੀਵਡਿਆ

ਈ ਅੰਗ ਦਪਸਹੈ ॥ ਜਬ ਏਹੁ ਮਾਗੁ ਗੁਬਾਏ ਨਨਕ ਜੀ ਦੇ
 ਸੁਟੀ ॥ ਤੁਲਖ ਮੀ ਦਾਸ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਚੰਦ ਸਭੁ ਪਰਵਰਾ ਸਿਖ ਸੰਗਤ
 ਪੈਰੀ ਪਏ ॥ ਜਦ ਤੇ ਫਪਹਰ ਰਾਤ ਹੀ ਤਬ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਜੀ ਯਜ
 ਨ ਕੇ ਵਿਖੇ ਗਏ ॥ ਤਬ ਸਭੁ ਸਮਝੀ ਤੁ ਮਾਰ ਭੁਲੀ ਤਬ ਤੇ ਹੀ ਸ੍ਰੀ ਠ
 ਕਰ ਜੀ ਮੁਰਲੀ ਮੋਹ ਰਚਾਰਤ ਪੁਜ ਸਾਮ ਸ੍ਰੀ ਦਰ ਪਤਿ ਬਰ
 ਧਾਰੇ ਰੁਗਤ ਵਛਲ ਪਤਿ ਤੁ ਪਾਵਨ ਘਟ ਘਟ ਵਾਸੀ ਕਰ ਨ ਕਰ
 ਵਨ ਸਾਮ ਰਾਖ ਪੂਰ ਜੀ ਦਿਵਾ ਮਨੁ ਆਇ ਵਰ ਸਨ ਦੀਆ ਸਚ
 ਖੰਡ ਮਹ ਬਡਾ ਜੈ ਗੁਰ ਹੋਆ ਜੈ ਧੀਨ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਨਨਕ ਜੀ ਵਰ
 ਰੁਗਤ ਹੋ ॥ ਜਿਸ ਨੇ ਮਾਏ ਕੇ ਕਤੇ ਸ੍ਰੀ ਠਾ ਕਰ ਜੀ ਆਪ ਲੈਣਾ ਮਾ
 ਏਹੈ ਤਬ ਜਿਤ ਨੇ ਰੁਗਤ ਖੋਸੇ ਸਭੇ ਆਏ ਸ੍ਰੀ ਠਾ ਕਰ ਜੀ ਸਾਥ ਤੇ ਤੀ
 ਸਕਰੇ ਹੀ ਦੇਵ ਤੇ ਆਏ ॥ ਸੁਰਨ ਰਮੁ ਨ ਜਨ ਗਟ ਗੀ ਪ੍ਰਬ ਅੰਬਰ
 ਕਜੀ ਪੂਜੀ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਜੀ ਸੁਕ ਦੇਵ ਜੀ ਕੁਭੀ ਛੁਨ ਜੀ ਜੜ ਕੁਰਬ
 ਜੀ ਅੰਰ ਜਨ ਉਧੋ ਜੀ ਆਏ ਅਕੂਰ ਰੁਗਤ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਚੰਦ ਜੀ
 ਸ੍ਰੀ ਨਾਮਾ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਗੋਰਖ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਰਵਿ ਦਾਸ ਜੀ ਸ੍ਰੀ
 ਸ੍ਰੀ ਲੋਚਨ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਜੈ ਦੇਵ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਧੀਨ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਪੀਪਾ ਜੀ ਏਹ ਸਭੇ
 ਰੁਗਤ ਆਏ ਮਹਾਂ ਦੇਵ ਜੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਜੀ ਆਏ ਸਨਕਾਦਿਕ ਬ੍ਰਹਮ
 ਦਿਕ ਆਏ ਰਖੀ ਸਰਮੁ ਨੀ ਸਰਮਾਏ ਚੰਦ ਸੂਰਜ ਪਉਣ ਪਾ
 ਣੀ ਬੇਸੰਤਰ ਆਏ ਮੁਰਤ ਮਨੁ ਖਾਏ ॥ ਚਾਰੇ ਖਾਣੀ ॥ ਚਾਰੇ ਬ
 ਣੀ ਜੀ ਅਜੀਤ ਸਰਬਤ ਆਏ ਵਜੀਰ ਵਜ ਦਿਆ ਸਾਬਕੁ ਦ
 ਰਤ ਕਾ ਸੁਖ ਆਸਣ ਪਵਨ ਤੁਲਾਵਟ ਹਾਰ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕੇਵ
 ਸਤੇ ਸਚ ਖੰਡੁ ਤੇ ਲੇ ਆਏ ॥ ਜਬ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਨਨਕ ਜੀ ਦਾਇ
 ਅਲਖ ਲਾਗਾ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਜੀ ਤੰਤੁ ਉਤਪ੍ਰਣ ਅਕੂਰ ਤੇ ਆ
 ਗੇ ਆਏ ॥ ਸ੍ਰੀ ਠਾ ਕਰ ਜੀ ਕੀ ਚਰਨੀ ਲਾਗੇ ॥ ਕਹਣ ਲਗੇ ਬ
 ਲਿਹਾਰ ਜਾਇ ॥ ਮੇ ਅਧਮ ਪਾਖਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ॥ ਧੀਨ ਠਾ ਕਰ

ਜੀਤਾਸੀਠਾਕੁਰਜੀਦਸਾਲਹੇਇਕਰਕਮਾਜੇਮੈਤੇਰਖ
ਬਖਸਮਾਹੈਆਗੋਪਾਛੇਜੇਤੇਰਾਨਾਮਲਏਗਾਥੇਮੁਕਤਿਹੋਇਗਾ
ਤਬਸੀਠਾਕੁਰਜੀਕੀਆਗਮਾਥਾ॥ ਸੰਮਤ ੧੫੯੬
ਅਸੁਦਰੀ ੧੦ ਦਸਮੀਨੁਮਹਾਂਮੰਮੂਤਦੇਲੇਪਰਰਤਿਰਹ
ਦੀਕੋਪਰਮੇਸਰਜੀਕੇਕੀਚਤਨਦਿਚਅਨੰਦਧੁਨਿਨਲ

ਸਰਬਕਲਮਾਣਕੇਘਰੁ ਸ੍ਰੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮਜੀਕੇਚਰਨਸਾਇ
ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਬਾਬਾਜੀਸਮਾਣੇਜੋਜੋਕਹੋਤਬੁਯਾਤਬੁਗਤਕਰ
ਤਾਕਰਤਾਸੀਠਾਕੁਰਜੀਕੀਚਕੀਲਪਟਾਇਰਹੇਤਾਂਸੀਠਾਕੁ
ਰਜੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰਮਪਨੇਦਰਣਾਸਾਬਸਮਾਇਲੀਆਤਾਂ
ਬਾਬੇਨਨਕਜੀਕੀਕਹਾਇਪੈਗਈਜਿਤਨੇਮਹਾਂਜਨਲੋਕੋ
ਬਿੰਦਲੋਕਥੇਲਾਗੇਸੇਸਾਰਕੇਕਰਮਧਰਮਕਰਣੇ॥ ਜਾਗ
ਰੂਨਨਕਜੀਚਿਖਾਉਪਰਰਖੇਗਾਗੁਰੂਜੀਦੇਮੁਰੀਦਪਠਾਂਟ
ਲਿਕਸੇਠਨਕਆਮਸੀਭੀਦੀਦਾਰਕੁਰਹਿਰੇ॥ ਤਾਂਮਹਾਂਜਨ

ਲੋਕ ਕਰ ਆਖ ਨ ਜੀ ਹੁਣ ਤੁਮਾਰਾ ਸਮਾਨ ਹੀ ॥ ਤੁੰ ਓਨ ਕਰ ਆਖਾ
 ਬਾਨ ਨ ਕਰ ਆਪੀ ਰਹੈ ਹਮ ਦੀਦਾਰ ਕਰਹਿ ਕੇ ॥ ਤੁੰ ਮਹਾਂ ਜਨ
 ਲੋਕ ਕਰ ਆਖਾ ਜਦੀਦਾਰ ਦੇਖ ਦੇਕ ਸਮਾਨ ਹੀ ॥ ਤੁਮ ਦਲਹ
 ਤੁੰ ਪਠਣ ਸਿਦਤ ਉਪਰ ਆਏ ਕਹਣ ਲਗੇ ਬਾਬਾਨ ਨ ਕਰ ਆ
 ਠਾ ਪੀਰਹੈ ਹਮ ਪੀਰ ਕਰਾਹੁ ਕਰਹਗੇ ਹਮ ਬਾਬੇ ਕਉ ਗੋਰਮ
 ਜਲ ਪਹੁਚਾਵਾਰੇ ॥ ਤੁੰ ਮਹਾਂ ਜਨ ਲੋਕ ਜੋ ਥੋ ਤਿਨੇ ਚੋ ਗਿਰਦ
 ਚਾਦਰਾਂ ਤਾਣੀਆਂ ਜਨ ਤੁਰਕਾਂ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ॥ ਤੁੰ ਇਕ ਸੇਵਕ ਕਰ ਆ
 ਕਾਈ ਹਿੰਦੂ ਅਰਮੁਸ ਲਮਾਂ ਨ ਤੁਮ ਤੁਰਗੜਾ ਕਿਸ ਬਾਤ ਉਪਰ ਕ
 ਰਦੇ ਹੋ ॥ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਤੋਈ ਹਾਂ ਹਈ ਨ ਹੀ ॥ ਸਚ ਖੰਡ ਕਉ ਸਿਪ
 ਰੇ ਪੈਂ ਜਬ ਜਾਇ ਕਰ ਦੇਖੈ ਤੁਬ ਚਿਖਾ ਉਪਰ ਕੁਛ ਨਾ ਹੀ ॥
 ਦੁਹਾਂ ਦਾ ਬੁਗੜਾ ਚੁਕਾ ॥ ੯੯ ॥ ਬੋਲੇ ਕਾਈ ਜੀਵਾ ਹਗੁਰੂ ॥

ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ ੯੦ ॥ ਜਿਤਨਾ ਪਰਵਾਰ ਸੇਵਕ ਮਹਾਂ ਜਨ
 ਲੋਕ ਕੋ ਬਿਦਲੇ ਕਥੇ ਸਭੁ ਚਾਂ ਮਚਾਂ ਮਕਰ ਉਠੇ ॥ ਲਗੇ ਸਿਠ
 ਤੁਸਲਾਹ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀਵੀ ਕਰਨਾ ॥ ਜੇਦਾ ਹੁਦਾਹੁ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
 ਜੀ ਪਰਤੁਖ ਪਰਮੇਸਰ ਬੇਪੁਰ ਹਮਾਰੇ ਕੁਰਾਹਮ ਸੇਵਕ ਕੁਛ ਨ
 ਕਰ ਸਕੇ ਲਗੇ ਪਛਤਾਵਟੇ ॥ ਦੇਖ ਦੇਖ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦਾ ਖੇਲ
 ਕੁੰਹ ਕੁੰਹ ਤੋਹਿ ਰਹੇ ॥ ਜਿਤਨੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਬੇਸੇ ਲਗੇ ਖੁਦਾਇ
 ਦਲਾਮ ਲੇਵੇ ਜਿਦਾ ਹੁਦਾਹੁ ਖੁਦਾਇ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾਨ ਕਜੀਵਰੇ

[illegible]

ਮਸਤਸੂਤਮਸਤਾ॥੧

ਅਧਿਆਪਕ ਲਿਖਾਤੀ १॥ =॥ ३॥

ੴ	੧	ਗੁਰੂਮੰਗਦਜੀਬਾਲਾ	੧
ਪੰਨੇ	੨	ਜਨਮਲੈਣਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕ	੨
ਪੰਨੇ	੯	ਗੁਰੂਜੀਪਾਪੇਦਪੜਠਗਯੋ॥	੩
ਪੰਨੇ	੧੨	ਗੁਰੂਜੀਮਝੀਚਾਰਣਗਯੋ॥	੪
ਪੰਨੇ	੧੩	ਗੁਰੂਜੀਪੈਲੀਬੀਜਣਗਏ॥	੪
ਪੰਨੇ	੧੪	ਗੁਰੂਜੀਪਰਾਸਦਿਦਾਕੀਤਾ॥	੬
ਪੰਨੇ	੨੦	ਦਿਵਾਹਥੇਥੇਨਨਕੀਜੀਦਾ॥	੭

ਪੰਨੇ	੨੧	ਗੁਰੂਜੀਨੁ ਮਤੀਤੀ ਮਿਲਾਯਾ ॥ ੬	੩੬੫
ਪੰਨੇ	੨੩	ਗੁਰੂਜੀ ਸੁਲਤਾਨ ਪੁਰ ਗਏ ॥	੯
ਪੰਨੇ	੨੪	ਗੁਰੂਜੀ ਮੋਦੀ ਖਾਨਾ ਲੀਤਾ ॥	੧੦
ਪੰਨੇ	੩੧	ਗੁਰੂਜੀ ਦੀ ਕੁੜਮਾ ਘੀਰੇਈ ॥	੧੧
ਪੰਨੇ	੩੮	ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾ ਵਿਦਾਯਾ ॥	੧੨
ਪੰਨੇ	੪੫	ਜਨਮ ਲੈਣਾ ਸਿਰੀਚ ਦਵਾ ॥	੧੩
ਪੰਨੇ	੪੭	ਗੁਰੂਜੀਨੁ ਸਮਾਂ ਆਪੰਡੁਤ ਮਿਲਾ	੧੪
ਪੰਨੇ	੪੮	ਮੁਲਾਫਾਰਿਆ ਦੀ ਹੁਆ ॥	੧੫
ਪੰਨੇ	੫੫	ਗੁਰੂਜੀ ਸੁਲਤਾਨ ਪੁਰੋਚਲੇ	੧੬
ਪੰਨੇ	੬੨	ਫਰੀਦੇ ਨੁ ਮਰਦਾਨਾ ਮਿਲਾ	੧੭
ਪੰਨੇ	੬੪	ਗੁਰੂਜੀਨੁ ਫਰੀਦਾ ਮਿਲਾ	੧੮
ਪੰਨੇ	੭੧	ਗੁਰੂਜੀ ਲਾਲੇ ਦੇ ਪਰਗਏ	੧੯
ਪੰਨੇ	੭੬	ਮਲਕ ਬਹਮਨੁ ਜ ਕੀਤਾ ॥	੨੦
ਪੰਨੇ	੭੮	ਮਲਕ ਬਹਮਨੁ ਲੀਖਾ ਦੀ ॥	੨੧
ਪੰਨੇ	੮੨	ਗੁਰੂਜੀ ਤਲਵੰਡੀ ਆਏ ॥	੨੨
ਪੰਨੇ	੮੬	ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਮਤੇ ਆਏ ॥	੨੩
ਪੰਨੇ	੯੦	ਗੁਰੂਜੀ ਫਾਕੇ ਬੰਗਾਲੇ ਗਏ	੨੪
ਪੰਨੇ	੯੨	ਗੁਰੂਜੀ ਤਿਯਾ ਰਾਜ ਗਏ	੨੫
ਪੰਨੇ	੯੭	ਗੁਰੂਜੀਨੁ ਕਲਜੁਗ ਮਿਲਾ	੨੬
ਪੰਨੇ	੯੯	ਗੁਰੂਜੀ ਕੀਤੀ ਨਗਰ ਗਏ	੨੭
ਪੰਨੇ	੧੦੨	ਗੁਰੂਜੀਨੁ ਫਰੀਦਾ ਮਿਲਾ	੨੮
ਪੰਨੇ	੧੦੮	ਗੁਰੂਜੀਨੁ ਸਿੰਧ ਨਾਭ ਮਿਲਾ	੨੯
ਪੰਨੇ	੧੧੧	ਗੁਰੂਜੀਨੁ ਰਾਕਸ ਮਿਲਾ	੩੦
ਪੰਨੇ	੧੧੫	ਗੁਰੂਜੀਨੁ ਸਾਲਸਰਾਇ ਮਿਲਾ	੩੧
ਪੰਨੇ	੧੨੪	ਗੁਰੂਜੀਨੁ ਮਛਉਧਾਰਾ	੩੨

ਪੰਨੇ	੧੨੬	ਗੁਰੂਜੀਨੁਕਲਨਾਰਦੀਮਿਲਾ	੩੩
ਪੰਨੇ	੧੨੮	ਰਾਜਾਸੁਧਰਸੇਣ ਝੰਡਾ ਬਾਢੀ	੩੪
ਪੰਨੇ	੧੪੨	ਗੁਰੂਜੀਨੁਮਧਰਬੈਨਮਿਲਾ॥	੩੫
ਪੰਨੇ	੧੪੬	ਗੁਰੂਜੀਨੁਦੇਵਲੂਤਦੈਤੀਮਿਲਾ	੩੬
ਪੰਨੇ	੧੫੩	ਗੁਰੂਜੀਨੁਬਠਮਾਢੀਮਿਲੇ॥	੩੭
ਪੰਨੇ	੧੫੩	ਸੁਵਰਨਪੁਰਰਾਜਾਕਵਲਨੈਨ	੩੮
ਪੰਨੇ	੧੬੪	ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਮਕੇਆਏ॥੦॥	੩੯
ਪੰਨੇ	੧੭੦	ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਮਦੀਨੇਆਏ॥	੪੦
ਪੰਨੇ	੧੭੬	ਸੁਲਤਾਂਪੁਰਬੇਬੇਨੁਮਿਲੇ॥ =	੪੧
ਪੰਨੇ	੧੭੮	ਮਾਰੂਫਰਮਰਦਾਨੇਰਸਪੀਤੀ॥	੪੨
ਪੰਨੇ	੧੮੧	ਹਿਮਾਚਲਸਿਰਧਾਰਪਰਬਤ॥	੪੩
ਪੰਨੇ	੧੮੬	ਗੁਰੂਜੀਉਨਾਪਰਬਤਤੇਗਏ॥	੪੪
ਪੰਨੇ	੧੮੯	ਗੁਰੂਜੀਨੁਭੰਗਰਨਾਬਮਿਲਾ	੪੫
ਪੰਨੇ	੧੯੨	ਗੁਰੂਜੀਕੁਨਾਪਰਬਤਆਏ॥	੪੬
ਪੰਨੇ	੨੦੨	ਗੁਰੂਜੀਮੀਨਾਪਰਬਤਆਏ॥	੪੭
ਪੰਨੇ	੨੧੧	ਗੁਰੂਜੀਸੁਮੇਰਪਰਬਤਆਏ॥	੪੮
ਪੰਨੇ	੨੨੮	ਬਮਾਰਪਰਬਤਦੰਤਾਤ੍ਰੇਉਮਿਲਾ॥	੪੯
ਪੰਨੇ	੨੩੩	ਅਲਲਾਚੀਨਪ੍ਰਹਲਾਦਭੁਗਤ	੫੦
ਪੰਨੇ	੨੩੪	ਕੋਲਾਸਪਰਬਤਮਰਦਾਨੇਪੁਛਾ	੫੧
ਪੰਨੇ	੨੩੭	ਗੁਰੂਜੀਪ੍ਰਹੁਭੁਗਤਨੂੰਮਿਲੇ॥	੫੨
ਪੰਨੇ	੨੩੯	ਗੁਰੂਜੀਨਿਰੰਕਾਰਕਾਦਰਸਨ	੫੩
ਪੰਨੇ	੨੪੧	ਗੁਰੂਜੀਕਲਕਾਪਰਬਤਆਏ॥	੫੪
ਪੰਨੇ	੨੪੩	ਸੀਲਾਪਰਬਤਮਰਦਾਨੇਫਲਖ	੫੫
ਪੰਨੇ	੨੪੫	ਗੁਰੂਜੀਉਗਾਰਪਰਬਤਆਏ॥	੫੬
ਪੰਨੇ	੨੪੮	ਇਖਨਪਰਬਤਰਾਜਾਜਨਕਕਾ	੫੭

ਪੰਨੇ	੨੪੮	ਇਸਨਾਨਕੀਤਾਰਖੀਸਰਮਿਲ	੩੬੭
ਪੰਨੇ	੨੪੯	ਗੁਰੂਜੀਉਲਕਾਪਰਬਤੁਆਏ	੫੮
ਪੰਨੇ	੨੫੦	ਮਰਦਾਨੇਦਾਸਸਕਾਰਕੀਤਾ	੬੦
ਪੰਨੇ	੨੫੧	ਸੇਤਬੰਦਰਗੋਰਖਮਿਲਾ	੬੧
ਪੰਨੇ	੨੬੦	ਗੁਰੂਜੀਮਚਲਦਵਾਲੇਆਏ	੬੨
ਪੰਨੇ	੨੬੧	ਗੁਰੂਜੀਤਲਵੰਡੀਆਏਸਹ	੬੩
ਪੰਨੇ	੨੬੨	ਗੁਰੂਜੀਨੂਸੰਜਣਠੰਗਮਿਲ	੬੪
ਪੰਨੇ	੨੬੬	ਸਹਜਾਦੇਨੂਸਮਾਧਿਦਿਖਾਈ	੬੫
ਪੰਨੇ	੨੬੭	ਖਾਰਮਲੀਮਿਲਾਕੀਧਾਰ	੬੬
ਪੰਨੇ	੨੬੮	ਗੋਸ਼ਟਲੀਗੀਧਾਰੀਸੇਖ੧	੬੭
ਪੰਨੇ	੨੭੪	ਕਾਬਲਮਾਂਨਚੰਦਖੜੀਮਿਲ	੬੮
ਪੰਨੇ	੨੭੮	ਬਾਲਨਾਬਦੇਟਿਲੇਬਾਲਗੁਦ	੬੯
ਪੰਨੇ	੨੮੧	ਗੁਰੂਜੀਪਖੋਕੀਰਧਾਵੇਆਏ	੭੦
ਪੰਨੇ	੨੮੪	ਗੁਰੂਕੁਰਖੇਤ੍ਰਸੁਰਜਗੁਰ	੭੧
ਪੰਨੇ	੨੮੬	ਖਾਂਲੇਦੀਚੁਗਲੀਖਾਧੀਬਾਬੂ	੭੨
ਪੰਨੇ	੨੮੯	ਗੁਰੂਜੀਨੂਬਾਬਰਮਿਲਾ	੭੩
ਪੰਨੇ	੨੯੫	ਗੁਰੂਜੀਨੂਕਰੋੜੀਮਿਲਾ	੭੪
ਪੰਨੇ	੨੯੮	ਗੁਰੂਜੀਕਸਮੀਰਗਾਏ॥ =	੭੫
ਪੰਨੇ	੩੦੩	ਪੱਖੋਕੀਬੂੜਰੀਧਾਵਮਿਲਾ	੭੬
ਪੰਨੇ	੩੦੫	ਗੁਰੂਜੀਨੂਮਾਲੋਤ੍ਰਖਾਣੀਮਿਲ	੭੭
ਪੰਨੇ	੩੦੭	ਗੋਸ਼ਟਿਬਾਰੇਖਾਂਪਠਣਨਲਹੇ	੭੮
ਪੰਨੇ	੩੦੮	ਉਬਾਰੇਖਾਂਅਵਹਮਾਂਨਨੂਮਿਲ	੭੯
ਪੰਨੇ	੩੧੧	ਗੁਰੂਜੀਨੂਅਵਹਮਾਂਨਮਿਲ	੮੦
ਪੰਨੇ	੩੧੪	ਗੁਰੂਜੀਨੂਸਯਦਜਲਾਣੀਮਿਲ	੮੧
ਪੰਨੇ	੩੧੩	ਗੁਰੂਜੀਨੂਬਾਲੇਪੁਛਣਕੀਤ	੮੨

ਪੰਨੇ ੩੧੪	ਗੁਰੂਜੀਨੁਸੇਖਬ੍ਰਹਮਮਿਲਮਾ॥=	੮੩
ਪੰਨੇ ੩੩੯	ਗੁਰੂਜੀਤਲਵੀਤੀਆਤੇਬੁਏ	੮੪
ਪੰਨੇ ੩੪੦	ਗੁਰੂਜੀਪਖੋਕੀਆਤੇਬੁਏ॥	੮੫
ਪੰਨੇ ੩੪੧	ਸਾਖੀਗੁਰੂਅੰਗਦਸਾਹਬਦੀ	੮੬
ਪੰਨੇ ੩੪੫	ਸਾਖੀਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀਬਾਲਾ	੮੭
ਪੰਨੇ ੩੪੮	ਸਾਖੀਚੜਕਦੀਚਲੀ॥ ॥	੮੮
ਪੰਨੇ ੩੫੮	ਸਾਖੀਰੋਗਦੀਚਲੀ ॥	੮੯
ਪੰਨੇ ੩੬੩	ਸਾਖੀਅੰਤਦੀਚਲੀ	੯੦
ਦੇਹਰਾ॥	ਨੰਗਲਮਾਘੋਦੂਸਰੀਜਨਮਸਾਖੀ ਆਰੰਭੁ॥ਫਾਗਨਮੇਪੁਰਨਕਰੀਸਹ ਉਕਰੀਸਿਵਸੰਤੁ॥੧॥ਚੋ॥ਸੀਮਤ ਉਨੀਸੈਛਤੀਜਾਂਨਾ॥ਬੀਰਸਿੰਘਲਿਖ ਵਾਈਮਾਂਨਾ॥ਦਸਖਤਨਾਰਾਇਣਸਿੰਘ ਭਾਈ॥ਖੂਬਸੋਧਕੇਕਰੀਲਿਖਾਈ॥ ੨॥ਦੋ॥ਲੋਟਪੋਟਕਾਪੀਲਿਖੀਰੂਹ ਪੁਸਤਕੀਨਾਂਹਿ॥ਹੁਕਮਦੀਯਸੋਲਿਖ ਧਰੀਯਮੇਸੈਸਲਾਹਿ॥੩॥ਕਾਪੀਛੇਤ ਲੀਬਨੀਜਫੇਤਿਨਸੈਅਠਾਠਾ॥ਉਕ ਸੋਚੋਰਾਜੀਪਤਰੇਜਨਮਸਾਖੀਸਭੁਠ ਠਾ॥੪॥ਚੋ॥ਖੜਕਸਿੰਘਹਵੇਲੀਜਹਾਂ ਲੋਹਾਰੀਦਰਦਜਤਹਾਂ॥ਦੋਨੋਕੇਮਧ ਹਈਦਕਾਂਨਾ॥ਬੀਰਸਿੰਘਕੀਸੁਨੇਜਜਾਂ ਨਾ॥ਜਿਸਪੋਥੀਕੀਉਛੋਹੋਈ॥ਬੀਰਸਿੰ ਘਤੇਲੇਵੇਸੋਈ॥ਉਤਿਸ਼ੀਜਨਮਸਾਖੀ ਸੰਪੂਰਨੀ॥ਲੇਖਕੀਪਾਠਕੀਸੁਭੰਭਵੇਤ॥	ਮੰਤਰਾਮਰਤਜਦੀ ਦੇਹਲੀਬਹੁਤਮੰਮਹਾਭੁਜਮਸੀਜਦੀਨਕੇਛਪੀ॥ ਰਸ